

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

میتنی قر و الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

منتدی اقرأ الثقافی

للکتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

[پاگزی ناگاداریهک له سه چاره و بناخه و شامار و شوین و ژمانی کز مه لایه تی کورد، دروستیون و پیکهانی قهومیهت، لاپه ره که کی دریزی کاره سانه کانی کورد له هه موو روویه که وه. به جۆرنکی تیکرایس ته ئه ئرخیکسی سیاسی هاله می کورده له دهوره کانی کۆن و تازه دا.]

عه لائه دین سه جادی

(زانا دانایه، دانا توانایه)

میژووی راپه رینی کورد

[کومه ئە کاره ساتنکی میژووی شۆرش گیتی کوردیه، که له کانگای دهرونیکی پر خروشه وه پالنه وانه کانی شۆرش نه و گیتییه دستیان داوه تن و لاپه ره به کی زینینیان هیناوه ته به ره هم. پینوسنه هه موو کوردنیک، به لکو هه موو بیگانه به ک ناگاداری به سه ر هم زانیاریانه دا به یدا کا بز شه وه به دانایی خۆی بی به نه نداینکی توانا]...

عه لائه دین سه جادی

نام کتاب: روح‌الدین اسلامی

ناشر: مؤسسه انتشاراتی سقز (محمدی) ۳۵۹۴

مؤلف: عنیف طباره

مترجم: ابوبکر حسن زاده

لیتوگرافی و چاپ: شرکت تعاونی چاپ افست شهرکرد تلفن ۲۹۷۹۷

تیراژ: ۵۰۰۰

تاریخ چاپ: زمستان ۷۵

بها: ۲۴۰۰ تومان

میزووی راه‌رینی کورد

نوو سیینی: عه‌لانه‌مین سه‌جادی

جایی یه‌که‌م: ۲۶۵۹ ی کوردی - ۱۹۵۹ ی زابینی جابخانه‌ی: مع‌عاریف

جایی دووه‌م: ۲۶۹۶ ی کوردی - ۱۹۹۶ ی زابینی - ۱۳۷۵ ی مه‌تاوی

پیتجنی جایی دووه‌م: زهر‌نیگار (فه‌رید نانو‌سخه) - سه‌قز

سه‌ره‌رشتی پیتجنین و چاپگر دنه‌وه‌ی: محمسه‌د همه‌ماتی

جابخانه‌ی: نهران - نزاری کورد - ته‌له‌فون

نیتیشاراتی محه‌ممه‌دی (سه‌قز) ته‌له‌فوون ۳۵۹۴

سەرەتا

مێژوو لاپەرەى خۆى هەلته گێرتتەوه و نەتەوه ئەو لاپەرەى بە ئەخوێنیتتەوه؛ ئەيخوێنیتتەوه بۆ ئەوه بزانی چ کارەسات و قەوماونک لە باوو بایرە کانیه وه بە جیماوه و چ کرد و کۆششیکان کردووه له ژێر ئەم ئاسمانە شینەدا بۆ ئەوه لە گەل ژيانا هەنگاو باوێژن و ژيانى بەرزى لە گەلیانا شان بە شان بڕوا بەریتو؟!

گەلێ جەر مێژووی تاقە کەسێک لە قەومێکا و لە دەورێکا مێژووی هەموو قەومە کە یە لەو دەورەدا، وە کۆر چۆن زۆر جار مێژووی هەموو قەومە کە ئەیتتە مێژووی نەفسیەتی تاقە تاقەى ئەو گەلە. بە تايهەتی تاک و گەل لە بارەى نەفسیەتا بە تەواوی لێک نزیک ئەبنەوه؛ چونکە ئەو تاقە کە سەى کە ئەبێ بە هۆى هەلگیرسانی شۆرشە کە، وە نەبێ هەموو بوون و نەبوونی شۆرشە کە لەوا دروست بووین، ئەگەر هاوکارە کانی یا گەلە کەى ئەو شایانییەیان تیا نەبێ، ئەو ناتوانن شۆرشە کە بگیرن. پەندى پێشینیانى کوردی ئەلێ: «چە پلە بە دەستێک لێ نادری.» ئەو نەندە هەیه هەندى کاروباری تايهەتی سەرەتا روو ئەکاتە سەرۆکی شۆرش یا شۆرشگێر کە ئەو کاروبارانە دوورن لە چوارچیوهی لاپەرەى ژيانى یەکیکی ترهوه. ئەمانە زیادە شایانیی وهیا زیادە بریندارە ک لەو سەرۆکەدا پەیدا ئەکەن و ئەمجا ئەویش ئەبێ بە پێشەواى دەستە کەى تر.

وە کۆر ئەبزانی هەرگە لێک کە شۆرشى تیندا هەبووه و شۆرشى گیراوه، رۆلە کانی ئەو گەلە هیناویانە شۆرشە کانیان خستۆتە سەر شرتیک بۆ ئەوه هەم گەلە کە و هەم گەلانی تریش چاویکی بیاخشین و زانیارییه کیان بۆ دەرکەوئ کە چ کارەسات و قەوماونک لە رابوردوا روویداوه، تا ئەوانیش لەو بەندانە پەند وەرگرن، یا تینگەن کە باوو بایرە کانیان بۆ ژيانى کامەرانى ئەم نەتەوهى خۆیانە چۆن سنگیان ناره بە قەلای پۆلایینهوه بۆ رووخاندنى و چۆن گیانى خۆیان کردووه بە گاوگەردوونى ژيانى پر سەر فرازى ئەمان؟.

ئەمانە لە هەموو گەلێکا و لە زمانى هەموو قەومێکا هەبووه و هەیه. قەومى کورد بە هەموو جۆر خۆیندونییه تەوه و ئەيخوێنیتتەوه، بە لām رەنگی. ئەو نەندە ئاگادارى نەبووین بە سەر شۆرشە کانی خۆیا. دوور نیه ئەم بێ ئاگاداریهش هەر گە بەر ئەوه بووین کە نەنووسران و هەر وە کۆ سستیان چەند رۆژنیک بە سەر زمانى بەرهى ئەو رۆژەوه بووه و پاشان کە ئەو رۆژ و دەورەیه رۆشتوو،

ناوی مەفھومی شۆرپەشە کەش روشتوو.

ھەر ئەم سووچە بوو، منی ھان دا بۆ ئەو کە بە پێی توانا بتوانم شۆرپەشە کانی کورد لە کۆن و قوشین و لەسەر زاری داستانگێرە کانهو کۆبکە مەو و بە زمانی خۆشەویستی کوردی بیخەمە سەر قاقەز و پێشکەشی کەم بەو نەتەوێیە کە ئەمجۆرە قارەمانیانە ی تێدا رووداوە.

مەبەستی من لێرەدا مەبەستی «فەردی و شەخسی» نییە! چونکە دوور نییە ھەندێ کەس تیا یا تووڕە ببن یا ھەندیک پێی کەیف خۆش بن. نە لە پێخۆشبوونی ئەوان من کەیف خۆش ئەبم، و نە لە تووڕەبوونی ئەمان تووڕە ئەبم. بۆیەش نابم چونکە وەکو وترا پەردە کە پەردە ی لاپەرە ی قەومە کەبە، نەو کە ھی تاقە کە سینک. کە مادام وابوو، حوکم بۆ گەل و قەومە، نەو کە بۆ تاک و فەرد.

ھەر لەبەر ئەمە بە کە ئەلیم: داستانی ئەم شۆرپەشە پێشکەش ئەکەم بە قەومی خۆشەویستی کورد.

عەلا ئەدین سەجادی

بەغدا

١٩٥٩/١/٢

میتزوویه کی کورتی کوردی

گیتی هەر چه‌نده زۆر کۆن بێ، میتزووی شارستانی ئاده‌میزاده‌کی ئه‌و کۆنێه‌ر پر ناکاته‌وه. به‌ئێ ئاسار و به‌لگه‌ ئێسته ورده ورده ده‌رئه‌که‌وی و ئه‌وه‌مان پیشان ئه‌دا که سه‌د هه‌زار سال و زیاتر له سه‌د هه‌زار سال، ئاده‌میزاد ئه‌م سه‌رزه‌وییه‌ی داگیر کردووه و ئیشی تیا کردووه، به‌لام وه‌نه‌بێ ئه‌مه ئه‌وه‌مان تینگه‌یه‌نی که ئه‌و کۆمه‌لایه‌تی و شارستانییه‌ی ئێسته به‌ چاوی خۆمان ئه‌بیینین ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ش ئه‌مه هه‌بووین. به‌لگه‌ کان ته‌نها ئه‌وه ئه‌لێن که ئاده‌میزاد هه‌بووه، ئیتر وه‌نه‌بێ بتوانن له هه‌مو روویه‌که‌وه پایه‌ی شارستانی و کۆمه‌لایه‌تیان ده‌برێن. ئه‌مه‌شیان بۆیه بێ ناکرێ چونکه به‌کتی له نیشانه‌ی شارستانی که خۆنده‌واریه، ئه‌وه بۆ ئیحه‌ روون نه‌بوه‌ته‌وه که ئه‌و ده‌وره‌یه ئه‌مه هه‌بووه. که‌وابوو به‌یکه‌ری به‌ردینک یا سه‌کوتی دیزه‌یه‌ک ئه‌و شته‌ی که مه‌به‌ستی ئیمپروژه، ئه‌وه ده‌رناخا.

له‌به‌ر ئه‌مه چ کورد، چ غه‌بری کورد ناتوانن له‌لایه‌ن پوختی ره‌گه‌ز و نه‌ژاده‌یه‌وه ۳۵۰۰ سال پیش میلاد به‌و لائره‌وه بڕوا. ئه‌گه‌ر بڕوا ته‌خمین و به‌راورده، ته‌خمین و به‌راوردیش وه‌نه‌بێ به‌ته‌واوی پیاو بگه‌یه‌نن به‌ ئامانج.

ئه‌مه هه‌یه بۆیه ناتوانین له‌و زیاتر ب‌لین: که ئاریه‌کان له ۳۵۰۰ سال پیش میلاده‌وه له جنووبی روسیاوه به‌سه‌ر شیمالی قه‌وقاس و ده‌ریای ره‌شدا به‌ره‌و خوار بوونه‌وه و هاتوون بۆ ده‌ورو به‌ری رۆژئاوای ئاسیا و بوون به‌ دووبه‌شه‌وه: به‌شیکیان روویان کرده ئاوروپا و قه‌ومه‌کانی ئه‌ویان لێ دروست بوون. به‌شیکیان هه‌ر له‌ ده‌شته‌کانی جنووبی روسیاوه هاتوونه‌ته رۆژئاوای ناوه‌راست و رۆژئاوای نزیکه‌وه تا جنووبی هیند چوون. ئه‌م به‌شه‌یان که به‌ره‌و ئاسیا بوونه‌وه، له‌ تورکستانی ئیمپری روسیادا خۆیان گرته‌وه و ماوه‌ی هه‌زار سالی‌ک مانه‌وه و له‌پاشا روویان کرده جنووبی ئێران. له‌پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌مانیش بوون به‌ دوو رنجکه‌وه: رنجکه‌یه‌کیان به‌سه‌ر هیمالیادا چوون بۆ هیند و له‌ په‌نجاب گیرسانه‌وه و نه‌ته‌وه‌ی هیندی‌ان دروستکرد، رنجکه‌یه‌کی‌تریان به‌ناو بانی ئێراندا بلا‌و بوونه‌وه و به‌ ئێرانی ناویان ده‌رکرد.

ئه‌م رنجکه‌ی دووه‌مه‌ په‌ره‌ی سه‌ند و زۆربوون. هه‌ندیکیان له‌ده‌شته‌کانی ئێراندا جینگیربوون و به‌ پارسی نامران، هه‌ندیکیشیان به‌ ره‌وشتی کۆچه‌رایه‌تی که‌وته شناخه‌کانی زاگروس و په‌ل په‌ل بوونه‌وه و لۆلۆ، گوتی، کاسی، مانای، کاردۆش، خاللی، کاردوها و مادیا لێ پینک هات و ئه‌مانه هه‌ریه‌که به‌ بۆ خۆیان ده‌ورنکیان گه‌یڕا. له‌به‌ره‌ی پارسی هه‌خامنه‌ش

هه‌لکه‌وت و له‌به‌ری زانێ زۆسی ماد. فارسه‌کان ئه‌چته‌وه سه‌ر هه‌خامه‌نشی و پارس، کورده‌کانیش ئه‌چته‌وه سه‌ر ماد و به‌ری زاگرووس.

ماده‌کان له ۷۰۰ - ۵۰۰ پینش میلاد کیشوه‌رتکی به‌ناویانگی پره‌یزبان هه‌بووه و به‌هه‌موو مه‌عنایه‌کی کیشوه‌رداری، ده‌وله‌تیکێ تیشکداریان هه‌بووه، ولاتی زاگرووس ئاوه‌دان بووه به‌ حوکمداری ئه‌وانه‌وه. سه‌رباری ئه‌مه هه‌ر جاره په‌لاماری ولاتی ئاشوروو پارسیشیان داوه و ئه‌وانیشیان کز کردوه. ماوه‌ی ۱۵۰ سال ده‌وله‌تی ماد له‌ جۆشی گهنجی و به‌رزیدا بووه. له‌ پاش ئه‌وه ورده‌ ورده به‌ هۆی هه‌خامه‌نشیه‌کانه‌وه ئه‌ستیره‌یان که‌وته‌ کزی.

ئهم ۱۵۰ سالی ده‌وله‌تداری مادانه، لاپه‌ره‌یه‌کی هه‌ره‌ گه‌شه له‌ میژووی کورد و سه‌ره‌تای میژووی ته‌ریخی له‌ وه‌خته‌وه ده‌ست پینته‌کا. له‌پاش ئه‌وه ده‌وره ئیتر به‌ره‌ به‌ره‌ جاره‌ هاتۆته سه‌ر دنیای ئه‌ماره‌تداری و شو‌رشیگێری تا ئهم رۆژه که‌ تیه‌مه‌ قسه‌ی لێهه‌ ئه‌که‌ین. له‌ پینش ئه‌وه‌دا که‌ بکه‌وینه‌ سه‌ر باسی ئه‌ماره‌ت و شو‌رشه‌کانی کورد، پینسته‌ شتی که‌ له‌ تامار و شو‌رنی کورد و ژبانی کۆمه‌لایه‌تی کورده‌وه بزانی:

ژماره‌ی کورد

مه‌سه‌له‌ی سه‌رژماری کورد، یه‌کینکه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ هه‌ره‌ زلانه، که‌ تا ئیسته‌ که‌س نه‌یداوه به‌ ده‌سته‌وه. به‌ده‌سته‌وه نه‌دانه‌ که‌ش له‌ به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک بووه:

یه‌که‌م: ئامار له‌ هیچ لایه‌ک رینک‌ویتیکه‌کی وای نه‌بووه، ئه‌وه شو‌رتانه‌ که‌ کوردیان تیکه‌ل‌او‌بووه، ئه‌وان له‌ ئاماری خوێیان سه‌ریان لێ تیکه‌چوو، ئه‌مجا چۆن ئه‌په‌رژینه‌ سه‌ر هی کورد؟! دیسان ئه‌گه‌ر هاتیته‌ و جارجار سه‌رژمارن‌کیشیان کردیته‌، یه‌که‌م له‌ به‌ر ئه‌وه‌ که‌ نه‌یانویستوه به‌ ته‌واوی ژماره‌ی کورد بده‌ن به‌ده‌سته‌وه، ژماره‌ی راستیان نه‌کردوه یا نه‌یان وتوه.

دووه‌م: کورده‌ که‌ خزیشی له‌ به‌ده‌سته‌وه نه‌دانی ژماره‌که‌ی سوچینکی هه‌یه‌؛ چونکه‌ ئهم، یا کز چه‌ری بووه یا لادئ‌نشین. ئه‌وه سه‌رده‌مه‌ که‌ ئهم دوو ژبانه‌ی رابوار دووه، پینجگه‌ له‌ وه‌ که‌ یاسای حکومه‌ت بۆ ئامار رینک‌ویتیکه‌کی نه‌بووه، خزیشی له‌ وه‌ که‌م و کورته‌ ئه‌گه‌ر کرابێ دزیه‌ته‌وه. که‌ ئه‌لیم خۆی دزیه‌ته‌وه ئه‌مه له‌ دوری داویدا بووه، واته‌ له‌ سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا که‌ ورده‌ ورده‌ سه‌ربازی ئیجباری له‌ ناو حکومه‌ته‌کانا په‌یدا بووه، له‌ ترسی ئه‌وه‌ که‌ نه‌یکه‌ن به‌ سه‌رباز، خۆی له‌ نووسین شارده‌وته‌وه. ئاشکرایه‌ پینش ئهم ده‌وره‌یه‌ش ناوونوس هه‌ر له‌ هیچ لایه‌ک نه‌بووه، واته‌ له‌ وه‌ حکومه‌تانه‌دا که‌ کوردیان تیکه‌ل‌او‌بووه.

سه‌ربازی ئه‌مانه‌ش هه‌موو کۆچکردن و تالانکردن و گران‌ی و جه‌وری حکومه‌ته‌کان ئه‌وه‌نده‌ی تر کوردی له‌ ناو بردوه و نه‌یه‌شتوه په‌ره‌بستنی، دیسان ده‌ره‌ده‌ر بوونیان و که‌وته‌ گۆشه‌ی شارانی بیگانه‌ و له‌ فیکرچوونه‌وه‌ی زمانه‌که‌ی خوێیان، ئه‌مه‌ له‌ هه‌موو زیاتر کاری

تیکردوون بۆ کهم بوونه‌وی سه‌رژماریان.

ئهووشانه‌ش که بیاو ناچار ئەگەن بە کۆچکردن و دەریه‌ده‌ریوون دووشتن: یا بێ دەرامه‌تی، یا جه‌ورو و کاره‌ساتیک که پال ئەنن بە کابراوه بۆ ئەوه له شوێنی خۆی نه‌ینن. ولآئی کورد ولآیتیکی به‌یته‌، له‌هه‌موو جزوه سه‌رمایه‌یه‌کی ژبانی تێدایه؛ سه‌رمایه‌یه‌کی وه‌ها که گه‌لێ زیاتره له ئەندازه‌ی دانیشتووه‌کانی. کۆچکردنی کورده‌که له پاش ده‌وره‌ی ده‌وارنشینیه‌ له‌به‌ر بێ پیتی و بێ رۆزگه‌ری ته‌بیمی ولآنه‌که‌ی نه‌بووه. که واپوو ئەو ده‌ریه‌ده‌ریه‌ی که‌به سه‌ریا هاتوو، له‌به‌ر جه‌ورو و کاره‌ساته‌که بووه. ئەگه‌ر له‌به‌ر بێ نایش بووینت دیسان ئەه‌وش هه‌ر جه‌وروسته‌می داگیرکه‌ر نه‌گرێته‌وه؛ ولآنه‌که‌ی ولآیتیکی به‌پیت بووه، به‌لآم داگیر که‌ر نه‌بووستوه ده‌ستی ئاوه‌دانیی تیا به‌خاته‌کار، کابرا چارناچار ده‌شتی گرتۆته‌ به‌ر و رۆی کردۆته ولآتانی بیگانه و له‌ناو ئەوانا خۆی و نه‌ته‌وه‌که‌ی تواونه‌ته‌وه و زمانی ماده‌رزادیان گۆپوه‌ته‌وه به‌زمانی ئەو شوێنه.

ئهمه له لایه‌که‌وه، له‌لایه‌کی تره‌شه‌وه حکومه‌ته‌کانی وه‌کو تورکیا و ئێران که ئەه‌وته‌ن قهرانی کورده‌کان و له‌پاش ئەوه کله شوێنه‌کانی خۆیان هه‌لیانته‌فراندن و له شوێنیکێ تر دایانته‌نان، ناچاریشیان ئەکردن به‌وه که به‌ زمانی خۆیان قسه و نووسینیان نه‌بن. ئەم‌ه‌ش بۆ ئەوه کله‌ پاش ماوه‌یه‌ک ده‌نگ به‌رز که‌نه‌وه و بلێن ولآنه‌که‌مان کوردی تیا نییه و هه‌ر نه‌بووه! وه‌کو به‌ تابه‌تی له سه‌ره‌تای ئەم سه‌ده‌ی بیسته‌مه به‌ملاوه حکومه‌تی تورک ئەم سیاسه‌ته‌ی گرتیوه‌ پیش و ئەینه‌ران به‌ دنیادا که‌ کورد له ولآئی ئێمه‌دا نییه، یا ئەگه‌ر شتی که‌ له‌ شاخه‌کان هه‌بن، ئەوه تورکی شای ن و ناوی کورد له‌ فهره‌نگی ولآئی تورکیادا نییه. به‌ هه‌موو بێ شه‌رمه‌که‌وه ئەم بانگه‌ی ئەدا و هیچ شه‌رمی له‌وه نه‌ئە‌کرد که‌ خۆنی گه‌شی کورده‌کان به‌ هۆی جه‌وروسته‌می ئەوه‌وه ناوی کوردی له‌ روه‌په‌ری زه‌وی و زاری کوردستانا ئەنووسی و پیشانی هه‌المی ئەدا و به‌مه‌ تورکه‌کانی ئەخسته‌ درۆوه.

یا حکومه‌تی ئێران به‌ ناوی براهیه‌تی‌ه‌وه له‌ هه‌موو لاپه‌ره‌ی می‌زوویدا بانگی ئەکرد: «ئێران و ئێرانی و ئەبوت کورد و فارس ئێرانی و ناوی کورد به‌ جیا له‌ فهره‌نگی خاکی ئێرانا نییه».

ئهم بانگه‌ی ئەدا و ئەم براهیه‌تی‌یه‌ی ئەواندا؛ به‌لآم که‌ سه‌یری به‌ندیخانه‌کانت ئەکرد هه‌موویان پڕ بوون له‌برا کورده‌کان و براهیه‌کی فارسی تیا نه‌بووا. که‌ سه‌یری برستی و ده‌ریه‌ده‌ریت ئەکرد، هه‌موو به‌ر برا کورده‌کان که‌ وتیوه، هیچ به‌ر برا فارسه‌کان نه‌که‌وتیوه‌وا. که‌ سه‌یری پایه و وه‌زیفه‌ی حکومه‌تت ئەکرد، هه‌موو به‌ر برا فارسه‌کان که‌ وتیوه‌ هیچی به‌ر برا کورده‌کان نه‌که‌وتیوه‌وا. که‌ سه‌یری زینگا و بان و کۆشک و سه‌را و ئاوه‌دانی و شارستانیت ئەکرد، هه‌مووی به‌ر برا فارسه‌کان که‌وتیوه‌ هیچی به‌ر برا کورده‌کان نه‌که‌وتیوه‌وا. که‌ سه‌یری خۆننده‌واری و قوتابخانه و زمانی نووسینت ئەکرد، هه‌مووی به‌ زمان و خۆنندن برا فارسه‌کان بوو، هیچی به‌ر برا کورده‌کان نه‌که‌وتیوه‌وا! ئەمه‌ بوو براهیه‌تی فارسی و کورد: که‌ حکومه‌تی ئێران شه‌پوری بۆ لێته‌دا!

ئهم‌جا حکومه‌تی ده‌ری پێشوی هێراق: ئەمیش وه‌نه‌بن کاره‌ساتی له‌وان که‌ مته‌ر بێ به‌رانه‌ر

به کورده‌کان؛ له قانونه ئه‌ساسییه که‌یا داینبوو: زمانی مه‌حەلی ئەبێن له کورده‌واریدا هەبیتت و بخۆنتریت و پیتی بنووسریت، که‌چی بێجگه له توزیک شاری سوله‌بمانی له قوتابخانه سه‌ره تایبه‌کانا - که ئەمەش تەنها به هۆی جەریه‌زه‌یی خەلگی شاره‌که‌وه بوو - له شۆنته‌کانی تری کورده‌واریدا تەنها دەنگ نەبێن هیچی تری نەبوو! بەلێن پاره خەرج ئەگرا بۆ چاپکردنی کتیبی کوردی بۆ قوتابخانه‌کان، کاره‌ده‌ست و هەلسۆزینەری ئەو کتیبانه ئەکه‌وته جەرت و فەرت و کتیبه‌کانیشیان ئەنارد، به‌لام له ژێریشه‌وه ئەیانوت به مامۆستای قوتابخانه‌کان که‌بلێن قوتایه‌کان نازانن کوردی بخۆننه‌وه! به‌م به‌رده‌یان دوو چۆله‌که‌یان راو ئەکرد: به‌کێ ده‌نگی نەهینشتی زمانی کوردی له قوتابخانه‌ی کورده‌واریدا، به‌کێ له‌ژێر به‌رده‌ی کتیب چاپکردنی کورده‌واریدا، تۆزی گێرفان پێر کردیش!

هەر له‌و قانونه ئه‌ساسییه‌دا داینبوو که‌ زمانی مه‌حاکم و دادگا‌کانی کورده‌واری، ئەبێن زمانی کورده‌ی بێ، که‌چی ئەمه تەنها مه‌ره‌که‌به‌که‌بوو له‌سه‌ر قاقه‌زه‌که‌ و هیچی تر، چونکه‌ هیچ یه‌ک له دادگا‌کانی کورده‌واری جارتیک محاکمه‌یه‌کی به‌ زمانی کوردی به‌ خۆیه‌وه نەدی، به‌ تایبه‌تی له‌پاش سالی ۱۹۴۱ مه‌گه‌ر کوردیکی خۆنده‌واری به‌رزکوت و پێر: چاوی به‌ قانونه‌که‌ بکه‌وتایه‌ و بیزانیایه‌ کورد حەقی ئەوه‌ی هه‌یه‌ که‌ زمانی دادگا‌کانی کوردی بێ؛ ئەگینا خەلکه‌که‌ی تر ئەونده‌ لێی بێگانه‌ بیوونه‌وه، هەر به‌ فیکری شه‌ویشیانان ئەهات که‌ مافێکی وای: هه‌یه‌.

مه‌سه‌له‌ی ناردنی قوتایی کورد بۆ ده‌ره‌وه‌ی عێراق، یا پێگه‌باندنی قوتایه‌کی کورد بۆ وه‌رگرتنی دکۆزایه‌ک له‌ ده‌ره‌وه‌ی عێراقدا، یا دانسانی مودیرعامیکی کورد له‌ وه‌زاره‌تیک له‌ وه‌زاره‌ته‌کانا - بێجگه له‌ داخلییه‌ که‌ ئەویش له‌به‌ر ئیشی تایبه‌تی خۆیان بوو - ئەمانه له‌ فه‌ره‌نگی حکومه‌تی پێشووی عێراقدا زۆر ده‌گه‌ن بوون، له‌گه‌ل ئەوه‌شا که‌ ئەگه‌ر به‌ پیتی قانونه ئه‌ساسییه‌که‌ی خۆیان بچوانایه‌ به‌رتوه، هه‌موو ئەم مافانه‌ی تیا بوو به‌رانه‌ر به‌ کورد.

سه‌یرتیش ئەوه‌ بوو هەر جاره‌ که‌ تەنگ و چه‌لمه‌یه‌کی ده‌ره‌وه، یا ناوه‌وه‌ رووی ئەکرده‌ حکومه‌ته‌که‌یان، نوری سه‌عید و پیاوه‌کانی نوری سه‌عید به‌شانزۆکانی که‌رکووک و سوله‌بمانی دا ئەسورانه‌وه و خەلکیان کۆ ئەکرده‌وه و پێنان ئەوتن تیره‌ کوردن و له‌ قانونی ئەساسیدا هه‌موو حه‌قیکیان هه‌یه. داوای حەقی خۆتان بکه‌ن و پێر به‌ده‌م هاوار بکه‌ن و بلێن ئیمه‌ کوردین و حەقی خۆمانمان ئەوئ. ئەمجا که‌ تەنگ و چه‌لمه‌که‌یان به‌سه‌ر ئەچوو، ئەکه‌سه‌ی بیوتایه‌ من کوردم یا داوای حەقیکی کوردی بکړدایه، ئەیانگرت و له‌ گۆشه‌ی به‌ندیخانه‌کانا توندیان ئەکرد.

سه‌ریاری ئەم هه‌موو شه‌پۆل و ته‌وژمه‌ تێزانه‌ که‌ روویان ئەکرده‌ قومی کورد و وه‌کو کرمن بکه‌وته‌ داره‌وه و بیه‌وئ له‌ناوی به‌رئ، ئەمانه‌ش به‌و جۆره‌ روویان ئەکرده‌ ئەم و ئەیانویست له‌ناوی به‌رن. سه‌ریاری ئەمانه‌ هه‌موو کورد هەر ئاگاداری خۆی کرد و توانی به‌ ئەندازه‌ی ده‌سه‌لات خۆی له‌و شه‌پۆلانه‌ پارتیزیت و زیاد له‌ ده‌سه‌لاتیش زمانه‌که‌ی به‌هێتته‌وه.

به‌لێن رۆژه‌ه‌لانیاسه‌کان هەر که‌سه‌یان له‌به‌ر هەر ئاره‌زوویه‌ک که‌ هه‌بووه، هه‌ندێ جار دایان

به ژماره‌ی کورددا ناوه، یا هه‌ندئێ له نووسه‌رانی کورد ئه‌وانیش له کتێبه‌کانیانا قسه‌یان هه‌ر لێوه کسردووه. به‌لام هه‌ینه‌کانی کورد زۆرتر شونین قسه‌ی رۆژه‌لا‌ئناسه‌کان که‌وتوون، رۆژه‌لا‌ئناسه‌کانیش شونین پێی ئه‌و حکومه‌تانه‌ که‌وتوون که‌ کوردیان له‌ ناوایه. هه‌یچکام له‌مانه وه‌نه‌ین به‌ حه‌قیقه‌تیکی واقعی توایینیان بگه‌نه‌ بێج و بناوانه‌که‌ی؛ چونکه‌ وه‌کو وترا، له‌ لایه‌که‌وه‌ سه‌ر ژمارنیکی راست و دروست نه‌کراوه، له‌ لایه‌کی‌ تریش‌وه حکومه‌ته‌کان نه‌یان وێستووه. له‌ به‌رئه‌و هه‌رمانه‌ که‌ باسکران - بیلین. به‌م بۆنه‌وه‌ زانیی ژماره‌ی کورد به‌ راستی هه‌ر وه‌کو مه‌ته‌ل ماوه‌ت‌وه. یه‌کن به‌سێ ملیون، یه‌کن به‌ش‌ه‌ش، یه‌کن به‌هه‌شت و یه‌کن به‌ ده‌ ملیونی داناون. ئه‌م دانانی ئه‌مانیش که‌ به‌مجۆره‌ رویشتون هه‌ریه‌که‌ له‌ به‌ر هه‌یه‌کی‌ تابه‌تی شه‌خسی بووه، وه‌نه‌ی هه‌جیان له‌ سه‌ر ئه‌ساسیکی واقعی رویشیتین. ئه‌گه‌ر یه‌کن یه‌وی له‌م باسه‌ به‌ ته‌واوی تینگا ته‌ماشای میژووی ئه‌ده‌یی کوردی هه‌لا‌ئ‌ه‌دین سه‌جادی بکا.

مایه‌وه‌ سه‌ر‌باوه‌ر و مه‌فکوره‌ی ئێمه‌ له‌ لایه‌ن ژماره‌ی کورده‌وه، باوه‌ری ئێمه‌ هاته‌ سه‌ر ئه‌وه که‌ ژماره‌ی کورد به‌مجۆره‌ی خواره‌وه‌یه:

6/500/000	له‌ تورکیادا
4/500/000	له‌ ئێراندا
2/000/000	له‌ عێراقدا
2/000/000	له‌ روسیا، بلوچستان، هه‌ندوستان و سواریادا

ئه‌مه‌ ته‌نها ئه‌و کوردانه‌ که‌ ئێسته‌ به‌ زمانی کوردی قسه‌ نه‌که‌ن، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌شی بخرته‌ سه‌ر که‌ باوک و باپیریان کورد بوون و به‌ ده‌ره‌ده‌ری و مال و ئێزانی که‌وتوونه‌ته‌ شار و ده‌شته‌کانی بێگانه‌ و ئێسته‌ ئه‌مان زمانی کوردی نازانن، ئه‌وه‌ ئه‌ی ئه‌و باوه‌ره‌ هه‌ی که‌ ئه‌مانه‌ش که‌مه‌تر له‌ 3 ملیون نین و به‌ هه‌مووانه‌وه‌ 18 ملیون پێ نه‌که‌نه‌وه. دیسان ئه‌ی عه‌ینی باوه‌ریش هه‌ی که‌ ئه‌م ژماره‌یه‌ به‌لانی که‌مه‌وه‌ دانراوه‌ و لانی زۆری نه‌گیراوه.

شونینی کورد

کوردستان و لاتیکی شاخاوییه، هه‌تا به‌ره‌ و شیمال و رۆژه‌لا‌ت پڕوا، هه‌ر به‌رز ئه‌یته‌وه‌ ئه‌گه‌ته‌ کێزی ئارارات. که‌ رووی کرده‌ جنوب و جنوبی رۆژئاوا ئه‌مجا ورده‌ ورده‌ نزم شه‌یته‌وه‌. کێوه‌کانی شیمال هه‌موو جه‌نگه‌لستان و شیو و دۆلن، پریانه‌ له‌ کانی و ئاو و دیهات، کێوه‌کانی رۆژئاوای - زیاتر ئه‌وانه‌ی به‌سه‌ر سنووری ئێران و تورکیادان - بێن دارستان و به‌رده‌ل‌ان، ئێنجا هه‌تا به‌ره‌ و کوردستانی رۆژه‌لا‌ت پڕوا، ده‌ست ئه‌کاته‌وه‌ به‌ دارستان.

کێوه کان به زستانان هه موو سه رپوشی به فر ئه دن به سه را، به هۆی باران و به فره وه زۆر تر رووباره کانی رۆژه لانی ناوه راست و خواروو لهو پینکدین. هه موو ولاتی کوردستان چ کێوه، چ دهشت پریمتی له کان؛ هی نهوت، ئاسن، زیو، زیر، گزگرد، خه لووزی بهرد، قه لایی، چیمه نتۆ، پۆلا، له حیم، گهج، قسل، ده رماناوی هه مه جزوه و گه لئی شتی تریش.

کوردستان له گه ل ئه وهش که شاخ و داخه، له پینش هه موو شتی کدا شونئی کشت و کال و مالاته، به تایه تی ئه و شوننانه ی که هه وا که ی سازگاره، باخ و بیستان و هه موو جزوه داری به بهری تیدا به. له کشت و کالآ ئه مانه ی هه یه:

گه نم، جز، برنج، په رشه، گه نه شامی، زۆرات، هه رزن، نوک، نیسک، ماش، کونجی، فاسولیا، لۆبیا، توتن، لۆکه، په تاته، چه وه نه ر، پیاز، سیر و گه لئی شتی تر.

له میوه دا ئه مانه ی هه یه:

ترئ به هه موو چه شته کانی به وه، گوئز، سبو، به هنی، هه نجیر، هه نار، هه رمی، قه یسی، قوخ، بادام، توو، فتی، زه ییوون، هه لووژه، گیللاس، بلالوک، میوژ، سرینچک، خورما، په رته قال، لیوژ، نارنج و گه لئی شتی تر.

له مالآنا ئه مانه به خێو ئه که ن:

ئه سب، تیستر، کهر، گا، گامیش، مه ر، بز.

له به له وه را: مریشک، مراوی، هه لی شیش، قاز به خێو ئه که ن. بۆ رابواردنیش: که وه، کۆتر، تاروس، باز راهه گرن.

ئه وشتانه که ئه یبتر نه ده ره وه:

توتن، لۆکه، خوری، مه ره ز، مازوو، به پروو، گزگل، هه نگوین، گوئز، میوژ، بادام، رۆن، په نیر، هه موو جزوه پینستیک، که تیره، گیاسالم، دۆشاو، مۆم، ناوکه کوله که، مالآت و گه لئی شتی تریش.

له ئیش و کارا: جۆلایی، قالی و به په کردن، بووزو، زه رنکه ری، تغه نگساز، خنجه رسازی، دارتاشی، زین دروینی، ورده کاری، ونه گه ری، نه قاری و گه لئی شتی تر ئه که ن له گه ل جووت و گا و گه لله داریدا.

تیکرا ولاتی کوردستان ئه م شوننانه ی داگیر کردوه:

له رۆژه لاته وه پال ئه دا به ئیرانه وه؛ واته له خوزستانه وه ده ست پینته کا بۆ هیراقی هه جه م و هه مه دان و زه نگان و ته ورئز، تا ئه گاته رووباری ئاراس له قه وقاسی جنوبی. له رۆژئاوا وه ئه گاته ئایه نه و سینواس و پال ئه دا به ئانادۆله وه. له شیماله وه ئه گاته قه وقاس و لیوای لاژستان. له جنوبی شرقی و جنوبه وه ریزه خه تیکه له خوزستانه وه دینت ئه گاته کێوی حه مرین و بۆ کێوی سه نجار له ده شتی شام و له ونه وه بۆ گرد داغ تا ئه چینه سنووری ئه سه که نده وه.

ئه م کوردستانه ی که به مجزوه باسکرا، ئه بی به سن به شی گه وره وه:

۱. کوردستانی رۆژه لات که نازه ریا بیجانی رۆژئاوا و ولاتی سه و لوپرستانی گه وره و پچوکه.

۲- کوردستانی شمالی که ولاتی خەربوت، دیاربە کر، وان، بە تلیس، نەرزە روم، بە شن له ولاتی سیواس و ناوچه شاخواویە کان له ولاتی قارس و نەردە هان و قەرەباغ له قەرقامسی جنوبی.
۳- کوردستانی جنوبی که ولاتی سوله یمانی، که رکوک، هەولێر، موسل، لەملاو خانەقی و مەندەلی و بە درە.

شارەکانی کوردستان، لە ئێران:

هەمەدان، کرماشان، سنە، سەلماس، خۆی، زەنگان، بیجار، کرند، سونقور، قەسری شیرین، رەمێ، میانداو، سابلاخ، سەقز، بانە، سەردەشت، شنۆ، بۆکان.

شارەکانی کوردستان، لە هێراق:

سوله یمانی، هەلەبجە، پینچوین، کەرکوک، هەولێر، کۆبە، رەواندز، نامیدی، ئاکرێ، زاخۆ، دھۆک، شەنگار، خانەقی، کفری، مەندەلی، زریاتیە، بە درە.

شارەکانی کوردستان، لە تورکیا:

ماکو، بابەزید، دیاربە کسر، قارس، نەرزە روم، وان، بە تلیس، نەرزەجان، دەرسیم، جزیرە ی ئیبن هومەر (الجزیر)، مەرەش، ئورفە، ئەخلات، موش، ماردین، خوزات، مەعدەن، باشقەلا.

لە هەرسێکیاندا پینچگە لەمانەش شوێنی تر هەیە.

ژیانی کۆمەڵایەتی کورد

کورد دوو بەشن؛ کۆچەری، دێهاتی و شاریی. کۆچەریەکان بەرە بەرە هەر کەم ئەبنەو و ئەبن بە نیشتەجێ. زەوی و بەراو هی بەگ و ئاغا بوو، جووتیارەکان مسکینیان پینەلین، خۆیان زەویان نییە مەگەر لە هەندێ شوێنی کەمانەبن.

کورد زۆر ئازان بۆ جەنگ کردن، ئارەزووی تەواویان لە تەفەنگچی و راووشکار هەیە، لەبەر ئەوە هەوای ساقیان پینخوشە و جەز بە دەشت و دەرشەکان، رقیانە لەژێر دەستەیی، تەبیمەتیا سەریەخزایی ئەوی، کە تەسەپەکیان کرد هەر ئەو تەسەپە، تەنانەت مەسەلیک هەپە ئەلی: «کورد، کە وتی نە، هەر ئەو نەپە». کۆچەریەکان گەرمیان و کونستان ئەکەن.

کورد هەمووی موسلمانن هەندێ بەزیدی ئەبن کە لەسەر ئایینی کۆنی کورد ماوانەتەو، فەلە-ش هەپە، ئەوانیش هەر خۆیان بە کورد ئەزانن، موسولمانەکان هەموو شایعی مەزەهەبن پینچگە لە بەشێکی لای پشکۆ و لورستان ئەبن کە شیعەن. شێخی تەریقەت باونکی زۆری هەبوو، ئیستە وەکو جازان نەماو، کە رەقەبری سوننی و شیعە هەبوو. ئیستە ئەو رەقەبری زۆر کز

بووه و ده ماری قهومی له شوینی دانیشتووه. تیکرا کورد پایه ی قهومی له هم موشت به لاره گه وره تره. سهید نه گهر حسابی بکهیت نه بن له نه ته وه ی ره سول و عه ره ب بیت، که چی عه نه مناتی قهومی هم موشتیکی له بیر نه باته وه، هه کوردی نه زانی. کوردا به تی له ناو کوردا له راستیدا له پیش هم موشتیکه وه یه، هه رایه ک که له به یه دوو تیره، یا دوو که سدا په یدا بیی سه رو که کان نه یانیر نه وه، که دوژمنی خزیانان به زه بوونی دی، ئیر لئی نه گهر ین.

کورد ئیشی سووکی زور رق لئ نه بیته وه، نه فسی به رزه، به قیات و بورده باره، بۆ پایه ی دنیا زه بوونی وه رنا گرت. تیکرا کورد زیره ک و به قابلیه تن، زوو فیزی زمان و پیشه نه بن، ولانی خوی زور خوش نه ویت، نه تات خزی له سه ری نه دا به کوشت. نه گهر بکه ویته ولانی بیگانه ش هه دلئ لای مه له بنده که به تی، پر یارتکی دا؛ له سه ری نه پوا، با نه شیبی هه ره حه ز به نان بده یی و به خشنده یی نه کا، خزم دوسته، چه ند به لایه وه خوشه که نه لئ من کوردم؛ عاشقی نه ده ب و شیعر و ده نگه، مۆسیقای زور خوش لئ دیت، که به یکیکیان لئ مرد؛ نه یلا و ننه وه، له وه ختی گیانه لاکه یا نه و که سه ئیشی چی بووین شتومه کی ئیشه که ی له لای سه ریه وه دا نه ین.

خوینده واری له ناو کورد دا زور که مه - مه گهر تۆزئ له م ده وه ری داوییه دا نه بن - ئه م نه خوینده وارییه شو ریه کی زلی لئ په یدا کردوون که هه ندئ جار تاک تاکینی نه بن به خو خورا! له گه ل ئه م نه خوینده وارییه شدا زوو فیزی شت نه بن، زوریش به ته نگ شو ریه وه، بیگانه په روه ریش - غه رب دوست، سه گ رانه گرن.

ژن له ناو کوردا به تیکرای پایه یه کی کومه لایه تی هه به، خاوه ن ماله، مال و منال به ختو که ره، میوان په روه ره، که پیاو له مالا نه بوو، به ده م میوانه وه نه چیت و خزمه تی نه کا، ئیشکه ر و کۆچ و بار به ری که ره، شان به شانی میرده که ی کۆشش نه کا؛ له کۆچ کردن، له جوت، له کیشه، له توتن، له باخ و ره ز به ختو کردن.

ژنی کۆچه ر و لادینی؛ شو په سوار و تهنه گچیشن. ژن له ناو کوردا داوین پاکه، نه گهر ئیشی خراپه ی لئ روویدا نه یکوون، له هه ندئ شوینا نه بن ژن سه ریه خویه کی ته واوی هه به له شوو کردنا، دلدارئ نه کا بو نه وه میردی پین بکا، ره شبه له ک نه کن، وشه ی زینا له زمانی کور دیدا نییه، ئه مه نه وه پیشان نه دا که داوین پیسی له ناویانا نییه، ژنان له مازوو کردنا، له لای رانه بیره و له ده شتا به ده نگه چریکه ی گزرائی خرۆشیک نه ده ن به ده شته که، پیاوان له کۆبوونه وه ی مرگه وت و بهر به رۆز که دا داستانی کۆن نه گنر نه وه، پایه ندی دوو ته ریه ی «نه قشی» و «قادی» ن.

شۆرشه كانی كورد

كورد له لاپه‌په‌ی میژوویا هه‌موو ده‌میک کۆششی بۆ سه‌ربه‌خۆیی خۆی کردوو، ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌پاش ئه‌وه که ده‌وله‌ته به ناویانگه‌که‌ی مادیان سه‌ری تیاچوو، له‌پاش ئه‌وه‌ش که ده‌وری ئیسلامیه‌ت هاته ناوه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو کۆشسه‌شا سه‌ربه‌خۆیه‌کی راستی به‌سه‌عنای «که‌لیمه» له‌میژوویانا نایه‌نیت.

به‌لنی پیاوانی گه‌وره و ناوداریان چ له‌لایه‌ن سیاسه‌ته‌وه، چ له‌لایه‌ن عه‌لم و زانیاره‌وه زۆر، زۆر لێهه‌لکه‌وتوو، به‌لام ئه‌وی مه‌به‌سته، ئه‌وه ده‌ست نه‌که‌وتوو. ئه‌مه‌ش، چه‌ند هه‌یه‌کی بوو: یه‌که‌م: پارسه‌نگی ئه‌و ده‌وله‌تانه که کورده که که‌وتبووه به‌بینانه‌وه.

دووه‌م: هه‌سته‌کی دینی، که ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ بالی کیشابوو به‌سه‌ر هه‌موو قه‌ومه‌کانا که نابێ کهس له‌ژێر تێمه‌راتوره‌تی ئیسلامیه‌ت به‌چینه‌ ده‌ره‌وه. ئه‌مه‌ی دواییان رۆحیک بوو گه‌لێ خراپتر و کوشنده‌تر له‌ رۆحی «ئیتیه‌بادی» به‌ته‌عبیری ئیسته. ئه‌وه‌خته ئه‌م ناوه - واته ناوی ئیتیه‌بادی - له‌لای هه‌موو کهس دروست نه‌ببوو، ته‌نها پیاوانی کۆشکه‌کانی خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی و عوسمانی ئه‌یانزانی. ناوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ناوی ئیسلامی بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا ئیسلامیه‌ت بێزی ئه‌هاته‌وه له‌و باوه‌ری ئه‌وان چو‌نکه:

یه‌که‌م: رۆحی قه‌وسی یه‌جه‌وانه‌ی رۆحی ئیسلامی نییه و به‌لکو ئیسلام فه‌رمانی یه‌نه‌کا و ناوی ئه‌با و به‌دینیکی یه‌که‌تی و هه‌م‌تی و ئاسایشی دانه‌ن، فه‌رمانه‌کانی له‌لای خواوه هاته‌وه و درۆمینیکی هه‌ره گه‌وره‌یه بۆ زۆروسته‌م و فه‌رمانده‌ره بۆ ئازادی تاک و کۆمه‌ل، ته‌عالیمی ئیسلام گه‌لێ به‌رزتره له‌و شتانه که ئه‌وان بۆیان هه‌لته‌به‌ست.

دووه‌م: نه‌ خه‌لیفه‌ی به‌سه‌عنای «که‌لیمه» له‌ ئیسلاما ما‌بوو، نه‌ پادشایه‌تیش ئیسلام به‌ ناوی ئیسلامه‌وه فه‌رمانی پێدا‌بوو. ئه‌وه‌نده هه‌بوو وا دیار بوو ئه‌وان چه‌زبان به‌وه نه‌ئه‌کرد که قه‌ومه‌کان هه‌ریه‌که بۆ خۆیان سه‌ربه‌خۆیکیان بێی و ئه‌م هه‌موه‌ش تیکرا ئاشنای به‌ی‌داخه‌که‌ی ئه‌وان بن. واته به‌ ته‌عبیری ئیسته به‌لانی که‌مه‌وه بین به‌ فیدرالی به‌رانه‌ر به‌ی‌داخه‌که‌ی ئه‌وان. به‌لکو هه‌ر ئه‌وه‌یان پێخۆش بوو که خه‌لیفه‌ فه‌رمانه‌ه‌وایه‌کی بێ گه‌روگرتنی بێی به‌سه‌ر هه‌موو قه‌ومه‌کانه‌وه. قه‌ومی کوردیش یه‌کێک بوو له‌و قه‌ومانه‌که‌وا وایان له‌گه‌ل ئه‌کرا و به‌لکو زیاتریش.

ئه‌مجا پارسه‌نگی ده‌وله‌ته‌کانی ئه‌ملاونه‌ولا. ئه‌مانه‌ش حکومه‌تی ئێران و عوسمانی یون که به‌تایه‌تی له‌پاش سه‌فه‌وی به‌کان به‌ ناوی مه‌زه‌به‌وه ده‌ستی خۆیانیان ئه‌وه‌شان. ئێران به‌ ناوی شیعیه‌تی و، عوسمانی به‌ ناوی سونیه‌تی‌وه کوردیان له‌و به‌ینه‌دا کردبوو به‌ به‌ردی قۆچه‌قانی و هه‌لایانه‌سوراندن. له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شا کورد له‌ هه‌موو ده‌وره‌کانیا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ی خۆی هه‌ر

خه‌ریک بووه. لاپه‌ره‌ کانی ده‌وری سه‌لاحه‌دینی ئه‌بویی و که‌ریم خانی زهند و بیاوه‌ کانی تریشیان ئه‌م ناواییه‌ سه‌ هه‌ر ئه‌ده‌ن. ئه‌ونده‌ هه‌بووه‌ - وه‌کو وترا - له‌به‌ر ئه‌و رۆحی ئیسلامیه‌ ته‌ که‌ بآلی کیشابوو به‌سه‌ر بانا، نه‌یانه‌ بوست ئه‌و ناوه‌ له‌ چوارچێوه‌ که‌ی ئیسلامیه‌ت جیا بکه‌ نه‌وه‌.

له‌سه‌ده‌ کانی چه‌فده‌هه‌م و هه‌ژده‌هه‌ما له‌وانه‌ بوو ورده‌ ورده‌ تۆوی قه‌ومیه‌ت له‌ منیشکی هه‌ندی که‌ سا چه‌ که‌ ره‌ی کردبوو، جوژه‌ کۆششیکیش ئه‌که‌را، به‌لام رۆحی پێشوو هه‌ر له‌ ئیشکره‌دناوو. له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا ئه‌و باوه‌ره‌ - باوه‌ری قه‌ومیه‌ت - به‌ ته‌واوی له‌گه‌لێ له‌ شوێنه‌ کانی کوردستانا بلاؤ بپه‌وه‌وه‌ و کۆشش ئه‌که‌را بۆ سه‌ره‌خۆیه‌کی راسته‌قینه‌ی کورد. له‌م ده‌وره‌ شا دیسان چلیسی و قازانج په‌رستی رۆژئاوا بیه‌کان - هه‌ی خۆیان - هه‌ر سه‌ری رینی پێته‌ گرتن و نه‌یه‌ته‌ هیشت بگه‌ن به‌و ئامانجه‌. له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو کۆسه‌پانه‌ شا کورد هه‌ر کۆلی نه‌دا و نایدا.

ئه‌و لێره‌دا سه‌ره‌تا به‌ جوژیکێ تیکرایی باسیکی ئه‌و بزووتنه‌وانه‌ ئه‌که‌ین که‌ له‌ ناو کورددا روویان داوه‌، پاشان په‌که‌ په‌که‌ شۆرشه‌ کانی ئه‌م ده‌وره‌ی دوايه‌ ئه‌خه‌ینه‌ پێش چاو بۆ ئه‌وه‌ هه‌موو که‌سیک بزانیته‌ که‌ ئه‌م قه‌ومی کورده‌ چی به‌سه‌رها تووه‌ و چۆن له‌ پیناوی وه‌رگرتنی سه‌ره‌خۆیی خۆیا هه‌میشه‌ له‌ جه‌نگا بووه‌.

• له‌و وه‌خته‌دا که‌ ئه‌مه‌وی و هه‌بایسی له‌ ئارادا بوون، کورده‌کان له‌ له‌ شکره‌کانیا نا خه‌زمه‌تی گه‌وره‌ گه‌وره‌یان پێته‌ کردن، ئه‌وانه‌ی که‌وا له‌ شکره‌ که‌ی ئه‌وانا بوون ئیشیان بۆ ئه‌که‌ردن، له‌ملاشه‌وه‌، ئه‌و کورده‌نه‌ که‌له‌ خاکی ئێران بوون گه‌لێ جار یاخی ئه‌بوون و هه‌رایان ئه‌ناپه‌وه‌، له‌ده‌وری ئیسلامیدا تا ئێسته‌ وه‌نه‌بن پادشایه‌ک له‌ کورده‌کان بێرێن که‌ حوکمرانی هه‌موو ولاتی کوردستانی کردبێ، به‌لام گه‌لێ جاری وابه‌وه‌ که‌ هه‌نده‌ خه‌زانیکی هه‌لکه‌وتوون و ناو به‌ ناو حوکمیان له‌ هه‌ندی ناوچه‌ کانی کوردستانا کردوه‌، وه‌کو په‌که‌ی له‌ حوکمداره‌ کانی سه‌ناوایی که‌له‌ ٩٥٩ تا ٩٧٩ میلادی، له‌ جنووبی چیای بیستون دا، حوکمی کردوه‌، هه‌روه‌ها حوکمداره‌ کانی دياره‌ کر و ئورفه‌ له‌ ٩٤٠ تا ٩٦٦ - سه‌ره‌خۆیه‌کی باشیان نواندوه‌ و پاشان سه‌له‌جوقیه‌کان دوايان پینتیان. به‌ ناویانگرتنی کورده‌کان ئه‌بویی په‌که‌نان که‌ له‌ ١١٣٧ دا سه‌لاحه‌دینی گه‌وره‌یان تیا هه‌لکه‌وت و بوو به‌ پادشایه‌کی به‌ناویانگ.

له‌سه‌ده‌ی شازده‌ و چه‌فده‌هه‌مدا کوردستان مه‌یدانی سه‌فه‌وی و تورکه‌کان بوو، له‌و شه‌ره‌

• و. جی ایلفنسن له‌ باری کورده‌و شنیکی له‌ گۆفاری ده‌نانه‌رناشال ئه‌فزه‌ره‌ - ی ژماره‌ ١٩ سالی ١٩٧٤ دا نووسیبوو. مامزێنه‌ عمده‌و لغاده‌ جېهنمه‌ت وه‌ری گێڕابوه‌ سه‌ر کوردی. هه‌روه‌ها ژماره‌ کانی گۆفاری ده‌گه‌لاوێزه‌ی سالی ١٩٤٦ بش له‌ نووسینه‌ کانی دیلیو. جی ایلفنسن له‌ ده‌نانه‌رناشال ئه‌فزه‌ره‌وه‌ شنی وه‌رگرتبوو. ئه‌م باسه‌ کورته‌گراوه‌ی ئه‌و نووسانه‌ به‌

شقه‌ی هوانا خورتاواى ولاته‌که‌یان به تورک و خزره‌لآتی بهر ئیترانیه‌کان که‌وت و تا ئیسنه هه‌روا ماوه‌ته‌وه.

ئو سنووره‌ی که‌له‌لایهن سولتان مرادی چواره‌م و شاعه‌باسی سه‌فه‌ویه‌وه له ۱۶۳۹ دا له‌به‌ینی کورده‌کانی ئیتران و تورکیادا داترابوو، تا ۱۸۱۳ مایه‌وه. له‌به‌رئو و خزمه‌تانه‌که‌ کورده‌کان له شه‌رووشۆری به‌ینی تورک و ئیتران له‌له‌شکری عوسمانی دا ئه‌یاننواند، ئیمبراتوره‌تی عوسمانی ریزنکی باشی لیشه‌گرتن. هیچ ناخۆشیه‌که‌ له‌ به‌ینا رووی نه‌دابوو، تا سولتان مه‌حمودی دووه‌م له ۱۸۳۰ دا ده‌ستی کرد به‌ په‌لاماردانی کورده‌کان و ئیتر ئیش ورده‌ ورده‌ تینکچوو.

له‌م وه‌خته به‌ دواوه‌ کورده‌کان له‌ دوولاره‌ ده‌ستیان کرد به‌ جوولآنه‌وه؛ له‌ لایه‌که‌وه‌ محمه‌مه‌د پاشای ره‌واندز له‌ رۆژه‌لآنه‌وه، له‌ لایه‌که‌وه‌ به‌درخان پاشای یوتان له‌ رۆژئاواوه، محمه‌مه‌د پاشا هه‌ولیز و موسلی داگیرکرد و به‌درخان پاشاش له‌ دیاره‌که‌ر و سه‌عه‌رد ره‌گی خزی داکوتا، تورکه‌کان ئو سه‌رده‌مه‌ له‌ به‌ر لیشای هیزی میسریه‌کان له‌ ژێر فه‌رمانده‌یی «ئیه‌راهیم پاشا» دا هیچ نه‌یانپه‌رژایه‌ سه‌ر کورده‌کان. له‌ ۱۸۴۷ دا، که‌ تورکه‌کان ترسی میسریه‌کانیان له‌ کۆل که‌وت، بایان دایه‌وه‌ سه‌ر کورده‌کان، به‌درخان پاشا له‌ پاش شه‌رینکی زۆر به‌ دیل گیرا و نێزایه‌ «دوورگی گرت». پاشان هه‌ر له‌ سه‌ر قسه‌ی تورکه‌کان و له‌ سه‌ر ره‌زانه‌ندی ئه‌وان هاته‌ «شام»، له‌ وێ مایه‌وه‌ تا له‌ سالی ۱۸۶۹ دا کۆچی داویی کرد. ئه‌و گیانی نیشتمانپه‌روه‌ریه‌ که‌ ئه‌و له‌ ناو کورده‌کانا بلاوی کردبووه‌وه‌ هه‌ر مایوو، بۆیه‌ کورده‌کان له‌ ۱۸۵۰ تا ۱۸۵۳ هه‌ر شه‌رووشۆریان بوو بۆ سه‌ندنی سه‌ره‌ستی خزیان.

له‌ پاش شه‌ری «قریم» تا جوولآنه‌وه‌ی شیخ عوبه‌یدولای شه‌مدیتان به‌ینی تورک و کورد باش بوو، شیخ عوبه‌یدولا ده‌رووبه‌ری ده‌ریچه‌ی ورمێی داگیر کرد، هه‌رچه‌ند له‌ ده‌وره‌ی ته‌وریزدا قونسولی روس و ئینگلیز پێشان و ت که‌ خزی بکیشیته‌وه، که‌لکی نه‌بوو، له‌ ناخرا له‌شکری ئه‌ویش شکا و خۆشی گیرا و نێزرایه‌ مه‌که‌، ئه‌ویش له‌ ۱۸۸۳ دا له‌ وێ کۆچی داویی کرد.

له‌ ۱۸۹۱ دا سولتان عه‌بدولحه‌مید به‌رانه‌ر به‌ هیزی روس له‌ کورده‌کان له‌شکری رازاوه‌ی دروستکرد و له‌ ژێر فه‌رمانده‌یی «ئیه‌رایم پاشا»ی «وێران شار»یدا ناوی نایه‌ «له‌شکری حه‌میدیه»، ئه‌م له‌شکره‌ زۆریه‌ی تفه‌نگچییه‌ نازا‌کانی کوردی تیاوو. ئه‌م له‌شکره‌ له‌ جه‌نگینکی گه‌وره‌دا که‌ له‌ گه‌ل شوهره‌کانا کردیان سه‌رکه‌وتن. له‌ تۆله‌ی ئه‌م سه‌رکه‌وته‌دا سولتان، ئیه‌رایم پاشای به‌ چوار سه‌د سواره‌وه‌ بانگکرده‌ شه‌سته‌مول و ریزنکی ته‌واوی لینگرتن و ناوی پاشایه‌تیشی دا به‌ «ئیه‌رایم پاشا»، پاشان گه‌رایه‌وه‌ بۆ ولآتی خزی. کاتێ که‌ له‌ ۱۹۰۸ دا تورکه‌کان له‌ سولتان هه‌لگه‌رانه‌وه، ئیه‌رایم پاشا به‌ ۵۰۰ سواره‌وه‌ په‌لاماری «شام»ی دا و به‌ ناوی سولتانه‌وه‌ شام - ی گرت، پاشان له‌ لایهن تورکه‌ یاخیه‌کانه‌وه‌ له‌ «شام» ده‌رکرایه‌وه، له‌ گه‌رانه‌وه‌دا شوهره‌کان رینگه‌یان پینگرت و له‌ پاش شه‌رینکی زۆر له‌و شه‌ره‌دا کوژرا.

له‌ پاش کوژانه‌وه‌ی شه‌ری «شیخ عوبه‌یدولا»، به‌ ته‌واوی سه‌ودای کۆمه‌لایه‌تی و کوردایه‌تی

چووهر سههر شهوگه له لوانه‌ی کوردهوه که له شهستهمول و دههوه‌ی پینگه‌بشتیوون، له‌باش بلاکوردنهوه‌ی مه‌شروویهت له ١٩٠٨ دا، کورده به‌ناویانگه‌کانی دههوه - که بۆ کوردایه‌تی ئیشیان نه‌کرد - له‌لایه‌ن تورکه‌گه‌نجه‌کانه‌وه ئیزن دران بۆ شهوه بگه‌ڕینه‌وه بۆ شهستهمول، له‌وی کۆمه‌ڵێکی قهومی دروستکرا، کورده‌کان به‌رانه‌ر به‌چهند په‌یمانیک یارمه‌تی شهوگۆمه‌ڵیان دا، باشان که تورکه‌کان ئیشی خۆیانان پنج‌به‌ست کرد، که‌وته سههر شهوه که په‌یمان‌کانی خۆیان به‌جن نه‌هینن و که‌وته سههر شهوه‌ش که کورده‌کان له‌ناو به‌رن، ته‌نانه‌ت حوکمی خنکاندن دراه سههر «شه‌ریف پاشا» و «ه‌مین عالی به‌درخان» دا؛ به‌لام شه‌مان زوو پشیان زانی و خۆیانان ده‌ربازکرد. هه‌رحه‌نده‌ تورکه‌کان ریشتان له ١٩١٣ دا سه‌رله‌نوئ بئناغه‌ی دۆستایه‌تی له‌گه‌ل کورده‌کانا دامه‌زرینه‌وه، به‌لام بێ سوود بوو، چونکه له‌هه‌رای بۆتان دا «سلیمان به‌گی به‌درخان» له‌لایه‌ن بۆلیسی تورکه‌وه کوزرا و دۆستایه‌تی هه‌له‌وشایه‌وه.

له‌جه‌نگی ١٩١٤ تا ١٩١٨ کورده‌کان گه‌لی چار له‌ناو له‌شکری تورکا بۆ سه‌رکه‌وتنی تورک شه‌ر و کۆششیان نه‌کرد، له‌ئاخرا کۆمه‌ڵی نیشمانی کورد له‌گه‌ل روسه‌کان رێک که‌وتن و یارمه‌تی شهو له‌شکهری روسیان نه‌دا که به‌ره‌و به‌تلپس و نه‌رزنجان شه‌هاتن، شه‌مشیان بۆ شهوه‌کرد که گۆیا له‌ئاخرا کورد سه‌ربه‌ستی ده‌ست که‌وئ، که روس شکا، شه‌م بیلانه‌ش تینکچوو.

شه‌مجا له ١٩١٨ دا هه‌ر شه‌م کۆمه‌ڵی نیشمانیه‌ له شهستهمول له‌گه‌ل ده‌وله‌ته‌یه‌ کگرته‌وه‌کانا چاروان که‌وت به‌یه‌ک و شه‌ریف پاشا هه‌لبۆنرا که بچیت له‌کۆنگره‌ی ئاشتی دا داوای حه‌قی کورد بکا. له‌لایه‌کی تریشه‌وه کامیران به‌گ و جه‌لاده‌ت به‌گ - کورانی شه‌مین عالی به‌درخان پاشا و شه‌کره‌م به‌گی کوره‌زای جه‌میل پاشای دیاره‌کر - له‌سه‌ر قسه‌ی شینگلیز نێزان بۆلای رۆژه‌لاتی شه‌نادۆل بۆ شهوه‌فیکری کوردایه‌تی له‌کورده‌کانی شه‌واوه‌ش بگه‌یه‌نن. به‌لام شه‌مانه له‌لایه‌ن مسته‌فاکه‌ماله‌وه به‌رپه‌رچ درانه‌وه و چوو نه‌که‌یان سه‌ری نه‌گرت، شه‌ونده هه‌بوو شه‌م جولا‌نه‌وه‌یه‌یان بوو به‌هۆی شه‌وه که به‌نده‌کانی ٦٤،٦٣،٦٢ بۆ لایه‌نگیری کورده‌کان به‌خزینه‌ناو په‌یمانی سه‌هروه. به‌لام شه‌واوه‌یه‌یا نه‌که به‌م به‌ندانه‌ی په‌یمانی سه‌ههر هه‌بوو، بۆ کورده‌کان هه‌مووی له‌په‌یمانی لۆزان دا به‌با دا دراه و شتی که نه‌مايه‌وه که کورده‌کان دلایان بێی خوش بێ.

مسته‌فاکه‌مال هینشا خۆی نه‌گرتبوو، بۆ شهوه که کورده‌کان ته‌فره‌ بدها، بێی وتن شه‌گر بیت و جینگیر بێی، تیره‌ به‌بێگومان سه‌ربه‌خۆییان ده‌ست نه‌که‌وئ. شه‌مانیش له‌به‌ر شه‌م قسه‌به‌ده‌نگیکی وایان نه‌کرد. به‌لام باش شه‌وه که بۆناییه‌کانی له «شه‌مزیره» ده‌رپه‌ران و زانی شه‌واو ئیتر بنجی خۆی دا‌کوتا، که‌وته دۆزنامه‌تی له‌گه‌ل کورده‌کانا، ئیتر له ١٩٣٣ وه هه‌را له‌به‌ینی کورد و تورکا دیسان ده‌ستی پینکده‌وه.

شه‌وه شه‌وان له‌م‌یندا؛ له‌ملاشه‌وه شه‌خ سه‌عیدی پیران له ١٩٢٥ دا به‌ده‌ستی‌اوای کورده‌کانی سوویه، ناگري شه‌ریان هه‌لگیرساند، له‌شکری تورک له‌رنگای شه‌مه‌نده‌هه‌ری حه‌له‌ب - به‌غداوه‌ بۆیان هات، باش شه‌رو شه‌رینکی زۆر، کورده‌کان شکان، به‌لام نه‌بایاتوانی رۆحی

کوردایه تی و نیشته‌په‌روه‌ری له ناویانا نه‌هیلن، هه‌ر له‌به‌رته‌مه بوو که گه‌لنی له کورده خوین گه‌رمه‌کان هه‌لآن بۆ سوریه و له‌وئ هه‌ستی کوردایه‌تییان ئەوه‌ندی تر بزوواند. له ۱۹۲۷ دا له «بیوت» کۆبوونه‌وه و کۆمه‌لی «خۆری بوون» یان دامه‌زراند. شامانجی کۆمه‌ل سه‌ریه‌ستی و نازادی کورد بوو. هه‌روه‌ها فیکرشیان وابوو که له‌گه‌ل ئەرمه‌نییه‌کان بۆ سه‌ریه‌ستی کوردستان پینکه‌وه کۆشش بکه‌ن و یارمه‌تی کورده‌کانی تورکیا بده‌ن. جه‌لاده‌ت به‌گ به‌درخان - یان کرد به سه‌ره‌کی کۆمه‌ل.

ئهم نامانجه - که نازادکردنی کوردستانی گه‌وره یی - کورده‌کان و ئەرمه‌نییه‌کان له ۱۹۱۲ هه‌هه کۆششیان بۆ ئەکرد، به‌لام کوشتاری ئەرمه‌نییه‌کان و هه‌لگیرساندنی جه‌نگی گه‌وره‌ی سه‌که‌م تۆزئ دووریانی خسته‌وه، له ۱۹۱۸ دا دیسان په‌کیان گرتوه و که‌وته‌وه قسه‌کردن. شه‌ریف پاشای نوینه‌ری کورد و «بوخوس نه‌وباریاش» سه‌رکرده‌ی ئەرمه‌نییه‌کان له «فه‌رسای» پینکه‌وه شان‌به‌شانی په‌ک ده‌ستیان کرده‌وه به‌ئیش.

له ۱۹۲۷ دا له شاخه‌کانی «نازارات» کورده‌کان که‌وته‌وه کار، سه‌ن سال جه‌نگی کورد و تورک درئۆه‌ی کیشا، فه‌رمانده‌ری له‌شکری کورد له‌ژیر چاودئیری «ئیحسان نوری پاشا» دا‌بوو. له‌مارتی ۱۹۳۰ دا تورکه‌کان فه‌رقه‌ی چوارم و شه‌شه‌سیان به‌هیزئیکی گه‌وره‌ی ناسمانیه‌وه ناره‌ سه‌ریان، ماوه‌یه‌کی باش جه‌نگ له‌به‌بێنا نازۆه‌ی کیشا، کورده‌کان شه‌ریکی مه‌ردانه و نازادییان ئەکرد، له‌ئاخرا له‌به‌رته‌وه که هیز و چه‌کی تورکه‌کان گه‌لنی زۆرتر بوو، ئیحسان نوری پاشا به‌ناچاری بلا‌وه‌ی به‌له‌شکر کرد و خۆی به‌ناوی په‌نا‌به‌ریکی سیاسیه‌وه چوو له «تاران» دانیشته و ئیسته‌ش هه‌ر له‌وئیه.

له‌کانوونی دووه‌می ۱۹۲۷ دا له تورکیا قانوونیکێ تازه بۆ ئاوه‌کی و به‌تورک کردنی کورد ده‌رجوو، خه‌لکی «ده‌رسیم» که تائه‌وه خه‌له به‌کشوماتی دانیشتبوون، له‌م قانوونه شله‌ژان، له‌گه‌لنی شوین کۆبوونه‌وه، پاشان سه‌ن که‌سیان هه‌لئێژارد و نامه‌یه‌کیان دانن بۆ لای حاکمی هه‌سکه‌ری که ئهم قانوونه هه‌لگیرن و واز له‌و فیکره‌ بێتن. ئهم سه‌ن که‌سه که ئەگه‌نه ده‌رسیم، له‌لایان حاکمی هه‌سکه‌ریه‌وه ئەکوژرین. کوژرانی ئەمانه به‌تایه‌تی کارئیکی زۆری کرده سه‌ر دلی کورده‌کان و ناچار که‌وته خوێان، سه‌ره‌تا قافلە‌ی شوتمینلیکی زۆری پۆلیسی تورکیان گرت، رووتیان کردنه‌وه و کوشتارئیکی زۆریشان لیکردن. ئەمجا ئیتر شه‌پوشۆری «ده‌رسیم» به‌هواوی ده‌ستی پینکرد، هیزئیکی زۆری تورک له‌و ناوه‌ کۆبووه‌وه و له‌سایسی ئەو سه‌اله‌دا به‌ئری که‌وت. ئهم هه‌رایه‌ش زیاتر له‌سائیک درئۆه‌ی کیشا و کوشتارئیکی زۆر له‌هه‌ر دوولا په‌یدا‌بوو، له‌ئهنجاما کورده‌کان شکان و گه‌لنی دێهاتیان سووتینرا. له‌گه‌ل ئهم هه‌موو کوشتار و ده‌به‌ده‌ریه‌شدا که به سه‌ر کوردا هاتوه، هه‌ستی کوردایه‌تییان رۆژه‌روژ هه‌ر زیاتری کردوه.

له‌پاش ماوه‌یه‌ک «جه‌لال باهه‌ر» ئه‌یوت: ئیتر کورد له‌ولآئی تورکیادا نییه و ئەوه‌ش که هه‌بێن تورکی شاخین. ئەمه‌یه ئاونه‌ی سیاسه‌تی تورکه‌کان به‌رابه‌ر به‌کورده‌کان.

له ئاخرو توخری سه دهی نوزده هه ما روسه کان به هه موو جوړ خویان له کورده کانی ئه و ناوه نزیك ئه کرده وه، له سالی ۱۸۷۶ دا کورده کان له فارس و ئه رده هان شان به شان له گه ل روسه کانا شه ریان له گه ل تورکه کانا ئه کرد، که چه نگی یه که م هه لگی رسا، روسه کان له ده ورو پشئی «ورمی» ده ستیان کرد به جوولانه وه، «سمکۆ» و «سه یید ته ها» و گه لنی که سی تریان کرد به لایه نگی ریی «چار».

له پاش په یمانی «لوزان» زیاتر له بیست هه زار کوردنیک که ووته بهر «کۆماره» کانی سو فیاتی، به هه موو جوړ بۆ یه که یه یه کی نیشتمانی چاوتریان ئه کردن، زمانی کوردی له قوتابخانه کانی سه ره تایی و ناوه ندی دا ئه خو نتر، ها ته ها نه بیان ئه درا بۆ زیندو وکردنه وهی هه موو چه شنه ره و شتیکی قهومی. ته نانه ت ئه وه ست و شعوری قهومی و کۆمه لایه تیه که کورده کانی ئه وئ به هوی روسه کانه وه و هریان گرتوو، پریشکی شی پیری بۆ رۆژه لانی ئه نادۆل و جزیره و بوتان. تورکه کان بۆ بهر به سستی ئه م لیشاوی باوه ره، زۆر که ووته په له وه، به لام هه یچ که لکیکی نه بوو بزیان. له سالی ۱۹۴۱ دا که روسه کان چوونه تیرانه وه؛ گه لنی هه ولیاندا که رووی کورده کانی ئه و ناوه بکه نه خویان، کورده کانی ش له وه درفته دا تیجگار ئومیدی ئازادی و سه ره به خویان هه بوو، روسه کان ئه و بیان کرد، به لام له ئاخرا سه ری نه گرت و هه ر حکومه تی تاران گره ی برده وه.

سیاسه تی باشه رۆژی روس هیشتا نه زانراوه، به لام به بی پشو هه موو ده مینک ته قه لای ئه وه ئه دا که سنووری کۆنی خو ی له گه ل تورکیادا بگۆرئ، له م گۆرینی سنووره دا ئه گه ر نیک که وئ گه لنی له خاکی تورکیا که زۆر تری کوردنشینه - ئه که ووته ناو روسه وه. هه ر جزیره ده ستکاریه ک له سنووری تورکیادا بگرت و هه ر شتی ک ئه و سنووره بگۆرئ، کورده کان له ژیر چنگی تورک رزگاریان ئه بی و بۆ سه ره به خو ی و ئازادی ئاماده ئه بن.

هه ر چه ند که سه رۆکی عه شیره ته کان ترسیان له بلا و بوونه وهی شیوعیه ت هه یه له ناو عه شره ته که بانا و بلا و بوونه وهی شتی واش کزی بوونی دام و ده زگای ئه وانه، به لام مادام تورکه کان هه ر له سه ر ئه و لاساره ئه پو ئن که ئه لئین کورد له ناو ئیمه دا نییه و ئه یانه وئ کورده کان بکه ن به تورک، سه رۆکی عه شیره ته کان ئه و بیان هه ر پێ خو شتره که له و خه ته ره یه رزگاریان بیی، با بکه نه به رده سستی کۆماری سو فیاتی، یا دام و ده زگای خویشیان که متر بیته وه.

باشه رۆژی سیاسه تی کورد پتیستی به گه لنی شته، هه ر چه ند ته تورکه کان ئینکاری بوونی کورد ئه که ن له ولاته که بانا، به لام ئاشکرایه که جوولانه وه یه کی به هیز بۆ سه ره به سستی و ئازادی کورد له کایه دایه. هه لآ ئه وه کانی «سوریه» پشپه وه و سه ر ده سته ی جوولانه وه ی نیشمانیه ره ره ی، زۆر تریش ئه وئ که وا ئه که به کورده کان بۆ ئه م جووره بزووته وانه، که ساسی کورده کانی تورکیایه وایان پشته کا که هانیان بدا، ره نگی به ره په یوندی و ناشنایه تیش بۆ ئه م رزگاریبوونه له گه ل کورده کانی عیراق و تیرانیشا په یدا بیی.

ئو کوردانهی که له سوربادان بههۆی حوكمی ژۆرداری و فه ره قوشی «فرانگلن-بالبون» که له بهینی فه ره نسه و تورکیادا له ئهیلوولی ۱۹۲۹ دا روویدا و خهتی شه مهنده فه ری حه له ب - بهغدا ی له سنووری سو ریه وه بهست به تورکیا وه و گه له ئی له کورده کان که وته ژێر ئی داره ی سو ریا، ئه م به یمانی سالی ۱۹۲۹ یه، به په یمانی «ئه تقه ره» بچ بهست کرا، گه لیک له و کوردانه که له ده ورو به ری ئو رینگه یه دا بوون، که وته بهر سو ریا و به شه زۆره که ی له ژێر ئی داره ی تورکیادا مایه وه، بیجگه له مهش هه ندیک ی تر کورد له شاخه کانی ژوور حه له به وه هه ن که سه سد سالیکی ئه بن له شاخه کانی تورکیا وه کۆچیان کردو وه و له و ئی دا ئه ژین. له پاش ئه وه که حوكمی فه ره نسه له سو ریه دا دامه زرا، ئه نا وه بوو به شو ئین هه وارنکی حه سانه وه بۆ کورده هه لآتو وه کانی تورکیا و ته نانه ت بوو به ناوچه یه کی به که لک بۆ کورد په رسته کان.

ده رچوونی فه ره نسه له سو ریه و لو بیان و سه ره به خۆسی عه ره به کانی ئه و نا وه، جۆره دلخۆشییه کی له ناو کورده کانی ئه و ئی دا په یدا کرد، هه رچه ته ده کورده کان ئه یاتوونی له وه ده رفه تانه دا ده ست بکه ن به جوو لانه وه و دراوسێ عه ره به کانیان بخره نه نا ره حه تی وه، به لام نه یان کرد و به ینچه وانه ی ئه وه خۆیان له عه ره به کان نزیک خسته وه و ناوچه ی دۆستایه تیان فراوتر کرد وه. ئه و کوردانه که بۆ کۆمه لی نیشتمانی له سو ریه دا هه لبۆ ئیران، به بوختی ئی شی خۆیان یان به جی ئه هیتا، له ناو ئه و خیزانه عه ره یابو یانه ی که ئی شی گه و ره یان به ده سته وه بو وه و هه یه، خیزانی «به رازی» یه کانن که له مانهش «حوسنی به رازی» سه ره کی حوكمه تی سو ریه بوو.

له پاش ئه وه که «شیخ سه عیدی سوله یمانی» کوزرا، ئازا وه له سوله یمانی په یدا بو وه، له ۱۹۰۹ دا ئه و ئازا وه یه کوزرانی ئه وه دوایی هات. کوردستانی عێراق کشو مات بوو، له ۱۹۱۸ دا ئینگلیز چوونه سوله یمانیه وه، شیخ مه محوود بۆ سه ره به خۆسی کورد ئه م چوونه ی پینخۆش بوو، پینشو ازبی کردن، ئینگلیز له پاداشی ئه و چاکیه دا؛ کردیان به حوكمه رانی کوردستانی جنو بی، زۆری بێ نه چو وه گه ل ئینگلیز تیکچوو، له شه رتیکی قاره مانانه دا له ده ره ندی بازبان له بن به رده قاره مان دا به برینداری به دیل گیرا و بێررایه هیندستان. له ۱۹۲۲ دا هینترایه وه و دیسان بو وه به حا کمی ولآئه که ی، زۆری پینه چو سه ره له نو ئی له گه ل ئینگلیز تیکچوو وه و که وه بزووته وه، نیت هر مو جار له لایه ن عه سه کهری لیوی و هیزی تازه ی عێراقه وه راو ئه نرا، له ۱۹۳۲ دا به جاریک هیزی هه وایی و سه رزه وی عێراقی ته نگیان پینه لجنی و به ناچاری خۆی دا به ده سته وه و براهه شاره کانی جنو بی عێراق، له پاش ما وه یه ک وازیان لی هیتا که بچیته وه له لادیکانی خۆی دانیشی. که چو وه؛ دیسان ده ستی کرده وه به بزووته وه و ئه مجاره ش گیرایه وه و هینترایه به غدا. له هه رای ره شید عالی دا له ۱۹۴۱ له به غدا خۆی ده رباز کرد و چو وه بۆ سوله یمانی، گه له ئی خه ریک بوو که ناغه و عه شایه ر و پشه ره ییه کان بکا به لایه نگری خۆی، که لکی نه بوو، پاش ئه وه که

تینگلیز به غذای گرتوه، دنیا کشومات بوو، پیوست نهینرا که کورده کان به هیچ باریکا بجوولینهوه.

له ۱۹۳۲ دا شیخ ئهحمدهدی بهرزانی دهستی کرد به جوولانهوه، ههتا تههات به هیزتر ئهبوو، تهنانهت فهوجنی عهسکهری به جوژی تابلوقه دا، لهوانهبوو خویمان بدنه به دهستهوه، هیزی ههوابی ئینگلیز فریاکهوت و رزگاری کردن، پاشان هیزی سهرزوی عیزانی و ههوابی ئینگلیز به جاری پهلاماری بهرزانیه کانیان دا، شیخ ئهحمده و مهلامستهفای برای و گهلی لهدهست و پیوهندان به ناچاری خویمانان دا به دهستهوه و ئهمانه تیرانه سولهیمانی بو دانیشتی ئیجباری. ئهمانه له بهر بهد کردهویی حکومت و دهست و پیوهندی حکومت به جاری به تهنگ هاتن، لهئاخره مهلا نجیری دیلی چری و گهراپهوه ناو کس و کار و عهشهرهته کهی، لهنوه له گهل حکومت کهوته قسه کردن و نامه ناردن، هینشتا که رینک نه کهوتیون، شه له بهینی پوولیس و دهستی مهلا دا دامهزراه لهشکرینکی زوری تیرایه سهر، پاشان رینک کهوتهوه، شیخ ئهحمدهدی برای و پیاوه کانی تری بهرله کران، قسهیان درایه که میری ئه مجا باشتر ته ماشایان بکا و له رووت و قووتی و بوستی رزگاریان بکا و وه کو خه لکه کهی تر بهرگ و نان و شه کر و چایان به سهرا دابهش بکا، ئه مهش وهختیک بوو که گرانیی جهنگی دووم له ۱۹۴۳ بهدواوه دا که وتیوو، بهلام ئهمانه هه مووی قسه بوون و هجیان به ئه نجام نه گه یاند و دیسان ههرا له بهینی حکومت و بهرزانا دهستی پینکردهوه.

له شه ری گه وره ی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ ئیران زور کز و لاوازیوو، هه ر کس له لایه که وه سه ری تیشه کرد، کورده کان وستیان لهم کاته دا هه لیک وه رگرن، سایل ئاغای سمکو له ۱۹۱۸ تا ۱۹۲۲ له و لآنانه دا په لوبوی خوی بلاؤکرده وه، له و لاشه وه جافرسان هه ورامان و مه روانی بو خوی داگیر کرد. ئه مجا له ۱۹۲۲ دا «ره زاشاه ی په هله وی له ئیران سه ری هه لدا و دهستی کرد به ولآت تهخت کردن، سمکو تا هه شت سال ده وری ئه گپرا، له ۱۹۳۰ دا له سه ر قسه ی ئیرانییه کان و ره زاشا بو رینکه وه تن بانگ گرایه «شنۆ» و له وندا کوشتیان.

ئه مجا «ره زاشاه» که وه ولآنه وه، هه موو سه رکرده کانی کوردی گرت و هه ره که ی ناردنه شو نینک و مال و منالیشیانی ته فروتونا کرد و رینگی ئوتوموینلی برده ولآنه که یانه وه. کار به دهسته ئیرانییه کان به رامبه ر به کورده بن سه دراره که ساسه کان زور دلره قی و نایاوه تییان ئه نواند، ئه مه بوو به هوی ئه وه که کورده کان هه موو هوشیار بینه وه. که روس و ئینگلیز له ۱۹۴۱ دا چوونه ئیرانه وه، دیسان حکومتی ئیران بن ده سه لآت مایه وه، کورده کان ئه وه عه سه کر و پوولیسانه ی ئیران که که وتیوو نه به شی روسه وه، هه موو تهنگ و قیشه که کانیان لئ سه ندن و دیسان خویمانان بووژانده وه، سه رکرده گیراوه کان - که له تاران و شاره کانی تر بوون - هه موو گه رانه وه ناو که سوکاری خویمان و ئیش و کاریان گرتوه ده ست. هه مه ره شه دخانی بانه ولآنی بانه و

سەردهشت و مەریوانی بۆ خۆی داگیرکرد.

هەرچەند حەمەرەشیدخان باخی بوو، سەرھەنگ ئەمینی لە سەقز کوشتیوو، بەلام حکومەتی ئەو وەختی ئێران لە گەڵ ئەمەشا ھەر مانگانە یەکی بۆ بریەو و کردی بە حاکیمی ولاتە کەیی، لە پاشا لە گەڵ مەحمودخانێ کانی سانان - کە ئەویش حاکیمی مەریوان بوو - تیکچوو، مەحموخانیش بە لەشکر و سوپای ئێرانەو ھێرشێ برده سەر و لە ئێران دەری پەراند و کردی بە دیوی عێراقدا. دیسان ئێران ھەر بە یارمەتی کوردەکان ولاتی کوردەکانی داگیرکردەوہ - کە ئەمەش تەنیا بە ھۆی ناکۆکی ناو خۆیانەوہ بوو نەوہک بە ھۆی ھیزی لەشکری ئێرانەوہ.^۴

قەومیەت

کاروباری کورد نەوہک لەو رۆژەوہ کە رۆژئاواییەکان پێیان کەوتو تە ئەم ولاتە، بەلکو گەلنی لە پێش ئەو رۆژەشەوہ ھەر وەکو گرتراونکی گرتیکۆترە وابووہ. دوور نییە چ خۆیان و چ غەیری خۆشیان لەم کەین و بەینە سەریان سەر مابێ، غەیری خۆیان سەریان سەر ماوہ، چونکە ولاتە کەیان و پارسەنگی ولاتە کەیان لە ھەموو دەورنیکا کۆسبێ ھیناوتە رتی دروست بوونی ئیشیان، بە تاییەتی لە پێش رۆژئاواییەکانا دەولەتەکانی عوسمانی و فارس ھەر یە کە لە ترسی یەک، بۆ ئەمە قووت نەدری، ئەم کۆسبەیان بە بەشکراوی لە بەینا ھینشتۆتەوہ، کە ویستییان بچن بە گۆ یەکا، سەرەتا کوردەکانیان کردوہ بە پێشمەرگە و داویان بە گۆ ئەوانیتر، بەو ماوہ یە کە خەریکی کوزران و لەناو بردنی ئەمان بوون، ئەوان بۆ خۆیان رێککەوتوونەتەوہ و ھەر یە کە لە شونسی خۆیان دانیشتۆتەوہ و ئەمانیان ھەر بەو بەشکراویە بۆ جارتیکی تر ھینشتۆتەوہ.

کە رۆژئاواییەکانیش چنگیان کەوتە ئەم ولاتانەوہ، ئەوانیش وەکو پێشینەکان لەبەر پاراستنی کاروباری خۆیان لەو حکومەتانادا - کە کوردیان تیکلاؤن - کوردەکانیان ھەورا بەو پارچە پارچەییە ھینشتۆتەوہ، بۆ چی؟ بۆ ئەوہ ھەر جارە ئەگەر ئەو حکومەتە کە ئەو دەستی خستۆتە جەرگیەوہ و کوردیش لەوندا ئەژی، ھاتوو ملە پێچەکی کرد، لەبەر بە ئەنجام گەیاندنێ کاروبارە کەیی، ئەوان ئەو بە کوردەکان بیانتر سینین، ئەمجا کە ئیشی بۆ چووہ سەر، چەبۆکنی بمالی بەسەر کوردە کە دا پێی بلنی دا کەوہ بۆ خۆت ھەقی ئەوہت نییە بڑیت!

• کورنەیی ھەر دوو باسە کەیی «و. جی ئیلغینسز» کە لە گۆقاری «ئەننەراشتان ئەفیرزە» و «گەلاوێژ» دا سلاو کرابوودەوہ

نهمجا خویشان - واته کورد - سهریان له کاروباری خویمان سږ ماوه، چونکه نهم ناشه به تنوره یه له دوره یانا یاری کردوه و وه کو توونی بابه عمره، ههر ژه پوژن و که چی گږ ههر دینه وه شونته کی خویمان. نه گینا وه نه بږن نه مانیش فیکری شو رزگار بوونه یان نه کردبږن.

نو دوره وانه که وا سهر به خویمی و نازادی بو قهومه کان دروست نه که ن، سهرتا دوره یه کین پیچه وانه ی شو رنگه و شونته که بویمان دانه نری، باوه ری نازادی بو قهومیک و نه بږن له میژووی سهرتا و ناوه راستی قهومه که دا وه کو یه ک واپږن، به لکو سهرتا له حوکمیکسی فهدریه وه بږ خویشستی فهدری هله قولن و پاشان ورده ورده شو خویشستی فهدریه نه ته نیتسه وه بږ هه موو قهومه که.

سهرتا سهرزنجیره ی نازاد کهری قهومیک بو نه وه تافه نه فسږ خو ی بی به حوکمیه واو به گه وره یه کی وا که له ولاتا له گوهره تر نه بږن، کوشش نه کا و نه که ونه مه یدانن گیانازییه وه تا سهر نه که وئ و نه گا بهو پاییه که خو ی ناره زووی بو کردوه، نهم حوکمداریه له وا و له نته وه ی نه واو له ناو قهومه کی نه وا، ماوه یه ک نه مینیتسه وه، لهم مانه وه یه نته وه که ی و قهومه کی به ره به ره له زه تی سهر به خویمی و نازادی نه چیژن تا نه گه نه شونیک که هه موو تاکینکی شو قهومه، شو هه سته ی بو پیدا نه بږن و نه که ونته سهر شو باوه ره که نه بږن شویش له هاستی خو ی چاک بکا به لادا بو مانه وه ی شو له زه ته، که له به ری سهر به خویمی و نازادیه که وه نه چیژی و چیشته به تی، نهمجا نه گهر خرابه و خرابه کاری له ده ست و دایه ری ده سته ی حوکمداره کانه وه ززر بوو، نه فرادی قهومه که به هاشقی شو له زه ته وه نه که ونه سهر شو فیکره که شو دوره یه وا له زه ته کی له وان داگیر کردوه؛ تینکی بدن و بکه ونه وه دوره یه کی تر که بتوانن بهو له زه ته بگه نه وه.

نهم ورد بوونه وه یه که به مجوره یاسی کرا، بو شو قهومانه بوو که له بناغهی ته ثریخیا نه وه چون نه که ونه ناو کوری نازادی و له ناوه راستی زه مانن کوره که دا له زه تی نه چیژن و پاشان که زانیان شو له زه ته وا خهریکه نه مینن، نه که ونه دوری شو رشه وه و شو ده سته یه که وا له زه ته کی لږ زه وت کردوون، لایانته بن.

نهمجا نه گهر هاتوو شو قهومه که وا دوره یه ک له زه تی سهر به خویمی و نازادی چیشته و گه یشته پاییه ک که خو ی به خو ی و بو خو ی بزی، کوت و پږ رزگار بشتی تیکرد و قهومیک تر هاتن داگیریان کرد و کردیان به ژیر ده سته، نه وه شو قهومه نابږن پیوا و بزانی که سردن و نیتر به سهر چون، شو قهومه مادام ته ثریخ و عه ننه ناتینکیان هه بووه و نه ته وه که بان شو ته ثریخ و عه ننه ناته نه خو نیتسه وه و نه به نیتسه وه بهر چاو مردن بو شو قهومه نابیت، نه گهر شو روزه ش مردبیتن، روژنیک ههر نه بږن که سهر هه لیده نه وه و شو سهر به خویمی و نازادی خویمان به گین نه وه. به مجوره قهومه نه وت ری: قهومی زیندوو، نهمه یه که نه لږن قهومی زیندوو نامری، نهمردنه کی نه مه یه.

دیسان ده سته قهومیک تریش هه؛ که نه مانه پیشه کی سهر به خویمی و نازادیان به خویمان وه

نه دیوه، زورتر ژبانیان به ژیرده ستهیی و چهوسانه وهه رابواردوه، ئەمانه بهر بهر به مجزوره دتیه خوارهوه تا تووشیان ئەبن به تووشی روژنکوه که قومه کانی تری غهیری ئەمان! هه مو سهر بهست و ئازادن ئەمان ئەبن که ههچیان نییه. ئەم ته ماشاکردنه له لایه کهوه و سه برکردنی چهوسانه و شیان له لایه که تروه ئەیانخاته سهر ئەو ههسته که ئەمانیش کۆتی دلی پیچون و ئەو سهر به خۆیی ئازادیه بهخه نه دست خۆیان، ئەم ههسته به مجزوره بال ئەکیشن به سهر هه موو تاکیککی قومه که دا و هه موو به کیکیان لەم رووهو بز وهرگرتنی ئەو له زهتی سهر به خۆیه وه کو دامه زرتهری بناغهی سهر به خۆیی قومه خاوهن که بانه که ی لێ دیت، به لکو هتزی ئەمان زیاتر ئەبن و ئەمان زووتر ئەگن به ئامانج! چونکه قومه خاوهن که بانه که سهر تا به کیک جهنگی بز کردوه. ئەویش له بهر له زهتی خۆی و گهرهیی خۆی وه کو باسکرا. به لام ئەمان هه موو تاکیکیان ئەو جهنگی بز ئەکەن بز ئەوه بگەن بهو له زهته که ئامانجی هه موو لایه کیانه، ئەم قومه مش دیسان وه کو قومه کۆنه خاوهن که بانه که، نامری و ئەبن ههر بز.

ئهمه «ته حلیل» و وردبوونه وه که عیلمی بوو به راتبه ر به دروست بوون و پینگه بشتنی قومه کان که چۆن دروست ئەبن و ئەکهونه مه پدانه وه. له وهه بزمان دهر کهوت که له بهرز بوونه وه و نزم بوونه وهی قومه کانا به کین له سنی جۆره باوه ر که ئیشی تیا ئەکەن. قومی کورد ئەگەر زۆر به وردی لێی بکۆلینه وه، دور نییه ههر سنی جۆره باوه ر که به جاری ئیشیان تیا کردی.

یه که م: ئەوه که دهوری ههره پشوروان گهرهیی و هه نعه ناتی بنه مآله ی مادبان هه بووه و ئەلهای ئەو که بانه بهرزه ی ئەدهست چوه، له میشکی نه ته وه که دا له جونوشدا بیت. دووه: دهوری ئەماره ته کان! که ئەوه دهوره دامه زرتهری ئەماره ته نه نا بز گهره ریه کی فەردی و شه خسی دهستی بیکر دووه و نیمچه سهر به خۆیه که ئەوه نده نه ماوه ته وه که له زهتی ئازادی تیکرایی بچینه بن دانی هه موو تاکیککی قومه که وه بز ئەوه هه مووان له عاستی خۆیان ئەو ههسته یان بز په پدا بی، که ئازادی ته واو! ناز و نیعمه تیکی زۆر گهره ریه و پیوسته هه مووان بوی بجه نگین بز ئەوه به ته واوی وه ری بگرن.

سنیهم: دهوری که ساسی و چهوسانه وه! ئەو دهوره که ژیر دهسته یی به جاری بهل و پزی برین و حوکمی بیگانه به ته واوی بینا قاه ی گرتن و هه ناسه ی لێ برین. ئەمهش له وه ختیکا بوو که دهنگی ئازادی و سهر به خۆیی قومه کانی تر له هه موو گوژ شه به که وه دهنگی ئەدا به وه، دهردی چهوسانه وهی خۆیان و دهنگی ئازادی قومه کانی تر ههر دووکیان پالیان پیوه نان که به گه ونه کۆری جهنگ و مه پدانی شوژ شه وه بز وهرگرتنی ئەو ئازادی و سهر به سته یه. جا شیمه ئەمانه وئ یه که به که ئەم سنی دهوره یه لیزه دا. بز ئەوه میژووشت ون نه کا. باس بکه یین.

دهوری ماده کان: دهورنک بوو که له ۷۰۰ - ۵۵۰ ی پینش میلاد دهستی بیکرد، ماوه ی ۱۵۰

ساله، ده‌ریزگی هره دره‌خشانه له لاپه‌په‌ی ته‌ئریخی کورددا، به هه‌موو مه‌عنایه‌ک ئه‌و ده‌وره ده‌وره‌یه‌کی سه‌ره‌ستی و که‌یانیکی راسته‌قیینه بووه، چونکه له‌ناو حکومه‌ته‌گه‌وره‌کانی ئاشور و بابل دا هه‌لکه‌وتوووه و ته‌نگی به‌وان هه‌لچنبوووه و که‌یانیکی راستی بێ ده‌ستکاری غه‌یر هه‌بووه. ژباوه به‌خۆی نه‌وه‌ک به‌غه‌یر، له‌سه‌ر قسه‌ی که‌س به‌ند نه‌بووه و به‌لکو قسه‌ی ئه‌م له‌دیواخانی که‌یانی قه‌ومه‌کانی ترا جینی باوه‌بووه. له‌پاش ۱۵۰ ساله‌ به‌ده‌ست هه‌خامه‌نشیه‌ی کانه‌وه‌دواییان هات و زه‌مان ئه‌و له‌ئێ‌گۆزینه، که‌له‌کوردی گۆزی، هه‌رگۆزی.

ده‌وری ئه‌ماره‌تداری؛ ئه‌م ده‌وره‌ش رۆژنیک بوو که‌ ئه‌ماره‌ته‌کانی ئه‌رده‌لأن و بابان له‌ولآنه‌کانی ئه‌رده‌لأن و موکری دا ده‌نگیان نه‌دايه‌وه.

به‌ئێ‌ ده‌وره‌ی ئه‌ماره‌تداری و نه‌بێ‌ ته‌نها هه‌ر ئه‌و دوو ده‌وره‌یه‌بووینت، گه‌لیکی تر هه‌بوون وه‌کو: ئه‌میره‌کانی پآلتگان، مایده‌شت، بانه، زه‌نگنه، دونبولی، شیروانه، میافارقین، حاکه‌م‌کانی برادۆست، جزیره، بادینانی، لوپ، شاره‌زور و دینه‌وره، دیاربه‌کر و گه‌لیکی تریش.

ئه‌مانه‌ هه‌بوون و هه‌ر ده‌سته و به‌ره‌ باییک له‌ولآنی خۆیا ناوینکی ده‌رکردوو، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌مانه‌ش خۆته‌یان به‌ناوی خویانه‌وه‌خویندۆته‌وه، به‌لام ماوه‌ی دریزبوونه‌وی ده‌سه‌لآنیان وه‌نه‌بێ‌ ئه‌ونده‌ زۆر بووینت که‌بتوانی به‌دریزی ده‌سه‌لآنه‌که‌یان باس بکری. ئه‌مه‌ و دیسان حوکم و ئه‌ماره‌ته‌کانیشیان زیاتر به‌سترا‌بوو به‌حکومه‌ته‌گه‌وره‌کانی تری وه‌خته‌وه؛ وه‌کو حکومه‌تی سه‌فه‌وی و حکومه‌تی عوسمانی. هه‌ست و شعوری ئه‌و ده‌وره‌ش وای پیشان ئه‌دا که‌ مایه‌ی شانازییه‌ ئه‌گه‌ر په‌کینک خۆی بیه‌ستی به‌یه‌کێ‌ له‌و دوو حکومه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که‌ ده‌سه‌لآنی فه‌ردی مه‌به‌ست بوو له‌و رۆژه‌دا نه‌وه‌ک ده‌سه‌لآنی ئیجماعی و کۆمه‌لی. ئه‌میر ته‌نها ئه‌وه‌ی له‌دلا‌ بوو که‌ ناوی [ئه‌میر]ی هه‌بێ‌ و ئه‌میر بێ‌ به‌سه‌ر هه‌ندیکه‌وه، ئه‌مه‌ به‌ئێ‌وه‌ رۆژی ئه‌و، لای و ابووپر به‌پێستیتی.

هه‌روه‌ها له‌سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌ما، له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ دوو به‌ره‌که‌یه‌کی ناخۆش له‌به‌ینی سه‌فه‌ویه‌کان و عوسمانیه‌کانا په‌یدا بوو، کورده‌کان له‌و به‌ینه‌دا له‌ژێر پێ‌ دا رۆشیتبوون. «حه‌کیمی به‌تلیسی - مه‌لا ئه‌دریسی به‌تلیسی» که‌وته‌ مه‌یدانی سیاسه‌تی ئه‌و ناوه‌وه، سه‌ره‌تا له‌لای شائیسماعیلی سه‌فه‌وی بوو، پاشان گه‌یشته‌ لای «بايه‌زیدی دووه‌م» - شای عوسمانی. که‌ که‌وته‌ ده‌وری «سولتان سه‌لیمی یاوزه»، مه‌لا بۆ په‌کگرتنی کورده‌کان به‌ته‌واوی که‌وته‌ کۆزی سیاسه‌ته‌وه.

ئه‌و کاره‌ساتانه‌ که‌ له‌به‌ینی سه‌فه‌وی و عوسمانیه‌کانا رووی ئه‌دا، له‌وانه‌ بوو به‌ته‌واوی کورده‌کان تیا به‌رێ‌ و ئه‌و ئه‌ماره‌تانه‌ی که‌ له‌ولآنه‌کانا هه‌یانبوو، ورده‌ ورده‌ که‌وته‌ ده‌وری بووکاندنه‌وه. به‌تایه‌تی که‌ یاوز سولتان سه‌لیم له‌شهری «چالڈیزان» دا سه‌رکه‌وت و حکومه‌تی سه‌فه‌وی شکاند، پارسه‌نگ به‌رانبه‌ر به‌کورده‌کان له‌به‌ینا هه‌لگیرا و ئیتر که‌وته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌

کوردە کانیش به تەواوی لەناو بەری.

«مەلا ئەدریس» به زانیی خۆی بۆ ئەوه لەو رۆژەدا ئەو ئەمارە تانەی کوردی بێنینه وه، هێنای لە ۱۵۱۴ دا هەر ۲۳ ئەمارە تەکانی کوردی - واتە لە دیار بە کره وه تا موسڵ - کردنی به وێنه به کی «فیدرالی» و پالی دان به حکومهتی عوسمانیه وه.

ئەم کردە وهی مەلا ئەدریس بۆ ئەو رۆژە؛ گەورەترین خزمەتێک بوو که به قەومییهتی کوردی کردی، به کهم که سێک بوو که ئیدارە به کی ناخۆیی بۆ کورد دروستکرد، ئیدارە به کی وا که بتوانن به هه موو جۆر کاروباری خۆیان به بن گیر و گرفتێ بیهن به رێوه و له لایهن حکومهتێکی گەورهی ئەو رۆژە و هه کو عوسمانیه وه دانیان پیا بنری.

گومانی تێدا نییه که ئەم ئیسهی «مەلا ئەدریس» ئیشیکێ زل بوو، چونکه ئەگەر ئەو ئەوهی نه کردایه، حکومهتی «پاوزه» به تەواوی ئەمارە تەکانی قووت ئەدا و ناوێکی بۆ نه ئەهینستنه وه، ئەوانده هه بوو گەوره کانی کوردی ئەو رۆژە - واتە سه روکی ئەمارە تەکان - نه یانوانی ئەرکی ئەو فرمانه گەوره به رن به رێوه، چونکه له پاش مردنی مەلا ئەدریس له ۱۵۲۰ دا، ئەوان له به یینی به کا تیکچوون و هه ریه که به جیا بۆ خۆی به یداخێکی باخیه گه ریی له وێتر هه لکێرد و ئەو بناغه قایمه یان تیکدا.

شک له وه دا نه بوو ئەگەر ئەو گه ورا نه به و جۆره له به یینی به کا تیک نه چوونا به و بیاتوانیا به ئەرکی ئەو به کیوون و فیدرالیه یان به رێوه بێر دایه، پاشه روژێکی سه ره خۆسی زور گه و ره لهو ئیسه دا بسۆ کورد دروست ئەبوو. ئەوان به کیوون و فیدرالیه تە که یان تیکدا و ئەمارە ته پێشووه که شیان له ده ست ده رچوو، نه یانوانی بناغه ی شتیکی تر دروست بکه نه وه.

ئەوانه ی که لۆمه ی ئەدریسی به تلیسی ئەکن؟ بۆ کردنی ئەو ئیسه ی، گزیه ک له گه ل «واقع» و له گه ل تەئریخ ئەکن، به لکو دوور نییه له حه قیقه ت ورد نه به وه. به پێچه وانه ی ئەوه تەئریخ ئەو گه واهیهی ئەدا ئەگەر چه ند که سێکی تر، زانا و دانای وه کو مەلا ئەدریسی به تلیسی هه لیکه و تابه ته وه، ئیسی کورد غه بری ئەم ئیسه ئەبوو که به م ئالوزاویه ئیسه ئەهینن. مەلا ئەدریس بناغه به کی باشی دامه زراند، به لأم چلیس و تینه گه پشته وه کان تیکیاندا و نه یان نه ئیست به تەواوی ییته به ر.

به پێچه وانه ی ئەمیر و پاشاکانی ئەرده لآن و بابان، ئەمانیش هه رچه نده نه گه پشته یو نه وه ده وری سه نه مه که باسمان کرد، به لأم لالغاهوی فیکریان تۆزی فراوانتر بوو له ئەمیر و حاکمه کانی تری ده وری ده ورم، ئەمه و دیسان ئەمانه هه م ماوه ی ده سه لاتیان و هه م درزژی زه مانی حوکمه که یان کارێکی تری کرده سه ره هه ستی تیکرای مه ردمه که بۆ ئەوه گه لآله یان بکه ن بۆ هه ستیکی قه ومیی تیکرای پاشه روژ و ده وری سه نیم. وه کو ئەوه که:

سه ره تا ئەماره تی ئەرده لآن له حه سه ناوا و پاشان له سه له ۱۲۰۷ ی میلادی له «کلژل به گ» وه

دامه زرا. ثم ثمارته له بلاء و بونوه و کارکردنا بو، پهلای هاوشت بز و آنته کانی همه دان و کرماشان، له ملاوه و آنتی شاره زورور و ههولتر و موسل و تنگی به و آنتی بادینان هه لچنی، ماوهی دهسه لآنی ثمانه زور بو، له راستیا له گه لنی رووه وه له شیوهی حکومتیکی سه ره بخز نه چوو، نه ونده هه بو له گه ل نه وه شاکه ثمارتهی نه رده لآنی پشته و ترا، وه نهی له سه ره هست و شعوری حکومتیکی کوردی برقیشتایه، واته ثمارته که هه بو، به لآم ههستی کوردیه که نه بو. ثم ثمارته به مجزوره و به و تیشکه درتزهی کیشا و ورده ثمارته کانی و آنتی کوردستان - که له و سه رده مه دا هه بوون - هه مووی له ناو بردن و به تاییهتی له ده وهی «نه مانوللا خانی والی» دا، گه لنی کاری گه وره گه وره و ئیسلأحات له هه موو لایه که له قه لمه روی مه مله که تاکرا و دهست ینکرا. تا گه یشته ده وهی «غولأمشاخان» له ۱۸۶۷ دا، لیره دا ثمارتهی ۶۶۰ ساله ی نه رده لآن دواپی هات و له دهست نه وان و له دهست کوردیش ده چوو.

ثم ثمارتهی دووم ثمارتهی «بابان» بو، ثم ثمارتش له «قه لآجوالان» و سوله یمانیه وه له ۱۶۷۷ی میلادی، له بابا سلیمانی کوری فه تی نه حمده - وه دهست پشته کا و له «عه بدوللا پاشای» کوردی سلیمان پاشا - سی سیته مه وه له ۱۸۵۱^(۱) دا ثمارتهی نزیکه ی ۱۵۰ ساله ی بابان دواپی دیت. له ده وهی ثمارتهی بابانیشا گه لنی ئیش کراوه، ده زگای دهسه لآنیان گه لنی جار و آنتی بلباس و له و لاوه موکری و نه رده لآنی نه گرتوه. به تاییهتی له ده وهی «عه بدولله حمان پاشا - دا که سلیمان پاشای والی به غدا، له حکومتی حوسمانی یاخی بو، ثم چوو به غدا ی گرت و سلیمان پاشای کوشت و له شوینی ئه و «عه بدوللا پاشای» کرد به والی. نه وره حمان پاشا به خوینی شه هیده کان به غدا ی گرت و به هیچه داینا.

کلۆلی هه ره گه وهی کورد له ده وهی ئه و دوو ثمارته دا ئه وه بوو که ثم ثمارت بزو رازی کردنی ئه و حکومتی که دهستی کیشابوو به سه ریا، نه چوو به گز ثمارته که ی ترا، ههروه ها به تاییهتی بابانه کان به نه بوونه یه ک؛ براه برای نه کوشت و، مام برازای سه ره نه بری!، ثم ممش بزو ئه وه که خزی بنیشته شوینه که ی؛ که حکومتی حوسمانی هه ره که توژی بیزانیایه ئه وا خه ریکه دهست به خویا دینی، خزینکی تری لنی راست نه کرده وه، ئه وی پشته دا به کوشت و ئه بووت خووت له شوینه که ی دانیشه.

ههروه ها له و لا شه وه حکومتی ئیران بزو ئه وه له دهسه لآت و نفوزی حکومتی حوسمانی که م بکاته وه، له ئیزه وه هانی ئه میری نه رده لآنی ئه دا بزو به گز اچوونی ئه میری بابان. میلیتهی هه زاری کوردیش له پناوی شه ره قوچی دوو ئه میرا، نه بوون به گا و گه ردوون! دوو حکومتی ئیران و تورکیش دهستیان ئه هینا به سمیلیانا و سه بری ئه قلی ئه وان و دیمنه تی رزانی خوینی کوردیان نه کردا!

نه‌م‌بوو ده‌وری دوو نه‌ماره‌ته به‌رزه کانی کورد!

نه‌گه‌ر خو ئاورینگی تر به‌ولاره‌وه بده‌بنه‌وه؛ به‌لای «سه‌لاحه‌دینی شه‌یویی» و نادرشای هه‌وشازی ۱۶۸۸-۱۷۴۸ و که‌ریم‌خانی زنده‌وه. که‌ئیسلامیته‌نی «سه‌لاحه‌دین» و هه‌بیه‌تی نادر و داد و عه‌دلی «که‌ریم‌خان» له‌گه‌ل هه‌موو جزیره ده‌سه‌لانیکیانا و له‌گه‌ل هه‌موو چه‌شته‌ه جوکمه‌داریه‌کیاندا، که‌س ناتوانی ئینکاریان بکا، هه‌چ دۆست و دۆزمتیک نیه‌ که‌دان به‌گه‌وره‌یی نه‌مانه‌دا نه‌نی.

که‌ریم‌خانی زه‌ند

۱۷۰۱-۱۷۷۹ ز

سه‌لاحه‌دیس شه‌یویی

۱۱۳۸-۱۱۹۳ ز

به‌لئی خیانه‌ت له‌ته‌ئریخ نه‌که‌ن و خیانه‌ت له‌کورد نه‌که‌ن وه‌کو نه‌وه هه‌ندیکی وه‌کو «سالح جه‌بره‌ی» کۆنه سه‌روۆکی حکومه‌ته‌ بۆگه‌نه‌که‌ی ده‌وری پینشووی عینزاق له‌پارله‌مانه ده‌ستکرده‌که‌ی خو‌یا بۆ هه‌لخته‌له‌تانندی خه‌لک، ناوی «سه‌لاحه‌دین‌هی نه‌هینا» که‌چ خزمه‌تیکی به‌ئیسلام کر دووه و چون له‌جه‌نگی «خاج» دا له‌سه‌ر فه‌له‌ستین، گاواره‌کانی ئوروپای شله‌زاندا، به‌لام دلی بروایی نه‌نه‌دا که‌ بلی ئه‌م پیاوه ناوداره کورد بووه! ئه‌مه‌ی نه‌کرد به‌ئیزر لێوه‌وه، لای وابوو که‌ نه‌و بیکا به‌ئیزر لێوه‌وه، ته‌ئریخیش ئه‌یکا به‌ئیزر لێوه‌وه.

هه‌روه‌ها حکومه‌ته‌کانی تێران که‌ له‌پارله‌مانه‌کانیانا و له‌دیواخانه‌سیاسیه‌کانیا و له‌لاپه‌ره‌ی کتێبه‌ده‌ست هه‌له‌سه‌ته‌کانی ئه‌م ده‌وره‌ی دوایه‌یاندا بۆ خو‌ هه‌لکێشان و بۆ شانازی، ناوی «نادری هه‌وشاره» و «که‌ریم‌خانی وه‌کیل الرعايا» دئی به‌سه‌ر زمانیا و به‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی کتێبه‌کانیا، به‌لام دلیان بروایی نادا که‌ دان به‌وه‌دا بئین بئین ئه‌مان کورد بوون. لایان وایه‌ نه‌که‌ر و تیان کوردن؛ له‌گه‌وره‌یی کۆشکه‌کانیا که‌م نه‌بینه‌وه، یا زیانیک به‌برایه‌تی کورد و فارسیه‌ته‌که‌یان نه‌گا؛ نه‌و برایه‌تییه‌ که‌ له‌ وه‌ختی نه‌نگانه‌دا بانگی بۆ ئه‌ده‌ن و له‌وه‌خته‌کانی ترا شیریی بۆ نه‌سوون! ئه‌مه‌ نه‌لین و شه‌رمیکیش له‌ته‌ئریخ ناگرئ. بیگومان کاسه، که‌هر بوو ئه‌رزئ.

راسته له‌رۆژگاره‌کانی کورددا ئه‌م پیاوانه هه‌لکه‌وتن و به‌هه‌موو مه‌عنایه‌کی گه‌وره‌یی هاتنه‌کایه‌وه، جا له‌لایان کورد بوون و نه‌بوونانه‌وه؛ دانان یا بنرین یا نه‌ترین، خو ده‌وره‌یه‌کی باشیان

ههلسووران، بهلام خزمه تینکیان که بۆ کورد بگه پیتته وه، ئه و خزمه ته ناکه ویتته بهر چار، ته نها ههرا ناوه که به و هیچی تر. ئه وئنده ههیه ئه و ئیش و کرده وانه که ئه یانکرد، له رووی دلئیکی سافه وه بوو، جیا بیه کیان نه ته خست له بهینی کورد و غه بری کورددا، بهلام ئه وانیه که دان به کوردایه تی ئه وانا نائین، وه نه بئ له بهر دلسانیان بئ، به لکو له بهر ئه و مه بهسته یه که خزیا ن ئه یزانن و لایان وایه که سسی تر نایزانن، که چی خه لکه که ی تر له خزیا ن گه لئ چاکتر له مه بهسته که یان تیتته گه ن.

زه مان ورده ورده نه هاته پیتته وه، ههست و شعور بهر بهر بلا و ئه بو وه وه، له هه موو گوشه به کی دیا وه جو ره با وه رینک په یدا ئه بوو، با وه ر و فیکری قهومی له هه موو سوو جیکه وه بلئسه ی ئه سه ند. سه برت ئه کرد به تاییه تی له پاش دوایی هاتنی جهنگی گه وری به کم، ههرا دهسته خه لئیک ههستیان بگردایه به وه که له ره گهزا و له قسه کردنا و له ئه ده ب و بیرو با وه ر و له ته ریخ و ره وشت و عاده تا به کن، ناوی خزیا ن ئه نایه قهومینکی سه ره به خو، باسیاسهت و بیلانی زه مان سنووری خاکیشانی لیک جیا کردیتته وه و ههرا برینکیان که ویتته شوئینیک.

له مه وه مه فاهیمی قهومی به مه معنای که لیمه په یدا بوو. کورد با خوئنده واریشی تندا نه بووین و با ئه وئنده له و ده ورانه دا سه ر به ده ره وه نه بووین، به فیتره ت و له کانتگای دلئیه وه زۆر له ئه فراده کانی به بئ ئه وه با وه رینکی عیلمی پالیان پنه بئ، که ویتته سه ر ئه و با وه ری قهومیه ته. چیش ئه مانیه خسته سه ر ئه و با وه ره!! ئه وه خستنی که هه ره که یان ته ماشای ئه و تیری ئه کرد، سه بری ئه کرد له م ده رده دارتر و له م کونا وه جه رگ تره، وه کو مه رینکی بئ شو ان، ره وه گورگینک ئه یانداته پینش و به ئاره زووی خۆی یاری و گالته به هه موو موقه ده راتینکیان ئه کات.

هه ره وه ها سه بریان ئه کرد له زمانا به کن، له بیرو با وه را به کن، له شای و شیوه نا به کن، له زهوی و زارا به کن، له ستیر و چیرۆک و میژودا به کن، که چی هه ره که سه یان که و تو و نه ته بته به ردینک و هه ره که سه یان به کینک گالته ی پیتته کا. ئه م ههسته ههتا ئه هات زۆرتر ئه بوو، ههتا ئه هات ره مه کی مه رد زیا تر لئ تیتته گیشن. نه وه ک ههرا ئه وئنده به لکو زۆرتر له ئه فراده که یان له وه تینگه پینشن که ههست و شعوری قهومییهت؛ وه ختینک بوخته ئه بئ که شه خسیهت و گیان و مال و مندا ل بکا به گا وهر دوونی ئه و قهومییه ته. وه کو چو ن له لای عوله مای «تصوف» و حده تی وجوده وه ختینک دروست ئه بئ که کابرا به جو رئ تیکه لا و بئ له گه ل ئه و نوره دا، که هیچی تر نه پینن، له باره ی زانینی قهومییه تیشا له واته به که هه بئنی سه مه ره ی هه بئ، ئه بئ پیا و هه موو شتینکی تری له بیر بچیتته وه و وابزانن هیچی تر له زۆر ئه م ئاسمانه دا نییه؛ ته نها قهومییهت و با وه ری قهومییهت نه بئ. ئه مهش بو چی؟ بو ئه وه که به هزی ئه م با وه ره وه بتوانی خۆی له هه موو کۆت و زنجیرینک رزگار بکا.

به لئ ئه م با وه ره با وه رینکی زۆر گران و زۆر قورسه، هه موو که سه بئنی نا کرائی و له وزه ی هه موو که سینکا نییه، بهلام ئه گه ر هات و له قهومینکا بکه ویتته مینشکی به کینه وه، مه معنای وایه که ئه و

قەومە ھەموو دەرگایەکی رزگار بوونە وەیان بۆ کە وتۆتە سەرگازی پشت؛ چونکە گومانێ تێدا نابێ کە باوەرێ کە وە کو ئاگر ئەتە نیتتە وە و ھەموو تاکێ کۆمەلە کە ئەگر نیتتە وە، یان وە کو:

چۆن ئەگەر رەوێ ئاسکێک بگیرین و بخرینتە زوورنکە وە دەرگایان لەسەر داخوێ، ھەر دانە بە ک لەم رەوێ بە لە پەل و پۆی ئەوە دا بە کە رزگار بێن و کۆشش ئەکا بۆ ئەو رزگار بوونە، لەم کۆششە تێکرایبە دا کۆت و پر بە کێکیان کۆنیک ئەدوژنتە وە و لە کونە کە وە دەرباز ئەبن، ئەوانێتر کە سەیریان کرد و ئەوەیان لەو کونە وە خۆی رزگار کرد، ھەموو یە کە بە کە شوێنی ئەکە و ن و لە دەروە وە ختیک چا و ئەکە نە وە، کە ھەموویان رزگار بوون.

مەسەلە ی قەومیکیش کە دیل بێ، ھەبێ سە مەری ھەبە، بە تەبەعت ھەستیک بۆ ھەموو پەیدا ئەبێ، کە بە کێکیان رینگە یە کێ دۆزیبە وە بۆ رزگار بوون، ئەوانێتر ھەموو شوێنی ئەکە و ن. جا ئەم ھۆیانە بوو کە کوردی لە دەورە کانی پیشو وە وە خستە ئەم دەورە ی دواییە، خستە دەورە ی شوێنی قەومی وە. لە نەتیجە ی ئەو شوێشانە و ئەو فیکرە ی کە کە و تەبو وە سەر شوێشگێزە کە، کە و تە مێشکی ھەموو ئەفرا دی بە شوێن شوێش کە و تەبو وە کە وە.

بۆ ئەو مێژوو شتە کانی خۆی بە پوختی بەنێتە وە، نێمە لەم دەورە ی سێھە مە دا کارە ساتی ئەو شوێشانە کە لە ناو کورددا بۆ ئازادی و سەربەستی روویان دا وە، لە لاپەرە کانی ئەم کتیبە دا ئەبانخە ی نە بەرچا و. ئەو ئومێد و تکایە شە ھە بە قەومی خۆشە وستی کورد، ئەگەر چە و تی و ناریکیە کبان تیا یا بەرچا و کە و ت، بە چا و ی لێ بووردنە وە لێم بیوورن، چونکە غەیری خوا ئەبێ کە سی تر خالی نێبە لە ھە ئە و لە ناتە واوی.

شورشی به درخانییه کان

له دهوهری عوسمانییا دهرده دل زۆر شه کرا، هه رکهس له عاستی خۆی دلگیران بوو لهو کرده وانه، که حکومهتی دیکتاتوری نه بنواند، نهو قهومانه که کهوتیوونه ژێر ئالای خه لافه تهوه، بهک له بهک بیزارتیوون، ههتا مهیدانی حوکمی خه لافهت بان و فراونتر شه بۆهوه، خرابه و خرابه کاری زۆرتر بلاو شه بۆهوه، هه دلی ئیجتیماعی بیجگه له ناوه کهی، ههچی تری نه مابوو، بیاوه کانی بایه هالی هه ر به که به لایه کارایانه کیشا، هه ر به که بیوون به گورگیک و کهتیوونه ناو خه لکهوه.

ئه مجۆره کرده وانه دلی قهومه کانی ژێر سستیهری ئالای کون کون کردبوو، بیجگه له سهردانه واندنیش، ههچ دهسه لاتیکی تر نه بوو، ههتا وای لیهات هه ر کهسه له عاستی خۆی بیزار بوو لهو ژیانه که تیا بهتی. بهره بهره قهومه کانی ژێر ئالای کون و قوشینه کانی ولانه وه کهوتنه تهقه کردن له سیاسهتی حکومهت و هه ر رۆژه له لایه که وه بۆ ئازادی، به کتی سهری هه لته دا. ناوه بایه فه رمانه کانی حکومهت وا دیار بوو زیاتر کاری کرده کورد بۆیه:

له سالانی ۱۸۰۲ - ۱۸۶۷ز به درخان پاشای کوری هه بدولخان بهگ له ولاتی جزیره دا به نیازی شه وه که کیشوریکی سه ربه خۆی کورد دروست بکا، چاکی لیکرد به لادا، چاکی لیکرد به لادا و به لادا و بهره بهره ناوانگی ده رکرد و خوین گه رمه کانی کورد له ده وهری کۆبوونه وه. زۆری نه خایان وه کو ئاگریک بکه وینه پووشه وه، به وجۆره کهوته لهشی حکومهتی تورک و پاشان ئیرانه وه، ولاته کانی: وان، باشقهلای، سینه رۆک، موسل، ره واندز، سابلاخ و ویران شار - ی داگیرکرد و له ملاره چوه سه ر قاپی «دیار به کره»، له ۱۸۴۲ دا ناوی خۆی نایه «ئهمیری بۆتان» و قه له مه ره و هه موو دانیان به ئه ماره ته که پدا نا، شاری «جزیره» ی کرد به پایته خت و پاره به کی به ناوی خۆ به وه ده رکرد که له دیوکیه وه نووسرا بوو: «ئهمیری بۆتان به درخان». له دیوه که ی تریه وه نووسرا بوو: سالنی ۱۲۵۸، هه روه ها کارخانه به کی چهک و بارووت دروستکردنیش هه ر له شاری جزیره دانا و به پیداخی حکومهتی کوردی هه لکرد.

کورد هه کانی هه موو هه تیا به ژێر ئالایه کی کوردی به وه، هه موو گه وهره و سه ره ک هه شه رته کانی کورد سوین خواربوون بۆی که تیکرا خزمهتی حکومهتی کوردی و دامه زانندن و قایمکردنی

حکومهتی کوردی بکهن.

دووشت بوو، که نهو، نهو دووهی به هۆی باشکه وتنی کورد نهزانی، ههر دووکی لابردن؛ به کئی نهوه که ههموو کورده کان بکهونه سه ریاوه زی نیشتمانیی و رزگار کردنی کوردستانی گهوره، به کئی جینه چن کردنی کارخانه و کارگهی چهک و نازوخه. له راستیدا ههر دوو فیکره که ی هیتابه نهجام، ناو و دهنگی حکومهتی کوردی ئیتر رۆژبه رۆژ به رزتر شه بۆهوه و رۆژبه رۆژ به هیزتر شه بوو.

بینگرمان نه مه بۆ «بابی عالی» و حکومهتی عوسمانی دهستی نه نه دا، دهستی نه نه دا له گه له لاهوه؛ له لایه که وه دامه زراندنی حکومهتیکی کوردی له خاکی حکومهتی پینجسه د سالی عوسمانیا، نه مه کوفریک بوو بۆ نهو رۆژه. له لایه کی تره وه: حکومهتی نهسته مۆل بآلی کیشا بوو به سه رگه له قوما، نه گه ر ئیچرۆ ماوه ی نه م حکومه ته تازه پیگه یشتوه ی کوردیه بدرئ، سه بینه قه وه کانی تریش راست نه بئه وه و ههر یه که داوای حه قی خۆیان نه که ن، داوا کردنی حه قیش له ناخر ده وه کانی حکومه تی عوسمانیدا کوفر و کوفر و کوفر بوو.

سه ره تا به ناوی پیلان و سیاسه تکاریه وه له گه له هاته پیشه وه، به هۆی «مشیر حانز پاشا» وه نه بوست نه میر بچن بۆ نهسته مۆل، نه میر نه م قسه به نه چوو به گوچیکه بدا، نه م به گوئی نه چوونه ی نه ونده ی تر رفی خه لیفه و حکومه تی هه ستان. نه مه ش به ریگه وت له وه ختیکا بوو که نه میر له کرد و کۆشی نه وه دا بوو ههموو کورده کان نه ونده ی تر بخانه ناو جغزی یه که یه تی کورده وه، له و کاته شا «قه له» کانی بۆتان سه ریچیان کرد له وه که رسوماتی خۆیان بده ن به م حکومه ته کوردیه، ناچار نه میر له شکرینکی ده هه زار که سی نارده سه ریان و ته میی کردن، نه م کرده وه یه داری دایه ده ست ئینگلیز و فه ره نه وه، نه وان داوا یان کرد له «بابی عالی» که گۆیا حکومه تی کورد جه وری له فه له و گاوه کان کردوه، نه بن هه قیان سه نرئ! له گه له نه وه شا به جۆریکی تیکرایی داد و عه دل له قه له مه وه ی «به درخان پاشا» دا له به ینی ئیسلام و غه بیری ئیسلاما وه کو به ک نه رۆیشت، به نا هه ق جه وری له که س نه ته کرا.

که حکومه تی عوسمانی زانی و ئینگلیز و فه رانه ش پشتیوانی نه که ن، له شکرینکی هه تا بلینت زۆری ریتکخست و له ژیر فه رمانده یی «عوسمان پاشا» دا نارديه سه ر «نه میر به درخان». له و وه خته دا به درخان پاشا له گه له شکر ی خۆیا له فتوحاتا بوو له ده ورو به ری «ورمی». دوو له شکر له ویدا یه کیان گرت، سه ره که وتنی شه ر هه تا نه هات به لای کوردا نه چوو.

له و ده مه دا که نه میر تالابوو به جه نگی عوسمانیه وه، «عیزه دین شیره» هه بوو. که خزمی خۆی بوو؛ له گه له نه میرا نا کۆکی له به بنیا نا هه بوو. نه م وه خته ی به هه ل زانی، خۆی دایه پال له شکر ی تورک، توره کان به یارمه تی و شاره زایی نه و، له و لاهوه چوون شاری «جزیره» یان داگیر کرد. نه م کرده وه ی «به درخان پاشا» ی شله ژان، دهستی له ههموو شت هه لگرت و گه رابه وه بسۆ جزیره، له پاش شه ریکی زۆر جزیره ی وه رگرت وه، نه ونده هه بوو نه م ناپیاوه تیه ی

«عیزه دین شیر» یشینکی وای کرده که لهشکری نه میر بن هتیزیه کی زوری به سهر هات، ناچار له ناخرا جزیره شی به جینیشست و رروی کرده قه‌لای «نه رۆخ». له وندا ههشت مانگیگ به شهری چه ته به بی مایه وه، له ناخرا هه که لنگی نه بووه، نه و شکسته ی که به سهر یا هات، هه هات و خۆی نه گرتوه، پاش ماوه به کی تر به دیل گیرا و له گه‌ل کورپه کانیان تیران بۆ نهسته مول.

له پاش مانه وه ی ماوه به یک له نهسته مول ورده ورده خۆی له «بابی عالی» نزیک خسته وه، شهری «گریده» به سهر هات، له وشه رپه دا نه ویش خۆی به شدار کرد و پاله وانیه کی باشی نواند و خزمه تیکی زوری به حکومت کرد، نه م خزمه ته بوو به هۆی زیاتر نزیک بوونه وه ی له بابی عالی، بابی عالی له بهر نه و خزمه تانه ی له قه‌بی «میری میران» ی دایه و پاشان چوو بۆ شام، «ده» سالتیک له وئ مایه وه، له ۱۲۸۴ هـ - ۱۸۶۷ ز کۆچی دوایی کرد و له گه‌ره کی «سالجیه» دا تیزرا.

له ۱۸۷۷ دا جه‌نگیک له به‌ینی تورک و روسا هه‌لگیرسا، حکومتی تورک که وه ته ره‌ش‌گیرکردن، سه‌ره هاته سه‌ر کورده‌واری، لهشکر تکیشی له کورد پینکه وه نا و سه‌رداری لهشکری دایه ده‌ست «حسین که نعان پاشا» و «عوسمان پاشا» ی کورانی به درخان پاشا. حسین و عوسمان نه به بیان به هه‌لنگی باش زانی، له گه‌ل نه و زابت و سه‌رۆکانه ی کوردا - که که وتبوونه بهر لهشکره که ی نه مان - قسه‌یان کرد به به‌ک و هاتنه سه‌ر نه وه که له م وخته دا به لکو یشینکی واکه‌ن کوردستانی گه‌وره زرگار بکه‌ن.

لهشکر هه‌مرو ئاماده بوو، له سه‌ر نه م نیازه به بیانوی نه وه که نه‌چن هه‌ر بۆ شه‌ری روس، به سه‌ر و ولاتی کورده‌واری بوونه وه و ولاتی «جزیره» بیان داگیرکرد و به بن‌گیر و گرتی، سه‌ر به خۆی کوردستانیان بلاو کرده وه. هه‌ر چه‌نده هه‌ر جاره له لایه‌ن تورکه کانه وه لهشکریان نه‌کرایه سه‌ر، له گه‌ل نه وه شا ولاته کانی «چۆ له‌میرگ، ماردین، زاخۆ و نامیدی» یان هه‌ر داگیرکرد و به ته‌واوی بنجیان دا کوتا و حکومته که بیان رۆژه‌رۆژ به هتیزتر نه بوو، نه میر عوسمان له خوتیه ی هه‌ینی دا ناوی سولتانی عوسمانی هه‌لگرت و ناوی خۆی خسته شوینی.

نه مه تر سیک خسته بهر حکومتی نهسته مول، هه‌ر چه‌نده که لهشکری نه‌نارده سه‌ریان هه‌ر به نا هۆمیدی نه‌گه‌رپه وه، نه‌مجا که وه باری پیلان و نارده لایان که با ر ئ بکه‌ن. نه‌مانیش له سه‌ر نه و مه‌رجه که کاروباری کوردستان وه کو خۆیان نه‌یلین، نه‌بن واپروا - واته حکومتیکی لامه‌رکزی هه‌بن - قسه‌یان دا به سولتان. حکومتیش په‌یمانی دا و بریار له سه‌ر نه وه برپه‌وه که به و جۆری نه‌مان نه‌یلین حکومت نه و داخوازه به‌چن یتنی، یتیر به‌ئیمرۆ سه‌ی ئیشه که ی هه‌ر دواخست، له ناخرا حکومتی عوسمانی شوینیکی بۆ قومیته تیاگرتن دیباری کرد، که له و شوینه دا هه‌ر دوو لاقسه له کاروباری کورده وه بکه‌ن و ناخر بریار ده‌رچن بۆ داخوازه کانیان. له م ماوه یه‌دا به درخانیه کان پشته‌ستورر به و په‌یماننه که حکومت یتنی دابوون، نه‌وه‌نده گوئیان به سازکردن و ریک و یتیک کردنی لهشکر نه‌ته‌دا بۆ وه‌ختی ته‌نگانه. هه‌تا سه‌ره هاته سه‌ر قومیته

گرتنه که، لیزه دا لوس و باریک دهوره یان دان، هه دوو ئەمیر گیران و تیزان بۆ ئەسته مول و ئیتر شۆرش و ئاژاوه کوزایه وه!

وه کسو سهیر ئەکه بین لهم شۆرشى به درخانییه شدا هه کورده كان به زمانى لوس هه لئه ئەتەن و هه لیان له دەست چوو، به لأم ئەونده هه بوو شۆرشى فیکری بۆ رزگار بوونی کورد له کۆت و دبیلى و بۆ سه ره خۆی کورد؛ هه ره نه کوزایه وه.

له ۱۸۱۵ کورده كانی «بایه زید» و «وان» له ژیر باری جهوری تورکا ئەتلا نه وه، له ناکاو جۆشیکیان دا و ئالای له ژیر فه رمان ده رچوونی حکومه تی تورکیان هه لکرد، تاگری شۆرش به ره به ره ته نییه وه و پالی دا به کورده كانی ولاتی ئیترانه وه، حکومه تی تورکیا که وه ته خۆی و له گه ل حکومه تی ئیتراناکه وته سرکه سرک کردن. ئەم شۆرشه تا ۱۸۱۸ درێزه ی کیشا، له ولاره «عه باس میرزاه ی وه لیعه هدی قاجاری له ته ورزیز و له ملاوه حاکی ئەرزه روم ده ستیان کرده ملی یه ک و شۆرشگێره کانیان خسته به یینی خۆیان وه. ئەو دوو حکومه ته بۆ کوزاندنه وه و له ناو بردنی ئەو شۆرشه، ماهی سالیک خه ریک بوون و پاشان به گولله ی جهور و ستم شۆرشه که یان دامرکانده وه و کورده کانیش له ویدا هه یچیان بۆ نه کرا.

هه ره چهنده ئەم شۆرشه کوزایه وه به لأم له راستیدا تا ۱۸۲۵ هه ر درێزه ی کیشا و به هه مرۆ مه عتبا به ک ئەو دوو حکومه ته یان خستبووه هه زبه ته وه، وه کو ئەوان درنیغان له مان نه ئە کرد، ئەمانیش هه یچ چاویان له وان نه ئە پۆشی.

له ۱۸۳۵ دا له کاتی جهنگی روس و تورکا، له ولاتی بۆتان و هه کاری پزیسکه ی شۆرشیکى تر سه ری هه لدا و له پزیسکه وه بوو به کلپه. ئەم شۆرشه ش له ژیر سه رۆکی «یه زدان په نا» دا بوو. شه عبی کوردی به هه موو دلنکیانه وه له ده وری کۆبوونه وه، به ره به ره پششکه وتن، «به تلیس» و «موسل» یان داگیرکرد، ناوچه ی حوکمی شۆرش له «وان» وه ئیشی ئە کرد تا «به خدا». نه ستوری و فده ل- كان هه موو به گیاتیکی پا که وه چوونه ژیر ئالای ئەم شۆرشه و شان به شانی کورده كان ئە جهنگین.

لیزه دا ئینگلیز که وه ته خۆی و بلاو بوونه وه ی ناوچه ی نفوزی کوردی بۆ خۆی به زیان هاته به رچاوا. «نه مرود ره سام» ی ئاسوری بانگ کرد بۆ لای خۆی و هه ندی په یمانی دا به بۆ ئە وه که ئیشیکى وابکا کۆسپنیک به خاته رنی «یه زدان په نا» وه!

نه مرود به ناوی دۆستایه نییه وه خۆی گه یاند به یه زدان په نا و پتی وت که حکومه تی تورکیا زۆر به هتیزه و له ناخرا ئەم ناتوانی چاری بکا، چا که ی کورده كان ئیسته له وه دا به که له گه ل حکومه تی تورکیادا رنی بکه ون؛ بۆ ئە وه ئەم نفوزه ی که ئیستا هه یانه، به ده ستیانه وه به یئیتته وه!

یه زدان په نا قسه كانی نه مرودی به نامۆزگارییه کی دلسۆزانه وه رگرت و له پاش دوو سال وازی

له شهڕ هیتنا، له گه‌ل نه‌وه‌شا وانه‌بوو. حکومه‌تی تورکیا نه‌و شه‌ره له لایه‌که‌وه و له لایه‌کی تره‌وه شه‌ری روس به جاری شه‌رزه‌یه‌یان کرد‌بووه، نه‌گه‌ر یه‌زدان نه‌و یینه که بینی یتوه نابوو، هه‌ر له سه‌ری بڕۆش‌تایه، حکومه‌تی تورک هه‌یچی یینه‌نه‌کرا.
له پاشا یه‌زدان په‌نا - ش بانگ کرایه نه‌سته‌مول، له‌وتدا نه‌و له‌ناو بڕا و شه‌ڕپشیش له‌ملاوه کوژایه‌وه!.

له ۱۵۱۸۸۱ د‌اشیخ عوبه‌یدوللای شه‌مدینیان بۆ ئازادکردن و سه‌به‌خۆیی کوردستان به‌پیدا‌خی هه‌ل‌کرد و شه‌ڕوشی هه‌ل‌گیرسان، به‌لام به‌و مه‌رجه که وه‌کو لامه‌رکه‌زیی له‌ژێر چاوت‌ری حکومه‌تی تورکا ییت. نه‌م باوه‌ره‌ په‌ره‌ی سه‌ند و رۆژه‌یه‌رۆژ ب‌لێسه‌ی سه‌ره‌خۆیی زیاتر زمانه‌ی نه‌کیشا.

لێره‌دا حکومه‌تی ئێران خه‌به‌ری بووه‌وه، نه‌مه‌ی به‌ زیانیکی گه‌وره‌ زانی بۆ خۆی، له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو دو‌ژمنایه‌یه‌شاکه له‌گه‌ل حکومه‌تی تورکا هه‌یه‌بووه، هه‌ر قو‌لی کرد به‌ قو‌لیا بۆ کوژاندنه‌وه‌ی نه‌م ناگه‌ر. نه‌مجا به‌ له‌شکرێکی ییتاده‌وه، نه‌م، نه‌ملای لێگرت و حکومه‌تی تورکیش نه‌ولای لێگرت. له‌ ناخرا له‌م به‌ینه‌دا شیخ گه‌را و ئیبرا بۆ «مه‌دینه»، له‌وتدا به‌ دوور خراوه‌یسی مایه‌وه تا مردن و، له‌ملاشه‌وه له‌شکر په‌رت و بلاو بۆه‌وه.

له ۱۵۱۸۲۰ کورده‌کانی زازا بۆ وه‌رگرتنی حه‌قی داگیرکراوی کورد، شه‌ڕپشیکیان هه‌ل‌گیرساند، ب‌لێسه‌ی نه‌م شه‌ڕشه‌ تا ولاتی «سێواس» رۆشیت، پاشان شه‌مه‌ش سه‌ری نه‌گرت و ئازوخه ته‌واویوو.

له ۱۸۲۹ تا ۱۸۳۹ له‌ هه‌کاری و تورعاب‌دین هه‌ر بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی مافی داگیرکراوی کورد گه‌له‌نی شه‌ڕوشی تر کرا، گه‌له‌نی خوتنی گه‌ش رۆشتره‌ به‌لام هه‌مووی له‌ ناخرا به‌ هه‌زی زۆری سه‌تمدارانه‌وه، به‌ هه‌یج ده‌رچوو.

له ۱۸۸۹ د‌اشمین عالی و مه‌ده‌ت به‌گ - کورانی به‌درخان پاشا - که‌له نه‌سته‌مول ده‌ست به‌ سه‌ر بوون - به‌یته‌نگ هه‌ل‌اتن و خزیان گه‌بانه‌ «ته‌راه‌زه‌ون»، به‌و نیازه که دیسان شه‌ڕوشی کوردی هه‌ل‌گیرسێنه‌وه، هه‌ر له‌وتدا بانگی باوه‌ریان بلاو کرده‌وه و گه‌له‌نی که‌سیان لێ کۆ بۆه‌وه، هه‌شتا به‌ ته‌واوی نه‌گه‌بشیتبوونه‌وه ولات، «بابی عالی» نه‌سته‌مول ییتی زانی و له‌شکرێ نارده سه‌ر رینگایان، نه‌وانیش هه‌یج ئاگایان له‌م ئیشه‌ نه‌بوو، هه‌ر نه‌وه‌نده‌یان ئاگا لێ بوو که ده‌وره‌ دران، له‌ پاش شه‌ڕپشیکه‌م؛ گه‌را و ئیترانه‌وه بۆ نه‌سته‌مول، نه‌م کۆششه‌ی نه‌وانیش دیسان هه‌ر به‌ هه‌یج ده‌رچوو.

له ۱۹۱۳ له «به تلیس» شۆرشیکێ تری کوردی به سه رکردهی «مه لاسه لیم» شه هابه دین و عه لی؛ بۆ ئازادکردنی کوردستان دهستی پێکرد، له ناو شاری «به تلیس» دا ناگری شه پ هه لگیرسا، له بهر زۆری هینزی تورک ته مان کشته وه داوه، «مه لاسه لیم» خۆی هاویشه قونسو لخانه ی روس - که تهو سه رده مه قونسو لی روس له ناو شاری به تلیس هه بوو - هه ره له ی مایه وه تا تهو رۆژه که حکومه تی تورکیا یعلانی شه پی له سه ر روس کرد. لهو رۆژه دا تورکه کان په لاماری «قونسو لخانه ی روسیه» دا له ناو شاره، تالانیان کرد و ئالاکه یان هینایه خواره وه. له ناو زه لامه کانیان (مه لاسه لیم) یان به رده ست کهوت، هینایان له سه ر شه قامه کانی ناو شاری «به تلیس» له داربان دا و خه کنانیان.

په یمانی لۆزان له ۲۴ کانوونی دووه می ۱۹۲۳ دا ئیمزاکرا، حکومه تی تورکی شه لزه، چونکه ته نها کورد بوو له ولاته که ی تهوانی به ربه ره کانی بکا و له هه موو وه خیتکا ئازاوه و هه را بینه وه؛ تا ته گا به هه قی خۆی و سه ره خۆی خۆی وه ره گری. لیره دا تورکه که مایه کان خۆیان کۆ کرده وه و کهوته سه ر تهو باوه که ئیشیکێ وا بکه ن لهو ولاته پان و فراوانه ی توکیا دا هه رکهس به «ئه که ک» بکن «نان، ده ماری ده ریتن و به ریشه یا بچه خواره وه! ته مه ش بۆ تهو که نه وه ک رۆژی له رۆزان ته م کورده سه ر هه لیداته وه و داوای حه قه زه و تکراره که ی خۆی بکا! له سه ر ته م نیازه له دیواخانه ره سمی و سیاسیه کانیان کۆبوونه وه و پیریاری تهو یاندا که کورد به خۆی و به زمانیه وه له ناو بهرن و ناوی له فه رهنگا نه یه لێن! ته وانه شیان که گولله ی تفهنگ و ده می شیر یانانگاتن؛ هه لیا نفریتن بۆ ولاتی ته ورێز و ئیران له وێدا بین به تورکه مان، یا به جوریکێ زۆر توندوتیژ هه ره له تورکیا دا له سه ر زمانه که ی خۆیان نه یانیه لێن!

دیاره تهو هشیان ته زانی که ته گه ره ته مان ده ست بده ن به م ئیشه وه، کورده کان تا شاخر هه ناسه یان به ره نگاریان نه بن و شه پ ته که ن. لیره دا دوور نیه حکومه ته کانی تر - ته وانه ی که وا سه رکه و تووی کوره ی شه پی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ بوون و په یمانه کانی سیتفه ر و لۆزان - یان هینابووه کایه وه - دا لده ی کورده کان بده ن، یا له سه ر یان بکه نه وه. بێگومان ته گه ره ته مه رویدا، ئیش له تورکیا تیک ته چن، یا درێژه ته کیشن.

هینای - واته تورکیا - له پیتشا په یمانیکێ دۆستایه تی و دراوستیی له گه له فه ره نسه دا به ست که تهو - واته فه ره نسه - له قو لی سوریه وه هه یج ده نگ نه کا و خۆی تیکه لاری قسه کردن و له سه ر کردنه وه نه کا.

مایه وه سه ر ئینگلیز؛ ئینگلیزیش له پاش تهو که تورکیا مه سه له ی «موسل» ی له گه له برانده وه و موسلی دایه؛ تهویشی به مه ده مکوت کرد که ته گه ره شه رشتیک بکا، ئیتیر تهو ده نگ نه کا! به م ئیشه ی تۆپه لێ قو ری دا به ده م «لۆرد کرزۆن» ی وه زیری ده ره وه ی ئینگلیزا - که وه ختی خۆی ته م کابریه سه رۆکی «قومیته ی لۆزان» بوو، داوای هه قی کوردی کردبوو لهو قومیته به دا! -

نه میش ئه وهی له فیکر چوه وه.

که تورکیا کهری خۆی له هه دوولاهه بهسته وه و زانی هیچ به ره ئهستیکى بۆ نابێ، له بهر به نه نجام گه یاندنی مەرامه که یا، هینای که وته ئیشه وه، هه هیزیکى ئاگرین و ئاسینی هه بوو هه مووی خسته کار، له پیشا زمانى کوردی له هه موو قوتابخانه و کۆلانی شماره كان و دیوه خانه كانا هه لگرت، که نابێ که سه به کوردی فسه بکا، ته نانه ت له چایخانه کانیشا، به لکو هه رکه سه له مالى خویشیا! پیاوه گه و ره کانی کوردی به ره به ره گرت، به دوور خراوه یی ناردنی بۆ ولاته دووره کانی تورکیا.

که ئیش گه يشته ئه م شوتنه و کورده كان به ته واوی له هه موو راز و نیازیکى تورکیای که مالی تینگه يشتن، ته کانیان دایه خویمان و ئیتر له وزه یانا نه ما راوه ستان و ده نگ نه کردن. سه ره تاي شۆرش له شیخ «سه عیدی» کلداز و میرالای خالید به گی جبرانلی و له دینی «کلدار» ده سستی بیکرد.

شیخ سه عید کوری شیخ مه محمودی کلداز و له ۱۲۸۵ی هجری هه ر له دینی کلداز هاتوته دنیاوه، ئه م شیخه له ته ریه ی نه قشه ندی و ۱۲ هه زار مریدی هه بوو. خالید به گی جبرانلی - شر میرالایی بوو له له شکرى تورک و له بهر هه وای نیشتمان و جه وری تورکه كان هه لآت و که وته کۆری نازادکردنی کوردستانی گه و ره وه و له پاشا به هزی تورکه کانه وه کوزرا.

شه عیدی رهبی نیشتمان
شیخ سه عیدی شیخ مه محمودی کلداز
۱۸۶۸ز - ۱۹۲۵ز

که ده‌ست‌درا به شۆرشه‌وه، «خالیله به‌گ» سه‌روکاری شۆرشى گرته ده‌ست، پیاوی نارد به‌ملاویه‌ولادا و له هه‌موو جۆره چه‌کێکی بلاو کرده‌وه به‌سه‌ر شه‌وه‌سه‌نه‌دا که له‌ده‌ره‌وه‌ی «کلدار» بوون و هه‌موو قسه‌ی له‌گه‌ل کردن به‌یه‌ک، که له‌ رۆژی ۲۶ی مارتى ۱۹۲۵دا به‌ جازئى تیکرا له هه‌موو لایه‌که‌وه هێرش بکه‌ن. که ئهم، ئهم خه‌به‌ره‌ی نارد بۆ ده‌سته و فیرقه‌کانى له‌شکری کورد، کورت‌په‌ر له‌شکرینگی تورک له‌ رۆژی ۷ی مارت‌دا چوونه «کلداره‌وه»، له‌ به‌ینی ئهم له‌شکیره‌دا و له‌شکری «شیخ سه‌عیده‌»دا ئازاوه په‌یدا‌بوو، ئهم ئازاوه‌یه‌ بوو به‌ هۆی هه‌لگیرسانی شه‌ر، ئهم ده‌نگه‌ له هه‌موو لایه‌ک بلاو‌بووه‌وه، گه‌یشته ئه‌و زاب‌ت و سه‌ریازانه‌ی کورد که پڕیار وایوو له ۲۶ی مارتا بگه‌نه ئه‌وئى. ئه‌وانیش هه‌رچه‌نده به‌ ته‌واوی رێک نه‌که‌وتیوون، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش به‌ ناچاری و به‌ نیوه تفاق هاتن به‌ ده‌نگی شه‌ر په‌وه. به‌لام له‌به‌رئه‌وه که به‌رنامه بۆ ۲۶ی مارت دانرا‌بوو، به‌ پانزه رۆژ پێش وه‌خت ده‌ستی درایه؛ تا گه‌یشتنه سه‌ر کوانگی شه‌ر زۆریان له لایه‌ن تورکه‌که‌وه‌ گریان و به‌بێ پرس و جواب نرانه نیشانه‌وه.

ئهم پێش‌واده‌یه‌ زیاتیکی گه‌وره‌ی دا له شۆرشه‌که، به‌ تایبه‌تی زۆر که‌س له زانا و پهبه‌ر په‌ر کانی شه‌ر له‌م پێش‌واده‌یه‌دا تیاچوون - خالیله به‌گیش یه‌کێک بوو له‌وانه - له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا ناگرای شۆرش هه‌ر ته‌نیه‌وه، زۆری پهنه‌چوو زۆرت‌ر له‌ خاکی کورده‌واری تورکیای گرته‌وه. کۆششی کورده‌کان بۆ ئه‌وه‌ بوو که شاره‌گه‌وره‌کان بگرن، لایان وایوو نیش هه‌ر له‌گرتنی ئه‌و شویته‌گه‌رانه‌دا، که چی له‌شکری تورک گوئی به‌وه نه‌ده‌ا، له‌ سیواس و ئه‌رزه‌روم و بناری زه‌ریای ره‌شه‌وه و هه‌و لاقاوه‌ه‌لته‌فولی و نه‌هات، بێجگه له‌مه‌ش ۲۵ه‌زار شه‌رپه‌کری تری به هه‌موو هێزیکه‌وه له‌رنگی شه‌مه‌نده‌فهری سوریه‌وه به‌خه‌تی «حه‌له‌ب» دا هه‌ر نارد هه‌ریان. به‌کورتی له هه‌موو لایه‌که‌وه‌ تورک به هه‌موو هێزیکه‌وه هێرشى هێتایه سه‌ر کورد و ئه‌مانیش به هه‌موو هێزیکه‌وه به‌ره‌نگاریان نه‌کردن. له‌ شاخرا و له‌ باش زیاتیکی زۆر له‌ تورک، «شیخ سه‌عیده» و «یوسف زیا پاشا» و ۵۱ که‌سی تر له‌ گه‌وره‌کانی کورد گریان و فه‌رمانی خنکاندنیان درا، ئه‌مه‌ش له‌ سه‌ر چی؟ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که داواى حه‌قی شه‌رعی خۆیانان نه‌کرد. له ۱۵ ما‌یسی ۱۹۲۵ دا شیخی شه‌هید به‌ریشی سپه‌وه ملی کرا به‌ پته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه ئیسته‌ش «شیخ سه‌عیده» خونه‌که‌ی له‌ سه‌ر ریشه سپه‌که‌ی هه‌ر داواى ئازادی کوردستان نه‌کا. باش ئهم هه‌رایه و خنکاندنی گه‌وره‌کان، تورک به‌وه‌ش وازی نه‌هێنا، که‌وته جه‌سته‌ی ئه‌وانه که ما‌بوون؛ دانیشتوانی شاری بایه‌زیدی نارد هه‌ر رۆژه‌لانی تورکیا. له‌م ته‌ریخه به‌دواوه تا ۱۹۳۰ له‌ دوور خسته‌وه، له‌مال سوتان، له‌ تالان‌کردن، له‌ به‌رده‌باران‌کردن، له‌ هه‌یج خراپه‌یه‌ک که‌ بشن و نه‌شن، تورکه‌کان درێغیان نه‌کرد به‌رانبه‌ر به‌ کورده‌کان له‌ تورکیادا، ئه‌مه‌ش هه‌موو به‌و نیازه که تۆوی کورد له‌ ولاتی تورکیا دا نه‌ی‌لن! به‌لام به‌و نیازه هه‌ر نه‌گه‌یشتن و هه‌ر ناگه‌ن، نه‌گه‌یشتن به‌و نیازه‌ چونه‌که:

کورده نیشتمان په‌روه‌ره‌کان له‌ باش ئه‌وه که ئه‌و کاره‌ساتی ۱۹۲۵ یان به‌ چاوی خۆیان چاو پینکه‌وت، سه‌ر له‌ نوئى له ۱۹۲۶ دا چاکیان لیک‌کرده‌وه به‌لادا و که‌وته‌وه قسه‌کردن، له ۱۹۲۷ دا

قۆمیتیه یه کیان له شوێنێ له ولاتی کورده واری تورکیادا به ست و دهستیان کرد به قسه کردن و پیلان رێک خستن. ئهم دهسته بهش له خوێن گهرمه گانی کۆمهلهی «خۆبیوون» بوون، قسه یان هاته سه ر ئهم بریارانهی خوارهوه:

۱- لا بردنی هه موو کۆمه له گانی کوردی و دامه زانندنی کۆمه له یه کی گهره، که ئه وائێتر هه موو بینه ناو ئهم کۆمه له وه.

۲- جهنگ کردن له گهل تورکا، تا له ولاتی کورده واری پاکیان نه که نه وه.

۳- له پیش ئه وه دا که ده ست بده ن به شۆرشه وه؛ ئه مانه به جێ بێتن:

الف - دانانی سه ردارێکی گشتی بۆ هه موو هێزه گانی کورد.

ب - هێزی شۆرش به هه موو جۆزه چه کێکی تازه برارێننه وه و فیزی مه شقی سه ربازی رێک و بێکیان بکه ن.

ج - شوێنێکی گشتی و تابه تی بۆ شۆرش له یه کێ له کتیه گانی کوردستان دیاری بکه ن.

۴- دۆستایه تی و ناشنایه تی له گهل حکومه تی ئێران و (شه عبی فارس) دا په یدا بکه ن.

۵- دۆستایه تی و ناشنایه تی له گهل دوو حکومه تی عێراق و سواریادا دا بمه زرێتن.

ئه مانه یان هه موو له ماوه یه کی که مدا جێبه جێ کرد و لق و پۆییان له هه موو لایه ک بلا و کرد وه، ته نه ته له ئاو روپاشا. فه رمانده یی گشتی له شکر درابه ده ست «ئیحسان نوری پاشا» و کتیی «ناگری داغ» بوو به مه رکه زی گشتی. ئیحسان نوری پاشا به هه موو زاناییه کیه وه ماوه یه کی باش که وته ئیش کرد. ماوه ی ئه و چه ند سه له له خۆ رێکخستنا بوو، تا له مارتی ۱۹۳۰دا یه که م شۆرشی به ینی تورک و کورد بۆ ئازادی به هه موو لایه کدا ته قیه وه.

ئیحسان نوری پاشا
سه رۆکی جهنگی ناگری داغ

تورکه کان له پاش شورشى «شېخ سه عیده» نه یانزانى که شىتیک له ناگرى داغ هه به و بزووتنه وه به یک له نو ناو دا ده ست پتکراوه، به لأم نه یانته زاننى به و جزوره به هیتزه، هه ر جاره په لاملاریان نه دا و لئى نه گه پانه وه، که و تنه سه ر نه و فیکره که به لکو به فروقیل نه و چند که سه ی له ناگرى داغان بیانگرن. له سالى ۱۹۲۸ دا بلأویان کرده وه که وا حکومت له هه موو باخییه کان خوشبوو، که واته نه واتنه ی که باخی بوون و به تابه تی له کتوی ناگرى داغا خوځیان شارووته وه، بئین چه که کانیان بدن به دهسته وه و حکومت ئیتر هېچ لاقه بیان ناکا!

نه م قسانه به گوتی «ئیحسان نوری پاشا» و له شکره که یا هېچ ناشنا نه بوو، نه مجا که تورک زاننى مه سه له وایه، له هه موو لایه که وه په لاماری ناگرى داغى دا، کورده کان خوځیاراستیان به لاره له هیترش کردن باشت بوو. تورک به هیترشى له سه ریه کى چند جاره ش هېچى نه برده وه. نه مجا به هه موو هیتزىکی ئاسمانى و سه رزه ویه وه له قولى وان و به تلیس و کتوی سوځانه وه په لاماریان دان، له شکرى شورش هېچ دهنگى نه کرد، که دوژمن گه بیشته په ل به لى شاخه کان؛ شورشگیتزه کان بۆیان ده ریه پین، تورک له هیتزه وه که و ته خوځیاراستن. له م ئیشه یا گه لى زبانی لیکه وت. وه کو نه و حسابى که له وه ختى خوځیاکراوه له ۱۲ى حوزیران تا ۱۳ تموز:

کوژراو و برینداری گه بیشته چن هه زاریک، ۱۲ فرۆکه، شه ست توپ، په نجاهه تفرۆز، ۱۵۰ چادر، ۲ هه زار تفهنگ، ۶۰ هه زار فیشهک، چل بار ئازوووخه. نه مانه ی سه رى تیا چوو، نه واتنه ش که هه لآتن له له شکره کى، زیاتر بوون له ۴ هه زار سه ربار. ته نها فیرقه ی حوت و هه شت و چند سه ر و ده ست شکارىکی فرقه کانی تر نه بن، له شکرىکی وا نه مابه وه بۆ خوځیاراستن. که ئیش گه بیشته نه م شوته، ناچار حکومتى که مالی که و ته گرتنى سه ربازى ئیجبارى پینچ سسال له سه ریه ک.

تا نه وه وخته حکومت دانى بیا نه نه نا که شورشىکی وا له لایه ن کورده کانه وه هه لگير ساوه، نه ممش بۆ نه وه که گوایه که س نه زاننى کورد له تورکیادا هه به! نه مجا که زاننى ئیش شه ر، دانى بیانا و بلأوى کرده وه.

له پاش نه مه هېچ هیتزىکی هه بوو، به جارى ناردى و که و ته په لاماردان و به ته واوى ئابلقه ی ناگرى داغیان دا، دیسان هه ر شه ر ده وامى کرد. له ئاخرا شورشگیتزه کان له به ر نه وه هه موو لایه کیان لینگیرابوو، چه ک و ئازوووخه شیان دواىی هاتبوو، به ناچارى له تشرینى به کمى ۱۹۳۰ دا وازیان هتیا و ناگرى داغیان به جهتشت و بلأوه یان لیکرد، «ئیحسان نوری پاشا» له وه وخته وه ئیتر چوو له «تاران» دانېشت و ناگرى شورش نېشته وه.

سه برتر نه وه بوو له وه سه رده مه دا که تورکه کان په لاماری ناگرى داغیان نه دا و شورشگیتزه کان نه یانگیتزانه وه دواوه، به وان نه وه وێران؛ نه چوونه گیانى نه و دیهات و شوته کوردانه ی که بئین چه ک و شه ر نه که ر بوون، داخى دلئى خوځیانیان به وان نه رېشت!

«مسته فاکمال» له پاش نه وه که ئیشى خزى به رانېهر به سیاسه تی ده روه و حکومت ته کان به سه ته وه و په یمانه کانی خسته پشت گوتى، نه مجا هات پشتى مه تاله کى کرده کورد و به

بیرنه حمانه تیتیان کهوت. هه رای «ئارات» دواپی هات، به وه وازی نه هیتنا، فه رماتیکی تیکرایی ده رکرد بۆ کوشتنی کورده کان و واشی پیشانی خه لک نه دا که کورد له ولآئی تورکیادا نییه، له بهر نه وه ئه م چاره ی نه دا ئه یویست به له ناوبردنن تۆوی کورد له ولآئی تورکیادا قسه که ی خۆی به رته سه را!

کاره ساتی درندانه ی «مسته فا که مال» به رانه به به کورده کانی ولآئی تورکیا نه وه ک ئینسانیه ت، به لکوره وشتی هه موو درنده به کی کتویش بیژی لئ دته وه! بۆ وینه لیره دا شتیگ باس نه که مین بزاین شارستانی په روره کان به رانه به به م کاره ساته چی نه لئین ۱۴. له زمانی نه فسه ریکی کورده وه که له له شکری «مسته فا که مال» دا بووه و نایه وئ ناوی بیری، نه یگپرتنه وه و نه لئ:

«ئه تا تورک» فه رمانی له ناو بردنی کورده کانی ولآئی تورکیای له باش هه رای ئارات ده رکرد. هه ره له ولآئی «وان» وه تا دیاره کهر و به تلیس، ئه مانه هه موو که وته ژیر ره حمه تی گولله ی مه تره لۆز و بۆسبای فۆزه وه!

به کینک له نمونه ی نه وانه نه لئ:

له ده وره بیری «وان» سه ربازی نه تا تورک به نه ندازه ی دوو هه زار که س له ژن و منال و پیایو بی چه کی کوردیان کرده دۆلئیکه وه و مۆلیان دان، سه رلوتکه ی کتو و به لۆکه کانی هه ره چوار ده وری دۆله که بان لئگرتن. ئه مانه ش نازانن بۆچ وا له وشینه دا مۆل دراوان و ناگایان له هه چ نییه، نه نه ا له برستی و زا قو زوقی کۆریه و ئاه و ناله ی ئافره تی که ساس نه بن!

سه رۆکی نه و سه ربازانه فه رمانی له لایه ن مسته فا که ماله وه وه رگرتوه، که له کات و ساتیکی دیاری دا ئه م که ساسانه بداته به ر بارانی گولله ی مه تره لۆزا! کات و ساته دیاره که ش نه وه به، وه کو له م قۆله دا ئه م مۆله دراوه له که لئ لای تریشه وه عه ینی چه شن کراوه، مه به ست نه وه به که شتیکی گولله ی هه موولایه ک له به ک کاتا بیت!

له و کاته دا که ئه م ته گبیره کراوه، تا هه شتا سه رباز و نه فسه ری کورد له خزم و که س و کاری نه و که ساسانه له ناو نه و سه ربازانه دان که فه رمانی ئه م شتیکه بان بیته کرئ، نه مه ش بۆ نه وه ئه مان خۆیان ئه م کاره ساته خۆتارییه به چاوی خۆیان ببینن و پاشان ئه مانه ش بئرنن به نیشانه وه!

فه رمانه ی له شکر، به کئ له نه فسه ره کورده کان بانگ نه کا و نه مری بئ نه کا که له باش بیته ده قیقه ی تر بۆریه ی نیشانه ی شتیگ لئ بیدا. نه و نه فسه ره خۆی له ج وه ختیگا چاوی بیکه وت؟ له وه ختیگا خۆی چاوی بیکه وت که نه بن فه رمان بیدا به کوشتنی دوو هه زار ژن و پیایو منالی کوردی بئ گوناه! نه فسه ره که ده ستی نه چوه خۆی، خۆی بکۆژئ، ده ستی چوه بۆریه که و فووی پیاکرد، له گه ل فووی پیاکردنی نه و، لئزیه ی گولله ده ستی کورد به بارین به سه ر نه و که ساسانه دا، مئشکی منالی بئ گۆناخی کورد له و ناوه دا به ده م گولله کانه وه، گریانی ناو ببشکه یانی نه گپرتنه وه! نای له و کاته و له ورۆزه!

نه فسه ره که، که خۆی ئه م کاره ساته نه گپرتنه وه نه لئ به چاوی بیکه وتنی نه و دیمه نه، په رده به کی

بتهۆشی كشا به سهرما. ئەلێن پاش ئەوه ئه و ئەفسەر و سهربازه كوردانهی كه له و له شكردا بوون، ئەوانیش ههموو گیران و رهوانهیی شۆرشێکی تر کران بۆ ئەوه بنزین به نیشانهوه!

له دهمه دهمه دا «قهوزی قاقوچی» - كه قهرماندهی ههره زلی ئه و ولاتانه بوو - گه پشست و ئه و دیمه نه خوتنواوییهی چاوپیکهوت چه په سا، له پاش تیگه پشستن له وه كه ئەمه «مسته فا کهمال» قهرمانی له ریشه دهرهتانی ههموو کورده کانی دهرکردوه، به تهلگراف و تهلز خۆی گه یانده مسته فا کهمال و پیتی وت ئەگهر واز له م فیکره دینت باشه، ئەگینه له م شولنه دا من خۆم ئە کوژم. له راستی دا «ئەتا تورک» ی په شیمان کردوه. به لأم ئەمه وه خهتیک بوو که به قسهی ههموو ئەفسەر و سهربازه کانی ئه و دهوره له کاره ساتی ئه و جۆره کوشتن و شیلکانه دا له به پنی ههشتا ههزار تا سه دوویست ههزار ژن و پیاو و منالی بن گوناحی کورد به و جۆره له ههموو لایه که وه له کاره ساتی ئاراراتا بوون به گاوگهردوونی ئاره زووی «مسته فا کهمالی ئەتا تورک»! ئەمانهش ههموو له سه ره ئەوه بوو که داوا ی مافیکی زه و تکراری خۆیانان کردبوو.

ئهمه تهنها نمونه یه ک بوو له سه ده ها نمونه ی وا که حکومه تی تورکیای که مالی به رانه به کورد نواندبووی، نایا ئه وانه ی که چا و ئیری حه قوقی ئاده میزاد ئە که ن، چ حوکمیک ئە ده ن به رانه به م کرده وه یه؟. نایا چی ئەلین به رانه به ئینسانیه ت و عاتفه ی ئینسانیه ت؟!.

له ١٩٣٧ دا کاره ساتی دلسۆتته ری مسته فا کهمال و حکومه ته که ی مسته فا کهمال به رانه به کورده کان گه پشسته شۆرشێکی که به ئاشکرا تینوو بوون به خۆینی کوردا! له گه ل ئەمانه شا به وه وازی نه هینتا، هینای پار له مانه بۆگه نه که ی برباری کۆچکردن و هه لفراندنی کورده کانی ولاتی «ده رسم» ی دا بۆ ولاتی ئەنادۆل و ولاته کانی رۆژئاوا، برباریکی وا که به هینزی قامچی و شه لاه بیانده نه پیش و له و ولاتانه دا ههر به زیندووتی بیانخه نه چاله وه!

لێره دا «سه ید ره زای ده رسم» بۆ به ره سه تکردنی ئەم جهوره بێ نامانه، چاکی مه ردانه ی لیکرد به لادا و ناگری شۆرشێکی هه لگه یترساند، کورده کانی ئه و ولاته له دهوری کۆبوونه وه و ناوچه ی شۆرش په ره ی سه ند، حکومه تی که مالی دیسان که وه ته وه خۆی بۆیان، هینشا به ته واوی هینزی شۆرش نه گه پشستبو وه هه موو لایه ک، به هه موو هینزکی ئاسمانی و سه ره زه وه یوه، چوار دهوری لێ ته نگ کردنه وه، له ئاخرا «سه ید ره زا» گیرا و براه به سه سیداره!

ئه و کاره ساتانه ی که حکومه تی که مالی له شۆرشێ ١٩٣٧ دا به سه ره کورده کانی هینتا، دیسان ئینسانیه ت و عاتفه بیزی دپته وه که باسیان بکا، چونکه ئه و کوشتن و بربین و مال و وێزانه ی که له و ساله دا به سه ره ئه و کوردانه دا هینترا و ئه و گولله بارانه بێ رحمانه، که ئەبارتتر با سه ره یانان، مه گه ره ههر پزۆله گۆشتی منالی ناویشکه ی به ده م گولله وه رۆشستوو بزانتن چی کراوه؟! ئەگینا نه زمان و نه قه له می په کێکی تر ناتوانن باسی بکا! کورد بێ خاوه نه، بێ که سه، بێ ده ره تانه، نایا بۆنی کپروزی جه رگی هه لفرچاوی حه قی ئەستیتی؟! یا حکومه ته ئیستعماریه کان ههر بۆ پشکه و تسی کاروباری خۆیان ئەم په ردانه هه موو رۆژیک تازه ئە که نه وه؟!.

حکومه تی که مالی تورکیا ئەمانە ی بە لاوه کهم بوو، هیتای له ۱۹۳۸دا به سنی قۆلی له گه‌ل حکومه تی ئێران و حکومه تی پیشوی عێراقا به هاندانی حکومه ته ئیستعماریه کان په یمانی «سه‌عباداد»یان بۆ به تهاواری له ناوبردنی کورد دامه‌زراند و دنیای کوردیان ئەوه‌نده ی تر تەنگ کرده‌وه! ئەو په‌یمانە هەر له‌ئیش کردنابوو تا که‌وته سالی ۱۹۵۵. ئێره‌دا به‌نازایه تی «نوری سه‌عیده ی خوین مژ ئەو په‌یمانە گۆرایه‌وه به «په‌یمانێ به‌غدا» و به تیکه‌ل‌آر بوونی ئینگلیز و ئەمه‌ریکا و پاکستان به زائد له‌سه‌ر تورکیا و ئێران و حکومه تی بۆگه‌نی پیشوی عێراق ئەوه‌نده ی تر کوردیان خسته ژێر ئەشکه‌نجه‌وه و وستیایان بهم ئیشه‌یان ناو و خاسکی کورد له فره‌هنگا هه‌لبگرنا!

ئەم جرت و فرتانه ئەکرا تا شۆرشێ ۱۴ی تهموزی ۱۹۵۸ی عێراق له ژێر فرمانده‌یی سه‌روژی خوشه‌وستی شۆرش (عه‌بدولکه‌ریم قاسم)دا روویدا، ئەو په‌یمانە ی رووخاند و ئەو ته‌وانه که ئەوان بۆ له ناوبردنی کورد دایانابوو، ئەم داروپه‌ردووی تێکدا.

شه‌ره‌فخان هەر له بنه‌چه‌دا ئەمیر زاده بوو، له ۱۲ سالی‌دا خۆشکی بوو به ئەمیری کورد، سه‌رده‌میک له لایه‌ن شائیسماعیلی سه‌فه‌وییه‌وه والیه‌تی «نه‌خچه‌وان»ی درایه و له‌ویدا حکومی ئەکرد، پاشان له ۱۹۸۶ی هجری که‌وته لای «سولتان موراد»ی سه‌ته‌می عوسمانی و فرمانی والیه‌تی به‌تلیسی بۆ ده‌رچوو، به‌ره‌به‌ره و لاته‌کانی «وان» و «موش»یش که‌وته ژێر حوکمییه‌وه. له‌مه‌وه هه‌وای حکومه‌تیکێ سه‌ره‌بخۆی کورد که‌وته سه‌ری و له‌م رێگه‌یه‌وه گه‌لێ کۆششی کرد. که ته‌ماشای کرد ئەو ئامانجه‌ی ئەو هه‌یه‌تی، تیا سه‌رناکه‌وئ، والیه‌تی بۆ «شه‌مه‌دین»ی کورپی به‌جێهێشت و خۆی خه‌ریک بوو به تهاوکردنی کتێبه‌ نایابه‌ که‌یه‌وه: «شه‌ره‌فنامه».

له‌م کتێبه‌دا باسی حکومه‌ته‌کانی کورد ئەکا له‌گه‌ل ئەو حکومه‌تانه‌دا که به میراتی بۆ کورد ماونه‌ته‌وه، ئەمجا به تهاواری قسه له حکومه‌تی به‌تلیسه‌وه ئەکا - که ئەمه له ژێر ده‌ستی بنه‌ماله‌ی خۆیانابوو و ئەوان به ئەمیره‌کانی «به‌تلیس» ناسراون.

ئەمجا باسی ئەوه ئەکا که ئەماره‌ته‌کانی کوردی له چاو ئەماره‌ته‌وه هه‌موو سه‌ره‌بخۆ بوون، به‌لام ئەگه‌ر به‌هاتنایه له‌م لاپه‌ره‌ی ته‌ئریخه‌دا هه‌موویان په‌کیان بگر تابه و قسه‌یان بکرا دایه به‌یک، حکومه‌تیکێ زۆر گه‌وره‌ی دائیمی کورد دروست ئەبوو، ئیتر له‌و دەوری ده‌ره‌به‌گیه‌تییه‌ ئەچوونه ده‌روه‌ و وایان به‌سه‌ر نه‌ته‌هات که وه‌کو ئاردی ناو در‌کانیان لێ بیتا!

شۆرشی حەمە پاشا

حەمە پاشا میری رەواندز - که به پاشای کۆره به ناویانگه - کۆپی مسته فابەگی رەواندزه، له ساڵی ۱۷۸۳ز - هەر له رەواندز هاتۆته دنیاوه. هەرچه ننده (مسته فابەگ) ی باوکی میری ولآت بوو، به لآم له بهر ناکۆکی و ناخۆشی بهینی ئەو و برا و خزمه کانی، ولآت ئاسایشیکی وای نه بوو. له لایه کی تریشه وه حکومه تی عوسمانی ئەوه ندهی تر سه ری لئ یتیکدا بوون. «محهمەد پاشا» هممو ئەم ئازاوانه ی ناوه وه و ده ره وه ی به چاره ی خۆی ئەهینی و ئەه یخواره وه، به یینی ئەم دیمه نانه، گه لئ شت له دلایا پهنگی خواره وه. تا له ساڵی ۱۸۱۴ له تهمه نی ۳۱ ساڵیدا بوو به میری ولآت و جله وی ئیش و کاری ولآنی رەواندز و سۆرانی گرتە دەست.

(۱۷۸۳ز - ۱۸۱۶ز)

له پیش هممو شتیكا به ره ی مام و خزمه کانی تهمن کرد و ولآنی له ئاشوویی ئەوان پاک کرده وه، ئەمجا په لی هاویشت بۆ ده ره وه ی رەواندز، ولآته کانی بلباسه تی و کۆیه و رانییه و دزه یی و هه ولتیری داگیر کرد. له هممو ئەم ولآتانه دا قولله و قه لای بۆ پاراستنیان دروست کرد، به تایبه تی نرخیکی زۆری له شاری رەواندز نا، هیتای شووره ی به ده روا به ست، قه لای تیا دروست کرد، له ده ره وه ی هەر له ماوه ی به ییتیکا قولله و قه لآنی تری دروست کرد. پاش ئەمانه که وته سه ر ئەوه که ئەو ئامانجه ی ئەو هه یه تی، به ی چه ک و جبه خانه ی که ناو خۆی، بۆی جیه جی ناییت، پیاوی خسته قه له مه ره ی خۆی بۆ دۆزینه وه ی «کان» ی ئاسن و قه لای و شته بۆ به ره هم هیتانی ئەو چه ک و جبه خانه یه. له راستیا ئەو ئاره زوه ی که هه یبوو، بۆ هاته دی، هەر له چبا کانی رەواندز ئەو کسانانه ی ده ستکه وت. ئەمجا نارديه «ته ورێز» وه ستا په کی چه خما خسازیان بۆ هیتا.

وه ستا به فرمانی میر که وته دروست کردنی چه ک و جبه خانه، هەر له ناو شاری «رەواندز» دا کارگه ی چه ک دانرا، قهنگ و ده مانجه و شیر و خه نجه ر له کارگه ده رته چوو. له و ماوه به دا

نزیکه ۲۲۲ لوله توپ دروستکرا؛ که ئیستهش سنج دانه لهو لولوله تزیه خۆ ولآتیپانه ههر له بهر ده رکی قشله ی ره وانداز بۆ یادگاری میری سۆران ماونهوه، چه ندانه یه کیشیان برانه موزه خانه ی به غدا، که ئیسته وئوانش له موزه خانه ی «باب ئهلوستانی» له به غدا گه وره یی ئه ماره ی پاشا کۆره ی ره وانداز پیشان ئه دهن. ئه مه بیجگه لهو توپانه که له لهشکره که ی «عه باس میرزا» ی وه لبعمه هد له ته وریز به جیما؛ له کاتیکا که په لاماری میری ره واندازیان دا.

له پاش ئه وه که هه مو قولله و قه لاته کانی به سه رباز قایم کرد و له پاش ئه وه که له لشکرکی ریک وینکی پیکه وه نا - که ژماره ی لهشکر به پیاده و سواره وه ئه گه بشته ۵۰ هه زار - به هه وای ئه ماره ت و حکومه تیکی گه وره وه په لاماری ولآته کانی «موسل» و بادینانی دا، له پاش جه نگیکی که م، ولآتی ئاکرئ و ئامیدی و ماردین و جزیره ی «ئیین عومه ریشی داگیر کرد و سنووری خۆی گه یانده سه ر سنووری «سوریه»، له ملامشه وه بو به هاو سنووری «ئیران»، له ناوه راسته وه ته نگی به «به غدا» هه لچنی.

لیره دا واته له ۱۸۲۰ دا بانگی ئازادی و سه ره خۆی بۆ حوکومه تی کوردستان به زرکرد وه، حوکومه تی ئیران - که ئه سه ره ده حوکومه تی قاجار بو - دانی به حوکومه ته که یا نا، له ملامشه وه «هه لی رها پاشای» والی به غدا هه ردانی پیا نا. حوکومه تی کوردستانی ده وه ی میری ره وانداز بو به حوکومه تیکی سه ره خۆ، پاره ی لیدا و له خوتبه ی هه پنی دا ناری ئه خو تریاره وه. ههر له م وهخته دا عوله ما و زاناکانی کۆ کرده وه و له ده شتی «حه ریر» اکۆنگره یه کی پتگردن بۆ دروستکردنی ده زگایه کی وا که به هۆی ئه وه ده زگایه وه بتوانن هال و هه والی هه مو قه له مپه وی حوکومه تی کوردستان وه ربگری، له راستیا زاناکان که وته ئیش و ده زگایه کی وایان دروستکرد. میژوونوسی دانا بۆ نووسینه وی کاره سات و «فتوحات» ی ده وری خۆی، دۆسیه و ده فته ری ریک وینکی بۆ دا بورد کانی حوکومه تی خۆی دروستکرد، له کاروباری ئاوه دانی و شارستانی دا ولآتی ده ولمه مند کرد، سه رباز و لهشکری له سه ر جۆری حوکومه تیکی ریک وینک دامه زراند و موچه و مانگانه له شتیره یه کی ده وله تیبی ئه درا.

ههر له م کاته دا له گه ل محمه مد هه لی گه وره - خدیوی میسر - که لهشکری ئه وه به سه رکرده یی «ئبیراهیم پاشای کوری هاتبوره سوریا - به نامه که وته قسه کردن بۆ ئه وه هه ردوکیان قۆل بکه ن به قۆلی یه کا و په لاماری حوکومه تی ئه سته مو ل بدهن. ئه م ده نگ و باسه و ئه م ئاوازه ی حوکومه تی «محمه مد پاشای ره واندازه به ته واری له دیواخانه کانی سولتان محمو - شای عوسمانی دا - ده نگی دایه وه و سولتان له م ئیسه ترسیکی زۆری لئینشت، «محمه مد ره شید پاشای سه دری ئه عزمی ناچار کرد به وه که بهر به سته په ره سه ندنی ئه م حوکمی پاشای کۆره یه بکات. ههروه ها فرمانیشی ده رکرد بۆ «هه لی رها پاشای» والی به غدا و «مه محمو پاشای» والی موسل - که هیشتا ناوشاری موسل ههر به ده ست حوکومه تی عوسمانیه وه بوو - ئه مانیش لهشکر بکه ن و له گه ل «محمه مد ره شید پاشا» دا ئه م ئاگره بکوژننه وه.

«محمد پاشا» که به‌معی زانی، وای به‌چاک زانی ولآتی ناگرتی به‌چن بیلی و بگه‌ریت‌هوه بز ره‌واندز و له‌وندا قایم‌کاری خوی بکا. سه‌دری ته‌عزم و [والی موسل] له‌ قولی موسله‌وه هانت و والی به‌غداش له‌ملاوه. محمد پاشا «گه‌لی عه‌لی به‌گ» ی لیگرتن و به‌کی پیشکه‌وتنیانی خست. له‌شکری سه‌دری ته‌عزم و والی گه‌لی مانه‌وه، هیچیان به‌هیچ نه‌کرد، له‌ ناخرا «سه‌دری ته‌عزم» و والی قاهی قسه‌ی ریکه‌وتنیان له‌گه‌ل «محمد پاشا» دا کرده‌وه و به‌و ناوه‌وه هاتنه مه‌یدانه‌وه که جه‌نگ کردن له‌گه‌ل خه‌لیفه‌ی ئیسلاما پیچه‌وانه‌ی دینه و نابین له‌ رووی پادشای ئیسلاما شیر رابکیشری و هه‌رکس و ابکا، به‌ کافر ده‌رته‌چن!

ئهم پر ویاگانده‌به له‌ ناو له‌شکری «محمد پاشا» دا بلاو بووه‌وه، له‌شکریش هه‌موو کورد و موسولمانن، کاریکی گه‌ره‌ی کرده‌ سه‌ر بلاو بوونه‌وه‌ی له‌شکره‌که و کزبوونی محمد پاشا. مه‌لا محمدی «خه‌تن» - که وه‌زیری محمد پاشا بو - میر، له‌م رووه‌وه پرسی پتکرد و ئه‌ویش هه‌ر به‌وجۆره فتوای دا^(۱)

پادشا، که وای زانی به‌ ناچاری خوی دا به‌ ده‌سته‌وه و سه‌دری ته‌عزم ناردی بز ته‌سته‌مول، سولتانی عوسمانی چوونی میری «ره‌واندز» ی به‌سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره زانی، ریزی لیگرت و له‌ پاش ماوه‌یک پی ووت که بگه‌ریت‌هوه بز ولآتی خوی. له‌م کاته‌دا [عه‌لی ره‌زا پاشا] ی والی به‌غدا که‌وته قسه‌کردن و بردیه‌ دل‌ی شای هوسمانیه‌وه که گه‌رانه‌وه‌ی [محمد پاشا] بز ره‌واندز، مه‌عنای وایه‌ ناو له‌ ولآتی به‌غدا و به‌لکو له‌ هه‌موو ولآتی هوسمانی لیل ته‌کا! - سه‌رله‌نوئ دل‌ی خه‌لیفه‌ی ئه‌ نه‌نجانده‌وه و ده‌سته‌چن پیاری نارد به‌ شوئینا له‌ ولآتی «ته‌رابه‌زون» تووشی بوون، له‌وندا به‌ نامه‌ردی له‌ ۱۸۴۶ دا کوشتیان. هه‌رچه‌ند ته‌ماره‌تی سۆران پاش ئه‌ویش هه‌ر مایه‌وه به‌لام ته‌و تیشک و رووناکیه‌ی نه‌ما.

وه‌کو له‌م قسانه‌وه بزمان ده‌رگه‌وت «محمد پاشا» ی ره‌واندز له‌ رۆزی منالیه‌وه تا رۆزی له‌ ناوچوونی، هه‌ر له‌سه‌ر ته‌و ته‌له‌هایه‌ بووه که ولآتی کورده‌واری له‌ ژیر چنگی ئهم و ته‌و رزگار بکا و بیکا به‌ ولآتیکی سه‌ره‌خۆ، به‌لام لیته‌دا نوخته‌ی دینی پشتی شکان و دای به‌زه‌وبا. له‌م رووه‌شوه‌وه له‌ ئه‌مه‌ی ته‌و ته‌کرئ، نه‌ هی «مه‌لا محمد» ی خه‌تن - ته‌گه‌ر مه‌لا فتوای وای داین - ، چونکه ئهم کورده‌ له‌به‌ره به‌یانی ته‌ریخیه‌وه له‌به‌ر دلسافی به‌ ده‌ست دوو شته‌وه‌گیری

۱- نه‌ونده‌ هه‌به‌ داستانه‌کانی نری [مه‌لا محمد] ی خه‌تن له‌گه‌ل میری ره‌واندزا ئهم روایه‌ته‌ نه‌خه‌نه‌ درۆوه، به‌لکو هه‌مرو ده‌میک مه‌لا به‌ فسه و به‌کرده‌وه پشپوونی میری کردوه و له‌م رووه‌وه وه‌مه‌ین [فتوای] بز به‌گزا نه‌چوونی خه‌لیفه‌ ده‌رکردین. هه‌له‌ستنی ئهم قسه‌به‌ بز مه‌لای خه‌تن، من به‌ دوزمنابه‌تیبه‌کی شه‌خسی نه‌زانم که ناحه‌زه‌کانی بزێران هه‌له‌ستبو.

خواردوه؛ په کم له بهر پر دپانته و دپانته زوری له لایه که وه، له لایه کس تر یشوه له بهر نه خوینده واری له ناویانا، به ناوی دینه و گه لن فولاکتیان به سهر ایتنوه.

به لنی همه راسته که له نزامی ثابینی ئیسلاما پیاو ناین له رووی خلیفه وهریگه ریتنه وه، هممش ئه بن واین چونکه نه گدر هم نزام و یاسایه له دینا نه بن هرچی وهرچی ودره به گی پیدا ئه بن و کاروبار وه کو ئه دینه ئیسلامیه که ئه یه وئ، به وجوره ناروا، له ناخرا وای لندئ هیچ کس له مال و گیانی خوی نه مین ناین، نامانجی دینش رنک وینکی کومه لایه تی و ناسینی خوی اقا نه به.

به لام لیره دا چمن مهرچیک هه به، په کم ئه بن خلیفه له سهر ری و شوتی چوار خلیفه بهرزه که ی ئیسلام پروا، رهوشی رهوشی ئه وان بن، کرده و ی له کرده و ی ئه وان بچن، به لای پاشایه تی و ملوکیه ته وه رایته کیشن، چونکه ملوکیه ت له ئیسلاما نیه. ئه ی قانونی ئیسلام و فقهی ئیسلام ئه بلن له باره ی عبادت و قزاونت و ده ورا و به بناتنه وه، به وجوره پروا بهر نه وه، حقه ی زور لیکرا و له ستمکار بستن، بهرانه به داد و عدل گه وره و بچوک جیا نه کاته وه. ئه بن ئه مانه ی تیا بن نه وک هر تنها ناوه که بن و هیچی تر، نه گدر هات و هر ناوه که بوو ئه وه هر له بناغه دا خلیفه و حوکومه ته ئیسلامیه که نه بوو تا له روو وهر گه پانه وه که ی بی به بن دینی و به تلاق که و تن.

له ساله کانی ۱۹۴۳ - ۱۹۴۷ که بهر زانییه کان له حیرا قا داوای نان و عه دلی ئیجتیماعی و رنک وینکی ئیشیان نه کرد له حوکومه ت، هه ندئ له روژنامه بؤگه نه کانی ئه و سهرده مه ی «به خدا» به ناوی دینه وه نه هاته مه ی دانه وه و ئه یانوت: «ئه مانه به شهرع و به دپانته ئیسلامی ئه بن بکوزرین، چونکه له رووی حوکومه تی ئیسلامی دا وه ستاون و فرمانی حوکومه تی ئیسلامیان شکاندوه.»

ئه ونده هه به کام حوکومه ت؟ ئه و حوکومه ته که شه و روژ خوینی میله تی ئه مزئ و به ته عبیری ئیسلامی هه مو وه ختیان له «فسق و فجور» و نافه رمانی خوا و زور و ستمه ئه بده سهر. ده ی ئه مه که ی حوکومه تی ئیسلامی به مه هتای ئیسلام هه بوو؟ تا له روو وهر گه پانه و یان بین به خیانه تیکي دینی و بین به له دین لادان؟؟. به لام باشچاوشه کانی حوکومه تی وه خت و پرویگاهه نده چی پاره وهر گره کانی به ناوی دینه وه، هه موو قسه یان کردبوو به یک، کن ئه یوانی له و سهرده مه دا حه فقیه تیکي واهه رپرئ و به په کیک بلن لای چاوت کلی پیوه به؟؟.

وترا کورد به ده ست دووشته وه گیری خواردوه، په کم: به ده ست ئه ووه که باسمان کرد، دووه م: به ده ست دلّسافیه وه؛ به ده ست دلّسافیه وه گیری خواردوه چونکه تا ئیسته به هزاران جار زور و ستمی لیکراوه و به سه ده ها جار لئی نراوه به نیشانه وه، که چی له گه ل ناحز و خوینته خوینکه ی لن قه وما بیت و ئیشی به م بووینت، خیرا هاتوو مه رچه باتکی رووتی لیکردوه، هم به م مه رچه بایه هه لّمخه له تاوه و قلی دلی خوی بؤ خستزه سهرگازی پشت و هه موو شتیکي

له بېر چۆتوه، هەر له گەل کابرا به سەر ئیشى خۆیا سواربوو، کهرى خۆى به ستهوه، ئیتر به هیچ کلۆجیک ئەم هەر ناناسن و بە لکو بزی ئەچیتهوه پاریز و ئەوى بىسن و نەشن له گەلى دايشه مەرزىنیتهوه!

کوردە هەژارە کەش وە نەبى تەمىن خواردوو بىن و هۆشى ئەوهى بىتهوه به بەرا که جارێکی که وا هەلنەخەلەتیتهوه، هەر له گەل کابراى تر هاتهوه و مەرحەبا به کى تری لىکردهوه، ئیتر ئەم وه ک نەبای دىبىن و نەبۆران، با ئەداتهوه سەر باى به پە بۆر بۆى!

ئەم دەرده له هەموو شت زیاتر کارى کردۆته کورد و له هەموو مەیدانىکا په کسى خستوه، تەنانەت په ندی پىشپىنانه کەى خۆيشى ناگرته گۆى که ئەلن: «جارى په کەم که خەلە تانەت خوابتگرى، جارى دوو هەم که خەلە تانەت خوابتگرى!».

ئەگەر رۆژى له رۆژان کورد هاتوو له دەست ئەم دەرده رزگارى بوو، پشپىيان دا به پشپى به کەوه و له گەل ئەمەشا به ئاوى خۆننەه واریه کى راست و دروستى بىن خەوش ئاو در، ئەو وهخته مەعناى وایه هەر دوو دەر وازەى کامەرانی بۆ کراوه تەوه و ئەتوانن به ژيانىکى سازدانه وه کو ئەو ژيانەى که قەومە کانی تر هەبانه، ئەمیش بژیت.

شۆرشی سەردار رەشی

(سەردار رەشی)

عەباسخانێ سەردار رەشید کۆری عەلی خانێ کۆری محەمەد سادقخانێ کۆری ئەمانوڵلاخانێ والی ئەردەلانە. لە ١٨٦٦ دا کە غولامشاخانێ والی مسرد و ئەمارەتی ئەردەلانی دوایی هات، ناسرەدین شا - شای ئێران - مەیدانی بە چۆل زانی، «فەرمانرای موعتەمەدئەلەولە» بەناوی حوکومەتیەو لە ذیلقەدە ١٢٨٤ی هجری دا نازدە «سنە» دەوری ئەمارەتی ئەردەلان بە تەواوی پێچراپەو. حوکومەتەکانی تاران لە شوێن ناگردانی بەمالە ی ئەردەلان دەستیان کرد بە حوکمداری لە ولاتی «سنە» و حەسەناوادا.

لە باش ئەوە کە گرانسی ١٢٨٨ هجری و شەری ١٩١٤ - ١٩١٨ بە خۆی و ئەرش بە گرانپە کە بەو، هێرش هینا و بە تاییەتی گرانپە کە ی، ولاتی ئەردەلانی دارزان و پاشان بەسەر چوون، دنیا لە هەموو گوشە بە کێو بوو بە پشینی و نازاوه، قەومە دەربەدەرکان چاوه چاوی ئەوەیان بوو کە دەروو بە کێان لێ بپێتەو و ئەوانە ی کە ئاوی سەربەستیان لێ بپوون، بە لکو ئیشیکێ واکەن تۆزی خۆیان پاراو بکەنەو. روس و ئەلمان و ئیکلیز و حوکومەتی عوسمانی هەریە کە لە لایە کەو و نازاوهیان خستبوو و ولاتی کوردستانەو. بیکارەیی حوکومەتی ئێران و هەرکەس بۆخۆی عەشایرەکانی ئەوناوه، ئەمانیش ئەوەندە تر هەشتیان خستبوو سەر تۆ!

لەم وختەدا عەباسخانێ سەردار رەشید، واتە لە ١٣٣٦ هـ - ١٩١٧ ز - دیارە بە گەلی پێش ئەم میژوووەش هەر خەریک بوو - بە نیازی ئەوە کە لە نەتەوێ ئەردەلانە کانه و هەقی میرانگری هەبە، لە «رەوانسەر» دەستی کرد بە بزوتنەو و شۆرش نانهو بۆ سەندنەوێ حوکومەتی زەوتکراوی ئەردەلان. لە ژێرەو و بە ئاشکرا لە گەل سەزۆک عەشیرە تەکانی ئەو ولانەدا قسەیان کرد بە بەک، ئەوانیش لە بەر ئەوە کە «سەردار رەشید» لە بنەمالە یەکی ئەمارەتی کوردیە و خۆشی پیاویکی لێها تۆوی بە دەسەلانە، هەموو قسەیان داوە. بەرە بەرە لە وەکیلی جوانسەرزوو، لە حەسەن خانێ رەزا و جافرسانی لەهۆن و مەحمووخانی کانی سنانان و مەحمووخانی دزلی و حەسەخانێ بانهو، لە و لاشەو سنجەر خانێ میاوه ران و

حوسه یقنولیکانی کولیاپی؛ ئه مانه هه موو له سه ر قسه ی «سردار ره شید» و بو یار به دانی ئه و به رێ که و ئن بو و لاتی «سنه» و حه سه ناوا - که شوین ئاگردانی ئه ماره تی باو باییری «سردار ره شید» بوون -

له و میژوو ه دا چوو ه سنه وه به ناوی ئه وه وه که حکومه تیکی کوردی سه ر له نوئی دروست بکاته وه، دهستی دایه و ماوه یه کی باش ده ورینکی گیترا، روسه کانیش له ژیره وه قسه یان دایه، به تابه تی «جه نه رال فسینکو، جه نه رال بارا تۆف» - که ئه فسه رانی روس بوون و ئه و ولاته یان له و دوری هه رچی و په رچییه دا داگیر کردبوو - په یمانیان دایه که به هه موو جوړ بو دامه زرانندی ئه م حکومه ته درێخی بو نه کن. ئه و له وێه له دروستکردنی ئه م کار و فره مانه دا بوو، له ملامشه وه له ولاتی سوله یمانی و شوین هه واری بابانه کان، هه ر له و سه ر ده مانه دا «شیخه مه حموی شیخ سه هیده ییش خه ریکی گیترا پی ده وری کوردایه تی بوو.

«هه باسخان» له و سه ر ده مانه دا که هیشتا به ناوی حوکمداریه وه نه ها تبه ووه «سنه»، هه ر جاره له «ره وانسه ره وه ده ستدریزی بو کرماشان و ده وریه ری کرماشان ئه کرد، ده نگ و ئازازی «سالار ئه لده وه له ش له و وه خه تانه دا له و ناوه دا باوینکی باشی هه بوو، ئه ویش بو سه ند نه وه ی ته ختی ئیران - که گزیانی زه وت کرابوو - له به ره ئه وه هه ر دووکیان شه ریکی یه ک ده رد بوون، «سردار ره شید» له گه ل ئه ویشا قسه ی کردبوو. جا له و ده ورا نه دا په لاما رتکی مه رده نه ی دایه سه ر کرماشان، مه حمه د خانی کرماشانی - که ئه ویش کرماشانی داگیر کردبوو - گرتی و کوشتی و ولاتی کرماشانی به ته واری داگیر کرد، دیا ره له و سه ر ده مه دا که حوکمرا پی ولاتی «سنه» و ئه ر ده لآن بوو، حوکمداری کرماشانی هه ر ده نگی ئه دایه وه، له م ماوه یه دا که له «سنه» بوو، هه لی ئه کبه ر خانی سنجاوی - که ئه ویش په یاو تکی ناودار و به ده سه لاتی هه شاییری بوو، ها ته «سنه»؛ ئه ویش فره مانداری «سردار ره شید» ی گرت ه دل.

«سردار ره شید» ماوه یه ک به مه جوړه به ناوی حوکمداریه وه له سنه رابووارد و حوکمی له و ناوه دا ره وابوو. پاشان ورده ورده شه ری ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ به سه ر چوو و هه ر پاشه له قه که ی مایه وه، حکومه تی ئیران تۆزی بوو ژایه وه، له ملامشه وه ئه هیان و سه ر مایه داره کانی «سنه» له به ره ئه وه که زۆر تر حکومه تی بیگانه په رست و ئاژاوه چی بوون، «سردار ره شید» سه یری کرد مانه وه ی له «سنه» دا وه نه بین قازانچیکی تیا پی، وای به باش زانی ئه و شوینی حوکمرا پییه ی له سنه وه بگۆزێته وه بو «ره وانسه ر».

شه و له ناوکایک «هه لی نه قی خانی ئاسه ف ئه لدیوان» - که یه کێک بوو له پیاوه هه ره به ده سه لات و خاوه ن ملکه کانی سنه، له به ره ئه وه ش که ئه م پیاوه هه موو ده ورینک هه ر ئاگری بن کا بوو بۆ «سردار ره شید» - به ناوی فره اند نه وه فره اندی و گه راپیه وه بو [ره وانسه ر]. پاش ماوه یه ک به تکا و په یانه وه یه کی زۆری پیا و ما قوله کانی تری [سنه] به زان به ره پاره یه کی زۆر «ئاسه ف» ی به ره لاکرد.

که سردار له [سنه] دا نهما، حکومتی تاران به ناوی حوکمدار بیهوه «عملی محمه دخانی شهریف نه‌لده‌وله‌ی نارد بۆ سنه. شهریف نه‌لده‌وله له ۱۳۲۷ هجری چووه سنه‌وه ده‌ستی کرد به توندوتیژی و سیاست به کاره‌یتان. له‌ولاه [سردار ره‌شید] یش هر داوای سنه و ولاتی نه‌رده‌لان نه‌کا و هر جاره نه‌یه‌ویی هیزش بکا بۆ ده‌ریه‌پاندنی [شهریف نه‌لده‌وله] له ناوشارا.

[شهریف نه‌لده‌وله] پیاوتکی فیلباز و پیلانگنیز بوو؛ له وهختی تیژیدا توندی نه‌نواند و له وهختی کولیدا نه‌رمی! سه‌یری کرد مانه‌وه‌ی [سه‌دار ره‌شید] به‌وجوره بۆ نه‌و ده‌ست نادا، به شهر و شوریش چاری ناکا. هینای که‌وته پیلان باز بیهوه له‌گه‌لیا، خه‌به‌ری بۆ نارد که:

«له‌به‌ر نه‌وه له‌م سه‌رده‌مانه‌دا و له‌م ناوه‌دا «سالار نه‌لده‌وله» ده‌نگ و ناوی هه‌یه و به‌ته‌مای نه‌ویه که به‌پشتیوانی کورده‌کان ته‌ختی تیران و حکومتی تاران وه‌ریگریته‌وه، حکومتی تاران له‌به‌ر نه‌مه که‌وت‌ته په‌رۆشه‌وه، تیسته حکومتی شاهه‌نشاهی «نه‌حمه‌د شاه» برپاری له‌سه‌ر نه‌وه‌دا که حکومتی نه‌رده‌لان بۆ تو بیت، بۆیه‌ش نه‌م برپاره‌ی‌دا، چونکه نه‌گه‌ر حکومتی نه‌رده‌لان بۆ تو بیت؛ تو هر نه‌وه‌ت نه‌ویی و نه‌وا ده‌ستت که‌وت و نه‌شیت به‌پشتیوانی حکومتی [تاران]، به‌لام نه‌گه‌ر سالار نه‌لده‌وله بیت، نه‌و وه‌خته نه‌و داوای حکومتی تارانیش نه‌کا و بۆی نه‌که‌وته ته‌لاشه‌وه، منیش ناتوانم تیسته [سنه] به‌جی نیلم و نیم بۆلای تو، چونکه هر که به‌جیم هیشت، [سالار نه‌لده‌وله] دینه ناوشاره‌وه، له‌به‌ر نه‌وه که له ۱۳۲۳ دا له‌لایه‌ن شابابا بیهوه - موزه‌فهره‌دین شا - حاکمی سنه بووه و له‌گه‌ل هه‌موو پیاو ماقول و کار به‌ده‌سته‌کانا ناشنایه‌تی هه‌یه، نه‌هلی شار مه‌یلی نه‌و نه‌که‌ن و تیر ده‌رجوونی له‌و ناوشار جارێکی که نایته‌وه.

له‌به‌ر نه‌م شاننه‌که بۆم باسکردیت؛ تو وه‌ره بۆ [سنه]، حکومت ته‌که‌ت ته‌سلیم نه‌که‌م و من به‌ ناوی حوکمه‌وه نه‌چم بۆ ولاتی شیراز و نه‌سفه‌هان!».

نه‌م قسه‌ خۆشه‌کوێستانیا نه‌کارێکی باشیان کرده‌ سه‌ر دلێ سردار ره‌شید و دلایان فینک کرده‌وه! به‌ین گیروگرتی له ۲۳ جمادی‌الاولی ۱۳۲۸ دا به‌چهند که‌سیکه‌وه به‌ته‌مای بنج به‌ستکردنی نه‌ماره‌تی له‌ده‌ستچووی نه‌رده‌لانه‌وه‌گه‌رایه‌وه ناوشاری [سنه] و شورشی سیوانداری له‌لایه‌ن [شهریف نه‌لده‌وله] وه بۆ چاک کرابوو، چووه نه‌ویی، چهند رۆژنک خه‌زمه‌تیکی شاهانه‌ کرا؛ خه‌زمه‌تیکی وا که سه‌رگه‌ر هه‌ر [شهریف نه‌لده‌وله] بۆ [سردار ره‌شید] ی کردین!

له‌ئاخرا له‌ رۆژی ۱۶ی جه‌مادی‌ئه‌لسانیا با‌نگیشتنیکی تایه‌تی بۆ کرد له‌ سه‌رای حکومتی دا «ده‌رمال» بۆ نه‌وه نه‌و رۆژه له‌ویی کاروباری نه‌ماره‌تی نه‌رده‌لانی ته‌سلیم بکا! سه‌ردار هه‌لسا و چوو، له‌باش هه‌ندی قسه‌کردنی که‌م [شهریف نه‌لده‌وله] گرتی و له‌باش ۱۵ رۆژ ناردی بۆ تاران!

سمرقند ماویه یک له [تاران] به بندگی مایه وه، له ناخر و نوخری سالی ۱۳۳۹د «سهید زبانه دینی ته باته بابی» وه زارهی تیرانی گرته ده ست و له ده وری نهوا سمرقند ره شهید به ره لا بوو، گه پرایه و بزولانی ره وانسه، پاش به بینک دیسان که وتوه کوز کرده وی خزی و له ۱۳۴۰د که وتوه قسه کردن له گمل هه شایره کانا هه بز سندنده وی نه ماره تی نه رده لان، ده سته به کی پاش له [ره وانسه رای و جوانی و سنجاری پیکه وه نا و دیسان ناو و دهنگی بلاو بووه وه.

له م دورانه دا [ره زاخان] وه زیری جهنگ بوو، سه ره لشکر یک هه بوو «نه میر نه حمه دی» یان پیته وت و له کرماشان بوو، ره زاخان فرمانی چارکردنی [سمرقند ره شهیدی] ای کرده سمرقند نه میر نه حمه دیه. نه میر نه حمه دی له پیشا هات [جافرسان] و [مه محمودانی دزلی] و [حسین خانی ره زا] و گملی گوره تری کوز کرده وه و سوتندی پین خواردن که به پشتیوانی حکومتی تیران سمرقند ره شهید له ناو به رن. نه وایش بز له ناو بردنی کوردیکی وه کو [سمرقند ره شهید] هیچ درتغیان نه کرد و سوتنخور بوونا.

[سمرقند ره شهید] نه م خه به ره وی وه رگرت، به ۴۵۰۰ سواریکه وه په لاماری هیزی هه شایره و [جافرسان] ای، له کیزه کانی «شمشیر» جهنگ هه لگیرسا، هیزی جافرسانیش زیاتر له ۴ هزاریک بوو. له بهر سه ختی شونه که و بهر و سه رما، سمرقند ره شهید هچی پین نه کرا و گه پرایه و بزولانی [ره وانسه رای] پاش نه وه «نه میر نه حمه دی» دیسان نه چپته وه سه ری و ره وانسه ریشی پین به جن دلی. سمرقند که زانی هچی بز ناکری و به هه لایه کدا که نه روا، کورده بیگانه بهرسته کان هه په لاماری نه دن، به کسه نه چن بز هه مه دان و له وی خزی نه دا به ده سته وه و له وتسه وه نه پینرن بز «تاران» و له وی نه مینته وه به ناوی به بندیه وه.

پاش مانه وه وی ماویه یک تا زاوه به یک له تاران ده سستی پیکرد، سمرقند ره شهید نه م می به هه ل زانی، خزی گوزی و هه لات، هاته وه بز [ره وانسه رای] دیسان که وتوه نه لشکردن، نه مجاره ش دیسان کورده کان عیلاجاریکی تیران لیکر ده وه، ناچار له پاش چهند شه ریکی تر سه ر له نوی و لانی به جن هیسته وه و چوو بزولای «شینخ مه حموی شینخ سه عیده»، له ویش هچی بز نه کرا، چوو بز «موجه مبه» بزولای «شینخ خه زهه ل» له ویش هه هچی، چوو بز به خدا! له وه خته دا «ره زاشا» له به خدا بوو، بز «نه جهف» نه چوو، چوو لای و داوی لیبورردنی لیکرد، نه مجا گه پرایه و بز کورده واری به هزی [شینخ حیسامه نه دین] وه له سالی ۱۳۴۲ه هجریدا چوو بز سنه، نهو سمرقند «موزه فره خانی سمرقند ژیتیسار» حاکمی سنه نه بن، ته لگرافیکی زور له باره وی سمرقند ره شهید وه نه کروی بز تاران. له ناخر حاکم، سمرقند نه م تیری بز تاران و دیسان نه که وتیه گیری ده ست به سه ری، تا سالی ۱۹۴۱ز - که کاروباری تیران تیکچوه وه، قه سری قه جهر شکینرا، سمرقند ره شهیدیش رزگاری نه بن. به لام تیر به شاره زوی خزی هه ره له «تاران» ده رنه چوو، تیتسه ش هه ره له ونیه.

و ەكو تەماشامان كورد «سەردار رەشىد» ەەر لە دەورەى گەنجیەو تەكەوتە ئەو رۆزى پیری و چاو كۆبوونە، لە ئەلھای ئەمارەتى كوردی و حكومەتیکى كوردیدا بوو، ەممو جار كۆششەكانى بەھۆى چەندكەسینكى چلیسى بیگانە پەرستەو ئەدرا بە بادا.

سەپرتر ئەو بوو ئەو كوردانە كە وەختى خۆى بە قەسى سەردارەكانى ئىرانى ەلئەخەلتان و ئەچوون بەگژ [سەردار رەشىد] دا و نەیاتە ەنشت حكومەتى سەردار رەشىد سەربگرى، ئەو كوردانە لە باش ئەو كە رەزاشا شوئنى خۆى لە تەختى ئىرانان قایم كرد، بەرەبەرە ئىیان كەوت و بە ەۆى سەر لەشكر [ئەمیر عەبدوللاخان تەھماسى] ەو، یەكە یەكە گرتنى و لە تاران لە «قەسرى قەجەر» ی توند كردن! ئەگەر سالى ۱۹۴۱ز - نەبوایە و [قەسرى قەجەر] نەروخترایە ئەوانە جارنكى كە شوئین ەواری خۆیانان نەئەدیەو. خۆ ئەوانەشیان كە دەربەدەر بوون و ەكو [جافسان] و [مەحموخان] ی دزلى؛ ئەو بەكەساسى لەگژشەى شارانا سەریان نایەو.

جا ئەمە یە ئاخرى ەممو بیگانە پەرستىبەك و ھاوخوئین نەوئستىنك!

شورشی شیخ محمود

شیخ محمودی شیخ سعید
[۱۲۸۸۲ - ۱۲۹۵۶]

له ناخرو تو خری ده وره ی عوسمانیه کانا له همو لایه که وه
له ولاته شمیراتوزیه که پانا هر ساته نه ساتیک نازاره و
هرایه که پیدا نه بو. وادباره نهمه له بهر نه وه بو که ناو، نه گهر
زور مایه وه بزرگه ن نهی! نهمه و دیسان [ناوروپا] بیه کانیش هر
زور ده مسیک بسو که به جزرتکی و شه بر مو باشره ده ستیان
خستیره ناو حکومته که وه، به لکو له وانه بوو چنگیان
هاریشتیوه ناو کوشکی پادشاکانیشه وه. تیجگار که شه ری
۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ هه لگیر سا نه وه نده ی تر بسو وتنه وه و نازاره له
همو لایه که زیاتر پهری سه ند.

له ولاتی سوله یمانی «کاکه نهمه دی شیخ» و به ره ی کاکه نهمه ده بوون. کاکه نهمه دی
کور ی شیخ مارق ی نودینی، به ناوی پیاونکی زانای له عواتر سه وه ناویانگی بز هه مو لایه که
ده درک دیوو. ناویانگی عیلمه فراوانه که ی شیخ مارق ی نودینی باوکی و له عواتر سییه که ی خزی نهم
دووانه پالیان پتوه نابوو بز نه وه که شایه کانی - شمیراتوزیه تی عوسمان و شاهه نشاهی شیران - وه کو
یه که بیاسن و یه که لیک زیاتر ریزی لیگیرن.

ولاتی سوله یمانی نه وه ده وره - وه کو نیسته - سه ر سنووری به ینی به شه خاکسی شای
عوسمانی و شای شیران بوو، هر له دیوی سوله یمانی ناو ابووتایه نه چووتنه خاکسی شیرانه وه.
هر چه نده سنوور به ناو هه بوو له به ینی نهم دوو حکومته ده، به لام هات و چو کردن نه وه نده به
سانایی بوو وه کو له گه ره کی شایر که وه پیاو بچیت بز گه ره که که ی تری و ابوو.

له بهر نهم تیکلاوی هات و چوو، له بهر نه وه ش که سه ر سنووره کان هه مو کورد بوون سنوور
به سیاست له به ینیانا داترابوو، هر دوو له شایه کانی شیران و عوسمانی شه یانویست پیاو
گه وره کانی نه وه سنوورانه راکیشن بولای خویان. به تایبه تی پیاونکی وه کو «کاکه نهمه دی شیخ»
پیاونکی و له عواتر س و زانا که مەرکه زنگی زلی هه بوو له بهر چاوی مەرکه که - نه وه هر زور تر
نه یانویست خویانی لی نزدیک خه نه وه. هر چه نده نهو له بهر مەرکه زه دینه که ی - که داوای نه وه ی
لیته کرد شایه که و گه دا به که وه کو یه که بزانی - به لام شای عوسمانی له بهر نه وه که له ولاته که یا بوو
زیاتر حمزی نه کرد به نزدیک بوونه وه ی. نه مانه هه مو کورد بووانه کاری که «کاکه نهمه دی

سوله‌یمانی پایه‌ی کی گوره‌ی هه‌پن له‌لای هه‌موو که سینکه‌وه.

روزگار روزه‌کانی خۆی به‌په‌په‌یه‌ئەدايه‌لاوه، ده‌نگی زه‌نگی قومیه‌ت ورده‌ ورده له ولاته‌کانا ده‌نگی ئەدايه‌وه، یا نه‌زینگایه‌وه.

له ۱۹۰۸دا به ئیعیاری ریزی بنه‌ماله‌یی، شای عوسمانی - عه‌بدولحه‌مید - شیخ سه‌عیدی کورپی سه‌یید محهمه‌دی کورپی کاکه‌ئه‌حمه‌دی له ولاتی ئه‌سته‌موله‌وه بانگێشتن کرد بۆ ئه‌وه بجیت بۆ ئه‌وی و به‌چورونه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تر له‌به‌ر ناوبانگه‌که‌ی «کاکه‌ئه‌حمه‌د» بنه‌ماله له خۆی نزیکتر خاته‌وه. «شیخ سه‌عید» به‌خۆی و هه‌ندێ له‌خزمه‌کانی و دوو کوربه‌که‌ی - شیخ ئه‌حمه‌د و شیخ محهمود - جوون و به‌تابیه‌تی شیخ محهمود چاوی به‌کوشکی پادشاهی که‌وت و هه‌موو جۆره‌ پیاوانیکی ولاتی عوسمانی - له‌پایته‌ختا - بینی و گونجکه‌ی زینگایه‌وه له‌ده‌نگی ئه‌و قومیه‌تانه‌که‌ له ولاته‌کانی عوسمانی دا روویان ئەدا، ییتجه‌ له‌مه‌ش باسی کوردایه‌تی به‌ره‌ی به‌درخانیه‌کانی له‌گه‌لێ له‌دیوه‌خانه‌کانی ئه‌سته‌مولاً ئه‌که‌وته به‌رگه‌ی.

کاره‌ساتی موصل هه‌ر له‌ساله‌دا که‌بوو به‌هۆی کوژرانی شیخ سه‌عید و شیخ ئه‌حمه‌دی کورپی، کارنکی گوره‌ی کرده‌سه‌ر دلی هه‌موو که‌سینک. که‌ پاشماوه‌ی کوژرا و گه‌یشته‌وه ولاتی سوله‌یمانی، ده‌ستیکی تری خسته‌ ناو دلی خه‌لکه‌وه. وه‌کو ئه‌مه‌ی کرد؛ ئه‌وه‌شی بلاو کرده‌وه که‌ به‌درخانیه‌کان له ولاتی خۆیان کوششی دروستکردنی کیشوه‌ریکی کوردی ئه‌که‌ن. بوونی کیشوه‌ریکی کوردی به‌ره‌به‌ره‌ له‌میشکی هه‌موو کوردێکا ده‌نگی ئەدايه‌وه.

[شیخ محهمود] له‌وه‌دوره‌دا نرخیکی به‌رزی هه‌بوو؛ نرخی سه‌ره‌که‌زی دینی باواییری، نرخی بیروباوهری خۆی که‌ ولاتانی دیبوو، چاوی کردبووه‌وه، نرخی گۆشه‌ی پیلان و شه‌روشۆر که‌گه‌لێ جار له ولاته‌که‌ی خۆیا جه‌نگ و هه‌رای ئه‌کرد. ئه‌مانه‌ هه‌موو «شیخ محهمود» یان گه‌لله‌ کرد بۆ ئه‌وه که‌ ده‌ست بدا به‌نانه‌وه‌ی شۆرشینکی گوره‌وه بۆ سه‌ندنی سه‌ره‌خۆیی و نازادی کورد.

ورده‌ورده‌ تاپۆی جه‌نگی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ نزیک بووه‌وه، له‌ تاپۆ ده‌رچوو فه‌ساله‌ ناشیرینه‌که‌ی هێرش کرده‌ سه‌ر هه‌موو سوچینکی دنیا و هه‌موو لایه‌کی شله‌زان، خۆینی رزاوی مه‌یدانی جه‌نگه‌کانی ئه‌و شه‌ره‌ له‌ هه‌موو گۆشه‌یه‌که‌وه لافاوی هه‌ستان. ولاتی سوله‌یمانی ولاتی عوسمانی بوو، له‌لایه‌که‌وه ئینگلیز په‌لاماری بۆ ئەدا، له‌لایه‌که‌وه روس. له‌هه‌ر دوولاوه [شیخ محهمود] که‌وته‌ کۆری شه‌ره‌وه؛ له ۱۹۱۷ له «کوت و عه‌مه‌اره» له‌گه‌ل ئینگلیز شه‌ری کرد، ناویکی تری ده‌رکرد، هه‌رله‌ تاخیری ئه‌و ساله‌شدا له‌ولاتی پینجوتین له‌گه‌ل روسییش شه‌ری کرد، ناویکی تری ده‌رکرد.

له ۲۰ تشرینی یه‌که‌می ۱۹۱۸دا که‌ وه‌ستانی شه‌ری «موندوس» بلاو کرایه‌وه «عه‌لی ئیحسان پاشا»ی سه‌ر له‌شکری به‌ناویانگی تورک له‌ موصله‌وه ته‌لگرافینکی بۆ شیخ محهمود نارد که‌ به‌ناوی حکومه‌تی عوسمانیه‌وه جوکمداری ولاتی سوله‌یمانی بکات، ئه‌ره‌شی پینوستیش بێ له

پاره و نازو خه بیداتن، تهنانهت پینچ هزار لیره په کیشی بۆ نارد. چ شیخ مه محمود، چ ولأتی سوله ییمانی ئه وه نده دیان جه وور و زولم له دهسته و دایه ره ی تورکه کان چاوپنکه و تپوو، هم موو لئی داخ به بدل بوون، «شیخ مه محمود» نرخینکی وای له قسه که ی «هعلی ئیحسان پاشا» نمانا. به پینچه وانه ی ئه وه که هاته وه ناو شاری سوله ییمانی، تابورینکی هه سکه ری تورک له وئی بوو، ئهم هه سکه رانه رنگه ی گه پانه و هیان برابوو چونکه ئینگلیزه کان که رکوکویان لنگر تپوون، بۆ ئه وه خوی له ئوبالی ئه و تورکانه رزگار بکا، دایاننی به ئینگلیزه کانی که رکوک و خوی به نیازی بناهه دانائیک بۆ حکومه تیکی کوردی له تشرینی دووه می ۱۹۱۸ هاته وه ناوشاری سوله ییمانی.

ولأتی سوله ییمانی به ته وای له ژیر چنگی هوسمانی ده رچوو. «مینچهر نۆئیل» حاکمی سیاسی ئینگلیز، ئه و سه رده مه له سوله ییمانی بوو، «ویلسن» حاکمی گشتی عیراق بوو له به خندا. سیاسه تی ئه و رۆزه ی وای پیوست بوو که حکومه تیکی کوردی هه بی. تازه ش هاتبوونه ولأته وه، هیشتا خه لک لیان تینه گه بپشبوون، ئه وان هه ر بانگی نازادی و چاوتری قومه به شخوراوه کانیان به گونی خه لکا ئه دا!.

که زانیان «شیخ مه محمود» وایوانکی لینه اتوو و به ده سه لاته، فیکریان هاته سه ر ئه وه که یاریده ی بده ن. «شیخ مه محمود» یش دباره به به ی هیچ خایه له به ک حه ز ئه کا به کیک هه بی یاریده ی بدا و کوردستانیکی گه وری سه ره خۆ درووست بپن!

ئهم هه مووشانه به کیان گرت، ئه مجا «نۆئیل» به قسه ی «ویلسن» له تشرینی دووه می ۱۹۱۸ کۆبوونه وه به کی له ناو شاری سوله ییمانی کرد و بانگه بپشپنکی گه وری بۆ هه موو پیاوماقوئی ناوشار و سه رۆک هه شایه ره کان کرد و له وندا [شیخ مه محمود] ناوئرایه «حوکمداری کوردستان». ئه و ی پیوست بوو، بۆ ئهم حوکمداریه هه مووی به جی هینرا، [مینچهر نۆئیل] بپووه «موسه شاری مه له کی» و «مینچهر دانلیس» بپووه موسه شاری هه سکه ری بۆی و بۆ حکومه تی کوردستان. مانگانه ی حوکمداریش ۱۵ هه زار روپیه بیت.

ئه و سوله ییمانی بپووه پایته ختی حکومه تی کوردستان و ئهم ناوه دلخۆشیه کی گه لن زۆری دا به کورد، به ره بده ر ولأتانی پشده ر و خۆشناو و جاف و کورده کانی ئه وه دوه ره به بوونی حکومه تی کوردستان زیاتر دل قابم ئه بوون و سه ریان لینه دا. ئیتر سوله ییمانی بوو به ناوچه یه کی سیاسی کورد.

لیره دا که ئینگلیز یارمه تی حکومه تی «شیخ مه محمود» ی ئه دا، وه نه بی له به ر چاری کانی کورد بووین، به لکو گه لن مه به سستی هه بوو؛ له ولأته سوریه و به خدای هیشتا بۆ دانه مه زرابوو، به تایه تی حکومه تی عیراق هه ر درووست نه بپوو، حه زی به وه ئه کرد له ولأتی کورده واری حکومه تیک بپن و ئهم حکومه ته ش به ته وای وه بپا به ناته وای له ژیر چاوتری ئه وایی، له ولأته وه ولأتانی [به خدا و به سه ره] ئه گه ر له گه ل سوریه دا نه بن به یه ک حکومه ت، ئه مه ره تیک بپن وه کو ئه مه ره ته کانی تری ئه و ولأتانه ی هه ره بستان.

لهمانهش هه موو زیاتر پاشه له قه‌ی تورکه کان له ولاتانی ره واندز و «په سوی» تزیی نه کردا. ئەوان هیشتا دانی سوله‌یمانیان نه که نندبوو، ولاتی سوله‌یمانی به هیچ له وان دادا بچرئ، مه‌گەر ته‌ینا به بوونی حکومه‌ی تیکی کوردی نه‌بن. مه‌سه‌له‌ی [موسل]یش که له به‌ینی سوتند خواره‌کان و ئەولادا کیشه‌به‌کی زوری تیندامابووه ئەویش هەر له کایه‌دابوو.^۵

■ - بەلێ له کۆبوونه‌ی نثرینی دووه‌می ۱۹۱۸ی ناوشاری سوله‌یمانی، «دانلیس» لەژێر لێوه‌هه ئەبوو تێبوت لێره‌دا مه‌سه‌ست درووسکردنی حکومه‌ی تیکی ته‌واو نییه‌ بێر کوردستان، به‌لگه‌ مه‌سه‌ست حکومداری‌یه‌ و هه‌بچی تر. «ئیدمۆندس»‌یش له‌ کێشه‌کی خۆپا ئەلێ: «ئینگلیزه‌کان هەرگیز نه‌پانتروه‌ که حکومه‌ت بۆ کوردستان درووست نه‌که‌ن!». ئەو دوو که‌سه‌ ئەم دوو قسه‌به‌ ئه‌خه‌نه‌ به‌راجاوی عه‌لمه‌وه‌، هەر به‌کەش بۆ ئەوه‌ که خۆپان لەژێر ژوبالێک ده‌رکه‌ن.

[دانلیس] گه‌لێ مه‌به‌ستی هه‌بوو به‌و قسه‌به‌، به‌کێک له‌وانه‌ ئەوه‌بوو که ئەوان قسه‌پان دا‌بوو به‌ «فعله»‌کان حکومه‌تیان بۆ درووستکه‌ن، فله‌کانیش دياره‌ گه‌لێ گه‌یا‌بازتر برون به‌رانه‌ر به‌ ئینگلیز، ئەگەر هی ئەوان بپوایه‌، بوونی حکومه‌ی تیکی کوردی له‌و ولاته‌دا ئێتر که‌لکێکی وای نه‌نه‌به‌خشی بۆ ئینگلیز. که‌چی له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ سه‌یری نه‌کرد [عه‌لی ئیحسان پاشا] وای له‌سه‌ر جوزه‌ و په‌ینا په‌ینا قسه‌ له‌ «شیخ محموده»‌ نه‌گه‌ڕێته‌وه‌ که حکومداری ولاتی کوردستان بکا. ئەگەر لێره‌دا ئینگلیز واز دێنێ [شیخ محمورد] به‌ناوی حکومه‌تی عوسمانیه‌وه‌ ئێبه‌ به‌ حکومدار و ئیش له‌ ده‌ست ئەم ده‌ره‌ته‌یه‌. ئەگەر واز نابه‌نێ له‌ولاوه‌ قسه‌ی به‌ فله‌ داوه‌ و ئەزانێ فله‌ش بۆ ئەو به‌کەلکتره‌ تا‌کورد. وه‌کو‌کابرا وتی: «هاریکی به‌ ده‌سته‌وه‌به‌ هەر دوو سه‌ری...!».

که‌واته‌ ئەوه‌لا به‌ناوی حکومداری‌یه‌وه‌ دێته‌ مه‌بدانه‌وه‌ و له‌ رواله‌نا دان به‌ حکومه‌تی کوردستانا نانی، ئەگەر له‌ شاخرا حکومه‌تی کوردستان سه‌ری گرت، ئەوا ئەو په‌یمان و قسانه‌ی که‌ به‌ «فعله»‌کانی داوه‌، ئەزانێ پینه‌ی بکا و بلیت ئەوان زۆریان کرد له‌ ئێوه‌ و منیش باشمار نه‌کردن و تاو و هه‌واش لیسته‌ بۆ درووسکردنی حکومه‌ی تیک بۆ ئێوه‌ ده‌ست نا‌دا! خۆ ئەگەر حکومه‌تی کوردستانیش سه‌ری نه‌گرت ئەوه‌ پر به‌ده‌م بانگ ئەکا ئەلێ: باوکه‌م کی و ترومه‌ حکومه‌ت بۆ ئێوه‌ درووست نه‌که‌م؟! وه‌کو‌چون پاشماوه‌ کانیان ئێتر هه‌مووچار ئەم قسه‌به‌یان گه‌ڕێبوو به‌ده‌مه‌وه‌ که‌له‌پانتوت: ئینگلیز که‌ی زانوویه‌تی من حکومه‌ت بۆ ئێوه‌ درووست نه‌که‌م؟! ئەگەر ئەم قسه‌پانه‌ راستین که‌وابان نه‌وتبوو، بیجه‌که‌ له‌دو‌ که‌ زیانیکی گه‌وره‌یان کرد، چونکه‌ حکومه‌تی [فله]‌شیان بۆ درووست نه‌بوو!

نه‌مێشێه‌وه‌ سه‌ر قسه‌کی «ئیدمۆندس»‌ که‌ ئەلێ: «هەرگیز ئینگلیز نه‌پوتروه‌ حکومه‌ت بۆ کوره‌ درووست نه‌که‌» [ئیدمۆندس] به‌ونا‌وه‌وه‌ که ئینگلیزێکه‌ یادداشتێک ئەنووسێته‌وه‌ ئەمه‌شی هەر له‌ عه‌لمبه‌نی که‌ له‌ پاش (۴۸) سال به‌سه‌ر کاره‌ساتا، کاره‌ساتیکی واکه‌سه‌ری نه‌گرت، ئەو تازه‌ بیئێ ئەو قسه‌به‌ زیندوو بکانه‌وه‌ له‌ ئینگلیز و بلیت: «ئینگلیز وتی به‌ کورده‌کان حکومه‌تتان بۆ درووست نه‌که‌م و که‌چی نه‌شی کردا». دان‌نان به‌ قسه‌به‌کی وای له‌ پیاوکی ئینگلیزه‌وه‌ به‌رانه‌ر به‌

شەمبۇرە شىتانه ھەموو پائالان بە ئىنگىلىزەۋە ئەنا بۇ بونى حوكومە تىنگى كوردى لە سولە يمانيا و پاشان لە ھەموو ولاتى كوردەۋارى ئەو ناوہ دا، حوكومەتى شېخ مەحمود، يا لە راستيا بەمەى ئەزانى، يا ھەندى لە دەور و پششە كانى نەيانە و سست ئىش بەمبۇرە بپروا. ئىش ھەر جۇر بوو، [شېخ مەحمود] كەوتە سەر ئەوہ كە دەستى ئىنگىلىز لە حوكومەتى كوردستان نەپەلن، بەلام ھاتە پىشەۋەى فەرمانە كانى [شېخ مەحمود] جۇرنكى تى لە ئىنگىلىز ئەگە ياند؛ ئەوہى تىتەگە ياندن كە گۇيا [شېخ مەحمود] خەرىكە ئەوان دەرپەرتىن و دەستى تورك لە ولاتى «سولە يمانى» دابخاتەۋە كايە. ئەم گەنە باۋەرە بوو بە ھۇى ساردىيى بە يىنى ئىنگىلىز و حوكومەتى كوردستان.

ھەرچەندە سەزۇكى عەشرەتە كانى ولاتى سولە يمانى و گەلنىكىش لە ھىنە كانى كوردەۋارى ئىران مەزبەتە يەكى گەورە يان لە سولە يمانى كوردەۋە لە لاين ئەوہە كە [شېخ مەحمود] يان قىبول كرد بە حوكمدارى كوردستان و دا يان بە ئىنگىلىز، بەلام كە ئىنگىلىز سەبىرى كوردەۋە كانى تى حوكومەتى كوردستانى ئەكرد نەئەچوۋە دلەۋە ئەو مەبەستەى ئەو ھەيەتى بە حوكومەتى كوردستان، حوكومەتى كوردستان ئەوہى بۇ پىنك بىتتت.

لەبەر ئەمە كەوتە ئەقە لە «شېخ مەحمود» و رددە و رددە جارى مانگانە كەى كەم كرايەۋە، ئەمجا كەوتە زىنگاندنى ناوہ كەى لەناو عەشايرە كانا، لەمەۋە كەوتە سەر ئەو فېكرە كە ناۋى حوكومەتى كوردستان ھەر بەتەۋاى ھەلبىگىرئ، پىروپاگاندىە يان لەناو عەشايرە كانا بۇ ئەم مەبەستە كەوتە جرت و فرت كردن، جەنابى «مىتچەرسۇن» ىش لەو سەردە مانەدا كە لە ولاتى سولە يمانى بوو، ئەوئىش بۇ تىكدانى ئەو جۇرە حوكومەتەى [شېخ مەحمود] بە ھەموو ھىزىكىەۋە كەوتە ئىشكردن، سەرەراى ئەوہش دەستى دا بە جەۋر و سەمىكى واوہ كە ئەوسەرى دىيار نەبىتەۋە. مەردم ھىۋاى ئەوہ يان بوو كە ئىنگىلىز زىگار كەرى قەۋمە بچوۋكە كانە، وا ئەمانىش زىگار يان بوو، كەچى زولم و زۇرى ئەو، گەلنى لەھى دەۋرى توركە كان خراپتەر بوو. ئەمجا [شېخ مەحمود] ىش كە ساردى بە يىنى خۇى و ئىنگىلىزى بە تەۋاى بۇ دەركە وت ناچار

ئىنگىلىز شىنكى زۆر دەۋرە، ئەلنى ئىنگىلىز كارەسانى عىلمى بە جوانى باس ئەكەن، بەلام لە رەۋشنى ئىنگىلىز نىبە كە پششى بەك بىدە بە عەرز. ئە گەر رۆژ لەۋەدا بوابە كە حوكومەتە كە سەرى بىگرنابە، ئەو ۋەختە ئەو كە بەكن، بەلئكو ھەموو يان ھاۋارىيان ئەكرد كە ئىمە درووسمان كوردەۋە!

لەگەل ئەمانە شىدا كارەسات و مەنئق ھەموو پشنىۋانى ئەوہ ئەكەن كە ئىنگىلىز يا [دانلىس] بە ئەۋاى دانبان نامى بەۋەدا كە حوكومەتى كوردستانى [شېخ مەحمود] ئەبى بىن و ئەو زىروفانەى پشسو كە ناسكران ھەموو يان پال بە ئىنگىلىزەۋە ئەبىن كەدان بە حوكومەتى كوردستانا بىن و نا شىكراش بىلن، بەلام پاشە رۆژ بە جۇرتكى تى ھەلبىگىر ئەۋە، ئەمە شىنكى ترە، ۋەكو ھەلبىگىر اېۋە و ھەموو ۋەخت ئەلنى فەسى وامان نەكردوۋە و نەۋنرەۋە.

ئەویش كەوتە خۆی و كەوتە قسە كردن لە گەل سەرۆك عەشیرەتە كانا، مەبەستیشی لە مەدا ئەو بوو بزانی ئاخۆ كامیان لە لای ئەون و كامیان لای ئەو نین تا بتوانی ئەمجارە شۆرپشتینكى راستە قینە بەرانبەر بە ئینگلیز بێتتەو.

ئەمە و لە مایسی ۱۹۱۹ شدا، خەبەرى ناردبوو «مەحمود خانى دزلى» كە بە ناوى - زیارەتى مەرقەدى كاكە ئەحمەد - ەو بە لەشكرەو ە بىت بۆ سولەیمانى، ئەمانەى ەمەو كرد، [مەحمود خان] یش بە لەشكرى كۆكەو ە خۆی گەیانە ناوشار، ئەمجا لە ۲۱ مایسی ۱۹۱۹دا بە ەمەو مەعتابەك سەرى ەلدا و ئەو كار بە دەستە ئینگلیزانەى كە لە سولەیمانى بوون، گرتنى و شۆرشى خۆی بەرانبەر بە ئینگلیز بلاو كردهو. لەولاشەو لە لایەن ەوورامبە كانەو ە ەلەبجە گىرا و ئەم ناوچانە ەمەو كەوتتە زىر فرمانى حوكمدارى [شىخ مەحمود] ەو.

ئینگلیزە كان بەم نیشە نىجگار شلەژان و بە تەواوى لە گەل حكومەتى كوردستانانىك ئاشكرا بوون. ئەمجا لە رىگەى كەركوك ەو لەشكرى زۆریان بۆ گرتنى شارى سولەیمانى و لە ناوبردى حكومەتى كوردستان نارد. كە حوكمدار ئەم خەبەرەى زانى، ئەمیش لەشكرى كوردستان نارد بۆ بەر بەستەردنى ئەو لىشاو. ەرجارە لەشكرى كوردستان سەرئە كەوت؛ شكان و گەپانەو ە ئەبوو بە بەشى لەشكرى ئینگلیز.

لىزەدا ئینگلیزە كان بە تەواوى كەوتتە خۆیان، بەو شكانى يەك لەسەر يەكەیان توورە بپوون، كەوتتە سەرئەو كە ناوى خۆیان بىتتەو. جارى لەشكرى كان نارد بۆ ولانە كانى خانەقى، كفرى و گەرمیان كە تەيەلن كورده كانى ئەو ناو ە گەل حكومەتى كوردستان يەك بگرن. خۆرشى لەملاو بە لەشكرى پڕهیز و ەمەو جۆرە چەكینكى ەوايى و سەرزەوى و ەو كۆ لىشاو پو بە «چەمچەمال» و «دەربەندى بازيان» و «تاسلۆجە» بەرى كەوت بە نيازى گرتنى سولەیمانى.

لەشكرى كوردستان لە زىر سەركردەيى «شىخ مەحمود» خۆيا لە تاسلۆجە بەرەنگارىان بوون، بە جۆرنكى زۆر پىس شكاندیان و بەرە و دوا بوونەو، لەشكرى «شىخ مەحمود» دەس لەسەر شان راویان نان تا كوردیان بە دەربەندى بازيان دا، لىزەدا یارمەتیه كى فراوان لە كەركوك و مۆسلەو گەبشتە فریایان و خۆیان گرتەو.

لەشكرى ئینگلیز ەو كۆ خۆل و رشتە بەسەر يە كا ەلدارا بوونەو؛ گورگە و سىك و پیاو خۆر و [مەغزل]، تا چاوى كارى ئەكرد دەشت و دەرى پڕ كەردبوو. ەرجەندە لەشكرى «شىخ مەحمود» بەرانبەر بەو لەشكرە ەرز زۆر ەيچ بوو، بەلام لە گەل ئەو ەشا ديسان گۆمان لەسەر كەوتنى لەشكرە كەى ئەمانا ەر نەبوو. ئەو ەندە ەبوو ەو كۆ ئەلین بە شارەزايى و پىشەرەوى «موشىر حەمەى سلیمانى ەمەو ەن» دەستە ئینگلیزى زۆر لە كلكەى شاخە كەى دەربەندەو ەاتن بەم دیوا - دیوى سولەیمانى - و پشتیان لە لەشكرى كوردستان بریو. لەشكرى لای شىخ مەحمود بەمەى نەزانی، كاتىك پىیان زانى بەر و دوايان لىگىراو!

شەر گەرم بوو، ەرجەندە بەرەى شىخ جەنگینكى مەردانە و بە كۆلیان كرد بەلام لە بەرئەو ە

هیچ لایه که وه درهفت نه مابوو له ۱۹۱۹/۶/۹ لهشکر شکا و «شیخ محمود» بریندار بوو که وته بن بهردینک که ئیسته پتی ئەلئین «بهرده قاره مان». ئینگلیزه کان ئەهاتن به ناو بریندار و کوژراوه کانا ئەگه پان و ئەیانرست [شیخ محمود] بان دەستکه وی. هەر به شماره زایسی «موشیر» شیخیان ناسیه وه و بردیان. هەر بهو شالاره وه هاتن سوله یمانیشیان داگیر کرده وه.

که [شیخ محمود] گیرا، بردیانه به غذا، له پاش به بینک له گه له «شیخ حه مه غه ریب» دا دران به دیوانی عورفی - که ئەندامه کانی هه موو ئینگلیز بوون - له پاش موحا که مه به کی رواله تیی، له ۲۵ ته موزی ۱۹۱۹ حوکمی خنکاندنی شیخیان دا و پاشان حوکمه که بان گۆریه وه به حه پسی هه تا هه تایی و له گه له «شیخ حه مه غه ریب» ناردیان بو «ئەندامان» له هندستان. به مجۆره په رده به سه ر ده وری به که م حوکمداری، حوکمداری کوردستانا دادرایه وه. له مه لاشه وه و لآتسی سوله یمانی و دۆسته کانی شیخ محمود که وته گیزاوی حوکمی ناره وای ئینگلیزه وه، ئەوه ی پتی ئەکرا ریزگی دهشت و ده ر و شاخه کانی ئەگرت و ئەوهش که پتی ئەنه کرا، له ژیر جه وری ئینگلیزا ئەتلایه وه.

ئوه ی که شایانی زیاتر باس لئوه کردن بن له م ده وری حوکمداری به که می شیخ محموده دا ناردنی ئەو یادداشته بوو بو کۆنگره ی «فهرساری» له لایه ن داواکردنی حقوقی کورده وه.

ده وری حکومه تی عوسمانی و ئەسته مۆل هه تا ئەهات پیرتر و بی فەرتر ئەبوو، پیاوه دیکتاتوره کانی به رانیه به وه قه ومانه که که وتبوونه ژیر سایه ی ئیمبراتوریه ته وه هه تا ئەهاتن خراپه و خراپه کارییان زیاتر ئەکرد، قه ومه کانی ژیر به یداخ هه موو ده می له کۆششی ئەوه دا بوون که چاریک بوو رزگارکردنی خۆیان بدۆزنه وه.

به کینک له و قه ومانه قهومی «کورد» بوو، ئەمانه به ته وای به ته نگ هاتبوون. بایته خت ئەسته مۆل بوو، شوننی گه لئی پیاوی گه وره و ناوداری هه موو قه ومه کان بوو، له کورده کانش زۆر کهس له وی بوون. ئەمانه که وته سه ر ئەوه که کۆمه لئیکی سیاسی دامه زرتین و له ژیر سیه ره ی ئەم کۆمه له دا داوای بهش خوراوی کورد بکن.

له ۱۹۰۸ دا گه وره پیاوه کانی کوردی ئەو سه رده مه: «ئەمین عالی به درخان، فه ریق شه ریف پاشای کوری سه عید پاشا، شه هیدی ولآت شیخ عه بدولقادر، داماد ئەحه مد ذوله کفعل پاشا» به ناوی «کۆمه لئی به رزی و سه که وتنی کورده» وه کۆمه لئیکیان دانا و ئەمانه که وته ئیشکردن. دیکتاتۆریه تی تۆرانی له پاش به بینک کۆمه له که ی هه لگرت، ئەوه نده هه بوو ئەندامانی کۆمه له به جۆرنکی نه ئینی هه ر وازیان له ئیشکردن بو کورد نه هینا.

جهنگی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ به سه راهات، سه ره تا حکومه تی عوسمانی لای وابوو به پشتیوانی ئەله مانه وه سه ر ئەکه وی و ئەو وه خته به ناره زووی خۆی ئەکه وته کوشتن و برینی قه ومه کانی ژیرده سه تی - که دوژمنی هه ره گه وره ی ناو قه ومه کانشی قهومی کورد بوون -

شەر دوایی ھات و سۆند خوارە کان سەرکەوتن و بەلکۆ مۆتارە کەش کەوتە ناوہو. لە ئیجتادبەکان حکومەتییکی مام ناونجی لە [ئەستەمۆل] دامەزرا، قەومە بەشخواروہ کان - کە بەکینک لەوانە کورد بوو - پشووہەکیان پیاھاتەوہ، بە تايەتی پیاوہ کانی کورد دیسان سەریان بەرز کردوہ و کەوتەوہ ئیشکردن، ھەر ئەوئەندە نە، بەلکۆ بە ئاشکرا کەوتەوہ داواکردنی سەرہخۆیی و ئازادی کورد.

لێزەدا «بابی عالی» کەوتە دانانی دەستەبەکی وزاری بۆ جێبەجێکردنی مەسەلە ی کورد، ھەبەت لەم ئەندامانە درووست بوو:

«بێراھیم ئەفەندی ھەیدەری شىخولىسلام، ھەبوق پاشا - نازری ئەشغال، ھەونی پاشا - نازری دەریایی». لە کۆمەڵی بەرزى کوردستانیش ھەبەتیک درووست بوو کە ئەندامەکانی: «ئەمین عالی بەدرخان، موراڤ بەدرخان، شىخ ھەبدولقادر ئەفەندی» بوون. ئەمانە تىکرا لە [بابی عالی] کۆبوونەوہ و دەربارە ی کورد ئەم بېرارانە ی خوارەوہ یان دا:

١- کوردستان سەرہخۆیی زاتی بدرانتي بەو مەرجە کە لەژنر سىبەری [ھوسمانی] دا بچىنئەوہ.

٢- بە زوویەکی زوو ئەم سەرہخۆییە بآؤ بکرتەوہ و جى بۆی پىنوستە جىبەجى بکرى. ئەم بېرارانە درا، بەلام رۆژ و مانگ بەسەر ئەچوو و ھىچ بەرىكى ديار نەبوو. لە ئاخرا «کۆمەڵی بەرزى کورد»، «کۆمەڵی جىبەجى کردنی کاروباری کۆمەلایەتی»، «کۆمەڵی سەرہخۆیی کورد» ئەمانە ھەموو کۆبوونەوہ و «شەریف پاشا» یان ھەلێژارد - کە ئەو سەردەمە شەریف پاشا لە پارىس بوو - بۆ ئەوہ بچى لە کۆنگرە ی ئاشتى قسە لە باس و خواس و سەرہخۆیی کوردەوہ بکا. لە پاش دوان و قسەکردن؟ قسە ی ھەموو کۆمەلە کوردیەکان ھاتە سەر ئەوہ کە:

١- شەریف پاشا لەگەل «بوغوس نەوبار پاشا» سەرۆکی نێراوہ ئەرمەنییەکان لە [پارىس] یەک بگرن و بەجووتە قسە لە کاروباری کورد و ئەرمەنەوہ بکەن.

٢- ئىشىكى وا بکەن کە ئەم بەندانە ی خوارەوہ تىکەلآوی پەیمانى «سيفەر» بکرى - کە ئەو پەیمانە لە ١٠ى ئاغستۆزى ١٩٢٠دا کرابوو؛ بە حکومەتی ھوسمانىش ئىمزاکرابوو - . بەندەکانیش بەندى ٦٤،٦٣،٦٢ بوون کە ئەمانەن:

بەندى ٦٢

«ھەریە کە لە حکومەتەکانى فەرەنسە، ئىنگلیز و ئىتالىا سەرۆ ئەندام ئەبىرن و ئەم ئەندامانە لێزەنەبەکی سىن قۆلى ئەستەمۆل پىکدینن، بە شەش مانگ دواى بەجىھاننى ئەم پەیمانە سەرہخۆییەکی ناوچىی ئامادە ئەکا بۆ ئەو شونانە کە کوردی تىا دانىشتوون و کەوتوونەتە رۆژھەلآتى «فورات» و جنوبى رۆژئاواى ئەو سنوورە کە لە دواى داھەرتت بۆ ئەرمەنستان و

Sheikh

ئىرراۋى كورد نە پارىس
زىنەرال شەرىف باشاى سەئىد پاشا

شىمالى ئو سنوورە كە «سورىە» و «مەزۇپۇ تامبا» لە يەك جيا ئەكاتهو. ئەمەش بە پىنى ئو تەعلیمات و دەستوراتانە كە لە بەشى ۲ و ۳ بەندى ۲ى ژمارە ۲۷دا باسكراو. بەلام ئەگەر هاتوو ئەم ئەندامانە لە هەندئ شتا، يا لە هەموو قسەيان يەكس نەگرت، هەرىە كەيان ئەبىن لە مەلایە نەو هەكۆمەتە كەى خۇيان ئاگادار بکەن. هەروەها پىوستە لەسەر ئەم لیۆنە پە كاتى كە رىككەوتن لەسەر هەموو شتىك باسى پارىزگارى حقوقى قەومە كە مەكاتى - وەكو ئو نەستوربانە كە ئەكەونە ئا ئو و لاتەوہ - بکەن و حقوقى ئەوانىش لەنا ئو هەرتەمەدا بپارزرتت.

بۇ ئەم مەبەستەش لیۆنە پەكى پىنج كەسى كە ئەندامە كاتى لە بەرىتانيا، فەرەنسە، ئىتاليا، ئىران و كورد بن دروست ئەبىن - ئەمەش ئەگەر پىوست بوو - بۇ پشكىن و بپاردان لەو سنوورانەدا كە بە پىنى ئەم پەیمانە بۇ توركيا دانراوہ و ئەنوسىت بە ئىرانەوہ.۱.

بەندى ۶۳

«حكۆمەتى هوسمانى لە ئىمپەرۆهە گەفت ئەدا كە لەو وەختەوہ پىنى ئەوترئ، تا ماوہى ۳ مانگ قسەو باسى هەر دوو ئەو لیۆنە پە كە لە بەندى ۶۲دا باسكرا، بەلین و بپارى لەسەر بەدا.۱.

به‌ندی ۶۴

«له‌پاش نه‌وه که نه‌م په‌یمانە درووست نه‌بن و بریاری له‌سه‌ردرا، نه‌گەر له‌ماوه‌ی سالیکا نه‌و کوردانه‌ی که که‌وتونه‌ته نه‌و هه‌ر زمانه‌وه که له‌به‌ندی ۶۲دا باسکرا، داوایان له «کۆمه‌لی قه‌ومه‌کان - عصبه‌الأمم» کرد که زۆرتری کورده‌کانی نه‌م ناوچه‌یه‌ نه‌یان‌ه‌وی له‌تورکیا جیا بینه‌وه و سه‌ربه‌خو بن، وه نه‌ویش - عصبه‌الأمم - دانی به‌مه‌ دانا که نه‌مانه نه‌م شایسته‌یه‌یان تیا هه‌یه، تورکیا هه‌ر له‌نیستنه‌وه له‌سه‌ر نه‌و راسپیری «عصبه» به‌به‌لین نه‌دا که ده‌سه‌ست له‌هه‌موو نه‌و حقوقانه‌ی هه‌لگری که نه‌ه‌کونه نه‌و ناوچانه‌وه.

نه‌م ده‌سه‌ست هه‌لگریتی حکومه‌تی تورکیا به‌ش له «حقوقه‌کانی» به‌دوو و دریزی له‌گفت و گۆ و کۆبوونه‌وه به‌کی تایبه‌تیا - که نه‌گیریته له‌به‌ینی نه‌و و سوتندخواهه‌کانا - باس نه‌کرت. دوا‌ی نه‌م ده‌سه‌ست هه‌لگریته‌ش که تورکیا ده‌ستی هه‌لگریته، هه‌یج به‌ر هه‌لستییک له‌لایه‌ن سوتندخواهه‌کانه‌وه ناخړه‌ته به‌رچاو به‌رابه‌ر به‌ ئاره‌زووی کورده‌کانی ولاتی «موسل» نه‌گەر بیان‌ه‌وئ له‌گه‌ل نه‌و کوردانه‌ دا که که‌وتونه‌ته ولاتی تورکیا و سه‌ربه‌خویان وه‌رگرتوه تیکه‌لا و بین و بچه‌ ناو نه‌و جغزی حکومه‌ته‌یان‌ه‌وه.

نه‌م په‌یمانی موته‌مه‌ری «سیفه‌ره» له‌وانه بوو پشته‌ی تورکی شکاند، به‌تایبه‌تی که نه‌و به‌ندان‌ه‌شی تێخرا، نه‌ه‌نده‌ی تر ئازاوه‌ی فیکری له‌تورکیادا نایه‌وه. وه‌کو بۆمان ده‌رکه‌وت درووستکردن و کۆشش کردن بۆ نه‌م به‌ندان‌ه و بۆ کۆری ناشتی، کورده‌ دانیشتوه‌وه‌کانی ولاتی نه‌سه‌سته‌مول و ولاته‌کانی جزیره و بۆتان بوون. ولاتی سۆران نه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ستیان نه‌یان‌ه‌گه‌یشتن. له‌ده‌وری به‌که‌م حوکمداری [شیخ مه‌حمود]دا له‌سوله‌یمانی کۆریک به‌سه‌رترا، زۆر له‌سه‌روکی عه‌شره‌ته‌کان و «میجهر نوئیل»یشی تیا‌بوو، مه‌زبه‌ته‌یه‌ک رینگ خرا؛ که‌نه‌مانیش - وانه‌ کوردی عیراق و سۆران - وه‌کو کورده‌کانی نه‌و ولاته، نه‌وا «شه‌ریف پاشا»یان کرد به‌نمانده‌ی خۆیان بۆ داواکردن مافی کورد له‌کۆری ناشتی و موته‌مه‌ری ناشتی‌دا.

نه‌م مه‌زبه‌ته‌یه‌ درایه‌ ده‌سه‌ست «سه‌ید نه‌حمه‌دی به‌رنجی» و «ره‌شید کابان» که‌ به‌یه‌ن بۆ [پاریس] و بیده‌ن به‌ شه‌ریف پاشا. نێراوه‌کان له‌ پنی موسله‌وه به‌ زنی که‌وتن بۆ پاریس. که‌ گه‌یشتنه «حه‌له‌ب» له‌وئ مانه‌وه و پتیان نه‌درا بۆ چوونه [پاریس]. به‌ خۆیان و مه‌زبه‌ته‌بان‌ه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ ولاتی «سوله‌یمانی».

له‌گه‌ل نه‌مانه‌شا داخه‌که‌م چ کۆری ناشتی و چ ده‌وله‌ته‌گه‌وره‌کان هه‌ر شتییک که‌ وتیان هه‌یچیان به‌جێ نه‌هینا و هه‌مووی هه‌ر مه‌ره‌که‌به‌ی سه‌ر قاقه‌ز بوو له‌باره‌ی حقوقی کورده‌وه‌!

چۆنه‌تی ولاتی سوله‌یمانی له‌پاش برانی شیخ مه‌حمود بۆ «هندستان» به‌ته‌واوی تیکچوو؛ له‌لایه‌که‌وه له‌ناکری و نامیدی ئازاوه‌ ده‌ستی بیکردبوو، له‌ملاوه‌ له‌ولاتی، هه‌ورامان و مه‌ریوان و

بانه دیسان ههرا ههلسابوو، «ئۆزدهمیر» ییش - پاشماوهی تورک - له ولآئی ره واندز تۆزی شه کردا. له لای سابلآخ و ورمنی وه - سمایل ناخای سمکۆ - دهستی پینکردبوو. شه ری ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ هه رچه نده برابوووه به لآم گنجهل و پاشه له قه ی هه ره ناواابوو، هینمی و ئاسایش دانهمه زرابوووه. به تابه تی ههستیگی کوردایه تی له هه مولایه کی کورده واری به وه پهیدا بیوو. ئه مانه و مانه وهی «ئۆزدهمیر» له ولآئی ره واندز سهریان له سیاسه تی ئینگلیز تیک «ابوو له ولآتا، به جاری چوار چاو بیوووه. نه ئه مه بوو لابکاته وه به لای «حاجی شه عبان ناغا» ی یندی و «فارس ناغا» ی زیباره وه، - که له ولآتانه دا ناگری ئازاوا بیان ناوه ته وه - نه ئه مه بوو لا به لای «ئۆزدهمیر» وه بکاته وه که به خۆی و له شکرینکی تورکه وه له ولآئی ره واندز و ده وره بریا خه ریکی پروباگانه بوو بۆ [تورک] و خه ریکی نه وه بوو که کورده کان هه لگپرتنه وه و بیانکا به سه ره به تورک.

ئه مه له «عیراق» دا! له ئیرانیشا به ره ی سه ردار ره شهید و جافر سانی له ژۆن و مه محمود خانی دزلی و مه محمود خان کانی سانان و حه مه خانی بانه، ئه مانه هه ره به که له لایه که وه ئازاوه به کیان ناوه ته وه و زرنگه ی تملی دلی زۆرشیان به لای کوردایه تی دا ده نگ ئه داته وه. ولآئی سوله یمانیش بۆ برانی [شیخ مه محمود] ئه وه هه ر زۆر زۆر دل بریندارن و هه ر رۆژه نه رۆژیک له لایه که وه کاره ساتنیک ئه قه ومی!

ئه م شتانه هه موو ئینگلیزان ناچار کرد به وه که دان به واقیعه دا بیتی و [شیخ مه محمود] له هندستانه وه بگپرتنه وه بۆ سوله یمانی و سه ر له نوێ شیخ مه محمود بیته وه به حوکمدار. هه ر چه نده له ماره ی به یینی ئه م دوو جباری حوکمداره ی دا حوکومه تیکیش له [به غذا] به ناوی حوکومه تی «فه یسه ل» وه دانرابوو، به لآم ولآئی کوردستان به یی «شیخ مه محمود» هه ر نه چوو به پرتوه.

له و ماوه به دا که ئینگلیز کاروباری سوله یمانی ئه یینی و شیخ مه محمود له [هندستان] بوو، له ۲۵ تشرینی یه که می ۱۹۲۰ دا به ناوی حوکومه تی عیراقیه وه به که م وه زاره تی [سه یید هه بدولبه حمانی نه قیب] له به غذا دامه زرا و پیتی ئه وترا «حوکومه تی وه ختی». له و وه خته دا «هندویی سامی» به غذا ئه مه ی له وه زاره ت گه یاند که ئه به ویی خزی چاو تری ولآئی سوله یمانی بکا.

ده نگه گه پانه وه ی [شیخ مه محمود] بۆ سوله یمانی بلاو بووه وه، ده سته و دایه ره که ی - که تا ئه و سه رده مه هه ره سه ریان بۆ ئینگلیز دانه نه واندبوو به ناوی چه ته به ته وه هه ر به شاخ و داخه کانه وه بوون - هه موو کۆبوونه وه و هاتنه وه بۆ سوله یمانی. نه وه ک هه ر ئه وان به لکۆ له هه موولایه که وه و له هه موو هه شه ته کانه وه ولآئی سوله یمانی بۆ هاتنه وه ی «شیخ مه محمود» بوو به پوره ی هه نگ و بوو به ده ورینکی زۆر ته ئریخی له ژبانی سوله یمانیدا! بوو به رۆژنیک که رۆژه کانی کوردستان هه موو کۆنه وه بۆ پینشوازی مه لیکه کوردستان!

[شیخ مەحمود] لە باش نزیکەى سن سالى دېلىتى، لە ئاخىر و ئۆخرى ١٩٢٢دا گەراپەوه و هاته بەخدا و لەوتو هەبىرى گەوت بۆ سوله یمانى، پىشوازى و ئىستىقبال بەرەبەرە بۆ پىرەوه چوونى «شیخ مەحمود» لە سوله یمانى دەستى پىکرد، سەرتاى پىشوازى گەران گەپشتە بەخدا، هەتا رۆبەروى سوله یمانى ئەبوونەوه دىناى شادمانى زیاتر ئەبوو، ئەو رۆژە چ رۆژنک بوو کە [شیخ مەحمود] چوووه ناوشاى سوله یمانى ١٩ هەرلە ئەیلولا پەوشادى چوونەوهى «شیخ مەحمود» بۆ سوله یمانى، هەرلە ئەیلولیشا بوو ناکامى سوله یمانى، بەلام ئەویان لە ١٩٢٢دا بوو، ئەمیان لە ١٩٢٠دا.

[شیخ مەحمود] حەركەدارى

كوردستان لە بەرگی مەلىكى دا

وهختى خۆى ئەوه بوو «مەندوبى سامى» لە وهزارەتى تەقىب دا هەندى قسەى لە بارەى ئىدارەى سوله یمانى دا کردبوو، ئەم قسانە بيوونە مایەى دل رەنجاندنى سوله یمانى و دەستەى [شیخ مەحمود]. کە شیخ مەحمود گەراپەوه بۆ سوله یمانى، ئینگلیز ئەهەوست پینەى ئەو قسانەى خۆى بکا و ئەو ساردیە لەبەپنى خۆى و سوله یمانى دا نەپەلنى. بپاری دا لەشکرە کەى لە [سوله یمانى] بکێشیتەوه و دەستەیک بۆئىدارەى سوله یمانى دابنێ، ديارە ئەمەش لەژنر فەرمانى «شیخ مەحمود» دا ئەبن.

لە ١٤ ئەیلوولى ١٩٢٢دا کۆنگرەیه کى ناوچه یى درووست کرا و «شیخ مەحمود» بوو بە سەرۆکى

ئەو کۆنگرەیه، لەباش چەند رۆژنک لە تشرینی دووهەمى ١٩٢٢دا ناوی خۆى نایە «مەلىكى كوردستان» و لە راستى دا ناوی مەلىكى وەرگرت، ئالای سەریه خوێنى كوردستان لەو رۆژە دا لە شارى سوله یمانى هەلکرا و یەكەم وهزارەتى كوردستان بەمجۆرەى خوارەوه دامەزرا:

سەرۆكى وهزیره كان و سۆپاسالار*	شیخ قادری برای شیخ مەحمود
وهزیری دارایی	عەبدولکەریم عەلە کە
وهزیری فەرھەنگ	مستەفا پاشای یاموئکى
وهزیری ناوهوه	شیخ حەمە غەریب

* - ئەم ناوانە لە رۆژنامەى «بانگی كوردستان» ی ئەو دەورەدا كەلە سوله یمانى دەرهێچوو. لەمانى وەرپر. رەئیسى داناو.

بەلام مەبەست لە رەئیس، وهزیری ئىستىلاخى ئىتسەبە

وزىرى ھىزى مىللى	سالخ زەكى صاحبقران
وزىرى گومرک	ئەحمەد بەگى فتاح بەگ
وزىرى نافىھە	ھەمە ئاھاي ئەورەھەمان ئاھا
سەرۆكى ئەمنى ھام	سەيىد ئەھمەدى بەرزنجى
وزىرى دادگاھ	حاجى مەلا سەھىد
موفەتشى ھەموو ھۆكۈمەتى كوردستان	سەدىق ئەلقادىرى

بەمجۈزە ھۆكۈمەتى كوردستان و ھەزارەتى دامەزرا، لەباش ئەمە وردە وردە كاروبارى ئىدارەى ھۆكۈمەت رىئەتخرا، دايرەكان دەستيان كرد بە ئىشكردن، نووسىنى دايرە و دەروە بە كوردى دەست پىنگرا، پولى (تەم) پۇستە دەرهىترا. بزنانە و مەرئەگىرا و پوسولەى ئەدرا. سەرۆكى ھەشرەتەكان سەريان ئەدا لە پايئەخت و دلخۇش بوون بەم ھۆكۈمەتە.

ئەوئەندە ھەبوو ئەم [ئىدارە] و ھۆكۈمدارى و پادشايەتە ھەر بۇ سولەيمانى - واتە بۇ لىواى سولەيمانى - بوو، ديارە [شېخ مەحمود] ئارەزوو بەكى تىرى ھەبوو - ئارەزووى سەربەخزى ھەموو كوردستانى ھەبوو - بە ناوچەى سولەيمانى رازى نەئەبوو. ئەمجا كەوتە سەر داواكردنى ھەموو شارە كوردەوار بەكانى تىرى ھىراق و ئەيەويست ھەمويان بەكونە ئىز ئالائى كوردستانەو. لەولاشوہ «ئۆزدەمىر» كە ئاوازى ھۆكۈمەتى كوردستانى بېستىبو بە ھەموو جۆر ئەيەويست خۆى لە مەلىك نىزىك خاتەو، كەوتە فروئىلى «مىكياڧلى» لەراستى دا خۆى لى نىزىك خستەو و لەگەل مەلىكدا دەمى راسپىريان گەبىشتە يەكا!

لە سەردەمەدا «مىجەر ئۆئىل» ى موستەشارى شېخ مەحمود و ۋەكىلى مەندوبى سامى بەرىتانيا لە سولەيمانى بوو، ھەستى كرد كە شىتك لە كايبە دايبە. ئەم ھەستەشى لەبەرئەو بوو كە گەلنى بىروباو پى جياجيا لە سولەيمانى بەيدا بىوو؛ شىخەكانى بەرزنجە لەلايەكەو لەبەرئەو [شېخ مەحمود] مەلىكە و لەبەرەى بەرزنجەيە، ئەيانويست ھەج ئىش و كارىك ھەيە ئەبن لەئىز دەستى ئەوانبى، نەوك ھەر ئەوئەندە بەلكو بە ھەموو جۆر ئەيانويست ھۆكۈم بەكن و ئەشيان كرد، ھەرەكە لەلايەكەو ئاھەبەك بوو بۇ خۆى. كەس خەتى كەسى نەئەخوتئەو.

لەلايەكى ترەو ھەندىك لە ولأت ديدەكانى سولەيمانى لەو باوہرەدا بوون كە سىياسەت و خزمەتەى گەلنى ئىك دورن، بەلكو ئەوان لەسەر ئەو مەفكۇرەيە بوون كە مەيدانى سىياسەت ئەوئە لە ھەر لايبەكەو باى ھات پىاو ئەبن لەولايەو شەن بەكا. لە باوہرى ئەوانا تىكچوونى دەولەتى ھوسمانى و ھانتى ئىنگلىز بۇ ئەو ولأتە، ئەمە دەروويەك بوو لە كورد كراوہتەو، چوئە ئەگەر ئىنگلىز نەبوايە ئەوان نەئەگەبىشتن بەو سەربەخزىيە! كەواتە تا ئاخىر ھەناسە ئەبن لەگەل ئىنگلىز بن و نابى قسەى بشكىنن.

ھەندىكى تىرش ھەر بە بىروباو پىنگى پىشنىن لەسەر ئەو رايەبوون كە ئەبن ھۆكۈمەتى تورك لەبەرئەو كە ئىسلامە؛ يئەو و ئەبن لەئىز فەرمانى [خەلىڧە] دا بن! ھەر دوو دەستەكەش

بەجاری كە كۆردەۋى شىخەكانى بەرزىنجەيان ئەيىنى لە ولآئى سولەيمانى بىزىيان لە خويان و لە ئىدارەى سولەيمانى ئەهاتەو.

«شىخ مەحمود» خۇشى پىاويك بوو لە چاكە بەولاوۋ ھىچى تىرى نەئەوست، ھەرچەندە [مەلىك] بوو، بەلام لە رەۋشوت و ھەلسوكەوتا بە تەعبىرى ئىستە ئەو بەرى ديموكراتى ھەبوو، ھەموو كەس ئەيتوانى [شىخ مەحمود] بىيىنى و ئەويش ھەموو كەس بىيىنى، ھەركەس كە ئەچورە لای سەر بەخۆ ۋەزىرىك بوو، نەو ك ھەر ۋەزىرىك بەلكو «فەپلەسوف» نىك بوو بۆ ئىدارەى ولآت!

جا پىاويكى ۋەكو [شىخ مەحمود] لەناو شەپۆلى ئەم ھەموو بىروياوۋ پانەدا ئەبىن چۆن سەردەركا و چۆن بگا تە ئەم نامانجە كە سالىھەى سالىھ بۆى ئەجەنگى؟... تالە باوۋەرى دەستە بەك رزگارى ئەبوو، باوۋەرى دەستە كەى تر سەرى رىئان پىتتە گرت.

[مىنجە نۆئىل] گەلنى كۆششى كۆردە كە مەلىك لە باوۋەركانى تر بازگەشت بىكاتەو و بە تايبەتى نەكەوتتە شۆزىن فرۆئىلى مىكياڧلى ئۆزدەمىر، ھىچ كەلكى نەبوو. بۆ ئەمەش كە بە تەواۋى خۆى پىاۋ خراب نەكا «چە كەمەن» ى كۆردە بە ۋەكىلى خۆى لە سولەيمانى و خۆى سولەيمانى بەجى ھىشت.

كۆردەو و باس و خواسەكانى «شىخ مەحمود» لەگەل ئۆزدەمىر - كە بە ھۆى كۆششى پىاۋە تورك خواكانەو بوو - ھەر زىادى ئەكۆرد، ئەم زىاد كۆردەش دەستى نەئەدا بۆ ئىنگلىز. «چە كەمەن» كەوتە خۆى و ئەويش دەستە داپەرە بەكى پەيدا كۆرد و بەرە بەرە لە زۆرەو بۆ رووخاندنى حكومەتى [شىخ مەحمود] چاكيان ئىكۆرد بە لاڊا. لە ئاخرا واى ئىھات بە تەواۋى دانيان لە يەك سېى بوو، مەكىنەى حكومەتى كۆردستانىش ئەوا جارى ھەر ئەگەرى.

[شىخ مەحمود] ھەتا ئەھات شۆزگىر تر ئەبوو، فىكرى ھاتە سەر ئەو كە پەلامارى كەركوك بىدا. لەم روو ھە سەرۆكى عەشايەرەكانى بانگ كۆرد و كەوتە گەفت و گۆل گەلىانا. ۋەكو وترا لەبەر ئەو گەلنى شەپۆلى فىكرى لە سولەيمانى دا ھەبوو، ھەندىك لەمانە لەگەلنى بوون و ھەندىكىش قسە بەكى راستيان نەئەدا بە دەستەو.

لەم دەورانەدا «سمايلاخاى سەكۆ» ىش ھات بۆ سولەيمانى و بوو بە مېوانى [حكومەتى كۆردستان]، ئەو ماوۋە بەك لە سولەيمانى ماپەو خزمەتتىكى شاھانەكرا، لە رووى حوكمدارى كۆردستانىشەو گەلنى قسە لە بەيىنى ئەو و «شىخ مەحمود» دا ھات و چۆى كۆرد. ھاتتە كەى ئەمىش وا رى كەوتىو كاتىك بوو كە حكومەتى كۆردستان لەگەل ئىنگلىزا شىريان لە بەك ئەسوو، سولەيمانى ۋەكو مەنجەلى سەر ئاگر ئەكۆلا. بە تايبەتى چى ئىنگلىز لە سولەيمانى ھەبوو «شىخ مەحمود» دەرى كۆردوون.

ئىنگلىزەكان زۆرداخ بەدل بوون لە [شىخ مەحمود]، ئەيائونىست سولەيمانى لە دەست دەربەشتن و نەشيان ئەزانى چۆنى دەرىن، ھەر جاھە لەشكرىيان ئەنارد و بە ناھۆمىدى لەشكرى

ئەگەر پايە دواو. ئەمما ھاتە سەرئەوھە كە بە ھۆى بۆمبارانەوھە سولەيمانى بە [شېخ مەحمود] چۆل بكا. ئەمەش لەسەر ئەوھە ئىشىكى گران بوو بەرانبەر بە ئىنگلىز؛ دوو شىتى بېنچەوانە لە سولەيمانى ھەبوون؛ [شېخ مەحمود] ى لى بوو كە داخى ناوھە بە دلئى ئىنگلىزەوھە لە بەرئەو بۆم بۆردمانى سولەيمانى ئەكا. [سمايل ئاغا] ى لى بوو كە ئەو سەردەمە ئىنگلىز سمايل ئاغاى بە دۆست ئەزانى و نەيئەوئىست بە جارى ئاگر لە ھەموولايە كەوھە بۆ خۆى بېتئەو!

ھېچ چارى نەما، ھات لە پىشا ۋە ياننامە ى فرېدايە خوارەوھە؛ لە ۲۳ شىواتى ۱۹۲۳ دا بۆ سمايل ئاغا كە سولەيمانى بە جى بىلئى چونكە ئەم ئەيەوئى بۆردمان بكا و نايەوئى ئەو ترووشى زيان بىتت. لە ۲۶ ى ھەينى مانگا بۆ [شېخ مەحمود] و ئەھلى شار، كە شار چۆل كەن بۆردمان ئەكات.

«سمايل ئاغا» لە ۲۸ شىواتى ۱۹۲۳ دا خۆى و سوارەكانى دىدەنيان تەواوئىبوو [رەشىد جەوئەت] يان لە گەل چوو و چوونەوھە بۆ ولاتى خۇيان.

باش ئەوان [شېخ مەحمود] ىش بە خۆى و لەشكەرەوھە چوونە دەرەوھە و روويان كرده ئەشكەوتەكانى «جاسەنە». ئەھلى شارىش بەرەبەرە لە شار دەرجوون و روويان كرده قەرەداغ و شارباژنر و ئەو ناوھە.

لە بەياتى ۱۵ مارتى ۱۹۲۳ دا ھىشتا سولەيمانى بە تەواوى چۆلى نە كردهبوو، فرۆكە بۆمبا ھاوئىزەكان بەسەر شارى سولەيمانى دا وە كر دالاش دەستيان كرد بە سوورانەوھە! لە سوورى يەكەم و دووھەم و سىن ھەم دا، يەكەم بۆمبايان خستە خوارەوھە كە مالى [حاجى عارف بەگ] ى بەركەوت، ھەمەبەگى كورى نەبى لە گەل براپچكۆلە كە يا لە بازار بوون؛ كە سىيان دەرنەچوون! لەپاش ھاوئىشتى چەند بۆمبايەك سولەيمانى بە جى ھىشت و گەرەيەوھە. فرۆكەكان نەگە بىشتبوونەوھە فرۆكەخانەى خۇيان، لەشكرى ئىنگلىز گەبىشت و سولەيمانى داگير كردهوھە.

كام سولەيمانى؟ ئەو سولەيمانىيە كە بۆمبا كاولى كردهوھە و دەنگى شىن و شەبۆرى گريان و زارى لە گەرروى كەسانەوھە ھەلئەستى كە فرىانە كەتوون ناوشار بە جى بىلئى! بەمجۆرە پىاوەتە ئىنگلىز سولەيمانى گرتەوھە و گزىا حكومەتى [شېخ مەحمود] ى ھەلقراڻ.

لەولاشەوھە كە [شېخ مەحمود] رووى كرده ولاتى قەمچۆرە و جاسەنە، فرۆكە و بالون ھەموو ساتىك بەسەر سەرەوھە بوو، بەلام دلقايىمى و ئازابى شېخ مەحمود و پىاوانى [شېخ مەحمود] لەودا نەبوو كەسەر لەو جۆرەشتانە بكەنەوھە. شەرپ لە بەينى حكومەتى كوردستان و ئىنگلىزدا بىو بو بە داشى دامە، ھەر جازە بەلايە كائەسوورەيەوھە.

لەو مساوھەدا كە ئەو لە دەرەوھەى سولەيمانى بوو، ئىنگلىز جەورنىكى زۆرى ئەنواند لە سولەيمانى، ھات و چۆى پىاوى «شېخ مەحمود» بە دزى ھەموو ھەر ھەبوو بۆ سولەيمانى؛ ئەم جەورە ھۆشنىكى ترى ھىنايەوھە بە بەر خەلكا، لەلايەن [شېخ مەحمود] ىشەوھە سەرۆكى ھەشرەتەكان بە تەواوى لئى كۆبوونەوھە و ھاتنە سەرئەوھە كە بە پەلاماردانىكى مردن و ژيان،

۲- كوردەكان لە كاروبار و مراحەهاتى رەسمى دا حكومەت ناچارىيان ناكا بەو كە بە عەرەبى قسە بكەن.

۳- حكومەت پێوستە لە سەرى پارىزگارى هەموو جۆرە حقوقيكى دانشتوانى دىكى و غەيرە دىنى ئو و لاتانە بكا.

كەئەم قسانە هاتە ناو، بەمانە تۆزى ناوشارى سولەيمانان هێمن كردهوه و پىنج نائىبان چوو بۆ بەخدا.

لەملاوە ئەم فەرمانانە روويدا، لەولاشەوه ئەو بەبوو كە «شېخ مەحمود» لە ۱۱ تەموزى ۱۹۲۳دا سولەيمانى داگير كردهوه و كەوتەوه ئىشكردەكەى جارانى. لەم ماوه بەدا حوكمرانى ئەكرد و كوردەكانى هەموولايەكى بە هەموو جۆر هات و چۆى سولەيمانى -يان ئەكرد.

كە ئەم ئىشانە لە بەخدا روويدا، ئىتر دەستى نەئەدا بۆ ئىنگليز كە پياونكى وەكو «شېخ مەحمود» مەلىكى كوردستان بىت، يا دەستى نەئەدا بۆى كە كوردستان سەرەخۆيەكى بىي، چونكە ئو ئارەزووى كە ئو هەيبوو بە ولاتى كوردەوارى عىراق، يا ئو ئارەزووى كە ئو هەيبوو بە عىراق، پياووەكانى بەخدا بە بارى سوپاسەوه بۆيان جىبەجى ئەكردا.

مەسەلەى كوردەكان و بەخدا بەرانبەر بە ئىنگليز وەكو مەسەلەى كابراى لىن هاتوو كە كورە نەخۆشەكەى برده سەر «سەى سايق» و گيسكىكىشى لەگەل برد بۆى سەربى، لەگەل ئەو بە نەبووا گيسكى بىردايە، بەلكو ئەبووا مەرتكى بىردايە. كە چوو نە سەر شەخسە كە رووى كرده شەخس و پىنى وت:

«سەى سايق». تۆ وە گيسكىن خاسى ئەكە پتەوه خاسى كەرەوه، خاسى ناكە پتەوه «بالانەران» وە مامرى كەر ئەكا!.*

لەم ماوه بەدا كە «شېخ مەحمود» لە سولەيمانى بوو لە هەموولايەكەوه بە تايەتى لە قۆزى پىنجوننەوه سەروكى عەشرەتەكان و هەموو جۆرە كوردىك هات و چۆيان ئەكرد و بە گيانىكى پاكەوه ئەيانويست ئەم حكومەتە بۆىت. رسوماتى حكومەتیش وەكو جاران كۆشە كرايەوه و هەمووشىتك لە رىگەى خۆيەوه ئەپۆشست. لە ولاتى ئىترانا بە تەواوى دلگەرميە كيان بەم كوردايەتە پەيدا كەردبوو.

حكومەتى ئىنگليز و عىراق كەوتنە سەر ئەوه كە بە تەواوى قۆل بكەن بە قۆزى يەكا بۆ لەناو بردنى حكومەتى «شېخ مەحمود»، وەزارەتى بەخدا وەزارەتى «جەعفەر عەسكەرى» بوو، بەتەواوى لىن بپا، با هەر جۆرە زياتىكىش روويدا، هيرش بەرتنە سەر حكومەتى سولەيمانى. بە تايەتى لە ۱۵ مایسى ۱۹۲۴دا كارەساتى كوشتارى بەينى «فەلە» كان و ئەهالى «كەركوك»

* - «سەى سايق» و «بالانەران» دوو مەزارن لە شارەزور، هەرىە كە لە سەر كۆپۆن بەرانبەر بە يەك.

رویداد بود، لیره‌دا [شیخ محمود] زور به سوز هه‌لیدایه و شه‌یوست له تۆله‌ی شه‌و نیشه ناشیرینه‌ی «که‌رکوک» دا تۆی فه‌له‌کان بپرئرتتوه. له‌ملاوه‌ش مه‌ندوبی سامی به‌غذا «سیر هنری دوس» به‌هموو دلنیکیه‌وه شه‌یوست نیشه‌که بپوشری، ته‌نانه‌ت «فته‌تاح به‌گ» ی موته‌سرفی که‌رکوک‌کی لابردبوو، «مجدید به‌عقوبی» ره‌ئیس‌ی به‌له‌دیه‌ی دانابوو له‌شونتی، هه‌ر بۆ شه‌وه برینه‌که ته‌شهنه‌ نکا. که‌چی له‌ولاره [شیخ محمود] رسه‌که‌ی شه‌می نه‌کرده‌وه به‌ خوری و هه‌ر زیاتر له‌سه‌ری شه‌روژشت.

که «که‌رکوک» تۆزی نیشه‌وه شه‌م ناسۆره له‌ دل‌ی مه‌ندوبی سامیا زیاتر ژانسی په‌یدا کرد، «مبسته‌رکورنوالیس» موسته‌شاری داخلیه و شاره‌زای کاروباری ولاتی سوله‌یمانی بوو، [مه‌ندوبی سامی] تاخر برپاری له‌گه‌ل دا‌که به‌هۆی «عه‌لی جه‌وده‌ت» وه‌زیری داخلیه و «جه‌عه‌ره‌ سه‌که‌ری» و دیوانی وزراوه تا تاخر هه‌ناسه برپار بده‌ن بۆ له‌ناو بردنی حکومه‌تی [شیخ محمود].

هه‌موو شه‌م ئیشه‌نه‌ کرا و هیزی حکومه‌تی عیراقی به‌ هیزی عه‌سه‌که‌ری لیوی و هیزی هه‌وایی به‌رتایه‌وه روو به‌ ولاتی سوله‌یمانی که‌وته‌ن جهم‌وجول. سه‌ره‌تای شه‌ه‌ر هه‌ر له‌ ده‌ورویه‌ری [جه‌مجه‌مال و ده‌ره‌بندی بازان] دامه‌زرا، له‌به‌ر شه‌وه ده‌ستیک‌ی نه‌هینیش له‌ژیره‌وه له‌ ولاتی سوله‌یمانی ئیشی هه‌ر شه‌ر کرد، له‌شکری [شیخ محمود] له‌گه‌ل شه‌وه‌دا پیاوانی وه‌ کو‌که‌ریم به‌گی فته‌تاح به‌گ و «ساییری که‌ریم به‌گ» یشی هه‌بوو، هه‌ر توانای گپترانه‌وه‌ی شه‌وه‌هیزانه‌یان نه‌بوو.

له‌ تاخرا له‌ ۱۹۲۴دا شیخ محمود سوله‌یمانی به‌جی هینشت و عه‌سه‌که‌ری عیراقی و ئینگلیزی سه‌ره‌له‌نوئ شاری سوله‌یمانیان گرتتوه و شه‌مجاره به‌ هه‌موو توانابه‌کیانه‌وه که‌وته‌ن قایمکردنی ولاتی سوله‌یمانی و ده‌ره‌وه‌ی، ورده‌ ورده‌ ره‌گی خۆیانیان تیا دا‌کوتا، شه‌مجا هه‌ر به‌ قسه‌ی ئینگلیز حکومه‌تی عیراق هینای مولکه‌کانی [شیخ محمود] ی هه‌موو زه‌وت کرد و به‌یانی ده‌رکرد که‌ شه‌م مولکانه‌ مافی «شیخ محمود» یان پتوه‌نیه.

[شیخ محمود] که‌ سوله‌یمانی به‌جی هینشت رووی کرده‌وه ولاتی «جاسه‌نه» و له‌ملاوه‌ تا ولاتی پینچوین هه‌ر به‌ناوی حوکمداریه‌وه ده‌ستی بۆ شه‌برد، که‌ هیزی حکومه‌ت شه‌چوه سه‌ری له‌شکه‌ره‌که‌ی شه‌چوونه ته‌شکه‌وته‌کانه‌وه و ئیتر شه‌وان هه‌جیان پین نه‌ته‌کرا.

هه‌روه‌ه‌ له‌ حوزیرانی ۱۹۲۵دا مه‌ندوبی سامی به‌غذا و حکومه‌تی عیراق فه‌رمانیکیان ده‌رکرد که‌ هه‌رکه‌س «شیخ محمود» بگری، ج به‌ زیندوویتی، ج به‌ مردوویتی شه‌ست هه‌زار روویه‌ی بدرنتن. بۆ «که‌ریم به‌گی فته‌تاح به‌گ» و بۆ «ساییری که‌ریم به‌گ» یش هه‌ر به‌که‌ ۲۰ هه‌زار روویه‌ به‌خشش دانرا بۆ شه‌وه‌که‌سه‌که‌ بانکوژی یا بیانگری.

کابرایه‌کی [فه‌له‌] ی لیوی به‌خو‌گۆرین چوو بوو بۆ کوشتنی شیخ محمود و شه‌وانیتر، شیخ پینی زانییوو، له‌پاش برسیار لیکردن به‌ ته‌واوی بۆی ده‌رکه‌وت که‌ مه‌سه‌له‌ وایه، ناچار فه‌رمانی دا به‌ کوشتنی.

دەرچوونى [شىخ مەحمود] لە سولەيمانى و تىكچوونى حكومەتى كوردستان، لە دىلا كارىنگى گورەى ئەكرەم سەر دلى كوردەكان و لەبەر هينزى داگير كەريش ئەوانەى ناوشار نەياتەتوانى دەنگ بەكن. تەنانت كوردە ناحەزەكانى [شىخ مەحمود] بش تىكچوونى ئەو حكومەتەيان ھەر بەلاوہ خوش نەبوو، چاوەروانى ئەو بوون كە ئەگەر ھەلىكىيان بۆ ھەلكەوى بەسەريا نەچن، جا سەر ئەكەون يا سەر ناكەون ئەمە شتىكى ترە.

ئىنگليز ھەستى بەمە كردبوو ئەبەوست بە جۆرنكى [غەير مياشر] تا پىنى بكرى دلى كوردەكان راگير كا، بە تايەتى ئەوا لەولاشەوہ «شىخ مەحمود» كۆلى نەداوہ و ھەر لە شاخەكانايە و زياد لە قابليەتى جارائى عەزبەتى حكومەت ئەدا، بوونى ئەو و مانى ئەو، ھىوايەكى گورەى بۆ ھەموو جۆرە كوردىك.

ھەر لەبەر ئەمە بوو كە لە شوباتى ۱۹۲۵دا لەوكاتەدا كە ليژنەكەى «كۆمەلى ئەقوام» ھاتن بۆ تىگەيشتن لەو ناكۆكيەى بەينى كوردەوارى عىراق و توركيە لەسەر موصل، بەرتانيا ئەوہى زىندوو كوردەو كە ئەين كوردەوارى عىراق پال بەدا بە عىراقوہ، بەلام بەو مەرجە كە ئارەزووہ كانى كورد بەجى بەھينرى؛ ئەو سى ئارەزووانە كە لە ۱۱ى تەموزى ۱۹۲۳دا ديوانى وەزارەتى عىراقى بىرارى لەسەر دا و لە لاپەرە ۸۳ ئەم كتيبە باسكرا.

دووياتە كوردنەوہى ئىنگليز بۆ ئەم قسانە ھەر بۆ ئەوہ بوو كە دلى كوردەكان - وەكو باسكرا - گۆيا بكاتە خوێ!

«شىخ مەحمود» لەگەل ئەوہ شا كە لە دەرەوہى سولەيمانى بوو، لەملاوہ بەتەواوى حكومەت و ئىنگليزەكانى بىزار كردبوو. حكومەت بە ھىچ جۆر چارى نەئەكرد، لەولاشەوہ لە خەتى پىنجوننەوہ لەگەل ھەورامان و مەريوانا دەنگ و باسى قسەى داخستبوو كە روو بكاتە ئەو ناوہش، ماوہى بەينى جاسەنە و پىنجونىن و مەريوان دەسەلاتىكى تەواوى بەسەرا ھەبوو.

لەو سەردەمانەدا «مىستەر ئەدمۇندس» بەقسەى «مىستەر كورنواليس» موستەشارى داخليە لەو ولاتانەدا ئەسورابوہ. كە كە ستر دەستى «شىخ مەحمود» ى ئەگە بىشتى. يە كسى لەوشونانە «كۆبە» بوو. لەو وختەدا «عەلى كەمال» لەوى معاونى پۆلىسى كۆبە بوو. [مىستەر ئەدمۇندس] ئەچىتەلاى پىنى ئەلى كە گۆيا ئەو بەلكو خوێ بگەيەتتە «شىخ مەحمود» و پىنى بليت دەست لە ئازاوہ ھەلگىرى و بچيت بۆ بەغدا. عەلى كەمال ئەمەى بەلاوہ سەير ئەبن؛ [شىخ مەحمود] كە خوێ بە مەليكى كوردستان ئەزانن چۆن لەشتىكى وادا ئەكەوتنە شونىن قسەى ئەم؟.

بە «ئەدمۇندس» ئەلى ئەمە ناكرى، بەلام من ئەتوانم لەگەل «سالح زەكى بەگ» دا - كە لەو وختەدا لەگەل شىخ مەحمود بوو - قسە بكەم و بەلكو ئەو شىخ تىگەيەن.

لەسەر ئەم تەگيرە «عەلى كەمال» قسەلە «سالح زەكى بەگ» ئەگيرتەوہ و ژووان ئەدەن كە لەدنى «خەرابە» يە كتر بىين.

ئەمجا ھەر لەو رۆژانەدا ھەر دوولا ئەچنە «خەرابە» و ئاخىر قسەيان ديتە سەرئەوہ كە بەلكو

[سالم زه کی به گ] شیخ محمود بیستنه سهر شه باوهره که بجیت بو به خدا بو چاوینکه وتنی پیاوه کانی به خدا بو رنکه وتن.

که [سالم زه کی به گ] نه گه پرتنه وه و مه سه له، له شیخ محمود تینه گه به نن. شیخ رازی نابن به چوون. به لام بریار له سهر شه نه دا که له لایهن شه وه «سالم زه کی به گ» بجیت بو به خدا و ههر قسه و باسینکی رنکه وتن هه به، شه و بیبرینتته وه.

له ده و روبه ری سهره تای سالی ۱۹۲۶دا [سالم زه کی به گ] نه چمن بو به خدا، له ولاشه وه میسته رنه دموندس، کورنوالیس تینه گه به نن له که زین به هین. سالم زه کی به گ «هه بدو لمو حسین سه عدون» وه زیری داخلیه و «میسته رکورنوالیس» موسته شاری داخلیه - ی له وه کاله تی [شیخ محمود] وه چاویته که وی. شیش و کار هه مو له ده ست کورنوالیس بو. قسه و باس دینه سهر شه که شیخ محمود واز بیتنی له هه مو وشت و له [عیراق] بجیتته ده ره وه، کارینکی به سهر سیاسه تی عیراقه وه نه بن، یه کی له کوره کانی بنیری بو به خدا بو خورنندن، مولکه کانی بن بدرتته وه و خوی یه کینکی بو دانن بو چاویری کردیان.

«سالم زه کی» شه قسانه ی هه لگرت و هینانه وه بو شیخ محمود، شیخ محمود له مه زور توربه بو، به لکو هه ندی شتیشی دایه پال «سالم زه کی به گ» و هه پیشی کرد.

«شیخ محمود» زووتر قسه ی دابوو به ولاتی مریوان و پینجوتن که بجیت بو شه نار، به ره به ره ولاتی جاسانه و شه شکه وتی به چمن هینشت و رووبه رووی ده و روبه ری پینجوتن بو وه، که له ونه بجیت بو «پیران» له مریوان.

ولاتی سوله یمانیش له تنگ و چه له مه دا بو، هیزی حکومت هه مو شه ناوه ی داگیر کرد بو، زیاتر له هیزه که ش پولیس و سهربازی کورد بوون، هه رچه نده بو شه رکردن له گه لیا سهربازی لیوی و ئینگلیز و سهربازی عیراقی بیکه وه شه چوون به گزیا، به لام باوه ری ئینگلیزی و حکومتی عیراقی شه بوو که پولیس و سهربازه کورده کان ینش بخزینا. «شیخ محمود» یش نه به و یست گولله ی خوی به و جوژه به ناشکرای بنی به کورده وه، چونکه شه شه به و یست کورد رزگار کا، ئیسته چون خوی بیانکوژی؟ شه مه و دیسان ولاتی [جاسانه] و ده و روبه ری سوله یمانی به هزی بوونی له شکری «شیخ محمود» وه له ناوه دا تووشی گه لنی بوردمان و هه زیت بیوون له لایهن هیزی حکومته وه.

شه دوو هزی به بوو که پالیان نابه «شیخ محمود» وه بو شه شه و له ولاته به جن بیلنی و بجیت بو «پیران».

له ده ورانه دا که شه له به بنی پیران و پینجوتن دا بو، له لایان حکومته وه و له می بو تیرا که حکومت شه بوئ رووبه روو له گه ل خزیبا ده میان بگاته یه ک و به لکو له کوزبووه وه یه پاندا رنک بکه ون و ئیتر ههر دوولا وازینن. جا حکومت دانانی شه شوئنی کوزبووه وه به ی خستوته ده ست شیخ محمود خوی، له کوئی ناره زوو شه کا تا تیا با کوزبینه وه. «شیخ محمود» به مه رازی

بوو، «خورمال»ی دانا بۆ شونڤی کۆبوونهوه و قسه کردن تیايا.

ئەمجا لە ۱ی ئەیلوولی ۱۹۲۶دا میستر کورنوالیس موسه شاری داخلیه، [کاتبان هۆلت] سکرتیری «مەندوبی سامی» بەغدا، موفەتیشی ئیدارە ی سوله یمانی لەلایەن ئینگلیزهوه بەرێ کەوتن بۆ خورمال و لەولاشهوه شیخ مەحمود بە خزی و چەند پیاویکەوه هات و کۆبوونهوهوه کەیان ۳ سەعات دره یژه ی کیشا، لەم کۆبوونهوهوه دا قسه یان لەگەڵی شتەوه کرد. لەئاخردا لەو شونهدا لەسەر ئەم شتانه ی خوارهوه رێ کەوتن:

۱- [شیخ مەحمود] خزی و هەندی لە خزم و پیاوه کانی لەسەر پرس و رای حکومەت نەبێ نەبەتە ناو هێزاقهوه.

۲- دەست لە هیچ ئیشیکی حکومەت نەدا، کەسیش هەلنەخرێنێ بۆ ئەوه دەست بخاتە کاروباری حکومەتەوه، تیکه لاوی هیچ بزوتتەوه یه کی سیاسی نەبێ بەرانبەر بە «عیراق».

۳- [بابە علی] کوری بێرێ بۆ «بەغدا» کە لە سەر حسابی حکومەت بخوێنێ.

۴- ئەگەر رۆژنیک لە رۆژان حکومەت لێی خۆش بوو، ئەم لێ خۆشبوونه ی کە لەبارە ی سیاسەتایه، نەبێتە هۆی ئەوه کە ئەگەر خەلکی تر لە بارە ی کاروباری تاییهتیهوه لەگەڵیان، وستیان شکات و شکاتکاری لێ بەکەن رنکه یان لیبگرێ.

۵- ئەو مولکانه ی کە حکومەت لێی زهوت کردوه یی بەداتەوه و ئەو ئەتوانی یه کێکیان بۆ دابنێ بۆ ئەوه ییانهتیهت بەرهم.

۶- حکومەت خۆشبین لە هەندی لەزێر دەستەکانی بەرانبەر بە چەند بەیمانیک، بەلام ئەوانه ی کە گوناحه کانیان زۆره، لەوانه خۆش ناییت^۵

باش ئەم قسانه ئینگلیزه کان ههستان گه رانهوه بۆ بهغدا و «شیخ مەحمود»یش بۆ دەوری یینجوزین و پیران. لەم مەرجانه کە ئەم ئینگلیزانه دایاننا، شیخ مەحمود زۆر سەری سوپما، لە ئاخرا هەر بە هیوای ئەوه کە بزانی دنیای پاشه رۆژ به چ کاره ساتیکی تر ناوسه، لە ۲۲ی تشرینی یه کەمی ۱۹۲۶دا لە لایەن خزیهوه «سەید ئەحمەدی مەرەخەس»ی نارد بۆ بەغدا بۆ جێبه جێ کردن و ئیمزاکردنی ئەم پیمانانه. «سەید ئەحمەد» ماوه یەک لە بەغدا ماوه یهوه و لەلایەن ئەم فەرمانهوه کەوتە قسه کردن لەگەڵ پیاوه کانی بهغدا و لەگەڵ ئینگلیزه کانا. تا لە دەوریه ی ناوه راستی کانونی دووهمی ۱۹۲۷دا حکومەتی عیراقی ئیمزای پیمانانه کانی کرد و [سەید ئەحمەد] هتایهوه بۆ «شیخ مەحمود» کە ئەویش ئیمزای بکات.

لەو ماوه یه دا کە «سەید ئەحمەد» چوو بوو بۆ بەغدا، «شیخ مەحمود» هەر فیکری لە

۵- مەبەست بهو گوناحه یه زۆر زلاته لەو رۆژانه دا «کەرم به گی فتاح بهگ و سایر ی کەرم بهگ و شیخ علی قه بیره و

شیخ محمەده بچکۆله و خه لیفه بونس» و چەند کەسیکی تر بوون.

چونیه‌تی نم به‌یمانہ نه‌کرده‌وه؛ فیکری له‌وه نه‌کرده‌وه که نه‌وله‌و رۆزه‌وه هژی‌شی کردته‌وه تا نه‌م رۆزه، نم همه‌وو شۆرش و ئازاوانه‌ی بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی حقه‌ی خوراوی کورد و بۆ سه‌ره‌بخزی کورد کردوه، که چی ئیسته په‌یمانکی وه‌ها همه‌وو کۆششه‌که‌ی نه‌دا به‌بادا و وه‌کو نه‌وه وابه‌که هه‌ره‌هچی نه‌کردین. له‌به‌ر نه‌م باوه‌رانه له ئیمزاکردنی په‌یمانکی واپه‌شیمان بووه‌وه و بریاری دا که به‌وجزه به‌ئاسانی ئیمزای نه‌کا. به‌و بۆنه‌وه هینای له ۲۷ی کانونی دووه‌می ۱۹۲۷دا نم نامه و مه‌رحه‌ی بۆ مه‌ندوبی سامی به‌خدا نووسی و بۆی ئارد. بۆی نووسی که:

«له‌به‌ر نه‌وه که وه‌ختی خزی حکومه‌تی به‌ریتانیا له‌باره‌ی حقوقی کورده‌وه هه‌ندئێ قسه‌و په‌یمانی داوه به‌کۆمه‌لی نه‌قوام - عه‌صه‌الام - و ئیسته‌پشتی له‌و قسانه‌ کردۆته‌وه؛ من داوای به‌جینه‌نانی نه‌و په‌یمانانه نه‌که‌م، یان به‌لانی که‌مه‌وه بۆ نه‌وه من بتوانم نم په‌یمانیه‌ی به‌ینی خۆم و حکومه‌تی عێراقی په‌ ئیمزا بکه‌م، نه‌بێ ناوچه‌ی پینجۆنیم بدریتێ بۆ نه‌وه نه‌و ناوچه‌یه‌ بێی به‌ شۆین و جینگه‌ی نه‌و که‌سانه‌که‌ وه‌کو من داوای حقوقی میلیلی کورد نه‌که‌ن.»

[مه‌ندوبی سامی]ش بۆی نووسیه‌وه که:

«کۆمه‌لی نه‌قوام شتی وای نه‌وتوه که سه‌ره‌بخزی بدرئ به‌ کورد، نه‌وی نه‌و دانی بیانایی نه‌وه بووه که ئاره‌زووی کورده‌کان به‌جێ به‌ینرئ، نم ئاره‌زووه‌ش نه‌وه‌یه که کاربه‌ده‌سته‌کانیان له‌ خۆیان بێ، زمانی کوردی زمانیکی ره‌سمی بێ. دوو حکومه‌ته‌ی هێراقی و به‌ریتانی نه‌مه‌یان قبول کرد و که‌وته جینه‌جێ کردنی.»

[شیخ محمود] که نم وه‌لامه‌ی بیسته‌وه بریاری دا له‌سه‌ر شۆرش خۆی بپروا و ده‌ستی کورده‌وه به‌ داگیرکردنی نه‌و ولاتانه و به‌ پیاووانی ناردن به‌هه‌موو لایه‌کی ولاتی پینجۆین و شاره‌زوررا. سه‌ره‌له‌نوێ له‌گه‌ل حکومه‌تا که‌وته‌وه شه‌ر، «پینجۆین»ی کرد به‌ شۆینی بنه‌ی شه‌ر و به‌ره‌به‌ر روو به‌ ولاتی «سوله‌یمانی» نه‌رۆشت.

له‌و ماره‌ی چهند مانگه‌دا که‌شه‌ر وه‌ستینرابوو، حکومه‌ت له‌ به‌ینی پینجۆین و سوله‌یمانی دا گه‌لێ کارقایمی کردبوو، نوخته‌ی پۆلیسی له‌ هه‌موو لایه‌ک دامه‌زراندبوو، هیزی هه‌وایی به‌ریتانی بۆ پاسی نه‌و نوختانه و بۆ چاوترساندنی خه‌لک، هه‌موو وه‌خت هات و چۆی بوو.

پاش نه‌مه‌هیزیکی زۆر زۆر له‌ هی حکومه‌تی عێراقی و له‌شکری لیوی و فرۆکه‌ی ئینگیزی به‌جاری په‌لاماری «شیخ محمود»یان دا له‌ پینجۆین و ده‌وروبه‌ری پینجۆین. به‌ره‌ی لای شیخ مه‌حمودیش به‌ره‌نگاریان بوون، شه‌ر هه‌تا هه‌تا هه‌تات گه‌رمتر نه‌بوو، هیزی حکومه‌ت هه‌تا هه‌تات زیاتری نه‌کرد، هیزی «شیخ محمود» ورده‌ ورده‌ له‌به‌ر که‌م بوونه‌وه‌ی چه‌ک بێ هیزی به‌سه‌را نه‌هات، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا زبانی کوشتاری به‌ری حکومه‌ت و زبانی جبه‌خانه و فرۆکه‌یان له‌ حساب نه‌ته‌هات.

له‌ئاخرا له ۲۰ی نیسانی ۱۹۲۷دا شیخ مه‌حمود پینجۆین - ی چۆل کرد و هیزی حکومه‌ت له‌ رۆژی ۲۲دا چروه‌ ناویه‌وه و به‌هه‌موو چۆر ده‌ستی کرد به‌ کار قایمی تیاپا. هه‌رچه‌نده‌ پینجۆین

لەدەست «شېخ مەحمود» دەرجوويو بەلام لە دەروە حکومەتى بەشەرى چەتەيتى کوشتيو، هەر جاره لەلايه کەو بەلامارى ئەدا.

پاش ئەم ھەزايە ھەندئى لە دۆستەکانى پىنان وت مادام کاروبار ئىستە وای لىھاتوو، شەرى نەچوو بچيئت، يىنە ئىستە پەيمانە کەى خۆت و مەندوبى سامى و حکومەتى ھىزاقى ئىمزاگە و ئىمرۆ ھىنەنە کە بدە بە حکومەت، سەبەى رۆژئى کە بشوويە کمان پيا ھاتەو ئەتوانين ئەو شەرىەى ئىستە ئەيکەين ئەو رۆژە بيکەين.

قەسە کەيانى وەرگرت، ئەمجا ھات پەيمانە کەى ئىمزا کرد و دای بە «مەجيد ئەفەنى» کاتىسکان و «بابى ھەلى» کورپى خستە تەک و ناردە پىنجوئىن، لەوئۆرە ئەو چوو بۆ بەغدا، لە ۱۴ى حوزەيرانى ۱۹۲۷دا ئەوان گەيشتە جىن و پەيمانە کەى گەيانە شوئىنى خۆى.

لە رۆژى ۱۷ى مانگدا خۆيشى ھات بۆ «پىنجوئىن»، لەملاشەو مۆتەسەرفى سولەيمانى و موفەتيشى ئىدارى ئىنگليز لە سولەيمانى چوون بۆ پىنجوئىن، ئەوى لەلايهن بەندەکانى پەيمانە کەو مابوو جىيە جىن گرا، پاشان ئەمان گەرانەو بۆ سولەيمانى و ئەوئىش چوو وەو بە «پىران».

لە ۲۸ حوزەيراندا [جەھفەر ھەسکەرى - رەئىس الوزرا] چوو بۆ سولەيمانى و لەوئۆرە بۆ پىنجوئىن، «شېخ مەحمود» یش لەولاو ھات و لەگەل ئەوئىشا چاويان بەبەک کەوت، قەسەيان ھاتە سەر ئەو کە ئەوئىش خۆى بچيئت سەرىکى بەغدا بەدا، ئەم قەسەيشى وەرگرت و بەرى کەوت، لە ۵ى تەموزى ۱۹۲۷دا گەيشتە بەغدا و لەوئى «مەندوبى سامى» چاويکەوت و شوئىن و جىگەى بۆ «بابە ھەلى» کورپى - کە لەگەل خۆى ھىتابووى - رىک خست و پاشان گەرايەو بۆ سولەيمانى و لەوئۆرە بۆ «پىران» لەمەريوان.

کە ئەو چوو لە «پىران» دانىشت، مەھناى وانەبوو شۆرشى کوردايەتى نىشتەو و ئىتر ئاو کرا بە تاگرا. لە ولاتى سولەيمانى لەسەر بە شېخ مەحمودەکان لە ژئەو ھەر خەرىک بوون و بۆ ھەل ئەگەران، پياوھەکانى [شېخ مەحمود] ھەموو جار ھاتوچۆى سولەيمانى - يان ئەکرد، لەم ھات و چۆکردنەدا ھەموو جۆرە باوھرىک تازە ئەبوو ھە.

بەئى وەر کە لە ھەموو ولاتىک بە بەرى توچار و خاوەن بارەکان حەز بە ئاسايش و پشينوئى نەبوون ئەکەن، لە سولەيمانىش ئەو دەستەبە لە روالەتا حەزيان بەو بى پشينوئە ئەکرد، بەلام مەھناى وانەبوو کە بزوتنەوئى «شېخ مەحمود» يان پىناخۆش بوو، ئەيانزانى کە شۆرشى شېخ مەحمود بۆ سەرىخۆبى و بۆ ئازادى کوردە، ھەموو دەمىکيش سەرىخۆبى و ئازادى لە دىلى و ژئە دەستەبى خۆشترە، ئەوئەندە ھەبوو لە روالەتا لەبەر ھىزى زۆردار واپان پيشان ئەدا کە گۆيا ئەوئەندە لوت بەم بزوتنەوئى [شېخ مەحمود] دا نايەنن. خۆ ئەگەر لەزئەيشەو سەرى بکرايە، ھەموو کسپە لە جەرگيانەو ئەھات بۆ دەربەدەرى «شېخ مەحمود» و بۆ تىکچوونى حکومەتى کوردستان.

بۆ وئە پیاوختە کانی «کەرمىى عەلەكە» كە لە ژێرەوه و بە بىندەنگ لە گەل دەستەى [شىخ مەحمود] و لە گەل ئەهلى سولهيمانيا بە پارە و بە لىرە ئەيناندا، ئەمە يەكئىك يوو لە شا وئەى هەستى سولهيمانى بەرابەر بە بزوتتەوى شىخ مەحمود و وڵاتى شىخ مەحمود.

ئەمە لەملاوه هەستى نەينتى سولهيمانى وا، لە وڵاشەوه مەركەزى سياسەت و بزوتتەوه لە سولهيمانيەوه چوو بووه «پىران». شىخ مەحمود لەوى دانىشتبوو ئەمەش مەعناى ئەوه نەبوو كە دەستى لە ئەنجامى شۆرشى چەندسالىەى هەلگرتوو. بەلكو كۆنگرەى راستى بۆ ئەم مەبەستە هەرتەوه بوو كە لە «پىران» دروست ئەبوو.

[پىران] ناوهراستى بزوتتەوى شۆرشى شىخ مەحمود بوو، مەريوان و هەورامان و بانە و جوانزۆ و رەوانسەر بە دەورەوه بوون، زىيازى گەرميان و كوستانى عەشرەتى جاف بوو، رىنگەيەكى نزيكى چەپەرى [سەن] بوو بۆ دەم بە يەك گەيشتن لە گەل ئەهيانەكانى سەدا. شىخ مەحمود لە وئەدا بە سانايى لە گەل ئەم هەموو شۆتەنەدا قەسى ئەكرد و ئەم هەموو شۆتەنە وەكو پورەى هەنگ لە دەورى كۆ ئەبوونەوه.

لە وئەدا توانى مەزىتە يەكەى گەوره دروستبكا و بىئىزى بۆ ئەهيانەكانى سەن بۆ ئەوه بىرپار لەسەر بوونى حكومەتىكى كوردى بەدەن و پاشان بە هۆى ئەم بە مەزىتە و پشتىوانىبەوه كە لە هەموو لايەكەوه ئەكرى، سەر لە نوێ تىهەلچىتەوه و بكەوتتەوه ئىشكردن.

كە وابوو ئەو ماو يەكەى شىخ مەحمود لە «پىران» و «ولەژىر» بوو وە نەينتەنھا لە بەر ئەوه بووبىن كە ئىنگىلىز، يا حكومەتى عىراقى رىنگەى هاتتە وەيان لىگرتوو، بەلكو زياتر ئامانجەكەى ئەوه بوو كە ئەو شۆتەنە رىك خا. ئەگىنا ئەگەر ئەو بىويستايە بە زىانى چەتە يەنى رايبوزى، هەموو دەمىك ئەتوانى لە ژىر سىبەرى ئەو زىانەدا ئىنگىلىز و حكومەتى عىراقى تووشى گەل تەنگ و چەلمە و گىروگرفت بكا.

سولهيمانى و كورده وارى ماو يەك بە هىمنى روالەتى و بەنا ئاساشى فىكرى رايانواردا، ئەمان لەملاوه و «شىخ مەحمود» لە وڵاوه. و رده و رده سالى ١٩٣٠ تەنگى بە هاتە پىشەوه هەلچى، سالىكى سەير بوو بەرابەر بە كورده وارى، بۆنى خوئى لى ئەهات؛ بۆنى خوئى لى ئەهات زياتر بەرابەر بە ناوشارى سولهيمانى!

پەيمانى عىراقى - ئىنگىلىزى ١٩٣٠ خەرىك بوو ئەهاتە پىشەوه، هىشتا سالى ١٩٣٠ نەهاتبوو «مەندوبى سامى» بە رىتائى لە بەخدا «جلىرت كلاتىن» مرد و حكومەتى بە رىتائى «سەر فرىسىس همفرىزەى دانا بە مەندوبى سامى و لە ١٠ى كانونى يەكەمى ١٩٢٩ دا گەيشتە بەخدا، بە پەلە گەيشت بۆ ئەمە بناخە بۆ بەستتەوى ئەو پەيمانە دا بنى! چونكە بناخەكانى «كلاتىن» بە مردنى خۆى تۆزى تىكچوون.

كە ئەم هات بۆ بەخدا، «وزارەت وەوزارەتى» عەبدولموحسىن سەعدون» بوو. وا دىيازبوو

قەسە كانىيان يەككى نەئەگرت بۇيە لە داخانا لە ۱۳ تەشرىنى دووھەسى ۱۹۲۹دا لە بەغدا خۆزى كوشت و لە وەسپەتنامە كەشپاوتى: «شەھب چاۋەرتنى خزمەتە و ئىنگىلىزىش نايەلى، منىش ھېچ پىشپاوتىكىم نە، ھىراق سەربەخۆزى ئەوى كە چى بىن ھىزىش، وا ئەزانن من بەرانبەر بەم نىشمانە خائىن - م و پياۋى ئىنگىلىزم، داخە كەم قەسە پياۋى پياۋ ناگرە كۆي، كەواتە با من لە پىنارى ئەم نىشمانەدا بېم بە پىشمەرگە!».

لە رۆزى ۱۸ ھەينى مانگا «ناجى سويدى» ۋەزارەتى دروست كرد، ئەوئش كە سەيرى كرد ئەركە كانى ئىنگىلىزى پىن بەرتوھ نابرئ. لە ۱۹ مارتى ۱۹۳۰دا دايە دووھە. لە ئەركە ھەرە زلە كانى ئىنگىلىزىش مەسەلەى پەيمانە كە بوو، كە لە ۱۹۲۲ كرابوو و بۆ ۱۹۲۷، لىرەدا پىنج سالى تر دوابخرئ، لە ۱۹۳۲ كۆمەلى ئەقوام ئەگەر نۆتەرى ھىراقى خستە ناوخۆبەو، ئەو وەختە ئەو پەيمانى ھىراقى - ئىنگىلىزىيە كە لە ۱۶ كانونى يەكەمى ۱۹۲۷دا لە نەدەن ئىمزاكراۋە بگەرتتەوھ ئىشەوھ.

كە ئەمانە روويدا «نورى سەھىد» ھاتە پىشەوھ وتى ئەم ئىشە ئىشى ئەوان نە ئىشى خۆمە! لە ۱۳ مارتى ۱۹۳۰دا ۋەزارەتى دروست كرد و كەوتە ھات و چۆ ھەلسووران بۆ پەيمانى ئەم سالى ۱۹۳۰! لە ئەندامانى ۋەزارەتە كەي: «جەمىل مەدقەھى» ۋەزىرى داخلىھ، «جەمال بابان» ۋەزىرى ھەدلىھ، «جەھفەر ھەسكەرى» ۋەزىرى دقاع بوون.

نارى ئەمانە مان بۆ ئەوھ ھىنا چۆنكە ئىشمان پىيان ئەكەوئى بە كەمە كى پىش مانگى ئەبىلرول! ھەر لەم ۋەزارەتە شا بوو كە «توفىق ۋەھبى» كرا بە مۆتەسەرفى شارى سولە پەيمانى.

ئەو قەسەبە لە ھەموو كەس ئاشكەرابوو كە پەيمانى ھىراقى - بەرتانى ئەبىن لە رۆزى ۳۰ ھوزەيرانى ۱۹۳۰دا دواينى پىن بەرتىرى، وردە وردە بەندە كانى پەيمان بەگەلى پىش ئەم سىزووھ كەوتە بەرچاۋى خەلك. بەجۆرتكى تىكرابى لە ولاتە كانى جنوبى ھىراق و بەغدا دا دەنگ و باسى نارەزايى خەلك لەم پەيمانە بلاۋ بووھو، ئەو سىترا ئەم پەيمانە بە جۆرتكى نىوھ نەھتى بىكرئ، كە چى زۆر خراب دەنگى دايەوھ، ئەم دەنگ دانەوھىيە و قەسە لىوھ كۆردەنى خەرىك بوو بەرانبەر بە ھىراق ئاۋە كە لە ئىنگىلىز لىئى بكا! ھەراى شارە كانى جنوبى ھىراق و شارى بەغدا دەستى پىنكر، ئەمان لىرە لە گەل ئەو ھەرايەدا خەرىك بن.

ولائى سولە پەيمانى و كۆردەوارى كە سەپريان كرد ئەم پەيمانە بەمجۆرە كە ئەبەسترى لە بارەى كۆردەوھ ھېچ شىتكى تىدا نەي و ئەو قسانە كە زووتر لە لايەن حقوقى كۆردەوھ و تىراوان بۆ دەرماتىش لەم پەيمانەدا نىن! ئەمە ئاۋاۋە يەككى فېكرى لە ولائى «سولە پەيمانى» دا نايەوھ، ئەو ك ھەر لە سولە پەيمانى بەلكو لە ھەموو كۆردەوارى ھىراق دا داخ و زارى دوور خستەوھى شىخ مەحمود و تىكچوونى حكومەتى كۆردستان لە دلى خەلكا پەنگى خواردوبووھ ئەمەشى چووھ سەرا!

جاری له مانگی شوباتی ۱۹۲۹دا جه مال بابان، حازم شه‌مدین ناخا، حه‌مه‌به‌گی جاف، ئیسماعیل ره‌واندزی، سه‌یفوللا خه‌ندان، حه‌مه‌سالح به‌گی حه‌مه‌علی به‌گ - که ئەمانه نایی کورد بوون له پارله‌ماندا - هه‌ریزه‌یه‌کیان دا به ره‌ئیی وزرا و له باره‌ی کاروباری کورده‌وه داوای هه‌ندئ شتیان کرد، که له‌و شتانه ئەمانه‌ی خواه‌وه بوون:

۱- یه‌کیه‌تیه‌کی ئیداره‌ی کوردستان درووست بکریئ که ولاته‌کانی که‌رکوک، هه‌ولیر، سوله‌یمانی بگریته‌وه و ئەمانه هه‌موو پیکه‌وه بن، لیوایه‌ک له قه‌زا کورده‌واره‌کانی [موسل] درووست بکریئ، چاریتری کردنی کاروباری ئەم یه‌کیه‌تی ئیداره‌یه له‌ژێر فرمانی موفه‌تیشیکی کوردی گشتیا بیت که ئەم موفه‌تیشه چه‌په‌ر و واسته بیت له به‌ینی حکومه‌تی به‌خدا و ئەم ناوچه کورده‌واربانه دا.

۲- پاره‌ی میزانیه‌ی مه‌عارفی کورده‌واری زیاد بکریئ.

۳- پاره‌ی کاروباری گشتی تری ئەو ناوچانه زیاد بکریئ.

که ئەم هه‌ریزه‌یه‌یان دا وه‌لامتیکیان ده‌ست نه‌که‌وته‌وه، له مارتی ۱۹۳۰ دا دیسان تیه‌ه‌لچوونه‌وه، دیاره قسه‌کردنی ئەمانه له رووی ئەوه‌وه بوو که ئەیانزانی له ولاتی کورده‌واری بزوتنه‌وه به‌ک سه‌ری هه‌لد‌اوه‌ته‌وه.

ئەمجاره ره‌ئیی وزرا تۆزی شله‌ژا و که‌وته قسه‌کردن له‌گه‌ل [مه‌ندوبی سامی]. هه‌ردووکیان قسه‌یان هاته سه‌ر ئەوه که به‌ندی یه‌که‌می هه‌ریزه‌ی ئەوانه جیه‌جی بوونی دروست ناب، ئەوه‌نده هه‌بوو گۆیا وه‌زاره‌ت ده‌ستی دا به دانانی ئەو قانونه‌وه که زمانی ره‌سمی له ولاته‌کانی کورده‌واری دا زمانی کوردی بن.

ئەوه‌بوو که له ۲۳ی مارتی ۱۹۳۰دا نوری سه‌عید وه‌زاره‌تی درووست کرد و «جه‌مال بابان» ی خسته ناو وه‌زاره‌ته‌که‌یه‌وه، ئاوکرا به ئاگرا و ئیتر داواکردنی شت له لایه‌ن ئەو ده‌سته‌یه‌وه داوی هات! له‌گه‌ل ئەوه‌ش هه‌ر بۆ ئاهی سویند له ۱۰ی نیسانی ۱۹۳۰دا وه‌زاره‌ت بلاوی کرده‌وه که: «وه‌زاره‌ت ئەیه‌وی ئامانجی هه‌موولایه‌ک به‌جی‌بینی، به‌تابیه‌تی ئەوشتانه که ئاشنایه‌تیان به ناوچه‌کانی کورده‌واری‌یه‌وه هه‌یه! له‌ریزی ئەوشتانه ئەوه‌یه که نووسراویک دابینت له‌م نووسراوه‌ دا باسی ئەوه بکریئ: به‌پشتیوانی به‌ندی ۱۷ قانونی ئەساسی، زمانی ره‌سمی له ولاته‌کانی کورده‌واری دا زمانی کوردی بیت، وه ئەمه - ئیشه‌للأ - ئەدرئ به‌پارله‌مان و پارله‌مانیش به‌گیان و به‌دڵ پریاری له‌سه‌ر ئەد!!».

سه‌یتریش ئەوه بوو هیشتا نه‌نووسراو کرابوو، وه‌نه درابوو به‌پارله‌مان. که‌چی هه‌ندئ له‌ روژنامه‌کانی ئەو روژی به‌خدا گیره‌وگیشه‌یان بوو له‌سه‌ری ئەیانوت: زمانی ره‌سمی، زمانی عه‌ریه‌یه، چۆن ئەبیت زمانی کوردی بیت؟!...

ئەمجا له‌به‌ر ئەوه کاروباری ولاتی کورده‌واری له‌باره‌ی ئەم په‌یمان‌ه‌وه به‌رانبه‌ر به‌ ئینگلیز باش نه‌هاته به‌ر چار. مه‌ندوبی سامی - ش هه‌ر له‌و سالی ۱۹۳۰دا نووسراویکی بۆ دله‌خ‌شکردنی

كوردە كان دا بە كۆمەلى ئەقوام و تيايا نووسى:

(لەبەر ئەو ئەمەش كە كوردە كان لە ولاتى ھىراقا لە كاروبارى خۇيان رازى نىن و منمانى تەواويان نى، لەبەر ئەو ئەمەش كە سەرلەنوئى باوەريان پىن پەيدا بىكرتەو ئەمەندوبى سامى و مەلىك فەيسەل و نورى سەھىدە و موستەشارە كان كۆبوونەو و لەم روووە قەسەيان كورد. لەو قەسەدا كە كوردان:

۱. دانانى قانوى بە كارھىنانى زمانى كوردى.
۲. دانانى دەستە دلماجىك لە وەزارەتى داخلىەى بەخدا بۆ ئەو ئەمانە قانوى و فەرمان و نىزامە كان بىكەن بە كوردى.
۳. معاونى مديرى داخلىەى گشتى كورد بىت.
۴. قوتابخانە كان لە ليواكانى ھەولير، كەركوك و سولەيمانىە لە ژىر چاويرى موئەتيشىكى تيايە تيا بىت.

(ئەمانە ھەموو لە پىنش دوايى ھاتنى سالى ۱۹۳۰دا جىيەجى ئەكرىت).

ئەمان ئەم قەسەيان لىرەو ئەكرد و لەولاشەو كوردە كان پەيتا پەيتا لە ھەموولاپەكەو و بروسكە و نامەيان لە لاينە حقوقى كوردەو ھەر ئەباران بەسەر كۆمەلى ئەقوام لەوجەنىفە و بەسەر موئەتىدى سامى دا لە بەخدا.

كاروبارى سولەيمانى ھەتا ئەھات زياتر رووى بە لاي گرژى دا ئەكرد، ئىشى خۇيانيان زۆر خراب ئەھاتە بەر چاؤ، بە مەزبەتە و ھەريزە و راسپاردن روويان ئەكردە ھەر لاپەك لە ناھۆمىدى بەولاو ھىچى تريان وەر ئەگرت!

ئەو كە ھەر ئەو ئەندە بەلكو كەوتبوونە روژنكەو كە ھەرا بوو لە بەينى ژيان و مردنا؛ ئەوان تا ئەو روژە بە ئەمەى سەربەخۇى و ئازادى بوون، كەچى كە سەريان ئەكرد پەيمانى ھىراقى - ئىنگلىزى - يان بۆ ئەھىنانە پىشەو، كە پەيمانە كە تەنانت ژيانىكى تۆزى ھىمىشى بۆ ئەوان تيايە!

لەبەر ئەمانە ئەو ك تەنھا ناوشار، بەلكو ئەھلى دەروەى شارىش ھەستيان بە خەتەرنكى زۆر گەورە كوردبوو بەرانبەر بە خۇيان، بەم بۆنەو ناوشارى سولەيمانى لەم روژانەدا بىو بە شوئى كۆنگرە بەكى گەورە و لە ھەموو لاپەكەو كوردە كان روويان تىتەكرد. لە زۆر لە دىواخانەكانى شارەكەدا بۆ ئەم مەبەستە و بۆ قەسە كردن لە پاشەرۆزى كورد، قۆمىتە ئەكرا و وتار و شىعرى ناگرىن لە لاينە شاعرە كانەو لە گەلن شوئىن و شوئىنە پەرمەدە كانا دەنگى ئەداپەو.

بىلاؤكردنەوئى سەزبەتە كان بەسەر شوئىنە سىياسىيە كانا و كۆ بوونەو كەكانى ناوشارى سولەيمانى و ترسى گەبىشتى ئەم دەنگانە لەم كاتە تەنگ و چەلەمەدا بە «شىخ مەھمۇدە لە دەروەى ھىراق، ئەمانە ھەموو حكومەتى «بەخدا» يان شلەژاندبوو.

ئەمە لەملاپە ئەو و، لە لاپەكى ترىشەو حكومەت پىيارى داو ۱۰ ھى تەموزى ۱۹۳۰ دەست بىكرى بە ھەلبۇاردنى نايىبە كان و لە ۱۰ ھى ئەيلولدا دوايى بىت، بۆ ئەو بە ھىمنى لە وەختى خۇيا

«ناىب» بىچنە پارلەمانەۋە و بىر يار لەسەر پەيمانى ۳ حوزەيرانى ۱۹۳۰ى ئىمزا كراوى لەندەن بەن. كەچى لەم ۋەختە دا ئەم ھەرايە لە سولەيمانى پەيدا بىن ئەمە چۆن ئەين؟! لە كاتىكا كە سولەيمانى چاۋى بە قاقەزى ھەلبۇزاردنى سەرەتاي ۱۰ى تەموز كەوت ئەۋنەتى ئاگرى تىبەربو! چۆن ئاگرى تىبەرنابن؟ ئەۋى كە بزانى دانانى پارلەمانىكى وا بۆ سەرپىنى ئەۋ ئەين، گومان لەۋەدا نابىن كە نايەۋى بىچنە [پارلەمان] ەۋە.

لەملاشەۋە ولاتەكانى جنوب و شارى بەخدا ئەوانىش ھەر بەۋ جزەرە تىكچوويون، بەلام تىكچوونى ئەوان لەبەر دەردىك بو، ھى ولاتى سولەيمانى لەبەر دەردىكى تىر بو، دەردەكان گەلنى جىايون لەبەك؛ ولاتى ەەرەبەكان ئەيانوت بە پەيمانىكى ۋەھا نيەگيان ئەين، ولاتى كوردەۋارى ئەيانوت ئەۋەك نيەگيان بەلكو خوين لە لەشمانا نامىن؟.

كە رۆزەكانى ولاتى «سولەيمانى» و بىروبارەكانيان واى لىھات، حكومەتى بەخدا ناچار بو بەۋەك بەكەۋتە گەران و پەلاماردان. بەتايبەتى «نورى سەعيد» رەئىسى وزرايە و بۆ موركردى چوۋ بۆ لەندەن و «جەھفەر سەسكەرى» زاۋاى كوردوۋە بە ۋەكىلى خۆى و پىنى وتوۋە ئاگات لە ئىش بىن!

لەۋلاشەۋە «مىستەر ھەمفريز» مەندوبى سامى برىتانيايە لە بەخدا و ئەۋىش ھەر بۆ موركردى پەيمان لە گەل ھاورىنى خۆشەۋىستيا نورى سەعيد چوۋە بۆ لەندەن و «مىنجەر يالىغ» ى لە شونى خۆى دانارە و ئەۋىش بەۋى وتوۋە: تىزىش ئاگات لە ئىش بىت!

لەبەرئامانە لە رۆزى ۸ى ئابى ۱۹۳۰دا جەھفەر سەسكەرى ۋەزىرى دىفاع و ناىبى رەئىسى وزرا، مىنجەر يالىغ ۋەكىلى مەندوبى سامى، جەمىل مەدەفەھى ۋەزىرى داخلىيە و جەمال بابان ۋەزىرى ەدلىيە بە فرۆكە روۋبەرۋوى كوردەۋارى بوۋنەۋە و لە كەركوك نىشتەۋە و خەلكيان كۆكر دەۋە، لەبارەى پەيمان و ولاتى كوردەۋارىيەۋە دەستيان كرد بە قسە كردن لە گەلىانا، لەۋى چوۋن بۆ «ھەولتەر» ھەر ەھىنى چەشن و رۆزى ۹ گەرەنەۋە بۆ «سولەيمانى».

كەچوۋنە سولەيمانى سەربىران كرد شارى سولەيمانى دەۋرەى شۆرپىشكى زۆر گەرە ۋەگىرپى، لە ھەموو دەستە كوردىكى ولاتەكانى تياكۆبوۋتەۋە بە دەنگى ئاۋازەى ئازادى، منالى ناۋ پىشكە ئەۋلەتتەۋە، دارۋبەرد ەشاماتە و رىن بەر رىندار ناكەۋى.

بەھەر جزر بوو دىران بە خەلكەكە دا و چوۋنە ناۋ سەراى حكومەتەۋە.

بەردەركى سەرا و ئەۋ ناۋەش پىر بوۋە و ھەر گەرە و بچوۋكىك لە ھاستى خۆى شۆرپىشكى نىكرى ئەگىرپى! ئەمانە ھەرچەندە ئەيان زانى قسە كردىان لەۋ شوتەدا و لە ناۋ ئەۋ باۋەرەنەدا جىگىر نابىن، بەلام لە گەل ئەۋەش «جەھفەر سەسكەرى» و «مىنجەر يالىغ» ھاتتە سەر لىۋارى بەر ھەيوانى سەراكە و روۋيان كرده خەلكەكە و دەستيان كرد بە قسە كردن؛ بەۋ قسە كردانە كە تا ئەۋەختە ئەۋ خەلكە زۆر شتى وايان گوى لى بىۋو، ھىچىشى نەھاتبوۋە دى.

لە خۆشى قسەكان خەلكەكە گويان راگرتبوۋ چونكە ھىۋاتىك بوۋ ەۋ كە ھىۋاكانى جاران؛

ئەیانوت ئەوانەتان بۆ ئەكەين و ئەو فرمانە چاكانەتان بۆ بە ئەنجام ئەگەيەنن!.. لە جەرگەي گۆي گرتەكەدا و لە دواي يېستى ئەو قسانە «رەزمى فەتاح» لە ناو خەلكەكەدا راست بوو، وە وتى: «جەھفەر ھەسكەرى! ئەم قسانە بىخەرەو، توررەكەكەي خۆت و بىبەو بۆ بەخدا، جارنكى كە تىمە بەمجۆرە قسانە ھەلناخەلەتتەين و ئەو جۆرە فرمىسكانە دلمان فېتك ناكاتەو، بۆ ئەو چا و لە سەرپەخۆيى و ئازادى خۆمان بېزشتين، يا تىمە، يا سەرپەخۆيى و ئازادى!». بەست بە فرمىسكەكان، ئەو تىۆكە فرمىسكانە بوو كە [جەھفەر ھەسكەرى] بە چاويانە ھاتە خوارەو.

[جەھفەر ھەسكەرى] كە ئەو شۆرش و ھەمەمەي ئەو رۆژەي چاوي پىكەوت لە «سولەيمانى» و ئەو كوردانەي بە فېشەك و تەنگ و دەمانچەو بىنى و ھەموو بە يەك دەنگ داواي ئازادى و لائەكەيان ئەكرد، ئەويش لە كاتى وتارەكەيا جۆرە فرمىسكىك بە چاويانە ھاتە خوارەو و رووي ئەكردە خەلكەكە و پەنجەي بۆ سنگى خۆي راتەكيشا و ئەيوت: «بۆچى ئەم خوتنە لەو خوتنەي تىرە نيە!». گۆيا دلئى بە كەساسى و لائى كورد پەر ئەبوو بۆيە ئەگريا!... بەلام راستيدا ئايا ئەمە و ابوو، دلئى بىيان ئەسووتا!.

بەلای مەنو و وانەبوو، چونكە تەو ك ئەو، بەلكو ديسان بەلای مەنو لە سەرەتاي ئەم سەدەي يېستەمەو ھەموو پەرتشانى و دەريەدەري و ھەزارى و بەقوراجوونى كورد، ئۆبالي ئەچتە ئەستۆي ھەندئى لەو پياو كوردانەكە بەنارى و ھزارەت و پايەي گەورە گەورەو. بەنارى كوردەو. لە پايەختەكانا دانىشتوون و گۆيا تەمسيلي كورد ئەكەن. ئەوانە بۆ ئەو پايەكەي خۆيان پيارتزن، ھەر خەريكى ئەوانەكە و ئازاوا و فەلاكەت بۆ كورد بىننەو.

«ھەلى كەمال» یش ئەو سەردەمە معاونى پۆليس بوو لە بەخدا، بە خۆي و ھەندئى پۆليسەو بۆ پارىزگارى ئەو دەستەي چووبو بۆ «سولەيمانى» و لەو قۆمىتەيەدا ھەبوو، خەلكەكە ھەندىك ئەچوونە لاي و ھەندئى جارنكىش بىيان ئەوت كە باو پرى تۆ چيە؟ ئەويش بىنى ئەوتن ئەم رۆژە رۆژى باسكردنى سەرپەخۆيى نيە، رۆژى ئەو بە داواي شتىك بەكەن كە بۆتان سەربگري. لە باو پرى ئەوا سەرپەخۆي سەرى ئەئەگرت!.

لەو سەردەمانەداكە ئەم وەزيرانە ئەچن بۆ و لائى كوردەواري، «مەھروف جياووگ» و «جەمال ھارف» بەنارى پىتاك بۆ «يانەي سەركەوتن» كە ئەويش تازە درووست ببو لە بەخدا. ئەچن بۆ كوردەواري، مەھروف پىشەكەي خەبەر ئەتيرئى بۆ «كەلار» بۆ ھەمە بەگى جاف كە بىت بۆ كەركوك بۆ ئەو، لە بارەي كوردەو ھەندئى قەسەي پىن بلىن و ئەو قسانە بە جەھفەر و ئەوان بلىت. ئەمان پاش ئەو ئەچن بۆ سولەيمانى، لەوي زۆر گوڤيان نادەن، ئەگە پىنەو بۆ [ھەولتير]. لە ھەولتير لەمالي مەلەفنى لە «باداوا» مەھروف جياووگ لەگەل «ئەحمەد ھوسمان» تەلگرافىك ئەنووسن بۆ رۆژنامەي «ژيان» لە سولەيمانى و يەككىش بۆ رۆژنامەكانى بەخدا، كە

نه‌مانه به هم‌مو دلیکیانه‌وه پشتیوانی ئه‌و خواستانه ئه‌که‌ن که سوله‌یمانی داوای شه‌که‌ن بز سهره‌خۆیی کورد. رۆژنامه‌ی «ژیان» ئه‌و ته‌لگرافه‌ی بلاؤ ئه‌کاته‌وه. پاش شه‌مه شه‌گه‌پرتنه‌وه بز سوله‌یمانی، ئه‌مجاره له سهرشان هه‌لیان ئه‌گرن. وه‌زیره‌ کانییش له‌و وخته‌دا له‌وی ئه‌بن. ده‌سته‌ی وه‌زیران رۆژی ۱۰ی ئاب شه‌گه‌پرتنه‌وه بز به‌خدا و خۆیان تیگه‌بشتن که هه‌یچیان بز نه‌کراوه.

ئه‌مجا به‌ قسه‌ی مه‌ه‌روف جیاووک کۆبوونه‌وه‌یه‌ک ئه‌که‌ن له سوله‌یمانی و قسه‌ له‌وه ئه‌که‌ن که بز ئه‌م مه‌سه‌له‌ی سهره‌خۆیی کورده ئه‌بن هه‌موو کورده‌واری [هه‌یراق] به‌تایه‌تی ولاتی «بادینان» تیگه‌یه‌بن، بز ئه‌وه هه‌موویان به‌ یه‌ک ده‌نگ داوا بکه‌ن. له‌م رووه‌شوه‌ به‌رپار وا ئه‌ده‌ن که نامه‌ی بانگێشتن بنوسن به‌ ناوی «مه‌لودیه‌وه» بز هه‌موو سه‌رۆک عه‌شره‌ت و شینخه‌کانی بادینان که له رۆژی ۲۴ی ئابی ۱۹۳۰دا له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سوله‌یمانی مه‌لود ئه‌کرئ، کۆمه‌لی به‌ رتوبه‌ر، بانگیان ئه‌کا بز ئه‌و «مه‌لود»یه. جا که کۆبوونه‌وه، له‌و‌ندا قسه و باس و خواسیان چیه هه‌مووی ئه‌لێن ده‌نگیان بز داواکردنی سهره‌خۆیی کورد ئه‌بن به‌یه‌ک.

هه‌ر له‌و شوئنه‌دا به‌ هه‌ره‌وزی قوتایه‌کانی «زانستی» گه‌لێ نامه ئه‌نووسرئ و شه‌خرته‌ پاکه‌توه به‌ یه‌ ئه‌وه که له‌سه‌ری بنووسرئ. روو له‌ هه‌رکس ئه‌تین بز بردیان کس به‌ خۆیا راناپه‌رموئ. «جه‌مال عارف» له‌گه‌ل ئه‌وه‌شاکه ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش ئه‌فسه‌ری هه‌یراقی ئه‌بن و گۆبا به‌ ده‌ستور له‌گه‌ل مه‌ه‌روف جیاووکا چووه، ئه‌رکی بردیان ئه‌گرته ئه‌ستۆ. وه‌ریان ئه‌گریت و ئه‌روا له‌ ولاته‌کانی «ده‌هۆک» و «زاخۆ» و ئه‌و ناوه‌دا به‌ هه‌ر جهۆر ئه‌بن ئه‌یانگه‌ینی به‌ سه‌رۆک عه‌شره‌ته‌کان به‌ چه‌شنیکی زۆر نه‌ینی.

سه‌ره‌ دینه سه‌ر «نامیدی» و ئه‌چیت بز ئه‌ویش. له‌و وخته‌دا «ماجید مسته‌فا» قائمقامی نامیدی ئه‌بن و ئه‌بن به‌ سیوانی ئه‌و، به‌لام یه‌ی نالێ که بزچی چووه بز ئه‌و ولاته. له‌ پاش که‌ین و به‌ین و قسه‌کردن، ماجید ئه‌یه‌وی یه‌ی ده‌رخا که جهۆر رێی که‌وتۆته ئه‌و ولاته؟ ئه‌میش یه‌ی نالێ. پاش نه‌مانه [ماجید] ده‌ست ئه‌با هه‌ر قاقه‌زێک که ئه‌م له‌و ولاتانه‌دا له‌ولایه‌نه‌وه بلاوی کردوونه‌توه ده‌ریان نه‌هین و ئه‌یخاته به‌ر ده‌ستی جه‌مال! جه‌مال له‌مه‌ واقی وێ ئه‌مین. پاش ئه‌وه دیسان ماجید ده‌ست ئه‌با و قاقه‌زێکی تر ده‌ردین و ئه‌یدا به‌ جه‌مال یه‌ی ئه‌لێ ییخوته‌وه. که ئه‌یخوئینه‌وه سه‌یر ئه‌کا: ئه‌مه‌ فه‌رمانیکی حکومه‌ته‌که بز گرتنی ئه‌م ده‌رچووه و بلاؤ کراوه‌توه به‌سه‌ر هه‌موو شوئنه حکومه‌کانا. گرتنه‌که‌شی له‌و رووه‌یه‌که ئه‌م، ئه‌م شه‌رکه‌ی گرتوونه ئه‌ستۆ و ئه‌چن ئیشیکی وا له‌ناو کورده‌کانا بلاؤ ئه‌کاته‌وه! ئه‌وه‌نده‌ی تر سه‌ری سوپ ئه‌مین. بزیه‌ش وای لێ دئ چونکه لای وایه ئیشیکی زۆر نه‌ینی کردوو. تومس قاقه‌زی به‌ هه‌رکس داوه له‌و ولاته‌دا، ئه‌و کس خه‌یرا قاقه‌زه‌که‌ی برده‌ بز قائمقام و توبه «ئاگره‌ سووری له‌ خۆم دوورئ!». «

پاشان ماجید پیتی ئەلنی: برام ئیشی ئەمانە سەرنانگەری و وازیننە، پیتی ئەلنی: ئەگەر تۆ راست ئەکە ی و بۆ کورد ئەمە کۆششتە، وەرە ئەوە لە «ئارات» ئیحسان نوری خەریکی شەرە، من لەگەڵت ئامادەم کە پینگەو دووبەدوو بچین و شەر بەکەین، ئەگەر خۆ واشر ناکە ی، هەستە بەریگی خۆتا بەجزریک کە پیت نەزان بگەرئو، دانیشترانی ئەم ولانە پشتیان بێ نابهستری. جەمال وتی «دە» رویەشی پندام بۆ خەرجی رینگەکم و بە هەر جۆرە دزیەک بوو لەدەست نۆخته کانی حکومەت خۆم گەیاندەووە سولەیمانی، وتی بۆ رۆژی نوبراویش کەسیان نەهاتن بۆ کۆبوونەووە کە.

ئەم ھەرایە و چوونی ئەم وەزیرانە بۆ سولەیمانی و کوردەواری، ھەمووی لەسەر بەزمی [ئیتییخابات] بوو، بۆ ئەوە بەلکو حکومەت دەستە نائیتییک درووست بکا و پاشان بەبێ قسە پەیمانی ۳۰ حوزەیرانی ۱۹۳۰ لە پارلەمان بپاریی لەسەر بدەری، ھەر لەبەرئەوێش بوو کاتێ جەھفەر و ئەوان چوون بۆ سولەیمانی، فایەقی تاپۆ - یان لەگەڵ خزیان بردبوو بۆ ئەوە بێی بە پەکنی لەو نائیشانە کە ئەوان ئەیانەوی، بەلام سولەیمانی کە بە فایەق - یان زانی بە پینچەوانە ی مەتلۆب ھاتنە پینشەو لەگەڵیا، بەلکو راویان ناو بە ھەزار کیشە سەری خۆی دەربازکرد. پاش ئەوە کە ئەوان گەرانەو بۆ بەغدا، لەبەرئەوە کەوێش خۆی «توفیق وەھبی» بۆ کارواری [ئیتییخابات] لە سولەیمانی کرابوو بە مۆتەسەریف، ئەو ئیش و کردەوہە یەش کە ئەمان لە سولەیمانی چاویان پینکەوت زۆر دوور بوو لەگەڵ ئەو مەبەستەدا کە ھەیانبوو. کە چوونەووە «توفیق وەھبی» یان بانگ کردەو بۆ بە خدا و «گاوان» ی موفەتیشی ئیداری ئینگلیز لە سولەیمانی بۆ بە وەکیلی مۆتەسەریف.

بەرە بەرە سانگی ئەیلول ھاتە پینشەو، ھەمەمە و کۆبوونەو و خۆتەدان لە شاری سولەیمانی رۆژ بە رۆژ ھەر لە زیاد ی بوو، لە ھەموو لایەکەو خەلک رۆابوونە ناوشارەو. ئەم کۆبوونەوانەش کە ئەکرا و ھەمەمەکان کە ئەبوو ھەمووی بە جۆرنکی ھینن و رینک و پینک ئەکرا و ھیچ نافەرمانیک تیاپا رووی نەئەدا، ھەموو ئامانج و قسە کە یان ئەبوو: [لەبەرئەوە کە ئەو پەیمانە زیاتیکی زۆری ھەبە بۆ کورد، ئەمان نایانەوی تیاپا بەشدار بێن. بەلکو مادام ئیش گەشتە ئەم شونە و تا ئیتستە ھەر شتییک لە بارە ی کوردەوہ ھەبوو، ھەمووی ھەر بە قسە دەچوو لە ئیتستە بە دواوہ پینستە ئیتر سەربەخۆ بێن و لەمە زیاتر بە دەست بپین دەست خەپۆ نایین.]

لە رۆژی ۵ی ئەیلولا حکومەت کەوتە جینەجی کردنی [ھەبەتی تەفتیشی] بۆ ئیتییخابات ی رۆژی دوا ی. دیارە ئەمە پینچەوانە ی ئەو بیروباوەرەبە کە تا ئەو ساتە خەلکی سولەیمانی لەسەری بوون، چونکە ئەوان بپاریان داوہ کە نەچن بە لای ھەلبژاردنا. کەوتە رۆژی دوا ی؛ رۆژی ۱ی ئەیلول، ھەمووشتییک لە [سەرا] دا رینک خراوہ بۆ ئەو

هملتازنده، هر له به یانیه وه پؤلیس و سهرباز به جورینکی زور زور له ده وروبه ری سهر ا دا کز کرانه وه. نه هالی ناوشاریش له بهر ده رکی سهر ا دا کوبونه وه و قسه یان نه کرد و شاهیره کان شیمر و خرتبه یان نه خورنده وه و هانی خه لکیان نه دا بز نه وه که کس ده نگ نه دا به م هملتازنده و به لکو به یه ک ده نگ داوای سهر به خوی و نازادی کوردیان نه کرد.

پؤلیس بلاوه ی پشته کردن، نه لولاوه سهرباز بهری لیشاوه که ی نه گرتن. دنیا که وه چنشته نگاو، پؤلیس دهستی کرد به تهقه به سهربانا، نه مانش به دار و به کورسی چاپخانه کان به ربوونه [پؤلیس] کان، پؤلیس دهستی کرد به تهقه ی راسته قینه، نه مانش که نیشیان وا هاته به رجاو ده ستیان کرد به تهقه و راوی پؤلیسه کانیان نا. تیش به ته واری تینکچوو، خوتن که وه سهر جاده ی بهر ده رکی سهر ا.

له و کاته دا به فرمانی ناو «سهر ا» ۱۰۰ سهربازی تر هاتن بز یار مه تی پؤلیسه کان و نه وه نده سهربازانه که له وی بوون، نه هلی شار که نه م یان چاو پیکهوت نه وه نده ی تر شیرگیر تر بوون و تیش له وه تراز که بکوژتته وه، به ته فنگ و ده مانچه به ربوونه تهقه کردن له په نجه ره کانی سهر ا له نه هلی سهر ا، پؤلیس و هه سکر به ته واری ده ستیان کرده وه و نه وه نده ی تر خوتن رز نرا. فرمانده ی سهر ا که سه ری کرد کاروبار به بارتکی ترا گنورا و شه پیو به شه پی نه هلی و نه وه زیه ی حکومه تیش که هه به، چار ناکا، خیرا داوای فه وجن سهربازی به هه موو چه کیکه وه کرد له نامر فه وجی سوله یمانی.

شه ر له جوشی گهر می دا بوو، فه وجه هه سکر ی به هه موو جوره چه کیکه وه گه بیشت، له پشتی سهر اوه چوونه سهربانی سهر ا و له ملاشه وه چوونه سهربانی چاپخانه کان و مه تره لوزیان دامه زرانند له نه هالی و نه وه حاله مه - که ده رزیت هه لبخستایه نه نه که وه ته زه وی له بهر نه وان - به بن ره حمانه درانه بهر شیلکی مه تره لوز و وه کو رشته به سهر یه کا هه لدار نه وه، کوشتاریش وه کو مه ری فه ساپخانه به جوره به ته نیست به کا هه لاریان!... خوتنی گه شی نه هالی، له بهر ده رکی سهر ادا له گه ل میشکی پزوی گه نجانی کورد به دیواره کانه وه ههر ده نگ و باسی نه وه یان بوو نه یانوت نازادی کورد و سهر به خوی کورد... تا لای نیوه رز نه م شه ره در تزه ی کیشا و پاشان تیربارانی گولله بلاوه ی به نه هالی کرد.

به پش پیانایتیک که حکومت له ۲۱ ی نه یلولا دای، نه تی:

(له کاره ساتی رزوی ای نه یلولی سوله یمانیا ۹ پؤلیس به دار و بهرد و خه نجهر برینداربوون، سهربازنیک کوژراو و سن سهربازیش برینداربوون، دوویان به ته فنگ و یه کیکیان به بهرد. ه ی نه هالیش ۱۳ که س کوژراو و ۲۳ که سیش برینداربوو).

به لام له راستیا و نه بوو به لکو له کاره ساتی نه و رزوه ی سوله یمانیا ۴۵ که س کوژراو و ۱۹۵ که سیش برینداربوو، بیجگه له زبانی تر. له بهر نه مه بوو که نه و رزوه له سوله یمانیا ناو نرایه رزوی ره شی شه شی نه یلولی ۱۹۲۰ بوو به [نه ریخ]یش بز رزوانی داهاتوو.

پاشا نه‌وه که خه‌لکه که بلاؤه یان پینکرا، هر خیرا که وتنه گرتنی نه‌وه که سانه که به سه‌روکی نه‌م بزوتنه و به نه‌ناسران. نه‌وانهش نه‌مانه‌بوون:

۱- همز می به‌گی بابان ۲- شیخ قادری شیخ سه‌عید ۳- نه‌وره حمانا‌های نه‌حمد پاشا
 ۴- حه‌مه‌سالم به‌گی حه‌مه‌عملی به‌گ ۵- حه‌مه‌نا‌های نه‌وره حمانا‌ها ۶- عیزت به‌گی وه‌سمان
 پاشا ۷- فایه‌ق به‌گ ۸- شیخ محه‌مه‌دی گولائی ۹- مه‌جید نه‌فه‌نی کانیسمان ۱۰- ره‌مزی نه‌تاح
 ۱۱- توفیق فه‌زاز.

نه‌مانه‌گیران و هر خیرا «گاون» موفه‌تیشی ئیداری هاته ده‌روه به‌ده‌ستی پیروزی خزی که‌له
 بجه‌که‌ی نه‌کرده ده‌ستیان و نه‌بفرمو: «قه‌ینا‌کا، قه‌ینا‌کا!»

ناردنی بۆ که‌رکوک و له‌وی بۆ به‌خدا. پاشا بردنی نه‌وان نریکه‌ی ۱۵۰ که‌سی تر له‌ناو شار
 گیران و نه‌مجا به‌ ناره‌زووی خزیان [ئینخیا‌بات] یان کردو له‌سه‌ره‌ای مانگی تشرنی به‌که‌می
 ۱۹۳۰دا له‌پارله‌مانی کزبوونه‌وه و به‌ناره‌زووی سمیلی خزیان هم‌وو شتیکیان کردو....

ئوبال به‌نه‌ستزی سیزوو، یا به‌نه‌ستزی نه‌وه که‌سانه که‌نه‌ئین:

ئینگلیزه‌کان هر وه‌خت و یستی‌تیا‌ن فرمانیک له‌گه‌ل عه‌ره‌به‌کانا له‌عیراقا بکه‌ن و مل‌پنجیان
 کردیست، کورده‌کانیا‌ن بۆ راستکردوونه‌وه بۆ ترساندنیا‌ن، که‌ئیشی خزیانیا‌ن جیه‌جی کردووه
 نه‌وه‌خته به‌چه‌قویه‌کی کول هاتوونه‌وه و تزه‌ی کورده‌کان!

زۆر دور نیه‌نه‌مه‌ش راست بی‌چونکه‌له‌ته‌ئریخی ئینگلیزا به‌رانیه‌ره‌قه‌ومه‌کانی تر هم‌وو
 وه‌خت نه‌مجوزه‌کرده‌وانه‌یان خستۆته‌کار. سالی ۱۹۴۳گه‌رمه‌ی شه‌ری دووه‌م بوو، به‌هائه‌دین
 نوری، کرابوو به‌موته‌سه‌رفی سوله‌یما‌نی، له‌به‌ره‌وه‌که‌نه‌وه‌خته‌وای پیوست نه‌کرد،
 به‌هائه‌دین نوری خه‌لکی کۆنه‌کرده‌وه و نه‌چوو له‌گه‌ردی سه‌یوان» داری نه‌چه‌قان و فرمیسک به
 چاویا نه‌هاته‌خواره‌وه و نه‌بوت: «نه‌م داره‌ئاخۆ که‌ی نه‌بی به‌داری ئالائی سه‌ریه‌خۆبی کورد!»
 که‌نه‌وه‌وه‌ش به‌سه‌رچوو دیسان که‌وتنه‌وه‌جه‌سته‌ی کورده‌کان!

نه‌م کاره‌سات و کوشتاری رۆزی ره‌شی شه‌شی نه‌یلوله‌له‌هم‌مولایه‌که‌وه‌ده‌نگی دابه‌وه؛ له
 عیراقا له‌خانه‌قیه‌وه تا‌زاخۆ، له‌تیرانا له‌هم‌وو ولائی نه‌رده‌لأن و موکری دا؛ له‌به‌خدا و لاته‌کانی
 جنوبی عیراقا رازی هم‌وو دیواخانی‌تیک بوو، ته‌نانه‌ت «ره‌ئیس‌ی وزرا»ی وه‌خت ته‌عیری
 کوشتاری سوله‌یما‌نی به‌کاره‌ساتی [که‌ریه‌لا] دا بووه‌وه. سه‌ری گوریس گه‌بشبووه‌دیواخانه
 سیاسیه‌کانی [له‌نده‌ن] یش.

نه‌مانه‌له‌لایه‌ن باسکردنه‌وه، له‌لایه‌ن کاری گه‌ریشه‌وه نه‌وه سه‌رله‌نوئ برینیکی هه‌ره‌گه‌وره‌ی
 کاریگه‌ری سه‌ردلی هم‌وو کورده‌کانی عیراق بوو؛ نه‌وانه‌ی که‌له‌ولائی «سوله‌یما‌نی» بوون، یان
 له‌ولاته‌کانی تر بوون، ته‌نانه‌ت کاربه‌ده‌سته‌کوردی کانی حکومه‌ت نه‌وانیش به‌م کاره‌ساته‌به
 ته‌واوی دلگیران بیوون.

«شیخ محمود» تا ۱۰ روزه به جزیره بنی ده‌نگیه ک له «پیران» دانشتپوو، به بیستنی ۱۰م خه‌بهره ۱۰تیر توانای دانیشتن و گۆشه‌گیری نهما، که‌وته قسه‌کردن له‌گه‌ل سه‌رۆک هه‌سه‌ره‌ته‌کانا و ده‌ستی‌کرد به له‌شکر کۆ‌کردنه‌وه، له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا له‌شکرینکی زۆری له‌ده‌ور کۆبووه‌وه، به نیازی تۆله‌وه‌رگرته‌وه به نیازی سه‌ندنی سه‌ره‌خویی کورد له‌خه‌تی پینجوتنه‌وه روویه‌پرووی [عیراق] بووه‌وه. هه‌تا ۱۰تیر نزیکتر نه‌بووه‌وه له‌ولاتی سوله‌یمانی له‌شکر و پشتیوانی زۆرتتر نه‌بوو. ولاتی [پینجوتن] و ده‌ورو به‌ری پینجوتنی داگیر کرد، به‌ره‌بهره له‌رۆشتن‌فیکره‌کانی کورد سه‌ره‌له‌نوێ چوونه‌وه بۆلای، بیاری خویشی هه‌ر له‌وه‌ماوه‌یدا گه‌یاند «به‌خدا» بۆ ۱۰هه‌ کورده‌کان و ۱۰هه‌ زابته‌ کورده‌انی که‌ به‌نیروی حکومه‌تی هه‌یرا‌ا‌دا - ن‌بچنه‌پالی. له‌راستی دا له‌ ۱۰هه‌سه‌ره‌کانی کورد «محمود جه‌وده‌ت، حه‌مید جه‌وده‌ت و کامیل حه‌سه‌ن» خه‌یرا خو‌نیان پینگه‌یاند و ۱۰هه‌مجاره‌ بزوتنه‌وه‌ی له‌شکری [شیخ محمود] به‌جۆری سه‌ه‌ریزه‌کی رێک و پێک نه‌چوو به‌رێوه. ۱۰م ۱۰هه‌سه‌ره‌انه‌ هه‌زینکی باش بوون بۆ له‌شکره‌کی.

۱۰هه‌مجا هه‌ینای له‌ ۱۰تیر شهربانی به‌که‌می ۱۹۳۰دا له‌گه‌ل ۱۰هه‌ کورده‌ زانایانه‌ که‌ له‌گه‌لی بوون له‌زیر ناوی خه‌زا نامه‌یه‌کی تریان بۆ [مه‌ندوبی سامی] به‌خدا نووسی و داوای ۱۰م شتانه‌ی خواره‌وه‌یان کرد:

(له‌وه‌خته‌وه‌ که‌ پارله‌مان تینک‌درا و په‌یمانی ئینگلیزی - عه‌یرا‌قی هه‌یرا‌یه‌ ناوه‌وه‌ بۆ پارله‌مانی تازه، له‌لایه‌ن ۱۰م وه‌زاره‌ته‌وه‌ کورده‌کان هه‌ستیان به‌وه‌ کوردوه‌ که‌ هه‌موو حه‌ق و حه‌قو‌قیکیان کرا به‌ ژێر لیوه‌وه‌ و به‌ شاکه‌را ۱۰هه‌بێن له‌پاش بێ‌یاردان له‌سه‌ر ۱۰م په‌یمانه‌ که‌سه‌وه‌ نه‌ژێر چنگی عه‌ره‌به‌کانه‌وه‌، ۱۰هه‌ عه‌ره‌بانه‌ که‌ ته‌نها حه‌وکم نه‌بێن هه‌یچی تریان مه‌به‌ست نیه‌. ۱۰هه‌مه‌ش هه‌م پینچه‌وانه‌ی بێ‌یاره‌کانی کۆمه‌لی ۱۰هه‌ قوامه‌ و هه‌م پینچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی کورده‌کان.

له‌به‌رته‌مه‌ کورده‌کان هه‌موو له‌خانه‌قی‌وه‌ تا زاخۆ هه‌ستان و به‌یه‌ک ده‌نگ داوای حه‌قو‌قی خو‌نیان کرد، عه‌ره‌به‌ حه‌وکمه‌داره‌کان و لایمان به‌ کوشاره‌که‌ی سوله‌یمانی دانه‌وه‌ که‌ لووله‌ی مه‌تره‌لۆزیان تێه‌گرتن و وه‌کو بێ‌تسکه‌ هه‌ل‌ئایان ۱۰هه‌دا‌به‌وه‌ به‌سه‌ره‌یا. به‌مه‌شه‌وه‌ وازیان نه‌هه‌ینا هه‌نیان هه‌موو روشنی‌کۆ و بی‌واما‌قۆلی ولاته‌که‌یان - ۱۰هه‌وانه‌ی که‌ له‌ کوشتن رزگاریان بێ‌وو - گرتیان و به‌حه‌پس‌کردن و نه‌فر و تو‌نا‌کردن هه‌ریه‌که‌یان خسته‌ شو‌تینک. له‌به‌رته‌مه‌ که‌ کورد ۱۰تیر له‌ توانایانه‌ که‌ له‌گه‌ل عه‌ره‌با پینکه‌وه‌ بۆ، پینگۆمان حکومه‌تی بریتانیا له‌ ۱۰هه‌ تێسته‌ به‌دا‌وا‌ه‌ گۆی بۆ ۱۰م دا‌خوا‌زی‌سه‌مان راته‌گۆی و ب‌را‌عه‌ره‌به‌کانیشمان پینم وایه‌ به‌م شتانه‌ دل‌گه‌ران نابن. دا‌خوا‌زیه‌کانیشمان ۱۰هه‌مانه‌ن:

۱- دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیکێ کوردی له‌ زاخۆوه‌ تا‌پشتی‌ خانه‌قی، ۱۰م نا‌وچه‌یه‌ بدێی به‌ کورد و هه‌چ عه‌ره‌به‌ عه‌سکری و مه‌ده‌نی تیا نه‌مینن.

۲- ۱۰م نا‌وچه‌یه‌ له‌زیر چاو‌تری به‌ بریتانیا‌دا‌ به‌مینن تا‌کۆمه‌لی ۱۰هه‌ قوا‌م بێ‌یاریکی بۆ ده‌رته‌کا.

۳. بەرەلەكردى ئىۋ ھەپس و دوورخراوانە كە لە كارەساتى سولەيمانى دا ھەپس كراون و دوورخراوانە تەوہ.

۴. ھەر ئەفسەر و كار بەدەستىكى كورد ھەپە لە ولاتى ەسرەبستانا بىئىرتنەوہ بۆ ولاتى كوردەوارى.

[شېخ مەحمود] ئەم نامەبەى نارد بۆ مەندوبى سامى و ھېچ ولەينكىشى لىن وەرئەگر تەوہ. ئەمجا زانى مەسەلە واپە خۆى بىنى پىوہ ناو لەشكرى كرد بە دوو قۆلەوہ، قۆلىكى لە دەوروبەرى پىنجوزىن و قۆلىكىشى بۆ ولاتى «پشدرە». لەملاوہ، كە ھكۆمەتپش زانى ئىش گەپشتە ئەم شۆىنە ئەمىش كەوتە خۆى و لەشكرى بە ھەموو ھىزىكەوہ رەوانە كرد، ئەمىش كردى بە دوو قۆلەوہ؛ بۆ پىنجوزىن و بۆ سىوەيل و قۆلى پشدرە. «شېخ مەحمود» خۆى لە قۆلى پشدرەبوو.

كە ھەرا لە دەوروبەرى پىنجوزىن دەستى پىنكرد «جەمال ھارف» كە ئەوئش ئەفسەرىنگ بوو لە بەغدا بە پەلە خۆى گەپاندە لەشكرە كەى [شېخ مەحمود] لەگەل ئەفسەرەكانى ترا دەستيان كرد بە ئىش*. ئەو ھىزەى كە ھكۆمەت ناردبووى بۆ دەورى پىنجوزىن لەگەل لەشكرى شۆرىشگىزى

۵- لە رىك و پىكى كاروبارا و جەمال ھارف» ئەبوت:

لە پاش ئەوہ كە من لە بەغدا بەرى كەوتم و گەپشتە سولەيمانى لە مالى «عوسمان فابەق» كۆبووتەوہ و لەوى ھەموو شىك نامادە كرابوو، زۆرى نەخايباند ھانى پىيان وتم ئوتومۆبىل وەستاوہ، ھەستام و سوار بروم رووہ و خەنى ھەلەبجە. ئوتومۆبىلە كە پر بوو كەسيانم نەناسى، كە گەپشتە «سەى ساپەق» پياويك لە نەيشمەوہ بوو بىي وتم لىرە دابەزە! زۆرم بەلاوہ سەبر بوو. كە دابەزىم وتى من لەلايەن شىخەوہ ئىبراوم بە شۆىن تۆدا و رىگە كەمان ئىتزر روو بە ھەلەبجە نازوا و ئەبى لىرەوہ برۆىن.

ھەروەھا وتى لەو وختەئەدا كە ئەكەوتىنە كۆرى شەپەوہ، ئىمە وەنەىن نان و ئازۆخە بە كەمان بىي. لە ھەر شۆىن كە تەقە ھەلەسنا خىرا ھەلكى ئەو شۆىنە ئەكەوتە خۆبان، زان ئەكەوتە نان كودن و پياوان ئەكەوتە ھىئانى، تا چاوتەترا بە پەكا، ھەمووشىكەمان بۆ نامادە ئەكرا.

ئەبوت ئەم گىانى بارمەتيدانەى كە بەو جۆرە من لە ولاتى كوردەوارىدا چارم بىكەوتروہ ناتوانم بلىم لە ھېچ لاپەكى تر ھەبە، چونكە نامادە كردنى خواردەمنى شەپكەرەكان بەو جۆرە نەنانتە لەوانەبوو كە لەناو سەربازىنگى رىك و پىكى ھكۆمەتپشا نەپشت. ئەم نان و خوانەش كە بەو جۆرە نامادە ئەكرا ھەمووى بە گىابىنگى خۆشويستىن و بە رەزامەتدەبەكى تەواو ئەكرا، وەنەىن بە ھېچ جەشىك لاپەنى زۆر و ستەمى تىابووئىت، يا دلئىشانى كەسىكى تىاباا رووى بەدايە.

دېسان ئەبوت. لە بەغدا دا كە «زابەنە» كان كۆ ئەبرووتەوہ و قەسمان لە كاروبارى كوردەوارىەوہ ئەكرد و رىگە و شۆىتمان دانەنا، شۆىن ئەم كۆبووتەوہ و قەسە كودناتەمان بە درىزۆبى ئەو سالانە، بەكەم لە دووكانە كەى «وہستا بەشېر موشېرەى

كەوتتە شەپ و ھەرجارە تەرازوو بەلایە كاگران ئەبوو.

دەستەى قولى سىوھىل كە لەژىر نەرماندەى «بەكر سەدى» و «بەھائەدەىن نورى» دا بوو، لە دەرووبەرى دىنى «بەيانان» لەسەر رووبارى سىوھىل لەگەل ئەو شەكە سى فەوجىك ئەبوون بەر شەكستىكى پىسيان بەسەراھات.

ئەمەش لەبەر ئەو بوو كە وتبوونە ناوشىو كەو كەو نەيانزا ئىبوو كە بەرو دوایان لىگىراو، گوللە وەكو بارانى بەھار بەسەريانا ئەبارى و ئەوانىش وەكو دانەى سەرساج بەملاوبەولا دا ئەكەوتن. ئەوى كوزرا، كوزرا ئەوى نەكوژرا تا ناو دىنى «چوارتا» خۆى نەگرتەو، ھىزى مىللى شونىيان كەوتن و لە چوار تاش ھەندى لە نوختە كانىان گرت، كە گەرانبەو سەر تالان لە قىشەك و تەنگ و لاغ و شترمەك، ئەوئەندە بەجىمابوو لەشكرى «شېخ مەحمود» نەيشە زانى چى ھەلگىرن. بە تايبەتى قىشەك و سەھات لەوزە دەرجووبووا. ئەم ھەرايەش لە ۱۹۲۰/۱۱/۳ دا بوو.

ئەو سەردەمە «ئەحمەد بەگى توفىق بەگ» مۆتسەرىفى سولەيمانى بوو، كە ئەم خەبەرەى بىست زۆر دلگىران بوو، دلگىرانەكە شى بۆ ھەردوولا بوو بەلام ھىچ نەئەكرا. واديار بوو پياوھە كانى بەغدا ئەيانووست ھەرا و ئازاوە درىزە بكىشن بۆيە ھىچ بە تەنگ كوشتنى خەلكەو نەبوون! ئەمجا لىزە دا «بەكر سەدى». نارديە لاى «شېخ مەحمود» كە، با، لەمە زياتر كوشتار رووتەدا، شونىنك و يەكىك ديارى بكا بۆ ئەو قسە بكەين و ئىمە تىبگەين لە داخوازيە كانى ئەوان. شېخ مەحمود لە زابە كانا «جەمال عارف» ھەلئىزارد. جەمال لەگەل «جەمە بەنەى» و «جەزەبانەى» ھاتن و ھەموو دەستورائىكى دا بەكە چى بلىن و چى نەلن.

[جەمال] لە ۱۹۲۰/۱۱/۱۰ لەبەرى «كەناروئ» وەھات و لەمبەر ئاوى «سىوھىل» وە «بەكر» چاوەرىنى ئەكرد. بەكەيان گرت، بەھائەدەىن نورى و نورى جەداد مودىرى پۆلىسى سولەيمانىشى لەگەل بوو. جەمال وتى: بەكر سەدى لەبەر ئەو كە منىش ئەفسەر بووم لە نەبرى عىراقا ئەيناسىم، بەكو جار رووى تىكردم و وتى:

«دەست لەم زۆر سەمانە بۆج ھەلئىگىرن و بۆج ئازاوە ئەئىنەو و ئەچن بەگژ حەكومە تا؟!». و تى منىش وتم: «ئايائىم ئەمە جەورە ئەيكەين لە مالى خۆمان دانىشتوین و داواى حەقى خۆمان

خەبات بوو. دووم لە دووكانى «دەرئوف دەلاك»، نەنانتە لەگەل وەختا و سنا بەشیر بیروباوەرى خۆیشى دەرئەبرى، لەم رووھە و بۆ ئەمجۆرە خزمەتە ئەم دوو كەسە خزمەتەى گەورەيان پىكردین، نەو ك ھەر بە ئىمە بەلكو بە ھەموو بیروباوەرىكى كورد! بەتى.

ھەر ھەوا لە موسل - پش دووكانە كەى «نورى خەبات» شونىنى قۇبىتەمان بوو، بەلكو گەلن جەسار كە ئىمە نەنگ و چەلمە بەكمان ئەھانە رى، ھەر ئەوئەندەمان ئاگان بۆ «نورى» ھەموو ئىشكى سارگى دووھ و ئەھات دەربازى ئەكردین و كەسش پى نەئەزانى. نورىش لە «موسل» ئەم رووھە خزمەتەى گەورە پىكردین.

ئەكەين؟ يا ئەو زولمە كە ئىو ھاتوون و لە خاكى خۇمانا دەرمان ئەپەينن؟! لەم شاخ و داخەدا كە مولكى كوردە ئىمە بەسەر ئىو ھاھاتوون، يا ئىو بەسەر ئىمەدا ھاھاتوون؟! وتى [ئەكر] بىدەنگ بوو و وا بزانم دەمازى كوردايەتى لە مېشكىيا بزووتەو، بزيە ھەستم كرد تنوكى فرمىسك بەرچاۋەكانى گرت!.

وتى باش ئەمانە كە وتىنە قسە كردن و وتى: شىخ چى ئەوى؟ وتى: شىخ فەرمويەتى داۋاي ئەم شتانە بكەم:

۱) تۆلەي ئەو كە سانە بدرى كە بوون بەھزى كوشتارى رۇزى ۱۶ ئىلولى ۱۹۳۰ى ناۋشارى سولەيمانى، خوئىنى كوژراۋەكانىش بدرى بە خىزانەكانيان.

۲) بەرلاكردى ئەو ھەپسانە كە لە كارەساتى ۱۶ ئىلولدا گىراون و ھەپس كراون. گىزانە ھى وانەش كە بە ھزى ئەو كارەساتەو گىراون و دوور خراۋنەتەو لە شارى «سولەيمانى».

۳) دەرجوونى ھىزى حكومەت لە سولەيمانى بىنجگە لەو كار بەدەستانە كە ئىش ھەتتە سوپىنن.

۱. مانە ھى ھىزى [شىخ مەحمود] لە ولتەكانى پىنجوون، شارباژىر و سىو، پىل، تا ھەيشەتى كۆمەلى ئەقوام دىت و بىرار لەسەر شىتەك ئەدات.

۵. شىخ مەحمود لە ولتە خۆى و بە مولكى خۆى بڑى و ئىتر لە ئىران نەمىننەو.

داخوۋەكان ئەمانەن. وتى ماۋەى «دە» رۇزىشمان دانا بزو وەستانى شەپ تا ئەم قسە ھى ئەگەينى بە «مەجلىسى وزرا» لە بەخدا و ولتەكەى دىتەو.

وتى كە لە ھەموو شت بوونەو، «بەھائەدەين نورى» رووى تىكرەم وتى:

«ئەگەر بوون بە دەولەتتىكى كورد، شوئى دەرجوونى دەليايىتان لە كوئ ئەين ۱۹. وتى وتى: ئەگەر گەيشتە ئەو پايە بە ئەچىن لە حكومەتى ئىسويچەرە ئەپەس بىزانىن ئەوان شوئى دەرجوونى دەليايىتان لە كوئ بە ئىمەيشى پىشان بەن!». دىسان وتى پىم وت: «لەم داخوۋەكانە كە ئىمە كردمان تو ھىچ بۇتتىكى جىبابوونەوت كرد، وا وا ئەلىت ۱۹. وتى ئىتر بىدەنگ بوو، ھەرلایەكى گەرايتەو بۇ شوئى خۇمان.

جەمال وتى ئەوا لەسەر ئەو پەيمانە شەپ لە ھەردوولا و ستىترا، ھىزى شىخ كە لە «باسانى و رەشەكانى» بوو، گەرايتەو بۇ «ھەلدەن».

• لەم سەردەدا ئەفسەرتكى گورەى نەپروى ئىران كە ناۋى «نەسەدە» و خەلكى «سە» بوو، خۆى گوربىو ھاتبوو بۇ «پىران» بۇلای شىخ مەحمود، شىخ لەۋى نەماپرو جارى بە «ئابىشەخانە» كەوت و لەۋرە ھات بۇ ھەلدەن شىخى جاز پىكەت و راستى خوئىشى ھى وت، نەماپرو وتى بۇ ئەو ھاتوون بزانم دەنگ و باسى ئىو جەب، بۇ ئەو ئىمەش لە قولى «سە» شىخ شىتەك بىننەو و ھەردوولامان بگەبنە بەك! [شىخ مەحمود] ئەم قسە ھى بەلاۋە راست نەبوو. لەبەرئەو

که چی له باش دوو شهو شتیکی سهیر ری کهوت! وتی: دهسته شیخ سلام و شیخ محمهده بچکوله - نهوان که له قولی پینجوین بوون - هاتن بولای لهشکره که ی تيمه که یه ک بگرین. که بهشمو دین دنیا تاریک نهبن، بهسهراوردی نیروه که ی [سه کرسدقی] دا دین، لهو نیروه ش فرماندراوه که به شهو ناگر نهسووتی، نهسوواتانی ناگریش له بهر ترسی شه پ نیه، چونکه شه لهسهر پهیمان وه ستینراوه، بهلکو لهسهر باوه پری هسهکهری بۆ نهو به که دوزمن به هژی ناگره وه نه ندازه ی هیزی نهوانی بۆ دهر نه کهوی.

کوت و پر له وهخته دا کابرای موفه تیشی ئینگلیزی، فانز سینیکی بۆ ههله گرن و نه چی بۆ سهرا ناوده ست. دهسته ی [شیخ محمهده] که کوت و پر جاویان به ناگری فانزه که شه کهوی، بئ ناگاش نهبن له وکین و بهینه ی بهینی تيمه و نهوان که شه پ وه ستینراوه، وایتته گن نه مه ئیشاره یه بۆ شه پ. چه ند تهقه یه کیان بهسهرا نه کن! لهشکره که شه شله زئی و لهوانه نهبن بئین به شه به یخون. له به یانیا «به کر» لومه ی نارد که بۆ چی ئیشی وابووه؟! له شاخرا بزی دهر کهوت که شه مه ههله بووه و له دهسه نه قسه ی وانه کراوه، برواشی کرد، بهلام له پیش شه مه دا که شه مه ی بۆ دهر کهوی شه نم خه به ره که یشته وه به خدا و حکومت شه مه ی به شتیکی خراب بلاو کر دوه!

ماوه ی شه پ نه کردن برایه وه و [مه جلسی وزرا] له باتی شه وه ئیشینی وابکا، که نهمن و ئاسایش له و ولانه دا بلاو بکاته وه، گوئی به هیچ یه ک له و داخواز یانه نه دا و به لکو وتی نهبن ههر به زور و به هیزی هسهکهر [شیخ محمود] بخرته ده ست.

شه مه فرمانه و باوه پری [مه جلسی وزرا] یه خه پری شه وه نهبن که پیاوه کانی حکومت دل یان به ولات شه مه سووتا و بۆ قازانجی شه خسی خزیان و بۆ پاراستنی جینگه و پایه که یان داشیمه ن کۆششی ههره که ووره یان شه وه بوو که ئازاوه له ولاتا په پیدابین و خونی ناهه ق بریزری هیچی تر نه بوو. شه مه بوو ویزدانی پیاوه حوکمداره کانی پینشوی عیراق به رانه ر به شه عب و میلله ت.

که [شیخ محمود] زانی کۆششی هینمی که لکینک ناگری، له ئیشی خزی هه لچووه و هه نا شه هات خه لکیش زیاتر له دهوری کۆ شه بوونه وه، به ئنی له و ناوه دا کوشتر رووی شه دا ج له دهسته ی شه و چ له دهسته ی حکومت، بهلام ناچار بوو به م بزوتنه وه یه. هیزی حکومتیش که زانی ئیشی بۆ ناچیتته وه و دنیا ش بوو به زستان و ولات به فر دایگرت، گه رانه وه ی به قازانجتر زانی تا دریزه دان به شه پ.

[چه مال عارف] وتی: ههر له و سهرده مانه دا که هیزی شیخ محمود به شاخه کانی «پوشین» و شه و ناوه دا بلاو بیووه وه، شیخ خزی و ۲۷ سوار له «یالان پین» بوو، رۆزی پینج شه به بوو شیخ

فرمانى دا بچين بۇ «باخە كۆن» بۇ ئەو سېيىنى نوۋىزى جومعه لەوئى بىكەين. سوراھ كاتىش عىبارەت بون لە باقى نورى بەگ و كامىلى حەسەن ئەفەندى و ئەوانە، سەرە خوار بووینەو بەلابەلاى «خورمال» دا بۇ «باخە كۆن».

كوتوپر زەلامىك لە ئاوايسى «خورمال» بە دەستەسپىنگى سېپەو بە دەركەوت و دەستەسپىرە كەى راوە شاند. وتى ئېمەش لاریوونەو بەسەر خورمالاً و خورمال گىرا. مەسەلەش عىبارەت بو لەو كە لەو سەردەمەدا «سەعید ئەفەنى» لەوئى [مۇدېرى ناحیە] بوو، كە جاویان بە سوارە كانى ئېمە ئەكەوئى، لای وا ئەبىن هیزىكى زۆرىن و بۇگرتنى «خورمال» رۆزىشتوون. فرمان ئەدا ئەو زەلامە بە دەستەسپىرە سېپەكەو بیتە دەروە و ئىشارەى «تەسلىم» بدات.

وتى بە هیزى پۇلىس و گومرکەو ۳۴ تەنگ و ۷ سەندۇق فېشەك هەبوو ئەویان داىنى. بەمجۆرە خورمال - یش گىرا.

لەشكرى شېخ لەو ناوەدا بە هەموو جۆر ئەگەرەن كە تۆلەى دەورە كانى رابوردو وەر بگرنەو. لێرەدا حكومەت رىنگە بەكەى تری گرتە پېش؛ ئەو رىنگە بەى گرتە پېش كە بېنى بە پارە و بە زمانى لووس هەشاير و كوردە كان لە [شېخ مەحمود] هەلخېرتنى. زانى بە شەپى تۆپ و تەیارە هېچى بۇ ناكړئ، كەواتە با بەلامارى ئەمجۆرە فروئیلانە بدا! لە راستى دا لە ئەنجاما گرتنى ئەم رىنگە بە بوو بەهزى سەر كەوتنى و لە ناوبردنى [شېخ مەحمود]!

[شېخ مەحمود] لە گەپانى شاخە كانا فېكرى هاتە سەر ئەو كە بچىت لە دەورویەرى كەركوك كارەساتىك بېتتەو، بەلكو بەهزى نائەوئى ئەم كارەساتە هیزە كانى حكومەت لە بەك دابرى، لەمەو ئەتوانئ «كەركوك» بگړئ، كە كەركوكى گرت هیزى حكومى ولانە كانى ئەملای «كەركوك» لە بەر ئەو بئ پشیمان ئەمىنتەو ئېتر گرتیان شتىكى ئاسان ئەبئ. لەسەر ئەم نیازە لە ناخر و ئوخرى شوپاتى ۱۹۳۱دا روو بە ولانئ كەركوك بەرى كەوت تا گەبشتە «ئاواریك». بئ خەبەر لەو كە هەندئ لە عەشايرە كوردە كانى ئەو دەورە لە گەل حكومەتا رىك كەوتوون بۇ لە ناو بردنى [شېخ مەحمود]؛ ئەو هەندە عەشايرانە كە ئەم هېواى هەرە زۆرى لەو ولانەدا بەوان بوو!

هەر ئەوئەندە ئەزانئ دەورەى ئەگىرئ؛ دەورەى ئەگىرئ بە فەوجىك عەسكەرى چەكدار بە هەموو جۆرە تۆپ و جەخانە بەك، بە حەوسەد پۇلىس، بە هیزى فرۆكە لەسەرەو، بە هیزى ئەو هەندە عەشايرە خاڭنانەى ئەو ناو. ئەمىش تەنھا پەنجا سواری لە گەل، كە هەندىك لەمانە «داود بەگى فەتاح بەگى جاف» و «حەمەین بەگى كەرىم بەگ» بوون بە ۲۷ سوارەو. حەمەمین بەگ شەپى ئاوارىكى كردوو بە رۆماتىكى شىمەرى زۆر جوان. ئەبئ ئەو شەش بزانىرى كە عەشرەتى جاف تا ناخر هەناسە لە گەل «شېخ مەحمود» بوون.

کاره‌سات و شهری «ناوباریک»ی شیخ محمود به کینک له کاره‌ساته هه‌ره‌زه‌له‌کانی ژبانه پان و فراوانه‌کی [شیخ محمود]، چونکه له‌شکرینکی واکم به‌رانبه‌ر به‌هیزینکی وازور وزه‌بنده، به‌هموو چه‌کینکه‌وه، له‌حالینکا که‌ئمان بن‌ئاگاله‌هموو شینک و‌خهریکی‌حه‌سانه‌وی‌نان‌خواردن‌بوون، کوت و‌په‌بارانی‌گولله‌ده‌ستی‌کرد به‌بارین! چهند سه‌هاتیک شه‌دریزه‌ی‌کیشا، هه‌چ‌دلینک‌ئوه‌وی‌نه‌ئوخوینده‌وه که‌شیخ‌محمود و‌له‌شکری‌شیخ‌محمود‌له‌و‌ئابلوقه‌دانه‌دا‌رزگاریان‌ن‌بن. که‌چی‌به‌پینچه‌وانه‌ی‌ئوه‌به‌جورینکی‌زور‌مه‌ردانه و‌له‌باش‌زبان‌خستینکی‌زور‌له‌هیزی‌حکومه‌ت‌ده‌رباز‌بوون و‌هیزی‌حکومه‌تیش‌له‌و‌ناوه‌دا‌به‌په‌رت و‌بلأوی و‌سه‌ر و‌گونلاک‌شکاو‌مانه‌وه. ته‌نها‌کاره‌ساتی «ناوباریک»‌خوی‌داستائینکی‌سه‌ربه‌خویه‌بو‌خوی، له‌م‌کتیبه‌دا‌جینگه‌ی‌نایسته‌وه.

[شیخ محمود]‌گه‌پایه‌وه‌بژ‌ولته‌شاخویه‌کانی‌سوله‌یمانی، به‌لام‌له‌دل‌آزور‌دلگرا‌نه‌لوه‌که‌ساله‌های‌ساله‌بژ‌سه‌ربه‌خویی‌کورد و‌بژ‌رزگار‌بوونی‌کورد‌له‌دیلی، ئه‌م‌هموو‌کوششی‌کردوه‌که‌چی‌نیسته‌وا‌به‌و‌جزره‌هه‌ندئ‌له‌کورد‌ه‌کان‌تفه‌نگ‌ئه‌ئین‌به‌په‌روویه‌وه‌و‌به‌و‌جزره‌توله‌ی‌خه‌باتی‌چهند‌ساله‌ی‌ئه‌ده‌ئه‌وه!

ئه‌مه‌کارینکی‌زوری‌کرده‌سه‌ر‌نه‌فسیه‌تی [شیخ محمود]، فیکری‌ئوه‌ی‌کرده‌وه‌که‌تا‌نیسته‌ئو‌بو‌سه‌رفرازی‌کورد‌تفه‌نگی‌ئنا‌به‌دوژمنی‌کورد‌ه‌وه، نیسته‌ئیش‌وای‌لینها‌ت‌که‌تفه‌نگ‌به‌کورد‌ه‌وه‌بن!، که‌واته‌له‌م [ته‌ئریخ]‌به‌دواوه‌پنویست‌ئنا‌به‌وه‌جنگه‌که‌ئهم‌چهند‌ساله‌کردوویه‌تی!

هینای‌له‌سی‌مایسی‌۱۹۳۱‌دا‌خوی‌ته‌سلیم‌کرد‌به‌حکومه‌ت‌و‌به‌دوور‌خراوه‌یی‌هینرایه [سه‌ماوه]، پاشان‌بژ [ناسریه] و‌ماویه‌ک‌بژ [هانه] و‌له‌۱۹۳۳‌دا‌هینرایه‌به‌غذا‌و‌له‌وئ‌خانه‌شاری‌کرا. له‌ولاشه‌وه‌مولکه‌کانی‌سه‌ر‌له‌نوئ‌زه‌وت‌کرانه‌وه.

به‌مجۆره‌به‌ده‌ست‌به‌سه‌ری‌و‌خانه‌شاری‌له‌به‌غذا‌مایه‌وه‌تا‌له‌مایسی‌۱۹۴۱‌دا‌هه‌رای‌«ره‌شید‌عالی»‌له‌به‌غذا‌ده‌ستی‌پنکرد. هه‌لی‌به‌باش‌زانی‌هه‌ر‌له‌هه‌ینی‌ئو‌مانگه‌دا‌به‌بن‌ده‌نگ‌له‌به‌غذا‌روو‌به‌ولائی [یاقوبه]‌چروه‌ده‌روه، له‌ولاره‌له‌لایه‌ن «فه‌قن‌حسه‌بن» و‌عه‌زیز‌مه‌حمود‌- که‌له‌دۆسته‌دلسوزه‌کانی‌بوون- و‌لاخی‌بژ‌هینرا‌و‌له‌رنگه‌ی «سه‌نگاوه»‌وه‌روو‌به‌ولائی «داریکه‌لی»‌بوونه‌وه.

له‌وتندا‌دیسانه‌وه‌که‌وتوه‌سه‌ر‌ئو‌باوه‌په‌که‌ولائی‌کورد‌ه‌واری‌ئه‌بن‌ئازاد‌بن‌و‌سه‌ربه‌خویی‌وه‌ریگری. له‌سه‌ر‌ئهم‌نیازه‌و‌بژ‌ئهم‌مه‌به‌سته «داریکه‌لی»‌بووه‌وه‌به‌شوئنی‌کۆنگره‌و‌کوانووی‌سیاست، کورد‌ه‌کان‌له‌ده‌وری‌کۆبوونه‌وه. ئهم‌ناو‌و‌ئاوازه‌یه‌گه‌یشتوه‌به‌غذا. وه‌زاره‌ت، وه‌زاره‌تی «جه‌میل‌مه‌دقه‌هی»‌بوو، به‌م‌باسه‌زۆر‌گرژ‌بوو‌ته‌نانه‌ت‌فه‌رموی: «سه‌ربه‌خویی‌کورد‌ستان‌له‌قاموسا‌نه‌ماوه، ئهم‌قسه‌یه‌بووه‌به‌ئه‌فسانه‌ی‌کۆن!».

پاشان‌ره‌ئیس‌ئهرکانی‌جه‌یش «ئهمین‌عومه‌ری‌نارد‌بژ‌ئوه‌قسه‌له‌گه‌ل [شیخ‌محمود]

بكا و لەو فېكرانە بازگەشتى بكا تەو، چوونى ئەمىن ھومەرى ھېچ كەلتكىچى نەگرت. باش ئەو مۆتسەرىفنى سولەيمانى «شېخ مستەفای قەرەداغى» چو بۆلای، ديسان كەلتكى نەگرت و ھەر لەسەر فېكرى خۆى زياتر قايم بوو.

ئەمجا حكومت ھىزە لىشاوھ كەى خۆى نارد و لە ۱۴ى تەموزى ۱۹۴۱دا ھوكمى عورفىشى لە ولاتى «سولەيمانى» بلاز كوردەو بۆ ئەو كە ئىتر كەسى تر نەداتە پال شېخ مەحمود. بەلام [شېخ مەحمود] ھەر وازى لە فېكرى خۆى نەھىتا، حكومەتى وەخت بۆى دەر كەوتبوو ئەمجارە ئەگەر شېخ مەحمود ھەستەتەو كاروبارى سىياسى ھالەمى وای پىشان ئەدا كە سەر ئەكەوئ، لەگەل ئەو ھەش كە ھىزى ناردبوو، ئىعلانى عورفىشى بلاز كوردەو ھەر بۆرى كەوتن پىتى لى ئەتەبرى.

لە ئەنجاما [شېخ مەحمود] كە فېكرى دەرە كانى پىشووئ و دەرەى «دارىكەلى» كوردەو، ئەو ھى ھاتەو فېكر كە ئەبى ديسان گوللە بە كوردەو بىنى، ئەمەش پىچەوانەى مەسەستە كەى ئەو. بەم بۆنەو وازى لە فېكرە كەى ھىتا و لە ئەو ئى ئابى ۱۹۴۱دا بربارى رى كەوتن و واز ھىنانى دەربرى و بۆ متمانە «شېخ تەيف»ى كورپىشى ناردە بەخدا. حكومەت ئەم واز ھىنانەى شېخ مەحمودى-ى بە جەژن و بەسەر كەوتنىكى زۆر گەرە زانى.

[شېخ مەحمود] بەم جۆرە بە گۆشە گىرى و بە فېرئدانى سىياسەت پەردە كانى رۆزگارى ھەلئە گىزپارەو؛ ئەو [شېخ مەحمود] بە جەرگە، نەترسە كە لە رۆزە كانى دىلى زەمانى پىشووئا بە دىلپەتى ئەبىرئە بەردەمى [مەلەك فەيسەلى يەكەم] لە بەخدا. پىتى ئەلنى: «مەحمود! ئەم زولم و ستەمە چى بوو كە تۆ لە رووى منا دەستت كرد بە شۆرشگىران و بە ئازاوە نانەو».

ئەو پىتى ئەلنى:

«فەيسەل! ھەندئ كەس كافر ئەباتە مالى كەھبە و خوتنى مۆسلمانان لەوتندا ئەپزۆئ و مالى خوا ئەدا بە كافر، ئەو بە زولم نازانى. ئەگەر من لە ناو خاك و ئاوى خۇما و لە ولاتى خۇما داواى ھەقى خوراوى خۆم بىكەم، ئەمە بە زولم ئەزانى! دە، تەف لە چارەت گەردوون!».

جا ئەم «شېخ مەحمود» نەترسەئ ئيان پەر لە چەوسانەو بە، بەو گۆشە گىرىە ماپەو تا سالى ۱۹۵۶دا بە نەخۆشى ھاتە بەخدا و لە ھەستەخانەى «جەبەدەرى» لە شەوى ۱۹/۱۰/۱۹۵۶دا كۆچى داوى كرد و دىباى پەر مەبەت و دەردى سەرى بە جىئىشت و بەداخى سەرى خۆى كوردەو سەرى ناپەو و تەرەمە كەى براپەو بۆ «سولەيمانى».

بۆ ئەو رۆزانى پاشە رۆز چاوتەك بە مۆووى رۆزانى رابوردووى خۇيا بگىتپت، باسىكى مالاواى [شېخ مەحمود] لەم دىباپە پىزىستە بىرى، بۆ ئەو بزانرى كە «شېخ مەحمود» لە پىشكەى دارەو تا پىشكەى خاك، ھەموو لاپەرەپە كى ئيانى و كاتى نەمانى ھەر ئازاوە و شۆرشى لەسەر نووسراو:

لە شەوى ۱۹۵۶/۱۰/۹ شېخ مەحمود كۆچى دوايى كىرد، ئىستىگى بىن تەلى حىراق لە بەيانى ئەم ماته مەى بلاؤ كىردە، ھالەم لە كورد و لە ھەرەب، لە گەورە، لە بېچوك بەيانى زوو لە خەستەخانەى [خەيدەرە] كۆبوونە. لە سەعات «نۆ» تەوا، تەرمە كەى رووبە پرووى شارى سولەيمانى لە بەغدا ھەلگىرا، ھەتا چاوكارى ئەكرد تا «بەغداد الجدىدە» لە لاين پياوانى بەغداوہ بەرئى كرا، ئەوان گەرەنە و چەند ئۆتۆمۆبىلىك رووبە پرووى سولەيمانى بووہ. - نووسەرى ئەم كىتەب ش يە كىتەك بوو لەو كەسانە كە لە گەل تەرمە كەدا رۆيشت -

بەرەبەرە پىشوازى كەر لە ولانى كوردە وارىوہ ئەگە پىشتن بە تەرم، لەم رىنگە بەدا لە ھەر لا يەك لە پىنش گە پىشتى تەرمە كەدا ئەھلى ئەو ولانە ئەھاتە سەر رىنگە كە و ماتەمىس خۆيانان بۆ نەمانى پىنشە وايە كى كورد دەر ئەپرئ.

لە «ئوزخورماتو» قائىمقام «بۆرھان جاف» واجباتىكى ئىنسانى و قەومى بەرانبەر بە پىشوازى كەردنى تەرم و ھالەم بە جەھىتا، لە كەركوك ئەھلى ناوشار ئەملا و ئەولاي شەقامە كانىيان گرت و بە چاوى پر لە گىرانەوہ سەرى كۆنوشيان بۆ تەرمى پىنشە واي كورد دانە واند. مۆتسە پىنى كەركوك تا «قەرەھەنجىر» تەرمى بەرئى كەرد. خەلگىش ھەتا ئەھات ھەر زىيادى ئەكرد.

سەعات ھەوتى پاش نىوہرۆ لە ناو نىزىكەى ۵۰۰ ئۆتۆمۆبىلى پىشوازى كەردا تەرمى «شېخ مەحمود» پىنشە و گە پىشتە سولەيمانى، بەلام چ سولەيمانى كە؛ ئەو سولەيمانى كە زن و پياو و گەورە و بېچوكى بە شىن و شەپۆر و گىريان جادە كانىيان گرتوہ و چاوە پىنى ئەو پىنشە وايە يان ئەكەن كە زىاتر لە ھەفتا سال بۆ كورد لە جەنگايە. ئەو سولەيمانى كە لە ھەموو ولانە كانى ھەولئىز و رە واندز و كۆزى و رانىيە و ھەلەبجە و پىنجوئەوہ دابارىون بە سەر تەرمى شىخى جەنگاوەر يانا.

مۆتسە پىنى سولەيمانى «ھومەر ەملى» بوو، لە بەغدا بوو، وە كىلى مۆتسە رىف «فەوزى سائىب» بوو. فەوزى و بەرەى مالى شىخان و پياو ماقولنى سولەيمانى و ھەموو كارى بەدەستانى دائىرە كان لە مژگەوتى گەورە كۆبوونە تەوہ چاوە پىنى گە پىشتى تەرم ئەكەن. دنيا تارىك بروہ و دەرزى ھەلخەى لە بەر ھالەم ناكە وىتە زەوى. «شېخ لە تىف» كۆرئى «شېخ مەحمود» لە و دەورەدا ھەپس كرايوو لە بەندىخانە بوو.

«رەفىق حىلمى» و «دۆكتور ئىبراھىم ھامى» لە گەل بوون - كە ئەوانىش لە گەل تەرمە كەدا لە بەغداوہ ھاتبوون - بە شوئىن تەرمە كەدا ئەسووپاينەوہ؛ چۆنكە لە بەر زۆرى مەردم تەرمە كەمان لى ون بىوو، لە ھەر كەسمان ئەبرمى ئەبوت نازانىن. چوون بۆ مژگەوتى گەورە نەبوو، بۆ مالى «بابە ەملى» نەبوو. گەرەينەوہ بۆ بەر دەركى سەرا. لەو كاتەدا تەقەى شىلگى تەفەنگ لە لاي بەندىخانە كەوہ پەيدا بوو، تومەس ئەمە تەرمە كە براوہ بۆ ئەوئى كە شىخ لە تىفى كۆرئى چاوى پىن بىكەوئى، لە بەر خەلگ زۆرىش؛ كەسى شوئە كانى تر بەمە نازانىن، خزان و پياوانى تر لە مژگەوتى گەورە چاوە پىنى ئەوہن كە تەرم بچئى بۆ ئەوئى، كە چى ئەم كارە ساتە قەوما!

شینلیکی تهننگ ههتا نهات زبادی نه کرد، تهفه له هه موولایه که وه په یادابوو، شار تیکچوو، تیمه هه به که چوون بۆ شورتنی خۆمان، من چوومه مائی «فایهق هو شیاره». له و کاته دا که من و هاوړتیکانم هه که سه چوونه شورتنی خۆمان، دیسان له بهر دهرکی سهرا و سهرا دا بو به ههرا، پۆلیس چووبوونه ژووری سهراکه و له ونوه ده ستیان کردبوو به تهفه له خه لکه که. له ولاشه وه که تهفه په پیدا نه بن، وه کیلی مونه سهریف و دانیشوانی مزگهوتی گه وره ناگاداری نه م نیشه نابن، وه کیل هه لئه ستی نه چی به شوین تهفه وه، نه چی بۆ سهرا رنگه نیه بچینه ژووره وه، هه رجه نده هاوار نه کا: من وه کیل مونه سهریفم، پۆلیس دهرگای لی ناکاته وه، ناچار له پشته وه به هزی چوونه سه رشان یه ک دوو که سه له خه لکی شماره که نه چینه ناو «سهرا» و تهننگ له [پۆلیس] وه رنه گرتنه وه، له سهر نه مه تووره نه بن که نایا کنی نه مری داوه به پۆلیس بۆ تهفه کردن؟!.

له ونوه نه چی بۆ به رده رکی سه پسخانه و خزی تیکه لاوی خه لکه که نه کا و توشی تهرمه که نه بن، به هه ر جهزه زمانیک بیت تهرم نه گپرتنه وه رووبه رووی مزگهوتی گه وره. نه مان لیره دا وا، له ولاره له و وه خته دا که من چووم بۆ مائی فایهق، مودیری سه پسخانه خه رکی ته له فون کردن بوو له گه ل فایهق و هاوار و دادی نه وه ی بوو که نیشه نه و هاله مه سه پسخانه نه شکین و منیش هچ هیزیکم له لانیه و چاریکم بکه ن، مودیری سه پسخانه له مه زور تر سابوو، له راستیشدا چه ند پۆلیسیکی که م نه بن هیچی تری لانه بوو، نه و ته قانه ش که له و دهره هه بوو هی نه وان نه بوو، به لکو هی پۆلیسه کانی سهرا بوو.

که نه و له ته له فون بووه وه، فه وزی ته له فونی کرد بۆ نه وه به لکو بچن به هه موولایه که وه ئیشیکی وا بکه ن نه م تهرم رزگار که ن و بینژن، فایهق پیس وت له م قیامت و هه رایه دا که سه خه تنی تیمه ناخوینته وه، نه و فلان هانووه به لکو نه و ئیشیک بکا، له بیستی چوونه که ی من وه کو بلنیت گه شکه یه گ گرتنی. فایهق به په له ته له فونی دانا و هات بۆ لای من، وتی فلانی روژنکه و هه ر نه مرۆ، که یفته بزانه چی نه که ی؟. وتم له م قیامته دا کنی چی پشه کری؟. وتی که یفته. ناچار بیاتنکم له گه ل خۆم هه لگرت و له مال دهر چووم، ناشزانم بۆ کوئی نه چی چونکه نازانم تهرمه که له کوینه. به بی فیکر رووم کرده «مزگهوتی گه وره». نه و له هه موو کۆلانه کانیشه وه گولله بارانه. که گه یستمه بهر مائی «ره شۆل»، «نه ختهر» ی ژنی ره شۆل - که چووبوو له گه ل تهرمه که دا بۆ سه پسخانه و گولله ی بهر که وتبوو - هینابوویانه وه بۆ ماله وه، له و کاته دا گیانی دهر چوو، بوو به شین و شه پۆرا!

که چوومه مزگهوتی گه وره و پرسمیم بۆ تهرم، سه یرم کرد هینابوویانه ته وه، لیره دا توژی سه سامه وه، به لام مزگهوتی گه وره ی چی؟ له بهر خه لک رنگه ی زیندار نیه. له بهر نه وه که «فایهق» و نه وان بینان وتبووم به لکو ئیشیکی وا بکری تهرمه که بینژنی، که وتمه مشوری نه وه، نه وه نده هه بوو له و کاته دا نه [بابه عملی] م ده ست نه که وی، نه [شیخ قادر] ی برای شیخ محمود. به هه ر جهزه بوو شیخ قادرم دوزیه وه و پیم وت، شیخ قادر رازی نه نه بوو به ناشتنی تهرم به وه شه وه،

نو و چند که سبکی تر له خرمه کانی ئه یانوت له سوله یمانی نه بووه به ره وشت که به شه و تهرم بنیژرنت. بیانوی منیش نه بووه و تهرم جارئ هه له مزگه وتی گه وره نه بنیژرئ، دووهم نه گهر بگه و ته به یانی، هه رایه کی خرابتر نه قه و من و تهرم بو ئیوه و نه هلی شاره که هه مووی زبانی هه به له و وخته دا [بابه هه لی] اش هات و به هه جۆر بوو رازی بوون به ناشتنی تهرم، به لام چۆن بنیژرئ. جارئ نه شوراهه، پاش نه و ههش جه نازه که له ژووری مرقه ده که دایه، به بنترته دهره وه بوو شۆردن خه لکه که نه به یفریننه وه! لیره دا دژواری زۆر تر بووا.

قه بان هاته سه ر نه وه که جار بدهن به ناو خه لکه که دا: تهرم [جه نازه] به یانی نه بنیژرئ و هه ر که سه بجینه وه مالی خۆی. به مه تۆزئ خه لکه که سووک بووه وه، پاشان وتم هه ر دوو قاپی حه وه که داخه ن. له گه ل نه مانه شا هه ر زاتی نه وه نه بوو که جه نازه که بوو شۆردن له ژووری مرقه ده که به بنترته دهره وه، له دهره وه به سه تل ئاو نه برایه ژووری [مرقه ده] و به و جۆره شۆردیان. پاشان نوژی له سه ر کرا و نیژرا. تا نه مانه کرا، سه هات بوو به یانزه ی شه وئ، خه لک به ته واری ئیتر بلاژه ی لیکرد.

له هه رای نه وه شه ودا ۲ کس کوژرا! ژنه که ی ره شۆل و فه قیه ک. بریندار، که برایه خه سه ته خانه ۱۳ کس بوو که نه مانه هه یج هۆشیا ن نه بوو. به لام نه وه شه و به جۆر ئیکی تیکرایی که له پاشا من وه رم گرت، بریندار گه یشتیوه ۱۰ که سیک. له زمانی نه وه که سانه وه که تهرمه که یان شۆردبوو و تیان له و وخته دا که برابوو بوو بهر دهرکی سه را، گولله به کیش به ره شانی تهرمه که که وتبوو، نه وه نده هه برو له و وخته دا نه یانه و یست بلاوی بکه نه وه.

ته مه لیره دا وا، له ولاره «عومهر هه لی» مۆتسه ره یفی ولات که له به خدا بوو، خه بهر وه ره نه گری نه ورا جه نازه ی [شیخ مه محمود] برایه وه بوو سوله یمانی، سه ر له ئیواره له به خدا به پئ ئه که وئ و به په له نه یه وئ خۆی بگه به یته وه سوله یمانی. له ریگه دا خه بهر نه پرس، که پینی نه لئین تهرم کاره ساته به، نه لئ ته قه یان لیکه ن و لئیان بکوژن هه یج ده ست مه پارێزن!

به یانی زوو گه یشتنه وه سوله یمانی، له پیش هه موو شتیکا تهرمی دهر کرد بوو دهر نه چوونی شه وئ له ناوشار! له سه هات شه شی ئیواره وه تا شه شی به یانی، پۆلیسی به چه ک و ده بابه و تۆب و تفه نگه وه خسته سه ر جاده کان. مه نعی کرد که که س ناوی [شیخ مه محمود] نه یه به سه ر زمانیا، خه تیه کانی مزگه وتی گه وره و خانه قای مه ولانای بانگ کرد که نه که ن باسی شیخ مه محمود بکه ن، به یاننامه به کی دهر کرد و بلاوی کرد وه که: هه موو که س تهرمی و پیوستی نه بوو [شیخ مه محمود] نه وه نده به ته نگه وه بن، رۆژنامه ی «ژین» که له و رۆژه دا خه بهری مردنی [شیخ مه محمود] ی بلاز کرد بووه وه، نه به یشتت بلاز بیته وه، ده سه تی رۆژنامه ی خسته ژنر پر سیاره وه که بۆچ شتی وایان نوو سیوه.؟ رۆژنامه که تا لای عه سر ته وقیف کرا و پاشان به هه ر زمانیک بوو به ره لاکرا.

ته مه جاکه وته خه لک گرتن له ناوشار، له بهر کاره سانی ناشتنی تهرمی شیخ مه محمود ۵۲ که سی

لە سولەيمانى گەرت، كەوتە سەرئەوھە كە ئەوانەش لە گەل ئەم تەرمە لە بەخداوھە ھاتتوون ئەوانەش بگري، بەلام بۆي نەكرا.

پرسە لە مژگەوتى گەورە دانرا، پرسە كەش ھەر ئەوھبوو بەياني داشەنرا تا سەھات پېنجى تېوارە و پاشان لە بەرئەوھ ماوھى گەزان نەبوو ھەلئەگىرا. تا سنى رۆژ پرسە ھەبوو، خەلكى تر لە و لائانە ئەھانت، پاش سنى رۆژە، پرسە دوايى ھات، ئەوانەى كە لەملا و لەلاوھ ھاتبوون گەپرانەوھ بۆ شوئىنى خۇيان. من و «حاجى نورى كەريماغا» ش گەپرانەوھ بۆ بەغدا.

ئەمە كارەساتى مردنە كەى [شېخ مەحمود] بوو لە سولەيمانى و ئەمەبوو پياوھتى حكوومەتى وەخت و [ھومەر ھەلى] مۆتسەپىنى سولەيمانى! لە گەل ئەوھدا ئەگەر حكوومەت [شېخ مەحمود] ى پېشەوای كوردستانى بە ئەفسەرنكى بچوك بزانبايە و چەند سەربازىنكى «ماتەمى» لە بنارى شارە كەى سولەيمانىوھ ھەم بۆ رېژ لىگرتن و ھەم بەناوى ئاسايشەوھ بختايەتە تەكى، ئەو كارەساتە ھىچى رووى نەئەدا، بەلام حكوومەت ئەو حكوومەتە بوو كە ۳۵ سال جەزەبەى [شېخ مەحمود] ى ئەدا، بۆ ئەوھ پياوھ كانى خۆى لەسەر كورسى بن، ئېستە چۆن ئېشى وانەكاكە [شېخ مەحمود] بەپېز و خەلكى تر لە لە ئاسايشا بن!؟

ئەوھندە ھەيە زۆر لۆمەشيان ناچېتەسەر، چونكە ئەوان ھەموو ئامانجىكيان كېسە پەركردنى خۇيان و رازى كردنى ئاغاكانيان بوو. يەكئ ئەمە ئامانجى بى ئېتر چۆن بە تەنگ دلئەوايى و ئەمن و ئاسايشى مېللەت و ولئەوھ ئەبن!؟

ئەمە قانۇنىكى تەبىئە ئەگەر سەروكى حوكم و كاربەدەستانى حوكم بېروباوھريان باش بىت و ئارەزووى رەزامەندى و ئاسايشى مېللەت بكنە، ئەو «شەھب» و مېللەتە لە ماوھىەكى كەما ئەگەيەننە چلەپزەي بەرزى و كامەرانى، خۆ ئەگەر ئەو كاربەدستانە ھەموو كۆششىكيان بۆ رەنگاويرەنگ كردنى كۆشكە حاجبەكانى خۇيان بوو، بۆ ئەوھ گونيان ئەبى لە ئاھۆنالى مېللەت، ئەوھ رۆژە رەشكە كە تووشى ھەر دوولايان ئەبن؛ تووشى ئەوان ئەبن؛ چونكە كۆشكى عاجى كە لەسەر بناھەى زۆلم و جەور دامەزرا، زوو ئەوووخن، تووشى مېللەتېش ئەبن؛ چونكە بەدەست ئەوانەوھ ماوھەيك گېر ئەخۆن، بەلام دەورى ھەر دوولاشيان زوو دوايى دى، ھى ئەوان بېرووخاندن! ھى ئەمان بەرزگار برون!

شۆرشی بهرزان

[مەلا مستەفا]

«بهرزان» - که هەندیک بە «بارزان» ناوی ئەبەن - گۆندیکە لە قەزای «زنجبار» کە کەوتووتە شیمالی رۆژھەلائی موسڵەوہ - شێخەکانی بەرزان نەسبەت ئەدرنە پال ئەو گوندە.

سەرچاوەی ئەم شێخانە لە [شێخ تاجەدین] «وہ هاتووہ، کە ئەم شێخە یەکیک بووہ لە خەلیفەکانی «مەولانا خالید» و لەو گوندەدا ئیرشادی کردووہ و پاشان بەرەبەرە خەلکی تر هاتووونەتە کۆرە کە یەوہ. ئەم شێخ تاج الدینە بیجگە لە تەریقەتە کە ی پیاونکی عالم و زاناش بووہ. پاش خۆی تەریقەت هاتۆتە سەر شێخ «عەبدولسەلام» ی کۆری و یاش ئەو یۆ شێخ «محەمەدی کۆری شێخ عەبدولسەلام. پاش ئەو شێخ عەبدولسەلامی دووہەم، شێخ ئەحمەد، شێخ محەمەد سدیق، مەلا مستەفا، شێخ محەمەد - کە ئەم شێخ محەمەدیان بە «بابۆ» ناریانگی دەرکردووہ - .

هەرچەندە شێخ محەمەدی یەکەم ئەم هەموو کورانی هەبووہ، بەلام دەستوری سەرۆکی شینخایەتی و ئیرشاد هەر بە دەست «شێخ ئەحمەد» وە بووہ.

هەر لە سەرەتاوە بەرەبەرە بەهۆی شینخایەتی و تەریقەتەوہ هەموو ناوچەکانی «مێرگەسوور و

مزورى بالآ و زورتر له «زيتار» بون به مريد و توبه كاربان تا له ناخرا وای ليهات به هممو
خه لئكى ئو ناوه ئوترا: «بهرزان» و «بهرزانی»، يا هه شایری بهرزان. بئيجگه له شينخه كان به
مسكینه كانيش ههر ئوترا «بهرزانی»، ئه مه يه كئيك بوو له تاقه ره وشته نايا به كانی شينخانی بهرزان
كه له قه بى خويان دابوو به مسكینه كانيش.

[بهرزان] وای ليهات له تاقه گوندیکه وه بوويه نزیکه ی ۲۰۰ گوند و ۲۵ ههزار كه سئيك.
ولآنه كه زور كونستان و شاخ و داخه، له شيماله وه پال ئه دا به خاكي [توركيا] وه، كه مه كئيك له
رۆژه لآيه وه پال ئه دا به ئيرانه وه، باقى رۆژه لآنه كه ی ناوچه كانی «برادوست» و ره واندزه. له
جنوبه وه «ناكرى» پالى پيوه داوه، له رۆژئاوايه وه «ئامبندى و دهوك» گرتوينا ته باوه ش.

چاندنى گه نم و جوى كه مه، ميوه ی زوره، هاتوو چۆيان له گه ل «موسل» دا به. بهرزانیه كان زور
شه پر كه ر و تازان، به هممو مه عنايه ك زيرده سته ن بۆ شينخه كانی خويان، قسه شكاندنى ئه وان
به لای بهرزانیه وه نابن، بهرزانى درۆ نازانن، زور پابه ندی ديانه تن، هممو شافيمى مەزه به ن. له
بهرزان ههر كه سه جووت و به راوى خوى هه يه، شينخه كانيش له ملايه نه وه ههر به ئه ندازه ی
مسكینه كانیان هه يه. شينوه ی قسه كردنيان شينوه ی كوردی بز تانه. مزيقاي قسه كردنيان
ئاوازه به كى هه يه. له ميژه ناوی بهرزان و بهرزانى كه وتوته سه ر كورسيه كانی سياسه ته وه. كه وا ته
با تۆزى بچينه وه بز دواوه:

له پيش ئه م ئاو پدانه وه دا ئه بن ئه وه بزانی كه ناوی [بهرزان] له وشه ی «بهرزه» وه هاتوو،
له بهر ئه وه ئه و گونده رنكه وتنى دروو سكر دته كه ی له شوننكى بهرز و بلنده وه بووه پشان وتوو
[بهرزان].

هه ندئى كه س ئه لئین «بارزان» و بارزان ئه به نه وه سه ر «پارسان» و ئه لئین واته [هابدان] و
[زاهدان] له سه ر ئه و ئه عتيباره كه ئه م شينخانه زاهد و خواناس بوون. ئه مه جارى بئيجگه له وه كه
ئه مه نه ئه بووا پارسان بوایه، به لكو ئه بووا «پارسایان» بوایه و ئه ویش بارزانیان بوایه، واته مرفه دی
وشكه بارزانیان بوایه، ئه و وه خته «جه ممه» كه ی ئه بوويه [بارزانیان] وه یا [بارزانیان] كان.
ئه مه ش دياره شتيكى هه لئه يه. ديسان ئه وان له سه ر ئه و ئه عتيباره وا ئه لئین كه گۆيا ئه مه له
خواناسی شينخه كانه وه هاتوو، له گه ل ئه وه دا ناوه كه هه يه له پيش ئه وه دا كه ئه و شينخانه ده ست
بدن به شينخه تيه وه، واته له گه لى پيش زه مانى [شئخ تاجه دين] وه ئه و گوندی [بهرزان] هه يه و
ناوی [بهرزان] بووه.

ئه مه ش پينچه وانى ئه وه نيه كه «بهرزان» ئسته عه شره ته و چۆن ئه بن ناوی گوند بى؟!
پينچه وانى ئه وه نيه، چونكه هممو عه شره تيك ناوه كه ی سه ره تا ناوی با پيره گه وره به كى وه يا
ناوی ئه و شونته بووه كه لئى دانيشتون، ئه مانيش [بهرزان] سه ره تا ناوی ئه و گونده بووه و به
درتزيای زه مان بلاو بوونه ته وه، تاواى لى هاتوو بووه به ناو بز عه شره ت و ولآته كانی شيراو،

هرکی، بروزی و مزوری و همو و ئو و لآته.

گه پانه و بۆ سه ربا سه که:

له کاتیکا که «شیخ تاجه دین» خهریکی شیخه تی بوو له بهر ئه وه که ئه و له شاخر و ئوخری زبانیان دهستی دابوو به دامه زانندی بته ماله ی شیخه تیه وه، کزوری مریدان ئه و نده بهر ی نه سه ندبوو. که ئه و کۆچی کرد شیخه تی هاته سه ر «شیخ عبدالسه لاسی به که م». ئه م له بهر بناخه دانانی باوکی و زیاد مانه وه ی خۆی ناوکی زلی ده رکرد و مرید و سوفیه کی زۆری بۆ په یدا بوو، به م بوونه وه ده سه لآتیکی باشی په یدا کرد، ئه مچۆره ده سه لآته بۆ ئاخه کانی زیبار و ورده ئاخاکانی تری ئه و ده ره دهستی ئه نه دا - وه کو ره و شتی همو و شیخه دینه ک - چاکی دوژمنایه تیان لێ به لادا کرد بۆی. ئه م ناکۆکی به ین زیباری و شیخانی بهرزان، تازه مانی شیخ محمه مدی کوری شیخ عبدالسه لاسی گه وره ش هه ر درێزه ی کیشا و پاشان ئیتر سه ریان بۆ دانه واندن و شیخانی «بهرزان» به ته واری سه رکه وتن.

له ده ره ی [شیخ عبدالسه لاسی] و ده ره ی ناکۆکی دا ئاخاکانی زیباری هه رجاره خویان له کار به ده سه تگانی زه مانی هوسمانی نزیک ئه خسته وه بۆ ئه وه سه رکه ون، به هه مو چۆر زمانیان له باره ی ناله باری «شیخه» کانا ئه گئیرا. کار به ده ستانی ده وریش سه رتێ لیلان ئه گه باند وه به ئه سه تمول و [بابی عالی]، ئه یانوت ئه م شیخانه یاخی بوون! له راستیشا وان بوو به لکو هه ر ئه وه نده بوو ساردیه ک له بهینی بابی عالی و شیخانا په یدا بیوو.

ئیش که درێزه ی کیشا، ناچار «شیخ عبدالسه لاسی» به ئاشکرا داوای هه ندئ شتی له «بابی عالی» کرد. په کێک له و داوا کردنانه لاپردنی هه ندئ له و کار به ده کستانه بوون که بیوون به مایه ی فیتنه له بهینی ئه و و «بابی عالی» دا. دیسان هه ندئ کاروبار ریک خستیش له ولاتی کورده واری ئه و شوتنه دا وه کو لاپردنی هه زاری و چاک کردنی ئابووری ولآت و کردنه وه ی فو تابخانه و خوتندن به کوردی تیا باندا.

حکومه تی ئه سه تمول که چاوی به م قسانه که وت ئه وه نده ی تر شیت بوو! وتی ئه مچۆره داوا کردنانه ه ی شیخه کی ته رفقه ت نه ی، به لکو ئه مه تیه و ژه ندیکه له لایه ن کۆمه له کور دیه کانه وه که ئه یانه و ئی حکومه تیکی لاهه رکه زی بۆ کورد دروستیکه ن! بیجگه له مه ش دیسان خه لک و خوا وایان له [بابی عالی] گه یاند بوو که ئه مانه له ژه ره وه له گه ل روسا قسه یان هه یه بۆ دروستکردنی حکومه تیکی کوردی بۆ یان!

هه مو ئه م شتانه بوون به هۆی ئه وه که حکومه تی ئه سه تمول به هه مو چۆر خه شم و قین له «بهرزان» و بهرزانیه کان هه لبگری و خهریکی ئه وه یی که له ناویان به ری.

ئه مه و دیسان له بهر به ره کانیه کانی «حیزی ئییحاد و ته ره قی» و «حیزی حوریه ت و ئییحلاف» له ئه سه تمول هۆیه کی تر په یدا بیوو بۆ ناکۆکی بهینی [شیخ عبدالسه لاسی] ی بهرزان و

حکومتی نه‌سته‌مول:

«حیزی ئیتیحاد و تهره‌قی» شیخ عه‌بدولسه‌لام یان به‌وه دائه‌ناکه تاو له‌وان لئیل ئه‌کا و سه‌ر به‌ به‌ره‌ی «حوریه‌ت و ئیشیلاف». که حیزی ئیشیلاف هاته‌ سه‌ر حوکم، به‌ هوی «نازم پاشای والی به‌غداوه عه‌فولتیکگی گشتی بو‌ ئه‌و و بو‌ هه‌موو به‌رزانیه‌کان له‌ نه‌سته‌مول دهر‌چوو، سه‌رباری نه‌مه‌ش هه‌ر [نازم پاشا] داوای ئافه‌رینیکگی له‌ «بابه‌ عالی» کرد بو‌ «شیخ عه‌بدولسه‌لام».

له‌پاش ئه‌م ماوه‌یه‌ زۆری یه‌ نه‌چوو دیسان به‌ره‌ی [ئیتیحاد و تهره‌قی] هاته‌وه‌ سه‌ر حوکم، [نازم پاشا]ی والی به‌غدا - که له‌ پاشا بوو به‌ وه‌زیری جه‌نگ له‌ نه‌سته‌مول - به‌ ده‌سیاری به‌ره‌ی ئیتیحاد و تهره‌قی کوژرا. ئه‌م حیزبه‌ دیسان ده‌ستیان دایه‌وه‌ به‌ توندوتیژی‌یه‌وه‌. «سه‌لیمان نه‌زیف» ی کوری سه‌عید به‌گی دیاربه‌کردیان به‌ والی [موسل].

جاری پیشوو که [حیزی ئیتیحاد و تهره‌قی] له‌باوا بوون به‌ سه‌رۆکی «مه‌حمود شه‌وه‌کت پاشا» وه‌زارتی نه‌سته‌مولیان دامه‌زراند و حوکمیان خسته‌ ده‌ست خۆیان. له‌م کاته‌دا مه‌حمود شه‌وه‌کت پاشا کوژرا و وه‌زاره‌ته‌که‌یان که‌وت. حیزب کوشتنی مه‌حمود شه‌وه‌کتیان خسته‌ نه‌ستۆی «سه‌فوه‌ت به‌گ» قایمقامی هه‌سکه‌ری - که نه‌ندامینگی به‌ کار و گه‌وره‌ بوو له‌ [حیزی حوریه‌ت و ئیشیلاف] دا که سه‌رله‌نوێ به‌ره‌ی ئیتیحاد و تهره‌قی هاته‌وه‌ سه‌ر حوکم «سه‌فوه‌ت به‌گ» له‌به‌ر ئه‌وه‌ که له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ «موسل» بوو، هه‌لات و خۆی خسته‌ لای «شیخ عه‌بدولسه‌لام».

که «سه‌لیمان نه‌زیف» له‌لایه‌ن ئیتیحادیه‌کانه‌وه‌ کرا به‌ [والی موسل]، هه‌موو جه‌زیه‌ ده‌سه‌لانیکی درایه‌؛ کوشتن، برین، چه‌پس، هه‌مووشتیکی. لێزه‌دا هات داوای «سه‌فوه‌ت به‌گ» ی له‌ [شیخ عه‌بدولسه‌لام] کرد، شتیخیش سه‌فوه‌ت به‌گی نه‌دا به‌ ده‌سته‌وه‌. ئه‌مجا «سه‌لیمان نه‌زیف» له‌شکری کیشایه [به‌رزان] وه‌، له‌پاش شه‌پ و شوێنکی زۆر [شیخ عه‌بدولسه‌لام] ولاتی خۆی به‌جه‌تیشت و رووی کرده‌ ولاتی تیران. له‌وئ بوو به‌ میوانی [سه‌یید ته‌ها]ی سه‌یید سدیقی شیخ عه‌به‌یدوللای نه‌هری له‌زینکی «ورمن». پاش ماوه‌یه‌ک ویستی دیده‌نیه‌ک له‌ «سمایل ئاغای سمکه‌» بکا - که ئه‌و سه‌رده‌مه‌ه‌ سمایل ئاغا له‌سه‌ر سنووری تیران و تورکیادا بوو - دیده‌نی کرد و گه‌راپه‌وه‌ بو‌ «نه‌هریه‌». ئه‌م دیده‌نیه‌شی بۆ ج به‌به‌ستیک بوو، دوورنیه‌ هه‌موو که‌س بیزانی!

له‌ گه‌راپه‌وه‌یا هه‌ندی که‌س سه‌ری رزبان ینگره‌ت که‌ ئه‌به‌ن بچیت بو‌ لایان و گونده‌که‌ی ئه‌وانیش پیروز بکا. گۆزیا ئه‌م ده‌سته‌یه‌ له‌لایه‌ن «سۆفی عه‌ولای فه‌نه‌ک» ناویکه‌وه‌ تیرابوون - که ئه‌م عه‌ولایه‌ له‌ روواله‌تا خۆی به‌یه‌کن له‌ دۆسته‌کانی شیخ نه‌زانی - شیخ گه‌لنی بیانونی بو‌ نه‌چوون هینایه‌وه‌، به‌لام بیاه‌ه‌کانی وازیان نه‌هینا و وتیان: «کاک عه‌ولای» وتووینتی ئه‌گه‌ر شیخ نه‌یه‌ و ماله‌که‌م پیروز نه‌کا ماله‌که‌م نه‌سووتینم!... گۆزیا ئه‌م «کاک عه‌ولای» به‌ش سه‌رۆکی هۆزینگی شکاک بووه‌ له‌خاکی تورکیا دا. شیخ ناچار ته‌به‌ن به‌ رویشتن و دلایان ناشکینن.

که شیخ به‌ناوی بانگیشتن و میوانه‌وه‌ ئه‌پرا و پاش دانیشتن، عه‌ولای پینی ئه‌لنی من توژم بز

ئەو ھەتاوتە ئىترە كە بىگرم و بىدەم بە ھۆكۆمەتى توركا! ھەرچەندە شىنخ لەم روو ھو ھە قەسى لە گەل كۆرد و وىستى لەو فېكەرەى پەشىمانى كاتەو كەلكى نەبوو. ناچار سەرى كۆنۆش بۆ چارەنووس دائەنەوتىنى. پياوھ كانى شىنخ وىستيان دەست بگەنەو شىنخ نەبەشت، لە گەل ئەو ھەش دوو پياويان ھەر خۇيان نەگرت، چەند كە سېكيان كۆشت و پاشان ئەوانىش ھەر لەو ئىدا كۆرزان. شىنخ گىرا و برا، درايە دەست ھۆكۆمەت، لەوتو ھە برديانە «وان»، لە وانەو بۆ «ديار بەكر» و لە ديار بەكر ھو ھە بۆ موسل، [سلەيمان نەزىف] بە ئاوانى خۆى گەبىشت! لەپاش محاكەمە بەكى سەرزارە كى گۇيا بەناوى ئەو ھو ھە كە وەختى خۆى لەشكرى شەشەمى عوسمانى وىسترە بېچى بۆ جەنگى روسيا، شىنخ سەرى رىنى بېگرتوون و شەرى لە گەل كۆردوون، ھۆكمى خىكاندىيان دا بەسەر ئەو و سى كەسى تر لە ھاورىكانيا، كە بەكىكيان «محەمەد ئاغاي ھىشتى» يان پى ئەوت، سەروكى عەشەرەتى «رىكان» و پياونكى پىر بوو. بەكىكيان «عەبدى ئاغاي مزورى» و ديسان ئەويش چووبو ھە سەلەو ھە، بەكىكيشيان عەلى كۆرى ھەمەد ئەمىن ئاغاي مزورى ئاوبو، كۆرىنكى گەنجى شايان بوو.

لە ۱ى كانوونى بەكەمى ۱۹۱۴ ئەم چوار كەسە لەسەر داواكۆردنى ھەقىكى خوراوى خۇيان ھىترانە بەر «سى دارە» و خىكىتران. [شىنخ عەبدولسەلام] لە پىنش ئەو دا بېچتە بەر تەنافەكە، دەستتۆنۆنكى شۆرد، ھەندى قورئانى خويند و پاشان چو ھە پىشەو ھە: «ئەم كۆرزانەى من بەمجۆرە و نەبى بۆ ھۆكۆمەت قازانچ بىت» ئەمەى وت و پەتەكەى كۆردە مىل خۆ ھە. [عەلى ھەمە ئەمىن ئاھا] كە براپە بەر سى دارە كە وتى: «قور بەسەر ھۆكۆمەت، و نەبىن لەنەمانى ئىمە [بەرزان] لەناو بېچت. با ھۆكۆمەت بزانى كە بەرزان نامرئ!». ئەويش سەرى كرابە پەتەكەو ھە!

ھەر ھە لەسەر ئەم باسە ئەلنى: لەسەر ئەو داخووزيانە كە كرابوون سلەيمان نەزىف، شىنخ بەھائەدېنى بامەرتى، شىنخ عەبدولسەلام و شىنخ نور محەمەدى گەرە - بىرېفكانى - ئەمانەى گرت و ھىتانبە موسل. «شىنخ بەھائەدېنى» ناردەو ھە، «شىنخ عەبدولسەلام» ھە خىكاند، «شىنخ نور محەمەد» ھە خىستە زىندانى خىكاندەنەو ھە، لەپاش پىنچ رۆژ لەبەر نەخۆشى برديانە خەستەخانە و زۆرى پىن نەجوو لەوتىدا مرد، لەپاشا نەبەشت كەس و كارەكەى تەرمەكەى بەر نەو ھە، ھەر لە موسلأ ئىترار.

ئەمە بەردەى بەكەمى دەرى شۆرشى «بەرزان» بوو.

شەرى ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ داوى ھات و شەرى نەگىزەكان رى كەوتن، لە ۵ى تشرىنى دوو ھەمى ۱۹۱۸ دا ئىنگلىز چو ھە موسلەو ھە. كە ئەمە روويدا بەرزان و شىخەكانى [بەرزان] پەليان بلاو كۆردەو ھە دەستيان كىشا بەسەر عەشايەرەكانى ئەو ناو دا، سىياسەتى ئەو وەختى ئىنگلىزىش دەنگ نەكۆردن بوو، بەم ھۆبەو ئەمان ھەر بەھىتر ئەبوون، بەتايبەتى ولائى «مىرگەسور» كە

عشره‌تى «شیروان» ی لى دانه‌نیشته بوو به پارچه‌یه‌کى ته‌واو له «بهرزان» که عتراق که‌وته زئر حوکمى حوکومه‌تى عتراقیه‌وه، بهرزان زیاتر هیواى به‌خوى په‌یدا کرد و که‌وته سه‌رئه‌وه که به‌ته‌واوى قسه‌ى خوى له‌هموو ئه‌و ولانانه‌دا بلاویکاته‌وه، ناوچه‌ى حوکمى گه‌بسته بنارى «ره‌واندز».

تا ئه‌و سه‌رده‌مه له‌هه‌ر لایه‌که‌وه ئه‌گه‌ر یه‌کینک به‌ره‌نگاریان بیوايه، لایه‌نى شینخه‌تیه‌که‌ى ئه‌مان لایه‌نى عه‌شره‌تداریه‌که‌یانی به‌هیز ئه‌کرد و ئه‌و به‌ره‌نگاره نیتر هه‌یجى پى نه‌ئه‌کرا و سه‌رى کپ‌نوشى دانه‌نه‌واند.

که که‌وته ولاتى ره‌واندز و «برادۆست» وه «شینخ ره‌شیدی لۆلان» خوى له‌به‌ریانا راگرت و بوو به‌کۆسینگى زل له‌رنگه‌ى پیتشکه‌وتیانانا. «شینخ ره‌شید» یش خوى به‌شینخ ئه‌زانى و ناوچه‌یه‌کى به‌هیزی مریدین و مه‌نسوینى هه‌بوو^(۱)، ئه‌و هیزه مه‌عنه‌ویه که شینخه‌کانى [بهرزان] داوایان ئه‌کرد. وه‌کو شینخه‌تى بن - شینخ ره‌شیدیش خوى به‌خواه‌نى عه‌ینى هیز ئه‌زانى و عه‌ینى قسه‌ى به‌سه‌ر خه‌لکا هه‌بوو. دياره شیر له شیر کارناکا!

[شینخ ره‌شید] که زانى له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو شینخه‌تیه‌شیا ده‌ستى ئه‌و ده‌ستى شینخه‌کانى به‌رزان هه‌ر ناشکینن، پالى دا به حوکومه‌ته‌وه و ئه‌مجا هیزیکی تری بز خوى زیاد کرد. که شینخه‌کانى [بهرزان] ئه‌مه‌یان زانى - شینخى قسه‌ره‌واش له شینخه‌کانى به‌رزان هه‌ر شینخ ئه‌حمه‌دى براگه‌وره‌ى مه‌لامسته‌فا بوو - هیتلجاریان کرد و ولاتى «شینخ ره‌شید» یان به‌ته‌واوى داگیر و شینخیان به‌چارى کز کرد.

که ئیش گه‌بسته ئه‌م شونته، حوکومه‌ت که‌وته سه‌رئه‌وه که به‌ته‌واوى بچینه مه‌یدانه‌وه. ولاتى به‌رزانیش هه‌مووى شاخ و داخ و هه‌لدیزه، له‌به‌رئه‌وه حوکومه‌ت ئه‌مه‌ى پى ناکرئ که‌پاسته و

۱ - برادۆست، ناوچه‌یه‌کى فراوانه له ولاتى ره‌واندز، پالى داوه به‌ئیران و تورکیاوه، له پشته‌وه هه‌مووى شاخ و چیايه. مه‌رکه‌زه‌که‌شى گوندی «سیده‌کان» ه. له ناوچه‌ى برادۆست - دا نیجگه له عه‌شره‌تى برادۆست خوى، عه‌شایه‌ره‌کانى «پیره‌سنی، ره‌واندۆک و خواکۆرک» یش دانه‌نیش.

ناوچه‌ى نفوزى شینخه‌تى [شینخ ره‌شید] وه‌کو له‌ناو ئه‌م عه‌شره‌تانه‌دا بلاویه‌وه گه‌بشبووه عه‌شره‌ته‌کانى «خه‌بلاتى، هه‌رکى» و مامه‌ساله‌ى «یش». ئه‌مه له عتراق. له ئیران و تورکیا شا عه‌شره‌ته‌کانى هه‌رکى جینشین، مامه‌ش، زه‌رزا، گه‌ردى، سیدای گرتبووه‌وه، تا هه‌چوه ولاتى چۆله‌سیرنگ.

ئه‌ئین «شینخ ره‌شید» له سه‌ره‌ئای ژیاپاریا گرتبووه، پاشان به‌هه‌مه‌تى پیرانى «ته‌ریقه‌ت» پى گه‌بشبووه و بووه به [شینخى ئیرشاد]. ته‌ریقه‌ته‌که‌شى [ته‌ریقه‌ته‌ئى] بووه.

راست لەشکر بئێری.

ئەو سەردەمە «بەزنانە» وەرئەگیرا، وڵاتی بەرزان لەسالا لەگۆترە هەندێ پاهەری ئەدا بە حوکومەت لەباتی هەموو بەزنانە و مەپانەى هەموو وڵاتەکە. حوکومەت وتى من ئەمەوى سەرژماری تەواو بۆ ئەم بەزنانە بەکەم و بە پێى سەرژمار پارە بدرئ، لەبەرئەمە ئەبێ نوختەى بۆلیس و دايرەى حوکومەت لەبەرزان درووست بکړئ. «شىخ ئەحمەد» وتى: ئەمە رەوشتىک بوو، تائىستە نەبوو، چ لە دەورى [تورکيا]، چ لە دەورى ئینگلیزا. ئەم وڵاتە لەبەر گەرمیانی و کۆتستانییەکەى دانیشتووەکانى هەر بە چاوی کوچەرایەتى لەلایەن باج و بەزنانەو سەپرکراون، چەشتى ئەو کوچەرایەتى تر کە لە عێراقا هەن، چۆن ئەوان هەر وا بە گۆترە شتیکیان لى وەرگیرا، [بەرزان]یش هەر وایبوو. کەواتە پێیست بە درووستکردنى بنکەى حوکومى ناکا لەم وڵاتەدا، چیمان داووە نەیدەین و بە هیچ جۆر لە هیچ وەختیکا نافەرمانى و سەربینجى لە نیشى حوکومەت لە ئێمەووە روونادا.

شىخ ئەحمەدى براگەرە

حوکومەتى ئەو دەورە وەزارەتى بەکەمى «توفیق سويدى» بوو، ئەم وەلامەى «شىخ ئەحمەد»ى بەلاو بەباش نەبوو، بەباخى گەرى دانا، بۆ بەش وای دانا چونکە وەکو بۆمان دەرکەوت لە بیانوو ئەگەرا. فەرمان درا کە لەشکر بچیتە سەر «بەرزان». بەلام لەو سەردەمانەدا ئیشکردن بۆ جێبەجێ بوونى پەیمانى ۱۹۳۰ لە کایەدا هەبوو لەهەموو عێراقا. ئەمە لەلایەکەووە لەلایەکى تریشەووە هەرای ئەیلوولى ۱۹۳۰. سولهیمانى و بزووتنى شىخ مەحمود لە «پێران» و بەلاماردانى بۆ عێراق، حوکومەتى شلەژاندىبوو، بەم بۆنەووە وازەهێنرا لە ناردنى لەشکر بۆ سەر بەرزان، تاکەوتە دەورووبەرى تشرینی ۱۹۳۲.

ئەمە هەبوو، لەسەر قەسەى «ئەمىن زەکی بەگ»یش کە ئەو سەردەمە وەزیری جەنگ بوو ئەلێ: «فەرمانتێک لەلایەن «جەنەرال لۆخ» موستەشارى وەزارەتى جەنگەووە بۆ هات بۆ ئیمزاکردن بۆ ناردنى لەشکر بۆ سەر بەرزان. وتى داواى دۆسیەکانى پێش ئەمەم کرد، هیچ شتیکی وام لەو دۆسیانەدا بەرچاو نەکەوت. لەم روووەووە قەسەم لەگەڵ «رەئیس الوزرا» دا کرد، ئەویش بۆ ئەم مەسەلە بە ناگای لە هیچ نەبوو. قەسەم لەگەڵ «مەلیک» دا کرد، ئەویش هەربێن ناگابوو. وتى ئیتز منیش کەزانیم وایە، فەرمانەکەى موستەشارى بەرستانیم گێنرایەووە و ئیمزام نەکرد.»

لە شۆرشى دەۋرى دووھەمى بەرزانا «فەلە-دېان» و «تەياری» بەکان ھۆى ھەرەگەرە، بەنگەرە تاقە ھۆ بوون بۇ ھەنگىر ساندنى ئە شۆرشە. لەبەر ئەو پىنوستە ئاگادارىك بەسەر کارەساتنى ئەم فەلانەدا پەيدا كەين بۇ ئەو پۇمان دەرکەوئى كە بە ج جۆر ئەمان بوون بە يەكەم ھۆ بۇ ئەو شۆرشە؟.

تەبارە كان واجووبووە دلپانەو كە لە پاشماوہ و نەتەوہى «ئاسورى» بەكانن. ئەمانە لە «چۆلەمىترگ» و دەروپەرى «وان» لە نرىكەى سنورى ئىران و روس دا دانەنیشن، ھەمويان بە جۆرە سەرىخەوئەكى زاتى لە زىر فەرمانى [مارشەمعون] - سەرزكى رۆحانى گەرەيانا - زايانئە بوارد. [مارشەمعون] لەقەبىكە بۇ ئەو رەئىسە گەرە دىنپەيان كە ئىدارەيان ئەكا.

لە شەپرى ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ روس پەلامارى «ئەنادۆلى رۆزھەلانى» دا و لآنى «وان»ى گرت و چاۋئىرەكى باشى ئەرمەنىەكانى ئەوئى كرد و جەخانە و ھەمو جۆرە چەكىكى دانى. ئەمانە بەرانبەر بە تورك ياخى بوون و دەستيان كرد بە جۆرە كردهو بەك لە كوشتن و بىرنى ئەھلى ئەوانا، ئەفسى ئىنسانى بىزى ئەھاتەو لەو كردهوانە. حكومەتى توركى ناچار ببو بە تەمىن كرددنيان، ئەوئش لە كوشتن و بىرنان ھىچ درئفى نەكرد، تەنانت «كوشتارى ئەرمەنىەكان» بوو بە تەئرىخىك. ئەمجا ئەوانەيان كە لە كوشتن رزگاريان بوو، رووبەرۋوى و لآنى ئىيران بىرونەو و لەگەل «ئەستورى» بەكانى ئەوتدا قەسيان كرد بە يەك بۇ دۆزىنەوئى ئىشك بۇ خزان.

لە سەرەتاي شەپرى ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸دا (لېژنەىكى رۆزھەلانى بەرئانى» درووست بوو بۇ ئەو كە بكەوتە ئىش كردن بۇ تەگەرەدان لە كارۋارى «حكومەتى عوسمانى» و يارمەتى ئەو كەسانەى ئەدا كە دۆزمن بە «حكومەتى تورك»!

لەو سەردەمەدا ئىنگلىز دەستەبەكى عەسكەرى بەسەرۋكى «جەنەرآل وىسترفىل» نارد بىز «ورمى» بۇ ئەو ئەستورىەكانى ئەو دەورە ھەلخىتئىن بۇ بەگژا چوونى تورك. ئەمانە چوون و لە كانوونى دووھى ۱۹۱۸دا بە ئارەزۋوى خۇيان گەبشتن، ھەمو سەرۋكەكانى ئەستورى ئەواناويان كۆكردو و قەسيان لەگەل كردن بە يەك. لە «تەموز»ى ئەسالا دا كارۋانىكى چاك جەخانە و جەكيان بۇ ناردن. توركەكان لەم كارەساتە ئاگادار ببوون، لە پىش ئەو دا چەك و جەخانە كە بگاتە دەست ئەوانە، توركەكان ھىرشيان برده سەر «ورمى»، ئەوى بشتى و نەشتى پىيان كردن. ئىنگلىز لىرەدا ھىچى بۇ نەمايەو تەنھا ئەو نەبىن ئەوانەى كە لە كوشتن دەربازبوون، بىانئىتىن لە دەروپەرى «باقوبە» دايانئىن لەسەر رووبارى «سىروان» و لەوئى بىانخاتە ئىشەو.

لەماوەىكى كەما بە «گارىە» ھەموئى ھىنانە ئەوئى چادرى بۇ ھەلدان. ئەمانە بوون بە نرىكەى ۵۰ ھەزار كەسىك. ۱۳۵۰۰ يان لەو ئەرمەنىانە بوون كە لە ولآتەكانى «وان، قەوقاس، بەتلىس، خالىسيا، ئازەربايجان و ئەستەمول» ھەو ھىنا بوونى. ۲۵ ھەزار ئەستورىشيان تىابو و كە ۱۵ ھەزار لەمانە لە كىۋەكانى كوردەوارىو ھاتبوون - ۱۰ ھەزارەكەى تىرشيان لە ولآتەكانى «سەئماس» و «سەلدوز» ھەو ھىنرابوون. ئەم ۱۰ ھەزارە، كە شەپ برابەرە، حكومەتى ئىيران قەسى دا

به‌گه‌رانه‌وه‌یان بۆ ئێزان. مایه‌وه ۱۵ هه‌زاره‌که، که له کێوه‌کانی کوردیه‌وه‌یه‌وه‌هاتبوون. ئه‌مانه‌ بوون به‌مایه‌ی دژواری؛ تورکه‌کان له‌پاش ئه‌وه‌هموو خراپه‌یه‌که‌ لێیان‌ه‌وه‌ دیبوویان وهریان نه‌ئه‌گرته‌وه‌، کوردیه‌کانیش لێیان دڵنیا نه‌بوون تا رنگه‌یان بده‌ن و بچنه‌ و لاته‌که‌یان‌ه‌وه‌. ئینگلیزه‌ له‌ پێنناوی ئه‌وه‌ پیاوه‌تیه‌دا که له‌گه‌ڵی کردبوون و به‌وجۆره‌ سه‌ری بردبوون به‌قورپا، هه‌ر ئه‌وه‌ی بۆ ماپوه‌وه‌ که‌نان و به‌رگیان بداتنی!

ئینگلیزه‌ لێره‌دا چارناچار چوار چاو بووه‌وه‌ و که‌وته‌ سه‌ر فیکری ئه‌وه‌ که ئیشیکیان بۆ ببینته‌وه‌. له‌ پاشه‌روکی قومیته‌به‌کی زۆرا «کۆلونیاله‌چمه‌ن» ئه‌م رنگه‌یه‌ی دۆزیه‌وه‌ که:

«حوکومه‌تی به‌ریتانی یه‌تێ کوردیه‌ موسوڵمانه‌کان له‌ دێهاته‌کانی خۆیان ده‌رکا و یاندا بده‌سه‌ست نه‌ستوریه‌کانه‌وه‌، بزیه‌ش ئه‌مه‌ بکا چونکه‌ ئه‌مانه‌گه‌ڵی جار عه‌زه‌تی ئینگلیزیان داوه‌، به‌تایبه‌تی که‌ «کابان و یلی» و «لفتنتت مه‌گدوکل» دوو حاکمه‌ سیاسیه‌که‌ی ئینگلیزیان کوشتوه‌، داخی ئه‌وانه‌ هه‌ر له‌ دڵ ده‌رناچی!». ئه‌مه‌ و دیسان له‌سه‌ر سنووری تورکیا زه‌وی و زاریکی باش هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ کوردیه‌کانی لێ دا بنزین.».

«کۆلونیالی ئی. تی و لسن» وه‌کیلی حاکمی گشتی له‌ عێراقا ئه‌م پشینه‌ری په‌سه‌ندکرد و له‌ ئابی ۱۹۲۰دا به‌ تلگراف ئه‌م خه‌به‌ره‌ خو‌ش‌ه‌ی گه‌یاند به‌ وه‌زاره‌تی جه‌نگی به‌ریتانی و خو‌ش‌ه‌ی ئه‌مه‌ی خواوه‌وه‌ی خسته‌ سه‌ر:

«ئه‌مه‌ هه‌لێکی باشه‌ بۆ ئه‌وه‌ که ئیمه‌ حه‌قی ئاسوریه‌کان بده‌ینه‌وه‌ به‌ خۆیان، لام‌وايه‌ به‌م ئیشه‌مان هه‌م ئه‌فکاری شه‌عی به‌ریتانی و هه‌م ئه‌فکاری هه‌موو ئاوروپا له‌لایه‌ن حه‌ق و عه‌دله‌وه‌ رازی ئه‌که‌ین. هه‌روه‌ها که ئه‌مه‌مان کرد مه‌هنا‌ی وایه‌ گرنگۆتیه‌که‌ی زۆر چه‌تومان له‌لایه‌ن ئه‌قه‌لیه‌تی دینی و جنسی له‌ کوردستانا کردۆته‌وه‌ رزگاریشمان ئه‌بێ له‌و ترسه‌که‌ روژی له‌ رۆژان شیمالی [قورات] ئازاوه‌ی ئیکه‌وێ و ئاشتی نه‌میتنی، له‌ عه‌ینی وه‌ختیشا به‌م ئیشه‌مان توانیمان توله‌ی ئه‌وه‌که‌ سانه‌ بده‌ینه‌وه‌ که له‌ ئامیدی و ئه‌وه‌ ده‌وره‌دا ئازاوه‌که‌یان نایه‌وه‌. ئه‌مه‌ هه‌لێکه‌ نابێ به‌سه‌ریا بچین، چونکه‌ جارێکی که ئه‌مه‌مان بۆ ناگه‌رتنه‌وه‌!».

هه‌روه‌ها حاکمی گشتی دانی به‌وه‌دا نابوو که به‌ریتانیا ئه‌م فیکره‌ی په‌سه‌ندکردوه‌ و ئه‌یه‌وێ له‌سه‌ری بروا و ته‌ناه‌ت دوکتور «ویکرام» یه‌شی بۆ جینه‌جین کردنی ئه‌م پرۆژه‌یه‌ تاین کردوه‌. به‌لام‌ کهنه‌کردنی تورک له‌ناوچه‌ی موسوڵ و کوردیه‌واری دا و نه‌توانینی ئینگلیزه‌ له‌م رۆژه‌دا بۆ گواسته‌وه‌ی «فله‌» کان له‌ «باقویه‌» وه‌ بۆ ئه‌و ولاته‌، په‌کی هه‌موو ئیشه‌که‌ی خست.

ئینگلیزه‌ که ئه‌و پرۆژه‌یه‌ی بۆ نه‌چوو سه‌ر مه‌هنا‌ی ئه‌وه‌ نه‌بوو که ئیتر وازی هێناره‌، به‌لکه‌ر له‌ روویه‌کی تروه‌گه‌ڵی زیاتر خه‌ریک بوو؛ هێنای تریکه‌ی دوو هه‌زار که‌سیکی لێکردن به‌سه‌ریاز و ناری نان «سه‌ریازی لوی» و ئه‌یکردن به‌ گۆ هه‌موو جۆره‌ [فیتنه‌] یه‌کا؛ شه‌ری به‌رانبه‌ر به‌ تورک له‌شیمالی [عێراق] وه‌ه‌ پێ ئه‌کردن، ئازاوه‌ی پێ هه‌له‌گه‌یرساندن. کاره‌ساته‌کانی «موسوڵ» و «که‌رکووک» -که‌ سه‌ریازی لوی کردیان- ئه‌گه‌ر به‌ پشینه‌ی ئینگلیزه‌ وه‌ نه‌بایه‌، چون ئه‌وانه‌یان

پن ته کرا!۱۹.

له رۆزی ۱۵ی ئابی ۱۹۲۳دا له شاری موصل شه پرتکیان نایه وه ۱۸ کهس کوزراو و بریندار کهوته نه و ناوه، له ۱۵ی مایسی ۱۹۲۴دا له کهرکووک هه رایه کیان هه لگیرساند که نزیکه ی ۲۰۰ کهسی کوزرا و بریندار کهوته نه و ده شته. ئەمانه ی پین ته کردن و نه وانه شیان که تغه نگ به ده دست نه بوون به جاسوسی و شتی تروه خه ریکی نه کردن.

به لگهش بو ته مجوره پشتیوانی کردنهش نه وه به کاتی: که [ناغه په تروس] سه رۆکی «فه له» کان کهوته سه ره وه که گۆیا له شیمالی «موصل» له بهینی سنووری عیراق - تورکیادا حکومه تیکی ناسوری دائه مەزرتین، ئینگلیز ئەمە ی به موزده به کسی زۆر گه وه وه رگرت و بریاری دا که به هه موو جزو یارمه تیان بدا. له یاربه دانده هه م ئامانجه کانی خۆی پینان پیک دینن، هه م له چنگ به ختیو کردن و نان و به رگه که شیان رزگاری نه بین!

زۆری پین ته چو له نزیکه رووباری «خازره» له بهینی «موصل» و «ئاگرئ» دا سه رباخانه به کی نایابیان بو دروو سترکا و تا ده هه زار که سیک له ولانی «باقوبه» مابوو، ره وانه ی ئه وی کران.

وه ختی خۆی ته م فه لانه دوو توپیان له که شتی «مه رمه ریس» ی تورکی به هۆی ئینگلیزه وه ده دست که وتیوو. رۆژنک له چن بو سه ر «عه قره» و ته م توپانه له گه ل خۆیان ته به ن گۆیا له وی له سه رکۆیه کان ته قه بان پین بکه ن و به مه جاوی کورده کانی نه و ناوه بترستین! که ته شگه نه سه ر کتیه که، به کی له توپه کان ته که وتیه رووباری «ئاگرئ» و پارچه پارچه نه بین و ته ویکه شیان نازانن چۆنی بته قین!

له گه رانه و یانا ده ست ته که ن به گۆزانی وتن به توانج گرتن له ته هلی نه و ناوه. به م کردوه به یان دلی خه لکه که به ته واوی بریندار ته که ن و ئیتر بۆیان ده ره ته که وی هه ر قسه به ک له باره ی ته مانه وه کراوه راسته. هینشتا نه گه بشتبوونه سه ر رووباری «زاب» به رزانه کان لێیان راست ته بنه وه، به ته واوی شریان ته که ن، ته یانکوژن و تالانیان ته که ن و به جارێ کزته بین. له پاش ته م کاره ساته «ناغه په تروس» ته چن بو پاریس و له ۱۹۲۲دا له وی ته مرئ، ئینگلیزش ئاوانه که ی نه هانه دی!

به که م ده وری وه زاره تی «ره شید عالی» بوو، ئینگلیز که سه یری کرد تورکیا ریگه نادا به چوونه وی ناسوره کان بو نه وی، فیکری هاته سه ره وه که بیانبا بو به کی له دورگه کانی خۆی، ته وه ش هه ر ئی نه که وت. چاکتر ریگه که دۆزه وه، دانانیانه له شوئینکی عیراق و چاوشی لێیان بین! بو ته م ئیشه داوای له حوکومه تی عیراقی کرد، حوکومه تیش له ۹ی مارتی ۱۹۲۸دا بریاری دا که ته مانه له ده وروبه ری ناوچه ی «برادۆست» و ره واندزا دانیشین و خه ریکی کشت وکال بین. ته مانه ت به هه موو جزو یارمه تیشیان بدا بو کاروباری کشت وکال کردن. پاش ته ممش دانی به وه دانا که «مارشه معوم» بین به قشه بان و مانگی ۳۰۰ رووبه شی بدرتن. «کابنان فایکو» یش زابتی به رینانی چاوتری ئیش و کاری نیشته جیتی ته مانه بگرتنه ده ست، مانگانه ی ته ممش له پاره ی

[عيزراق] بېت به لأم بؤ كار و فەرمانى ئاسور به كان پرس و را به «موعته مەدى سامى» بكا.
 كاپتان كهوته ئيش له ولأئى «ره واندىز» و «ئاكرئى» و «نهله»، گه لئىك له مانەى حاوانه وه.
 مەسەلهى [فەلە] و ئاسورى گەلنى ئەدواری تری به سەراھات هەر له عیزراقا و نەبىن ئەوه
 ئەو نەندە مەبەستى ئیمە بىن. ئەوهى ئاشنا بىه تى به باسە كهى ئیمە وه بوو هەر ئەو نەندە بوو.
 كه فەلە كان چوون و كهوته ولأته كانى نزىكى بهرزانە وه، ولأئى [بەرزان] و كورده كانى تر له م
 باسە هەموو سلە مینە وه، چونكه ئەمە شىئىكى ئاشكرا بوو كه له ئاخرا كورده كان له وئى دەر ئەكەن
 ئەمانە بیان له شوئین دانەئین - وه كو له پێشە وه باسكرا -.

[شىخ ئەحمەد] لێزەدا كهوته خۆى و كهوته سەر ئەو باوهره كه نەبەلنى ئەم ئېشە سەربگرئى،
 چونكه پاشە رۆژنى خرابى بؤ خۆى و بؤ ولأته كهى هاته پێش چار. ئەم خراپە نەوهك هەر
 كورده كان كهوته بهر چاویان بەلكو هەر به دلسوزە كانیش هەر له سەر ئەو باوهره بوون كه له ئاخرا
 ئىشكى خراب روو ئەدا.

لهو سەردە مانەدا هەندئى لەزاتە كورده كان وه كو «جەمال عارف» و «مەحمود جەودەت» له
 موسل بوون، له عەرەبه كانیش «مەهدى رەحال» له وئى بوو، ئەمانیش له سەر ئەو باوهره بوون كه
 دانانى [فەلە] لهو ولأتهدا بهو جۆره نەوهك هەر بؤ كورد، بەلكو بؤ حوكومەتى عیزراقش زىانى
 زۆرە. «خەلیل شەوقى» خەلكى ئامىدى به ناری «بەرزان» و «شىخ ئەحمەد» وه هات و چۆى لای
 ئەم زابانەى ئەكرد و باوهرى هەموویان له سەر ئەوه بوو كه ئەم ئېشە سەرنە گرئى، به لأم له پێشا به
 جۆرىك هینى.

[جەمال عارف] و [خەلیل شەوقى] به دەستیاوى [شىخ ئەحمەد] كهوته سەر رىك خستى
 «مەزبەتە» به كى گەوره بؤ ئەوه بیدەن به «مەلىك» و «دیوانى وزرا»، كه بوونى ئەم ئاسوربانە لەم
 ولأتهدا تەنگ و چەلەمە به كى گەوره به له رىگەى حوكومەتى عیزراق و كورد دا. [جەمال] و
 [خەلیل شەوقى] هاتن بؤ بەغدا و ئەهى مەزبەتە كه بیان رىك خست و بردیانە وه، له وئى چوونە لای
 «شىخ عەبدولپەحمانى ئەروشى» بؤ جىبه جىن كردن و مۆر كردنى ئەم «مەزبەتە» به له لایەن
 سەرۆك عەشرەتە كان و ئەهالیه وه.

وه كو «رەئیس جەمال» بۆى گىنرەسەوه مەردا بىه تى و نىشتماپە وه ریهك كه «شىخ
 عەبدولپەحمان» بهو رىشى سببە وه لهو كارە ساتەدا نواندووبەتى، تا بێتە كەم كەس ئەو ئېشەى
 لە دەست هاتوو. به یارمەتى شىخ عەبدولپەحمان، خەلیل شەوقى و «ئەنور» ناو - كه
 سەرباز كاتىك بوو - هەموو ئەو ناوهره گەران و له هەموو لایه كه وه مۆرى «مەزبەتە» كه كرا.

له دورى ئاخرا مەزبەتە بیان هینا بؤ ولأئى «برادۆست» و بؤ لای [شىخ رەشىد] ئەویش مۆرى
 كرد، گۆيا پاشان چووه خەبەرى به «كەرىم بەگ» ی قائىمقامى «ره واندىز» داوه، كه ئەمانە شىئىكى
 وایان كوردوو. قائىمقام [خەلیل شەوقى] به خۆى و مەزبەتە به وه ئەرگى و ئەبىنرئى بؤ
 موته سەرىفى هەولێر «مەجید به عقوبى». مەجید به عقوبى سەر ئەكە ئەم مەزبەتە به وه نەبىن

شتیک بِن له خراپکاری حوکومت، هر چه نده خلیل ته و قیف نه کا، به لأم و نه بِن مه سه له که ش زور به توند بگرئ.

له سه رده مه دا جه مال دیت بۆ هه ولتر بۆ خه بهری خلیل، که سه بری کاره سات نه کا به بِن بشو خه بهر نه تیرن بۆ [شیخ نه حمده] که مه سه له وای لیهاتووه. شیخ نه حمده خه بهر نه تیری بۆ حوکومه تی «هه ولتر» که تا ۲۴ ساعه تی تر «خه لیل شو قی» به ره لانه کرئ، من لیره وه په لاماری حوکومت نه ده م. حوکومه تی [هه ولتر] که نه م خه بهری بیست خه لیلی به ره لانه کرد و مزیه ته ش به هۆی حوکومه ته وه تیرا بۆ نه شو تانه که بۆیان نوو سرا بوو.

له پیش نه م شۆرشه فیکر به دا «تیرا هیم فهیم» فرمانده ری «موحه سه کهری خه زلانی» له مو سل خه بهر نه دا به حوکومه تی به خدا نه لئ: «دوو ریه شیخ نه حمده دی به زلانی له رووی حوکومه تا هه رایه ک هه لگیر سینئ، که واته پیوسته له لایه ن سوپای هیزاق و «لیوی» به وه په لاماری بدرئ». نه مه ش له مانگی مایسی ۱۹۲۹ دا بوو. ئینگلیز لیره دا که وه خۆی و چریانی به گوئی حوکومه تا که به ناوی «مه مشق» وه سوپا و له شکر ی هه ر دوو ل بئیرن بۆ نه و ولاته.

که نه م له شکره که بشته نه وئ، نه و وه خته زا به باسکرا وه کان تیگه بشتن که هاتنی نه م له شکره بۆ «ته مرین» نهیه، به لکو بۆ بهر زانه. نه وانیش نه و وه خته ده ستیان دا به و مه زه به و هات و چۆکر ده وه. باشان که ئینگلیز زانی مه سه له وای لیهات و [بهرزان] به و جزیره که وتۆته خۆی و کورده کانی تریش یاریه ی نه ده ن، ئیشی وه ستان له په لامار دانه که په شیمان بو وه.

وه کو له م قسانه وه بۆمان ده رکوت شاگری نانه وه ی شۆرش دی دوری دو وه می بهر زان هه مووی گۆبه ندی «هه له» کان بوو که وا ئینگلیز نه و هه موو ده ورانه ی به سه را هینان له شتی تر نه خرایه ناوه وه بۆ بیانوری نه م شه ره.

له بهر نه و شتانه که باسکران و هۆی به که میان دانانی «دیان» کان بوو له ناوچه کانی بهر زانا، حوکومه ته کانی نه و وه خته ی هیزاق نه و هه موو بر و بیانو وانه بان هینا به وه بۆ نه و که رنگه به ک بۆ خۆیان پاک بکه نه وه و به و بۆ نه وه بدن له بهر زانیه کان، ده میتک به ناوی باج و بزانه وه و ده میتک به ناوی یاخی بو نه وه، هه موو جزیره شتیکیان له باری بهر زانیه کانه وه نه خسته بهر چاری خه لک!

ماوه به ک به و جزیره تپه ری و نه مجا حوکومه ت بۆی ده رکوت که سه ری نه و هه اتوره لئیان بدا. به تاییه تی که نه و وه لأمه ی له «شیخ نه حمده» وه رگرتوه که مه دیدانی دروو ستکردنی نوخته ی پۆلیس نادا له و ناوه دا، ئیتر هه لی بۆ هه لکه وت که ده ستی خۆی بوه شتیئ! هینای له تشرینی دووه می ۱۹۳۱ دا نه م به یان نامه به ی ده رکرد، که:

«له بهر نه وه شیخ نه حمده دی بهر زانی په لاماری هه ندئ دزهاتی نه و ناوه ی داوه و له تالانکردن و له کوشتن هه ج درغیه کی نه کردووه، حوکومه ت بهر یاریدا تۆله ی لیبکانه وه، به و بۆ نه وه فرمانی دا به فوجی سه ربازی «بله» بچینه سه ربان و ته ستیان بکات. له پاش نه و که له

رۆزى ۹ تشرىنا بەرپەنگارى يەك بون، لە هيزى حوكومت ۱۲ سەرباز و ئەفسەرنىك كوزرا و ۹ بريندارىش ھەر لە سەرباز و [پۆلىس] بە پىدا بوو. لە هيزى شىخ ئەحمەد ۳۰ كەس بريندار بوو ۲۰ كەمىش كوزرا. حوكومت ھەر خەرىكە بۆ لەناوبردى ئەوانە و بۆ گىتپانە وەى ئاسايش لەو ناوھەدا.».

لەم بەيانەدا كە حوكومت دای، چەند شتىكى دور لە راستىە و تىابوو؛ يەكەم مەبەسى لە تالان و كوشتنە كە لە دىھاتە كانا، ئەو و نا بوو، بەلكو ھەراكەى بەىنى [شىخ رەشىد] و [شىخ ئەحمەد] بوو حوكومت وا بەو جۆرە ناوى [شىخ ئەحمەد] پىشكاند، دووم كوزرا و لە دەستەى [شىخ ئەحمەد] يەك كەس بوو ۲۰ كەس نەبوو. سىنەم حوكومت ماوہەىكى زۆرى پىنجوو ئەو وەختە كەوتە خۆى. ئەو فەوجەش كە لە «بلە» بوو، ئىشى بەجىھىشت و گەرايەو بۆ دەورەبەرى «ئاكرى». ھۆى ئەمەش ئەو بوو كە ئەو ماوہەى [شىخ مەحمود] لەو ولاتى سولەيمانى دەستى دابوو و بەشۆر شەو، حوكومت لە بەرئەولا، نەيشە پەرزايە سەر ئەملا. ئەبى ئەو ش بزائىن لەم ماوانەدا گەلى جار «شىخ ئەحمەد» ئەيناردە لای حوكومت بۆ رىككەوتن، بەلام لە بەرئەو پياوھە كانى حوكومتى ئەو دەورە كەوتبوونە شوێن قەسى ئىنگلىزە كان بۆ دانانى ئاسورىە كان لەو ولاتەدا، گوێيان بە قەسى كانى «شىخ ئەحمەد» نەئەدا. مەسلەحتى ئەو پياوانە لەو دەابوو كە بە قەسى ئىنگلىز بكن ئەو ك بە قەسى [شىخ ئەحمەد] يەك كە ئەبوىست بۆى لە ولاتى خزا و پىن نەتىن بەسەريا.

بزوتتەو و ھەراى «شىخ مەحمود» لە ولاتى سولەيمانى دواى ھات، حوكومت ئەمجا بشوى پياھانەو بۆ ئەو بەدلىيائى و بە پىترس ئاور بەدانەو بە لای پەلامارى [بەرزان] ھوہ. لە نىسانى ۱۹۳۲دا ھيزى پۆلىس و سەرباز بە پشتىوانى ھيزى ھەواى بەرتانەو ھەموو دەورەبەرى [بەرزان] يان تەنەو و ئەمجا ئەم قسانەى بلاوكر دەو:

«لە بەرئەو كە حوكومت ئەبوىست ئەم بەىنە خۆى كۆ كاتەو، لە بەر ئەو ش كە داواى لە حوكومتى بەرتانى كردبوو بۆ ھيزى ھەواى، ئەم ماوہە تۆزى شەپى دوا خست بەرانبەر بە بەرزانە كان. ئىستە كە ھەموو شتىكى ئامادە كرد، بىرارى دا كە ھيزى ھەواى بەرتانى لە رۆزى ۲۶ى نىسانى ۱۹۳۲دا بۆم بۆردمانى ولاتى بەرزان بكات. فرۆكە كان لە پىشا بەياتنامە يان فرىدايە خوارەو بۆ دىھاتە كانى بەرزان كە يارمەتى شىخ ئەحمەد نەدەن!».

پاش ئەم دەستيان كرد بە بۆمبا ھاوېشتن بەسەر گونەدە كانا، بە تايەتى گونەدە كەى [شىخ ئەحمەد]، ژن و مندال و بياوى پىر كە نەياتتوانبوو دەرچن ھەموو لە ژىر بۆمباى حوكومەتە ئىسلايە كەدا. پارچە پارچە بوون. لە ۲۷ى نىسانى ۱۹۳۲دا ھيزى بەرزان فرۆكە بە كيان خستە خوارەو، فرۆكە وان و پاسەوانى فرۆكە كە يان بە دىل گرت و ھەموو جۆرە خزمەتتىكى جوانيان كرد. پاسەوانە كە شانى شكابوو، «شىخ ئەحمەد» نارد بە لای ئىنگلىزە كان كە پزىشكىكى بۆ بنىزن بۆ ئەو دەرمانى بكا.

بهم بونه‌وه بۆمبا باران وه ستینرا، «کاپتان هۆلت» سکریتیری بآلوزرخانه‌ی ئینگلیز له‌گه‌ل پزیشکیکا چون بۆ [به‌رزان] و بوون به‌میوانی «شیخ ئه‌حمده». ئه‌مجا «کاپتان هۆلت» که‌وته‌ به‌ین بۆ ئه‌وه‌ حه‌کومه‌تی عیراقیش شه‌ر بووه‌ستین، به‌لکو له‌ شاخرا بگه‌ن به‌ ئه‌نجامینکی باش. له‌ ۲۴ مایسی ۱۹۳۲ دا شه‌ر که‌ له‌ ده‌وری «رۆی کۆچه‌ک» بو، وه‌ ستینرا تا ۲۴ مایس. له‌م ماوه‌ به‌دا «کاپتان هۆلت» گه‌رپاوه‌ بۆ به‌خدا و قسه‌ی له‌گه‌ل حه‌کومه‌ت کرد. حه‌کومه‌ت هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی بوو که‌ ئه‌یوت ئه‌بێن چه‌که‌کانیان بده‌نه‌ دواوه‌ و نوخته‌ی پۆلیس و قایمکاری ئه‌بێن له‌و وڵاته‌ دا بامه‌زێ. له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا «شیخ ئه‌حمده» ئاماده‌ بوو بۆ رۆی که‌وتن به‌لام به‌ جوژنک نه‌شیش بسووتنی و نه‌ که‌باب.

له‌ رۆژی ۲۴ و ۲۶ مایس دا به‌یاننامه‌ به‌هۆی فرۆکه‌وه‌ بآلۆکرایه‌وه‌ به‌سه‌ر ئه‌و ناوچه‌یه‌ و جنووبی رۆژه‌لانی «مزوری باله‌» دا که‌ بێن خۆیان بده‌ن به‌ده‌ست حه‌کومه‌ته‌وه‌. سه‌یرتر ئه‌وه‌ بوو له‌ رۆژی ۲۵ مایس دا فرۆکه‌کانی هه‌یزی هه‌وایی به‌ریتانی بۆم بۆردمانی دێهاته‌کانی ئه‌و ناوه‌ی ئه‌کرد، زه‌لام و مالآت و هه‌ر شتیکی به‌ر چار بکه‌وتابه‌ به‌ هه‌یزی چه‌کداری به‌رزانی ئه‌زانی و ئه‌یکوشتن، که‌چی رۆژی پێش و پاشی ئه‌و رۆژی ۲۵ه‌ش، به‌ به‌یاننامه‌ به‌زمانی کوردی و به‌ میکرۆفۆن دلسۆزی له‌گه‌ل ئه‌واندن که‌ بێن خۆیان بده‌ن به‌ده‌سته‌وه‌!!

چه‌ند رۆژنک به‌مجۆره‌ شه‌ری ژبان و مردن درێژه‌ی کینشا و هه‌یزی [به‌رزان] له‌ پێشه‌وه‌ بوو، حه‌کومه‌ت ئه‌وه‌نده‌ی تر هه‌یزی هه‌وایی و توپ و تفه‌نگی زیاد کرد. رۆژی ۲۷ مایس ناگری شه‌ر له‌هه‌موو رۆژه‌کانی پێشو زیاتر بلیسه‌ی سه‌ند. ئه‌وه‌ی که‌ زۆریش هه‌یزی میلیلی ئه‌شله‌ژاند فرۆکه‌کانی ئینگلیز بوون. له‌م رۆژه‌ دا ناچار هه‌یزی [به‌رزان] په‌نایان برده‌ به‌ر ئه‌شکه‌وته‌کان، ژن و منال له‌و ناوه‌دا له‌به‌ر بۆمبای فرۆکه‌ به‌سه‌ریه‌کا ئه‌که‌وتن!. له‌ رۆژی ۲۸ دا هه‌ندێ له‌ خه‌زان و منالی گوندی «به‌رۆژ» هاتنه‌وه‌ ناو ئاوايه‌کانیان و خۆیانان ته‌سلیم کرد.

ئه‌مجۆره‌ کوشتاره‌ بێ رحمانه‌به‌ به‌رانه‌ر به‌بێ گوناح و ژن و منالی [به‌رزانی] درێژه‌ی کینشا تا رۆژی ۲۹ حه‌زیره‌ی ۱۹۳۲. لێره‌دا ناچار [شیخ محمه‌د سدیق] له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ ئه‌و ژن و مناله‌ بێ گوناحانه‌ له‌وه‌ زیاتر له‌ژێر «بۆمبا» دا پارچه‌ پارچه‌ نه‌بن، فیکری هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌ و کوشش بکا بۆ ئه‌وه‌ که‌ شه‌ر بووه‌ستین. ئه‌ ئینگلیز و نه‌ حه‌کومه‌تی عیراقی هه‌یچیان ئه‌م قسه‌یه‌یان وهرنه‌گرت. [شیخ ئه‌حمده] ناچار مایه‌وه‌ خۆی و برای و هه‌ندێ له‌ بپاوه‌ دلسۆزه‌کانی چوونه‌ خاکی تورکیا و له‌ ۲۲ حه‌زیره‌ی ۱۹۳۲ دا خۆیان ته‌سلیم به‌وان کرد و نیشتمانی خۆیان به‌جێهێشت! حه‌کومه‌تی تورکیاش ناردنی له‌ «ئه‌درنه‌» دا. بان.

ئه‌مجا حه‌کومه‌ت به‌ یاوه‌پی خۆی به‌ هه‌موو دنیاییکه‌وه‌ ئه‌وی وستی، له‌ وڵاته‌کانی «مزوری باله‌» و «به‌رۆژ» و «به‌رزان» جێبه‌جێی کرد و به‌ ئاره‌زووی خۆی له‌شکر و قایمکاری تیا دانا و تیا کرد. به‌لام تیا له‌ راستی دا وابوو؟ به‌ رۆشنتی [شیخ ئه‌حمده] و [مه‌لا مسته‌فا] هه‌موو ئیش برپاوه‌ و ئاو کرا به‌ناگرا؟. نه‌، وانه‌بوو؛ چونکه‌:

ثو ولآئه له لایه که وه له بهر پایه نندیان به شیخانن بهر زانه وه، له لایه که وه له بهر زوروسته می حکومتی وهخت - که چو وه سهریان - نه وه ندهی تر دلایان پر بیوو، به لکو زیسات له هه وه لچار نه وه وینه وه؛ هه وه لچار تا حکومت رتی نه که وتیوو هه وه ناوه به قسه ی لووس و به «دهنگی دههول له دوروهه خوشه!» هی وا هه بو له و بر وایه دا بئی که نه گهر نه وه دوره بگورنه وه به ده ورنگی تر، دورینه چاکترین بزبان، که دوره که بیان گوزیه وه سه بریان کرد هه قسه به بیان که بز کراوه و هه به بمانیک که بیان دراوه، هه مووی درو و ده له سه بووه. به لکو له بانی نه وه چا که بیان له گه ل بکه ن «تهماع» نه که نه هه مووشتیکیان و جنیو پیدان و سووک کردنه که شیان با بوهستی!

«خلیل خوشه وی» نامانی پئی هه له نگیرا وه، به یادی «شیخ نه حمده» و «مهلا مسته فا» وه دهستی دایه تهننگ و له شوینی نه وان که وته بهر بهر کهانی کردن له گه ل حکومتا. بهر بهر هه له می نه و ولآئه ده بریان لیدا و لئی کو بوونه وه، به یادی تو له سندنن شیخانن بهرزان - که له ناو و خاکی خوزیان به زور دورو خراونه ته وه - سه بریان له هیزی حکومتی نه و ناوه تیکدا و له هه موولایه که وه هیزی حکومتیان شله ژان.

له ماهوی رۆشنی [شیخ نه حمده] و [مهلا مسته فا] وه تا هم میژوو حکومت تووشی دهردی وه وزارت گوزین بیوو له رۆشنی نه وانه وه تا دهوری خوشه وی ۹ جار وه وزارت گوزا بووا. نه مجاریان هی «یاسین هاشمی» بو، نه میش که وته خوی. له ولآوه خه به بریان نارد بز تورکیا که سه سنور بگرت و له شکر پینت، له ملاوه خوشی بیجگه له وه هیزی که له ولآئه دا هه بیوو، هیزیکی زوری هه وایی و سه رزه وی رۆشنه [سه برزان] وه. به مانهش وازی نه هینا، له ۵ی ئابی ۱۹۳۵دا - ئیعلانی نه حکامی عورفی - له هه موو ناوچه کانی بهرزانان کرد و به هه موو جۆر هه موولایه کیان لئی ته نین!

دیوانی عورفی که وته نیشه وه به گوناح و بئی گوناح نه گیرا و حوکم نه درا! هه نندیک له سه رۆکه کانی نه و ناوه، وه کو «هه مه ر کوران، مهلازاده ئیسماعیل، مه مه ده مه حمود، فارس عه لی» و چه نده که میکی تریش به بئی نه وه شتیکی وایان له سه ر بدۆز نه وه، فه رمانی خنکاندنیان دابه سه بریان و خنکترینان، زۆریکی زۆریشیان هه ر له و ناوه گرت و فه رمانی حه پسیان دا به سه بریان. «ئیداره ی عورفی» به مه وازی نه هینا، به پئی قسه ی موته سه ریفی موسل و قائیمقامی زیبار ناواوه چه کان وهخت قبول نه کرتنه وه که:

«۱- سه رۆکه کان هه موو بدرین به ده سته وه بو محاکمه، ۲- له ولآئه دا جامانه ی سوور لابه ن و جامه دانه ی شین له سه ر به ستن! ۳- نه وانه ی که وایا خه کان په نا نه ده ن هبئی تو له بدرتنه وه!».

که فه رمانی دیوانی عورفی گه پشته نه م شوته، له ۳۰می تشرینی به که می ۱۹۳۵ لبراو گه راپه وه بز شوینی خوی. ته نه نا نزیکه ی ۳ مانگ شه م عورفییه مایه وه، به لام له کوشتن و خنکاندن و حه پس کردن هیچ درنی نه کرد. «مهلا سدیقی کۆبی» و «سدیق تابه ر» یه دوو

نه‌ندامی هورفیه که بوون.

هرای خزشه‌وی هر له‌ناوا بوو عورفی لایرا، له‌هممو لایه‌که‌وه به‌ناکاوانه په‌لاماری هیزی
 حوکومه‌تی نه‌دا، نه‌مجا حوکومه‌تی هیتراقی له‌گه‌ل حوکومه‌تی تورکیا دا - که‌زانی خۆی به‌ته‌نها
 چاری نا‌کا - قۆلیان کرد به‌ قۆلی یه‌کا بز له‌ناوبردن! له‌روژی ۱۹۳۶/۲/۷ به‌به‌ردوولاره
 په‌لاماریان دایه، خزشه‌وی و هاوریکانی له‌ناو نه‌و دوو ئاگره‌دا مانه‌وه، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا شیرانه
 سنگیان هر بز پینشه‌وه نه‌ا و خزیان نه‌نه‌دا به‌ده‌سته‌وه. نه‌م شه‌ری مردن و ژبان‌ه‌یان درزیه‌ی کینشا
 تا روژی ۱۹۳۶/۳/۱۲، لیره‌دا خۆی و «سه‌لیم خزشه‌وی» و چنده‌که‌سینکی تر له‌ پیناوی ئازادیا
 شه‌هید بوون و حوکومه‌ت تهرمه‌که‌یانی ده‌ست که‌وت!

له‌ولاره «شیخ نه‌حمده» و «مه‌لامسته‌فا» و دلسوزه‌کانیان که‌ له ۱۹۳۲دا خزیان خستیه‌وه
 کۆشی تورکیاوه و نه‌وه بوو حوکومه‌تی تورکی بردنی له «نه‌درنه» داینان. له‌پاش نریکه‌ی سالتیک
 تورکیا هستی به‌وه‌کرد که ئینگلیز دیسان که‌وتنه‌وه سهر نه‌و فیکره که‌ ئاسوریه‌کان له‌و سهر
 سنووری نه‌و و هیتراقه‌دا نیشه‌جه‌ن بکا. له‌به‌رته‌مه‌ده‌سته‌ی شیخی له‌نه‌درنه‌وه گواسته‌وه بز
 «کۆبان» - که‌ نه‌م شونه‌له‌زه‌وی وزاری خۆی و له‌سهر سنووری به‌زرانه‌وه بوو. ئینگلیز که‌ نه‌می
 زانی دیسان ئاگر چوه‌وه که‌ویه‌وه! هیچ چارنکی نه‌دۆزیه‌وه بیجگه‌ له‌وه‌نه‌بێ: که‌ نه‌و و هیتراق و
 تورکیا قسه‌بکه‌ن به‌یه‌ک بز دانه‌وه‌ی نه‌مانه به‌ حوکومه‌تی هیتراق، به‌مه‌رجی لێ خزشبوونیان و
 گپه‌رانه‌ویان بز ولاتی خزیان.

نه‌م په‌یمانە کرا و به‌رزانیه‌کان - که ۸۶ که‌س بوون - درانه‌وه به‌ حوکومه‌تی هیتراق، به‌لام
 حوکومه‌ت له‌باتی نه‌وه پانباته‌وه بو ولاتی خزیان، بردنی له [موسل] داینان. پاش نه‌وه بردنی بز
 «ناسر به» پاشان بز «حیله»، بز «دیوانیه»، بز «که‌رکوک»، بز «پردی». چوار سالتیک له‌م ناوانه‌دا
 مانه‌وه؛ پاشان له‌به‌رته‌وه که‌ نه‌مانه‌خه‌لکی ولاتیکی کورستانی بوون، نه‌م ماوه‌یه‌که‌ له‌م ولاتانه‌دا
 بوون هم‌مو تووشی نه‌خۆشی و زه‌ردویی و تاوله‌رز بیوون، به‌م بوونه‌وه گوزرانه‌وه بز شاری
 «سوله‌یمانی». سوله‌یمانی بوو به‌ شوین ژبانی حه‌وسالیان که‌ به‌ خرابتر و چه‌وسانه‌وه‌تر ژبان
 له‌وی به‌هۆی پیاوه‌تی پیاوه‌کانی حوکومه‌ته‌وه رایانواردا. حوکومه‌ت ئیشیکی وای کردبوو که
 له‌وتدا نه‌نانه‌ت ته‌هالیش نابێ له‌گه‌لیانا قسه‌بکه‌ن! له‌برسا و له‌روتیا [مه‌جوس] به‌زه‌بی پشانا
 نه‌هاته‌وه، به‌لام حوکومه‌ته‌ موسولمانه‌که‌ی مامی عه‌بدولشلاه و کار به‌ده‌سته‌کانی پیاوی عبدالله
 به‌زه‌بیان پشانا نه‌هاته‌وه! نه‌مه‌بوو حوکومه‌ته ئیسلامیه‌که‌ که‌ پرپویاگانده‌چیه‌کانی نه‌یانوت
 «به‌رزان یه‌کان له‌ رووی حوکومه‌تی ئیسلامیدا شیریان کینشاهه‌ نه‌بێ به‌شه‌رعی ئیسلام
 بکوزرین!!!»

شه‌ری دووه‌می گه‌ره‌ی گیتی بوو، دنیا له‌هم‌موولایه‌که‌وه تیکچوو بوو، کاره‌ساتی ۱۹۴۱ی

«ره‌شید عالی» له‌هێزاقا جزیره باوه‌پێنکی تری خستبووه ناوه‌وه، له‌به‌رئوه شه‌شهم وه‌زاره‌تی «نوری سه‌عید» بوو له‌عێراقا، شیخ مسته‌فای فه‌ره‌داغی موته‌سه‌رفی سوله‌یمانی بوو. ده‌سته‌ی «مه‌لامسته‌فا» و «شیخ ئه‌حمده» هه‌ر رۆژه به‌جۆرنیک له‌سوله‌یمانی به‌فه‌رمانی پیاوانی حوکومه‌ت تۆله‌یان لێ نه‌کرابه‌وه. «مه‌لامسته‌فا» هه‌چی بۆ نه‌ما بووه‌وه ته‌نها ده‌رس خۆتندنی فه‌قیان نه‌بێ له‌ مزگه‌وتی «شیخ سه‌لام»، هه‌موو شتی‌ک له‌ دلایا به‌نگی خواردبووه‌وه. که‌وته سه‌رئوه که‌ کۆتی دیلی بچهری و بناغه بۆ سینه‌م شوێشی «به‌رزان» دابه‌زرینیته‌وه، به‌سه‌ ئیتر له‌ گۆشه‌ی شارانا به‌که‌ساسی که‌وتن.

له‌ ۱۷ی حوزهریانی ۱۹۴۲دا به‌ ده‌سیاری ئه‌و حزب و به‌ره‌یه که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا لقینکی به‌هێزی له‌سوله‌یمانی هه‌بوو، خۆی و «مامه‌ند شیروانی» و «شیخ مسته‌فا» به‌پرچه‌که‌وه به‌بێن ده‌نگ و به‌بینان له‌ سوله‌یمانی ده‌رچوون به‌رنگی پینجۆن-بانه -سه‌رده‌شت-په‌سوێ-لاجان-ناوده‌شت-سیلکه -سرنشمه، به‌ماوه‌ی تاقه‌حه‌فته‌یه‌ک خۆی که‌یانده‌وه جیگه‌ی هه‌یلا نه‌ی باوبایری-که‌به‌رزانه -.

نه‌مانی «مه‌لامسته‌فا» و ده‌رچوونی له‌سوله‌یمانی، حوکومه‌تی سوله‌یمانی و نوری سه‌عیدی [به‌غدا]ی شه‌ژان! و هه‌ختی خه‌به‌ریان بووه‌وه مه‌لا له‌به‌رزانه و نێچیر له‌تۆر به‌ره‌لا بووه‌!... ناخ و داخ که‌لک ناگرێ. په‌که‌م شت که‌ حوکومه‌ت کردی، گواسته‌وه‌ی [شیخ ئه‌حمده] بوو به‌ ۸۱ به‌رزانیه‌ره له‌سوله‌یمانی بۆ «حیله»، له‌ترسی ئه‌وه نه‌وه‌ک ته‌مانیش ئه‌و زنجیره‌ بچهرین و بچن بۆ لای [مه‌لامسته‌فا]!

ئه‌مجا پاش ئه‌وه که «مه‌لامسته‌فا» گه‌یشته‌وه به‌رزان و تۆزی حه‌سه‌یاوه‌وه، پاش ئه‌وه‌ش که‌ حوکومه‌تی هه‌موولایه‌ک به‌سۆز که‌وته شوێن هه‌لگرتنی ئه‌م دوزمه‌نی. مه‌لا، قاپی قسه‌کردن و کاغه‌ز نووسینی له‌گه‌ل حوکومه‌تا کرده‌وه، که‌ مه‌به‌ستی له‌م هه‌لاتنه‌ی یاخی‌گه‌ری و پیاوخرایی نیه، به‌لکو ته‌نها پیاوخرایی کاربه‌ده‌ستانی حوکومه‌ت وایان لێ کرد که‌ به‌مجۆره ده‌شت بگرێته‌ به‌ر. نێسته هه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه له‌ ولاتی خۆیا و له‌ناو خزم و که‌س و کاری خۆیا به‌هیمتی و ئاسایش دانیشی، بێجگه‌ له‌مه هه‌یج مه‌به‌ستینکی تری نیه.

حوکومه‌ت گرتی خۆی له‌م قسانه‌ی ناخنی و وتی شتی وام زۆرگویی لێ بووه‌! به‌ پینچه‌وانه‌ی ئه‌وه فه‌رمانی کرده‌ سه‌ر هه‌زه‌کانی ولاتی [به‌رزان] که‌ راوی نین و بێگرن! ئه‌وه‌نده هه‌بوو مه‌لا خۆی نه‌ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه، شوێن گۆرکینی نه‌کرد و خۆیشی له‌شه‌ر ته‌پاراست.

که‌ ئیتر زانی به‌ هه‌یج جۆر حوکومه‌ت له‌گه‌لایا ری ناکه‌وی، ئه‌مجاره‌ به‌دل چاکی لێکرد به‌لا‌دا و ده‌ستی کرد به‌گه‌ڕان به‌ناو هه‌شایره‌کانی ئه‌و ده‌وره‌دا و تییانی گه‌یاند که‌ ئه‌و هه‌یج مه‌به‌ستینکی نیه ته‌نها لا‌بردنی زۆر و سه‌تمه‌ی حوکومه‌ت و ئه‌من و ئاسایشی ئه‌و ناوه‌ نه‌بێ. نه‌وه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش به‌لکو ئه‌یه‌وی شوێنیک بێنێته‌وه، ولاتی کورده‌واری ئازاد بێی و له‌سه‌تمه‌ی کاربه‌ده‌ستانی حوکومه‌تی ئه‌و ده‌وره‌ی عێراق رزگاریان بێی.

بەم گەپانەى و بەم ئىشەى، رووى دلى خەلكى ئەو ناوہى ھەموو كوردە خۆزى و رۆزبە رۆزۇ لەشوتاننى دورو لەولائى بەرزانىشەوہ - واتە لەشوتەكانى تىرى كوردەوارى - باقەباقە نامە و كاغەزى بۇ ئەچوو كە لەھەموولا بەك بەگيان و بە دل پشتىوانى ئەم باوہرە پىرۆزەى ئەكەن.

سەرەتاي پەلاماردانى گرتنى نوختەكانى «شاندە» و «خىرزوك» بوو، بەرەبەرە و بەك لەدواى بەك نوختەكانى ئەچنەوہ. لەماوہ بەكى زۆر كەما ۲۱ نوختەى پۆلىسى لەو ناوہدا داگىر كرد و ھەموو ناوچەكانى «شىروانى مەزن» و «مىترگەسوور» كەوتە ژىر فەرمانىوہ. چەك و جىبەخانە بەكى زۆرى دەست كەوت، ناويانگى بەھەموولا بەكدا رۆزىشت، بەغدا ھىزى سەبارى پۆلىسى نارد، ئەوئىش ھەر باشارى نەكرد و سەر كەوتن بوو بە بەشى [مەلامستەفا]. ناچار حوكومەت دادى بردە بەر عەسكەر، عەسكەر بە جىبەخانە و ھىزى تەواوہ پەلامارى دا، دىسان ھىزى مەلا، بەكى ئەمىشى خست و بە جارى ئىتر حوكومەتى بەغدا ھەراسى پەن ھەلگىرا! ناوچەكانى [رەواندز] و [ھەولتير] و [موسل] وايان لىھات لە ئىمپۇ و سەبىدا بوو كە لە دەست حوكومەت دەرچن.

لەم بزوتتەوانەدا و لەم ئاوازەنا ھەموو كوردستانى «عىراق» خەبەريان بووہ و ھەموويان رووى دلىان كوردە [مەلامستەفا] و ولانى بەرزان. نەوہك ھەر كوردەكان، بەلكو شۆرپ و سەر كەوتنى بەك لەدواى بەكى مەلامستەفا دىواخانە سىياسىيەكانى بەغدا و ولانەكانى جەنوبى عىراقى پىركرد. تەنانت حىزب و رۆزنامەكانى عىراقى لەم رووہو، لەم شۆرپە ھەموو سەريان سەپما.

حىزىتىكى نەھنى كورد ھەبوو بەناوى «حىزبى ھىوا»وہ. ئەم حىزبە بەگەورەتر و بەھىزتر تەنانت حىزبە ئاشكەركانى عىراقىش دائىرە، خوتنەوارانى كورد، ئەفسەران، سەرۆكەكانى عەشاير، كاربەدەستان لەناو جەغزى ئەم حىزبەدا بەشىان ھەبوو. مەركەزى حىزب لە بەغدا بوو، بەلى بۇ ھەموو ولانەكانى كوردەوارى ھاوئىشتوو، تەنانت بۇ تىران و [سورىا]ش. ئەتوانىرى بوترى ئەم حىزبە تا ئەو تەئرىخە لەگەورەتر حىزىتىكى كوردى بووہ.

حىزب، كە تىگەبىشت بزوتتەوہى [مەلامستەفا] بزوتتەوہ بەكى مىللىيە و مەبەستى رزگار كوردنى كوردستانى گەورەبە، بەئى ھىچ گىروگرت و دوو دلەك پشتىوانى [مەلامستەفا]ى كرد و ھەموو باوہرى خۆزى تەسلىم كرد و پالى پتوہدا. ئەمجا ھات ئەمىش لە بەغدادا دەستى كرد بە ئىش كردن، بەزمان و بەنووسىن و بە «بلاوكراوہ» بىروباوہرى ھەموو عىراقى تىگەباند كە بزوتتەوہى [مەلامستەفا] بۇ لا بردنى ئەو زولم و جەورەبە كە حوكومەتەكانى عىراق لە شەمبى عىراقى ئەكەن. ئەمجا ھات داخوازەكانى كورد و [مەلامستەفا]ى خستە سەر كاغەز و ناردى بۇ سەفارەتە بىگانەكان لە عىراقا كە ئەوانىش لەم رووہو حوكومەتەكانى خۆيان تىن بگەبەن، ھەرەوھا لەبەن دەست ئەوانەشەوہ حوكومەتى عىراقى لەھەموو زولم و زۆرىك كە تا ئەو دەورە

نواندوبیه بهرانبهر به کورد و به شه‌عی عیراقی تن گه‌باند. به تابه‌تی به ته‌واوی گونچگی سه‌فاره‌تی به‌رتانی زرنگانده‌وه و داوای حکومتیکی لامه‌رکه‌زی کرد بۆ کورد له‌زیر سیبهری ئەم بزوتنه‌وه‌یهی [مه‌لامسته‌فا]دا.

ئەم بلاوکراوانه وگورج وگۆلی [حیزبی هیوا] له‌ملاوه و پیش‌که‌وتنی به‌ک له‌سه‌ره‌یه‌کی هیزی [مه‌لامسته‌فا] له‌ولاوه، به‌جاری حوکومه‌تی عیراقی و سه‌فاره‌تی به‌رتانی به‌غدای هینایه‌ سه‌ر ئەوه که گۆی قولاخ بوه‌ستن و چاوی سه‌رسامی بیره‌ نه‌م کاره‌ساته‌ ناوخته‌به‌رانبهر به‌هوان - ئینگلیز حوکومه‌تی عیراقی -.

راسته‌ ناوه‌خت بوو چونکه‌ جۆش و گه‌رمی شه‌ری گه‌وره‌ی دووهم بوو، ئەله‌مان له‌ولاوه و ه‌کو غه‌زه‌بی خوارۆژ به‌ رۆژ له‌ پیش‌که‌وتنا بوو. روس هاویه‌یمانی ئینگلیزیو، تورکیا له‌وناوه‌دا به‌بێ لایه‌نگری مابووه‌وه و نه‌بیدا‌بووه‌ پال‌که‌س، ئەم مه‌انه‌وه‌یه له‌وناوه‌دا به‌وجزه‌، ئینگلیز به‌خیزی خۆی نه‌ه‌زانی. له‌وه ئەترسا ئەگه‌ر تورکیا هه‌روا به‌مینیته‌وه رۆژی له‌رۆژان ده‌وله‌ته‌کانی «میحوه‌» و نازی، رووی لێ بینه‌ به‌ ناوی دۆستایه‌تی و دراوستییه‌وه که‌رتگه‌یان بدا به‌ ولاته‌که‌ی ئەوا تیه‌رن بۆ به‌لاماردان به‌سه‌ر هاویه‌یمانه‌کانا. وه‌کو ئەمان ئەو رووه‌یان نا له‌ ئیران و ئیران سه‌ره‌تاری نه‌دان، پاشان به‌ «زۆر ئەزانی قه‌واله‌ له‌ کۆتیه‌» رتگه‌یان بۆ خۆیان بێ کرده‌وه و داگیرشیان کرد. [ئەله‌مان]یش ئەو چه‌شنه‌ بکا له‌گه‌ل تورکیادا، سه‌ره‌تا رتگه‌ی نه‌داو پاشان به‌زۆر داگیرئ. ئەو وه‌خته ئەمانیش - واته‌ هاویه‌یمانه‌کان - شتیکی ایان به‌ده‌سته‌وه‌یه که‌ بچن له‌سه‌ر تورکیا بکه‌نه‌وه و نه‌ی‌ئهن «میحوه‌» له‌وتوه‌ په‌لاماریان بدا. هه‌روه‌ها هاویه‌یمانه‌کان ناشتوان سورا و سوور به‌تورکیا بلێن: تۆ وه‌ره‌ لای ئیمه‌وه، یا ئیعلانی شه‌ر بکه‌ له‌سه‌ر «میحوه‌». ناتوانن ئەمه‌ی پشیلین چونکه‌ ئەو وه‌لامیان به‌وه ئەداته‌وه که‌ حوکومه‌تیکی سه‌ربه‌خویه و قازانج و زیانی خۆی، خۆی ئەیزانی و قازانجی له‌وه‌دایه‌ که‌هه‌روا به‌بێ لایه‌نگری به‌مینیته‌وه.

ئەم هه‌موو فیکرانه له‌میشکی ئینگلیزا ده‌وری ئەکرده‌وه و هه‌ستانی [مه‌لامسته‌فا]ی دیاره له‌م وه‌خته‌دا به‌خیر و چاکه‌ی خۆی - واته‌ ئینگلیزا - نه‌ه‌زانی. بۆه‌ش نه‌یه‌زانی ئه‌بوت نه‌وه‌ک تورکیا بکه‌وته سه‌ر ئەو باوه‌ر به‌لیت: «به‌رزان» له‌خاکی عیراقایه‌ و عیراقیش وا له‌زیر جنگی ئینگلیزا، که‌ مادام ئینگلیز له‌ سه‌رسنوره‌ی منا ئەم شۆرشه هه‌له‌هه‌له‌گیرسینی و شۆرشیکی واش پینچه‌وانه‌ی خیر و چاکه‌ی منه، له‌رقی ئەوا من ئەچم پال ئەده‌م به‌ «میحوه‌»وه.

ئینگلیز که‌وتبووه سه‌رئوه که‌ شۆرش «مه‌لامسته‌فا» به‌وستینی، به‌لکو له‌وه‌هه‌ستانی ئەم شۆرشه‌دا تورکیا ئاگادار بیه‌توه به‌وه که‌ ئیعلانی شه‌ر له‌سه‌ر «میحوه‌» بکا. واته‌ به‌لکو ئەم پیاوه‌تیه‌ی له‌به‌رجاوی بێ که‌ له‌به‌ر خیری ئەو شۆرشیکی واکه ئەو هه‌موو زیانه‌ی هه‌یه بۆ تورکیا وه‌ستانی. خۆ ئەگه‌ر له‌ ئاخرا «تورکیا» هه‌ر سواری قسه‌ی خۆی بوو، ئیعلانی شه‌ری نه‌کرد له‌سه‌ر ئەله‌مانیا، ئەو وه‌خته ئەم ده‌ست لهم وه‌ستانی شه‌ری «مه‌لامسته‌فا» به‌هه‌له‌گرت و ئەمجا

چی نه کا بیکا... هینای له بهر نه مانه نامه یه کی بز «مهلا مسته‌فا» نووسی و وتی:
 «پنزیسته که شه‌ر بوه ستینی و دهستی لڼ هه لگری و له گه‌ل حوکومه‌تی غیرا قار ری که وی،
 نه‌گه‌ر خو هه‌ر له‌سه‌ری بزوی مه‌عنای وایه نه‌مه، تو شه‌ر له گه‌ل به‌ریتانیا نه‌که‌ی و نه‌مه‌ش
 پیچه‌وانه‌ی خیر و چاکه‌ی ئی‌مه‌یه.

حوکومه‌تی غیرا قیش له چه‌شنی ئه‌م نامه‌ی ئینگلیزه، نامه‌ی به‌سه‌ر هه‌موو دائیره‌کانی ئه‌و
 ده‌وره‌دا بلاؤکرده‌وه که «مه‌لا مسته‌فا» له خو‌زایی به‌یداخ‌ی ئه‌م یاخی‌گه‌ری‌ه‌ی هه‌لکرده‌وه. ئه‌بین
 شه‌ر بوه ستینی و بیت داوای لڼخو‌ش بوون له حوکومه‌ت بکات.

که‌مه‌لا ئه‌م نامه و به‌یاننامه‌ی وه‌رگرت به‌چاوه‌ری ئه‌وه که بزانی ئاخ‌ری کار چو‌ن ئه‌بین،
 فه‌رمانی دا به وه‌ستانی شه‌ر و به‌ئاگاداری کردنی ئه‌و شو‌رتانه که تا ئه‌و وه‌خته که وتبوونه ژیر
 چنگیانه‌وه.

وه‌زاره‌ت، وه‌زاره‌تی «نوری سه‌عید» بو، کهوت و پاشان بریار درا که هه‌ر ئه‌و دایبینه‌وه، له
 ۱۹۴۳/۱۲/۲۵ دا سه‌ر له‌نوێ بزجاری هه‌شتمه‌م دایمه‌زانه‌وه. چو‌نی‌ه‌تی ولاتی کورده‌واری و
 «مه‌لا مسته‌فای به‌رزان» وا به‌ پیوسته‌ ئه‌زانی که یه‌کیکی کوردی کوزی کوردی شاره‌زا به ولاتی
 [به‌رزان] له وه‌زاره‌تا بیت و بیلگن به ئیشی ئه‌وانه‌وه. له‌م روه‌وه گه‌لێ فیکر کرایه‌وه، له ئاخ‌را
 باوه‌ری نوری سه‌عید له‌سه‌ر «ماجید مسته‌فا» گیرسایه‌وه، بانگی کرد و هه‌موو شتیکی پیتوت.
 ماجید وا دیار بوو شاره‌زای «ئه‌ده‌بیاتی فارسی» بوو بزیه له‌و وه‌خته‌دا ئه‌م شیمه‌ه فارسیانه‌ی
 نه‌خو‌نده‌وه:

آتش بجان افروختن * از بهر جانان سوختن

باید زمن آموختن * کار من است این کارها!

به‌لام «پاشا» به‌لنی راسته‌که من له سالی ۱۹۳۰ دا قائممقامی شامیدی بووم و به‌هه‌موو جو‌ر
 شاره‌زای ئه‌و ناوچه‌یه هه‌م، ئه‌مه‌ش راسته‌که من له‌م ده‌وری دوایه‌دا [موته‌سه‌ریف] بووم له
 ولاته‌کانی جنو‌ب و پاشان بو پینج سال له ئیش و کار دوور خرامه‌وه، ئیسته چو‌ن ئه‌بین من بچم بز
 شو‌تینیکی او قسه‌بکه‌م و هه‌یج ناو و نیشانیکی حوکومه‌تی به‌منه‌وه نه‌بین، تا من به‌ پشتیوانی
 ئه‌وه‌وه قسه‌ بکه‌م. من وای به باش ئه‌زانم که بز ئه‌م ئیشه‌ ئیوه وه‌زیریکی تایه‌تی دابنن تائه‌و
 وه‌زیره‌ به‌ناوی حوکومه‌ته‌وه گه‌ت بدا و هه‌موو کاروباریک بپرنیته‌وه. لام وایه ئه‌و وه‌زیره‌ش نابن
 من بم، چو‌نکه من له‌به‌ر ئه‌وه که بز ماوه‌ی پینج سال له کار ده‌ره‌نزاوم ئیتر قانون ئه‌و ریگه‌مه
 ناداتی که تا ماوه‌که‌م به‌سه‌ر نه‌چی من بچمه‌وه ئیشی حوکومه‌ت، ماوه‌ش تازه پینج شه‌ش مانگی
 رو‌یشتوه.

«پاشا» که گونی له‌م قسه‌ به‌ری و جینیانه بوو وتی: ئه‌وه تو ئه‌لنی چی و قانون ئه‌لنی چی. قانون
 چه‌م من دان به‌قانونانین، وه‌ه‌ بالله وه‌زیر به. ئه‌مجا به‌ ناوی «وه‌زیری بیلا وه‌زاره‌وه» و بز ئیشی

كوردەوارى خرايه ناو لیستەى وەزیرەكانەوہ.

ئىنكار ناكرى «ماجید مستەفا» پیاونكى رووخوشى وردىبىنى بازىكەرى سیاسىيە، ئەتوانىنى لەسەر سىن چوار تەناف یارى بگا، لەوانەىبە بە قسە و بەزەردەخەنە، وستیەى خۆى بە دۆست و دورۇمنى بەسەلینىنى و تىنى بگەىبەننى كە ئەو راست ئەكە. لىرەدا حوكومەت ئەوى هیناوە بۆ كاروبارى كوردەكان، لەم وەختەدا واش چىنراوە بە گونیشیا كە ئەمانە هەمووى یارى سیاسىيە. لەولاشەو «حیزبى هیوا» بەدەستەبەكى زۆر لە خویندەوارانەو پشٹیوانى بزووتنەوئى «مەلا مستەفا»ن. ئەم خۆى نەچووەتە حیزبەكەو، ناشیەوئى لەبەرچاوى ئەم حیزبە و كوردەكانەوہ پیاو خراب بىنى. كەواتە وەكو كوردەكە ئەلنى «دارىكى بەدەستەوئىبە هەر دوو سەرى ...!» زیاتر كە تىكەلاوى وەزارەتسى «سورى سەعید» بووہ ئەمە ئەوئەندەى تر دورۇنىيە، دوروى خاتەوہ لەكوردەكان.

لەبەرئەمانە ئەمەى بەلاوہ لە هەموو شت رىنگوینكتر بوو كە بىننى بەهەر جۆربووہ خۆى لە حیزبى هیوا نزیك خاتەوہ بۆ ئەوہ بە تەواوى ئەواننى ئامانجەكانى ینك بىننى؟. بەلنى خۆى نزیك خستەوہ، بەلام ئەم نزیك بوونەوئىبە ئایا باوہرى هەموو حیزبى هیواى راكیشا. بىروا ناكەم راكیشاىبى، بەلكو [حیزبى هیوا] لەزێرەوہ دوو باوہرى بۆ پەیدا بوو؛ یەكئى لەلايەن هەندىكیانەوہ. ئەوانەى كە شتى دورۇیان ئەخویندەوہ - بىروباوہپیان ئەوہبوو كە تىكەلاو بوونى «ماجید» لەم وەختەدا بە وەزارەتى نورى سەعید و نزیك بوونەوئى بە جۆرە بىنى پەردەىبە لە كاروبارى «بەرزان» و كورد و «حیزبى هیوا»، ئەیانوت ئەم كاسەىبە بىنژئركاسە نىيە.

باوہرى دووهمیش لەلايەن هەندە كەسى ترەوہ، ئەوہهەر روالەت پەرسىتى بوو هیچى تر؛ واتە لەبەرئەوہ ماجید وەزیرە خوشەوئىستە، نەوہك «ماجید» ئەگەر بەردىكیش وەزىربوایە هەر خوشەوئىست ئەبوو كە وەزىر ئەوئەستەبە برۆایەكى نەئەكرایە سەر بىروباوہرە كەیان، چونكە لە غەبرى ئەو دەورەشا هەر وەزىرنكى كورد هاتوہ - باهەر جۆربوونىت - هەر خوشەوئىستى ئەو دەستەبە بووہ.

«ماجید» لەباش ئەوہ كە نزیك بووہو لە حیزبى هیوا و لە باش ئەوہ كە بىنى وتن من لەبەر قازانجى كورد ئەم وەزارەتەم وەرگرتوہ، داواى لە حوكومەت كرد كە سىن ئەفسەرى كورد لە ئەفسەرەكانى هىراق بە ناوى «زابتى ئىرتىبات» وە بىنئىرى بۆ وئاسى [بەرزان]، حوكومەتىش برىارى داخووزنەكەى دا. ئەمجا بە حیزبى وت ئىوہ سىن ئەفسەر لە خوتان هەلبۆژن و بىت تا قسە بكەبىن. حیزبى هیوا ئەمەى زۆر پىخوش بوو. «ئەمىن رەواندزى، عىزەت عەزىز و سەبىدەهزىز سەبىدەبدوللاھى هەلبۆژارد و ناردنە لای ماجید. ماجید لەباش قسە و گەفتوگۆ لەگەلىانا، هەرسىكیانى بە ناوى «زابتى ئىرتىبات» وە نارد بۆ مێرگەسورر كە چاویان بە «مەلا مستەفا» بكەوئى و قسەى لەگەل بكەن. لەملاشەوہ حیزب دىسان خەبەرى دا بە «مەلا مستەفا» كە ئەفسەرەكانى خویمان - واتە حیزبى هیوا - هاتوون بۆلات، بۆخجەى دلت بەتەواوى بۆیان بكەوہ.

که نه‌مانه رزیشن و پاش چاو پینکه‌وتنی «مه‌لا مسته‌فا» و قسه کردن له‌گه‌لیا، فیکری هر دوولایان هاته سهرئه‌وه که‌داخوازیه‌کانی مه‌لا مسته‌فا نه‌مانه‌ی خواره‌وه بن. که نه‌مانه جینه‌جی کران شو و ه‌خته نه‌ویس چه‌ک فرئی نه‌دا:

۱) - دروستکردنی ولایتیکی تاییه‌نی کوردستان که بینه به پینج لیواوه؛ که‌رکوک، هه‌ولیر، سوله‌یمانی، خانه‌قی، دهوک.

۲ - دانانی وه‌زیرنگی کورد هه‌موو وه‌ختیک له‌وه‌زاره‌تا بو نه‌وه کاروفه‌مانی شم و لائانه‌ی کورد بینه.

۳- دانانی کوردنیک به‌معاونی وه‌زیر له هه‌موو وه‌زاره‌ته‌کانا.

۴- زمانی کوردی بینه به زمانیکی ره‌سمی و لایه‌نی ئابوری و کشت و کالی ولایتی کوردستانیش به ته‌واوی رینک و پینک بکری. به‌لام لایه‌نی سه‌رباز و پولیس و دازایی نه‌وه هر وه‌کو خۆی بمینه‌وه.

شم داخوازیانه له لایه‌ن هه‌موو سه‌رۆک عه‌شره‌ته‌کانی تر و حیزبی هیواوه په‌سه‌ندکرا و دران به حکومه‌تی حیرافی و به ئینگلیز.

پاش گه‌شتی شم داخوازیانه پیرا دراکه «ماجید مسته‌فا» بچیت بو «به‌رزان» و رووه‌روو له‌گه‌ل «مه‌لا مسته‌فا» دا قسه له‌ئیشی کورد بکه‌ن و به جزرنکی جوان بپیرننه‌وه.

شهو‌ی ۱۹۴۴/۱/۷ شه‌وتیکی سه‌یر بو له‌به‌غدا، له‌سه‌ر ئیستگه‌ی شه‌مه‌نه‌ه‌ری که‌رکوک. «ماجید مسته‌فا» بو خه‌زمه‌تی کوردایه‌تی نه‌چوو بو «به‌رزان»! هه‌ج کوردنیک هه‌بوو له‌به‌غدا! به هه‌موو قوتابی دانشکه‌ده‌کانه‌وه هاتبوون بو ئیستگه‌ بو ره‌وانه‌کردنی «ماجید مسته‌فا» چونکه بو ئیشی کوردایه‌تی نه‌چن. شم کۆبوونه‌وه و ره‌وانه‌کردنه‌ش به قسه‌ی «حیزبی هیوا» بو.

ماجید روشت و له‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فا له «سیرگه‌سوور» چاویان به‌یه‌ک که‌وت و له‌سه‌ر شم شتانه‌ی خواره‌وه رینکه‌وتن و پاش هه‌فته‌یه‌ک گه‌رایه‌وه بو به‌غدا. شته‌کانیش نه‌مانه بوون:

۱) - گێزانه‌وی [شینخ نه‌حمه‌د] و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیان بو به‌رزان.

۲ - چوونی «مه‌لا مسته‌فا» بو به‌غدا بو نه‌وه به ده‌سته‌وه‌دانی خۆی بنوئین.

۳ - کاروباری دایه‌ره‌کانی [به‌رزان] شو کاربه‌ده‌ستانه بینه‌ن که به پیاوچاکی نا بانگیان ده‌رکده‌وه.

۴ - کردنه‌وی قوتابخانه و دروستکردنی جاده و چاوئیری کردنی باری ئابوری و ته‌ندروستی له ولایتی به‌رزان.

[ماجید] نه‌مانه‌ی کرد به نووسراونیک و لێژنه‌یه‌کی هه‌ر بو کاروباری به‌رزان له پشترتا حکومه‌ت داینابوو. نووسراوه‌که‌ی ماجید و له‌سه‌ر بپه‌راوه‌که‌ی لێژنه، دیوانی وزرا له ۱۹۴۴/۱/۲۵ دا باوه‌ری هاته سه‌ر شم شتانه:

۱) - ئیداره‌یه‌کی تازه له‌قزاکانی زنیاره، ره‌واندز، شامیدی، ده‌رویره‌ی [سیرگه‌سوور]،

شېروانى مەزىن و بەرزان درووست بىكرى و كارىدەدە ستانى باشى بۇ دابىرى، ئەگەر پىنوسىتىش بىو بە ناوى «زابتى ئىرتىيات» ەو ە ئەفسەرىان بۇ بىنئىرى.

۲ - درووستىكرىدىنى نوختەى پۇلىس لە ەموو ئەو ولاتانەدا، لەخەلىفان و رىزانەو ە تا دىبانە و كانى رەش.

۳ - كرىدەو ەى رىنگە لە بەىنى نوختە كانا.

۴ - دوورخستەو ەى «مەلا مستەفا» لە ولاتى «بەرزان».

۵ - گىزبانەو ەى [شىنخ ئەحمەد] و بەرزانىە كان بۇ بەرزان، ەاتنى «مەلا مستەفا» بۇ بەخدا بۇ خۇبەدەستەو ەدان. بەلام پىرار لەسەر ئەم دووشتە: واتە - چوونى شىنخ و ەاتنى مەلا - ئەمە ئەكەوتتە دەست و ەزارەتى داخلىە، بىا [و ەزىرى بىلا و ەزارە]، ەەر و ەخت وىستىيان بىرپارى لەسەر ئەدن.

۶ - ئەوشتانە كەوا [مەلا مستەفا] و ەاورىكانى لە ەو كرىمە تىان داگىر كرىدو ە لە گەل چە كە كانى خۇزىانا بىاندەنە دواو ە ەو كرىمەت.

۷ - ەو كرىمەت رازى بىن بەو كە موافقە بكا بۇ لىنخوشىوونى گىشتى لە بەرزانىە كان بىنچگە لە چەك ەلگىرە كان و ئەو كارىدەدە ستانە كە لە ەو كرىمە تا بوون و باشان چوونەتە لای «مەلا مستەفا». ئەمە و كاتى لىنخوشىوونە كەشى ئەو ەو كرىمەت خۇزى ئەبزانى، ەەر و ەخت ئارەزووى كرىد ئەو و ەختە بلاوى ئەكاتەو ە.

۸ - ەەر و ەزارەتىك چى لە ئەستۇ دایە جىنەجىنى بكا).

لەم كاتەدا [ماجىد] رووى كرىدە ەو كرىمەت و ەزىبى ەىوا، كە ئەفسەر ە ئىرتىياتە كان كە من، ئەبىن زىادبىكرىن و ەموووش ئەبىن لە «ەزىبى ەىوا» بن. بەلئى با زىاد بىكرىن! ئەمجا بە باو ەپرى ەرسى لا - واتە ەو كرىمەت، ماجىد، [ەزىبى ەىوا] ئەمانەى خوارەو ە ەلئىرتىپان و نىتران بۇ شونە كانى خۇزىان:

۱ - فوناد ەارف زابىتى ئىرتىياتى پىشدر. ۲ - مەجىد ەلى زابىتى ئىرتىياتى ئامىدى. ۳ - سەبىد ەزىزى سەبىد ەبىدوللا بۇ مېرگە سوور و برادۆست. ۴ - ئەمىن رەواندىزى بۇ رەواندز و بەرزان. ۵ - مېرەج ئەحمەد بۇ ئاكرى. ۶ - مستەفا خۇشناو بۇ بەرزان ۷ - ەزىتە ەزىز بۇ بەل.

ەروا ەندى شىشىش و ەو كرىگە و مېنگە و شت بۇ دەستىرىن لە ولاتى «بەرزان» كرا! باشان شىنخ ئەحمەد بىش لە [ەبىلە] و ە ەنئىرايەو ە بۇ «بەخدا» و لە ۱۹۴۴/۲/۲۲ نىئىرايەو ە بۇ [بەرزان].

لە ۱۹۴۴/۲/۲۲ دا «مەلا مستەفا» ەات بۇ بەخدا بۇ ئەو پىشانى ەو كرىمەتى بەدا كە خۇزى داو ەدەستەو ە، لە ئوتىلى «شط العرب» دابەزىوون.

ئەمانە بە چەكەو ە بە ناو شارا ئەسوورانەو ە، ەندى لە رۇزنامە بە كرىنگىراو ە كانى ئەو سەردەمە كەوتتە ئەقە كرىدن كە چۆن ئەبىن مەلا و پىاو ە كانى بە چەكەو ە بە سەر جادە كانا بسوورپتەو ە؟ ئاخىر نازان خەلكى زەنەقى ئەچى!! ەو كرىمەتىش ئەم قسانەى چووبو ە گونچەكەدا، لە پاش

خەتتە بەك مەلا وای بە باش زانی که بگە پزەنەو بە و لائى خزی و ئىتر گە پزەنەو.
 لە ماوانەدا [ماجید] لە گەل ھەموو لایەك قەسە ئەكرد؛ لە گەل ھو كۆمەت، حیزبى ھىوا، مەلا
 مستەفا، سەرۆكى ھەشايرە كۆردە كان.

لە ھەموو بانی وا ئەگە یاند - بێجگە لە دەستەى ھو كۆمەت - كە ئەم ھات و چۆ و كۆششەى بۆ
 خزمەتى كۆردە. بۆ ماو ھو و لە بەر ئەمانە زۆر چاك لە كۆردە كان نزیك كەوتبوو ھو، بەلكو بېو
 بە ھىلانەى بڕوای گەلنى كەس!

تەنانەت بۆ ئەو كۆردایەتیه كە بەتەواوى سەربگرى، لە مارتى ۱۹۴۴دا لە گەل «نورى
 سەھىدەى سەرۆك وەزىر چوون بۆ كەركوك، لەوئى زۆرىكى زۆر لە پىاوماقوول و سەرۆك
 ھەشەرەتە كانى كۆرد كۆ كرابوونە و لە «بانەى كار بە دەستان»، نورى سەھىد لە گەل ئیان كەوتە
 قەكردن و ھەكو مامۆستایەكى دلسۆز فترى ئەو ھى ئەكردن كە چۆن كۆردایەتى بگەن؟! و چۆن
 داواى ھوقوقى كۆرد بگەن؟ و چۆن ئەگەر ھو كۆمەت بە پوختى لە گەل ئیان نەھاتە پشەو ھە دەست
 بئینە پىناقاقەى؟!... لە راستى دا ئەم كۆبوونەو ھە زۆر سەربوو!! ھەر زۆر سەربوو!!

ئەم كۆردەوانەى «ماجید» و ئەمجۆرە ھات و چووكردنەى بۆ كۆردایەتى بەتەواوى دلى حیزبى
 ھىواى كۆرد بە دوو كەرتەو؛ كەرتىكى ھەر لەسەر ئەو باو ھە بوون كە ئەم ئىشانەى بۆ كۆردایەتیه،
 كەرتەكەى تری ئەیانوت مافى بە كۆردایەتیهو نىبە و خزمەتى ھو كۆمەت ئەكا. ئەمجۆرە دوو
 دلیە بوو كە بوو بە بناغە بۆ تىكچوونى [حیزبى ھىوا] و نەكەوتنەو سەرخۆى، بۆ ھەش وای لىھات
 رۆژ بە رۆژ شتى تری ئەھاتە سەر.

لە جۆشى گەرم و گۆرى ئەم كۆردایەتیهدا؛ واتە لە ۷ى نىسانى ۱۹۴۴دا كوت و پەر نورى
 سەھىد وزارتەى دا بە دوو ھە و كاپىنەكەى كەوت. ئەم كەوتە ناو ھەختە دلى كۆردە كانى لە زۆر لاو
 كرمى كۆرد، كە ئەو قسانەى پشوو لە چى و ئەم كەوتە ناو ھەختە لە چى؟!

لە گەل ئەو شا ھەر بە ناوى وە كالەتەو ھە مانەو تا لە ۳ى حوزە پزانسى ۱۹۴۴دا
 «ھەمدى پاچەچى» بۆ جارەى بەكەم وەزارەتى لەو وەرگرت و خستە ژىر دەستى خزىو ھە، ديارە
 [ماجید] پش لەو ھەزارەت دەرچوو. ئىش وردە وردە سەرەو لىزى روى تىكرد.

ھەسەلەش ھىبارەت بوو لەمە كە شەرى گەو ھى دوو ھى گىتى بۆنى ئەو ھى لى ئەھات كە لە
 داوای ھاتنە، بە تاىبەتى - وەكو لە پشەو ھە باسكرا - ئەو ئامانجەى كە ئىنگلىز ھە بېو بە رانبەر بە
 توركىا ئامانجەكەى پىك ھات؛ پىك ھانتىكى وا، نەو كە ھەر ئەو ھەندە كە توركىا نەدانە پال
 ئەلە مانیا، بەلكو دا بە پال ئىنگلىز و ئىعلانى شەرى لەسەر «مىحوەر» كۆرد! ئىتر چ ئامانجىك لەمە
 خۆشترە بە رانبەر بە ئىنگلىز؟! كە مەسەلە وای لىھات ئىتر پىوست نە كۆردە كان كۆردایەتى
 بگەن چوونكە بۆ ئىنگلىز بگە ھە.

[نورى سەھىد] و [ماجید مستەفا]ش وتوویانە بىكەن، كەواتە ھىچ چارنە ھە بىرى ئەو ھەنە بن

كە كاپىنە بىكەۋىت و كاپىنەى دوايى چى ئەكا ئەۋە ئارەزۋوى خۆيەتى.

لە راستى دا كە ۋەزارتى [ياپاچە چى] ھاتە پىشەۋە ۋەردە ۋەردە تۈۋىندۈتۈزى دەستى پىنگرد؛
 حىزبى ھىوا باۋەربان بەۋە ھىنا كە كوردايەتە كەى دەۋرى نۈرى سەھىد و ماجىد مستەفا
 گالئە يەكى سىياسى بوۋ، جا ماجىد خۆى لەباۋەرى خۆيا ھەر نىھادىكى بوۋىن خەلگە كە كەۋتە
 سەر ئەۋە مەفكۈرە يە كە ھانتى ئەۋ زىانى بە «حىزبى ھىوا» گە باندى. زابىتە ئىرتىباتە كان ئىش و
 كارە كانيان دوايى پىتھىنرا و بەلكو ھەندىكىان ھەر نەھىترانەۋە بۇ سويا، تازە ۋەزارتە بىرپارە كانى
 ۋەزارتە پىشۋو بەرانبەر بە كورد و «بەرزان» بە پولىتېك نەكرى، بەلكو ۋەزارتى جەنگ خۆى
 كەۋتە تەقە لەۋ ئەفسەرانە كە لە ۋەزارتە پىشۋو بە ناۋى زابىت ئىرتىباتەۋە تىراۋن بۇ كوردەۋارى.
 بە كورتى كوردايەتە كەى «نۈرى سەھىد» و «ماجىد مستەفە» ۋە كە سەچۈپى جۈۋلە كە بەرەۋ دوا
 نەگەراپەۋە!!.

ئەفسەرە كان كەئىشى «بەرزان» و ولأتى كوردەۋارىان دوايى ھات ھاتنەۋە بۇ بەغدا.
 «مىرحاج» و «مستەفا خۆشناۋ» كە سەبىريان كورد كاروبارى حىزبى ھىۋاش تىكىچۈۋە لەم
 روۋەشۋە دلگىرانەكى زورىان پەيدا كورد، لەگەل «ھىزەت ھەزىز» ھەرىبە كە دوۋ مانگ ئىجازەۋەيان
 ۋەرگرت، «مىرحاج» و «مستەفا خۆشناۋ» چوۋن بۇ ولأتى موكرىان بۇ چاۋ پىكەۋتتى كۆمەلەى
 «ژ.ك.» كە لەۋ دەۋرە دا لەۋ ولأتە ناۋ و ناۋانگىكى پەيدا كوردبوۋ. بىز ئەۋە ھەر دوۋ كۆمەلە
 كۆششى خۇيان بىكەن بە يەك بۇ ئازاد كوردنى كوردستانى گەۋرە. «ھىزەت ھەزىز» ىش چوۋ بۇ
 سورىۋە، ئەۋىش بۇ ئەۋە لەگەل كۆمەلەى «خۇيۋون» دا يەك بگرن و تەقەلايان بىكەن بە يەك. دىيارە
 چوۋنى ئەمانە بۇ ھەردوۋ شۈننە كە دوۋر نەبوۋ بە راۋتەگىبرى «حىزبى ھىوا» بوۋىت.

رۆيشتى ئەمانە دلئى حكومەتى لە ھاسىيان كرمىنى كورد، بە تايبەتى لە ھاسى «مىرحاج» و
 «مستەفا خۆشناۋ»، ئەمانىش تۈزى لەباۋەرى حوكومەت بەرانبەر بە خۇيان تىگە پىشتن. بىرپارىان دا
 كە «مىرحاج» بگەرتتەۋە بۇ بەغدا لە مستەفا لە بەرزان بىن بۇ ئەۋە ئەگەر شىتېكى خراب روۋىدا با
 ھەر دوۋكىان توۋش نەين و «مىرحاج» ىش رۇژ بە رۇژ مستەفا لەدەنگ و باسى بەغدا ئاگادار بكا.
 لەسەر ئەم پەيمانە لە يەك جيا بوۋنەۋە، «مىرحاج» كە ھاتە بەغدا بوۋنى ھىچ شىتېكى خرابەى
 بەرانبەر بە خۇيان نەكرد و بە پىنچەۋانەى ئەۋە چوۋەۋە سەرتىش و كارى ئەفسەرىى و نامەشى بۇ
 مستەفا نۈسى كە ئەۋىش پىتھەۋە. مستەفا - ش ھاتەۋە تا نىكەى مانگىك ھەر دوۋكىان چوۋنەۋە
 سەرتىش. كوت و پىر ھەردوۋك لە لەشكر دەركران و مىرحاج گىبرا و نىررا بىز «سەمارە»،
 مستەفا - ش بىرپارە درا كە بگىرى، بەرپىكەۋت لەۋ ۋەختە دا لە موسىل بوۋ، لە لاينەن ھەندى لە
 دۆستانەۋە ئەم خەبەرەى پىندرا. ھەر لەۋتۈە خۆى گەباندەۋە «بىتۈاتە» و نەبوۋ بەداۋەۋە.

[ھىزەت ھەزىز] ىش كە چوۋبوۋ بۇ سورىۋە لەۋتەۋە بىز «مىسر» و لە ۋەزارتە جەنگ
 گەپەنرا كە بۇ چاۋ پىكەۋتتى كوردە كانى ئەۋى و قسە كوردن لەگەلئانا چوۋە، دىيارە فىكرى گىرانى
 ئەۋىش كرا، بەلام ھەر كە گەبىشتەۋە بەغدا بەم ھالەى زانى و لە پاش چاۋپىكەۋتتى ھەندى

كەس لەبەخەدا و كەركووكدا، خۆى گەياندەوه «بەرزان» و خەبەرى بۆ «مستەفا خۆشناو» نارد كە ئەوئيش بچیت بۆ بەرزان. پاش مانەوى ۱۵ رۆژ لە «بیتواتە» ئەوئيش خۆى گەياندە «بەرزان».

دیارە لە نیکچوونی کاروبارەوه تا ئەم تەئریخە ماوه بەکى باشى خایان. هەندئى لە ئەفسەرەکان ئەوه بیو لە «بەرزان» کۆبوونەوه، «بەکر عەبدولکەریم» - کە ئەوئيش یەکیک بیو لە ئەفسەرە ئازادەکان و وه کو عیزەت و ئەوان پەراگەندە بیو - لە بەرزان لەگەڵیان بەکى گرت. بە محەمەد محەمەدەوه - کە لە پاشا چوو - ئەوندە ئەفسەر لە «بەرزان» کۆبوووه:

۱- مستەفا خۆشناو ۲- عیزەت عەزیز ۳- عەبدولحەمید باقر ۴- محەمەد محەمەد ۵- شەوکەت نەحمان ۶- ئەحمەد ئیسماعیل ۷- بەکر عەبدولکەریم ۸- حیفز وئەلا ئیسماعیل.

ئەمانە بیجگە لە محەمەد محەمەد کۆمەڵیکیان لە ژێر سەرۆکی «مەلا مستەفا» دادانا و ناویان نا: «کۆمەڵی ئازادی». هتایان بەیاننامە بەکیان نووسی کە عیبارەت بیو لە:

داخوازە کانی کورد و مەبەست لە شۆرشى «بەرزان». ناردیان بۆ سەفارەتى ئینگلیز لە بەغدا و بۆ حکومەتى عێراقى و بۆ «حیزبى هیوا».

حیزبى هیوا کە ئەم بەیاننامە بەی پێگەبەست وه کو بلیت لەخە و خەبەرى بوووه و لە ۱۹۴۵/۲/۱۰ داپریان دا کۆششى خویان سەر لە نوئى لەگەل «بەرزان» بکەتەوه بە یەک و مەبەستەکیان خستە سەر کاغەز و بە «محەمەد محەمەد» دا ناردیان بۆ مەلا مستەفا. دەستەى بەرزان کە سەبرى گورج و گۆلى حیزبى هیوايان کرد، لە رۆزى ۱۹۴۵/۲/۱۲ دا کۆبوونەوه و ئەم پریارانەیان دا:

۱- یەک بوونی هەموهەشایرى کوردەوارى.

۲- رینگ و پینک کردنى هیزی چه کدار.

۳- رزگار کردنى کوردستانی «عێراق» لە زولم و جهور، بەلام لە رینگەتکی سیاسى هینمەوه.

۴- داخوازە سیاسیه کانیان پگەبەنن بە سەفارەتەکان.

۵- یەکگرتن لەگەل کۆمەڵە ئازادی خواهه کانی کوردا.

۶- بەهۆى چابەوه پریواگانده کردن بۆ خویان.

۷- بەرەبره کانی کردنى سیاسەتى ئیستعماری عێراق.

ئەمجا ماوه بەکى باش هەبەتى بەرزان و «حیزبى هیوا» لەبەنى یەکا کەوتە قاقەز نووسین و رینگە بەیەک پێشاندان و ئاگادار کردنى سەفیره بیگانه کان لە حال و ئەحوالى کورد و لە چۆنبەتى مەبەستى «بەرزان». حکومەتیش لەملاوه بە هەر جۆر و بە هەر رینگە یەکەوه بوو، خەریکی کارقایی خۆى بوو، بەلکو ئاگادارى هەموو کوردەکانى دەستەى بەرزان و «حیزبى هیوا» ش بوو. کورت و پڕ لەسەرەتای مانگی مارتى ۱۹۴۵ دا خەبەرىک لە حیزبى هیواوه بە بەرزان گەبەست کە فەوجى ۱۵ عێراق کە لە «بافستیان»، رۆزى پینجى سانگ فیکرى بەلاماردانى هەبە،

ئاگادارین.

كە ئەم خەبەرە ۋە رېگىرا، ئەمانىش قايىمكارى خۇيانان كورد و بەمجۆرەى خوارە ۋە خەتى شەريان دامەزراند:

خەتى بەشى رۇژەلآت: (شىتىنە، مېزگەسور، ناۋچەى برادۆست) لەژىر فەرماندەى «مستەفا خۇشناۋ» و «محەمەد مەحمود» دا.

خەتى بەشى رۇژئاۋا: «ئامىدى و ناۋچەى رىكانى» لەژىر فەرماندەى «عەزەت ەزىز» و «عەدولحەمىد باقر» دا.

خەتى جىنوب: ناۋچەى «ئاسكرى» لەژىر فەرماندەى «شىنخ سەلىمانى» ى «شىنخ عەبدولسەلام» دا.

ئەمانە ھەموو شۆنەكانى خۇيانان گرت و بە ھەموو جۇر خۇيان نامادە كورد بۇگىترانە ۋە ئو ھىرشانە كە بەسەريانا ئەگەر بىكرى. لەگەل ئەمەشا فەرماندەى گىشتى - مستەفا بەرزانى - دەستوراتى پىنئابون كە تا ئەتوان بەھىمنى بىزوونە ۋە رىنگەى ناشتى بگرن. لە ەى مانگدا ئەم نامە بەشى بۇ سەرۆكى ھەموو سوپاى ئو ناۋەى ھىراق - رىقتى عارف نووسى:

«... ۋەكو بۇمان دەرگە وتوبو فېكرتان ۋابە رۇژى ەى مارت بەناۋى مەشق و مناۋەرە ۋە لە شۆننى خۇتان پىشكەون. لە رووى ئەم فەرمانەى تېرە ۋە ئەگەر ھەرزىانتىك رووى دا شۇبال لە ئەستزى ئېمەدا نېيە.»

لە رۇژى داويدا ۋەلامى سەرلەشكر ھاتە ۋە كە ئەمانە ھېچ ئو نيازەيان نې پىشكەون. ديار بوو پىش دەست پىكردى دەستەى [بەرزان]، سەرۆكى لەشكرى ھىراقى ھىنابوۋە سەر ئو قسەبە كە گۇزا ئو ان فېكرى ھېچيان نې.

رۇژى ەى مانگ [محەمەد مەحمود] بە فەرمانى سەرۆكى گىشتى نىزىرا بۇ ناۋچەى «برادۆست» و «بالەك» بۇ كاروبارى ھەندى فەرمانى ئو ناۋە. كەچو ھاتە ۋە ئو رىنگەبەى بۇ فەرماندە دانا كە خۇى بېچىت و لەو ناۋە داگە شىتىك بكا و ئەگەرناكۇزىكە لەبەبىنى ەشايرە كانا ھەبى، لای بەرى و دىدەنەبە كىشىيان بۇ تازە كوردنە ۋەى پەيمان لەگەل بكا. فەرماندە قسەكانى بېست و باش ئەرە كە ۋەتە گەران. رۇژى ەى ۲۳ مانگ فەرماندە چو بۇ خەتى رۇژەلانى لەشكرى خۇى، رۇژى ەى ۲۴ لەگەل چەند ئەفسەرىكى خۇيانا چوون بۇ «ھەرديان».

بزووتتە ۋە قايىمكارى [بەرزان] بەتە ۋاوى بلاۋ بېوۋە، حوكومەتى ھىراق و ئىنگىلىز ئاگانان لە ھەموو كەىن و بەبىتىك پەيدا كوردبوو. بەتايەتى ئىنگىلىز كە ئىشى لە ھەموو لايەكە ۋە بۇ رىككە وتبورو، لەمانە ۋەى ئەم كارەساتى بەرزانە بەمجۆرە ۋەكو مووى لوونى ھەل كىشىن ۋابووا. لە بەرئەمە خەبەر درا كە رۇژى ەى ۲۵ مانگ «كاپتان سىنۆكس» مشاورى سىياسى ئىنگىلىز دىت بۇ «ھەرديان» بۇ چاۋىتىكە وتتى [مەلا مستەفا]. فەرماندە لەوندا ماپە ۋە ۋە سىنۆكس - پىش ھات. ئەمجا قسە ئەمە بوو كە، سىنۆكس وتى:

«له‌به‌رئوه نه‌یروی عیراق نه‌شاره‌زای هه‌ندئ کاوریارای شه‌پن، نه‌یروی ئینگلیز بریارای داوه له‌نزیکئی ئهم ولآئی به‌رزانه‌وه، عیراقیه‌کان فیری ئه‌و جزیره شه‌به‌بگات و ئه‌ممش خه‌یری مشق کردن و مناوهره نه‌بن، هیچی تری تیدا نیه، نابن تیوه بکه‌ونه په‌رۆشه‌وه‌بۆی، که‌وابوو پنیوسته فرمانه‌کانی حوکومه‌تی عیراق وه‌ریگرن و ئه‌و ئه‌فسه‌ره کوردانه که له‌لای ئیوه‌ن و ئیسته له‌خه‌تی شه‌پدان بچنه‌وه بۆ [به‌رزان] و شه‌ر و شوێر به‌جی ییلن، هه‌ر شوێنی که‌ خۆیان ئاره‌زوو ئه‌که‌ن له‌عیراقا تیا‌یا دانیشن و پاشان له‌گه‌ل ئه‌و ئه‌فسه‌رانه‌دا که‌هه‌ر هه‌شتا له‌به‌رزانن، هه‌موو بچنه‌وه‌لای حوکومه‌ت و بچنه‌وه سه‌رئیشی خۆیان له‌نه‌یروی عیراقا».

ئهم قسه لوساوه‌نا و دیاروو فرمانده‌ی له‌خشته نه‌بردا! به‌لکو پینی وت: «ئیمه دوو شتمان له‌ پینشه! یا مردن، یا ئازادی کورد. چونکه بۆمان ده‌رکه‌وتوه که حوکومه‌ت وه‌نه‌بن نه‌یهادیکی باشی له‌گه‌ل ئیمه‌دا هه‌بن، تا ئیسته هه‌زار قسه‌ی کرد و هیچی به‌ ئه‌نجام نه‌گه‌یاند. چوونه‌وه‌ی ئه‌فسه‌ره‌کانیش ئه‌وه که‌وتۆته ده‌ست وه‌زاره‌تی جه‌نگ، ئه‌گه‌ر به‌ ساسانی له‌گه‌لیان بیزۆته‌وه ئه‌چنه‌وه، بۆچ ناچنه‌وه؟» پاش ئهم قسانه ستۆکس گه‌ر‌ایه‌وه بۆ شوینی خۆی.

رۆژی ۳۰ مانگ موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر - سه‌هیدقه‌زاز - له‌گه‌ل مویدی پۆلیس چوون بۆ «هه‌زنه» هه‌ر بۆ چاوپیکه‌وتنی فرمانده، له‌به‌رئوه که له‌ وه‌لامه‌که‌ی ستۆکس زیاتریان وه‌رته‌گرته‌وه، گه‌ر‌انه‌وه بۆ هه‌ولێر و فرمانده و ئه‌فسه‌ره‌کانیش چوونه‌وه بۆ «شینته».

رۆژی ۳۱ی مانگ نامه‌یه‌ک له‌لاین ره‌ئیس عه‌شیره‌ته‌کانی «بانه‌ک» وه‌گه‌شته ده‌ست فرمانده که‌ ئه‌یانه‌وی ئین بۆ دیدهنی و بۆ په‌یمانی زیاده ئاشنایی. فرمانده گوندی «شینته»ی بۆ دانان. هاتن و چاویان به‌یه‌یک کووت و گه‌ر‌انه‌وه. له‌ رۆژی ۱ی نیسانی ۱۹۴۵دا نامه‌یه‌ک له‌لاین ئامر فوجی ره‌واندزه‌وه درایه ده‌ست فرمانده‌ی له‌شکری [به‌رزان] که «رۆژی ۵ی مانگ «مینجه‌ر موور» - مشاوری سیاسی «موسل» ئه‌یه‌وی بیته بۆ لاتان و له [بله] چاوی پیتان بکه‌وی. به‌و بۆنه‌وه ئه‌گه‌ر ریک ئه‌که‌وی ئیوه و [شیخ‌ئه‌حمدا] و هه‌موو ئه‌فسه‌ره‌کان بچنه [بله] بۆ ئهم چاوپیکه‌وته. رۆژی پینچ ئهمان هه‌موو له [بله] کۆبوونه‌وه، به‌لام «موور» نه‌هات.

دیسان رۆژی ۲۰ی نیسان خه‌به‌ریک له‌لاین موته‌سه‌ریفی هه‌ولێره‌وه درایه [هه‌لامسته‌فا]ی فرماندار که «مینجه‌ر موور» ئه‌یه‌وی له [حه‌ریر] - عیزه‌ت عه‌بدولمعزیز - ی چاوپیکه‌وی. فرماندار ده‌ستوری‌دا به‌ عیزه‌ت که له‌گه‌ل [محمد مه‌حمود] بچن بۆ ئه‌و چاوپیکه‌وته. تا ئهمان چوون، گۆنیا [موور] چووبوو گه‌ر‌ابوووه، ئیتر په‌کتریان نه‌بینی.

رۆژی ۲۱ی نیسان دیسان له‌لاین مویدی ناحیه‌ی «باتاس» وه‌ خه‌به‌ر درایه‌وه به‌ فرماندار که «ئیسماعیل نامیق» وه‌زیری جه‌نگ ئه‌یه‌وی عیزه‌ت عه‌بدولمعزیز له «پیرمه‌م» چاوپیکه‌وی. فرماندار فرمانی دایه‌وه به [عیزه‌ت معزیز] که له‌گه‌ل [محمد مه‌حمود] بچن بۆ پیرمه‌م و ئهم چاوپیکه‌وته بکه‌ن. تا ئهمان چوون [ئیسماعیل نامیق] گه‌ر‌ابوووه بۆ به‌خدا، [سالح صائیب] سه‌رۆکی هه‌موو له‌شکری عیراق له‌وی بوو، ئه‌و له‌باتی وه‌زیری جه‌نگ تا چوار سه‌عاتیک به‌بن

ئەگەر پىئوست بولۇپ، لە بالۇنۇزى بەرىتاتى «مىجەر موور» بىيىن.

ئىتر لەتوئە بەرپىنكەوتن بۇ بە بەغدا و پاش دوو رۇژ چوون بۇ وەزارەتى جەنگ خۇيان دا بەدەستەو، بەلام زۇرى بىن نەچو، واتە لە پاش ۲۰ رۇژ وەزارەتى جەنگ دانى بە بەمەحكەمەى عەسكەرى، گۇيا ئەم دانەيان بەمەحكەمە شىنكى رووالەتە، ئەگىنە و نەبىن شىنكى تىلدا بىن! ئەم كرده و بە دلى هەندىكىانى كرمىن كرد، لە بەر ئەمە «مەمەد مەحمود» لە رۇژى ۱۹۴۵/۷/۵ دا ھەلات و «جەلال ئەمىن مەحمود» - كە ئەوئش ئەفسەرىكى تر بوو لە نەپروى خىراقا و دۇستى مەمەد بوو - ئەوئشى لە گەل خۇزى برد و پىنكەو بەرزان بگرە و ھاتم.

رۇژى ۱۷ى حوزە برانى ۱۹۴۵ مۆتەسەرىفى ھەولتەر «سەھىد قەزاز» خەبەرى نارد بۇ مەلامستەفا كە لە گەل «كاپان چاكسن» معاونى مشاورى سىياسى كەركوك ئەبانەئوئ لە «مىزگە سوور» چاويان پىن بگەوى و پىنكەو ھەندى قەبەكەن. لە بەر ئەمە لە رۇژى ۲۰ دا ھەموو لە مىترگە سوور كۆبوونەو و كەوتە قەكردن. قەكانى سەھىد قەزاز و مەلامستەفا زۇر لە بەك دوربوون. «سەھىد قەزاز» بە ناوى كار بە دەستىكى بە ھىزى حوكومەتەو ئەنى ئەخورى، مەلا مستەفا - ش بە خۇزى ئەوت تا ئىستە سەرى بۇ كەس دانەنەواندو، ئىستە چۇن ئەم قە تىزانەى «سەھىد قەزاز» ھەلبىگىر؟! ديارە ھەلىناگىرئ، لە بەر ئەمە بە بىنيان تىكچو، بە لىكو ئەگەر «چاكسن» نەبوايە ئىش زۇر خراب تىكئە چو. ئىتر بەو بۇنەو بە ساردى لە بەك جىابوونەو.

كاروبار رۇژبە رۇژ بەلای خراپەو ئەرۇشت، حوكومەت گونجكەى لە ھاستى عەدالەت و ھەقەرستى ئاخىبىو، پياوانى حوكومەت خەبرى رۇژانى رەش نەبىن ھىچى تریان پىشان نەئەدا. [بەرزان] لە لايەكەو بە دەست برستىبەو چەوسا بىوونەو، لە لايەكەو بە دەست توند و تىۋكارى كار بە دەست ناپەواكانەو ھاتىوونەنگ، دادو ھەدل وادىاربوو تىزىكى سالان بوو بە دەست ھىزەو بە ھەموو لايەكە ھەلىئە سووران! [بەرزان] لەم رۇژەدا كە ھەر چوار دەورى بە لەشكرى زولم گىراو و بەزنجىرى بىن وژدانى ولانەكەيان بەستوتەو ئەبىن چىكا؟! چارى نىبە ئەبىن كۆشش بكا بۇ لاپردنى ئەو زولمە و بۇ پساندننى ئەو زنجىر.

ئىزەدا فەرماندارى گشتى - مستەفا بەرزانى - لە رۇژى ۱۹۴۵/۷/۲۵ سەرانى لەشكر و «مەمەد مەحمود» و «جەلال ئەمىنى» دانا و كەوتە قەكردن. ئاخىر قەيان ھاتە سەر ئەو كە بە ولانەكانى دەۋك - ئامىدى - ئاكىرى - شىنخان و سنجان -! لە مەلا! لە لاشەو بە رەواندن - كۆبە - دزەبى - رانىي - ھەلەبجە و خانەقى داگە شىنكى بگەن و ھەموو سەرۋك ھەشايرە كانيان چاويىنكەوئ و قەيان لە گەل بگەن بۇ دەست دانە شۆرشىكى قەومى كوردەو. ئەمجا لە رۇژى ۲۷ى ئەو مانگەدا كەوتە گەران بۇ بە ئەنجام گەباندنى مەبەستەكەيان. ئەم گەرانەيان تا نزىكەى ئاخىرى مانگى ئاغستوزى ۱۹۴۵ درىزەى كىشا و ھەموو سەرۋك ھەشەرەتەكان بەگىيان و بەدل قەيان داو و دلىيان كرد.

دەنگ لە گەل [عیزت ئەزیز] قەیان کرد، بە مەرجیک کە ھەر دوو، ھەر دوو بە دوو بوون! تەنانەت [مەھمەد مەحمود] یاشیان لە گەل نەبوو. ئیستەش نە زانرا قە و باسی دانیشتی ئو دوو کەسە چی بوو؟! ئەو نەندە ھەبوو، عیزەت کە لە لای سالح صائیب دە چوو، وتی کاروبارێکی باش ھاتۆتە پیشەو، ئیمە ئوتائین بەبێ ترس بچین بۆ ھەولێر و لە گەل [حیزی ھیوا] دا ھەندێ قە و باس بکەین. ھەر لەوکاتەدا لە گەل [مەھمەد مەحمود] رووبەرۆی ھەولێر بوونەو و ئەم باسی گەرانەوێ خۆیانە - واتە ئەفسەران - بۆ نەروێ عیزاق خستە بەردەستی حیزب. ھیوا - ش ناخر قە ھاتە سەر ئو کە ئەوان خۆیان سەر بەستن بە گەرانەوێ یان نە گەرانەوێ.

ھەر لەو سەرۆبەرەدا [مێجەر و لسن] معاونی مشاورۆی سیاسی کەرکوک - یش ھاتبوو ھەولێر فیکری «حەری» ھەبوو، عیزەت و مەھمەد - یش ئیشی خۆیان لە حیزی ھیوا ھەولێر جێبەجێ کردبوو، ئواتیش ئەیانویست بگەرنەو، لە گەل [ولسن] ھەرسێکیان لە ئوتوموینیکدا چون بۆ «حەری». کە چوونە ئو، زۆری پێ نەچوو [مێجەر موور] یش گەیشتە حەری. [عیزەت ئەزیز] توانی چارێکەوتنیکێ دوو بە دوویش لە گەل [موور] پێک بینیت!

رۆژی ۲۵ی نیسان [موور، عیزەت ئەزیز و مەھمەد مەحمود] چون بۆ بەرزان، [موور] ئەویست [شیخ ئەحمەد] ی چارێکەوێ، چونکە چوونە کە ی بۆ ئەو بوو کە چون، ئو چوو لای شیخ ئەحمەد، پێ وت: «سەفیری بەرتانیا ئە ئێ ئێ ئێ فەرمانی حوکومەتی عیزاق بە جێ یێن و چە کە کاتان بەدەنە دواو و بە کشت و کالەو خەریک بن!»

[شیخ ئەحمەد] بەم قەبە زۆر تێکچوو، وتی: «ھەر وەخت لە ئاسور بە کانی دراوسێمان و ھەشایرە کانی تر چەک وەرگیرایو، ئیمەش ئامادەین بۆ دانە دواو.» ئەم قەبە یی کرد و لە کۆرە کە ھەستاو - موور - یش بە شوینی خۆیا گەرایو و بۆ دواو.

رۆژی ۳۰ی نیسان «کۆمەڵی ئازادی» کۆرتکیان بەست لە بەرزان بۆ قە کردن لەو کە تایا ئەم ئەفسەرانە بگەرنەو و نەروێ عیزاق یان نە؟ میرحاج - یش کە وەختی خۆی ئەو بوو گیرایو و نێرزابوو [عەمارە]، ھەلا تێوو. ئو ویش لە ئەندامی کۆرە کە بوو. پاشان قە ھاتە سەر ئەو کە، عیزەت عەبدولعەزیز مەھمەد مەحمود و ئەحمەد ئیسماعیل بگەرنەو و سەرئیشی خۆیان لە سویای عیزاق، مستەفا خۆشناو و میرحاج - یش [بەرزان] بە جێ یێن و بچن لە شوینیکێ تر دانیشن. ئەم ھەبەتی ئازادەیش بۆ ئەم پریارە یان دا فیکری دوا رۆژنکی تریان کردووە. بەلام دوا رۆژ دەری خست کە ئو دواپۆژە ھیچ کە لکنیکێ نەبوو! تەنھا [مستەفا خۆشناو] و [میرحاج] بە بوختی تێگەیشتیبوون کە ئو دواپۆژە لەباتی رووناک بێ تاریک ئەبێ!

ئەمجا ھەر ئو رۆژە مستەفا و میرحاج بەرزانیان بە جێبەست، رۆژی دوا یی، واتە رۆژی ۱۹۴۵/۵/۲ فەرماندە ی گشتی - مەلا مستەفا - عیزەت ئەزیز، مەھمەد مەحمود، ئەحمەد ئیسماعیل - ی ھەلگرت و بۆ ئوتوموینلی «مێجەر و لسن» ھاتن بۆ [ھەولێر]. رۆژی ۵/۵ ھەرسێ ئەفسەر چوونە کەرکوک و چاویان بە «ولسن» کەوت، پێی وتن کە ئەبێ بچن بۆ بەغدا، لەوێ

كوت و پر ھەر لەو رۆژەدا لە كاتىكا كە مەلامەستەفا لە دىنى «مەرەبا» بوو - كە چوار رۆژە رىنگە لە بەرزانەوه دورو - كاغەزىكى لەلايەن مۆتەسەرىفى ھەولتەر - سەھىد قەزاز - ھوہ بۆ نووسرايوو، بۆ «بەرزان»، تىبايا نووسىيوو:

«پىرستە لەئىستەوہ تا سى رۆژى تر خۆت و ھەموو سەرۆك ھەشەرەتەكانى [بەرزان] خۆيان بەدەن بەدەستەوہ - واتە بەدەست حوكومەتەوہ - ئەگەر وا نەكەن تۆبائى ھەموو كوشتن و زىيانك - كە لەم بە گوئى نەكردنەدا روو بىدا - ئەچىتە ئەستۆى تۆ!».

ھەر لەعەينى رۆژا كاغەزىكى «كۆلۆنىل مەيد» مشاورى سىياسى مۆسەل گەپشت، ئەوئىش ئەلنى: «ئەگەر بە گوئى حوكومەتى عىراق نەكەت، لەھەموو چاوتىرەكى تىمە بىن بەش ئەبىت!». ھەر لە ئەم رۆژەدا [مەلامەستەفا] كاغەزىكى «شىخ ئەحمەد»ى براشى وەرگرت كە نووسىيوو:

«شۆپش لەبەينى ھىزى [بەرزان] و حوكومەتادەستى پىكرد، بەرزانيەكان گەلنى لەنوختەكانى پۆلىسى حوكومەتەيان لەبەرزان گرت، [مىزگەسوور] گىرا، «ئالۆبەگ»ى خال - مان كوژرا، كە واتە ھەر زووبىگە پىنوہ!».

كارەساتى [ئالۆبەگ] ىش ئەوہ بووہ كە لەگەل دوو سى پىاوى خۆيا ئەچن بۆ نوختەى «مىزگەسوور»، ئەمانەش تەغەنگيان پى ئەبى، پۆلىس پىيان ئەلنى تەتەنگە كاتان دانىن - ئەمجوزە قسانەش فەرمانىك بووہ كە مۆتەسەرىفى ھەولتەر كردوويەتە سەر ھەموو نوختەكان، وتوويە ئەگەر بەرزانيەكان ھاتن، چەكيان لى وەر بگرنەوہ و ئىش و كارى دائىرەى حوكومەتپىشان بۆ مەپوتن!

ئەم چەك فەردانە بەرانبەر بەعشەرەت شتىكى سووكە. ھەرچەند بەخۆشى قەتەكەن كە لىك ناگرئى، لە ئاخرا لەگەل پۆلىسەكان ئەبى بەشەريان، «ئالۆبەگ» و پىاوتىكى ئەكوژىن، لەولاش چەند پۆلىسىك ئەكوژئى و نوختە چۆل ئەكەن.

ئەم كارەساتى يەك لەدواى يەكانەكە [مەلامەستەفا] لەماوہ يەكى كە ما ھەمووى بىست، خستە عالەمىكى ترەوہ! بە تايەتى ئەو لەوياوہ دەنا بووہ كە ئەگەر ئەو لە «بەرزان» ئەبى ناگرى شەپ بەو جۆرە ھەلگىرسى. فىكرى ھاتەسەر ئەوہ كە ئەمە دورو نىيە ئەم دورو كەوتەوئەى ئەوہ لە بەرزان بووبى بەھەل بۆ ئەوكەسانە كە ئەيانەوئى بەھەر جۆر بووہ شەپ ھەلگىرسى! لەگەل ئەمانەشا و لەگەل ئەوہ شاكەھىشتا نەخشەى گەپانەكەى - كە دايناو - بەتەواوى پىنكى نەھىنايوو، ناچار بوو بە پەلە لە رۆژى ۱۹ى ئاغستۆزى ۱۹۴۵دا خۆى گەياندەوہ «بەرزان».

لێرەدا بۆ ئەوہ خۆتەر بەتەواوى لەھەموو كارەساتەكە تىبگا، پىرستە تۆزئى فىكرى خۆى بەزانيش ئەم شتانەى خواوہوہ رووتەر بكانتەوہ:

«بەرزان» ئەم بزوتتەوہ يەى كە كردى ئەوہ ك بزوتتەوہ يەك بوو تەنھا بۆ خۆى بەلكو ئىشىكى

وای کرد، بوو بهزی بزووتنه و به کی قومی لهناو هممو و کورددا، له بهر نه وه که روژ به روژ نهو بزووتنه وی قومی به هیزتر نه بوو، دیواخانه سیاسییه کانی حوکومتی هیزاقی زور خراب شله ژانده بوو، به جزینک شله ژابوون لایان و ابو و ه کو ناگر نه مه روژ به روژ زیاتر نه ته پتته وه، که واته به هر جزو و به هر کوشتن و برینیک بن نه ناگری بزووتنه و به نه بن ناوی یابکری و بکوژنتنه وه! له گه له نه کوششه ی نه ملاشدا «بهرزان» به هممو هیزنکیه وه نه بوست خوی له شهر بیاریزی و به هیمنی و له سرخوی نیشی خوی بکا. دیاره نه م باوه ری ملامسته فا بوو، هتا نه له ناو بهر زانا بوایه پروا نه نه کرا که بتوان به هزی شه پوه بهرزان له ناو بهرن، چونکه ملامشه ری نه نه کرد، ده رجوونی نهو چه ند روژانه ی نهو له بهرزان، معیدانی بو نهو که سانه چول کرد که نهو فیکره یان هه بوو، توانیشیان به هممو جزو کاربکه نه سردلی «شیخ نه حمده» و چی ناره زوو نه که دن پنی بکن.

بینجه له مه چوونی عیزت هه بدولمه زیز - به یه ک روژ پینش هه لگیرسانی شه پ - بو بهرزان و قه کردن له گه له شیخ نه حمده دا و کار تیکردنی - له گه له باوه ری «شیخ نه حمده» دا که هه موشت نه بن، به جینگ بیرنه وه، نه مهش دیسان ناگردانینک بوو بو نهو که ناگری شه ری تیا هه لگیرسی... نه مه و هه ره ها به ده رجوونی «ملامسته فا» له بهرزان و فه رماندانی حوکومت به هممو دائیره و نوخته کانی ولاتی بهرزان به وه که هه ر بهر زایه ک چوه لایان له چه ک روونی بکه نه وه و نیش و فه رمانیشی بو جینه چی نه کری. له لایه کی تریشه وه پر کردنی هه ر چوار دهوری «بهرزان» له نیروی حوکومت بو کوشتنی بهرزان، نه مانه هممو نه که نه کاری که شه گه ر «ملامسته فا» بشگه ر پتته وه بو بهرزان، هه ر تووشی نه وه بیی که شه ر هه لگیرسی!

وه کو له م قسانه وه بو مان ده ر که وت نه گه ر پیاوانی حوکومت و کار به دسته گه وه و به چوکه کانی حوکومت دلسوز بوونایه بهرانه ر به حوکومت و به میللت، نه یانته کرده کاری له بهر نه وه که نیشگیلزی نیشی نه ماوه، بین میللت بدنه بهر بارانی گولله ی مه تره لوز و بیانکه نه به خوراک ی بو مای فرۆکه کان و له پناوی نه مه دا زیانینکی زوریش روو بکاته حوکومت! کار به ده سته کان نه مه یان هه موو بو ناهه رینیک کرد، که چی ناهه رینه کایش هیجان که لکینکی نه بوو بو مان!

نه مه کی ره وی هه ق بوو پیاونکی وه کو «نالز به گ» سه روکی هه شه رتی شیروان له گه له دوو پیاویا بچنه نوخته ی «میرگه سوور» بو وه رگرتنی نهو شه کر و چا و کوتاله که گزیا حوکومت بزی بریونه توه، که چی له باتی نهو شته کانیان بدنی پشیا بلین نه بن چه که کاتان فرپنده و خوشتان بگیری ن! دیاره نه مه سه ر نه کیشن به لای نه وه وه که له ملاوه «نالز به گ» و له ولاره «مه نهور مه رکه ز» و چوار پزلیس بکوژرنت و له شاخرا نوخته ی «میرگه سوور» له دست حوکومت ده رچن! یا «نه سمعه د خۆشوی» بو نیش و کاری تابه تی خوی بچینه نوخته ی «زبیار»، که چی پزلیسی حوکومت گه ماروی بدا و یه وی روونی بکاته وه! نه سمعه ناچاره به هه ر جزو بیت - باچه ند که سبکیش بکوژی - هه ر خوی ده ر بازکا! یا له لایه کی تره وه هه ندی بهر زانی بچنه

نوخته‌کی [بهرزان] بۆ وه‌رگرتنی ته‌عینات، که‌چی نوخته‌بیه‌وی بیانگرن! بینگومان ئەمانه ئەم جهوره هه‌لناگرن، ناخری کار ئەین وای لێ‌بین که نوخته‌که له‌ژێر دەستی حوکومەت دەرئین!

له‌پاش ئەوه که ئەم کاره‌ساتانه قه‌وما و حوکومەت ئەوه‌نده‌ی تر چوار دەوری به‌رزانی ته‌نیه‌وه و له‌پاش ئەوه که مەلامستەفا - ش گه‌رایه‌وه، هه‌چ چارنک نه‌دۆزرایه‌وه بێجگه له‌وه ئەین که قومیته‌یه‌ک له‌گه‌ل [شیخ ئەحمەد] و ئەفسه‌ره‌کانا بگرن و دهرمانتیک بۆ ئەم دهرده‌ بدۆزنه‌وه. ناخر قسه‌بان هاته‌سه‌ر دووشت؛ یه‌که‌م قایمکردنی خه‌تی خۆیاراستن، دووه‌م تیگه‌باندنی حوکومەتی عێراق و هه‌موو سه‌فاره‌ته‌کان له‌م ئیسه‌ ناره‌وایه که به‌رابه‌ریان ئەکرتیت. له‌به‌رئوه هه‌نیایان له‌ پینشا به‌مجۆره‌ی خواره‌وه ناوچه‌کانیان قایمکرده‌وه:

۱- خه‌تی رۆژه‌لآت له‌ژێر فه‌رمانده‌یی [شیخ محمەد سدیق] دا به‌یاریه‌دانی فه‌رمانده‌یی [عیزه‌ت عه‌بدولعەزیز].

۲- خه‌تی ئاکری - جنوب - له‌ژێر فه‌رمانه‌یی [مەلامستەفا] خۆیدا به‌یاریه‌دانی فه‌رمانه‌یی «جه‌لال ئەمین» و «مخه‌مه‌د مه‌حمود».

۳- خه‌تی رۆژئاوا - بالنده - له‌ژێر فه‌رمانده‌یی «سالح عه‌بدولعەزیز»ی برای عیزه‌ت دا. ئەمجا مەلامستەفا به‌میزووی ۲۰ ئاغسۆزی ۱۹۴۵ وئنه‌ی چهند نامه‌یه‌کیشی - که وه‌کو له‌خواره‌وه باس ئەکری - نارد بۆ ره‌ئیسی وزرای عێراق و بۆ سه‌فیره‌کانی: چین، فه‌ره‌نسه، ئەمه‌ریکا، سوێیاتی، ئینگلیز له‌به‌غدا. نامه‌که‌ش له‌وئنه‌ی ئەم شتانه‌ی تیانوسیبوو:

(... ئیسه که شۆرشه‌کی دوو سال له‌مه‌وێشمان وه‌ستان له‌به‌رئوه بوو پێشانی هه‌موو که‌سیکی بده‌ین که ئیسه نامانه‌وی رووبه‌رووی حوکومەت بووه‌ستین، [نۆری سه‌عید] پرپاری گه‌لنی قسه‌ی چاکه و یارمه‌تی پێداین و پاشان خۆی رویشت و هه‌یجی نه‌کرد، که «حه‌مدی باجه‌چی» هاته‌پیشه‌وه وتی من بۆتان ئەکه‌م. ماوه‌یه‌کی زۆر چاوه‌ریمان کرد هه‌یچمان ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لکو به‌بێچه‌وانه‌ی ئەوه حوکومەت هه‌نیای [بهرزان]ی پر کرد له نوخته و پۆلیس و سه‌رباری ئەوه‌ش هه‌ر چوار دەوری [بهرزان]ی به‌هیزی هه‌وایی و نه‌بروی سه‌ر زه‌وی ته‌نیه‌وه. ئەمه‌شی گۆیا به‌ناوی مناوه‌ره‌وه هه‌ناوه، که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌دا بۆ مناوه‌ره تیه به‌لکو بۆ به‌ئهنجام گه‌باندنی ئەم شتانه‌ی خواره‌وه بوو:

۱- سه‌رۆکی عه‌شایره‌کان له‌وه‌ختی خۆیا دیده‌نی میان کردبوو، به‌رئ و شوئنی عه‌شایری منیش ئەین دیده‌نیان بکه‌مه‌وه، له‌به‌رئهمه من چوومه‌وه بۆ لایان، که‌چی حوکومەت فه‌رمانتیککی بۆ دهرکردم گۆیا من نابێ له‌ شوئنی خۆم بیزووم، به‌لام من له‌به‌رئوه که قانونی عێراق شتیکی رای تیا تیه نه‌یەلنی پیاو دیده‌نی له‌که‌س و کاری بکا، گوتم نه‌دايه و رویشتم.

۲- که‌من له «بهرزان» دهرچووم موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر فه‌رمانی کردبووه سه‌ر نوخته‌کانی [زێبار] و به‌رزان و میترگه‌سور که هه‌ر به‌رزانیه‌ک بۆ ئیش و کار هاته‌لاتان بێگرن و ئیسی بۆ

جینە جین مەكەن!

۳- «ئالۆ بەگ» -كە خالی ئیمەیه و بە کیتکە لەسەرۆکی عەشایرە کانی «بەرزان» -بە ئیشی تایبەتی ئەچتە نوختە «مێرگە سوور»، بەبێ ئەو ناگای لە هیچ بێن لە لایەن بە کسێ لە پۆلیسە کانهوه ئەکوژیت. سێ کەسی کە لە گەلابوو بە ناچاری بۆ ئەو ئەوانیش نەکوژرین دەستە کەن بە شەپکردن، لە ئاخرا پۆلیسە کان هەندیکیان ئەکوژرین و ئەمان نوختە کە ئەگرن.

لە بەرئەو فەرمانە مۆتەسەریفی هەولێر کە کردبوو بە سەر نوختە کانی «بەرزان» لە لایەن گرتنی ئەو بەرزانیانەوه کە ئەچن بە شوێن ئیش و کاری خۆیانەوه لەدایەرە کانی حوکومەت ئەبێن. بگێرین، «ئەسەد خۆشەوی» کە ئەچێ بۆ زینبار، پۆلیس ئەبەوی بیگری، ئەمیش ناچار بە شەپکردن خۆی لە دەستیان دەرباز ئەکا.

۵- حوکومەت نەیری عەسکەری لە ئاکری و بافستیان و هیزی پۆلیسی لە ناوچهی «رێکانی» کۆکردۆتەوه، بەبێ ئەمە کە هیچ لەبەینا هەبێ ئەبەوی ئاگری شەپ هەلگیرستینی و ئەم کوردە بێ گوناحانە ئێم ناوه لەناو بەری.

جەناب سەفیر! لە کاتی کاکە من ئەم نامە بەتان بۆ ئەنوسم، ژن و منالی دێهاتی ئەم ناوه لە ژێر بۆمای حوکومەتی عێراقی دا ئەپلێشینەوه. لە بەرئەو ئەمە تەکا ئەمە کە حوکومەتی خۆتان لەم کارەساتە نینگە یەن، بۆ ئەو بەندە کانی پەیمانی «ئەتله تیک» بەیترتەوه یاد! ئەو پەیمانە کە ئەلێ هەر قومێ ئەبێ زبانی خۆی لە دەست خۆیا بێ، بۆ ئەو ش کە ئەلێ دیکتانۆری جانە وەرانی عێراق ئەمجۆرە شتانه مان لە گەل بکەن... ئیتر هیوادرم ئەو دەولەتانی کە چاویزی حەققی قومە بێن هیزە کان ئەکەن، هەریزین).

ئەو بوو فەرماندەری خەتە کان هەریەکیان چوونە سەر ئیشی خۆیان، «مەلامستەفا» ش لە رۆژی ۲۱ ئاغستۆزدا بە خۆی و شەست کەسەوه چوو خەتی ئاکری - ی قایمکرد، لە رۆژی دواییدا لە گوندی «سفتە» بوون، لە لایەن هیزی هەوایی حوکومەتەوه بۆردمانیک کران. لە رۆژی ۱۴ مانگدا «مەحمود ئاغای زینباری» بە خۆی و ۴۰ کەسەوه لە ئاوابی «هەرنە» دایە بانی و پینکەوه گەبشتە کبۆی «بیرس». رۆژی دوایی بە سەر بیرس دا تێبەری و چوونە دینی «گۆبیش». لەم کاتەدا خەبەر وەرگیراکە گۆیا فەوجی ۵ لە ئاکری و فەوجی ۴ لە رواندزەوه فیکریان وایە رۆژی ۵ ئیلوول بەن بە سەر ئەم هیزە «مەلامستەفا» دا!

گومانی تێدانەبوو کە ئەم دوو فەوجە لە دوو خەتەرە بەهاتناپە، هیزی «مەلامستەفا» بان ئابلوقە ئەدا و بەتەواری شپرزەیان ئەکرد! چونکە ناچار ئەبوون بەوه کە ئەمانیش لە دوولاه شەپبکەن، دیارە بەرگە هیزی شەپکردنی هەر دوولاشیان نەتەگرت. لێرەدا فەرماندە هیزی - مەلامستەفا - پسپۆری باری جەنگی خۆی خستە کار! هینای «مەحمەد ئەمین سیرخان، فرتاس زینباری، هەیز ئاغای زرازی و رەشید زینباری» بانگ کرد و هەر بە کە «دە» تەغەنگێ. دان، بێ. وتن

شەھىرى ۲۷ ئاغستىز بىچىن لەدەۋرە بىر كىيىم «ئاكرى» ھەممۇ بە يەككار لە بەك كاتا شىلېكىنى بىكەن بە سەر ئەمۇ فەوجى پىنجە داكە - كىيىم ئاكرى - ى گرتوۋە - بە مەرجىكىش كە بەكى لە چوار فىشەك زىتەر نەتە قىتىن، پاشان بەبى ئەمۇ چاۋە پىرى دوابى بىكەن بىگەرتەمۇ!.

حەقىقەت ئەمانە بەۋجۇرە كە قەرماندە پىنى وتبۇون ئىشى خۇبايانان كىرد و فەۋجە كە پان شەلەزاند، فەوجى سەرباز بە جۇزى شەلەزى پىنى نەكرا لە رۇزى ۵ ى ئەيلوۋلا ۋەكو ئەمۇ نىيازە كە ھەپانپو لە گەل فەوجى چوارا بەك بىگىر و ھىزى قەومىي [مەلامستەفا] بىخەنەۋا!.

ماپە ۋە سەر فەوجى ؛ كە لە خەتى رەۋاندزە ۋە بەسەر كىردە پى «قەيسەر ھورمز» و گەلېك لە دەستە و داپەرى «شىخ رەشىدى لۇلان» ۋە ھاتبۇون و گەبىشتىۋونە «بادالپان». ئەمۇ بوو ئىتەر لە بەر ئەمۇ تەگەر بە كە ۋە رىنى فەوجى ۵ بۇى نەكرا بىت و بداتە پال فەوجى چوار. سەر كىردە ھىزى مىللى ئەم خەتەش «شىخ محەمەد سىدىق» بوو. كە ۋاتە با لە جەنگى «بادالپان» دا ئەمۇ نامە پە بىخۇنىنە ۋە كە «شىخ محەمەد سىدىق» لەم روۋە ۋە نوۋسىۋىۋە بۇ قەرماندە ى گىشى - مەلامستەفا: «... فەوجى ۵ى «بانىستان» لە بەپانى ۱۵ ى ئاغستىز دا لە رىنگە «دېانە - بادالپان» ۋە ھات و فىكىرى ۋا بوو لە «كۆنە گوندە» ۋە پىتە پىشتى «شىئىنە» و پىشمان لى بىگىر. قەرماندە ى «كۆنە گوندە» - «نور و شىروانى» بە دە كە سەۋە بە رەنگارىيان بوو، جەنگىكى شەش سەعاتى لە گەل كىردن، لەدەمە دەمى نىۋەرۇ دا نىزىكە چوار ھەزار ھەنگاۋىك چۈۋىنە داۋە و لەۋىدا خەتى خۇباراستىمان دانا، لەدەمە دەمى ئىۋارە دا فەوجى چوار شىكان و گەرانە داۋە. ئەمۇ زىانە ى كە لىيان كەۋت بەم جۇرە بوو:

[قەيسەر ھورمز] - قەرماندە ى نەپرو - كوزرا. بىرىندارى فەوج ۳۰۰ كەس، كوزراۋىيان ۲۰۸ كەس. ئەۋشتانە شىيان كە ۋەتە دەست ھىزى مىللى خۇمان ئەمانە بوون:

۵۰ نەنگ، ۲۰ سندوق فىشەك، ھەندى ئارنجۇك، دوو خەمپارە - خەمپارە ۋەكو تۇپىكى بىچۇك ۋاپە - سى مەترەلۇزى سووك، يەك مەترەلۇزى گەۋرە. دەزگاپە كى لاسلىكى. لەئىمەش تەنھا دوو پىشمەرگە بىرىندار بوۋە، خۇشىم بە پىرىشى تۇپى ئەۋان تۇزى بىرىندار بووم و ئىتتە قەرماندە پى ئەم خەتەم داۋەتە دەست «محەمەد ئاغاي مىزگە سوور». تا، تاقە پىشمەرگە بەك لە ئىتە بىتىنى لەرنگە ى حەقەرەستى دا بەبىشتىۋانى خوا ناپەلېن دوژىن بىستېك پىشكەۋىت.

- «قەرماندە ى خەتى رۇژھەلات - شىخ محەمەد سىدىق!».

«جەنگى نەھلە: «نەھلە» دەشتىكى پىر ئاۋ و بىن دارە، گەلنى گوندى تىدپاھە كە ھى سوورچىە كانن، چەند گوندىكى ئاسوورېشى تىدپاھە، كىيىم «پىرس» لە شىمال و كىيىم ئاكرى لە جنۇب دەشتە كە پان گرتەتە باۋەش. لاي رۇژھەلانى ھەشەرەتى سوورچى و لاي رۇژشاۋاي ھەشەرەتى زىبارى و «دەشتى» ەپ. لە كىيىم «ئاكرى» ۋە سى رىنگە دىتە خوار ۋە لە نىزىكى گوندى

«گزیښ» ټېن به يېک و لهوئى به سهر کټوى [پيرس] دا ټه چن بؤ زبيار. ټم سن رنگه يه ته نها به کټکيان نه بې به له کټکى ټوه دټت که ولاخى پيا پروا، ټوانيتړ ښجگه له پياده، به که لټکى هيچى تر نايهن.

شوى ۸۱ ټه بلوول فهراندهى گشتى - مهلامسته فا - محمه ده ټمين ميرخان و هوزيز ناغاي بانگ کرد پنى وتن هر يه که له گهل «ده» تفهنگا بچن راست و چه پى کټوى ټاکړئ - روويه رووى ده شتى نه هله - بگرن و خوزيان چه شارده ن، پيشى وتن تا له لايهن منهوه تفه نه کړئ، ټپوه هيچ تفه مه کن. «سه عيذى ټالو به گ» پشى به «ده» تفهنگه وه نارده لاي ده ستى چه پ روويه رووى ده ستهى هوزيز ناغاي. خوشى به ۲۰ تفهنگه وه له داوتنى کټوى «پيرس» وه روويه رووى ده شتى نه هله لټى دانيتشت.

ټمجا له بهره به يانئ روژى ۱۵۸ نه يروى حوکومهت به توب و فپوکه بؤ رنجچه شکاندن ده ستى کرد به بؤر دمانئ خعتى مهلامسته فا و، سه ربازي پيادهش به شوئيه وه. ټوه منده هه بوو له لايهن ده ستهى [مهلامسته فا] وه هيچ تفه يه ک نه بوو! [فپوچ] له مه دنيا بوو که رنگه ي بؤ چول کراوه و هيچ کوزمينکى له رندا نيه، به بئ ترس ملئ رنى گرت و به ته واوى چپوه ناوه وه. که زانرا وا هه مورو چپونه ته ناوه وه، له لايهن ده ستهى فهراندهى گشتى يوه شټلکټکيان کرايه سه را. سه ربازه به جارئ شله ژا و بؤ ټوه شوئيتک بؤ شه پ بدوزنته وه که رايه وه بؤ دواوه، له که رانه وه يا له لايهن ده ستهى «محمه ده ټمين ميرخان» وه درانه بهر گولله! ټاجار به لاي راستا باى دايه وه، هه رکه باى دايه وه له لايهن ده ستهى [هوزيز ناغاي] وه ده سترپزيان لټکرا!! ټمجا بؤ لاي چه پ لايان کرده وه، له وئش ده ستهى سه عيذ به گ دايانته بهر!!

ټم له لشکره به بې ټوه بتوانئ ده ستيک بکاته وه، تا بانگى شټوان که و ته ژئر ره حمه تى بارانئ گولله وه. ټه روژه ۱۵۰ سه ربازه ۳ ټه فسر کوشتاريان دا له گهل ۱۰۰ که س بريندارا. له هينزى قه ومى نه کوشتار هه بوو نه بريندار. ټه تالانتهش که که و ته ده ست هينزى ميللى هه ر له و روژه دا ټه مانه بوون: ټوپکى که و ره ي کونستانئ، دوو مه تره لوزى سووک، ۲۸ تفهنگ، ۱۰ سندوق فيشه ک، ۱۶۸ گولله توب، چوار سه د بار ټازوخه شتومک به ولاخه کانه وه.

نه يروى حوکومهت تا سن روژ به وچوره به ټابلوقه دراوى مايه وه و هيچى بې نه کرا، هه رچه ند حوکومهت به هه پشه و به فپوکه و به خواهشت خه ريك بوو نه يروى بئ رزگار نه کرا و نه يرو که و ته ژئر ره حمه تى خوبه ده سته وه دانه وه. ټيش که و ته ده قيغه و سه هات.

وه زاره تى «حه مدئ پاچه چى» و وه زير داخله ي «مسته فا عومهرى» بوو. ټينگليز ده ستنکى هينا به سمنليا و سمنيله که ي بزوانده وه. بزواندنه وه که ش ټه وه بوو مه سه له کورديه که ي وه رگرت که ټه گه ر دارپوازي له خوى نه بئ شق نابئ» به قسه ي ټه وه، پاره و مه رچه بايه کى زور دانرا بؤ ټه وه که [مسته فا عومهرى] به ټاره زروى خوى له و ناره دا بلاوى کاته وه و کورده کان هان بدا بؤ به گزا چوونئ [مه لامسته فا] و بؤ رزگار کردنى نه يروه ټابلوقه دراوه که ي حوکومهت.

به پهله به کی زور په له پاره به کی بن ژماره رژنرایه شو ناوه، زمانه لووس و پوسه که ی مشاوره سیاسیه کانی ټینگلیزی به خدا و موسل و کهرکوکیش فریا که وت! له سه شایری سوورچی و زبیری دهسته به کی کوزک، کوزکرایه وه، سه روک عه شیرته کانی شو ناوه، وه کو: «عه بدوللا شهرفانی، مه جید حسه بن ناغا، شیخ جه لالی بریفکانی، نه حمه دناغای زبیری و شه وکت زبیری» قسه به یان دا به حوکومت که فوجی نابلقه دراو رزگار کن. نه مانه به هیزنکی زوری عه شایره وه. که تا چوار سه د تغه نگ نه بوو. که وتنه جه نگیکی مردن و زیان له گه له هیزی میلی [مه لا مسته فا] دا. له شاخرا له رۆزی ۱۲ ی نه یلویلی ۱۹۴۵ دا مه لا مسته فا سه بری کرد هر گولله به ک که بیهاو یزی به رستنگی کرد نه که وی. بز نه وه نه مه روونه دا سه نگره کانی خزی به جینیش و ماوه ی ساعات و تویک هر له کیزی «پیرس» کشایه دواوه. له م کشانه دواوه ی نه ودا فوجه نه یروه که ی حوکومه تیش له نابلقه دان رزگاری بوو. هر له وه خسته دا که عه شایره کان گولله یان به سنگی [مه لا مسته فا] وه نه نا، «مه محمود ناغا» زبیری. که تا شو وه خسته له گه له هیزی مه لا دابوو. نه ویش لئی کشایه وه و دایه پال هیزی حوکومت.

له ماوه ی نه وینچ رۆز نابلقه دانه دا هر دوو هیزه که حه و جار په لاماری په کیان دا. کاره ساتی نه م «نه هله» و «پیرس» هه موو دایره کانی حوکومت و دیواخانه سیاسیه کانی به خدای پر کرد و که وتنه دهم دانیشوری ولاته کانی [به خدا] و [په سره] ش. زبانی کوژراو و بریندار له م شه په دا له هر دوولا به مجوره بوو:

له هیزی حوکومت کوژرا و ۳۸۰ که س. بریندار ۴۵۰ که س.

له هیزی میلی عه یز ناغای زاری. که فه رمانده ی خه تی راست بوو. له گه له چوار که سی ترا شه هیدبون، برینداریش گه یشته چوار که س.

شهری «هه ودیان» و «مزنه»: رۆزی ۲ ی نه یلویلی ۱۹۴۵ فوجی ۴ له لای راست و فوجی ۳ له لای چه په وه له رنگی «بافستیان» وه بز «مزنه» به رنکه وتن. نه یروی میلی له ژیر فه رمانده یی «حمه مه دناغا» ی میزگه سوور و یاریه دانی «نورو شیروانی» به خویان و به هه ندئ په نابه رانه وه بزبان له نه شکه و ته کانی هه ودیانا. که له مهنه زه وه سه عاته رنکه به ک نه بوو. خویان حه شار دابوو. که فوجه کان تیپه رین نه مان بزبان دهر په رین و ده ستیان دایه تغه نگ لټیان، هیزی هه وایس حوکومت که به مانه ی زانی که وتنه بوم بوردمان کردیان، گوئیاد، به و بوردمانه نه داو وه کو شیرزی برسی خویان دا له نه یروی حوکومت، هیزی حوکومت به توب و ده بابه به پره نگاریان بیوون. هیزی میلی له بهر شالووی ده بابه کان تۆزی کشانه وه تا ده بابه آنان وه ستانه وه، نه مچا په لاماریان دانه وه، به شکاندنکی زور خراب شکاندن. زیان له م شه په دا! به مجوره بوو:

کوژراو له هیزی حوکومت ۳۰۰، بریندار ۴۵۰. له هیزی میلی ته نا دوو که س بریندا بوو هیچی تر. تالانن که که وتنه ده ست هیزی میلی: ۳ تزیی کونستانی، ۳ متره لوز، ۴۸ گولله توب،

۲۰ صندوق فیشه‌ک.

شهری «هرن»: «هرن» گوندیکه به سنی سه‌ساعت رنگه که وتوته رۆژناوی بهرزانه‌وه. لیره‌دا عه‌شایره‌کانی زینار و بادینان - که حوسه‌د تهنه‌نگچی‌ک نه‌بوون - له‌ژنر فەرمانده‌یی چه‌ند نه‌فسهرنکی عیراقی و هه‌شت سه‌رۆک عه‌شایری [زینار] و [بادینان] دا بۆ به‌یره‌کانی مه‌لا مسته‌فا و شهر له‌گه‌ل کردنیا خۆیان دا‌کو‌تابوو، به‌ته‌لسز - یش هه‌مووکاتی کاره‌ساتی خۆیان نه‌گه‌یاند به‌نه‌یروی عیراقی.

له‌به‌ر‌ئوه‌ که «هرن» که‌وتبووه پشت کیزی «پیرس» وه، سه‌نگه‌رگایه‌کی به‌هینز بوو بۆ ترساندنێ هینزی میلیلی مه‌لا مسته‌فا. فەرمانده‌ی گشتی - مه‌لا مسته‌فا - نه‌مه‌ی نه‌زانی و نه‌یوست پیلانینکی وایینتته‌ پێشه‌وه که نه‌مه له‌ ناوا هه‌لگرئ. له‌به‌ر نه‌مه هینای پیرس - ی به‌جه‌ینتشت و له‌گه‌ل ۳۰ تهنه‌نگدا بریارێ په‌لاماردا‌تینکی هینزی «هرن» ی دا و به‌ شێخ سه‌له‌یمان - یشی وت که نه‌ویش به‌ ۲۸ که‌سه‌وه له‌شورن نه‌مه‌وه بیت. له‌ شهرێ پێشوودا تۆپیکیان به‌ تالانی له‌ هینزی ده‌وله‌توه ده‌ستکه‌وتبوو، له‌م وه‌خته‌دا نه‌و تۆپه - ش له‌ دینی «هه‌رفته» بوو - که‌ماوه‌ی به‌ینی هه‌رفته و هه‌رن شه‌ش هه‌زار یارده‌یه‌ک بوو. تۆپه‌که‌ش گولله‌ی به‌ماوه‌ی حه‌و هه‌زار یارده‌ فری نه‌دا. له‌به‌ر نه‌مه‌ پێرسیتیه‌کی وان‌بوو به‌وه که تۆپه‌که‌ له‌و شونه‌ی خۆی بگوزرتیه‌وه، به‌لکو هه‌ر تۆزی چه‌خماخه‌که‌ی به‌ینزایه‌ته‌ خواره‌وه، راست نیشانه‌که‌ی نه‌بوو به‌ناو دینی «هرن» و هینزی حوکومه‌ت.

«مه‌لا مسته‌فا» به‌هیزه‌تی وت له‌و وه‌خته‌دا که هینزی نه‌م ئابلقه‌ی نه‌یروی حوکومه‌ت نه‌دا، نه‌ویش نه‌و تۆپه‌ بگرتیه‌ هه‌رن و هیزه‌که، به‌مجۆره‌ نه‌توان هینزی حوکومه‌ت بشله‌ژنن و شه‌ره‌که به‌رنه‌وه.

فەرمانده‌ نه‌م پیلانه‌ی دانا و نه‌مجا خۆی و هیزه‌که‌ی په‌لاماری «هرن» یان دا و عیزه‌تیش له‌ولاه ده‌ستی کرد به‌ تۆپ هاو‌بشتن، به‌لام به‌هیچ جۆر گولله‌ی تۆپ نزیکێ نیشان نه‌ته‌که‌وته‌وه؛ واته هه‌ر زۆر زۆر تزم بوو! فەرمانده‌ خه‌به‌ری بۆ نارد که تۆپه‌که‌ نزیک بخاته‌وه، چونکه له‌و حاله‌دا به‌هیچ جۆر که‌لکی نییه، نه‌م خه‌به‌ری بۆ عیزه‌ت نارد و خۆشیش به‌ چاوه‌ڕینی گواستنه‌وه‌ی تۆپه‌وه تا نزیکه‌ی شه‌ش سه‌عاتیک له‌شونته‌که‌ی خۆیا خه‌ریکی شه‌پ بوو، سه‌یری کرد هیچ خه‌به‌ریک له‌تۆپه‌وه نییه و به‌لکو جارێ ته‌قه‌یه‌کی لیره‌ ته‌هات، تێسته نه‌و ته‌قه‌یه‌ش نه‌ما! هه‌ر له‌و کاته‌دا خه‌به‌ری‌کیش وه‌رگرت که نه‌یروی حوکومه‌ت به‌هه‌موو هینزی عه‌شایره‌وه شه‌یانه‌وی له‌ [پیرس] بده‌ن. فەرمانده‌ له‌ترسی نه‌وه نه‌وه‌ک پیرسی له‌ده‌ست ده‌رچنی، له‌به‌ر نه‌وه‌ش که هیچ ده‌نگیکیش له‌ تۆپه‌که‌وه نییه، ناچار ئابلقه‌که‌ی به‌ره‌لا کرد و به‌خیرایی خۆی گه‌یاند «پیرس».

مایه‌وه سه‌ر‌ئوه‌ که نایا «عیزه‌ت هه‌زیز» بۆج له‌ به‌ نه‌نجام گه‌یاندنی فەرمانی فەرمانده‌دا

درینفی کرد و بوج ته‌قی له تۆپه‌وه نه‌هینا؟.

گۆیا له‌وه‌وه‌خته‌دا که فرمانی [ملاسته‌فا]ی ینگه‌بشروه بۆ نزیک خسته‌ته‌وی تۆپه‌که،
خه‌به‌رتکی تریشی وه‌رگرتوه که ملاسته‌فا سه‌نگه‌ر و ئابلقه‌که‌ی، به‌جیه‌نشروه و روژبشروه!
له‌به‌رته‌مه‌ ئه‌میش تۆپه‌که‌ی هه‌لگرتوه و به‌ره‌ودوا بۆه‌توه!! له‌گه‌ل، ئه‌وه‌شا ئه‌و خه‌به‌ری ئه‌و -
ئه‌گه‌ر بیستیینی - هیچ بناغه‌یه‌کی نه‌بووه و درۆبوو.

[تەش‌بخ] ئه‌بێ ئه‌وه‌ بزانی ئه‌م کرده‌وه‌یه‌ی [عه‌یزه‌ت هه‌زیز]، که‌وره‌تر به‌لایه‌ک بوو که هاته
رفی بزوتنه‌وه‌ی قه‌ومی ئه‌و روژه، جا ئه‌و ئیشه‌ی به‌هه‌له‌بێ یا له‌ رووی شتیکه‌وه‌ کردبێ، خۆ
بوو به‌هزی شکاندنی هیزی میلی و هیزی [به‌رزان]، وه‌کو کاسه‌یه‌ک بوو که شکا، ئه‌شکی!

شهری کیزی «پیرس»: ۲۵ ئه‌یلوولی ۱۹۴۵ بوو. فرمانده‌ له‌ کیزی [پیرس] بوو، له‌ گه‌ل ۶۰
تفه‌نگچیه‌کی ئازادا بۆ خۆپاراستن. له‌ ماوه‌یه‌کی پینجسه‌ده‌ مه‌تریدا سه‌نگه‌ره‌کانی خۆیان قایمکرد.
ئه‌مه‌یان کرد، به‌لام کیزی [پیرس] له‌لایه‌ن دوزمنه‌وه‌ له‌هه‌موولایه‌که‌وه‌ ئابلقه‌ درابوو؛ عه‌شره‌تی
سوورچی به‌ ۳۰۰ تفه‌نگه‌وه‌ له‌لای چه‌په‌وه‌ هیزشیا ن کرد و «ملا هه‌ل» ژاژۆکی -یان- که له‌لایه‌ن
هیزی میلیه‌وه‌ پاراستی ئه‌و خه‌ته‌ی بێ سیتراپو -گنپراپه‌ دواوه‌. له‌لای راسته‌وه‌ عه‌شایره‌کانی
به‌رواری، براشی، شه‌ره‌فانی و دۆسکی به‌ پینجسه‌ده‌ که‌سه‌وه‌ ئه‌وانیش په‌لاماریان دا. له‌لای
جنوبه‌وه‌ فوجی ۵ به‌یارمه‌تی هه‌شت تۆپ و بۆم بۆردمانی پینج فۆکه‌وه‌ سنگیان نایه‌ پیشه‌وه‌. له
پشتیشه‌وه‌ عه‌شره‌تی زبیری به‌ چوارسه‌ده‌ تفه‌نگه‌وه‌ ده‌ستیان پیکرد! له‌ناو ئه‌م هه‌موو
ئاگرایاره‌دا هیزه‌ ۶۰ که‌سه‌که‌ی میلی تا بانگی شتیوان به‌رانه‌ری ئه‌م لێشاوانه‌یان کرد و
نه‌یانه‌نشت پینش که‌ون. ئه‌مجا که‌ دنیا تاریک بوو، شوته‌که‌ی خۆیانان به‌جیه‌نشت و له‌رووباری
«هه‌زن» په‌رینه‌وه‌، خۆیانان گه‌یاند «هه‌رفته» و له‌وئ خه‌تی خۆپاراستنی ژبان و مردنیان
دامه‌زراند. هه‌ر له‌م کاته‌دا [ملاسته‌فا] خه‌به‌ری نارد بۆ «شینج ئه‌حمه‌ده» بۆ ئه‌وه‌ عه‌شره‌ته‌که‌ی
خۆیان له‌ بۆمبای فۆکه‌ و گولله‌ی تۆپی بێ ئامانی دوزمن به‌اریزن، ئه‌بێ هه‌رئسته‌ گونده‌کانی
خۆیان چۆل که‌ن و بچته‌ پشت چای «شیرین» و ناو عه‌شره‌تی «شروانی». له‌راستی دا هه‌ر له‌و
شه‌وه‌دا ئه‌مانه‌ هه‌موو کران!

شهری ۳۰ ئه‌یلوولی خه‌به‌رتک له‌ «سه‌یید هه‌زیز سه‌یید عه‌بدوللاوه‌ هات: له‌گه‌ل
[سه‌یید مسلیح] و هه‌ندئ تفه‌نگچیه‌ دا ئه‌وا له‌سه‌ر سنووری ئیزان و عیراق له‌ «کانی‌ره‌ش»
چاوه‌ڕینی فرمانده‌ی گشتی ئه‌که‌ن. فرمانده‌ش -ملاسته‌فا- خه‌به‌ری بۆ نارد که
رنگه‌ی «کانی‌ره‌ش» -کیله‌شین» به‌اریزی و ئیمه‌ ئه‌گه‌ین.

هه‌را تا ئه‌هات گه‌رم‌تر ئه‌بوو، [تۆپ] و فۆکه‌ و گولله‌ی دوزمن. هه‌تا ئه‌هات زیاتر پالی ئه‌نا
به‌و هیزه‌ میلیبه‌ نترسه‌وه‌، هه‌ج رنگه‌یه‌ک هه‌بوو بۆ کوشتن و له‌ناوردنی به‌رزانیه‌کان هه‌موویان
گرتیو، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا به‌رزانیه‌ نترس، به‌رزانیه‌ کۆلنده‌هه‌ر هه‌ج ئازاه‌ل و مائیکه‌ی هه‌بوو له‌گه‌ل

ژن و منال و خاوخیزانا به دم شه پرهوه گه یشتنه «کانی رهش». له وندا فرماندهی گشتی به دو سده تفه نگیچیه وه، تاخر کهس خیزان و مالانی خسته پیش خویه وه و به وه هیزه وه له بزمبای دوزمن پاراستنی. دیسان له گه له شه ودا که هیزی دوزمن به هم مو فرۆکه و تۆپ و عه شایر به وه که وه کۆششی شه که پیشیان لی بگری و رنگه ی «کینه شین» یان نه داتی، له گه له شه شا هیزی نه به یزی بهرزان له لرۆزی ۱۷ تشرینی به که می ۱۹۴۵ دا زۆری زالمان و ویزدانی ناره وای حوکومه تی شه وه خته ی حیراق، پینانی له مه لبه ندی باواییریان بری و چوونه خاکی تیرانه وه، بز ره وانه کردنیشیان له ده نگه ترکه ی گولله تۆپ و هازه و گفهی بزمبای فرۆکه نه بن، هیچی تر نه بوو!... جاری با شه مان له تیران بینه نه وه بزاتین له حیراقا چی رویدو؟! :

که که وه سه سه ره های سالی ۱۹۴۵ ورده ورده شه ده رکوت که وا هاوپه یمانه کان شه پر شه به نه وه، سیاسته تی ینگلیز له کورده واری دا به ته وای گۆرا، به تابه ته تی به جورنکی تر سه سیری [بهرزان] شه کرا. له بهر شه مه له مارتی ۱۹۴۵ دا پشتی مه تال کرایه «مه لاسته فاه» و ینگلیزه کان له لایه ک و نۆ که ره کانی له لایه ک شه یانویست کار و فه رمانی بهرزان بگۆزن به بارنکی تر. شه وه هم مو دلخۆشی و په یمانانه که تا شه وه خسته دابوویان، هه مووی وه کو له مالی «فاته ی ته له مشک» ده ره چووی واپو، هیچی نه برابه سه! له گه له شه ودا به شه نتجام گه یاندنی زۆتر له په یمانه کاتیان له نیوه ی شه وپاره یه زیاتری تن شه چو که «سته فاه عومه ری» وه زیری داخله له ته موزی ۱۹۴۵ دا ته رخانی کرد بز به گۆرا چوونی بهرزانیه کان، یا بز گیراقانی هه ندی که سیش که له مالی خوزانا دانیشبوونا. دیسان چواره کسی شه پاره یه شی هه ره شه ووست که حوکومه تی [حه مدی پاچه چی] له سه سه ره های مانگی ثابی ۱۹۴۵ دا داینا بز وه زاره تی جه نگ بز شه بیده به «بزمبا» و به فیشه ک بچن خونی کورده کانی «بهرزان» بن بریزنا!

باشچاوشه کانی حوکومه ت هه ره که له لایه که وه حاقایقیان ون شه کرد و هه ره که له لایه که وه خه ریک بوون بز شه که یشی [بهرزان] به جورنکی ناراستی پیشانی بدن تا له پیناوی شه مه دا خوزان تۆزی پایه که یان بهرزیبته وه، یا چوار پول بخه نه گیر قاتیانه و!

به یاننامه یک له سه سه ره که کانی موته سه رپی هه ولتر که ده ری شه کرد و شه بوت: حوکومه ت قانونی لیخۆشیوونی گشتی بز بهرزانیه کان ده رکود و ولاته که یانی شاهه دان کرده وه و به خوزایی چه ند هه زار ته تن دانه وتله ی به سه ریانا بلاو کرده وه هه مووی پۆشته کردنه وه و تا بینا قاتیان شه کر و چای پیدان و ولاته که یانی پر کرد له خسته خانه و قوتابخانه و هه مووی ولاته که یانی کرد به به هه شتا. که چی له گه له شه مانه دا «مه لاسته فاه» هه ستا و شیریی له رووی حوکومه تا کینشا و قه دری شه ناز و تیعمه ته ی نه زانی، که واته شه بن حوکومه ت به هه مووی هیزیکیه وه بدا له بهرزان و داری به سه سه ره بر دیه وه ته په لی! :

[موته سه ریف] شه قسه خۆشانه ی به مجزوره شه خسته بهر چاوی شه صبی حیراقی و به مجزوره

قسانە باوەرپى [شەعبى عىراقى] راتە كىنشا بۆلای تاكى ترازوى حوكومەت. بەلام ئايا ئەوەى ئەزانى كە بەهزاران ھەزار، بەلكو بەمىليون ھەبە كە پروا بەم قەسەبە ناكە، چونكە ئەگەر دەبەككىكى ئەم قسانە راست بوونايە [بەرزان] خورتى خۆيانيان لى زىداد نەبوو بىتن وەكو جۆگەلەى ناو بېرئىزنا. ئەگەر پياوانى حوكومەت و كارىبەدە، ستانى حوكومەت دلسۆز بوونايە بەرانبەر بە [شەعب] ھىچ ناكۆكەك لەبەنى مىللەت و حوكومەتا رووى نەئەدا. مەسەلىكى كوردبە ئەلى «سەگ لە كۆلتىزە راناكا!!». ديسان ھەر مەسەلىكى كوردبە ئەلى: «كاسە، كەپر بوو ئەرژى!!».

ئەمە لەلایەكەو، لەلایەكى تریشەو بەیتا بەیتا [دیوانى وزرا] بەیانانى دەرئەكرد و ھەموو خراپەبەكى نەسبەت ئەدایە پال «مەلامستەفا» و ھەموو چاك. و عەدالەت و خواناسى و نان بەدەبەككىشى ئەدایە پال خۆى! شاھىدى ئەم قەسەبەش بەیانەتەى ۸ى ئابى ۱۹۴۵ئىتى كە داى و وتى: «حوكومەت ئەبوسىت گەلى چاكە بكا لەگەل [مەلامستەفا]دا، بەلام مەلا قوبولى نەكرد، لەبەرئەو ناچارىن ئەو ولانە بەخەینە ژىر ئىحتىلالى عەسكەرىو».

توخو!! ئەوكەسەى ئەم كىتەبە ئەخونىتەو، یابۆت ئەخونىتەو، كەس ھەبە چاكە و پباوەتى لەگەل بكرى و نەبەوئ!!... مەلامستەفا تەئرىخى ۸ى ئابى ۱۹۴۵ قەسەى ھەزار چاكەیان پىندا، چارەكە بەكى تاقەقەسەبەكیان بۆ نەھىتابە دى، ئىتر چۆن پروا ئەم قسانە ئەكا!!.

لە ۱۲ى ئابى ۱۹۴۵دا لەسەر زمانى «مودىرى دىعابەى ھەمەو» ديسان بەیان بلاؤ كرا بەو لەسەر چەشتى ھىنەكانى مۆتەسەرىفى ھەولتیر كە حوكومەت، ئەو ھەموو پىاوەتیانەى لەگەل [مەلامستەفا]دا كورد و نیازى وابوو گەلىكى تریشى لەگەل بكا، كەچى مەلامستەفا ھىچى پىن ھەئەگىرا و پالى بەھەمووبەونا. لەبەرئەمە حوكومەت ناچار. بۆ ئەو شابالى پىر خەت و خالى عەدالەتى بەوناوەدا بلاؤكاتەو. بە پىوستى ئەزانى لەسەر خۆى گوناچارەكان لەناو بەرئى. زۆر سەبە ئەتوت «مۆتەسەرىفى ھەولتیر» و دیوانى وزرا و مودىرى دىعابە، تفىان كرددوتە دەسى بەك!!.

ئەمجا لەرۆژى ۱۹ى ئابى ۱۹۴۵دا دیوانى وزرا بىرارى دا بەدانانى دیوانى عورفى لە ولانئى «زىبار» و دەرووبەرى زىبار، ھەر لەعەبى رۆژا فەرمانى شاھانەیان بۆ دەرکرد. پاش نەمە - قانئىدى قوتى عەسكەرى - موسل و ھەولتیر و كەركوك زىاتر بەرەى دا بە «عورفە» كە و. تى لە ئىعتىبارى ۲۸ى ئابى ۱۹۴۵وھە قەزا و شونەكانى ھەولتیر، رەواندز، ئاكرئى، ئامئىدى و دەھوك - یش لەژىر ناوى عورفيا بىتت!

بەمخۆرە عورفى دامەزرا و ھەموو ھىزى عىراقى رووى كرىدە ولانئى بەرزان و پاش ئەمانە دەستى كرد بە بەلاخ و بەیان دەرکردن.

بۆ ئەو بەزانى بەیانەكان لە حەقىقەتەو چەندە نرىكن پىوستە شتىكى ھەر لى بخونىتەو. بۆ وئە، ئەمە بەیانكە كە لە ۱۹ى ئەپىلولى ۱۹۴۵دا دەرى كرد. ديارە ئەم بەیانە پاش مەراى

«بادليان، ھەوديان و ھەرن» گەوتتو، ئەلنى:

«زوروتىر ھۆكۈمەت تىنى گەپاندن كە مەلاستەفا و ھاۋرىنكانى لەبەرئەۋە دەستيان داۋە بەياخى گەرى و خرابە كوردنەۋە، ئەين تەمىن بىكرىن. بۆ ئەۋەش كە [شەعب] ئاگاڧار بىن ئەمانە كرا:

(۱- ھۆكۈمەت بەيىنى كىۋى ئاكرى و كىۋى پىرس - ى لە ياخىەكان پاك كوردەۋە و زىيانكى زۆرى لىندان.

۲- ھۆكۈمەت لەپاش چەند بەگزا چوونىك ناۋچەى رۇزناۋاى ئامىدى لە ياخىەكان پاك كوردەۋە.

۳- ھۆكۈمەت ياخىەكانى لەپاش چەند بەگزا چوونىك لەناۋچەى «نىرو و رىكان» پاك كوردەۋە و چوۋە بەرزانەۋە.

۴- ھۆكۈمەت ياخىەكانى لە «سېدەكان» دەر كورد و ئىستە ناۋچەى برادۇست پاك بۆنەۋە.

۵- ھۆكۈمەت لە با فستيانەۋە پىش كەوت و ھەموو ئەۋ ناۋەى داگىر كورد و زىيانكى زۆرى دا لە ياخىەكان.

۶- ياخىەكانى لاي «مەلاستەفا» لە ھەمرولايە كەۋە ئابلوقە دراۋن، ھىچ چارىيان نىيە، يا تياچوون، يا تەسلىم بوون.

۷- ھەشايرەكانى ئەۋ ناۋە ھەموو دوزمىنى «مەلاستەفان» و ھەمرويان سەر بە ھۆكۈمەتن و بە ھەر دوولارۋە سەرى مەلاستەفا - يان خواردا!.

ئەمە يەككىك بوو لەبەيان و بەلاغەكانى ھۆكۈمەت، تۆ بزانه بەلاى ئەۋەدا چوۋ كە زىيانى ھۆكۈمەت لەم ھەموو ھەرايەدا چى بوۋە!؟ يا ھىچ قەسەيەكى لە زىيانى مالىيى ئەم ھەرايەۋە كورد كە لەۋ ماۋەيەدا روى دابوو!؟

ئەى چەرخ! ئايا تۇيالى خوتنە رزاۋە كەى ھەر دوو لا و زىيان و خەسارەتە مالىە كە - كەمالى شەھب بوو، ئەدرا بە گوللە و ئەترا بە سنگى شەعبەۋە - ئەچىتە ئەستزى كى؟!؟

لەۋ سەردەمانەدا كە جۆش و خروشىكى كوردايەتى ھەبوو لەناۋا، كوردەكانى بەغدا دلگەرمىيەكى باشيان ئەتواند، «يانەى سەر كەوتن» ھەبوو لەبەغدا، ھەموو قوتايە كوردەكانى داشىگا و دانشسارەكان و دانىشتوۋەكانى تىرى بەغدا ھات و چۆى «يانە» يان ئەكورد و مەبەستىش لەيانە كە پلاكرتدەۋەى خوتنەۋارى و گىيانى برايتى بوو لەناۋ كوردەكانا. بەتايەتى دەستەى گەنجەكان و قوتايەكان ئەم ھەستەيان زۆر پىنخۆش بوو، بەھەموو جۆر كۆشش ئەكرا بۆ بەرر بوونەۋەى پايدى ئەۋ يانەيە.

لەسەرەتاي نىسانى ۱۹۶۵دا ھەلىياردنسى «يانە» ھاتە ناۋەۋە بۆ دانانى ئەندام، لەرۆزى ھەلىياردنە كەدا ھەر كوردىك ھەبوو - تەنازەت لەدەرەۋەى بەغداش - ھەمموى ھات بۆ يانە. گەۋرە و بچوك، ۋەزىر و گزىر. لەدوايى ھاتنى ھەلىياردنا «نوسەرى ئەم كىتەب» بىنچگە لە ئەمىن

زەكى بەگ لە ھەموو كەس زياتر دەنگى درايە.

ئىمە بەم كارەساتە نازانين، تومەس پياوھ گەورە كانى كورد - ئەوانەى لە بەغدا دانىشتىبون و چوپوونە يارىزەو بۇ وزارت و نياەت بە ناوى كوردەو، مەبەسبان لەھات و چۆى «يانە» كەى ئەو رۆژەدا بچرانی شتىك بووا.

- واتە كورسەكى حوكم! - ئىمە - دەستەى گەنج و قوتايان ئاگامان لەمەنە. ھەر بەگەلىن وەخت ينش ھەلبۇاردن ھەندئى لە پياوھ كان - كەلىيان ماوھ ولىشيان مردوھ - خەرىكى نانەوھى تەونىك بوون بۇمان، چونكە بۇيان دەر كەوتبوو كە ھەندىك لە ئىمە ناكەوتنە ناو ئەو تۆرەو كەئەوان بەدەستيانەوھە! بەلام تەرنەكەيان بەتەواوى بۇ نەئەتەنرەوھە.

كارەساتى «مەلامستەفای بەرزانى» ھاتەناوھە! واتە تۆرەبوونى. حوكومەت لە «مەلامستەفا»، ئەو دەستەيە ئەمەيان بەھەل زانى بۇ تەواوكردنى تەونەكە! راست بوو ئىمەش وەنەبىن بۇلابردنى زولم و جەورى حوكومەت بەرانبەر بە «مەلامستەفا» دەسسان لە سووسنا نەبوایە، بەلام ئەو دەستەيە نەئەبوایە گوريس ئەوئەندە بەتوندى رابكىشەن تا بچپرى، مەلامستەفا و ھەمووكەس بە خراب بخەنە بەرچاوى حوكومەت بۇ ئەو ئەوان بە پياوچاك دەرچن و كورسەكى چوار رۆژين دەست كەوئى!؟

رۆژى ۱۶ى نىسانى ۱۹۴۵ بوو، لەلایەن مېرەوھ گلىزى كراينەو: جەوھەر عەزىز، كانەبى عەزىز، موكەرەم تالەبانى، كاكەجەمەى سەيىد ئەحمەدى خانەقا، عەبدولقادىر قەزاز، جەلىل ھوشيار و نوسەرى ئەم كىيە «عەلەئەدىن سەجەدى».

گلىزى كراينەو بۇ قاھى ھەسەخانە و پاشان دراین بە دىوانى ھورفى لە بەغدا. ئەو گوناحەى كەدايانە پالمان ئەوھبوو: «كەمەلامستەفا لە بەرزان بەتفەنگ شىر لە گەل حوكومەت ئەكە، ئەمانەش لىرە بەقەلم، ميانەى ھات و چۆشيان لە گەل مەلادا ھەبە».

دوو جار بۇ مەسەكەمە براينە دىوانەو، بۆجارى سېھەم دەنگ بەلازبوو كە ئەيانەوئى بمانخكتىن! بەرەكەت دا دەزىيە كان و تالەبانیە كان و سەيىد ئەحمەدى خانەقاو گەلى دەستەى نر بۇمان تىكەوتن تانەيانخكتاندىن! بەرەبەرە خەلكى تر ھەر ئەبراىە [ھورفى] بەغدا و ھەر كەس بەئەندازەى خۆى حوكمى ئەدرایە. ئەم ھورفى بەغدايەش لقتىك، بوو لە ھورفى كەنى ولاتى [بەرزان].

ئەو ھورفىانەى كە لە ھەولرۆ و ولاتەكانى ترا بەھۆى كارەساتى، بەرزانەو لەسالى ۱۹۴۵ دا دایانناو حوكمیان ۱۰ بەسەر ۱۱۵ كەسدا، ۳۵ كەس لەمانە بەخكتاندىن، ئەوانىتر بەجەبەس.

بەرزانیەكان كە لە ۱۹۴۵/۱۰/۱۱ بەسەر «كىلەشىن» دا ئاوابوون و چوونە تىرانەو، بەھەمرو جۆرە چەكىكەوھ رۆشەن. خۇيان ۳ ھەزارىك ئەبوون، تا ئەو وەختە كە دەرچوون ۹ تۆرەكەيان لەفۆرەكە كانى عىتراق لە شەرا خستبووھ خوارەوھ. كە چوونىش ۷ تۆب، ۱۰۰ مەترەلۆز، ۲۰ ھەزار

فیشهک و چه‌ند چراهه‌کی مخابره و لاسلکی یان پینوو. سه‌ره‌تاکه چرون له ولآته کانی «نه‌خه‌ده»، سوٚقیان و جلدیان» جینگیر بوون و خزانیان له‌وی دامه‌زراند.

ئو سه‌رده‌مه که ئه‌مان چرونه تیرانه‌وه، حوکومه‌تی دیموکراتی کوردستان له سابلاخ هه‌بوو، ئه‌مه ترسیکی زل بوو بۆ حوکومه‌تی تیران که نه‌وه‌ک مه‌لا بدانه پال ئه‌و حوکومه‌ته و ئه‌و وه‌خته تیران ئه‌وه‌نده‌ی تر شه‌رزه ئه‌بێ. له‌به‌رئه‌مه ئامرفه‌وه‌جی سه‌رده‌شت «سه‌ره‌نگ پزیشکیان» به‌ فرمانی [تاران] به‌ هۆی «مام هه‌زیزی قه‌ره‌نیاغای مامش» وه‌ که‌وته قسه‌کردن له‌گه‌ل مه‌لادا، که حوکومه‌تی تیران به‌ هه‌موو جوړ یارمه‌تی بداو زه‌وی و زار بۆ به‌رزانیه‌کان ته‌رخان بکا و خزیشی بکا به‌ «نالیب» له «تاران» و ئیتر نه‌چێ به‌لای ولآتی «سابلاخ» دا!... مه‌لا ئه‌م قسانه‌ی نه‌چوو به‌ گو‌نچکه‌ دا و قسه‌ی تیرانه‌کانی گنپ‌راهه‌وه.

ولآتی «ورمێ» له‌لایه‌ن «زیرۆ» به‌گی سه‌ره‌کیه‌وه داگیر کرابوو له‌ تیران. ولآتی سابلاخ حوکومه‌تی «قازی» تیدا هه‌بوو، «تایه‌رتاها» و «ره‌شیدبه‌گی مه‌ندی» و هه‌موو عه‌شره‌تی شوکاک و هه‌رکی دابوو‌بانه پال [قازی محمه‌ده‌د]، چوونی مه‌لامسته‌فا بۆ ئه‌و ولآته، ده‌روویه‌کی تر بوو له‌ حوکومه‌تی کوردستان کرابوو‌ه‌وه. به‌ هۆی ئه‌فسه‌رانی هه‌ردو‌لاره‌وه مه‌لا و قازی گه‌یشتنه‌ یه‌ک، هه‌زیزی به‌رزان ۸۰۰ تغه‌نگه‌جی به‌کار ئه‌بوو چووه‌ ناو هه‌زیزی دیموکراتی کوردستانه‌وه. هه‌ر چه‌نده هه‌زیزی [مه‌لامسته‌فا] له‌ ولآته‌کانی «سه‌قه» و «فه‌یز و لاله‌گی» و «بانه» دا خه‌ریکی ئیش بوون و ئه‌و خه‌تانه رووبه‌رووی ئه‌وان کرابوو‌ه‌وه، به‌لام له‌ راستیدا له‌ ماوه‌ی بوونی حوکومه‌تی دیموکراتی کوردستان و چوونی مه‌لا بۆ ئه‌و ولآته، زۆرتر پینشکه‌وتن و شه‌ره‌ زله‌کانی ئه‌و ماوه‌یه هه‌ر به‌سه‌ر شانی ئه‌مانه‌وه بوو، ئه‌مان بوون که بیوون به‌ مایه‌ی هه‌زیزی هه‌ره‌ زلی حوکومه‌تی دیموکرات، به‌لکو تیشک و شه‌وقیک بوون که‌وتبوونه ئه‌و ناوه‌وه.

به‌ هۆی شه‌ری گه‌وره‌ی دووه‌مه‌وه تیران له‌ هه‌مو‌لایه‌که‌وه پری بیوو له‌ ئینگلیز و ئه‌مه‌ریکا و روس، شه‌ر دوایی هاتبوو پینوست بوو ئه‌مانه به‌ پینی په‌یمانی خویان له‌ تیران ده‌رچن. له‌ تشرینی دووه‌می ۱۹۴۶دا بیار درا که ئینگلیز و ئه‌مه‌ریکا له‌ شیمالی تیرانه‌وه له «تیران» ده‌رچن، روس‌یش له‌ ئازره‌بایجان بکشیتته‌وه و بگه‌رتته‌وه بۆ ولآتی خۆی.

که ئه‌مان ئه‌م برباره‌یان دا، ئیشی حوکومه‌تی «قازی محمه‌ده‌د» رووی کرده‌ سه‌ر و لێزی، که ئه‌و وای لێهات دیاره‌ چۆنه‌تی کاروباری به‌رزانیه‌کانیش په‌رده‌به‌کی تری به‌سه‌راها‌ت. تا ئه‌و وه‌خته ئه‌مان له‌ حوکومه‌تی کوردستانا رایان ئه‌بوو‌ارد و حوکومه‌تی تیران به‌ هه‌یج جوړ رنکه‌ی قسه‌ی نه‌بوو، ئه‌وا ئیسته‌ تیران ولآتی [سابلاخ] و حوکومه‌تی کوردستان دانه‌گرتت و ئه‌مانیش به‌راه‌به‌ر به‌ حوکومه‌تی تیران دیاره‌ بینگانه‌ن، تیران ئه‌توانی پینان بلنی له‌ ولآتما مه‌بێ! له‌سه‌لاشه‌وه حالی خه‌رقیان ئه‌وه‌یه که چاومان پینکه‌وت!

«مه‌لامسته‌فا» له‌به‌رئه‌مانه هه‌تای ولآتی سابلاخی به‌جیه‌تشت و گه‌راهه‌وه بۆ ناوچه‌ی

«سه ندوس» و «نه خه ده»ی کرده‌وه به شونتیی خۆی و تهلگرافیکیشی بۆ «قه‌وامولسه‌آئنه»ی سه‌روژی وه‌زارته‌ی تیران لێدا و پیرۆزیایی ئه‌وه‌ی لێکرد که ولآئه‌که‌یان له‌ نه‌یروه‌ کانی بیگانه‌ پاک بووه‌وه و تایا ده‌رجوون. [قه‌وامولسه‌آئنه] وه‌لامی تهلگرافه‌که‌ی به‌ زمانیکه‌ شیرین دایه‌وه و داوای ئه‌وه‌ی لێکرد که بچیت بۆ [تاران] و به‌ دنیایی هه‌ر قسه‌ و باسیکه‌ هه‌یه‌ له‌وتدا بیکه‌.

که‌ ئهم وه‌لامه‌ هاته‌وه‌ و لهم قسه‌یه‌ تیگه‌بشتن. سه‌لا کۆنگره‌ به‌کسی له‌ «شیخ نه‌حمده» و نه‌فسه‌ره‌ کانی لای خۆی و پیاوه‌ گه‌وره‌ کانی [سه‌رزانی] دروست کرد و لهم رووه‌وه‌ که‌وته‌ قسه‌ کردن. ناخر به‌ریاریان هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ بچیت بۆ [تاران] و له‌ که‌یز و به‌ین تیگه‌. له‌ملاشه‌وه‌ هیزی [به‌رزان] ناگاداری شوین و جینگه‌ی خۆیان به‌ هه‌موو رووبینه‌ که‌وه‌ بکه‌ن.

ئه‌مجا له‌ ۱۹۶۷/۱۲/۱۱ دا خۆی و میرحاج، عیزه‌ت عه‌بدولمه‌زیز، نوری نه‌حمده‌ی ته‌ها، خالید به‌گی ززاری، محمه‌د ئه‌مین میرخان، جه‌میل ته‌وفیق بامه‌پرنی. به‌ری که‌وتن و چوون بۆ [تاران]. له‌وئ بوون به‌ میوانی حوکومه‌ت و به‌ هه‌موو جزر ریزبان لێگیرا. «ره‌زمنارا» ره‌ئیسێ ئه‌رکانی نه‌یروی تیران بوو، چاویان پینی که‌وت. ملامسته‌فا [قه‌وامولسه‌آئنه] و شای دیدنه‌نی کرد. له‌پاش مانه‌وه‌ی چه‌د رۆژنیک ناخر به‌ریاری حوکومه‌تی [تیران] له‌ گه‌لیا هاته‌ سه‌ر ئهم مه‌رجانه‌ی خواره‌وه‌.

۱- ئه‌گه‌ر به‌رزانیه‌کان بێن به‌ ته‌به‌عه‌ی تیرانی، تیران وه‌ریان نه‌گرن و له‌ده‌ور و پشتی [تاران] شوین و زه‌وییان بۆ دیاری ئه‌کا و دایانته‌ن به‌و مه‌رجه‌ چه‌ک فری بده‌ن.

۲- ئه‌گه‌ر خۆ بیانه‌وی هه‌موو له‌ تیران نه‌میننه‌وه‌، ئه‌و ۱۱۵ که‌سه‌ که‌ له‌لایه‌ن حوکومه‌تی [عێراق] وه‌ حوکم دراون به‌ناوی په‌نا به‌رانی سیاسیه‌وه‌ په‌نایان به‌ «ئیران» هیناوه‌، حوکومه‌ت له‌وانه‌ له‌ شونتیک دوور له‌ سنووری عێراق دانه‌نی.

۳- خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ش هه‌یجان ناکه‌ن، ئه‌بێ تا رۆژی ۲۲ کانونی دووه‌می ۱۹۴۷ که‌سیان له‌ تیران ئه‌مین و ئهم ولآئه‌ به‌جێ بێلن.

[مه‌لامسته‌فا] له‌پاش وه‌رگرتنی ئهم مه‌رجانه‌ چاوی به‌ [قه‌وامولسه‌آئنه] که‌وته‌وه‌ و له‌پاش دانیشتیکی باش پینی وت مه‌رجه‌کان هه‌موویان به‌جێن و له‌چاکه‌ی ئێمه‌ن، ئه‌میننه‌وه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ چه‌که‌ کانه‌مان بده‌ین به‌ ده‌سته‌وه‌، ئه‌مه‌یان تۆژی ورد بوونه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی؛ چونکه‌ باوه‌ری من، لاشم وایه‌ هه‌موو عه‌شره‌تی به‌رزانیش ئه‌وه‌یان به‌لاوه‌ چاک ئه‌بێ که‌ به‌و شوئنه‌ دا حوکومه‌ت بۆمان دیاری ئه‌کا دابنیشین، به‌لام تا ئه‌گه‌ینه‌ ئه‌و شوئنه‌، ئێمه‌ گه‌لی هه‌شایری تر هه‌یه‌ له‌سه‌ر زمانا که‌ دوزمنمان، ئه‌گه‌ر چه‌که‌مان پین ئه‌بێ ناتوانین به‌ناویان تێ په‌رین. که‌وابوو بئوسته‌ ئێمه‌ چه‌که‌ کانه‌مان پین تا ئه‌گه‌ینه‌ ئه‌و شوئنه‌، بۆ ئه‌وه‌ خۆمانی پین بیارێزین. که‌گه‌ بشته‌نه‌ جێ ئه‌و به‌خته‌ نه‌یده‌ین به‌ده‌سته‌وه‌!

[قه‌وامولسه‌آئنه] ئهم قسه‌یه‌ی په‌سه‌ند کرد و ره‌زمناراش پشتیوانی قسه‌که‌ی کرد، له‌سه‌ر ئهم ئه‌ختیار له‌یه‌ک جیا بوونه‌وه‌ و [مه‌لامسته‌فا] و هاوڕێکانی گه‌رانه‌وه‌ بۆ رلآتی «سندوس» بۆ ئه‌وه‌

هه‌شهره‌تی [به‌رزان] به‌رن و بچن له بناری [تاران] خه‌ریکی کشت وکال بن و چه‌که‌کانیان به‌بن هه‌اره‌ق بدنه‌ به [قه‌وام‌ولسه‌لته‌نه] و حوکومه‌تی تیران!!

له‌مه‌لامسته‌فا -م- پرسی که‌دنگ وابلأو بیووه‌گۆیا له‌وه‌خته‌دا که‌تیوه‌چوون بۆ [تاران]، چه‌ند نه‌فسه‌ریکی تیرانی وه‌کو بامته‌له‌لای [شیخ‌ئه‌حمه‌د]ی براگه‌وره‌ماونه‌ته‌وه‌تا تیوه‌نیشتان له‌که‌وئ به‌باریکا.

وتی که‌س نه‌ماوه‌ته‌وه‌و که‌سمان گل نه‌داوه‌ته‌وه‌، به‌لکو به‌بن قسه‌تیمه‌چوین بۆ «تاران». وتم له‌تیراناکا که‌یه‌کیکیان به‌رچنگ که‌وت ئه‌یگرن و به‌ره‌لای ناکه‌ن، به‌تایه‌تی به‌کیکی وه‌کو تۆ که‌به‌و جزوه‌به‌ئاسانی که‌وتیویته‌به‌رده‌ستیان چۆن نه‌یانگرتیت؟

وتی رنک‌ویکی هیزی [به‌رزان] بوو به‌هۆی نه‌گیرانی نیمه‌هه‌موو کاتیک حوکومه‌تی [تاران] ده‌نگ و باسی نه‌یرو و هیزی به‌رزان و هه‌رته‌گرت، به‌ئه‌ندازه‌ی سه‌ری ده‌رزیه‌ک بنی هیزی و سستی له‌وانه‌وه‌به‌رگۆی بکه‌وتایه‌خیرا تیمه‌ی ته‌گرت، هه‌رچه‌نده‌له‌لایه‌که‌وه‌به‌هه‌موو جزو خزمه‌تیان ئه‌کردین، له‌عه‌ینی وه‌ختیشا به‌بن ته‌وه‌گۆیا تیمه‌بزانین ده‌ست‌نیشان کرابووین بۆ ته‌وه‌ته‌گه‌ر بن هیزی‌ه‌ک له‌ولا هه‌ست بکه‌ن له‌ملاوه‌تیمه‌بگرن!

ئه‌مه‌قسه‌ی مه‌لا بسو که‌بۆی گیتی‌مه‌وه‌، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌هه‌ندی له‌نوسه‌ره‌به‌کر تگی‌راوه‌کانی تیرانی شانی خزیان هه‌لته‌ته‌کینن و ئه‌لین: «حوکومه‌تی تیران له‌به‌رته‌وه‌که‌ناوی بچن په‌یمانی نه‌یه‌ته‌سه‌ر، له‌به‌رته‌وه‌بوو که‌ده‌ستوری گه‌رانه‌وی [مه‌لامسته‌فا]ی دا له‌تاران ته‌یه‌یشته‌وه‌، به‌شانا‌زی‌وه‌ته‌م قسه‌یه‌ته‌که‌ن و ته‌وتانوته‌ئه‌ده‌ته‌پال مه‌لامسته‌فا که‌گۆیا ته‌وه‌په‌یمانی خۆی به‌رتوه‌نه‌برد. له‌گه‌ل ته‌وه‌دا چاو له‌وه‌ته‌پۆشن که‌هه‌موو ده‌میک کاربه‌ده‌سته‌کانی حوکومه‌تی تیران په‌یمان شکاندنیان به‌لاوه‌وه‌کو ئاو خوارده‌نه‌وه‌وابوو!»

قسه‌ی ده‌وری زووتر ناگیتی‌نه‌وه‌، ته‌نها ته‌وه‌ئه‌لین: که‌له‌ده‌وری سه‌ره‌تای پادشایه‌تی «ره‌زاشاه‌دا» به‌چ جزو سه‌رۆکه‌هه‌شایه‌ره‌کانی کوردیان له‌ولاته‌کانی کوردستانی تیران ته‌گرت و ته‌یانناردن بۆ «قسه‌ری قه‌جره‌». به‌زمانی شیریتتر له‌هه‌نگوین ته‌چوون به‌لایانه‌وه‌و یه‌که‌به‌که‌به‌سویند و به‌قورئان خواردن راویان ته‌کردن و پاشان نه‌سوین له‌مه‌یدانا ته‌ما، نه‌به‌یمان و په‌یمان نه‌شکاندن! که‌چی نووسه‌ره‌به‌کر تگی‌راوه‌کان ئیسته‌ئه‌لین: بۆیه‌حوکومه‌ت ده‌ستوری مه‌لای دا، له‌به‌رته‌وه‌که‌ناو نه‌برئ به‌پیمان شکینه‌را! ئای له‌م قسه‌یه‌چه‌ند زله‌!؟ ئای ته‌وه‌سه‌رده‌مه‌که‌گورده‌کانی په‌یمان و به‌قسه‌ی خۆش بانگ ته‌کرد و پاشان ته‌یخسته‌ [قسه‌ری قه‌جره‌] وه‌تا ته‌مردن، ته‌وه‌خته‌بۆچ په‌یمان شکاندن له‌کایه‌دا نه‌بوو!؟ واه‌له‌باسی «مه‌لامسته‌فا» دا په‌یمان نه‌شکاندنیان کرد به‌گورزی ده‌ستیان!

ره‌نگین ته‌وه‌نوسه‌رانه‌ته‌وه‌ریگه‌یه‌بۆ کاربه‌ده‌سته‌کانی تیران پاک بکه‌نه‌وه‌که‌بلین: «ئه‌مه‌سیاسه‌ته‌وه‌هر رۆژیک به‌باریکا هه‌لته‌سوورئ. ته‌وه‌رۆژه‌سیاسه‌ت ته‌وه‌ی ته‌وست، ته‌م

رؤزه‌ش په‌یمان نه‌شکاندن ئه‌می ئه‌ی!..».

له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌مجۆره نووسه‌رانه ئه‌بن ئه‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ی ئیران وه‌کو «هوشتر مورخ» و‌ابن؛ که یئێ بووترئ وه‌ره باربه‌ره، ئه‌لئ من بالدارم، بالدار چون بار ئه‌با؟. که یئێ بلئین که‌واته وه‌ره «دان» بخۆ، ئه‌لئ چارتان لئ نیه من وه‌کو حوشتر وامه، حوشتر چون دان ئه‌هه‌و!..».

ئه‌وانی ئه‌و سه‌مه‌ریه لئێ رووداون! که پشان بوترئ ئه‌گه‌ر به‌ته‌نگ په‌یمان وه‌ن بزچ له‌گه‌ل کورده‌کانی ده‌وری [زه‌زاشا] دا واتان کرد؟. ئه‌لئین ئه‌وه سیاسه‌ته و له‌سیاسه‌تا په‌یمان شکاندن نیه. ئه‌گه‌ر بلئین: ئه‌ی چون مه‌لامسته‌فا ئیزن درا له‌تاران گه‌را!.. سه‌وه ئه‌و سیاسه‌ته له‌وتئد بۆ له‌کاره‌بره‌ا؟. ئه‌لئین: ئای! په‌یمان له‌به‌ینا هه‌بوو، چون بئ په‌یمانئ ئه‌کرئ!..».

له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شا که‌ته‌ک ئه‌زانئ قۆزاغ له‌کوئته‌ا! گه‌رانه‌وه‌ی [مه‌لامسته‌فا] له‌تاران له‌به‌رته‌وه نه‌بوو که په‌یمانان پندابوو، به‌لئکو له‌به‌رته‌وه بوو که ئه‌و رؤزه‌ی کورده‌واری ئه‌و ولاته له‌هه‌موو لایه‌که‌وه جۆشی ئه‌خوارد... له‌به‌رته‌وه بوو که ره‌شید به‌گ و نوری به‌گی هه‌رکی له‌ ولاته‌کانی مه‌رگه‌وه‌ر و ته‌رگه‌وه‌رپدا به‌ دوو هه‌زار پیاوی پرچه‌که‌وه راوه‌ستا بون. هه‌شره‌ته‌کانئ «زه‌رزا» و «مامشئ قادری» به‌ینی «شنۆ» و «ئاراس» بان به‌تفه‌نگ ته‌نبوو. شوکا که‌کان به‌ دوو هه‌زار و پینجسه‌د تفه‌نگه‌وه له‌ولاوه له‌پارزبابون. عومه‌ر شاخای خالیبا. ئاخای جه‌لالئ به‌ دوو هه‌زار تفه‌نگئ پریشه‌که‌وه ئه‌و ولاته‌ی گرتیو. له‌ملاشه‌وه به‌رزانیه‌کان خۆیان به‌هه‌موو جۆره هیزنکه‌وه وه‌کو تیشه‌کی تفه‌نگ راوستابون.

ئه‌مانه‌بوون حوکومه‌تی ئیرانیان ناچار کرد به‌وه که «مه‌لامسته‌فا» بگێرته‌وه، بۆ ولات، نه‌وه‌ک په‌یمان نه‌شکاندن وه‌کو نووسه‌ره‌کان ئه‌بلئین!.. ئه‌وه‌نده هه‌یه‌ پیاو که ده‌ستی دا به‌نووسینی کاره‌سات، یا ته‌ئربخینه‌که‌وه زۆر حه‌یفه‌ راستی و حه‌قابه‌قه‌کان بکا به‌ ژئیر لیه‌وه و ئه‌وه‌ی رووکه‌شه ئه‌وه بخاته به‌رچاو. ئه‌گه‌ر ئه‌و وا بکا، پاشه‌ رۆژ راستیه‌که ده‌رته‌خا!

ئه‌مه‌و دیسان شتیکی تریش هه‌یه:

کاربه‌ده‌سته‌کانئ ئه‌و رؤزه‌ی ئیران - وه‌کو هئ پشینه‌کانیان - ئه‌چوون هه‌نائئ له‌کورده‌کانیان هه‌له‌خه‌راند و به‌هیزی ئه‌وانه‌وه ئه‌چوون به‌گژ مه‌لامسته‌فا - دا و له‌راستیشدا ئه‌گه‌ر ئه‌وانه نه‌بوونایه، نه‌بروی ئیران هه‌روا به‌و ئاسایه‌کاری خۆئ له‌گه‌ل مه‌لادا ئه‌به‌رته‌وه.

تا ئه‌و رؤزه‌ که ئیشیان به‌جۆره کوردانه هه‌بوو، به‌وه شانیان به‌رز ئه‌کرده‌وه که ئه‌مانه «شا دۆستن!» و هه‌زار و یه‌ک په‌یمانان ئه‌دانئ!.. له‌پاشا که ئیشئ حوکومه‌ت له‌گه‌ل مه‌لادا به‌ک لایئ بووه‌وه، نه‌په‌یمان له‌کایه‌دا ماو ئه‌وه‌ زمان خۆشیه له‌ناوا ما!

به‌پینچه‌واته‌ئ ئه‌وه نووسه‌ره به‌کرنگه‌راوه‌کان وه‌ختئ قه‌له‌میان ئه‌خسته سه‌ر کاغه‌ز بۆیان و باسیانیان ئه‌کرد ئه‌یانوت: «ئه‌مانه قازانجیکیان نه‌بوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده بوون - به‌ته‌هه‌بیری خۆیان - سیاهی له‌شکر بوون!..» ئه‌م چه‌ند وشه‌یه هه‌موو خه‌لات و به‌راند و په‌یمان که‌یان بوو که پشیمان ئه‌درا!.. نووسه‌ره‌کان به‌جۆره حه‌قابه‌ق ده‌رته‌بێرن. به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌مجۆره قسه

کردنانه یان بن گومان گوتی نهو کوردانه نه زپرتنگیتنه وه که نهو روزه بو «باره قهالله یه کی روت، دابوویانه پال کار به دهسته کانی شیران و له پاشیشا شهو په له ره شه یان نوسان به ناو چه وانی خویانه وه!». همه تو له ی خزمه تکردنی بیگانه به.

«مه لاسته فا» که گه راپه وه له تاران و گه بشته وه ناو بهرزانیه کان، له پاش قسه و باس بپراری شه ریاند! له گه ل تیرانا، ناوچه ی شه ریان له «نه خه ده» و «جلدیان» وه گواسته وه بو شاری «شنو» و شنویان کرد به مهر که زی قیاده، له ولاشه وه له گه ل زیرویه گ و تایه رئاغا و ره شید به گی مه ندی به گ - که نه مانه له هه شه ره ته کانی شوکاک و هرکی و سهره بهرزان بیون - ده میان گه بشته به ک و بپراریان هاته سهرته وه که نه وان له قوئی «ورمن» وه و نه مان له ملاوه وه کو سنگ راهه ستن و نه گه ر «تیران» په لاماری دان بچن به گزیا.

ساوه به کسی پسن چوو به سهر گه رانه وه ی مه لاسته فا دا و هیچ دهنگیتی نه بو، [قه واملسه لته نه] تیگه بشت که مه لاسته فا گوتی خوی لته و شاند و ته فره ی دا! سهرگوزه شتی زوی و کۆتره که ی که وه ته وه بیر که نه ئی: جارنک رنویه ک کۆترنکی گرت. کۆتره که وتی نه گه ر جارنکی خۆم نه که م خورام. به رنویه که ی وت: «ئه ری مام رنوی بی قهوی نه بی، پرسیار هیچی تندا نییه، له پیش شه وه دا نۆشم که ی نه مه وی لیت بهرسم جه نابت خه لکی کام ولایت؟». رنوی ده می هه لته یاپه وه وتی «بانه... هه ر که وتی [بانه] کۆتر له ده می هه لته ی و دای له شه قه ی بال و لئی دا روشتا!.

رنویه که له دوو سهره وه سهری نه کرد و جینگلی نه دا و نه بوت «ناخ» نه گه ر نه مجاره به ره لم که و ته وه به بی بلیم شاریازیریم، شاریازیریم. ا. ا. دانشی بوی چیر نه کرده وه (ا). له مجا حوکومه تی [تاران] به هوی [قه واملسه لته نه] و ره زمثاراوه له ۱۱ شویاتی ۱۹۴۷ دا فرمانی ده رکرد که په لاماری له شکره کانی «بهرزان» و شوکاک و هرکی له [ورمن] و ده شتی «سندوس» و شنو بدری و چه کیان لئ بستیرته وه و خۆشیان له ناو بهر ن.

له شکرینک له ژنر فرمانده یی «سه رتیب زه نگه نه» له ده وره یی «ورمن» وه بز دولی «قاسملو» به ری خرا بو سهر زیرویه گ و تایه رئاغا بو شه نه به لئ نه مانه بگه ن به بهرزانیه کان. له شکرینک له ژنر فرمانده یی «سه ره ننگ نه نساری» له سابلاخه وه بو گرتی نه خه ده. له شکرینک له ژنر فرمانده یی ره ئیس شه ول «کلاشی» دا بو گرتی قه لای «په سوئی». له شکره ی هه شایری مه نگور و سامه ش له ژنر فرمانده یی «به هادوری» دا بزسه ر مه لاسته فا و بهرزانیه کان و بو ده وره یی «خانه».

نه م له شکرانه به هه موو هیزنکی هه وایی - فرۆکه - [تۆپ] و [ده بابه] و مه تره لۆز و جبه خانه ی حوکومه تی وه که وته په لاماردان - له ۲۱ شویاتی ۱۹۴۷ له شکره ی سه رتیب زه نگه نه له دولی «قاسملو» له گه ل نه بری زیرویه گ و شوکاک دا که وته شه رپه وه. له گه ل شه وه دا که فرۆکه و تۆپ و

ده‌بابه‌ی حوکومت وه‌کو بارانی به‌هار گولله‌ی نه‌باراند، چه‌ند رۆژێک نه‌و شه‌ره‌ی دریزه‌ی کیشا، له‌ئاخر رۆژه‌لائی نه‌و ناوچه‌یه‌ له‌ده‌ست نه‌یروی حوکومت ده‌ره‌یترا و کده‌شتار و بریندار له‌هه‌ر دوولا زۆر بوو.

له‌م خه‌ته‌وه‌ ته‌مه‌ رویدا، به‌لام له‌ خه‌ته‌کانی تروه‌ سه‌یری سه‌ر واته‌کرا که له‌وانه‌ بن ئیترانه‌کان پشکه‌ون. به‌رزانیه‌کان له‌به‌ر نه‌وه‌ بتوانن که‌لک له‌ ناوچه‌کانی «مه‌رگه‌وره‌» و «ته‌رگه‌و» و وه‌رگرن و مه‌یدانی شه‌ریان فرواتر بن [ته‌گه‌یر] یان هاته‌ سه‌ر نه‌وه‌ که ناوچه‌کانی «به‌سوێ»، سو‌فیان، جلدیان» به‌جی بیلن و به‌ته‌واوی بنکه‌ی شه‌ر بیه‌نه «شنۆ».

که‌ نه‌مان له‌جیه‌جی کردنی ته‌م ئیشه‌دا بوون حوکومه‌تی [ئیران] که‌وته‌ خۆی و له‌شکرێکی پرچه‌کی له‌ژێر فه‌رمانده‌یه‌ی «سه‌ره‌نگ نسه‌الله نیه‌ساری» له‌ ۱۱ مارتی ۱۹۴۷دا له‌ورمێ وه‌ بۆ لای دوئی «ته‌نه‌رجایی» به‌رێ کرد بۆ نه‌وه‌ بتوانن «موان» داگیر کنن و بکه‌ونه‌ به‌ینی له‌شکری هه‌شه‌ره‌تی [ره‌شه‌ید به‌گ] و [نوری به‌گ] و هه‌شه‌ره‌تی به‌رزانه‌وه‌، که‌ هه‌شتن له‌گه‌ل له‌شکری هه‌شاپری شوکا‌کاکه‌وته‌ شه‌رێکی مردن و زیانه‌وه‌، له‌ئاخرا گه‌لێ ل شوته‌کانی نه‌و ناوه‌یان داگیر کرد و نه‌و ناره‌زوه‌ که‌ هه‌یانبوو، واته‌ به‌یه‌ک نه‌گه‌شتنی شوکا‌ک و «به‌رزان»، بزبان پشکه‌ات و ته‌نانه‌ت [نوری به‌گ] و [ره‌شه‌ید به‌گ] خۆیان دا به‌ده‌سته‌وه‌ و چوونه «ورمێ» وه‌.

له‌شکری «به‌رزان» نه‌و شوتانه‌ که‌ به‌ده‌ستیا نه‌وه‌ بوو له‌گه‌ل نه‌و. هه‌موو به‌لا ناره‌شا که‌ نه‌برابه‌ سه‌ریان، ناگاداری شوته‌کانی خۆیانیا ن نه‌کرد و گه‌لێ جارێش نه‌یروی ئیرانیا ن ته‌گه‌یرایه‌ دواوه‌ و گه‌لێ کوژراو و برینداریشیا ن ئه‌خستن.

ئیرانه‌کان که‌ سه‌ریان کرد تا ته‌م شوتانه‌ به‌ده‌ست به‌رزانیه‌کانه‌وه‌ بن له‌دانی کوژرا و بریندار به‌وولاوه‌ نه‌بن هیچ که‌لکیکی تر وه‌رناگرن، له‌به‌ر ته‌مه‌ عه‌لجاریان کرا. و بریاریان دا که‌ به‌هه‌ر جۆره‌ بووه‌ په‌لامارێکی شیلکانه‌ بده‌ن و ئیشیکی وا بکه‌ن که‌ نه‌و شوتانه‌ له‌ده‌ست [به‌رزان] یه‌که‌ن ده‌رێتن.

له‌ ۱۴ مارتی ۱۹۴۷دا له‌ژێر فه‌رمانده‌یه‌ی سه‌ره‌نگ نه‌نسه‌رێن له «قه‌لا چوخ» په‌لاماردا ن برده‌سه‌ری «ته‌رته‌». له‌ خواره‌وه‌ هه‌یزی سه‌ریازی نیه‌زامی و تۆب و ده‌بابه‌ و له‌سه‌ره‌شه‌وه‌ فرۆکه‌ که‌وته‌ کار. له‌گه‌ل ته‌م هه‌مووانه‌شا به‌رزانیه‌کان دلێزانه‌ هاته‌ ده‌ست و له‌هه‌ر دوولا کوشتاریکی زۆر په‌یدا بوو، له‌ نه‌فسه‌ره‌کانی ئیران «سه‌یید جه‌لالی ره‌حیمی» کوژرا و له‌ئاوایی «ته‌رته‌» شه‌ر ۷ که‌س. له‌ته‌نجاما به‌رزانیه‌کان بۆ شوێن قایمه‌کردن فیکریان هاته‌ سه‌ر نه‌وه‌ که‌ ده‌ست له‌لای شیمال هه‌لبه‌گرن و له‌ناوشاری «شنۆ» جیگیر ببن و روو به‌ جنووب په‌لامار بده‌ن که‌ ته‌م نه‌خشه‌یه‌یان دامه‌زراند و له «شنۆ» جیگیر بوون، شاری شنۆ کرا به‌شوێنیکێ. هه‌ره‌ به‌کاری جه‌نگی، مه‌لا به‌جۆرێکی ره‌سمی بلاوی کرده‌وه‌ هه‌ر که‌سه‌ به‌ ئیرانه‌کان نزیک بکه‌وته‌وه‌ به‌قسه‌، یا به‌نامه‌، یا به‌خه‌به‌ر و باس، تۆله‌ی خۆی زۆر به‌ خرابی نه‌یه‌یتته‌وه‌.

ته‌مجا له‌ ۱۵ مارتی ۱۹۴۷دا په‌لاماری «نالس و ته‌لۆس» ی ۱ - که‌ له‌لایان هه‌یزی ئیترانه‌وه‌

ره‌نئیس ته‌ول «کلآشی» به‌هم‌مو چه‌شته هیزنکی هه‌سکره‌وه له‌وی بو - له‌پاش شه‌پنکی مه‌ردانه، مه‌رکزی «نه‌لۆس» که‌وته ده‌ست به‌رزانیه‌کان، «کلآشی» سه‌رکرده‌ی نه‌یروی ئیتران کوژرا، ۹ سه‌ریاز بریندار بوو، ۹۶ که‌سیشیان لێ به‌دیل گرتن، فیشه‌ک و جبه‌خانه و خواره‌ده‌مینه‌کی زۆرشیان هینایه‌وه. له‌م ۹۶ پینجیان ته‌فسه‌ر بوون.

له‌ رۆژی ۱۷ مارت دا‌ نه‌یروی [ئیتران] له‌و ناوه‌دا به‌ریاریان دا‌ که‌ پشتیوانی له‌شکری مه‌رکزی «سۆفیان» بکه‌ن و به‌هه‌موویانه‌وه هیزش به‌رنه‌ سه‌ر به‌رزانیه‌کان. ئەم نه‌خشه‌یه‌یان جینه‌جین کرد و په‌لاماری خۆیانان دا. له‌ئه‌نجامی شه‌پنکی گه‌رما، نه‌یروی ئیتران دیسان هه‌یچی پێ نه‌کرا. سه‌رکرده‌ی له‌شکری پیاده‌ ره‌نئیس «ره‌زا قه‌ره‌یاضی» کوژرا و له‌هه‌ر دوولاش کوشتار و بریندار په‌یدا بوو. لێره‌شا به‌رزانییه‌کان گه‌لێ چه‌کی تریان له‌گه‌ل ۱۱ دیل - دا‌ ده‌ست که‌وت و سه‌رکه‌وتن.

که‌ ئیش گه‌یشته ئەم شویته و ته‌ماشاکرا نه‌یروی «به‌رزان» رۆژه‌رۆژ هه‌ر له‌سه‌ر که‌وتایه، سه‌رۆکی نه‌یروی ئیترانی ئەو ناوه «سه‌رتیپ فیوزی» نه‌خشه‌ی گۆپی و نه‌خشه‌یه‌کی تری دامه‌زران؛ نه‌خشه‌یه‌کی وه‌هاکه‌ به‌هه‌موو هیزنکیانه‌وه ئابڵوقه‌ی به‌رزانییه‌کان به‌دن و شونییان پێ ته‌نگ که‌نوه، هه‌ر هیزنکی هه‌وایی و تانکی و زرنلی - یش هه‌به‌هه‌مووی به‌خه‌رته‌ کار. له‌به‌رنه‌مه له‌ ۱۹ مارتی ۱۹۴۷دا‌ فه‌رمانی به‌هشکردنی ئەم نه‌یروانه‌ کرد به‌مجۆره‌:

۱- فه‌وجیک له‌ ژێر فه‌رمانه‌یه‌ی سه‌ره‌نگ نیساری له [موان] وه‌ به‌جێت بۆ «تیرگی وه‌زگا».

۲- فه‌وجیک له‌ ژێر فه‌رمانه‌یه‌ی سه‌ره‌نگ پرته‌وی بۆ داگیرکردنی «سلیوان» و یازیه‌دانی سه‌ره‌نگ نیساری.

۳- فه‌وجیک له‌ ژێر فه‌رمانه‌یه‌ی سه‌ره‌نگ فولاده‌ند له‌ دۆلی «په‌ره‌ندیز» وه‌ بۆ داگیرکردنی «ناخ بلاخ» که‌مه‌ره‌زه‌رد، کرکل، قوڵقوله‌ و بیژون» - وه‌.

۴- فه‌وجیک له‌ ژێر فه‌رمانه‌یه‌ی سه‌ره‌نگ سه‌جیدی له «نه‌فه‌ده» وه‌ بۆ داگیرکردنی «پیرناسر» و کێوی پادار.

۵- فه‌وجیک له‌ ژێر فه‌رمانی سه‌ره‌نگ بیگله‌ری دا بۆ پاراستنی دۆلی قاسملۆ، نه‌وه‌ک به‌رزانییه‌کان بچنه‌ ناویه‌وه.

۶- فه‌وجیک له‌ ژێر فه‌رمانه‌یه‌ی «هومایونی» دا بۆ پاراستنی به‌ینی [وورمن] و سابلاخ و بۆ نه‌بچرانی خه‌تی ئەو دوو شویته له‌ یه‌ک و بۆ پشتیوانی کردنی نه‌یروی «قاسملۆ» یش.

۷- فه‌وجیک له‌ ژێر فه‌رمانه‌یه‌ی «سه‌ره‌نگ ئەنساری» دا له «سۆفیان» وه‌ بۆ داگیرکردنی «نه‌لۆس» و ده‌رووره‌ی نه‌لۆس. ئەمانه‌ بیجگه‌ له‌ ده‌سته‌ی هه‌شایری [سه‌نگوپر و سامه‌ش] که‌ له‌ ژێر فه‌رمانه‌یه‌ی «به‌هادوری» دا بوون.

له‌م سه‌رده‌مانه‌دا که‌ ئەمان ته‌مجۆره‌ نه‌خشانه‌یان کیشا، [عه‌لی حه‌یجازی] یش له‌لایه‌ن

حوکومەتى ھىراقوھ لە قولى «زىنى شىخى» و «حاجى ھۆمەران» وە بە ھىزىنكى تەواوھە راوستابوو بۆ ئەو ئەگەر «مەلاستەفا» و ھىزى [بەرزان] بگەڕێنەو بۆ دیوى «عیراق»، ئەمەش لێرەو سەرى زىان پێ بگرتا.

ھەر بۆ ئەم کارقايمیە عەبدولئىلاھ و نوری سەھید لە ٢٢ى مارتى ١٩٤٧دا خۆیان گەبندە «حاجى ھۆمەران» و ئەوى پێویست بوو لەم رووھە زىنگەیان بۆ «عەلى حىججازى» دانا. ئەمە و دىسان بە قسەى راپۆرى تێرانى کان، حوکومەتى ھىراق لەو سەردەمانەدا ھەموو مانگى ٣ ھەزار دینارى ھىراقى تەرخان کردبوو بۆ «شىخ رەشىد»ى بىر دۆست کە ئەویش بە ھىزى ھەشایرى ئەو ناوھ و مەردانى خۆیەو، ھەموو دەمى ئامادەیی بەگۆرا چوونى مەلاستەفا پێ. لە ٢٤ى مارتى ١٩٤٧دا کە لە قولى تێرانەوھ شەب لە جۆشى گەرمى دا بوو، «فەیزوللاھ مایونى» سەرلەشکرى نەىروى تێران لە «حاجى ھۆمەران» لەگەڵ «عەلى حىججازى» چاویان بە یەک کەوت. عەلى حىججازى بىرارى دا بە دوو فەوجى سەربازى عىراقى - کە لە باقسىیان و مێرگەسور - ن، بە ھەموو چەکیکیانەوھ لەگەڵ ١٢ برۆکەدا لە ٢٤ سەعات بیانھێننە قولى «حاجى ھۆمەران» و بەرەستى مەلا - یان پێ - بکا.

لەخەتى ھىراقوھ ئەمە کرا، ئەمجا لە خەتى سنوورى تورکیاشوھە لە دەربەندى «بنارد» بە ھۆى حوکومەتى [تورکیا] ئەو ئەویش قايمکرا، ئەمەش بۆ ئەو ک ئەو ک مەلا لەو خەتەوھ بەیتە خاکی تورکیا. ٣ فەوجى تورکی، ئەو ناوھى تەنبەوھ، بە کێک لە کێوھ کانى «دالائىبراغ»، بە کەن لە دەربەندى بنارد، بە کێکش لە بەرانبەر «نێرگى و رەزگا»وھ کە لەملاوھ فەوجى سەرھەنگ نىسارى - یشى لێ بوو.

ئەم تەرتىباتانە ھەموو بۆ ئەو کران کە ناوچەى دەسلاتى ھىزى «مەلاستەفا» بە تەوى تەنگ بکەنەوھ و بە ھەر جۆر بووھ بتوانن بە زىندووھەتى یان بە سەردووھەتى بىخەنەگىر.

بەمجۆرە ئەم نەخشانە کێشرا و لە عەینى رۆژى ١٩ دا نەىروکانى نىسارى و پرتەوى کەوتنە ئەنجامدانى فەرمانى خۆیان و شەرىنكى قورس لەگەڵ بەرزانیەکانا دەستى پێکرد و لە «سلىیان» گەبشتنە یەک و بۆلاى «نێرگى و رەزگا» بەرى کەوتن. لێرەدا لەشکرى [بەرزانى] گیانابزىھە کسى مەردانەیان ناونە و گەلێ کوشتار و برىندار لە دەستەى نەىروى تێران کەوت. لە بەرزانیەکان ٦ کوژراو و ١٢ برىندار روویدا. شەرى ئەم خەتە تا ٢٥ى مارت درۆزەى کێشا.

لە ٢٦ى مارتى ١٩٤٧دا شەرى «خلىج و ئۆرست» دەستى پێکرد، لەم شەردا تێرانى کان، بە جەرگىنكى قايمتەر لە پۆلاوھ ھاتنە مەیدانەوھ. دەستەى پێشمەرگە بەبێ ئەو کۆلە مردن بکەنەوھ پەلامارى خلىج و ئۆرست - یان دا، نەىروھ کانى تریش لە پشتیانەوھ بە گىیا، و دل پشتیوانیان ئەکردن، لە سەرەوھ فرۆکە بۆ بۆمباھابىشتن لە واشە و ھەلۆ تیزتر بووا. دەبابە و زىللى و نۆبى کێوھەلکەنى کێوى بۆ پێشکەوتن و گوللە ھاویشتن، ھەناسە لە شوێن ھەناسە لە کازا برون. دەستەى ھەردوولا بۆ شکانى یەکتەر لە شىرى برسى، برسى تر بوون. لە ئەنجامى ئەم شەردا

تاکی تەرازوی «بەرزان» قورس تر بوو، له نه‌یروی ئیترانی دوو ئەفسەر «سەبید محەمەدی ئیمامی» و «هافنی» له گەل سەربازنکی بێ شومارا له «ئۆرست» کوژران. ئەفسەر [جەهان پاک] و ۱۵ سەربازیش به دیل کەوتنە دەست بەرزانییەکان له گەل گەلنی جەبەخانە و خوارده‌مەنیکی زۆردا، سێ فڕۆکەشیان له کار خست. له لەشکری بەرزانییش ۲ کوژراو و چەند بریندارنیک روویدا.

لەم کاتەدا فەوجی سەرھەنگ مەجیدی ـ ش گەبشت، ئەویش به تۆپ و زرنلی جەنگیی و بەشە فڕۆکەیی خۆیەوه داپە پال ئەو نه‌یروی ئیترانە، که له شەرا بوون مەبەستی ئەمان ئەوه بوو که ئیشیکێ ویا بکن «پیرناسر» و کیتی «پیردار» له دەست بەرزانییەکان بستی؛ بەرزانییەکان لەشکرە کەمی پیشوو شەکه‌تی کردبوون، که ئەمانەش هاتن دایانە پالیان له وانە بوو بشکین، بەلام مەردانە خۆیان کۆ کردووه، هەرچەندە کیتی پیردار ـ یان دا بەدەستەوه بەلام به جوژنیک که کاروباریان تینگ نه‌چی، لەسەنگەرنکی ترا به هێمنی خۆیان دامەزراندەوه، لەم شەپەشدا ئەفسەر «رەئوفی» له نه‌یروی ئیتران له گەل ۱۸ سەریازدا بریندار بوون و کوژراویش گەبشتە ۲۵. له بەرزان ۶ کوژراو و ۱۱ بریندار روویدا.

بەلنی کیتی پیردار ـ یان دا بەدەستەوه. ئەوئەندە هەبوو ئایا چۆن درا بەدەستەوه؟. ئەمە لەسەر شایەتی دوژمن که بزبان ئەدا:

هیزی ئەو شوئەنی ئیترانی هەمووی رووی کردبوو «پیردار»، تەماشائە کەن وەکو باران، گوللەیان بەسەرا دیتە خوارووه، ئەمانیش لەهەر چوار لای کیتو کەوه بینیان پیتو ناوہ بۆ پیشکەوتن و هیچ کۆ لەو گوللانە ناکەنەوه. به تاییەتی [دەبابە] و زرنلییەک سنگ ئەنێن بۆ پیشەوه و هەر ئەرژن، لەولاشەوه گوللە باران هەر هەبە.

لەم شوئەندا بەرزانییەکان بۆ ئەوه سەنگەرە کەی تر قایسکەنەوه، کشابوونەوه بۆ ئەولا، تەنھا تاقە بەرزانییەک مابوووه له سەنگەرە کەدا و ئەو تاقە کەسە بوو که ئەو هیز شەیی ئەبردە سەر ئەو هەموو هیزە ئیتران. ئەو تاقە بەرزانییە شوئە کەیی خۆی ئەدا بەدەستەوه و له شەپکردن ئەکەوت تا دەبابە که چوو بەسەریا و به رەوڕەوی دەبابە که شەهید بوو.

شوئتی دووسەد گوللەیی ئەم تاقە بەرزانییە بەدەبابە کەوه بوو، هەر دوو چراکانی ورد کردبوو، گوللە هاوئێی زرنلییە کەیی کون کون کردبوو، تۆپنیک له گەل ئەو هیزە دابوو، گوللەیی ئەم تاقە «بەرزانی» ییە بەدرئێزایی دا بروی له ناوہ پاستی لوولە تۆپە کە و، تۆپە کەیی له کار خستبوو!

ئەمەبوو گیانەختکوردنی «بەرزانی» لەشەپی ئیتران، خۆبشی ئەدا بەدەستەوه تا ئاخەر تنۆکی خوئینی لەرنیگەیی قەومیەتی خۆیا لەژێر رەوڕەوی «دەبابە» ی دوژمن بەخت کرد.

روژی ۲۹ی مارت فەوجی سەرھەنگ فولادوئەند که بۆ «پەرەندیز» دانرابوو به رێ کەوتن و گەبشتنە دەروەرەیی «ناخ‌بلاخ». لەروژی ۳۰دا کەوتە شەپەوه، بەرزانییەکان دلێرانە بەرەنگاریان بوون و بۆ پاراستنی شوئین و جیگای خۆیان کۆششیان ئەکرد. لەوانەبوو که نه‌یروی [ئیتران]

بشکنیت، لهوکاته‌دا فه‌ماندرا به‌هیزی هه‌وایی به‌تانگی و زرئلی جه‌نگیی، که ده‌وایش بکه‌ونه‌وه ئی‌شه‌وه، گولله‌ تۆپ و مته‌رله‌وز و بۆمبا وه‌کو بارانی به‌هار هه‌موو شیو و دۆل و کلاوه‌کانی‌دا گرت، به‌هزی ئه‌م هه‌موو هیزه‌ ناگرتنه‌وه‌ توانیان له‌پاش زیانگی زۆر شه‌و شوئنه‌ له‌ده‌ست به‌رزانیه‌کان وه‌ربگرن و، به‌رزانیه‌کان بۆ ئه‌وه‌ کوشتاری که‌متر بده‌ن بده‌سته‌وه‌ شوئنه‌کانیان به‌جه‌نیش‌ت و گه‌رانه‌وه‌ دواوه‌. له‌م شه‌ره‌دا له‌ نه‌یروی ئیران ئه‌فسه‌ریک - تاج‌ فه‌ر - و دوو سه‌ریاز برینه‌دایوون و ۱۶ سه‌ریازیش کوژران. له‌به‌رزان ۸ کوژرا و ۱۲ برینه‌دار بوو.

که‌ به‌رزانیه‌کان پشتاویش‌ت گه‌رانه‌وه‌ و نه‌یروی شیران «قولنوله‌» و «که‌مه‌ره‌زه‌رده‌» و شه‌و ناوانه‌یان داگیرکرد، به‌ینی پشوو فه‌وجی سه‌ره‌نگ ئه‌نساری و سه‌ره‌نگ هه‌فاری - یش‌داپانه‌ پال ئه‌و نه‌یروانه‌ و فرۆکه‌ و زرئلی و تۆپی هه‌موولایه‌کیشیان به‌جاری بوون به‌یه‌ک و له‌ ۲۵ی نیسان‌دا به‌ کۆمه‌ل، هیزشیان هینایه‌ سه‌ر به‌رزانیه‌کان، ئه‌م له‌شکره‌ زۆره‌ له‌ئێسه‌ سییه‌ری شه‌و هه‌موو هیزه‌ ئاسمانیه‌دا هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو پیش‌ت ئه‌که‌وتن. به‌رزانیه‌ نه‌به‌زه‌کان له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو هیزی دوژمه‌دا، له‌گه‌ل شه‌وشدا که‌ ناوچه‌ی شه‌ری - شیان ته‌نگ کرابوووه‌، هه‌ر مه‌ردانه‌ و دلێزانه‌ سنگی خۆیانیان ئه‌نا به‌گولله‌وه‌ و له‌شوئنی خۆیانان ئه‌چه‌قین.

که‌ له‌ولایه‌وه‌ بۆمبا بارانی فرۆکه‌ و له‌لایه‌که‌وه‌ هازه‌ی گولله‌ی تۆپ و پیشکه‌وتنی زرئلی و ده‌بابه‌ زیاتر هیزی ئه‌سه‌ند، ئه‌مان ناچار بوون به‌وه‌ که‌ «ئه‌لۆس» و «سنگیان» به‌جه‌نیش‌ت و خۆیان بکه‌به‌نه‌ «گه‌لاس» و ئه‌و ناوه‌ به‌ته‌واوی چۆل بکه‌ن.

له‌ولاشه‌وه‌ هیزی هه‌شایری مه‌نگور و مامه‌ش - که‌ له‌ئێسه‌ فه‌مانده‌یی به‌هادوری - دا بوون - له‌گه‌ل هه‌ینی فه‌وجی به‌هادوری‌دا له‌گۆنده‌کانی «تازاس و ناناس» هیزشیان بده‌سه‌ر له‌شکری دیموکرات - که‌ له‌ئێسه‌ فه‌مانده‌یی زیرۆیه‌گ و تایه‌رئاخا بوون - له‌وه‌ هیزش‌ه‌ی ئه‌وانیشاکیوه‌کانی «دۆلی» له‌ده‌ست به‌رزانیه‌کان ده‌رچوو، له‌شکره‌ که‌ی «زیرۆیه‌گ» و «تایرئاخا» روو به‌ «سێ ئاوان» گه‌رانه‌وه‌ بۆ دواوه‌ و له‌ «گه‌لاس» له‌گه‌ل به‌رزانیه‌کان یه‌کیان گرته‌وه‌.

ده‌وره‌ی شه‌ر له‌ده‌وری به‌رزانیه‌کان هه‌ر ته‌نگه‌ر ئه‌بووه‌وه‌، رۆژه‌ی رۆژ نه‌یروه‌کانی [شیران] زیاتر یه‌کیان نه‌گرته‌وه‌، ئه‌م یه‌ک گرتنه‌ی ئه‌وان ئه‌بوو به‌زیاده‌ هیزتک بۆیان و شه‌بوو به‌مایه‌ی بچوک کردنه‌وی مه‌یدانی شه‌ری ئه‌مان. فرۆکه‌ و تۆپ و ده‌بابه‌ و زرئله‌کان به‌ هه‌موو سووکایانه‌وه‌ هیزشیان هینایه‌ سه‌ر «شۆ» - که‌ مه‌رکه‌زی جه‌نگ و فه‌مانده‌ی به‌رزانیه‌کان بوو - هیزی حوکومه‌ت له‌لایه‌ک و هیزی مه‌نگور و مامه‌ش له‌لایه‌ک. [به‌رزان]ی دلێز به‌ینی ترس چه‌ند رۆژیک له‌ئێسه‌ ئه‌م ناگرباران و گولله‌ و بۆمبا بارانه‌دا خۆی راگرت و شیرانه‌ جه‌نگی کرد. سه‌ریاری ئه‌مانه‌ش «موساخانی زه‌ره‌» به‌ خۆی و سواره‌کانیه‌وه‌ هه‌ر له‌ناو «ساره‌که‌دا» به‌رنگاریان بوو.

له‌ئاخرا له‌برئه‌وه‌ که‌ مه‌یدانی شه‌ره‌که‌بان هه‌تا ته‌هات هه‌ر ته‌نگه‌ر ئه‌بووه‌وه‌، بۆ شه‌وش نه‌که‌ونه‌ دواوه‌ و پشتیشیان لێ نه‌گیری، له‌ ۱۶ نیسانی ۱۹۴۷دا شاری «شۆ» یان چۆل کرد و که‌وته‌ بستی «شۆ» و روو به‌ رووی خاکی عێراق گه‌رانه‌وه‌. نه‌یروه‌ هه‌وایی و ئاسمانیه‌کانی ئیران به‌

گوللەى تۆپ و بۆمبا رەوانەيان ئەكردن. لەگەل ئەم ھەموو ھىرشانەشداكە ئەكرابە سەريان گەپرانەوەيان لەسەنگەرەكانيان بەو رىك وىنكە، سەردازە جەنگىەكانى ئىترانى سەرسام كرىدبوو. فېرۆكە بەيى رەحمانە بۆمبابارانى ژن و منالى بەرزانىيەكانى ئەكرد، لەگەل ئەمەشدا ئەو دىلانەى ئىترانىيەكان كەكەوتىوونە لای بەرزانىيەكان بەرانبەر بە بۆمبا بارانەكەى ئەوان، ئەمان بە مەردانە خەزمەتيان ئەكردن.

لەباش ئەو كە لە دۆلى «گەلأس» دەرچوون، بۆ ئەو تۆزى ئەركى گەران و ھەلسوورپانىيان كەمتر بېتەو ھەندە بەتەنگ ئەو ھە ئەمان كە ئەگادارى دىلەكان بىكەن. وەكو بلىيت بەزمانى حال پىشان ئەوتن كە بۆرۆن. دىلەكان ئەم شلەزانەى ئەمانيان بە ھەل زانى، ھەلأتن و گەپرانەوە بۆ ناوچەى ئىترانىيەكان.

بەرزانى دلزى بەمجۆرە لەشەرى مردن و ژيانا بوو وردەوردە بە جۆزىكى رىك وىنك لەپەردى «قادر» و ناوچەى «تالجار» و كۆتەكانى «گلە شىن» و «مەرگ زيارەت» ھە بەرە و باش ئەگەپرايەو، تالە رۆزى ۱۷ و ۱۸ى نىسانى ۱۹۴۷دا ھاتەو ناو خاكى حىراق، ھاتەو لەژىر بارانى گوللەى تۆپ و مەترەلۆز و لەژىر بۆمباى فېرۆكەدا.

لە ئەنجامى ئەم شەرى بەرزانى و ئىترانىيەكانا ۵ قانئد و ۴۰ ئەفسەر و ۲۰۵ كوژرا و لە ئىترانىيەكان پەيدا بوو لەگەل ۳۰۰ برىندارا. لەو كوردانەى كە لەگەل ئىترانىيەكانا شەپريان لەگەل بەرزانىيەكان ئەكرد، لەوايش ۳۴ كوژراو و ۵۳ برىندار روويدا.

لەدەستەى بەرزانى - ش لەھەموو شەپرەكانا ۱۲۰ شەھىد و ۲۵۰ برىندار روويدا.

[مەلامستەفا بەرزانى] و ھەموو دەستەى بەرزانىيەكان بەمجۆرە روويان كردهو خاكى حىراق و گەپرانەو، بەلام ئايا ئەوانەى كە تەئىنخ ئەخوئنتەو، يا ئەوانەى كە واكاروبارى سياست و شەپ و شۆپ ھەلئەسوورىنن بەج چاوتكەو ھەو يا باوہرئكەو ھەو سەبرى ئەم گەپرانەو ھەو سەبرى ئەم پەردانە ئەكەن؟.

ئايا بەو چاوهو سەبرى ئەكەن كە ئەلئىن لەشكرىك بوو شەرى كرد و شكا و گەپرايەو؟. يا ئەلئىن لەشكرىك بوو تا ئاخەر ھەناسە جەنگى كرد و پاشان بەسەر كەوتوى گەپرايەو؟.

بىنگومان ھەموو كەسىك و ھەموو جەنگاوہرىك ئەم باوہرەى دووم ھەرئەگرئ؟ چوئكە ھەموو پياوہ گەورەكانى مەيدانى سياست و شەپ، لەكاتىكاكە بىانەوئى شانازى بە لەشكرەكەى خۇيانەو بەكەن ئەلئىن لەفلائە خەتى جەنگ بە جۆزىكى رىك وىنك گەپرايەو. وەكو ھەموو جار «چەرچل» لەناوئەندى ئەم شەرى دوومەدا شانازى بەو ھەو ئەكرد كە ئەبوت تەبروہكەى ئىنمە لەفلائە شوئىن بە جۆزىكى رىك وىنك گەپرايەو دواوہ.

ئەم قسەبە و ئەم رىنگەبە زۆرى تىابە؛ مەعناى واہە دوژمن زۆر زال بوو، لەگەل ئەو زالىەشدا دەستەى ئەم، ئەو دەرفەتيان ئەداوتەتى كە بىانگرن، يا شتو مەكيان بەتالان بەرن. ئەمجۆرە شتانە

بۇ مەيدانى شەپ و شۆپ بەگورە تر سەرکەوتن دائەنرئى.

لەشكرى [بەرزان] لەگەل ئەو دەداكە دوزمن لەھەموو كاتىكا دە ئەوئەندەى ئەمان بوون و ھەر جۆرە چەكىكى تازە لە فرۆكە، لە زىزىلى، لە تۆپ، لە دەبابە بەدەسە لائىكى حوكومەتى و بەجۆرنكى بىن شومار لە لايان بوون، لەگەل ئەمانەشا [بەرزان] توانى بەرانبەرىي ئەو ھىزە بىن ئەندازە بە بكا و لە گەلنى وختا و لە گەلنى شوتنا ديلىان لىبگىرئى و تالابان لىن بىستىن، جەنگاوەر بەگەيشى بگاتە پابەيكە كە دىلىكى لىنەگىرئى، لەگەل ئەو ھەموو مثال و خىزانەدا كە لەگەل لايان بوو، مئالىك نەدا بەدەستەو، يا تەنگىك نەدۆرتىن، بەھەموو نازايبەك و نەبەزىيە كەو، بەرانبەرىي ئەولشاو، حوكومەت بە بكا و چۆن رۆشتو، بە جۆرە بگاتەو، و لائى خۆى! بىنگومان ئەمە لە مەيدانى شەپ و سىياسەتا بەگورە تر سەرکەوتن دائەنرئى و سەرۆكى ئەم لەشكرە كە ئەم نەخشانە دائەرتىن، بە يەكئى لە بىلمەتە ھەرەگەو كائى پياوئى جەنگىي دائەرتى.

وہ زارتى «سالمج جەبر» بوو لە عىراقا، دوو دانە لە كوردەكان - توفىقى وەھبى و جەمال بابان - بەناوى وەزىرى كوردەو، وەزىرى مەعارف و عەدلىيە بوون. مەلامستەفا كە بەوجۆرە حوكومەتى ئىران لەھەموو لايەكەو، بەلامارى دا، ئەو بوو لە ۱۷ و ۱۸ ى نىسارى ۱۹۱۷دا خۆى و ھەموو بەرزانيەكان ھاتەو، نار و لائى عىراق و ئىترانيان بەجىھىشت. ئەمانەش كە ھاتەو، ھىيارەت بوون لە ۱۵۶۵ كەس؛ ۱۵۵۰ پياو، ۱۶۸۶ ئافرەت، ۱۳۲۹ مئال.

حوكومەتى عىراقى ئەو سوپا و سەنگەرەنە كە تا دەچوونى [مەلامستەفا] لە جارى يەكەمدا لە عىراقدا لەو ولاتە ھەبوو، لە ماو، نەمانى ئەما سەرنگەر و نوختە و قۆشەنى زىبات كەردبوو، چونكە ھەموو رۆژنىك ترسى گەرانەو، «مەلامستەفا» ھەر ھەبوو. كە مەلا گەرايەو، گەرايەو، بەسەر شونىكا كە ھەموو سوچىكى بەھەموو جۆرە چەكىكى حوكومەت قايمكراو، لە «رەواندز» ھەو تا ئەچىتە «زاخۆ» ھىچ شونىك نەماو، تەو كە خالى بىن لە ھىزى حوكومەت و لەو كوردانە كە نابانەو، «مەلامستەفا» لەو ولاتەدا بۆى.

مەلا سەبرى كەرد روو بگاتە ھەر لايەك، لەبارانى گوللەى بىن ئامان بەولارە ھىچى تر پىشوازى ئەم زن و مندالانە ناكە لە گەلنى. بەناچارى كەوتە قسە كەردن لەگەل حوكومەتى [سالمج جەبر] دا بۆ ئەو حوكومەت لىيان خۆشبن و ئەمانىش بىتوان وەكو ھەموو نىشمانىيەك لەولاتە كەى خۆيانا داينىش. حوكومەت ئەم قسانى نەچو بەگوئچكەدا و ھەر لەسەر ئەو قسەيە بوو كە بەبىن ھىچ قسەيەك و ھىچ مەرجىك ئەبىن خۆيان بەدەن بە دەستەو!

كەئىش گەبشتە ئەم شوتنە، مەلامستەفا و [شىخ ئەحمەدى براگەر] و سەرۆكەكانى [بەرزانى] و زابەكان بوون دەدو، دەستەو، دەستەيەكيان و تيان وەكو حوكومەت ئەبلىن بەجۆرە حومان بەدەستەو. مەلا - ش لەسەر ئەو قسەيە بوو كە بەمجۆرە نابىن، لەئاخرا [شىخ ئەحمەدى براگەر] و ھەندىك لەزابەكان بىباريان داكە خۆيان بەدەن بەدەستەو. مەلامستەفا و

«میرحاج» و چهند زابتیکی تریش هەر له سەر قسه‌ی خۆیان مانه‌وه که مادام ئه‌مان چه کيان هه به خۆیان ناده‌ن به‌ده‌سته‌وه؛ ژی و منال با خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه.

له‌سەر ئه‌مه «شیخ ئه‌حمده» و «هیزه‌ت عه‌زیز» و چهند زابتیکی تر له ۱۹۴۷/۵/۶ دا ژی و منال و ئه‌وانه‌ش که ئاره‌زوویان لێ بوو، ئه‌و سه‌رده‌مه «عه‌لی حه‌جازی»ش له‌و ده‌وره‌ بوو، خۆیان چه‌کيان دا به‌ده‌ست ئه‌وه‌وه له‌سەر ئه‌و ئه‌یعتباره که حوکومه‌ت لێیان خۆشبین، [مه‌لامسته‌فا] و ئه‌وانه‌ش که گه‌لێ مانه‌وه له‌پیاوی تهنه‌نگچی و ره‌به‌ن، له‌شونه‌که‌ی خۆیان مانه‌وه و خۆیان نه‌دا به‌ده‌سته‌وه و هەر که‌وته‌نه‌مخابه‌ره و قسه‌کردن له‌گه‌ل حوکومه‌تا که لێیان خۆشبین.

که [شیخ ئه‌حمده] و ئه‌وان خۆیان دا به‌ده‌سته‌وه، حوکومه‌ت له‌باتی ئه‌وه‌ میه‌ره‌بانیان له‌گه‌ل بنوتنی، هه‌ینای هه‌موویانی ته‌فرو تونای ولاته‌کانی [به‌سه‌ره]، [ناسه‌ریه]، [حیله] و که‌ره‌بلا] کرد و به‌بێ ده‌ره‌تانی له‌و ناوه‌دا بلاوی کردنه‌وه و له‌گۆشه‌ی چه‌په‌سخانه‌کانا ژاواوی مه‌رگیان نه‌چینه‌ستا. ئه‌وانه‌شيان که ژی و منال بوون، له‌ولاته‌کانی هه‌ولێر و بیته‌ین به‌ناهۆمه‌ندی مانه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش له ۱۹۴۹ دا دیسان فه‌رماتیکێ تر ده‌رکرایه‌وه که ئه‌م ژی و مندا لانه‌ ئه‌وه‌نده‌ی تر له‌و شوته‌انه‌ دوور به‌خرنه‌وه.

به‌لێ له‌پاش ئه‌وه‌ که ئه‌مانه‌ خۆیان دا به‌ده‌سته‌وه، حوکومه‌ت له‌میزانه‌ی ساڵی ۱۹۴۷ ۱۰۰ هه‌زار دیناری دانا که بدری به‌خواردن و جل و به‌رگ بۆ ئه‌م ژی و منال که‌سه‌سه‌ ده‌ره‌به‌ره‌نه. «هه‌هانه‌ دین توری» و «هیزه‌دین مه‌لا» سه‌روکاری دا به‌شکرده‌نی ئه‌م پاره‌یه‌یان نه‌کرد به‌سه‌رئانا - ئه‌م دوو که‌سه‌ش نایه‌بی کورد بوون - له‌به‌خێوکردنی ژی و منالی به‌رزانه‌کان له‌م پاره‌یه‌ ئه‌وه‌ بوو که هەر له‌و ساڵه‌دا په‌کێک له‌و که‌سه‌نه‌ که نانی به‌رزانه‌کانی چاوی پیکه‌وت، نووسه‌ری ئه‌م کتێبه‌ بوو؛ له‌هه‌ولێر ئه‌و نانه‌یان پیشان دام که ئه‌یاندای به‌به‌رزانی، نانه‌که‌ش عیبارت بوو له‌گه‌ج و له‌ئارد که تیکه‌لا و کرایبوون.

ئه‌مان به‌مجۆره‌ به‌که‌سه‌سی که‌وته‌ن گۆشه‌ی چه‌په‌سخانه و ولاته‌کانه‌وه، [مه‌لامسته‌فا] و [میرحاج] و هاوڕیکه‌نیشی له‌ولاره هەر داوای لێخۆشبوون و لێبوردیان نه‌کرد. حوکومه‌ت و پیاوانی حوکومه‌ت له‌باتی ئه‌وه‌ لێیان خۆشین و ئه‌من و ئاسایش به‌خه‌نه ولاته‌وه، هه‌ینایان له ۱۶ مایس ۱۹۴۷ دا سه‌ره‌له‌توی - ئه‌یعلانی ئه‌حکامی عورفی - بیان له‌ولاته‌کانی «ره‌واندز» و «ژنبار» و ئه‌و ناوه‌دا دانا به‌وه و هه‌بدولئیه‌لا مۆزی کردا. به‌دانانی ئه‌م عورفی ئه‌وه‌نده‌ی تر ترسیان خسته‌ به‌ر ئه‌و ولاته و ئه‌وه‌نده‌ی تر «مه‌لامسته‌فا»یان له‌خۆیان دوور خسته‌وه.

روژی ۵ی حوزه‌برانی ۱۹۴۷ بوو، له‌به‌غدادا هه‌ندیک له‌پیاوه‌ کورده‌کانی به‌غدا و نایه‌به‌کان و قوتابی دانشگا‌کان کۆبوونه‌وه به‌و نیازه که بچن بۆلای [هه‌بدولئیه‌لا] تکای لێ بکه‌ن بۆ ئه‌وه له‌به‌رزانه‌یه‌کان و ئه‌فسه‌ره‌کان خۆشبین. قسه‌یان هاته سه‌ره‌وه که من بچم بۆلای په‌کێ له‌ دوو وه‌زیره‌ کورده‌کان - که له‌وه‌زاره‌تا بوون - بۆ ئه‌وه ئه‌ویش به‌و ناوه‌وه که وه‌زیریکێ کورده له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌ دا بیت و بچن بۆلای هه‌بدولئیه‌لا. که چووم جواپیکێ ئه‌وه‌نده‌ نابه‌سه‌ندی دامه‌وه؛

مەگەر ھەر ئەو بزانتى جۈابى ۋا جۈان لە ناپەسە ندىدا بداتەو! ۱. [تەئربىخ] ئەو پەرسىيار ۋە لەمە يىتتەئەو بۇ «يادداشت» ەكەم، ئەگەر چاپكرا ئەو ۋەختە ئەيخوتتەئەو.

ھەندىك لە ۋە ئفسەرانە كە ۋەختى خۇزى لە گەل مەلامستەفا - دا رۋنشتېورن: «رەئىس ئەۋەل رۋكن عىزەت ەبەدولەزىز، رەئىس ئەۋەل مستەفا خۇشناۋ، رەئىس خەيروۇلا ەبەدولكەرىم، ملازم محەمەد مەحمود قودسى» بوون. ۋەختى خۇزى ئەمانە بەين ئەۋە خۇبان بە روۋەو ەبن، ئەحكامى عورفى سالانى ۱۹۴۵ حوكمى خنكاندننى دابوو بەسەريانا. كە [شىيخ ئەحمەد] خۇزى دا بەدەستەو، ئەمانەش بەو نىيازە كە لىيان بيورن لە گەل ئەۋا خۇبان دا بەدەستەو. كە كەوتتە گىر، سەرلەئى لە - مەحكەمى عورفى - ئەمسالە دا بە جۈزىكى لا سەرلايى مەحكەمە كرانەو ۋە برىارى حوكمى خنكاندە كەيان درايەو.

لە گەل ئەۋەشا كە گەلنى كەس كۇششى كرد بۇ نە خنكاندننى ئەمانە، لە بەرە بەيائى پىنج شەمەي ۱۹ ەي حوزە برانى ۱۹۴۷ لە بەندىخانەي بەغدا ھەر چوارىيان خنكىئىزان ۋ بوون بە قۇچى قوربانى چىئىسى ەبەدولئىلا ۋ پىارانى ەبەدولئىلا. پاشان تەرمە كاتىيان برائەو بۇ: سولەيمانى، ھەولئىز ۋ ئامىدى، شەعبى دل برىندار قورپى گۇزە كاتىيانى بەلافاۋى فرمىسكى چاۋيان گرتەو ۋ ناشتتىيان، دوۋكەئى كزەي دلى ئەۋ شەعبە ئىستەش لەسەر گۇزە كاتىيان سىەرى كردوۋ. بۇ ئەۋە بزانتى كە ھەر لە دلى مىللەتان ۋ قەت دەرتاچن.

ئەمەش وئەئى ئەۋ نامە ۋە سىەتنامە يە كە بە ۱۴ سەھات پش خنكاندەبان بەدەستتووسى [محەمەد مەحمود] نووسىيوربانە ۋ داۋبانە بەمىللەتتى كورد؛ داۋبانىئى بە دىارى لە شۆئىئى لەشە كەي خۇبان:

دقى وئەئى نامەي چۈار ئەفسەرە شەھىدە كە:

بەغداد

۱۸/حوزەبران/۱۹۴۷

لە: شۈھەداي رىنگاى نىشتانەو

لە: عىزەت ەبەدولەزىز ۋ مستەفا خۇشناۋ ۋ خەيروۇلا ەبەدولكەرىم ۋ محەمەد مەحمود - ەو ەو:

براىيانى مىللەتتى كوردى خۇشەوئىست

لە دۋاى تەبلىغى حوكمى ئىعداد بە يەك سەھات نووسراۋە

براىيان: لە ژىئىئى ژىئەستى ۋ ئىستىعماردا لە نووسىئىئى ئەم نامە يەو تەئە ۱۴ سەھاتمان ماۋە بە پەئى ئىستىعمار دەگەئە دنىياى ئازادى ۋ گىئانمان دەگاتە گىئانى پاكى شۈھەداي رىنگاى نىشتان.

برایان:

خوآن زور به به خیتلر ده زاین که به رامهر واجبی میلی هیچ دوا نه که وتین تنها نه سیحه تی
تیغه نه و به که لاران و نیشمانه پوره رانی کورد نیکرانی زات بکه نه نیشانه و به کیه تی بکه نه
به پیره وی خو زبان بو شکاندنی تهرقی ییستمعاز و زرگار کردنی هم مو میلیه تیکی مه زلوم بی
جیاوازی.

برایان:

دوژمتی جه هالهت بن به هم مو توانانان شیری جه هالهت بکه نه وه دوا ی جه هالهت مه که ون.
تیغه نیشانه ی تیکوشینی میلی میلیه تی کوردین له سالی ۱۹۴۷ د. برایانی تیغه که ماون بز رنگای
شهره ف تیده کوشن وه پشت به خودای گه وره میلیهت زرگاری ده بی.

برایان:

هاتمانه بهر سینهاره له بن ده سه لاتیوه و سنی و دوو کردنه وه نه بوو بز تیکوشین، به لکو هر
وه کو سه ریازنکی نازاد تا ناخرین توانا هه ولمان داو و گه یشتیه هم نه نتیجه به. ئیدی بو به کیه تی
وه بز نازادی. بز ی کورد و کوردستان.
خه پرو لئا سه بدولکه ریم مسته فا خوشناو عزیزت هه بدولعه زیز مه حمده مه حمود

به مجوره هم وه سه بنامه به بیان نووسی بو گه له که بیان و پاش ۱۴ سه هات، که برانه بهر
وه ناره که کش لهو و هخته دا په ته که بیان نه کرده ملی خو زبان وه هر به که به و ته به کی ته شریخی
مالاویان له هاله می کورد نه کرد.

سه رنه تا که [هیزهت هه بدولعه زیز] هینرا وتی:

«دوا ناموز کاریم هم به به بو گه له که هم هم رنگایه ی من گرتووه شه وانیش
بیگرن، مردن له پیناوی کامه رانی گه ل، بهر زترین سه ره زیزه بو ناده میزاد.»

آرشیناد

۱۸ خرداد ۱۹۴۷

به سردار رشیدی بنامه دره
فرمان عالی و عظیمی است که در این باره در دست شما است

به برادری عزیز و محترم
که در این باره شکر انعام به شما است. روزگاره

برایان

که در این باره خبری در دست ما در برسی نمی نامیم و نه از ۱۱ معائنات
ماده به بی استقامت. زود به زودی از این دولت ایران دو گانه بیانی کامل
در این باره به شما می رسانیم.

برایان

چونان زود به زود به شما خبر دهیم که این بار چه راضی می شویم و در این باره
تلاش می کنیم تا این نامه به شما برسد و شما را به سر راه این کورده بفرمایید
زات مکاتبات نشانه و بیگانه می کند به این روی ایران بر شماست
به دست استقامت و در کارهای خود می بینیم که در این باره چه می توانیم

برایان

در این باره خبری به شما می رسانیم که در این باره خبری در دست ما
مکاتبات این نامه به شما می رسانیم که در این باره خبری در دست ما
این که ما در این باره خبری در دست ما می بینیم که در این باره خبری در دست ما
مکاتبات در کارهای خود می بینیم که در این باره خبری در دست ما

برایان

این نامه به شما می رسانیم که در این باره خبری در دست ما
مکاتبات این نامه به شما می رسانیم که در این باره خبری در دست ما
این که ما در این باره خبری در دست ما می بینیم که در این باره خبری در دست ما
مکاتبات در کارهای خود می بینیم که در این باره خبری در دست ما

که [مستهفا خۆشناو] هینرا وتی:

«داری نازادی گه لان به خۆین ئاو ئه درت. باخوینی منیش دلتوییک بیت لهو خۆنه بو نازادی عێراق و گه لانی کورد. بژی کورد و کوردستان به نازادی سه رهستی.»

که [خه بروللا] هینرا وتی:

«ئیسیممار و نوکه رانی ئیسیتیممار! ئه توانن من و سه ده های وه ک من بکوژن، به لام ناتوانن ١٢ ملیون کورد و ملیونه ها نازادی خواز له جیهانا له ناو بهرن.»

که [محمهد قودسی] هینرا ناخر هه ناسه ی له سه ره ئه م سه یه بپرایه وه:

«مردن له رنگای ولات خۆشترین شته ئاده میزاد دهستی بکه وی، ئیمهش له رژی له دایک بوونمانه وه هه ره به ئاواتی ئه مه بووین که له رنگای نازادی کورد و کوردستان و کامه رانی گه لانی ترا سه ریتینه وه.»

که [شیخ ئه حمهد] و یارانی خۆیان دا به دهسته وه، [مه لامستهفا] مایه وه سه رخزی و ٨٠٠ که سینیکی پیایوی چه نگاره ری [بهرزانی]. ئه وه بو هه ره له کۆششی ئه وه دابوو که حوکومه ت لئی خۆش بی و له ولاتی خۆی دانشیته وه؛ که چی حوکومه ت له باتی دالده دانی - ئیعلانی ئه حکامی عورفی - بو کورد و ولاتی «ره واندز» و «زێبار» و «بهرزانی» به هه موو هیزکی ئاسمانی و سه رزه وی عێراقی و ئینگلیزی پرپر کرد. له گه ل ئه ماشا هه ندێ له هه شایری ئه وه ده وره ی دیسان لئ هان دایه وه و به هه موو یانه وه ئه و ولاته یان لئ ته نگ کرده وه.

[مه لامستهفا] که وته به ینی دوو ئاگره وه؛ یانه مه ته ئه بی خۆی بدا به دهسته وه و بیه نه ژهر «سن داره». یانه مه ته ئه بی چه نگ بکا، وه کو گه لای دار خه لک بکوژی و لئی بکوژن! بو ئه وه خۆی له م دوو ئاگره رزگار بکا، هیج چارنکی تری نه دیبه وه، ئه وه نه بی که ئه مجاره ش خاکی

عزراق به جی بیلی، چۆنیشی به جی بیلی؟ ئه و که وتۆته به بینی سن سنووره وه؟ عزراق، ئیتران و تورکیا. هیزه بی نامانه کانی ئه م حوکومه تانه سنووره کانیان وه کو زنجیر ته نیوه. چار نیه رووبه رووی ولانان هه ئه بی بروا.

له ۲۵ مایسی ۱۹۴۷دا دیسانه وه خاکی عزراقی له ناو ئه و ناگرارانهدا به خۆی و هیزه که یه وه به جیهنیشته و به کێوه هه ره به رز و شاخه هه لدێزه کانا روو به ولاتی تورکیا رویشته. له ده وره یه ی «ته رگه ور» له خاکی تورکیا نه یرووی تورکی سه ری رێگه ی ینگرتن. خۆیان نه دا به ده سته وه، هه ر به شاخه کانا رووبه رووی خاکی «ئیران» بوونه وه و له لا رێگه ی کێوه کانه وه رێگه ی ولاتی روسیا یان گرت، له ژیر پلاری له شکره کانی عزراق و تورکیا رزگاریان بوو، نه یرووی ئیترانی به فزۆکه و تانک به شوینیانه وه بوو، ئه مان هه ر ئه وه نده یان پێشه کرا که خۆیان لاده ن و به هه موو جوژنک خۆیان له شه ر پیاوژن.

ئه مه انه به مجزه به شاخه کانا به ناو کوپ و چلپاری ئه و کێوانه دا و به ستارگرتن له ناو ئه وشکه وته کانا ته کانیان نه دا و ئه رویشته، هه چه نده فزۆکه کانی ئیترانی هه چ کاتیک نه بووه که به سه ریانه وه نه بن، له گه ل ئه وه ش هه ر کۆلیان نه دا وه و سنگی مه ردا نه یان دا وه ته پێش بۆ رویشته تا ئه گه نه گوندی «شه ت» - که هه ژده میل له جنووبی سنووری روسیا وه یه - له وندا له شکره ی چواره می ئیتران - که رۆژنامه نووسه کانی ئاوروپا به ده هه زار که سیان داوانا - به ته واوی رێگه یان پێشه گرتن و ماوه ی ده ریا زیووتیان ناده ن!

لیزه دا به بی ئه وه که له ده سه لاتی خۆیا نا بن، تووشیان ئه بی به نووشی شه په وه و له گه ل ئه و له شکره پرچه که ی خاوه ن فزۆکه و تۆپه دا ئه که ونه شه په وه. له م شه په دا یا رزگار بوونه یا کوشتی هه موویانه له و شوینه دا! ئه و چه نگه که له به بینی به رزانیه کان و هیزه ی ئیتراندا روویدا وه به کێکه له چه نگه هه ره گه وره کانی [به رزانی] که له هه موو جارنک زیاتر گیانی خۆبانیان له پێناوی شه رف و به رزنی دا دۆپاندیته.

له باش شه رتکی چه نده رۆژی له ۱۵ حوزه ی رانی ۱۹۴۷دا ئه گه نه سه ر ئاوی «ئاراس». له شکره سه ره زوی ئیترانی له پێشته وه به گولله تۆپ و فزۆکه ش له سه ره وه به بۆمبارانه وان یان ئه که ن! که ئه گه نه سه ر ئاوی ئاراس ۵۰۰ که سه ئه بن و ئه وه نده یان ته یه یه تیه وه. زیانی نه یرووی ئیترانی له ئه فسه ر و سه ریا ز ته نه ات حوکومه تی ئیترانی ش خۆی به ته واوی له به ر زۆری بۆی ده رنه که وته وه. ئه وه نده هه بوو ئه و نه یروه زۆر به خراپی شکان!

له گه ل ئه وه ش که له مه له وانیدا ده ستیککی وایان نه بووه، مل ته نین له تا وه که یه که م که سه که ملی ئی تا وه «میرحاج» بووه، پاشان «مه لامسته فا» و ئه مجا هه موو به رزانیه کان، هه رچه نده زۆر له شتو مه که کانیان تا وه که بر دوو یه تی، له گه ل ئه وه ش خۆیا ن هه ر په یونه ته وه و ده ریا یوون به بی ئه وه په کێکیان ئی بخنکی.

رۆیشته و ده رجونی [مه لامسته فا] له و رۆژه دا، بیروبا وه پری بیاو. سیاسیه کانی هه موولا یه کی

خهریک کردبوو؛ که ئایا چون توانویهتی له ناو لیشاوی هیزی ئه و سن حوکومه ته دا ده ربازیی؟
 ئایا بالنده بووه و فیهوه؟ یا ئاده میزاد بووه و به جه نگاوه ریی تیه ریهوه؟
 راست بوو له ورژه دا هیزه کانی هیزاق و تیران و تورکیا قولیان کردبوو به قولی به کا بوگرتن و
 بز له ناویردنی بهرزانیه کان، به لام ئهوی «مه لامسته فا» و بهرزانیه کانی له ناو ئه و هیزانه دا رزگار
 کرد، به کهم به جه رگی و خو به خت کردنی هه موو نه فه ریکی بهرزانی بوو، دووم سه رکرده یی و
 پسووری شه ری [مه لامسته فا] بوو که رزگاری کردن؛ ئه و مه لامسته فایه که هیچ دانشگا و
 دانشسارنکی جه نگی نه دیبوو، ته نها قوتابخانه ی ژمانی خزی نه بی. ته نها بو ته ی لاپه ره کانی
 ژمانی خزی نه بی که تیا یا قال بیوه وه، هه ر ئه و ده رزی قوتابخانه ی ژمانی خزی بوو که [قائید] و
 سه رۆکه جه نگییه ده چه وه کانی قوتابخانه ی «حه ربی» ئاو روپا و رۆزه لانیسی سه رسام
 کردبوو!

[مه لامسته فا] و هاوړنکانی گه یشته روسیا و حوکومه تی سزفاتی دالده ی دان و به چاوی
 په نابه رانی سیاسیه وه سه ریری کردن. له پاش ئه وه که له وی جیگیر بوون و ئه و ته ریبیاته که له
 ولاتی سزفاتی دا هه یه بز په نابه رانی سیاسی، بزبان جیه جی کرا و ئه مانه تیر که وته ناو ژمانیکی
 هه مه لیه و؛ جاری به جزرنکی تیکرایی پیوست بوو هه موو خو ئنده وار ی، خرا نه بهر خو ئندن.
 پاش ئه و ده رهی سه ره تاییه، کران به سن ده سته وه؛ ده سته ی گه نج و تازه پین گه یشتوو، ئه مانه
 به ره به ره ئه بوایه له سه ر خو ئندن بمتنه وه تا دانشسار و دانشگا کان ته واو ئه کن.

ده سته به کی تر خه ریکی ئیشی کشت و کال و دار و ده رخت بوون، ئه مانه ئه وان هه بوون که
 فه رمانیان پین ئه کرا. ده سته ی سه یم ئه و که سانا نه بوون که له بهر ئه وه توژی پیر یا تززه که م و
 کوو ریه ک له له شیا نا هه یه، ئه مانه هه ری به که مانگی ۵۱۵ رۆبل که به پاره ی هیزاق ۱۸ دینار ئه کا،
 ئه یدرایه و ئیر هیچ ئیشیان نه ئه کرد.

به مجۆره به رزانییه کانی روسیا له ناو کشت و کال و به رزانیه کانی هیزاق له گز شه ی
 چه بسخانه کاندا ماوه ی ۱۱ سال رایا نا ئیوارد؛ تا شو رشه به ناویانگه که ی ۱۶ ته موزی ۱۹۵۸ ی
 هیزاق په یدابوو؛ ئه و شو رشه که کوژی دیلی هه موو چی نیکی پساند. به کن له و ئیشه هه ره
 گه ورانه ی شو رش ئه وه بوو که قاره مانی شو رش [هه بد و لکه ریم قاسم] فه رمانی ده رکرد بز
 لئخو شبوونی هه موو چه په سه سیاسیه کان. که ئه م فه رمانه ده رچوو [شیخ ئه حه مدی بهرزانی] و
 هاوړنکانی له ۱۹۵۸/۷/۱۹ دا له به ندیخانه یانزه سالیه که ی هاته ده ره وه و به هه موو ئازادییه که وه
 چاوی به ئاسمانی شینی هیزاق که وت، له سه ره تانی ئاسستۆزی ۱۹۵۸ دا به خزی و هه ر
 به رزانییه ک هه بوو، به سه ر ولاته کانی که رکووک و هه ولیر و شه قلاوا دا چه وه بو ئه و سو ئنه
 خو شه ویسته ی که یانزه سال بوو نه یدیبوو، چه وه وه و به هه موو ئازادی و سه ره بستی که وه
 باوه شی کرده وه به بهرزانا.

نهمجا «ملاستەفا»؛ و هاوړنکاني که ده ننگي شورشه پيروزه که ۱۴مې تموزی ۱۹۵۸ی عیراقیان بیست، ناگری دوری مەلبەند بلنسی له دلایان په پیداکرد و که وخته نهلهای هاتنه ووه. له ۲۸ تاغستوزی ۱۹۵۸دا له چیکوسلواکیا - ووه داوای هاتنه ووی له سه روزگی خورشه وستی شورش - عهدولکه ریم قاسم - کرد، سه روزگی شورشیش به هم مو میهره بانیه که وه بانگی کرده وه. نهویش له روزی ۱۷ تشرینی په که می ۱۹۵۸دا له گه ل «میرحاج» و نه سعه د خورشه ووی - نه دوو دۆسته، که ساله های ساله له گه ل ملامسته فا دا یاری به گیانی خویان نه که ن - که به شته وه به خدا.

به هاتنه ووی به خدا - یان کرده کانی هم مو لایه کی «عیراق» و تنانته عه ره کانی عیراقیش روژ له روژ زیاتر نه بارینه به خدا و پیروزبایی نه م هاتنه وه به یان نه کرد. هاتنه ووی «ملاستەفا» بو به خدا په کییک بوو له ده وه هره پر شننگداره کانی کورد که له به خدا دا نو اندیان.

له پاش ماوه ی بیست روزنک «میرحاج» که رایه وه بو ولانی سو فیاتی بو جینه جی کردنی هاتنه ووی نه و بهر زانیان که له وی ماون. کار و فرمانی هم موریان جینه جی بوو که رانه وه. له روزی ۱۸/۴/۱۹۵۹دا ۸۵۳ که سی ناواری «بهرزانی» له پاش ۱۱ سال له ناو ده رایه کی شادمانی دا که به شته وه به خدا و ولایته خورشه وسته که بان. له مانه ۴۵۹ که سیان پایابون، ۱۸۸ ژن و ۲۰۶ یان منال بوون، له پایوه کان نزیکه ی ۸۰ که سیان په پوت بیون. پینشو زیه کی نایایان له لایان هم مو چی نیکه وه له تپستگه ی شمه نه فخر بو کرا و هم مو به بیداری دۆسته کانی خویان شاد بوونه وه. وه کو له پینشوه باسکرا، کانی نه م بهر زانیان له رووباری «نارس» په رینه وه. ۵۰۰ که س بوون، له ماوه به دا زیاد له و نه ندازه په نه ونده نه ته وه یان لی که و ته وه.

له پاش نه وه که نه م کاره ساتاننه مان زانی، نه بن نه وه ش بزاین که به جورنکی تیکرایی عه شره تی بهر زانی له ناو کوردا نه توانی به به جهرگتر و راستگور له قسه و کرده وه دا و به گیان به ختکودن له رنگه ی بیروباوه ردا دابترین، له م رووه وه که س نایان گاتی، که وره وه ک و بجو کیکیان، شینخک و نومیه کیان، پیرنک و گه نجیکیان، ژینک و پیانویکیان، له بیروباوه را، له زات و زورا، له کوری کورد و کوردا په تیا په کسان و په ک بهر گیان هه به، نه وشته ی پیرنک نه له ی بو نه کا، هه بنی شته که گه نجیک داوای نه کا، نه و باوه رهی که پیانویکی بوی نه جهرنگی، هه بنی باوه رهی که ژینک شیر ی بو هله گری.

له پیناوی نه و باوه ریه دا که هه یانبوو، گه لی ته نگ و چه نه مه یان چاویکنه وتووه، گه لی چه وسانه وه و برسینی و رووتی و دیلتی و هه ریبی ولاتانیان. چی شتوره. نه مانه شیان بزیه چی شتوره و بینوه له بهر نه وه بووه که باوه ریان به و رنگه به که گرتو ومانه قایم بووه، رنگه که ش رنگه ی کوردا په تی بووه، نه ونده قایم بووه نا هومیدی یان نه زانیان و نایزان، تنانته رنگه ی نا هومیدی ناده ن بجپته دلی نه و نه وانه یانه وه که هیشتا نه هاتو ونه نه دیاوه و بونی هه وای دنیا یان

نه کردوه. له سهر نهمه شتيك نه گنډې موه:

سالی ۱۹۴۷ و ه كو ساله كانی ده وری هه باسی چوَن پهرنشانسی «به رمه كیه» كان بوو، به وچوره ش نه گه تی بهرزانیه كان بوو؛ حوكومه تی نه و دهره پشتی تیه لكر دبوون، ولآته كه یان داگیر كړا بوو، هه نديكيان له گوشه ی چه پسخانه كانا بوون، هه نديكيان دهر به دهری ولآتان بوون، نه وانه ی كه ما بوونه وه له نافرته و له منال، به برستی و به رووت و قوتی له ژیر ساباتی به فری سې نه و ساله دا روژی رووناكي هاله می تریان نه نووسان به شه وی تاریکی هه موولایه كوه. ته نها چه رخی فله کی نه و دهره نه بی كه وه كو حوكومه ته كه دل ره ق بوو، به زه یی پیا یانا نه هاته وه نه گینا هه موو كه ستيکی تر به زه یی پیا یانا نه هاته وه.

له و روژه دا و له ناو نه و به فر و سه رمایه دا نافرته تيك به «نژ» مناله وه سه رما و برستی ده شتی پي نه گرنه بهر و سه ری نه كا به مالی قائمقامی [زنیار] دا. مالی قائمقام مه ردا نه و پیا وانه لئی دینه ده ست، خزه تيكی باشیان نه كهن و به نان و به بهرگه وه گه رمیان نه كه نه وه. قائمقام لئی نه پرسن: - له نافرته كه - چوَن بهم حاله دهر نه به ی و نهم منالآنه ت چوَن بژ به خیر نه كړئ؟. نه لئ: «بهم رووت و قوتی و برسیه تیه هه ر به ختویان نه كه م بژ نه وه له پاشا حه قم بستین!». نه لئ نه گه ر نه مانه ش حه قم نه ستین. ده ست نه خاته سه رسكي و نه لئ. «نهمه ی له سكما به حه قم نه ستین، حه قم نه ستین له و كه سه كه وا به مجوره دهر به دهری كړدین، حه قم نه ستین له و كه سه كه ولآتی خو مان و خاكي خزی شماني پي ره وا نه یین. دنیا گه لئ دهر و چه رخی هه به. گوی مه دهری كورد دهر و به کی هه لئ نه بیته وه.»

شۆرشی سمکو

حاج ناغای سمکو
۱۸۷۵ - ۱۹۳۰ ز

Ismail Agha 'Simko' (lower centre)
at the height of his influence, c. 1921

له پیش ئهوه دا که جهنگی گهروهی به کهم، واته جهنگی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ بکه وئته ناوه وه، جزیره دهور و دووکانیک له ناوا هه بهوو مه گهر دهورهی سه ده کانی ناوه. است هاوتایی بکر دابه! ته گینا وئته به که نه بوو یز ئه وه که پیاو بلن نا بهو جزیره بووا. ئه م په رده ، ننگا و ره نگان، ش زورتر له ولاتی کورده واری دا دیز جامه کانی خویانیان پیشان ئه دا! ئه و ولاتی کورده واری به که ئه و سه رده مه به شینکی له ژیر باری هوسمانیه کانا بوو، به شینکی له ژیر داری ئیرانیه کانا. به تاییه تی له ولاتی ئیرانا چونکه شایه کانی قاجار ها تبوونه ده مه ده می ئاوا، بوون، هه موو هیز و توانایه کیان ها تبووه سه ر ئه وه که له قه بی زل زل بیه خشن و هه چتر. وادیار بوو لاسایی ناخر دهوری «عه باسیه» کانیان ئه کرده وه؛ نه مانیش له وان خراپتر له دهورهی

ئاخريانا ھاتىپونە كىزى و نابوت بىبون، يىگانە كان - كە لە روالەتا و بۆ بەرتوھ جونى ئىش و كار - خۇيان بە دار و دەستەى خەلىفە ئەزانى، بەلام ھەر توانايى و دەسەلايتىك كە ھەبوو لە دەست خەلىفەيان سەندبوو، خەلىفە تەنھا ئەوھى بۆ ماپوۋەھە كە لەسەر كورسى خەلافت بە ناو لە بەخدا دانىشى و لە قەبى زل زلى و ھەكو «مەھىز ئەلدەولە و روكون ئەلدەولە» بەراتكا و ھىچى تىر.

جسا شاھە كسانى قساجارى - ش وەكو ئەوان لە قەبىكىيان ئەفرۇشت بە ولآيتىك.

«موفخە مولىك، موكە پمولسەتەنە، فەرمانفەرما، سالار ئەسەد و سالار فاتىح» ھەموو لە پاشەروژكى لە قەبەكانى ئەوان بوون. «موكە پمولسەتەنە» و «موفخە مولىك» موفجە بە كيان ئەدا بە شاھەنشا و ئىتر خۇيان چىيان لە گەل رەھىت و مسكىنا ئەكرد، ئەيانكرد و لىپرسىتەوھ نەبوو.

ئەمە لەلايە كەوھە تا دەورنىك، لەلايە كى ترەوھ لە دەورنىكى ترا «سەر جوقە» يەك لە پانى و دىزىى ھەر ولآيتىكا ھەر جۆرە زولم و زورنىكى بىكردايە، كەسىك نەبوو شىكائىكى لا بىكرى، چونكە سەر جوقە بە شىر و شەكر دەمى «سەرتىپ» ى شىرىن كىردبوو، ئىتر خوامەرگى ئەو كەسەى ئەدا كە ئەچوو دەردە دلىكى لای سەرتىپ ئەكرد!

بە شەكەى «توركىيا» ش ھەر بە جۆرە بوو؛ «زەقتى» يەك حوكمى «يوزباشى» ئەكرد و يوزباشى ھى بىن باشى! لەلايەن سولئانەوھە كە كار بە دەست و والىھە كان ئەتىزانە سەر ولآتە كان، وەكو «مەزەئاش» ئەبوا پىشكەشيان بىكردايە، جا خۇيان بە چ ئىنساڧىك ئەكەوتتە و تىزەى خەلك، ئەوھ مەگەر ھەر خۇيان بىانزانيايە.

ولآتى كوردە وارى «ئىران» زىاد لە كوردە وارى شونەكانى تر لە ژىر بارى زولما ئەتلا ئەوھ؛ ھەندىك بە دەست دەر بە گى «سالار فاتىح» و «مفخم الملىك» كەكانەوھ، ھەندىكىش بە دەست «سەر جوقە» و سەرتىپە كانەوھ... ئەمانە ھەموو دووكەلى لە دلئى رەمەكى مەردما ھەتە ساند و ھىچ چارنىكىش نەبوو، ئەگەر جار جار يەكىك ھەلبكە و تايە و داواى ھەتتىكى بىكردايە، مفخم الملىك - ە خۇ خۆرە كان وەكو كرم ئەكەوتتە لە شىوھ و داياتتە پزانند.

كە شەپرى ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ داھات، باوېر و فىكرى لە بارىكەوھ خستە بارىكى تىر. بە جۆرنىكى تىكرابى ئەو جەنگە نەخشەى ھەموو قەومەكانى گۆزى، نەخشەيانى گۆزى تەنھا ھى قەومى كورد نەبىن. نەخشەى زەرى و زارو سەربەستى قەومى كوردى نەگۆزى، بەلام نەخشەى بىرواھەپرى گۆزىن. ئەمەى كىرد لەلايە كەوھە لەلايە كى تىشەوھ كوردەكانى ولآتى ئىران پىرشىكىكى كەساسى زۆريان بەركەوت، پىرشىكىكى واكە زۆر بەيانى دەربەدەر و سەرگەردان كىرد. ئەمەيان لە دەورنىكا بوو كە ئىنگلىز ئەبوت داللدەى قەومە كەساسەكان ئەدەبىن! قسە كەيان راست بوو داللدەيان ئەدان، يەكىك لە قەومانە قەومى كورد بوون كە لەو تەئرىخە بەدواوھ رۆژ بە رۆژ زىاتر بەقوربا ئەچوون، ئەمەبوو داللدەئە كەيان. ھەزار رەھمەت لە كفن دىز!

له ولآئی شوکاک، له «چاربه - چه هر یق» له بناری «زوزان» هه. له پیش ۱۹۱۴دا «سمایل ناخای سمکز» ناو و نایوانگی دهرکردبوو، هه ستیکی میلیت و قومیت که وتبووه که لله به وه. «سمایل ناخا» له بنه ماله بوو، کزری «محهمه دناخای شوکاک بوو، نو شوکاکه که به «شهش» ههزار بنه ماله و ۳ ههزار تفنگ دانراون. محهمه دناخا دهسته جلهوی هه موو هیللی شوکاکسی به دهسته وه بوو، له نهسته مول و له تاران ناسراو بوو، نو ولآتهش هه موو فهرانیان به پرتوه نه برد. به لئی له ژیر ده وارا بوو، به لام ستونی ده واره که ی ولآته کانی تر که گوپ و مهر گه بر و سندوس - ی شهینابه له رزه، نه رنگه ی تورکی نه دا له «سایه نه لاه» به بیت به سهریا، نه هس شیران له «زوزان» وه!.

جا «سمایل ناخا» کورپی نم «محهمه دناخا» به و له عه شرهتی «عه بدزی» برو، که عه شرهتی عه بدزییش له بنه پرتا یه کینک بوون له تیره کانی «میلانی» و له ولآئی «دیاربه کره» وه هاتون. سمکز له ژیر نه وده واری گه وره ییه دا چاوی پشکو تبوو. هه ر له و ده وره دا له پاشماوه ی باوکی «جه وهر ناخای» برای که «جه هه ر ناخا» شیان پین نهوت - شیر، کاری نه کرد. و ده وری نه گپتر، ولآئی «ورمن» و «میانداوه ی» والیکردبوو، به ولآئی خوی نه زانی.

دوو ر نه بوو «جه وهر ناخا» به ناوی ههستی میلیه ته وه نه مانای نه کردین، به لام نه ونده هه بوو هه ستیکی دابوو به دهر و دراوستیکانی و حوکومهتی «تارانا» و «ته ورز» به چاوتکی تر ته ماشایان نه کرد. له ۱۹۱۵دا به هه جزو و به هه ر زمانیک بوو، حوکومهتی ته ورز به ناوی بانگه پشتن و دوستایه تیه وه «جه وهر ناخا» ی بانگ کرده ته ورز، له وین شه و له ناکاوتیک له و کزشکه، که بۆ میوانداری نه ویان تر خان کردبوو، ده وریان لیدا، دوازه پیای له گهل هه بوو، خوی و پیایه کانی ته نه دوو کهس نه پین که سیان لئ دهر نه چوو هه موو بان کوشتن! نم دوو کهسه شه یه کینکیان «محهمه دناخا» ی ناو بوو، پاشان هه ر سه ده ستوری پیشوو، بوو به پیواما قولی «سمایل ناخا». کاره ساتی کوشتنی «جه وهر ناخا» ناگرتکی کارنگه ری له دلای سمایل ناخا - دا هه لگیر ساند و هه ر نه مهش بوو که بوو به بناخه ی میلیت و قومیت بۆی. «سمایل ناخا» یایونکی جه ریمه ی نه ترسی جه نگاهور بوو، هیزی قسه و دارشتنی قسه ی له وانه بوو به ردی نه رم کردوو، له گهل هه ر که سیکا که وتیته قسه رایکیشاوه بۆلای خوی، نه و کهسه با دوژمنیشی بریایه پینی نه سه لماند که نم له سهر حه قه، له گهل نه و هشا پیایونکی به سام و ترسینه ر بوو، نه خوننده واریش بوو.

دیسان کاتی که بیوستایه له گهل یه کن له کار به دهستی حوکومه ته کانا، یا یکینکی ترا که سهر به و نه بوا به بۆ قسه و باس چاویان به یه ک بکه وئ، شورنیککی تابیه تی دیاری له گه رد بۆ نه و چاوی پشکو ونه. نه مجا له پیش واده دا خوی زه لام و تفهنگچی نه نار د نه و ناوچه به یان تلقی نه کردوه. بۆ نه و بزانت دوژمن له و ناوچه به دا خوی حه شار نه داوه. پاش نه، یشمی نه یوتنا تفهنگچه کی زوری نه نار د له و ناوچه به دا بلاوه یان نه کرد و سهر لووتکه و ته بۆلکه کانیان نه گرت و هه موو

شونینکیان قایم نه کرد. نه وه خسته سمایل ناخا خزی نه چوو له شونینی ژوانه که له گهل کابرادا یه کی نه گرت و قسه و باسی خزیان ته و او نه کرد.

«سمایل ناخا» که خه بهری کوشتنی «جه وهه ناخا» ی برای بیست، بریاری دا سه ره تا هر به دوانزه که سه وه توله ی خوننی جه وهه ناخا بکاته وه، بزهش هر به دوانزه که سه وه، چونکه «جه وهه ناخا» دوانزه که سی له گهل لاپوهه. بسم رنچکه یه دا رزبشت تا دوه روه بهری «ورمن» و «مهراغه» ی هه موو شله ژاند و هه تا نه هات ناو و ناوبانگی زیاد ی نه کرد، له گهل نه مه شا بلیسه ی دلشی هر زیاد ی نه کرد!

«سمایل ناخا» به ره به ره گه و ره بوو، بلیسه ی ناگره که ی دلشی زورتر بوو. جهنگی ۱۹۱۴-۱۹۱۸ به سه راهات و نهو باوهره که وته هه موو لاپه که وه که هه موو قومیک هه قی زیان و سه ره به خزی هه به. لیره دا نهو باوهره و ناسزوری برینی «جه وهه ناخا» هه ردوکیان پالیان نا به «سمایل ناخا» وه. له ملاحشه «سه ییدته ها نه هندی نه هری» نه وه نده ی ترگیانی میلیه تی له دلی «سمایل ناخا» دا به هیزتر کرد و پشتی دا به پشتیه وه.

«سمایل ناخا» له ناوه نندی شه ری نهو سالانه دا له گهل روسه کان رنک بوو، پاشان له گهل یان تینکچوو، رووی کرده تورکیا و له گهل حوکومه تی تورکیا دا رنکه وت، له ۱۹۱۷ دا که «بالشه ویک» له ولانی روسیادا په یدا بوو، نهو گه پاره وه بو ولانی «تیران».

روسه کانی قه یسه ری نه یانریست لهو ولاته دا به رانهر به «بالشه ویک» کوسپنک په یدا که ن، له گهل نه مه دا له دلا لهو فیکره شدا بوون که ده نگیکی کوردایه تی لهو ناوه دا هه بوو، نهو ده ننگه ش له ناو به رن! بو نهو مه به ستانه نه یانته توانی «سمایل ناخا» بگرن به ده سه وه، چونکه نه یانزانی هر که سمایل ناخا بکه وینه تنگ و چه له مه وه، نه چینه خاکی «تورکیا» و لهو خاکه شا کورد زوره نه توانی به هه موو جزر به ره له سستی نه مان بکا و حوکومه تی تورکیا - ش ده نگ نه کا، زیاد له وه ش پشتیوانی بکا!

«مارشه معون» سه رزکی هر گه و ره ی «ته یاری - فه له» کان بوو - هه م سه رزکی دینی، هه م هی دنیایی - له تم به یاریانه گه لیکیان له ناو روپا و ولانی روسیا دا خونیند بووان، له هه موو روپه که وه ناماده ی هه موو چه شنه شتیک بوون. هیزی چه کیان دانرابوو به ۲۵ هه زار تفهنگ و تفهنگ به ده ست، فیداکار بوون بو هر شتیک پشیان بو ترابه. نه مانه ش هه موو دهرسه دهری ولاته کانی خزیان بوون - زیاتر له ولانی تورکیا دا - به تایه تی که حوکومه تی عوسمانی به سه رک کرده بی «علی ئیحسان پاشا» خیلجاری لیکرد بوون، زوربان که وتیوونه نهو ناوه و لهو ناوه دا کویبوونه وه «مارشه معون» گه و ره یان بوو، نهو نده یان چه وساند نه وه دیبوو له ده ست حوکومه تی تورک به هر چه شتیک و به قسه ی هر که شتیک بگه یشتنا یه به سه ره به خزی نه یان کرد.

روسه کان هاتن «مارشه معون» بیان راست کرده وه و قسه یان له گهل کرد و هه موو جزره

بهیمانیکیان دایه. لهو ولاته‌دا «سمایل‌ئاغه» هه‌یه، بوونی سمایل‌ئاغا کوسپینکی هه‌ره زله، چ له رنگه‌ی قه‌یسه‌ره‌کانا، چ له رنگه‌ی «مارشه‌معمون»‌دا. چاری ئه‌مه ناکرئێ مه‌گر به‌وه‌نه‌بین که «مارشه‌معمون» له‌گه‌ل «سمایل‌ئاغه»‌دا بکه‌وته قسه و به‌لکو به‌بارینکا ئیشی له‌گه‌لا به‌کلایی بکاته‌وه.

هینای سه‌ره‌تا به‌ناوی ئه‌وه‌وه که حکومه‌تینکی «کردی - ئه‌رمه‌نی» دروست بکه‌ن، له‌گه‌ل «سمکۆ» که‌وته قسه‌کردن، به‌لام له‌راستیدا ئه‌بویست له‌م رنگه‌به‌وه له‌ئاخرا [سمکۆ] و کورده‌کان له‌ناوبه‌ری و راسته و راست حکومه‌ته‌که به‌بێ به‌حکومه‌تینکی «ئهرمه‌نی» و «ئاسوری».

ئهمه‌ش راست بوو و وابوو، چونکه هیزێ «مارشه‌معمون» - وه‌کو وترا - ۲۵ هه‌زار تغه‌نگجی رنک‌وینکی خاوه‌ن مه‌شق بوون، هه‌موو له‌ژێر چاوتری ئه‌فسه‌رانی نیازی دا بوین، له‌بشیشه‌وه روسی قه‌یسه‌ری پشتیوانیان بوو. هیزێ «سمایل‌ئاغه» نه‌ئو ئه‌ندازه‌یه‌بوو، نه‌ئو رنک‌وینکیه‌ی هه‌بوو. هیزێ ئه‌م عیباره‌ت بوو له‌هیزێ عه‌شایره‌که سینکیش نه‌بوو له‌بشیشه‌وه که به‌چه‌ک و چه‌خانه‌یاریه‌ی بدا. که‌وا بوو له‌ناویردنی [سمکۆ] بۆ [مارشه‌معمون] وه‌کو ئاو خنوارده‌وه و وابوو. [سمایل‌ئاغا] له‌م که‌ین و به‌ینانه هه‌موو تیگه‌بشت و هه‌موو شتیکی بۆ ده‌رکه‌رت. تیگه‌بشت ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌که‌وته خۆی بۆ له‌ناویردنی مارشه‌معمون، مارشه‌معمون ئه‌و له‌ناو ئه‌با و پاشانیش ده‌ستی به‌هه‌چ لایه‌ک ناگا. له‌پاش قسه و باسینکی زۆر له‌ئاخر و ئۆخری سالی ۱۹۱۸ دا، واته وه‌ختیک بوو شه‌ری گه‌وره له‌دوایی هاتنا بوو، به‌پاریان دا که له [کۆنه‌شار] له‌به‌ینی «سایه‌تقه‌لا» و «چه‌هریق»‌دا له‌مالی «ته‌یمورئاغه» ناو کۆبینه‌وه و قسه له‌دامه‌زراندن و دروستکردنی ئه‌و حکومه‌ته‌وه بکه‌ن که نیازیان هه‌یه دایمه‌زرینن. مه‌رجی ئه‌م کۆبوونه‌وه‌یه‌ش ئه‌وه‌یه که هه‌یجان هیزینکی وایان له‌گه‌ل نه‌بین.

له‌ زۆر و وه‌ختی ناو براوا [مارشه‌معمون] به‌خۆی و سه‌د که‌سه‌وه گه‌بشته. [کۆنه‌شار] و «سمایل‌ئاغه»‌ش به‌ ۱۵۰ سواره‌وه گه‌بشت و هه‌ردوولا دابه‌زین^۳. «سمایل‌ئاغا» سواره‌کانی خۆی ته‌مێن کردبوو که هه‌موو تاماده و ده‌ست له‌سه‌ر تیسکه‌ی تغه‌نگ‌ین، هه‌ر که‌نهم ته‌قه‌ی کرد،

• هاتنی «مارشه‌معمون» بولای «سمایل‌ئاغه» ده‌ستوری ره‌سمیاتی پادشاهی یشان نه‌د؛

خۆی له‌جبل و به‌رگی ئال و والایی سه‌رۆکی رۆحانی ئیمرۆی تیره‌کی خاوه‌ن ده‌سه‌لان، و پادشاهی‌کی به‌هیزێ سه‌ی رۆژیا. له‌سه‌ر «دروشکه»‌یه‌کی چوار نه‌سه‌ی دانیشتوه که هه‌موو چۆنه‌ندی دروشکه‌که به‌تائۆن «دکفت کراوه». شهبش ئه‌فسه‌ری گه‌وره - که چوار له‌مانه له‌ئه‌فسه‌ره‌کانی روسی ئه‌و دهوره‌ بوون - دوویان له‌پشینه‌وه له‌سه‌ر دروشکه‌که و چواریان له‌پشینه‌وه راوستاون و شه‌ره‌کانیان به‌رووی زاگرۆوه و کالاتی شه‌ره‌کانیان له‌گه‌ل مشتوه‌کانیان هه‌موو زه‌ربوت، «مورسه‌ع» بوو تیشکی هه‌تاوه که که نه‌پدا له‌م ئال و والایی پادشاهی، سامینکی خستیه‌وه ئه‌و ناوه. «مارشه‌معمون» به‌مجۆره هاته، هات و له‌مالی ته‌یمورئاغا ده‌بزی.

نه‌وانیش به جارئ بیگن به شیلک. نه‌ونده هه‌بوو هه‌موو سواره‌کان به‌ته‌واوی له‌مه‌به‌ستی «سمایل‌ئاغا» تینه‌گه‌بشتیوون، واته نه‌یانه‌زانی که ئه‌م نیازنکی وای هه‌یه، به‌لام سام و ترسی «سمایل‌ئاغا» له‌وانه نه‌بوو که کس بتوانن بِن فرمانی بکات.

له‌پاش کۆبوونه‌وی «سمکۆ» و «مارشه‌معون» به‌جووته له‌ژوره‌که‌دا و پاش نان خواردن و قسه‌کردنکی زۆر، له‌به‌رئوه که مه‌به‌ستی «سمایل‌ئاغا» رن نه‌کووتن بوو، به‌بِن ئه‌وه بگن به شیتیک هه‌ستان و سمکۆ مارشه‌معونی به‌پن کرد تا به‌رقایی، ته‌نانه‌ت له‌کاتی جیا‌بوونه‌وه دا ئه‌فسه‌ره‌کانی له‌گه‌ل «مارشه‌معون» وستیان یه‌که یه‌که ده‌ست بخه‌نه ناو ده‌ستی «سمایل‌ئاغا»، «سمکۆ» ده‌ستی نه‌دانن و تیکرا سه‌لامینکی گرت بۆ هه‌موو، ئیتر رۆشتن و سواره‌کانی ته‌یاری-ش هه‌موو سواربوون و ئاماده‌ی رۆشتن بوون. له‌وکاته‌دا که «مارشه‌معون» له «سمکۆ» جیا‌بووه‌وه و سه‌ری و لاخی سووراندوه، «سمایل‌ئاغا» تۆزئ دورر که‌وتیوه‌وه، له‌ناکاو هه‌لیکپتایه‌ده‌مانچه و ده‌مانچه‌یه‌کی نابه‌مارشه‌معونه‌وه! - که له‌ناو سواره‌کانی خۆیا بوو - که‌ته‌قی ده‌مانچه‌ی «سمکۆ» هات، فه‌نگچی شوکاک - که له‌په‌نادیوار و شته‌دا خۆیان هه‌شار دا‌بوو - به‌جارئ له‌تیسکه‌ی فه‌نگ خیزتر ده‌په‌پین و کردیان به‌شیلکی له‌سه‌ریه‌ک له‌سه‌ریه‌ک له‌ته‌باریه‌کان. ده‌ستی مارشه‌معون و ته‌یاری، تا هه‌وشیان هاته‌وه به‌خۆیا نه‌تها تاقه‌زه‌لامینکیان لئ ده‌ریاز بوو. ئه‌و تاقه‌زه‌لامه‌ش براه‌کی «مارشه‌معون» خۆی بوو که له‌پاشا نیشته‌جینی مارشه‌معون و بوو به‌سه‌رۆکی رۆحانی. مارشه‌معون خۆی و ۹۹ پیایوی له‌و شوینه‌دا کۆژران گه‌وره‌تر کاره‌ساتنیک له‌لاپه‌ره‌ی ژبانی سمکۆ‌دا له‌و شوینه‌دا روویدا.

که ئه‌م کاره‌ساته‌ قه‌وما، «سمایل‌ئاغا» فرمانی دا که ئیتر ئه‌و شوینه به‌جِن بئَن، چونکه ئه‌یزانی فه‌له‌کان له‌خوتنی «مارشه‌معون» واز ناهئِن و زۆریشن، ئه‌مان چاریان نا‌کهن. له‌راستی دا تا ئه‌مان که‌وته‌ خۆیان بۆ ئه‌وه که هه‌یج مال و خیزاننیک له‌وتندا نه‌یه‌لن لیشاوی فه‌له - ی نیزامی گه‌یشتن. به‌لام تازه ئه‌مان رزگار بیوون و به‌قنگه شه‌ر خۆیا‌یان گه‌یاندوه «چه‌هریق».

که‌سه چوونه‌وه «چه‌هریق» لیشاوی «ته‌یاری» هات و ده‌وره‌ی چه‌هریق - یان دا و «سمایل‌ئاغا» یان به‌ته‌واوی ئابلقه‌دا و رینگه‌ی ده‌رچوونیان پری. له‌پاش ماوه‌یه‌ک سه‌پری کرد ئه‌گه‌ر ئیش به‌مجۆره‌ پراو خۆی و هه‌موو سه‌ریه‌بووه‌کان له‌و شوینه‌دا به‌ده‌ست ئه‌م ته‌یارانه‌وه ئه‌پۆن.

هه‌نای له‌گه‌شه‌به‌کی ئابلقه‌که‌وه هه‌ترشینکی مه‌ردانه‌ی کرد و له‌و گۆشه‌وه‌ درنی به‌ته‌باریه‌کان دا و خۆی له‌ ئابلقه‌ده‌دان رزگار کرد و روو به‌ رووی شاری «خۆی» بووه‌وه. شاری داگیرکرد و له‌وتندا ئیتر به‌سانایی ده‌سه‌گای ده‌سه‌لائی خۆی له‌و ناوه‌دا بلا‌وکرد ده‌وه. فه‌له‌کانش به‌کوشتنی مارشه‌معون - ی سه‌رۆکیان و به‌ده‌ریازبوونی «سمایل‌ئاغا» له‌چه‌هریق کاروباریان تیکچوو، ئیتر خۆیا‌یان نه‌گه‌رته‌وه.

دیسسان له‌و سه‌رده‌مه‌دا که له‌ شاری «خۆی» بوو، حوکومه‌تی تورکیا که‌وته‌ راونانی

نرمه‌نیه‌کافی ناو خزی و نه‌مانه ناچار بوون به‌ه‌لآتن. «سَمکۆ» بۆ‌ئوه که له‌ترسی پاشه‌رۆژیان به‌جاری رزگار بِن، هینای دهره‌بندی «فوتور»ی لِن گرتن و هه‌یج ده‌نگی نه‌کرد ت به‌ته‌واوی هاتنه ناو دهره‌بندکه‌وه، لیه‌دا لێیان رابه‌پی و ته‌وش کوشتاریکی بِن تامانی لیکردن. به‌م ئیشه‌ی خزی له‌ترسی پاشه‌ رۆژی ته‌وانیش رزگار کرد.

له‌به‌رئوه که هه‌ندئ کس له‌نووسه‌ران وای پیشان نه‌ده‌ن که «سَمکۆ» به‌هه‌له‌دا چوو «مارشه‌معون»ی کوشت و له‌کوشتنه‌که‌ی زبانی به‌کوردگه‌یاند. من ئهم حه‌قه‌یه‌م لێره‌دا نووسی، له‌پاش خوینده‌نه‌وه‌ی ئه‌توانن حوکمی خویان بده‌ن و ئه‌وه‌خته بۆیان، ده‌رئه‌که‌وی که «سَمکۆ» چاکی کرد یا خراب.

«سمایل‌ئاغا» به‌کوشتنی «مارشه‌معون» پیلانی گه‌لنی که‌سی تینکدا! نامانجی - روسیای قه‌یسه‌ری - هه‌له‌وه‌شاند. هه‌رئوه‌ ئاخروئوخری شه‌ر بوو ئینگلیزه‌گه‌لنی ئیسی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو به‌ «فه‌له‌کان به‌رانبه‌ر به‌و ولآتانه، ته‌ونه‌کافی ئه‌وی بِن له‌ناو درا. حوکومه‌تی قاجاری - ش ئه‌وه‌ هه‌ر به‌هزی شه‌ر هه‌هه‌ له‌زێر پێدا چوو بوو له‌وانه‌ نییه‌ ناویبری بۆ ئه‌وه‌ که نه‌مانی «مارشه‌معون» کاریکاته‌ سه‌ر ئه‌و یا نه‌یکا، ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو بِن ئیسی حوکومه‌تی قاجار و نه‌مانی «مارشه‌معون» هه‌زینگی گوره‌بوون بۆ پیشکه‌وتن و په‌ره‌سه‌نده‌نی «سمایل‌ئاغا» له‌ر ناوه‌دا.

زۆری بِن نه‌چوو سمایل‌ئاغا ولآته‌کافی «ته‌رگه‌وپ» و «شاروتران» و «ورمَن» و «میاندواوی» پاک کرده‌وه، تاگه‌بشته‌ سه‌ر سنووری تورکیا هه‌موی داگیرکردن و هه‌ر هه‌شارپتک له‌و ناوه‌دا هه‌بوو، هه‌موی پالیان پیره‌دا و که‌وته‌ ته‌مای داگیرکردنی ته‌وریز؛ داگیرکردنی ئه‌و شاره‌ که خوینی «چه‌وه‌رئاغا»ی برای تیا رۆژناره‌.

له‌ قۆله‌کافی ناویانی ئیرانا پشیموی زۆرت هه‌بوو، «ره‌زاخانی په‌هله‌وی» له‌ ۱۹۲۰ دا «تاران»ی گرت، به‌لام ئازاوه‌ی ئیران وه‌نه‌بِن له‌ نیشته‌وه‌دا بووین؛ له‌ ولآتی خوزستان «نسیخ خه‌زه‌هل» خه‌ریک بوو، «به‌ختیاری» و «قه‌شقایی» خه‌ریک بوون. «قه‌ده‌م خه‌بیر» له‌ولآتی لوپ و پشتکۆ ده‌ستی دا‌بوویه. به‌ کورتی له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ هه‌ر که‌سه‌ بۆ خزی و هه‌رکه‌سه‌ به‌ ناوتکه‌وه‌ له‌ ئیشابوو.

«سمایل‌ئاغا» له‌ملاوه‌ ولآته‌کافی رۆژئاوا و شیمالی رۆژئاوای هه‌ چنگی حوکومه‌تی ئیران هه‌لبێرکانه‌بوو، ورده‌ورده‌ رووی کردبووه‌ ولآتی «بانه‌» و «سه‌قز». «به‌هادورئه‌له‌سه‌ئنه» هه‌بوو له‌لایه‌ن ئیرانه‌ی کانه‌وه‌ حاکمی سه‌قز بوو، «بانه‌» که‌وتبووه‌ ژنر حوکمی «سمایل‌ئاغا» وه‌ له‌زێره‌وه‌ خه‌به‌ری نارد بوو «سه‌بیده‌ها» - که‌ ئه‌و وه‌خته‌ ئه‌و له‌ ده‌وری بانه‌ بوو - له‌گه‌ل بانه‌یی دا‌بین و «سه‌قز» بگرن. له‌هه‌ینی وه‌ختا رۆبشتن و - به‌هادورئه‌له‌سه‌ئنه - سه‌قز - ی دان به‌ده‌سته‌وه‌، «بانه‌»یی که‌وته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ ناوشاری «سه‌قز» تالآن که‌ن. شوکا که‌کافی «سه‌بیده‌ها» و به‌ره‌ی «فه‌یزوللا به‌گی» به‌ په‌رنگاریان بوون و سه‌قز - یان له‌ده‌ست بانه‌یی پاراست. له‌ئاخرا «سمایل‌ئاغا» ته‌مینه‌کی باشی بانه‌یه‌کافی کرد له‌سه‌ر ئه‌و فیکره‌ ناشیرینه‌ که‌ کردبوویان.

هر له «سه قز» وه له شكري «سمنكو» به سهر «خوپ خوره» و «تيله كۆ» و «ديوانده ره» دا چورنه شاري «سنه». كلاوه دريژه كانيان كه دهوره درابورن به مشكي و سرکه يي، له گهله «ستارخاني» و فيشه كي چوار ريزه ي ناروقه ديان و ره ختي ئه سپه كانيان، ئه مانه هم موو به كورده كاني سنه - يان ئه وت كه «سمایل ناخا» كۆشش بۆ سه ربه خويي كورد ئه كا، ئه م ديمه نانه زاتينكي ته واويان خستيووه بهر ئه وانيش.

«ره زاخان» هيشتا نه بيوو به شاي «تيران»، ده ورتيك بوو، وه زيري جهنگ بوو، ناو و ناويانگي سمایل ناخاي له ولاته كاني «خۆي» و «سه لماس» و «ورمن» داگه يشتيووه هم موو له شكري تيران، هر له لشكرينكي كه بۆ ئه تيررا له ناوي ئه برد.

«شيخ هه لي نيسكي» هه بوو - كه په راگنده يه كي قه قاز بوو - حوكومه تي تيران په ناي دابوو، كابرابه كي به كارش بوو، «ره زاشا» له سه ره تا ي ۱۹۲۲ دا ئه م كابرابه ي به ۵۰۰ سواري عه شاييري خۆيه وه نارده سه ري.

«شيخ هه لي» رووي كرد بۆ «سابلاخ» له وانه يوو بگاته ناوشاري سابلاخ، «سمایل ناخا» به په نگاري بوو، به ده رديكي برد كه ئاوازه ي شكان و تياچووني «شيخ هه لي نيسكي» له ولاته دا بوو به گوزراني و چاوي له شكري تيران له م ئيشه به ته واوي شكا. باش ئه م كاره ساته «مازۆر نه سه روللاخان» هه بوو، حوكومه تي تيران به «سن» فه وجي سه ربازي نيزاميه وه ناردي بۆ سه ر «سمنكو»، «سمایل ناخا» له چه مي موكريان به په نگاري بوو، ئه مه شي به جاري تارومار كرد.

له م ده ورا نه دا سمنكو، «شيخ سه راجه دين» و «فه لآمهرز» ناواني به راسپيري ناردي بۆ ولاتي هه ورامان بۆ لاي «جافرسان»، كه ئه و له وئوه په لامار بدا و ئه ميش له ملاوه، بۆ ئه وه به جاري ئه وي يني ئه لين ولاتي كورده واري تيران، له «هه جه م» پاكي كه نه وه و ئيتر ئه و وه خته ئه بن به ولاتينكي سه ربه خۆ. «جافرسان» ئه م قسه يه نه چوو به گو ئچكه دا و وازي له فيكره كه ي سمایل ناخا هينا. له م ماوانه دا «سمایل ناخا» سنووري ولاتي خۆي به ته واوي په ره پندا، له «سنۆ» و «لاجان» وه تا «ورمن» و «ساينه قه لآ»، له «زۆزان» و «چه هريق» وه تا «سه قز» و «بانه»؛ ئه مانه هه موو به هه شايره كانيه وه كه وئته ژير چاوي و فه رمانيه وه. «ئه حمه دناخا» ناويكي خه لكي ئه و به ري «چه خه توو»، حوكومه تي تيران راستي كرده وه بۆ به گوزاچووني «سمایل ناخا». ئه م پياوه به «پنجسه ده» سواره وه هات بۆ به گوزاچووني سمایل ناخا. له «شه كريا ي» هه ر دوو له شكر به په نگاري يه ك بوون، ئه وه نده ي فو له ئاو بكري، له شكري «ئه حمه دناخا» وه كو شاگري قورده تيان تيكه وئ هه موو له ناو چوون و «ئه حمه دناخا» خۆيشي كورزا.

له سه ره تا ي سالي ۱۹۲۳ دا «ئه مير ئه رشه دي» - قه ره چه داضي» له بناري ته وريز به نيازي له ناوردني «سمایل ناخا» به هه زار سواره وه روو به ولات و خاكي سمایل ناخا به ري كه وت. ئه م خه به ره كه يشت به سمایل ناخا، «سمایل ناخا» به خۆي و هه ندئ له شكره وه چوو به پينشوازيه وه، له شيمالي ده رباچه ي «ورمن» تووشي بوو، زۆري ته خايان «ئه مير ئه رشه دي» و له شكره كه ي ئه و

تۆزە كەمەي كە لە دەست كوشتن رزگاربان بوو، بەرە دووا گەپانەو و ئەوانیش هیچ چارنكي «سمایل ئاغا»یان بۆ نەكرا.

زەبر و زەنگی «سمایل ئاغا» لە هەموو ولاتە كانی دوور و نزیک وادەنگی دا، هەو، كە ئەو دەنگە تا ئەو وەختە بۆ كەم كەس بە جۆرە پەیدا بویو. تەننەت وای لێها تیرۆر زۆر تیر سەر كەوتە كانی هەر ناو، كەمەي سەری ئەخست؛ واتە كە هەر ئەوترا «سمایل ئاغا»، یا لە شكری شوكاك، دوژمن بە جاری وری بەر ئەدا و ئەشكا، خۆ لە سەر تەعبیری خۆی، كە بە ئیرانیە كانی ئەوت «عەجەمە كان»، هەر كە ناوی سمایل ئاغا - یان ئەبیست، هەر چەند، لە شكەر بوو ناوێ ئەبوایە هەموو چە كیان بەدایە بە دەستەو و گیانی خۆشیا نیان بەختایەتە بەرینی «سمایل ئاغا».

ئەوانیش بۆ لە ناو بردنی ئەم، وە ئەبێن درێغیان بكر دا، بە زاتریش بە كردهوی فرۆنیل، وە كو ئەو كە لە ئاخ و ئۆخری سالی ۱۹۲۴ دا «سمایل ئاغا» لە سەر سنوورە كانی توركیا و ئیرانابوو، هات و چۆی لە هەر دوو خاكە كەدا ئەكرد و خۆی حاكمی ئەو ناو، بوو، كەس پێن نە ئەكراریگەي لێ بگری.

«سەلمان سەبری» هەبوو، حاكمی «وان» و پاشان بوو بە «والی» وان، ئەم پیاو، لە گەل سمایل ئاغا - دا دۆستایەتیە كی راستە قینەي دور لە دیلۆماسیە تیا. هەبوو. سمایل ئاغا لە دیدە نی ئەو ئە گە پێتەو، «رەشید جەودەتی» دۆستی - كە دیاری ولاتی سە لە بمانی بوو لە گە لیا - لە گە لێ ئەبێ. هێشتا ناگە ئەو بە شە خاكي «ئیران»، تومەس ئیرانیە كان پیاوتك ئەتیر، بۆ ئەو بە هەر جۆرە بوو، بە لكو بە دزی «سمایل ئاغا» بكۆژی.

«سمایل ئاغا» بەم كابرایی ئەزانی و ئەبگری و پێن دەر ئەخا كە بۆ ئەو مەبە ستە هاتوو، كە تووشیشی ئەبێن لە بە شە خاكي توركیدا ئەبێ، لە گەل خۆی ئە پێنێتەو، تانە گە ئەو سەر سنووری ئیران؛ فرمان ئەدا مەنجهلێ رۆن لە ناو خاكي ئیرانا داخ ئەكەن و «ەر دوو دەستی كابرأ ئەبړئ و ئەبكا بە مەنجهلێ رۆن كەدا و بەمجۆرە بەبێ دەستی ئە پێنێتەو بۆ ئیرانیە كان.

لە رووی دۆستایەتیە تاییەتیە كە شیهو، ئەم باس و خواصە ئە گە ئەبێن، بە سەلمان سەبری. «سەلمان سەبری» كردهو كەم بە لاو، زۆر سەیر ئەبێ، هەر بە ناوی ئەم دۆستایەتی و ئازایەتی سمایل ئاغا، ئیشی كی وائە كە «خەسەر» و «ی كوری» - كە وەختی خیزی توركە كان لە شە پەخوونە كەدا گرتبوویان و منال بوو - بەرە لای ئەكەن و ئیتر، هەو بۆ «سمایل ئاغا».

«رەشید جەودەت» وتی لە مەردا بەتی و ئازایەتیە كانی سمایل ئاغا كە ئەو دوسالە پێكەو، بووین، ئەو بە یادگارینكي زۆر گەو، هەلگرت لە ژانما كە لە پاشا یكێ كە لێرە كانم ناو ناو «خەسەر»، ئەمەش هەر بۆ یادی مەردا بەتی پیاوتكي ئازای و، كو «سمایل ئاغا» و بۆ ئەو دۆستایەتیە كە لە بە پێمانا هەبوو.

دەو، رەي جاری دوو، مەي حوكومەتی «شیخ مەحمود» - بۆ لە سولە یمانی، ناویانگی

حوكومتى كوردستان گەشتىبوو ھەموولايەك، زۆر لە مێژ بوو سمایل ئاغا ئەبويست ديدەنيەك لە حوكومتى كوردستان بكا و چاوى بە «شىخ مەحمود» بگەوئ؛ بۆ ئەو بە كۆششى ھەر دوولايان كوردستانى گورە لەسەر بناغەيەكى رىتك وپىنگ دابمەزرىنن. ئەم نيازەى ھەبوو، بەلام لەبەر شەرى و شۆر، ھاتنەكەى بۆ رى ئەئەكەوت. ھەر لە سالى ۱۹۲۲ ھە بېرارى تەواوى دا و خۆى ئامادەى چوون كرد، ئەو سالەش ھەر بۆى رى ئەكەوت.

لە ئاخىر و ئۆخرى سالى ۱۹۲۲دا لەسەر سنوورە كانى توركيا، ئىران و عىراق بوو، لەبەر ئەو ھە «مستەفا كەمال» ئالابو بە شەرى «بۆنان» ھە، نەبەويست لەلايەكى ترەھ ئاگر بۆ خۆى ھەلگىرىستى، بەلكو بە پىچەوانەى ئەمە مېچكە مېچكى لەبەر ھەموو كەسىنكا ئەكرد، بە تايبەتى سمایل ئاغا. ئەم زمان شىرىنيە وای لە «سمایل ئاغا» كرد كە لەم ئاخىرەدا تەويش خۆى لە تورك نەگەيەنى.

«سىمكو» لەو سەر سنوورانە ھەرجارە لە دارودەستەى شۆر شگىرە كانى ترى عىراق ئەچوون و چاويان پىنى ئەكەوت، ناو و نايانگ و ھىزىشى رۆژ بە رۆژ زياتر ئەكرد. ئەم دەنگانە ھەمووى ئەكەوتنەو بەرگوى «مستەفا كەمال» و تورك خواكان، مستەفا كەمال ئەو مەترسەيە كە ھەبوو لە «سىمكو»، سەبرى كرد ھەر لەزىاديە و ئەگەر بەمجۆرە لىنى بگەيئ لەوانەيە ئاگرى ئەم، لەم رۆژھەلاتەيەو كەلئ بەبەتتەر ئەبئ لە ئاگرە كەى «بۆنان» كە لەرژۇئاوئەو ھەلئانگىر ساندەو. سىمكو - پىش بئ ئاگابو لەناو دلئ «مستەفا كەمال»، بەلكو ھەر وا چووبوو دلئەيەو كە مستەفا كەمال دۆستى ئىستە و پاشەپۆزىتەى؛ لەبەر ئەمە پالئى لئ دابوو ھە.

«سىمكو» لە شىرىن خەوا بوو؛ خەوى بئ ئاگابى لەناو دلئ مستەفا كەمال و خەوى راستەقىنە! لەناكاو شەو لە ناوكاىك لەلايەن ھىزى «مستەفا كەمال» ھە شەبەيخوونى كرايە سەر و درايە بەر شىنلىكى تەنگ. لەم شەبەيخوونەدا زىانىكى گورە رووى كردە «سمایل ئاغا» گەلنك لە پىاو ماقوولە كانى و پەكئك لەئەكەوتى كۆژان، خەزەنى پارەكەى تالان كرا و «خەمرە» ھى كور - پىشى بە دىل گىرا. خۆى و ئەوانەى كە مابوونەو و بە ھەر جۆر بىو رزگاربان بىو، لەو ناوچەبە كشانەو و خۆى گەبانە و لائى «رەواندز» و لەوتدا سەقامگىر بوو.

لەباش ماوەيك لەسالى ۱۹۲۳دا خەبەرى نارد بۆ «شىخ مەحمود» كە ئەبەوى بچىت بۆ ديدەنى. شىخ مەحمود - پىش ھاتنى سمایل ئاغا و چاويكەتنى سمایل ئاغا لەو رۆژانەدا بئ خۆش بوو؛ حوكومتەكەى بۆ ئەو ميواندريە ئەمادە كرد.

لە شوباتى ۱۹۲۳دا سمایل ئاغا بە خۆى و لە شكىرنكى رازاو ھە گەبىشتە ناوشارى سولەيمانى و لەلايەن حوكومتى كوردستانەو پىشوازيەكى شاهانە كرا، شادى شاهەنگى ئەو رۆژەى شارى سولەيمانى بۆ ھاتنى پىشەرەونكى مىللى وەكو «سمایل ئاغا»، پەكئك بوو لە رۆژە ھەرە مىللەيە كانى مێزورى ئەوشارە. ئەو ماوەيە كە لە سولەيمانى بوو، ميوانى حوكومتى «شىخ مەحمود» بوو، لەھەموو رووبەكەو قەبەيان لەبناغە قايمكردن و پەرەسەندنى حوكومتى

کوردستانه وه کرد. «سمایل ناغا» فیکری هاته سه نه وه که نه ویش ه کورده واری تیران نیشیکی وا بکا همر دوولایان بین به یه یک؛ به لأم هه ندئی ناگوزری له ناو ده سته و دایه ره ی حوکومه تی «شیخ مه محمود» دا چارینکوت، باز گه شت بروه وه له و فیکره ی و جزوی حوکومه ت داریه که ی «شیخ مه محمود» ی به ته واری نه چوره دلته وه، که وته سهر نه و باوه ره که حوکومه ت داریی نایی واکری. ته نانه ت له و سهر ده مه دا که له وی برو، هه ندئی کرده وه ی «شیخ قادر» ی سوباسالاری به لاره باش نه بو، له باوه ری نه واکری کرده کانی نه و زبانی بو بو حوکومه تی «شیخ مه محمود». به لئکو نه و کرده وانه و یاسای حوکومه ت و حوکومه ت داریی زور لیک دور بوون. به «شیخ مه محمود» نه لئ: «تۆ نه گهر نه ته وی حوکومه ت داریی بکه ی؛ نه بی نه و سوباسالاره ت بکوزیت، چونکه بوونی نه و له گهل نامانچی توداری ناکه وی. دیسان دروو سترکردنی حوکومه ت و سیاست، چاو له هه موو براوخزینیک نه پوشن. تۆ نه بی یا خزم و برا و کس و کارت بوئی، یا نه بی حوکومه ت و حوکومه داریت بوئی؛ له حوکومه ت دارییدا هه رکه س هات و بوو به مایه ی سهر نه کوه ت و پیش نه که وتنت، تۆ نه بی نه و که سه بکوزی با برا و خزمیشت بی.»

نه مه قسه ی نه و «سمایل ناغا» به بوو که بئجگه له تغه نگ هئج قوتابخانه و دانشگاهه کی نه بیبوو. نه وه ک ههر نه وه نده به لئکو خه تی ره ش و سه ی له یه ک نه نه کرده وه، له گهل نه وشا جزوه قسانیکی وه ها له عاله می سیاستا له ریزه ی قسه هه ره گه و ره سیاسیه کانی عاله ما دا نه نری. له باش نه وه که چه ند روژیک له سوله یمانی مایه وه، له ب، ره نه و ناژاوه یه که که و تپوه وه سوله یمانیه وه و ئینگلیز به «به یانامه» و هه ره شه کردن تۆزی تیا نه کرد، له ۱۶ شوباتی ۱۹۲۳ دا شاری سوله یمانی و خه لکی سوله یمانی به کولئی سوباسه وه به چینه نشت و رووبری ولائی خوی بووه وه. له و ماوه یه دا که له سوله یمانی بو، چ له لایه ن حوکومه تی «شیخ مه محمود» وه، چ له لایه ن خه لکی سوله یمانیه وه خزمه تیکی جوان کرابوو، هه رجاره «سمایل ناغا» خوی له هه موو کوزینکا باسی نه و خزمه تانه ی سوله یمانی نه کرد و له گهل نه وه شا درده دلئی له هه ندئی له پیاوه کانی «شیخ مه محمود» به ه لسو و راندنی کاروباری حوکومه ت نه کرد.

«سمایل ناغا» له تیرانا به ته واری ناوبانگی بلاؤ بیوه وه، له و لاره ناوی چوو بوو بو ته وریز و «نازه ریاجان»، له ملاوه بو «شیراز» و «تاران» ئیجگاریش به وه زه نه قی «هه جه م» و تورکمانه کانی بردبوو که به سه ره که سیانا نه نه چوو، هه رکه سی ده ست نه که وت نه بکوشت، له وانه نه بوو به کن له ده سستی زرگاری بی. ته نانه ت نه مه یه کئیکه له قسه و کرده وه کانی «سمایل ناغا» که هه جه مه کانی ریز نه کرد و نه بوت: «بزانم گوللم تاکوئی بر نه کا». له م سه ره وه ته نگینکی تی نه گرتن و بو نه و سهر و پاشان سه ری نه برین و که لله سه ره کانیانی به سه ره یه کاکۆمه ل نه کرد و سه برنکی نه کردن و نه بوت: «هینشا خونی جه وه هر شاغا و نه نه گیراوه ته وه، خونی «جه وه هر شاغا» وه خیتیک

وهرگیراوه ته وه که ولآئی کورد سهر به خوی بی و له مانه پاک بکریته وه.^{۵۰}
 هم کاره ساتانه که له گهل حکومتی تیرانا نهینواند، له گهل حکومتی تورکیا - ش نهیکرد و
 هم موچار په لاماری خاکمی تورکیا - شی نه دا، تورکه کانیش له شکران لڼ نه کرد، که نه یزانی
 زوری بو دیت خوی نه هاویشته وه ولآئی کورده واری شیران و له و ولآنه پان و فراوانه دا که -
 دایگرتیو - رایته بوارد.

له ۱۹۲۱ دا رزؤ نامه په کسی کوردی به ناری «کورد» وه له شاری «ورمن» دهر کرد و له م
 رزؤ نامه به دا کاره ساته کانی خوی و نه و ولآنه ای تیا نه نووسرا که نه و دهستی به سه راگرتون،
 له گهل نه مه شا هم مو جزره هال و هوآلیکی دهر وه و حکومتی به کانی تیا نه نووسرا. به م
 رزؤ نامه به «سمایل ناغا» به تواوی دهنگی کور دایه تی له و ولآنه دا بلاؤنه کرده وه و سه بهستی

• - به تابه تی نه وشتمش که «سمایل ناغا» شری هم خویتر شته کردو. کردو ناشیرنه کانی حکومتی تیران بوو له گهلیا که
 به ناشکرا و پنامه کی نه پانموسیت به هر چور پوه لمانوی بهرن.

له و دوراندا که هر جاره حکومتی تیران له شکرې نه ناره ساری هیچ چار تکی بی نه نه کرا. جارتیک حاکمی «ورمن»
 «سندوق» تکی زرق و برقی جوانی به دیاری بو نه تیری و قایی دوستایه تی له گهل نه کاتمه... «سمایل ناغا» له کوستان نه بی.
 لمانو چیمن و سموز لآیندا دموار هه لاروه و له دیواخانا دانیشنوه. لهو کانددا کابرای راسپر به خوی و قاقهزی «حاکم» و سندوقه
 دیار به کمه نه گا و سندوق لمانو پرستی دیواخانا دانمن و قاقهزه کمشی نه داته دست.

«خمسرو»ی کوری سمایل ناغا له سردمه دا مندل نه بی و له تهمنی چوار پنج سالاتا نه بی و له دیواخان له نه نیش باوکیه وه
 دانیشوه. که چاوی به «سندوق» نه کموی به لایعه شیکمی جوان و زرق و برق نه بی؛ بوی نه شنی و نه گاته ساری. سندوقه که
 نه مدیو و نهودیو نه کا، کوتوپر «سندوق» نه تهقیته وه، تومس نه مه ناوه کی هم مو پریه تی له دانمیت.

«سمایل ناغا» هر نهوی بی نه کری په لامار نه دا و خوی نه خا به سر خمسرو، که سندوقه کمش نه تهقیته وه «دانمیت» کانی بهو
 ناوه دا بلاؤ نه بتموه و گهلن کس له دانیشنوانی دیواخانه که نه گرتنه وه نه پانکوژی، تمنانته په کن له کوژاوه کان براب کی تری
 «سمایل ناغا» خوی بوو لهو شویتما. له موند هه به خوی و «خمسرو»ی کوری رزگاریان نه بی و بهرناکمون. پاش تم کارساته
 و لآم نه تیری بو حاکمی «توریز» که کارساتیکمی واقه وماوه و داوی تمو کمسانه پان لڼ نه کا که تم نهیسه ناشیرنه پان له گهل
 کردو. حاکمی «توریز» بش بو نه وه خوی له زیر لوبالی تم کردو په درکا، شمش حمو کس له کار به دهستانی «ورمن» ی بو
 نه تیری.

«سمایل ناغا» که نه مانه و در نه گری، نه پانترینه سمر لوتکی شاخیکمی هه زار به هه زار و لهوی فریجان نه دنه خواره وه. هه پرون به
 هه پرون نه بی.

جایتیر بهغوی تم کرده وانه وه نهویش که و ته سمر نه و خویتریزه له «ههجه» هه کان و هیچ چور درینی لڼ نه نه کردن.

شؤرشى خۆى له عالم تىن نه گه باند.

له ده روه برى سالانى ۱۹۲۲دا حوكومه تى تيران - كه «ره زاخان» وه زيرى - به ننگى بوو - خۆى كۆكرده وه «مه ليك زاده» ناوى به هزار كه سه وه نارد ه سهرى له ولاتى «وره تى» ، نه مانه هم موو جزره چه كى كى رىك وينكيان بى بوو. «سمایل ناغا» به رىنگارىان بوو، شكاندنى ، ۷۰۰ كه سى لى گرتن سهرى برىن . به م ئىشه ئهوى زات بوو له زاتى تيرانيه كانا نه ما، ناوى «سمایل ناغا» به تيرابه له ههر ده سته سهر بازىك له شوننه كهى خۆيانا وشك نه بوون و تيراناى شهريان، نه نه ما.

«خالۆ قوربان» و «ميرزا كوچك خان» هه بوو له ولاتى «نه رده بيل» و «بشتكو» . نه مانه ههر به كه له شونى خۆيان ناو و ناوبانگىك و ده وينكيان نه گىرا، له و ولاتاندا نه وانىش «هر له باش شهرى گه وه حوكومه تى تيرانان بۆ ماوه به كى زۆر هينابوره ته ننگ، «سيزا كوچك، خان» له خه تى سنورى «قه و قاز» وه تيرانى شله ژانده بوو، خالۆ قوربان - ين له خه تى ر هشت و گىلان و پشتكۆوه، ده وه ده رخشانه كهى «ره زاخان» له و ده ورانه دا نه وه بوو كه كر دبه كارى له شاخرا نه مانه راكيشا بۆ لای خۆى و، خالۆ قوربانى هان دا بۆ نه وه بچى به كۆ «سمایل ناغا» دا و له ناوى به رى.

له سالانى ۱۹۲۱ - ۱۹۲۲ «خالۆ قوربان» به نيازى له ناوبردى سمایل ناغا به له شكر تى كى كۆكى عه شاير به وه روو به ولاتى «سمایل ناغا» به رى كه وت. كه نه م خه به ره گه يشت به سمایل ناغا، نه مېش خۆى كۆكرده وه و چوو به پير به وه، له و شوننه كه پى نه ئىن «حاجى حه سه ن» تووشى به ك بوون، له باش شه رى كى مه ردا نه «خالۆ قوربان» شكنا و له شكره كهى ئهوى له ده ست سه برىن رزگاربان بوو به ره وه دوا بوونه وه و ئىتر جار تى كى كه نه و جزره له شكرانه رووبان نه كرده وه به ولاتى «سمایل ناغا» دا.

شه رى ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ هه موو دنياى تىك شله ژانده بوو، ولاتى تيران رى بازى روس و تورك و نه له مان و ئىنگىز بوو، له ژىر پىدا پلىشا بووه وه، حوكومه تى قاجار له تيران ههر ناوى ما بوو. «ره زاخانى به هله وى» له تيران هه لكه وت! له تيران تى كى بى نوز هى نه وه، ده وه، له ۱۹۲۰دا «تاران» ي گرت، وه ختى نه و تارانى گرت له هه موو سوچى كى تيرانه وه بلىسه ي ئازا وه بوو، له ۱۹۲۲ بوو به - ره ئىسى وزراى تيران - له ۱۹۲۴دا «نه حه ده شاه» - ناخر پادشاى قاجار - له سه ر ته ختى تيران هينرا به خواره وه، له ۱۹۲۵دا «ره زاخان» بوو به شاى تيران و بوو به «ره زاشا».

له رۆزى دواى هانتى شه رى گه وه رده «ره زاشا» به و ناوه وه كه نه سه ره نىك بوو له نه به روى تيران، هه موو جار گونى له كار ه ساته كانى سمایل ناغاي «سمكو» نه بوو كه له ولاته كانى رۆژ ناوا و شىمالى رۆژ ناواى تيرانا نه يگىرا، به لام هىچى به رانه ر بى نه نه كرا، له م رووه وه «ره زاشا» تر سى كى لى به پىدا كر دبوو. له باش نه وه كه «سمكو» به شه ر وشؤر چار نه نه كرا، چه نه جار تىك و بى ستى له گه لى بكه و بته قسه، نه م ههر خۆى نه نه دا به ده سته وه. له ناخرا به ر جزره له گه لى رىك كه وت كه

لەسەر كانيەك ھەبە لە «شاروزران»، «رەزاشا» يىت و «سىمكو» يش بچىتە ئوئى پىنگەو ھە دوو دەستىبەكەن بە قسە كردن.

لە ۱۹۲۴دا «رەزاشا» ھات و ئەمىش چوو لەو شۆرنە كەوتنە قسە كردن، مەرجىشيان ئەو ھەبوو كە ھىچيان ھىزىكى واپان لەگەل نەبىن. قسە كرنە كەشيان ئەو ھەبوو گۆيا ئەو بەشى و لآنى كوردە وارىە بۇ «سمايل ئاغا» يىت و، بەشى «فارس» و «توركمان» كەش بۇ رەزاشا و ھوكومەتى ئىران بىن و، ئىتر سىمكو واز يىتت. ئەمجۆرە قسانەش زمانلوسى پياو ھە ئىرانىيە كان بوو، ھەر چارە لەگەل كوردە كان ئەيانكرد. سا لەوتدا ھەر قسە بەك كرا، كرا و ھەر بەك گەپانەو ھە بۇ شۆرنى خۆيان.

لە قسە كانى «سمايل ئاغا» بە؛ كە لە پاشا گىرپا بوو ھەو و تىووى:

«من لەزىمانا لەكەس نەترسام، بەلام كە چاوم بە «رەزاشا» كەوت پشتم ھاتە لەرزىن. من ھەلم بۇ ھەكەوت ئەوم نەكوشت و ھەلم لەدەست بەردا، بەلام لەئاخرا ئەوم نەكوژى.»

لەو سەردەمانە دا كە لە خاكى «توركيە» بوو، لە ھەينى وەختىشا نزيك بوو بە سنوورى ئىرانەو، لە شۆرشە كانى ۱۹۲۵ - ۱۹۳۰ى كوردە كانى توركيە بە تەواوى ئاگادار بوو، تازەش ئەو شۆرشە دەستى پىن كوردبوو، واتە ھەر لە سالى ۱۹۲۵دا بوو، ھەستا «كەمال فەوزى» ناوى نارد بۇ لای قونسولى روس لە «ورمىن» وتى: «ئەوا كوردە كان لە توركيادا شۆرشيان ناو ھەتو. ئەوان لەم روو ھە چى ئەئىن؟» قونسولى - يش وەلامە كەى بۇ ناردەو كە ئەوان لەم شۆرشەدا بە ھەلەچوون و ھىچيان بۇ ناكرى.^۵

«سمايل ئاغا» بەمجۆرە لەولانە كانى ئىران و توركيادا رۆژ بە رۆژ پەرى ئەسەند و ھىزى زيادى ئەكرد. لەولاشەو ھوكومەتى ئىران و «رەزاشا» ھەتا ئەھاتن بە ھىزتر ئەبوون و ھەشايرە كانى و لآنى «ئىيران» لى لەناو ئەبەرد، ھوكومەتى توركيە - ش ھەينى چەشن دەورى عوسمانى نەمابوو، دەورى «كەمال ئەتاتورك» بوو، بە ھەر دوولايانەو ھەرقيان لە «سمايل ئاغا» ھەستا بوو، ھەر بەك لاپەكەو ھەبوست سەربەخو لەناوى بەرى، ئىنگليز - يش لەولانە خىراق لەوان خراپتر سىياسەتە كەى شتىكى ترى ئەويست.

«سمايل ئاغا» لەناو ئەم ھەموو ئاگرانە دا خۆى ئەپاراست و بەلكو شان و شەو كەتى خۆى ھەر زياد ئەكرد. لە تشرىنى بەكەمى ۱۹۲۶دا لەخەتى «پەسوى» ھە ھاتە خىراقەو ھە رەواندەزى داگىر كرد و تىيادا نىشت. «سەيىد تەھا» - ى شەمدىنان» بە ھەموو جۆر لەگەلى بوو، لەگەل ھەشايرە كانى

* - وادەرتە كەوئى ئەم خەبەرى - سمايل ئاغا بۇ قونسولى ورمىن - لەبەر ئەو ھەبوو كە بىزانى ئابا روسە كان پشتيوانى ئەو شۆرشە نەكەن يان نە؟ ئەكەر نەيكەن ئەم ئەوتاننى لەسەر ئىشى خۆى پروا و دۇنيا ئەمەن لەو ھە ماھام روس پشتيوانى ئەولا ئاكا. ئەم سەرد نەكەوئى.

دىسان ئەمەش دەرئە كەوئى كە روسە كان لەو سەردەمەشدا پشتيوانى ھىچ جۆرە بزووتنەو بەكى كوردىيان نەكردوو.

ثو ولاتاندا هممو ریکه وتن و بوون به یه ک قسه، حوکومهتی حیزاق دهستی لهو ناوانده برآ. هرچه ننده لهشکر و نهیروی نه نارد، بهشی نهویش وه کو بهشی لهشکره کانی، تیرانی لیها. لیره دا ئینگیز کورته خوی و نهویش دایه پال حوکومهتی حیراقی، لهپاش شبر و ههرا و کوشترانکی زور، له مایسی ۱۹۲۸ دا «سمایل ئاها» ناچار کرا بهوه که بچینه خاکی تورکیا، لهویش حوکومهتی تورکی به هممو هیزیکیه وه بهر نه نگاری بو، هرچه ننده حوکومهتی حیزاق و ئینگیز به هممو جز سهری ریان پین گرتیوه، له گهل نهو شاهر لهه یینی سالاکه پابه وه بز حیزاق و ناوچه کانی پینشوری داگیر کرده او!

«هندوبی سامی» به خدا سهیری کرد نه گهر «سمایل ئاها» به مجوره له سهر ئیش برآ، ناره زوه کانی ثو و تهونه کانی هممو تیک نه چن! نه مجا هینای حوکومهتی حیزاقی هله خزان بز ثوه که له گهل حوکومهتی تیرانا قول بکهن به قولی یه کا بز له ناو بردنی «سمایل ئاها». له هه یینی وهختا نه مانه ی هممو کرد و ههر دوو حوکومهته که به جارئ که ورته به لاماردانی سمرقند، «سمرقند» لهپاش شهرانکی زور ديسان گه پابه وه بز خاکی تورکیا.

لهپاش ماوه یه ک سهیری کرد کاروباری ثو و ئامانجی ثو به وجوره دروست نابن که ههر وا بهین دهنگ له خاکی تورکیادا دانیشیت. نه گهر مه به ستیش شه پرکردنه، شهر نابن له سهر شتیک بکری که بهر تیکی هه یین. له بهر نه مه هستا له ویشه وه گه پابه وه بز لانی تیران؛ بز ثو شونه ی که دورره له سنوره کانی حیزاق و تورکیا وه. به مجوره لهو ولاتنه دا لینی دانیشیت و حوکومهتی «ره زاشا» ههر کوششیکي نه کرد بز له ناو بردنی؛ به هیچ دهر نه چوو.

حوکومهتی تیران که زانی له قایی دوژمنایه تیه وه هیچی پین له گهل ناکری، ئهم جا هینای یینای دوژمنایه تی و خۆشه وستی له گهل دامه زراند و که ورته قسه ی خورش کردن له گهل یا. به مجوره «سمایل ئاها» هیدی کرده وه، تا که ورته سالی ۱۹۳۰، له نیسانی ثو سه ساله دا بانگه یشتینکی ماقولانه ی به ناوی دوژمنایه تیه وه له شاری «شنو» بز کرد. سمایل ئاها - ش به هممو دلئیکی دوژمنایه تیه وه به چه ند سوارانکی که مه وه چوو بز سه ریانگه یشتنه که ی.

نه مه ش گزیا به ناوه وه که ديسان «ره زاشا» نه یه وی چاوی پین بکه وی و «هنده ئ قسه و پاس هه به پیکه وه بیکه ن، چه بهری ئهم دهسته گوله ش «هه مه رخانی شه ره فی» بیرو - که ئاموزای سمایل ئاها بو، «سمایل ئاها» پروای پینه کرد، که نه چن بز سه ریانگه یشتن «سه ره ننگ سادق خان» - که ئامره و جی شنو نابن - دیت نه لئ: «شا نه یوانی یین، من له باتی ثو هاتووم و میوانداری به چن دینم»!

شوقی بانگه یشتن و میوانداری له قشله ی حوکومهت بو، که «سمرقند» گه یشته ناوشار، به پیره وه چو تیکی ره سمی له لایه ن حوکومهته وه بز کرا و دوو روژ میوان حوکومهت بو. «سمایل ئاها» ئاگی لئی نیه که تهونی بز ته نراه ته وه! روژی سینیم نه یه وی بکه پته وه، فعوجیکي هه سکر خویان به ده وره ی کوشکه که دا هه شار نه ده ن. له وه وخته دا که «سمایل ئاها»

خەرىكى نانتخواردنى مېواندارىسى نېوھېزى حوكومەتى «ئىيران» ئەبى، پاشان ھەلئەستى و بگەرئەو، «سەرھەنگ سادق خان» دەست ئەخاتە ناو دەستى و بەجووتە دېنە دەرەوۋە و ئەگەنە سەر پىرد و شېوھەكە، سەرھەنگ دەستى خۆزى راتەو شىنن لىدەستى. لەگەل دەست راوھشاندىن، فەوجەھەسكەر لەناكاو دائەبارن و بەبىن پشوو دەستىزىكى بەسەرا ئەكەن و «سمايل تاغا» و پياوھ كانى - تەنھا دوو كەسىيان نەبن - لەو شونئەدا ئەكوژىن! قەكەى خۆزى ھاتە دى لەگەل رەزا شا - داكە وتى: «مىن ئەوم نەكوشت، بەلام ئەو مىن ئەكوژى!».

حوكومەتى «ئىران» گەلنى مېواندارى وای يۆكوردەكان كوردوۋە! «جەوھەر تاغا»ى برايشى ھەر بەوجۆرە لە «تەورىز» مېواندارىسى بۆكر!!

ئىتر بە لەناچوونى «سمايل تاغا» شۆرش و كۆششى چەند سالەشى لەناو چوو، ئەو ئاواتەى كە ھەببوو، بىردىھ زۆر گۆل! ئەو ھەندە ھەبوو دەنگى بلىسەى شۆرپشەكەى و نەبىن ھەر لەو كوانوۋەى كوردەوارىيەدا بووئىت، بەلكو دەنگەكە لەدەرى كوانوۋەكە و لەپاش ئەو دەورەش بەھزى رۆژنامەكانى بېگانەو ھەر ئەھات و نارى ئەو شۆرپشەكەوتە سەر گەلنى لاپەرەى كىتېب و داستانان و لەمەو ھە شۆرپشكى گەلنى فېكرى كەوتە مېشكى زۆر لە كوردەكانەو!

شۆرشی سابلاخ

شەهیدى نازادى تورە
[غازى شەهەد]
(1883-ز. - 1947)

وەكو لەشونته‌كانى تری ئەم كۆتیه‌دا بۆمان ده‌ركه‌وت له‌ده‌وای ده‌وایی هاتنی شه‌پری 1914 - 1918 بیروباوه‌پێکی تر كه‌وته دنیاه، كۆنگره‌ سیاسیه‌كان و په‌یمانەكانی «سیفهر» جۆره‌شێكی تریان به‌مەردم پێشان ئەدا! ئەوان ئەوه‌یان پێشان ئەدا كه هه‌موو قه‌ومێك ئەین به‌بەشی خۆی بگاوه‌ له‌ دێلی ده‌رچن، به‌تایبه‌تی قه‌ومی كورد ئەم ده‌هۆله‌ی بۆ ئی ئەدرا! كه شه‌پری گه‌وره‌ی دووه‌میش هاته پێشه‌وه، شه‌پری 1939 - 1945 به‌ په‌یمانی «ئه‌تله‌سی» ئەو ده‌نگ و ئاوازه‌یه‌ به‌ شه‌پورێكی تر ديسان بلا‌وكرا به‌وه‌!

هه‌ركه‌ جه‌نگی پێشوو ده‌وایی هات، قه‌ومی كورد له‌هه‌موولایه‌كه‌وه‌ كه‌وته شوێنی ده‌نگه‌كه‌ و ماوه‌به‌ماوه‌ له‌هه‌ر سوچه‌كه‌وه‌ پێشوازی وه‌رگرتنی ئەو حه‌قه‌یان ئەكرد. به‌ته‌بعمه‌ت ئەم باوه‌ره‌ له‌ ولاتی «سابلاخ» به‌ پوختی بلا‌و بیوه‌وه‌! له‌ پالەوانه‌كانی شه‌پری پێشوو حوكمه‌ته‌كانی ئینگلیزه‌، روس، ئەله‌مان و هوسمانی بیون، روس و هوسمانی هاو سنوورین «سابلاخ» بون، ئەله‌مان و ئینگلیزیش به‌هۆی دووه‌كه‌ی تروه‌ نه‌وه‌ك هه‌ر له‌ولاتی سابلاخ لێكو له‌هه‌موو خاکی شیرانا گه‌مه‌ و گالته‌یان ئەكردا!

پاش كێشانه‌وه‌ی ئەوانه‌ هه‌ر به‌كه‌ بۆ ولاتی خۆیان - به‌ناوا - شۆرپه‌كانی «سمایل ناخای سمكۆ» له‌ ره‌گ و ریشه‌ی سابلاخ و ولاته‌كانی ته‌رگه‌ور و مه‌رگه‌ور و سنندوس - دا، له‌گه‌ل

شۆڤرىشە كانى [شىنخ مەحمود] لە ولاتى سولەيمانى، ئەم دووانە ئەوەندەى تر گونجەكى ولاتى سابلاخيان ئەزىزىنگاندا ھە بەرەكەت ئەمانە سەر بە خۆى كوردىان ئەوى؛ ئەمانە ھەموو ئەوەمان پىشان ئەدەن كە گەلگەلى بىر و باوە پىنك لە ولاتى سابلاخا ھەر لە دەمىكەو بوو.

كە شۆڤرى دووم ھات بە سەرا، لە بەر ئەو ولاتى كوردە وارى ئەوتى ھەبوو؛ ئەو ئەوتە كە ئەبوونە كەمى پىشتى ئەمانەى دابە زەو، بوو بە چاوەندازى گەلى لە ھۆكۆمەت گەرەكان، ھەر يەكە لەم روو ھە بە جيا ئەبووست گەمە و گالئە و شۆخى لە گەل كورد و كوردە وارى دابكا.

دىسان ھەر بە ھۆى شۆڤرە، لە مەلاو لە و لاو ئەنگىز و روس رۇابوونە تىرانە، دۆست بوون بۆ ئەو ئەمانە لە ناو بەرن، بە لأم لە پەنا مە كىشا ھەر دۆست بوون ۱۹. ئەمە «لۇرانس» و «ئەسداڤ» ئەبزانن، كە لۇرانس لە لا بەن ئەنگىز ھە و «ئەسداڤ» لە لا بەن روس ھە بە ناوى كاروبارى سىياسەت و بازرگانىيە ھە و ولاتە كانى كوردە وارى تىرانا ئەگەران و ھەر يەكە يان بە بى دەنگى ئەو يەكە يان كوردە كانيان بە بارىكا را ئەكىشا!! كوردىش لە بەر دۇلسافى خۆى، يا لە بەر ناچارى خۆى، دلى ئەچوو لە دەنگى خۆش و شۆڤرى ئەكەوت.

ئەم دۇلسافى و ناچارى بوو، كە لە ھەموو رۆژ و لا پەرە بە كى كورد توشى ئەو ھى كوردون كە بگەونە شۆڤرى دەنگى دە ھول! ئەو ھەك ئەو كە دۆڤمە كانى كورد ئەلین: كورد پارە بەر ھەست و بىگانە بەر ھەست، پارە بەر ھەست نىيە چو نكە و نەبىن لەو دۆڤمەنە پارە بەر ھەستىر؛ دۆڤمە كانى كورد بۆ پارە ھەر شىتەكان ھەبە و نىيە ئەبىد زىنن، كورد لە سەر شەرف و ھەنەناتى قەومى خۆى، خۆى ئەدا بە كۆشت، ئەو ھەك ئەبىر زىنن بە پارە. بىگانە پەرسىيە كە يان رەنگىن راستىن، بە لأم ئەمەش لە بەر دۇلكاى و لە بەر ناچارى بە ئەلھەى قەومىيەت ھە، ئەو بىگانە خراپىن كە ئەو ئەندە درۆ لە گەل كورد ئەكەن، ئەو ھەك كورد خراپە كە بە ھۆى دۇلكا ھە بە گۆڤى ئەوان ئەكەن. تا ئىستە و ابوو بە لأم لە ئىستە بە دوواو پىوستە كورد خەبەرى بىتتە ھە و ئىتر بە گۆڤى كەس نەكا و كۆششى خۆى بۆ خۆى بىن.

لە بەر دووشت بە گۆڤى كەس نەكا؛ يەكەم لە بەر ئەو تا ئىستە كە شۆڤرى تەموورەى خەلەك كەوتوو ھىچى نەبەستۆتەو، با ماو ھە كىش شۆڤرى دەنگى خۆى بگەوى بزانن لەم دەرگاپەو ھە چى ئەبىن؟ دووم با ئەو شور ھە كە دۆڤمە كانى پىو ھى ئەنووسىنن و ئەلین بىگانە بەر ھەست، با ئەو پەردە پەش لا دا بزانن ئەو و ھەختە ئەو دۆڤمەنە چى تر ئەگرن بە دەستەو بۆ لە كە دار كوردنى كورد ۱۹.

ئەو دەنگى ئازادى و سەر بە خۆىيە كە لە لىواری دىواری دوو شەرى ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ - ۱۹۳۹ - ۱۹۴۵ ھە بەر ز ئەبوو ھە و بەر گونجەكى كورد ئەكەوت، ھەبىنى دەنگىش بوو بەر گونجەكى ئازەربايجان و ولاتى «ئازەربايجان» ئەكەوت. بە تايەتى لە شەرى دوو ما گونجەكى ئەوان زياتر

ئەزرنگىتارايە، چونكە ئەوان بەي پەردە سنووربان نووسا بوو بە سنوورى روسياو، بۆ دەست خستنى نەوتيش دياربەكە باش بوو. ئەمە و خۇشيان ھەر لە گەلنى زووتو ھە ستیان بە شتىك كر دبوو، بۆيە لە دەورە كانى «قاجارى» دا تەوريز پايەختى «وەليە ھە» بوو. بۆيە لە دەورەى [رەزاشا] دا ھەموو دەمىك تەوريز و ولانى [تەوريز] لە چەوساندنەو دەبوون و لەزىر ئەو چاوتريە دابوون كە نەو ك لەزىر فەرمانى [تاران] دەرچن و ھەمليون كەسى [تازە رايىجان] ى بگەن بە سەر بەخۇيى!

ئەو سەردەمە كە نەپروە كانى - ئىنگليز و روس - چوويرونە تيرانەو ئەو مەرجەيان دابوو كە لە گەل دوايى ھانتى جەنگا، ھەر دوولا ولانى تيران بە جى يىلن. شەر وور دە خەرىكە دوايى دىت، تاكى ترازووى سوندىخوارە كان خەرىكە قورس ئەيى. ھەر دوو نەپرو لە دلان تانوانن دانكەنى نەوتى ئەو ولانە بين، لە روالە تيشا بىيان ناكرى نەچنە دەروە، چونكە پەيمان لە بەينا، ئەم بەو ئەلنى بچورە دەروە و ئەويش بەم ئەلنى بچورە دەروە... لەبەر ئەمە پىوستە ھەرىكە كەيان بە ناوى شتىكەو پىن دابگرن! شتىش لەو چاكتەر دەست ناكەوئى كە دەنگى سازادى و سەر بەخۇيى قەمە كانى ئەو ولانە بلاو بگرتەو..!

«ئىبراھىم ھەكىمى - ھەكىمولك» سەرۆكى وزارەتى تيران و «جەنرال ئەرفەح» سەرۆكى ئەركانى جەنگ بوون، ئەگەر ھەر جۆرە بەندوبازىك لەو ولانە دا بلاو بگرتەو، وەنەبىن ئەوان بتوانن بەر ھەلستى بگەن، تيران نەخۇش بوو، [ھەكىمولك] نەخۇشتر بوو! ئەلنىم نەخۇش بوو بەرانبەر بەو شەرانە و بەو كىشورەرانە، ئەگىنا خوا ھەل ناكرى لەو رۇزانە دا «اسد على وى الحروب نعامة!». يا:

«شىرانىد پىش پشە و شغالاندى پىش شىرا». ئەم شتانە و ئەم ھۆيانە بىنجگە لە ھۆيە تايەتپە كانى تر - كر ديانە كارى كە لە ولانە كانى ئازە رايىجان و سابلأخا سەر لە نوئ دەنگىكى تر پەيدا بىتتەو، بەلام ئەنجامى دەنگە كە ئەيى بە قازانجى كى؟ ئەو مەبەستى شەپپورچى كە نىيە! بەندىكى كوردى ھەبە ئەلنى: «پارەى كفن دەستكەوئى مردو ئۆز بە گۆرا...».

لە ھەموو ولانى كوردەواری دا نەوت ھەبە، ھەموو ھالەم چاودان لە نەوتە، نەوت و كوردىش بە كىكە، نەوت دەستكەوئى كورد ھەرشىتىكى بەسەردىت بايتت...!

«سابلأخ» كە پىنى ئەلنى «مەھاباد»، كەوتۆتە ولانى سوكرىان و لەرۇزاوای خاكى تىرانايە، پالى داو بە [ئازە رايىجان] ھو و نزىكە بە ولانى روسياو، لە دووشابشەو كىشور، رەكانى عىراق و توركيە، روويارىكى لە پالايە، ھەر چوار دەورى كىو و بوون بە شىورەى شارە كە؛ ھەر لە دەورنى كۆنەو بەھزى سنوورەو شونى ھەراو ھورىا و ئازاو و شۇرش بوو.

دانىشتوانى [سابلأخ] بە زوق و دلنەرن، بە تايەتى سەرچارەى شاهەنگ، و نەقامە كانى

کوردییه.

به‌ره‌ی قازیانی [سابلأخ] زۆر له میژه ناو و ناویانگیان له دلێ خه‌لکی سابلأخ و ولاتی موکریدا جینی خۆی کردۆته‌وه، وه‌کو به‌ره‌ی «تورجانی» به‌کان ته‌وانیش شه‌و ناو و ناویانگیان به‌وجۆزه‌ هه‌ر هه‌بووه.

ولاتی کورده‌واری پایه‌ندی دیانه‌ت و ناشنای مه‌لابانی زانا و دانا بوون، ده‌سته‌ی مه‌لا و هولمه‌- له‌ هه‌موو ولاتی کورده‌واری پایه‌یه‌کیان هه‌بووه. «قازی محهمه‌ده» پایه و مه‌رکه‌زی باویایی و زانایی و زمانزانی ده‌ستڕۆشتووی خۆشی ته‌مانه‌ هه‌موو بآلیان پێه‌ناکه‌ پیاوتکی به‌پێز بن له‌ ولاتی سابلأخ. دیسان «قازی هه‌لی» باوکی - که‌ کوپی میرزا قاسمی کوپی میرزا ته‌حمه‌دی کوپی میرزا قاسمی گه‌وره‌ بوو - ته‌ویش له‌ پێشا شوێن ئاگر دانێکی بۆ «قازی محهمه‌دی کوپی» دامه‌زراندبوو. به‌تایه‌تی که‌ «قازی هه‌لی» له‌ ۱۹۳۸ کۆچی کرد و قه‌زاوه‌ت و فتوا گه‌رپایه‌وه‌ بو‌سه‌ر «قازی محهمه‌ده»، ته‌وه‌نده‌ی تر پایه‌ی به‌رزبووه‌وه.

له‌ ۲۵ی ئاهه‌ستۆزی ۱۹۴۱ که‌ له‌ شکرێ ئینگلیز و روس له‌ملاوله‌ولاهه‌ چوونه‌ تیرانه‌وه‌، تیران له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ کزی و بن‌هیزی رووی تیکرد، «ره‌زاشا» گه‌را و برا بۆ ولاتان.

له‌ عێراقا حیزی «هه‌یا» هه‌بوو، ته‌م حیزه‌ به‌ل و پێیه‌کی باشی بلاوکردبووه‌وه و ناو و ناویانگی بۆ هه‌موو لایه‌کی کورده‌واری روێشتبوو. ته‌م حیزه‌ حیزه‌ی کوردی بوو، له‌ ته‌فسه‌ران و سه‌رۆکی عه‌شایر و قوتالیان و خوتنده‌واران چووویونه‌ ناوه‌یه‌وه؛ له‌ سالانی ۱۹۴۲ - ۱۹۴۳ میرحاج - که‌ ته‌فسه‌رنیک و یه‌کیک بوو له‌ ته‌ندامه‌ به‌کاره‌کانی (هه‌یا) - به‌ناوی گه‌ران و دیده‌نیه‌وه‌ چوو بۆ ولاتی موکریان بۆ ته‌وه‌ بتوانی تیشکی هه‌یا بخاته‌ ته‌وشه‌وه‌، هه‌رجه‌اره‌ که‌ ته‌چوو بۆن و به‌رامه‌یه‌کی وای به‌رچاو ته‌که‌وت که‌ بتوانی راسته‌ و راست کوانگه‌یه‌ک بۆ ته‌م حیزه‌ په‌یدا بکات.

هه‌ندی له‌ گه‌نجه‌کانی ته‌و ولاته‌ - که‌ تا بیست که‌سته‌ینک ته‌بوون - له‌ «سابلأخ» به‌ ناوی «کۆمه‌له‌ی ژ.ک» ده‌هه‌سته‌یان دا‌بوو به‌ تیشه‌وه‌ و گۆفاری نیکیشیان به‌و ناوه‌وه‌ ده‌رته‌کرد. گۆفاره‌که‌ ته‌برال «ته‌موریز» له‌ چاپ ته‌درا و له‌ ولاتی موکریان بلاو ته‌کرایه‌وه‌. ئامانجی کۆمه‌له‌ی ژ.ک ته‌وه‌ بوو که‌ زیانی کورده‌ستانی گه‌وره‌ بن. «میرحاج» له‌ جاری دوایی دا خۆی گه‌یاند به‌ ته‌ندامانی ته‌م

● - سه‌رچاوه‌ و بناغه‌ی دامه‌زاتی ته‌م حیزه‌ش له‌ پێشا ته‌گه‌رته‌ بۆ نازایه‌تی «مه‌لای داودی». ته‌م مه‌لای داودی په‌یاوتکی به‌ر رووناکی جهرمه‌زه‌ بوو، دووکانێکی به‌چکوله‌ی به‌قالی هه‌موو له‌ شاری سابلأخ کردبوو به‌ ده‌ستمایه‌ی زانی، خه‌لک و خوا و گه‌نجان هات و چۆی دووکانه‌که‌یان ته‌کرد. له‌مو دووکانه‌ به‌چکوله‌یه‌دا [مه‌لای داودی] به‌رواوی رووناک ته‌کردنه‌وه‌ و وه‌کو قسه‌کردنی گوێ ناگردان ده‌رسی داستانی کورده‌په‌ته‌ی دانمان. له‌مه‌وه‌ به‌ره‌به‌ره‌ توانی قسه‌کردنه‌کانی بخاته‌ شه‌کێکی ریکه‌وتیکه‌وه‌

کۆمهله‌یه و داوای ئه‌وه‌ی لێکردن که ده‌ستی یارمه‌تی بۆ به‌جێهێنانی ئامانجه‌کانی خۆی بۆ درێژ کردن، ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌ به‌جزرێک هاته‌ن پێشوه که به‌هموو ئاشکرا بیه‌ک له‌یه‌ک تینگه‌بستن و لقی حیزبی «هیوا» له‌و ولاته‌دا دامه‌زرا.

کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» به‌ره‌به‌ره‌ پهری سهند و ده‌ستیان کرد به‌بلازکردنه‌وه‌ی نه‌تیبه‌کانی دلس خۆیان و پرویاگانده‌ کردن بۆ زرگار کردنی کوردستانی گه‌وره‌. کۆمه‌له‌ پهری سهند و زیاد بوو، تیپ تیپ خه‌لک ته‌هاته‌ ناویه‌وه، وای لێهات پیوستنی که‌وت به‌وه که سه‌رۆکیکی دلسۆزی ناوداری هه‌بن. باوه‌ری کۆمه‌له‌ هاته سه‌رته‌وه که «قازی محهمه‌ده‌ شایانی ئه‌م سه‌رۆکیه‌ی هه‌یه‌. قازی کرا به‌ سه‌رۆک، هه‌ر به‌وه که ته‌و بوو به‌سه‌رۆک، کۆمه‌له‌ ته‌وه‌نده‌ی تر پشتیوانی بز په‌یدا بوو. مه‌لاکانی ولاتی سوکری له‌م رووه‌وه خه‌مه‌تیکی گه‌وره‌یان کرد، هه‌ر مه‌لابه‌ک له‌ گونده‌که‌ی خۆی ئیشیکێ وای نه‌کرد ته‌گه‌ر په‌کیک نه‌چته‌ ناو نه‌و کۆمه‌له‌ «ژ.ک» وه‌ - که‌وا خه‌مه‌تی کوردایه‌تی و زرگاربوونی کورد ته‌کا - ته‌مه‌ به‌ گوناچار بیه‌کی گه‌وره‌ ته‌ژمیرێ.

روسه‌کان له‌ولاوه‌ ناوچه‌ی «نازه‌ریبا بجان»ی تیرانیان داگیرکردبوو و به‌همه‌رو جوژ ده‌ستیان خستبووه‌ کاروباری ته‌و ولاته‌وه. سوکومه‌تی ئێران له‌گیانه‌لادا بوو، «جه‌هغه‌ر پێشه‌وه‌ری» -

و پوه‌کی تری په‌سه‌را بێتیت. تا وای لێکرد خسته‌ قالی حیزبکه‌وه و ناوی نا حیزبی «ژ.ک» و هه‌موو ئه‌ندامانی حیزب تا ۱۲ که‌سێک نه‌چوون.

پاشان «عمززی زنده» هه‌پوو، هه‌تا بانیته‌ به‌ کار و گورج و گۆل بوو له‌و روژه‌دا پۆ ئیشی کوردایه‌تی، ته‌ویش خۆی له‌ [حیزب] تریک کردوه و ده‌ستی ئیخته‌س و ورده‌ ورده‌ خۆی کرد به‌ خاوه‌ن و سه‌رۆکی ته‌و کۆمه‌له‌. له‌ ناخرا عمززی م.م کۆمه‌له‌ په‌ هه‌ندیکی راکێشا و ده‌سته‌په‌کی تریشی په‌یدا کرد، ته‌مانه‌ی له‌ژێر چوار چۆبه‌ی ناوی «حیزبی ئازاد به‌خوای کوردستان» دا ریکه‌ست.

«عمززی» زوڕ نیش لێهاتوو بوو، زوژ به‌ زوژ دام و ده‌زگای حیزبه‌که‌ی خۆی زیاتر نه‌کرد، له‌مه‌وه‌ ناوی دهرکرد و وای لێهات ناسرا. بێگانه‌کان - به‌ تابه‌تی سوکومه‌تی ئێران - په‌چاوئیکی سه‌یره‌وه‌ سه‌ریان نه‌کرد. به‌ره‌به‌ره‌ سوکومه‌تی ئێران راکێشا پۆلای خۆی و به‌رزی کردوه. له‌ناخرا کارا به‌هۆی نه‌ئوه‌وه، گه‌لن لێسته‌ی ئه‌م «حیزبه‌» که‌وته‌ ده‌ست سوکومه‌تی ئێران و که‌وته‌ گرتنی ئه‌ندامانی ئه‌م حیزبه‌! عمززی - بش به‌ ته‌واوی خۆی بوو به‌ بیاوئیکی بیاوایی «ئێران»!

نێر پاش ئه‌م کارسانه‌ نرخیکی له‌لای پاشاوه‌کانی حیزب نه‌ما و هه‌موو پرۆای خۆبانیان لێ وهرگر نه‌وه و به‌ئێکو به‌ چاوی بیاوئیکی گزی که‌رموه‌ سه‌ر نه‌کرا.

له‌پاش ئه‌م «حسه‌ن فروه‌ره‌» له‌ پابه‌ی سه‌رۆکی حیزبا به‌تیا شوئینی عمززی گر ته‌وه و ناو به‌اری کۆمه‌له‌ نێر له‌ژێر چاوئیری ته‌وا نپووسته‌. به‌لام هه‌ر به‌چوونیکێ بێ دنگی، تا زۆرگاری «ئێران» گورا و چه‌نگی دوومه‌ ته‌واوی که‌وته‌ ناوه‌وه.

پیاونکی به دیمه‌ن بوو له ولآتی [نازه‌ریایجان] - روسه‌کان به‌همو جوز یاریان دا، حیزینکی دیموکراتی له ولآتی نازه‌ریایجان دامه‌زراند و که‌وته سه‌رجیا کرده‌وه و سه‌ریه‌خویی نازه‌ریایجان!

له‌ملاشه‌وه کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» ناونکی په‌یدا کرد و به‌په‌ره‌سه‌ندینکی ته‌واو په‌ره‌ی سه‌ند. ناوی «قازی» که‌وته دیواخانه سیاسی‌ه‌کانه‌وه، به‌همو جوز هات و جز له‌بینی «ته‌وریز» و «سابلآخ» دا په‌یدا بوو. ئه‌فسه‌ران و پیاوانی روس له‌ته‌وریز - شوینی پیشه‌وه‌ری - هه‌ر زۆر زۆر که‌وته ناوه‌وه.

له‌م هات و چوانه‌دا «پیشه‌وه‌ری» ده‌نگی به‌رز بوونه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی [ژ.ک] ی کوردی له‌م بین ده‌سته‌وه بۆ خۆی به‌زیان هاته به‌رچاو ئه‌گه‌ر له‌گه‌لێ نه‌بن! له‌م کاره‌ساته روسه‌کان تینگه‌یشتن. ئه‌مجا «قازی» بان به‌سه‌رزکی لیژنه‌یه‌ک له «عه‌لی ره‌یحانی» و «قاسمی حاجی بایز ناخا» و چه‌ند که‌سینکی تر به‌بانگه‌یشتن بانگ کرد بۆ «باکۆ» بۆلای «جه‌هغه‌ر باگروڤ». لیژنه له‌تشرینی دووه‌می ۱۹۴۵دا چوو بۆ [باکۆ] و له‌گه‌ل [جه‌هغه‌ر باگروڤ] له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌ی حه‌فته‌یه‌کدا له‌وئ هه‌موو جزه‌ قسه و باسینکیان بریه‌وه بریار وادرا که کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» ببن به «دیموکراتی کوردستان» و له‌گه‌ل حیزیی دیموکراتی پیشه‌وه‌ری دا بۆ وه‌رگرتنی هه‌قی خۆیان بین به‌هاوده‌نگ.

له‌باش گه‌رانه‌وه‌ی لیژنه بۆ [سابلآخ]، هه‌موو ئه‌هلی شار و سه‌رزکی هه‌شایره‌کان و هه‌شاماتی ولآتی موکرییان به‌بانگه‌یشتینکی ره‌سمی له‌ئاخری تشرینی دووه‌می ۱۹۴۵دا بانگ کرد و له‌وکۆمه‌له‌دا کۆمه‌له‌ی «ژ.ک» ناونزایه «کۆمه‌له‌ی دیموکراتی کوردستان».

ئهم ناوه و ئهم ده‌نگه له‌هه‌موو ئه‌و ولآتانه‌دا بلاو بووه‌وه و ورده ورده هه‌شایره‌کانی ئه‌و ناوه وه‌کو پوره‌ی هه‌نگ له‌ده‌ره‌وه‌ی - قازی و سابلآخ - کۆبوونه‌وه و هیوایه‌کی گه‌لێ به‌رز که‌وته ناو کورده‌وه. به‌تایه‌تی ده‌سته‌ی [مه‌لا مسته‌فای به‌رزانی] و به‌رزانییه‌کان - که‌ روویان کردبووه سابلآخ - ئه‌وه‌نده‌ی تر هیوا و ئۆمیدی دابوو به‌هه‌موولایه‌ک. به‌هه‌ر دوولاهه‌ به‌ره‌به‌ره‌ خه‌ریکی بلاوکرده‌وه‌ی ده‌نگی کورد و سه‌ریه‌خویی کوردبوون له‌ولآته‌کانی «موکریان» و «بانه» و «سه‌قز» و «فه‌یزوللا به‌گی» دا.

له‌و رۆژانه‌دا چوونی «مه‌لا» و به‌رزانییه‌کان بۆ ئێران، ینجگه له‌وه که هیزینکی گه‌وره‌بوون بۆ حوکومه‌تی کوردستان، ترسینکی خسته‌سیاسه‌تی تاران‌ه‌وه!

چونکه له‌ولاهه [نازه‌ریایجان] و له‌ملاوه سابلآخ له‌م کاته‌دا سه‌ریان راست کردۆته‌وه و ئه‌بانه‌وئ خزیان له‌حوکومه‌تی [تاران] دایچهن، گومانی تێدانیه‌ که‌ چوونی [مه‌لا مسته‌فا] له‌م وه‌خته ناهه‌مواره‌دا - به‌رانبه‌ر به‌ تاران - شل و شینواویه‌ک په‌یدا ئه‌کا. حوکومه‌تی «تاران» بۆ گیرسانه‌وه‌ی ئهم ئیشاوه‌ چارینکی نه‌دۆزیه‌وه ئه‌وه نه‌بن که بنووسن بۆ - ئامر فه‌وجی - سه‌رده‌شت «سه‌ره‌نگ پزیشکیان» به‌هه‌ر جوز نیت مه‌لا په‌شیمان بکاته‌وه له‌وه که پال بدا به‌ حوکومه‌تی

[سابلاخ] هوه!

«پزیشکیان» به هۆی «مام عزیزى قهره نیاخای مامش» هوه دەمی گه یشت به مه لا و گه لنى شتى بۆ هه لپشت؛ له و شتانه: که ئەمانه تىسته به رانبر به تيران ینگانه و حوکومه تى [تيران] به ناوى په نا به رانى سیاسیه وه ئە توانى دالده ی ئەمان بدا و زهوى و زاریان بداتى و مه لا خوشی له تاران «نائیب» ینک بیت و هه موو دەم له پار له مان و له گه ل وه زیره کان و «شا» دابن! حوکومه تى ئەمانه ی له گه ل ئەکا و تیر ته ویش واز بئین له وه که بداته پال حوکومه تى سابلخ!

دیاره «مه لاه» ئەمانه ی نه چوو به گونجکه دا و به پینچه وانه ی ئامانه رۆیشت و خۆی گه یانده قازى و شارى سابلخ. چورنى پیاو و له شکرینکى وا پر چه ک له وختینکى وادا، گومانى تیدا نابن که هینزینکى مه عه وى هه ره گه وره ئەبن بۆ ئەو که سانه که ئەپانه وئى حوکومه تینکى کۆریه و تازه دروست بکه ن.

رۆزه کانى ئەو و لآته هه رجاره په رده په کى تری پيشان ئەدا، له ناو ئەم په رده ره نگاره پره نگانه دا کورت و پر له ۱۱ کانونى په که مى ۱۹۴۵دا [جه عه ره پيشه وه رى] له ته ورئز جمهوریه تى تازه ریايجانى بلاؤ کرده وه و ئە وه ی ده بربرى که و لآنى «تازه ریايجان» له حوکومه تى «تاران» و تيران جیا بووه وه و له و رۆزه به دواوه خۆى سه ره خۆ ئەژى!

له گه ل بلاؤ کرده وه ی ئەم ئاگاداره دا هه موو و لآنى «تازه ریايجان» یان له نه برو و کار به ده ستانى حوکومه تى [تاران] پاک کرده وه، مایه وه سه ر شارى «ورمى» که «ئه حمه د زه نگنه» ئامر فه وجى ئەوئ هه تا به ینتک شارى ئەدا به ده سه وه، پاشان ئەویش به هۆى هه شایره کورده کانى ئەو ده وره و ئە هلى [ورمى] خۆزیشیه وه گيرا و «ئه حمه د زه نگنه» ش خرابه ژىر محاکمه و لپرسینه وه وه.

له سه رده مانه دا که «پيشه وه رى» جمهوریه تى تازه ریايجانى بلاؤ کرده وه، له مه لاه «قازى محمه ده» لپزه په کى به سه رۆکى «محمه د حه سبنى سه یف قازى» نار دبوو بۆ [تورئز] بۆ ئە وه هه ر دوولا له به یینى په کا رینکون و به پشتیوانى په ک، ده ستى حوکومه تى [تاران] له و ناوه دا بپرن. پاش برانه وه ی قسه و یاسى [سه یفى قازى] له ته ورئز، له ۱۲ کانونى په که مى ۱۹۴۵دا کۆ بوونه وه په کى زۆر گه وره له سه رۆکى هه شایره کان و ئە هلى ناوشار و قوتایىانى قوتابخانه کان له ناو شارى سابلخ کراو [قازى محمه ده] بلاوى کرده وه که وا له م ته ئریخه به دواوه و لآنى «سابلاخ» و کورده وارى له حوکومه تى [تاران] جیا بووه وه و له تىسته به دواوه ئیملاتى سه ره خۆى کرد.

له رۆژى ۱۶ کانونى په که مى ۱۹۴۵دا به بداخى حوکومه تى [تاران] له سه ره دایه ره کان هینزیه خواره وه و له ناو چه پله پززانى مه ردا به بداخى کوردستان - ی له شوئین دا سرا و ئالای کوردستانى پیرۆز هه لکرا. دروشمى ئالاکه ش به مجۆزه بوو:

سه‌ره‌تا پارچه‌یه‌کی سووره، پاش نه‌و سپی که‌به‌ته‌ندازه‌ی چوار نه‌و‌نده‌ی سووره‌یه‌که، پاش نه‌و سه‌وز به‌ته‌ندازه‌ی به‌شن له چوار به‌شی سپیه‌که. له‌ناوه‌ی راستی پارچه‌یه‌که‌دا نیو‌کوره‌ی رۆژتک؛ به‌سه‌ر رۆژه‌که‌وه‌ قه‌له‌تیک، له‌ملاو له‌ولای رۆژه‌که‌وه‌ دوو گوله‌ گه‌م به‌ره‌نگی زه‌رد؛ له‌سه‌راوردی هه‌مووانه‌وه‌ به‌شکلێ چهنه‌ر نووسرا‌بوو ده‌وله‌تی جمهوری کوردستان.

ئه‌م ده‌نگه‌ به‌مجوزه‌ له‌هه‌موو وڵته‌کانا ب‌لا‌بووه‌وه‌ و ته‌نانه‌ت دیواخانه‌ سیاسی‌ه‌کانی ده‌ره‌وه‌شی گرت‌وه‌، له‌هه‌موو کون و قوشینکی وڵاتی کوردستانی نه‌و وڵاته‌وه‌، پۆل پۆل خه‌لکی روریان نه‌کرده‌ «سابلاخ» و دیده‌نی ده‌وری تازه‌ی کوردستانا.

که‌ ته‌ندامانی کۆمه‌له‌ و هات و چۆکه‌رانی ژنر ئالای تازه ته‌ماشایان کرد سه‌رده‌می نه‌وه‌ هات‌وه‌ که [جمهوری‌ه‌تی کوردستان] به‌ جۆرتکی ره‌سمی ب‌لا‌وکه‌نه‌وه‌، له 26ی کانونی به‌که‌می 1945دا له پاش کۆبوونه‌وی هه‌موو شه‌هلی سابلاخ و سه‌رژک هه‌شره‌ته‌کانی وڵاتی سوکری و [قه‌یزو‌ن‌لا به‌گ‌ای و نه‌و ناوه‌، «قازی محمه‌ده» به‌ جۆرتکی ره‌سمی له‌ناو دنیا‌یه‌کی خۆشی و شادمانیدا «جمهوری‌ه‌تی کوردستان»‌ی ب‌لا‌وکرده‌وه‌.

پیشه‌وا [قازی محمه‌ده]

له‌ ناو دروستی سه‌رک

کۆماریدا

پاش نه‌وه «محمه‌ده حسینی سه‌یف قازی» به‌ جل و به‌رگی ژهنه‌رالیه‌وه له شونینکی به‌رزا رووه‌ری خه‌لکه‌که‌ ناوی [پیشه‌وا و سه‌رژکی جمهوری‌ه‌تی کوردستان]‌ی بسز قازی محمه‌ده ب‌لا‌و کرده‌وه؛ ئه‌مجا پیشه‌واش به‌ جل و به‌رگی ژهنه‌رالی و به‌ناوی سه‌رژکی هه‌موو هیزی کوردستانه‌وه له شونینکی به‌رزا سو‌پاسگوزاری ئه‌م باوه‌ر و به‌رانه‌ی خه‌لکی کرد، سه‌ربازان و قوتایانی کورد نمایشیکیان له‌به‌رده‌می پیشه‌وا و خه‌لکه‌که‌دا نواند و نه‌وی پینوستی ره‌سمیاتی دروستکردنی حکومه‌تیکێ تازه‌ییت؛ به‌جیان هینا. ئه‌مجا «قازی محمه‌ده»‌ی پیشه‌وا به‌مجۆزه‌ی خواره‌وه‌ و‌زاره‌تی کوردستانی دروستکرد و ته‌ندامی بۆ هه‌موو و‌زاره‌تیک به‌مجۆزه‌ دانا:

حاجی بابه‌ شینخی جه‌میان.

محمه‌ده حسینی سه‌یفی قازی.

که‌ریم ئه‌حمه‌دی.

مه‌ناف که‌ریمی.

محمه‌ده ئه‌مین موهینی.

حاجی ره‌حمانی ئیله‌خانی زاده.

1- سه‌رژک وه‌زیر:

2- وه‌زیری جه‌نگ:

3- وه‌زیری پۆست و ته‌لگراف:

4- وه‌زیری فه‌ره‌نگ:

5- وه‌زیری کیشور:

6- وه‌زیر ته‌گیر - مشاور:

۷- وه زیری رنگه و بان:	نیسما هیل تیلخانی زاده.
۸- وه زیری تابووری:	نه حمه د تیلاهی.
۹- وه زیری بازرگانی:	حاجی مسته فای داودی.
۱۰- وه زیری کشت و کال:	مه حمودی وه لی زاده.
۱۱- وه زیری کاروفه رمان:	خه لیل خه سره وی.
۱۲- وه زیری پرویا گانده:	سدیق خه پیده ری.

The Cabinet and other officials, Mahabad, February 1946

عهده‌ی له وه زیره کانی حکومتی کوردستانی «فازی محمه ده»:

دانبشوانی ناوهر است «پیشه و فازی محمه ده».

له لای راسته وه بو چه پ:

«مسته فای داودی، خه لیل خه سره وی، نه حمه د تیلاهی، محمه ده ته مین موخنی،

بلووریان، تیلخانی زاده، کهریم نه حمه دی، میرزا علی ره بھانی».

ریزی دواوه: ته فسه ران و نو سه رانی رۆژنامه.

له رۆژی ۱۴ی کانونی دووه می ۱۹۴۶دا کۆبوونه وه به ک کرا بو نه وه که «پیشه و اه» سوئندی سه رۆک کۆماریی بخوا، که نه مه شتیکی قانونی و ره سجه له هه موو نیزامتیکی کۆماری و پادشاهه تیدا. [پیشه و اه] فرمانی دا به نه ندامانی کۆمیته ی مه رکه زی که قورئانی پیروز و دروشمی ئالای کوردستان ناماده بکری. نه ندامانی کۆمیته و وه زیره کان به ک له شوئنی به ک که ورتنه پشت سه ری «قورئان» و «ئالاه» که - که به ده ست مه لا حسه بنه وه بوو - تا چوونه زووری پیشه و اه، پیشه و اه

هستا و به دهستی خوی سه‌پوشه‌کمی له‌سه‌ر «قورئان» و ئالاکه لادا و ئهم سوئنده‌ی خواره‌وه‌ی خوار د:

«سوئند ئه‌خۆم به‌خوا و به‌قورتانی پیروز و به‌نیستمان و شه‌رافه‌تی قه‌ومی کورد و به‌ئالای پر له‌ ئیفتیخاره‌ی کورد، تا دوا‌ی هه‌ناسه‌ی ژبانم و تادوا تنوکی خوئیم به‌گیان و به‌مال له‌ رنگه‌ی مانه‌وه‌ی ئازادی کورد و به‌رزکردنه‌وه و پایه‌داری ئالای پر له‌ ئیفتیخاری کورددا کۆشش بکهم و دوا نه‌که‌وم و به‌سه‌رزکی کۆماری کوردستان و یه‌ک‌گرتنی کورد و ئازهرایجان ئیفتیخار ئه‌که‌م و کۆشش ئه‌که‌م بۆ مانه‌وه‌ی ئهم ئامانجه‌!».

کۆماری کیشوه‌ری کوردستان به‌مجۆره‌ دروست بوو، هه‌موو کورده‌کان به‌به‌رزانییه‌کانه‌وه‌ روویان کرده ئهم کیشوه‌ره، ده‌نگی ئاوازی گه‌یشته‌ پار له‌مانه‌ سیاسیه‌کان، روژنامه‌ نووسه‌کانی بیگانه‌ به‌هه‌موو جوۆر بۆ وه‌رگرتنی باس و خواس روویان تێکرد.

له‌ پێش ئهم ته‌ئریخه و له‌ پاش ئهم ته‌ئریخه‌ش هینزی کوردی که‌وته‌ داگیرکردنی ئهو وڵاته‌ کورده‌وارینه‌ی که‌ له‌ژێر فه‌رمانی تارانابوون. له‌واوه‌دا سه‌ربازی ئێران له‌ «میانداوه‌» و هه‌ندی پۆلیسی ئێرانی له‌ «بۆکان» مابوونه‌وه؛ بۆکان هه‌ر ده‌میگ بوو له‌ هینزی ئێران پاک کرابه‌وه، ئابلقه‌ی «میانداوه‌»یشیان دا، ئامرفه‌وجی میانداوه‌ «هه‌قید موسته‌شاری» له‌ ئاخرا که‌ تیغه‌یشت به‌رابه‌ریه‌ی پیناکرێ، خۆی و شاری دا به‌ده‌سته‌وه و داوای ئه‌وه‌ی کرد له‌ حوکومه‌تی کوردستان که‌ رنگه‌ی بده‌ن بپروا و شار به‌جیییلن. ئه‌مانیش رنگه‌یان دا و له‌ رنگه‌ی «هه‌وشاره‌» وه‌رزیشت و وڵاتی میانداوه‌ له‌ ۱۵ کانوونی یه‌که‌می ۱۹۴۶دا به‌هه‌واوی له‌ژێر حوکمی تارانا ده‌رچوو.

له‌ملاشه‌وه‌ روویان کرده «سه‌رده‌شت» ده‌وره‌یان دا، رنگه‌ی هات و چۆی نه‌یروی ئێرانی به‌ینی «سه‌رده‌شت» و «بانه‌»یان پێی، له‌ جنووبی روژه‌لانه‌وه‌ هینزی نه‌یروی کورد گه‌یشته «سه‌قزه‌»، ئی هات و چۆی هینزی ئێرانی به‌ینی «بانه‌» و «سه‌قزه‌»یشیان پێی. به‌کردنی ئهم ئیسه‌نه مه‌هتای و ابوو هه‌موو ناوچه‌کانی کورده‌واری ئهو وڵاته‌ که‌وته‌ ژێر فه‌رمانی حوکومه‌تی کوردستانه‌وه‌ و فه‌رمانی حوکومه‌تی [تاران] نرخیگی له‌واوه‌دا نه‌ما.

هه‌ر سه‌ربازنکی حوکومه‌تی ئێران که‌ له‌واوچانه‌دا هه‌بوو، به‌هه‌موو جوۆر له‌لایه‌ن هینزی کوردیه‌وه‌ ئابلقه‌ دران و رنگه‌ی رزگاریبوونیان بپرا. ئهم سه‌رکه‌وتنی له‌سه‌ر یه‌ک و په‌ره‌سه‌ندنی هینزی کوردیه‌، حوکومه‌تی ئێرانی خسته‌سه‌ر ئهو باوه‌په‌ که‌ زۆری بێن ناچن ئه‌مانه‌ په‌لاماری «سه‌» و «کرماشان» ئه‌ده‌ن و به‌لکو هه‌موو روژئاوای ئێران دانه‌گرن! له‌راسیتیدا ئهو بینه‌ی که‌ ئه‌مان پینانه‌وه‌ نابوو؛ ئهو ئاره‌زووه‌ی به‌جی ئه‌هینا.

به‌تایبه‌تی له‌ناوچه‌کانی «سه‌قزه‌ - بۆکان» و «بۆکان - میانداوه‌» وه‌ به‌هه‌موو چه‌شته‌ ئیشت کردنیگ ئیشت ئه‌کرا. وه‌کو ئه‌وه‌ له‌ ۳۰ ئیسانی ۱۹۴۶دا حوکومه‌تی ئێران هینزکی گه‌وره‌ی

سواره و پیاده به هم‌مو جوړه چه کینکوه نارد بؤ رزگارکردنی شو هیزانه‌ی که له شیمالی سه‌فزه - هوه له لایه‌ن نیروی کوردیه‌وه نابلقه درابوون. ئەمانه‌ش ئەبوایه بجهوونایه بؤ «قاره‌وا» و «تالتون - ی سه‌روه». لیره‌دا هیزی به‌رزانی، [فادرخانی] و «قه‌بزوولابه‌گی» لیبان راپه‌رین و «قاره‌وا» و هم‌مو دهوره‌ریان گرت. ۱۸ سه‌ریاز و ئەفسه‌ریان لئی بریندارکردن، ۴۹ کسه‌یان لئی کوشتن و چه‌ک و تالانکی زوریشیان ده‌سته‌کوت. ئەم شه‌ره تا ۱۲ مایس درزیه‌ی کینشا.

له خه‌تی «تالتون» ی سه‌روه‌وه روو به‌رنگه‌ی «بانه» دیسان هیزی [سه‌ریان] شو ناوه‌شیان گرت و به‌ریان له تیرانیه‌کان پریه‌وه. له لای «بۆکان» یسه‌وه هیزتکی کوردی باش ئەوانوه‌ی داگیر کردبوو. «همه‌رخانی شه‌رفی» ش له قۆلی «ته‌موته» وه جاده‌ی به‌ینی «سه‌فزه» و «بانه» ی داگیرکردبوو. ده‌سته‌یه‌کسی تریش خه‌تی به‌ینی «بۆکان - میانداو» بیان گرتبوو. له لای «سه‌رده‌شت» یسه‌وه شه‌ایری هرکی، گه‌ورک و کلاسی شو ناوه‌یان گرتبوو.

به‌مجوزه ئەم ولاتانه هیزی حوکومه‌تی تیرانیان تیا کرابوو، هیزی کوردی به‌وه‌رگرتی فرمان له «سابلآخ» وه هه‌نگاو به هه‌نگاو تیاا ئەبزووتوه.

شو هیزه تیرانیانه که له «سیره‌دئ» و «بانه» و «سه‌رده‌شت» دابوون و له لایه‌ن هیزی کوردی به‌وه دهره درابوون، له لایه‌ن گوزه‌ران و رابواردنه‌وه حالانکی شپریان هه‌بوو، چونکه ئەمانه له «سه‌فزه» وه مانگانه و شتومه‌کیان بؤ ئەهات، رنگه‌ی [سه‌فزه] ئەمانه هه‌موو گیرابوو. قیاده‌ی تیران له [سه‌فزه] وستی هیزشیک بکا و خه‌تی خۆی له شوئنه‌وه به‌ره‌لای بکات، به تاییه‌تی خه‌تی به‌ینی «سه‌فزه - سه‌رده‌شت» - که ئەم شوئنه به ته‌واوی شپزه بوو -

له ۱۶ مایسی ۱۹۴۶دا پینجسه‌د سه‌ریاز به‌هم‌مو جوړه چه‌ک و جبه‌خانه‌یه‌که‌وه په‌لاماری گردی «سه‌بیده‌گرده» ی دا - که ئەم گرده‌ته‌نھا ۸ سه‌ریازی کوردی لئی بوو؛ له پاش سه‌عات و نیونک شه‌ر، هیزی تیران به‌شکانیکی خراب شکان. ئەم شکانه شکانیکی مه‌عنه‌وی زور ناهه‌مواری دا به هیزی تیران؛ سه‌ر ئەکرا لیره‌وه ئەم شکانه ناشیرینه روویدا، له لایه‌کسی تره‌وه به‌رزانیه‌کان و [حه‌مه ره‌شیدخان] و شوکاک شو خه‌ریکن رنگه‌ی «دیوانده‌ره» ئەگرن، «ته‌موته» و «هه‌یه‌جانان» به ته‌واوی که‌وته ژیر حوکمیانه‌وه، «سه‌رشپوری سه‌فزه» خه‌ریکه پاک ئەیته‌وه، ئەگه‌ر به‌مجوزه بپوون زوری پهن ناچهن لووت ئەئین به سه‌ریوان و هه‌ورامانه‌وه و «سه‌نه‌ش ئەروا».

له‌به‌رئه‌مانه قواتی تیرانی به‌ته‌واوی چوار چمکی خۆی کرد به‌لادا و خۆی ئاماده‌ی شه‌رتکی گه‌وره کرد. دووه‌زار سه‌ریازی پرچه‌کی شو ناوه به‌هۆی هیزی ئاسمانی و تانک و ده‌بابه و زرتلی و تزیه‌وه به‌رئ کوه‌تن بؤ گردی «مامه‌شا»؛ له شوئنه‌دا «سته‌فا خۆشناو» به ۲۸ سه‌ریازی کورده‌وه ره‌گی خۆی دا‌کو‌تابوو؛ شو هه‌موو هیزی تیرانه په‌لاماری شو ده‌سته‌به‌ی دا، له ۱۷ مایس دا هه‌ر له سه‌ر له‌به‌یانوه جه‌نگ گه‌رم بوو، قواتی تیرانی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه سنگی

نه به پشته‌ی پشه‌هه، فرژ که له ناسمان و توپ و ده‌بابه له خواره‌هه وه کو بارانی به‌هار گولله و بو مایان نه باراند.

هیزی کوردی به‌ران به‌رم هموو ناگره نه‌جه‌نگی و سنگی کردبوو به‌مه‌تال، شه‌ر له‌وانه بوو، بوو به‌ده‌سته و یه‌خه، قیاده‌ی شه‌ری «مامه‌شا» وا هه‌له‌سه‌سورنرا تیرانیه‌کان وا تی نه‌گه‌بشتن که نهو هیزی کوردیه‌ی له‌گه‌ل نه‌وان شه‌ر نه‌که‌ن، نابین که‌مترین له دوو‌هه‌زار سه‌ریاز به‌هه‌موو چه‌کینه‌هه، له‌گه‌ل نه‌ه‌شا نه‌مان له ۲۸ زیاتر نه‌بوون!

نهو روزه تا تیراوی جه‌نگینکی دل‌ترانه‌کرا و کوشتارنکی زور زور له هیزی دوزمن روویدا، رۆزی دواپی جه‌نگ ده‌ستی پینکر ده‌هه و هه‌رجاره تاکی ته‌رازوو به‌لایه‌کا قورس نه‌بوو! له‌ده‌مه و تیراوه‌دا تیرانیه‌کان خه‌ریکی کشانه‌هه و گه‌رانه‌هه بوون، کوت و پر هه‌له‌یه‌ک له‌ده‌سته‌ی نه‌ملا روویدا و نهو هه‌له‌یه له ناخرا بوو به‌هزی نه‌هه که گردی «مامه‌شا» به‌جینین!

راسته‌گرده‌که‌بان به‌جیه‌پشت و له شو‌تینکی تر سه‌رنگه‌ریان گرت، به‌لام زیانیک که نه‌وان له‌هیزی [تیران] یان دا و نا‌زایی و به‌چه‌رگیه‌ک نه‌وان لهو شه‌ری «مامه‌شا» دا نواندیان، هه‌موو نه‌فسه‌ره‌کانی تیرانیان سه‌رسام کردبوو! له‌پاشا به‌هه‌موو سه‌ر سو‌رماتی‌که‌هه شه‌ری مامه‌شا - یان باس نه‌کرد و نه‌ته‌چروه دل‌بان‌هه که لهو شه‌ره‌دا که‌متر له دوو هه‌زار که‌س سه‌ری رینی پی‌نگرتین! له‌م شه‌ره‌دا هه‌که‌س له‌ده‌سته‌ی کوردی شه‌هیدکرا، یه‌کینک له‌وان «خۆ‌شه‌وی خه‌لیل» بوو که له‌م شه‌ره‌دا بریندار بوو و پاشان برابه‌ خه‌سته‌خانه‌ی [سابلاخ] و له‌وتش چاره‌نه‌کرا له ناخرا مرد و به‌کۆبوونه‌هه‌یه‌کی ره‌سمی له‌لایه‌ن حوکومه‌ته‌هه ته‌رمه‌که‌ی نینزا.

کوشتاری هیزی تیرانی - ش‌گه‌بشتبووه ته‌ندازه‌یه‌ک که حوکومه‌ت له [سه‌قز] مه‌نمی گه‌رانی شه‌وی کردبوو، یه‌کێ لهو ئیشان که نه‌م مه‌نمی بۆ کراوه، هینانه‌هه‌ی کۆرژاوه‌کانی شه‌ری «مامه‌شا» یه، بۆ نه‌هه خه‌لک نه‌یانینتی و له‌چاوی‌نکه‌وتنی کوشتارنکی وا زۆروره به‌رنه‌ده‌ن! وه‌کو نه‌وانه‌ی لهو شه‌ره‌دا بیرون نه‌یانگێژا یه‌هه له‌که‌م شو‌تین وا رینکه‌وتبووه هیزی [شیران] نه‌ه‌نده کوشتار بدا به‌ده‌سته‌هه.

که ئیش گه‌بشته نه‌م شو‌تینه سه‌ر له‌شکری تیران «ره‌زمئارا» که‌وته سه‌ر نه‌هه که ئیشینکی وا بکا له‌گه‌ل کورده‌کانا ده‌میان بگا به‌یه‌ک و به‌لکو رینکه‌وتنیک درووست بکا. به‌جز رینکی ره‌سمی داوا‌ی کرد له حوکومه‌تی [سابلاخ] که چه‌ند که‌سینک به‌ناوی «ممثل» هه‌هه بنیری بۆ [سه‌قز] بۆ قسه‌کردن له کاروباری نه‌و ناوه‌هه.

له ۲۶ مایسی ۱۹۴۶دا حوکومه‌تی سابلاخ «هیزه‌ت عه‌بدو‌لعه‌زیز، یاوه‌ر ئیبراهیم، یاوه‌ر جه‌ه‌فه‌ره‌که‌ریمی» به‌ناوی «ممثل» هه‌هه نارد بۆ سه‌قز که له‌گه‌ل ره‌زمئارا دا قسه‌بکه‌ن. ره‌زمئارا

وتی:

«له بهر نه وه که [قهوامولسه لته نه] و «پیشه وه ری» و [سه دری قازی] له م وه خته دا که وتونه ته گوفت وگژی نه وه که کار و فرماني ولأسی ئیران، «نازه ربايجان» و «کوردستان» به جوری که هینتی و ناشتی بیپرتنه وه، پیوسته له م ناوچاوانه شا شه پر بووه ستینری تا نه وان نه گه ن به شونیک!».

ئیراوه کانیش رها مهندي خویانیان ده بری و له سه ر نه م شتانه خواره وه ریکه وتن:

۱- نه م ئیراوانه به ناوی حوکومه تی خویانه وه، خه به ر بنترین بز نه وه هیزانه یان که وان له به رابه ری هیزی حوکومه تی ئیرانه وه، بز نه وه شه پر بووه ستینن، وه کو چۆن نه م فرمانه نه کرتنه سه ر هیزی ئیرانییه کانیش، شه پر بووه ستینن تا ناخر قسه ی پینشه وایانی هه ر سه ن حوکومه ت ده رته که وی.

۲- بز نه وه هه یج ته نگ وچه له مه به ک له به ینی هیزی «ئیرانی» و «کوردی» دا رو نه دا، کورده کان ۴ کیلومتر له ده دری [سه قز] و سه ن کیلومتر له شیمالی جاده ی سه قز - سه رده شت بکشینه وه داوه و له رووباری سه قز و «زه رینه پروود» نه یه ن به ملاوه.

(مشه له کان وتیان بریاردان له سه ر نه م به بنده له ده سه لاتی ئیمه دا نییه، نه توانین تا ماوه ی ۲۴ سه عات نه م قسه به بگه یه نین به «سابلخ» بزاین نه وان بریار نه ده ن یان نه ۹۰).

۳- نه ده سه ی هیزی ئیران، نه هیزی کوردی؛ حه قی نه وه یان نییه، نه وه هیزانه یان که ئیسه له مه یادی شه پران و سه نگره کانی خویانیان گرتوه، پشتیوانیان بکه ن و هیزی تریان بز بنیرن، تا گوفت وگژی پینشه واکان نه برته وه، نه وه بنده هه به فرۆکه ی ئیرانی نه توانن تا ۴ کیلومتره تری شیمالی «سه قز» و جاده ی سه قز - سه رده شت به ری، نه مه ش بز چاویری کاروبار نه وه ک شتیگی تر.

۴- بز نه وه که وا هه ر دوولا دلنیا بن له به نه نجام گه یاندنی نه م په یمانه، تا گوفت وگژی پینشه واکان دواپی دیت، سه کس له لایه ن حوکومه تی دیموکراتی کوردستانه وه دا بنرتن؛ په کتی له [سه قز]، په کتی له [بانه]، په کتی له [سه رده شت] که نه مانه له گه ل فرمانده کانی ئیرانا له و شویانه دا نه گه ر ته نگ وچه له مه به ک له و ناوچانه دا رویدا، بیپرتنه وه.

۵- مه فهومی به ندی دووی نه م په یمانه بز نه وه جینی خوی بگری، تا رۆژی ۲۸ی مایس درێژ نه بیته وه!.

نه م به ندانه به مجزوره له هه ر دوولاوه ئیمزاکرا و ته نانه ت له ده سه ی نازه ری - ش [ئیرا هیم هه لی زاده، خه لیل نازه ر نا بادگان و حه سه ن جه وده ت] له کۆمپته که دا هه بوون، نه وانی ش ئیمزایان کرد.

به لأم ئایا نه م په یمانه که به مجزوره بریاری له سه دردا، بردیان به رتوه؟ نه ه نه برا به رتوه! نه برا به رتوه چونکه «ره مزارا» له دانانی نه م په یمان و به ندانه مه به سستی نه وه بوو کورده کان بکاته خه و تا خوی ئیسی خوی به ته وای قايم نه کا و له شکره کانی [سه ن] و [کرماشان] نه گه به یته نه و

ولأنته، ئەو وهخته که تەیرۆه کانی خۆی به هیز کرد، په یمان و بهنده کانی په یمان وه کو خه تی سه ر ناوی لێ دینت!

کوردده کان له پاش ماوه یه ک که زانیان ئەمه داوه، [ره زمارا] بۆی ناونه ته وه و یه ک دوو جار بێ په یمانیان به پێی ئەم به ندانه بۆ ده رکه وت، ئەو وهخته ئەمانیش ئیتر به قۆل به سترای بۆی دانه نیشن.

له پاش ماوه یه ک [ره زمارا] که سه یری کرد ئیسی به مجۆره بۆ ناچێ به پێوه، که وته سه ره وه که له گه ل [قازی] خۆیدا بکه وته قسه کردن و ئەمجا به جۆرنکی تر بینه مه یدانه وه.

له سه ره تم نیازه ده ستی کرد به راسپاردن بۆ لای [قازی] که له شونینگ یه ک بگرن و له کاروباری ئەو ولأته وه قسه بکه ن. قازی -ش له به ره وه که ئەیه و سته ئیش به خۆشی بپه یته وه، خۆی له چاوینگه وتن و قسه کردن دوور نه ئەخسته وه. به م هۆیه وه گوندی «سه راه ی دانا بۆ شونتی ئەو چاوینگه وته.

له رزوی ۱۷ حوزیره ی رانی ۱۹۴۶دا «قازی» خۆی و چه ند که سینک گه بشتنه «سه راه» و له ملاشه وه «ره زمارا» له [سه قز] وه به رێ که وت، سواری جینیک ببوو، که ئالای کوردستانی به سه ره وه ببوو، به مه مو سه ره به سته که وه خۆی و چه ند که سینک له عه ینی رۆژا گه بشتنه «سه راه» و له گه ل قازی -دا که وته قسه کردن. تاخر قسه یان له سه ره تم شتانه برپاریان دا:

۱- حوکومه تی کوردستان رای لێ بێ حوکومه تی ئێران له سه قز -ه وه خوارده مه نی و به رگ بئیری بۆ ئەو هیزه ئێرانسیانه که له [سیره دی] و [بانه] و [سه رده شت] له لایه ن حوکومه تی کۆمه له وه ئابلقه دراوان، ئەویش به مه رچینک ئەم شتانه وه ختیک ده ربا ز ئەبێ که له لایه ن هیزی کوردی -یه وه بپشکێرتن و دلتیا بێ له وه که هیچ جۆره چه ک و گۆبه ندیک شپه ری تیدا نییه.

۲- چه ک و شتومه کی جه نگ بۆ ئەو شونانه به هیچ جۆر رێ نادرێ، هه ره وه ها ئەو ئەفسه ر و سه ربا زانه که له شونته ئابلقه دراوه کاندان، نابێ بگۆزین، مه گه ر نه خۆش، یا بریندارنک نه بێ، ئەوه بگۆزین و بردنی ئەوه دروسته.

۳- هه ر کاروائیکی ئازوخه و جل و به رگ له لایه ن حوکومه تی ئێران وه ئەچێ بۆ ئەو هیزه ئابلقه دراوانه، ئەبێ له پاش پشکین، پیاوی کۆماری کوردستانی به ره سمی له گه ل بێ.

۴- ئەگه ر له شکری ئێران به پێچه وانیه ی ئەم به ندانه بزووته وه، نه یری کوردی حه قی ئەوه ی هه یه به ره به سته بکا و نه یه لێ شتومه ک بچێ بۆ ئەو شونانه که ناوبرانا.

له پاش ئەوه که له سه ر ئەم به ندانه رینگه وتن، قسه ها ته سه ر ئەوه که دوو که سه له لایه ن کۆماری کوردستان وه به ناوی نماینده وه له گه ل [ره زمارا] دا بچن بۆ [سه قز] و له رتیه بۆ [بانه] و [سه رده شت]، بۆ ئەوه مه فوه می ئەم به ندانه به هه ر دوو له شکری ئەو ناوه بگه یه ن.

له سه ره تم ته گبیره «حاجی بابه شتیخ» و «هه قید نانه وا زاده» له گه ل ره زمارا -دا به رێ که وتن و

هاتن بۆ [سەقز]. لەو نۆه هەرسینکیان چون بۆ [بانە]. بەرزانییەکان لە «قشلاخی سألخ بەگ» لە ژێر فرماندەیی «میرحاج» دا پششوازییەکی باشیان کردن. ئەم پششوازی و خزمەتکردنە ئێوان ئۆمیدنیکی زۆری دا بە [رەزمشارا] بۆ رینگەوتنە کە یان.

ئەم دەستەبە شەوی ۱۹ی حوزەبران چوونە «بانە» و لەبەیانیا چون بۆ «سەردەشت» و ئەوی قسەویاس بوو لەو ناوەدا بەهەر دوو لەشکریان گەیاند و لە رۆژی ۲۱دا گەڕانەوە بۆ «سەرا» و دیسان [رەزمشارا] چاوی بە [قازی محەمەد] کەوتەوه و پاشان ئەو گەڕایەوە بۆ [سەقز] و لەو نۆه بۆ «تاران»، بۆ ئەوه ئەم کەین و بەینە لە حوکومەتی تاران بگەییەنی.

لەم رۆژانەشدا لە قۆلی «مەریوان» هوه - حەمەخانێ کورێ محەمەد خانێ کانی سانان بەو نیازە کە خۆی بگەییەنی بە حوکومەتی کوردستان لەو نۆه بۆ ولاتی کۆمەلە بە رێ کەوت، لەرینگەدا «عەلی بەگ» و ئەژێری - کە سەر بە تیرانییەکان بوو - سەر رینگە بە دەستە [حەمەخان] گرت، دەستە [حەمەخان] «عەلی بەگ» و تەغەنگچییە کانی - عەلی بەگ [یان شکان و بەلکۆ لە «قامیشەلە» ش دەریان پەراندن].

پاش ئەوه کە [رەزمشارا] و نایندەکان لە «بانە» و «سەردەشت» گەڕانەوە و پاش ئەوه کە رینگەکانی ئەو ناوه - کە لە وهختی خۆیا هیزی کوردی خرابی کردبوون - چاک کرانەوە بە پشی پەیمانەکان، حوکومەتی تیران لە [سەقز] هوه شتومەکی ئەنارد بۆ هیزی کانی خۆی کە لەو ناوه دا بوون و ئەم شتومەکانەش لەلایەن کاربەدەستانی کورد هوه ئەپشکینتران.

ماوه بەک بەمجۆرە تێپەری، کۆت و پڕ جارێک کە کاروان پشکینتر، سەریان کرد، گەلێن تەنگ و فیشەک و تۆنکی تێدایە کە لە [سەقز] هوه لەلایەن حوکومەتی تیران هوه تێراوه بۆ هیزی [سەردەشت]. ئەمە پێچەوانەیی بەندەکان بوو، لێرەدا کاربەدەستانی کورد ئەم شتومەکانەیان گرت و بە پشی بەندەکان زەوتیان کرد.

پێچگە لەمەش «سەرتیب ئایر» کە فرماندەیی [سەردەشت] بوو، ئەویش پەیمانێ شکان و پەلاماری هیزی کوردی ئەو ناوهی دا! لەبەر ئەمە هیزی کوردی رینگەیی سەقز - بانە - سەردەشت - یان گرتەوه و نەیانەشت ئیتر کاروان بیت. لەم وهختەدا کاروانێکی عەسکەری تیران - کە ۲۴ سەرباز و ئەفسەرنیک بوون و شتومەکی جەنگی یان بۆ هیزی [سەردەشت] هینابوو - کوردەکان بە دیل گرتیان و هینایان بۆ [سابلانخ]. ئیتر لەسەر ئەم کردەوانە بەینی حوکومەتی تیران و حوکومەتی کوردستان تیکچوو هوه!

ئیش و کار هەتا ئەهات بەلای تیرانییەکانا رووه و خرابتر ئەرۆشت. لەولاوه [ئازەر، رابجان] بەوجۆرە دەستی دا بوو و لەملاش هوه حوکومەتی [قازی] هەر ناوچەیی حوکمی خۆی بلاوتر ئەکردهوه. «حەکیمولمۆلک» ییش لە تاران پەیتا پەیتا بە فرمان و بە رادیو، رووی ئەکرده هیزی کانی

خوی که له‌لواوه بگه‌پرتنه‌وه بۆ «هه‌وشار» و له‌ملاوه بۆ [سه‌قز]. هه‌تا ئه‌و ئه‌مجۆره‌ فه‌رمانانه‌ی بلژنه‌وه‌ کرده‌وه، هه‌یزی ئازه‌ری و کوردی زیاتر ته‌نگیان به‌ نه‌بروی [تیران]ی هه‌لته‌چنی!

له‌ ئاخرا چار نه‌ما «حه‌کیمولمولک» له‌وه‌زاره‌ت لاجو، «ئه‌حمده‌ قه‌وامولسه‌لته‌نه» وه‌زاره‌تی دروست کرد و ده‌ستی کرد به‌ ئیشکردن. له‌پیش هه‌موو شتیکاره‌ نیسی ئه‌رکانی نه‌بروی تیرانی لابرد. قاپی سه‌ربه‌ستی دیموکراتی خسته‌ سه‌رگازی پشت. ئه‌و حه‌یزانه‌ که داخوابوون ئیجازه‌ی به‌هه‌موویان دایه‌وه و [ئه‌حزاب] که‌وته‌وه‌ ئیش. له‌گه‌وره‌کانی «توده» و شیوعی - که وه‌زاره‌تی پیشوو حه‌پسی کردبوون - هه‌موویانی به‌ره‌لآکرد. «زیاته‌دینی ته‌باته‌بائی» و هاوڕێکانی - که ئه‌مانه‌ سه‌ر به‌تینگلیز بوون - هه‌مووی گرتن و له‌ به‌ندیخانه‌ی توندکردن!

له‌پاش ئه‌وه‌ که ئه‌مانه‌ی کرد؛ ئه‌مجا داوای له‌ پیشه‌وه‌ری کرد که هه‌ندی کس له‌لایه‌ن [ئازه‌ریایجان] و کوردستانه‌وه‌ بچن بۆ [تاران] بۆ قسه‌کردن. ده‌ستی ئازه‌ری له‌ژێر سه‌روکسی پیشه‌وه‌ری و نێزراوی حوکومه‌تی قازی - ش «محه‌مه‌د حه‌سه‌بن خانی سه‌یفی قازی» بوو، له‌ ۱۰- نیسانی ۱۹۱۶دا چوون بۆ [تاران]، هه‌زاروبه‌ک قسه‌ له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا کرا و حوکومه‌تی «قه‌وام» بناخه‌ی گه‌لنی وه‌عه‌دی داڕشت و به‌ ئیمڕۆ سه‌بی ئیش دوا ئه‌خرا و وه‌عه‌ده‌کانیش هه‌یچی نه‌ئه‌هاتنه‌ ئه‌نجام!. [موزاهه‌ره] و هه‌مه‌مه‌ بۆ گه‌ڕانه‌وه‌ی لیژنه‌ له‌ [تاران]، له‌ [ئازه‌ریایجان] و [سابلخ] ده‌ستینکرا. لیژنه‌ گه‌ڕانه‌وه‌ و په‌یمانه‌کان هه‌یچیان به‌جی نه‌هه‌تیران!.

به‌ندیکی هه‌ره‌ زلی ئه‌و په‌یمانه‌ که له‌ به‌ینی قه‌وام و لیژنه‌دا قسه‌ی لێوه‌ کرا ئه‌وه‌بوو که [قه‌وام] وتی:

«دانانی فه‌رمانده‌ی له‌شکر و پۆلیس له‌ ولاتی [ئازه‌ریایجان] دا به‌ده‌ست ته‌نجومه‌نی ئه‌یه‌اله‌تی ئازه‌ریایجان بێت، ئه‌و ته‌نجومه‌نه‌ کینی دانا، حوکومه‌تی تیران بپاری له‌سه‌ر بدا!».

که‌چی کوئ‌روپ له‌سه‌ره‌تای نیسانا [قه‌وام] قسه‌که‌ی هه‌لگه‌تیرایه‌وه‌ و به‌مجۆره‌ی لیکرد:

«دانانی فه‌رمانده‌ی نه‌یرو و پۆلیس له‌ ئازه‌ریایجان له‌ده‌ست حوکومه‌تی تیرانایه‌ و ئه‌و ئه‌بێن دایینی، به‌لآم له‌به‌رئه‌وه‌ لیژنه‌ واتن ته‌گه‌یشتوو و به‌ باریکی ترا بۆی چووه‌، وا ئه‌و په‌یمانه‌ سه‌ری نه‌گرت و هه‌لۆه‌شیتیرایه‌وه‌!».

ئهم ته‌سه‌ریحه‌ ناهه‌مواره‌ لهم وه‌خته‌دا که [قه‌وام] ده‌ری بپری، ده‌نگه‌تکی زۆر ناشیرینی له‌ ئازه‌ریایجان و کوردستانا دایه‌وه، به‌ تابه‌تی له‌ ولاتی کورده‌واریدا هه‌ر زۆر پێچه‌وانه‌ی ئه‌و مه‌رامه‌ بوو که ئه‌ویسترا. له‌به‌رئه‌مه‌ «پیشه‌وا» ده‌ستی کرد به‌ خۆکۆ کردنه‌وه‌ و گه‌وره‌کانی ولاتی حوکومه‌تی کوردستانی کۆ کرده‌وه‌ و که‌وته‌ قسه‌ی ئه‌وه‌ که په‌یماه‌تیکێ دوو سووچی له‌گه‌ل [ئازه‌ریایجان] دا به‌هه‌ستن.

له‌ ۱۴ی نیسانی ۱۹۱۶دا له‌ کۆشکی مه‌جلسی میلی ئازه‌ریایجان، سه‌رانی حوکومه‌تی ئازه‌ریایجان و کوردستان - کۆبوونه‌وه‌ و به‌ناوی دوو کیشوه‌ری سه‌ربه‌خۆه‌ په‌یماه‌تیکێ جه‌نگی و

نابوری - یان پیکهوه به ست.

نه‌ندامانی ده‌سته‌ی حوکومه‌تی کوردستان بۆ ئەو په‌یمانە ئەمانە بوون:

- (۱) پێشه‌وا و سەرۆکی حوکومه‌تی کوردستان [قازی محهمەد]. (۲) ئەندامی کۆمیتە‌ی دیموکراتی کوردستان [سەیدعەبدوللای گەیلانی]. (۳) ئەندامی دیموکراتی کوردستان [عەمەرخانی شەریفی] سەرۆکی عێلی شوکاک. (۴) ئەندامی حیزبی دیموکرات رەشید بە‌گی جیهانگیری سەرۆکی عێلی هەرکی. (۵) ئەندامی حیزبی دیموکرات زێڕۆبە‌گی بە‌هادوری. (۶) نماینده‌ی ولاتی [شنۆ] قازی محهمەدی خدری. (۷) وه‌زیری جه‌نگی حوکومه‌تی کوردستان [محهمەد حەسەین خانی سەیفی قازی].

ئەندامە‌کانی حوکومه‌تی میلی ئازەربایجانیش ئەمانە بوون:

- (۱) سەرۆکی میلی مەجلیسی ئازەربایجان «حاجی میرزا عەلی شەبوستەری»
 - (۲) سەرۆکی وه‌زارە‌تی میلی ئازەربایجان «جە‌عفەر پێشه‌وهری».
 - (۳) معاوینی ده‌سته‌ی مەرکە‌زی «حیزبی دیموکراتی ئازەربایجان» [سادق یادگان].
 - (۴) وه‌زیری ناوخۆی حوکومه‌تی ئازەربایجان [سەلام‌الله‌ی جاوید].
 - (۵) وه‌زیری فەرهنگی حوکومه‌تی ئازەربایجان «پیریا».
- بە‌نده‌کانیش که له‌سەریان رێکە‌وتن بە‌مجۆره‌ بوون:
- [۱] له‌و شونناکه‌ بپوسته، هەر دوو حوکومه‌تی ئازەری و کوردی ئە‌توانن سە‌فیر و کونسول له‌ ولاتی به‌کا دا‌بنین.

- (۲) له‌ ولاتی ئازەربایجان؛ واته‌ له‌و شونناکه‌دا که زۆرتر دانیشتوو‌ه‌کانی کوردن، کاروفەرمانی حوکومه‌ت له‌ده‌ست کورده‌کانا‌ بنیت. هەر‌وه‌ها له‌ ولاتی حوکومه‌تی کوردستانیشا ئە‌و شونناکه‌ی که زۆرتر دانیشتوو‌ه‌کانی ئازەرین، کاروفەرمانی حوکومه‌ت به‌ده‌ست ئازەریه‌کانه‌وه‌ بنیت.
- (۳) بۆ جینه‌جینی کردنی کاروباری نابووری هەر دوولا، کۆمه‌ڵێک له‌ بیاوانی هەر دوو کیشوهر دا‌نه‌ن‌ن، ئە‌و‌شتانه‌ی که ئە‌و کۆمه‌له‌ دا‌نه‌ن‌ن سەرۆکی هەر دوو حوکومه‌ت بپاری له‌سەر ئە‌دا ئە‌و‌ه‌خته ئە‌که‌وتنه‌ ئێشه‌وه‌.

- (۴) له‌کاتی پێوستی‌دا هەر دوو حوکومه‌تی ئازەربایجان و کوردستان قۆل ئە‌که‌ن به‌ قۆلی یه‌کا و یه‌کیه‌تی جه‌نگی و سە‌ربازی پێک‌دێنن و ئە‌وی پێوست بۆ کۆمه‌ک‌کردنی به‌ک، به‌جینی دێنن.

- (۵) ئە‌گەر وه‌ختیک پێوست بوو به‌وه‌ که قسه‌وباس و خواستیک له‌گه‌ل حوکومه‌تی [تاران]‌دا بکری، ئە‌بێ هەر‌دوو حوکومه‌تی کوردستان و ئازەربایجان پیکه‌وه‌ بپاریا‌ بدن، ئە‌و‌ه‌خته بچنه‌ ناو قسه‌که‌وه‌.

- (۶) ئە‌و کوردانه‌ی که ه‌وتوو‌نه‌ته‌ ولاتی ئازەربایجان‌ه‌وه‌ ئە‌بێ حوکومه‌تی میلی ئازەربایجان

کوشش بکا بۆ پیشکەوتنی زمان و فەرھەنگی میلی - یان. ھەروەھا ھۆکومەتی کوردستانیش ئەر کۆششە بکا بۆ ئەر ئازەربایجانیانە کە ھەوتوونەتە خاکیەو.

(۷) ئەگەر ھاتو یەکیک یا ھەندیک کەوتنە سەرئەرە کە خەریک بن بۆ نینکدان و لەناوبردنی دۆستایەتی و یەک نەگرتن و لێک جیا کردنەوێ ئەر دوو میلیلەتە، ئەمانە بە ھەر دووکیانەو ھەر کوشش بکەن بۆ لەناوبردنی ئەر دەستەبە و بۆ تۆلەدانەوێ ئەر کەسە کە ئەکەوتنە سەر ئەم خەیاڵە!].

کە ئەم پەیمانە بەمجۆرە بەسترا، لە ئیستگەیی تەوریزا بلاوکراوەو و پاشان بەندەکان بەشیوەی ئازەری و کوردی کران بە «بلاوکراوە» و لە ولاتەکانی ئازەربایجان و سابلاخا بلاوکراوەو، بە تاییەتی لە پاش بەستنی ئەم پەیمانە ھۆکومەتی [قازی] بەتەواوی کەوتە ئیشکردن لە ولاتەکانی کوردەواری دا. ئەو ھێزانە کە ھەببوو لە دەورووبەری «بانە» و «سەردەشت» دا ئەو ھەندەتری بەھیزی کرد، لە ولاتی «سەقز» و «سەرا» دا - کەمەرکەزی قیادەیی کوردی بوو - بێکەیی تەواوی داکو تا. بەگژادەکانی [سۆنستایەتی] و [گەورک] لە دەورووبەری سەردەشت لە گەل بەرەری پشەوریەکانی عێراق ئاشنایەتی خۆیان لە گەل سابلاخا تازە کردەو، لە دەورووبەری «سەقز» یش لە لایە کەو «حەمە رەشیدخان» و لە لایە کەو «فەیزوللا بەگ» یەکان ئەو ناوھەیان قایم کرد. بەرزانییەکان لە ناو ئەو ھەموو خاكانەدا رایەلێک بوون لە بەینی [سابلاخ] و ئەو شوێنانەدا بۆری پێشاندان و بۆ قایمکردنەوێ سنوور و جەنگەکانی ئەر ناوچانە!

کارەساتی ھۆکومەتی «قازی محەمەد» لە گەل ھۆکومەتی پیشەوہری - دا، دوو رنجبەر زنجیرن و لە گەل ئاوە پینکەو بەستراون، لە بەرئەرە پێوستە لە ھەندێ شوێنا چارێک بەو ھات و چوانەدا بگێڕین کە [تەوریز] لە گەل «تاران» دا ئەیانکرد.

ئەرەبوو لە ۱۰ ئیسانی ۱۹۴۶دا دەستەبە ک بەسەرۆکی «جەعفەر پیشەوہری» بۆ قسەکردن لە کاروباری [ئازەربایجان] و لە گەل ئەریشاکوردستان، چون بۆ [تاران]. ئەو شتە کە ئەمان لە ھۆکومەتی تاران بۆ بێج بەست کردنی ھۆکومەتی ئازەری و کوردی داوايان ئەکرد ۱۴ بەند بوون. پێوست بە باسکردنی بەندەکانی ناکا، چونکە ھەر جۆرێک بوون ھۆکومەتی تاران برباری لەسەر نەدان! لە ئاخرا لە ۱۳ مایسی ۱۹۴۶دا دەستەبە ئێراو بەبێ ئەو بەگەن بە شوێنیک گەرانەو بۆ «تەوریز». دیارە ئەم چوونەیان لە پاش ئەو پەیمانە بوو کە لە گەل ھۆکومەتی قازی محەمەد - دا بەستبوون. ھەر ئەو پەیمانە - ش بوو کە ئیشیکیی وای کرد ھۆکومەتی تاران بکەوتنە تەلاشی ئەو کە لە گەل ھەر دوولایانارێکەو، لە گەل ئەو ھەش ھەر رێنە کەوتن!

کە ئەمان گەرانەو بۆ [تەوریز]، ئیتر دەستیان دا بە ئەنجام گەیاندنێ ئەو بەندانەرە کە لە گەل ھۆکومەتی «قازی» دا داياتنابوون. ھۆکومەتی [تاران] کە سەیری کرد ئەمانە بەتەواوی دەستیان

داوھنى لەوانەنە ئەگەر بەمجۆرە پروا ئېشىش و كار بەلای تارانانە هەتا دىت بىن ھىزتر ئەبىن! پەشىمان بوو، دەستەبەشى ئەو کە وەختى خۆى لەگەل نىزراوھ کانى تەورنزا رى ئەکەوتوو، ئەمجا بە ناچارى، ئەو دەستەبەشى لەئىز سەرۆكى «موزفەر فەيروز» دا رىکخست و لە ۱۱ى حوزەيرانى ۱۹۴۶دا ناردينى بۆ [تەورنزا] بۆ ئەو سەرلەنوئى بکەونەو، گوشت وگۆکردن لە چۆنئى بەينى تاران - تەورنزا - سابلاخ - ەو.

ئەم دەستەى تارانە لە رۆزى دواييدا لەگەل سەرانى حوکومەتى «نازەربايجان» و «سابلاخ» دا کومىتەبەكيان چنى و کەوتنە قسەکردن. لە ۱۴ بەندەكەى پىشوو - كە وەختى خۆى دەستەكەى [تەورنزا] بۆى چووبوونە تاران - ۷ بەندى تيا ھەبوو كە زۆرتر رازى نەبوونى تاران لەو ۷ بەندەدا بوو، ئەمجا «موزفەر فەيروز» لەلايەن حوکومەتى تارانەو لەو بەندانەى تۆزى شل كردهو و ئەعەينى وەختا تەورنزا و سابلاخيش ديسان تۆزى شليان كردهو و لە ئەنجاما بەبەك گەيشتن. [موزفەر فەيروز] ئەم بەبەك گەيشتنەى بەسەر كەوتنىكى زۆر زل زانى و ھەر لە رادىئوى تەورنزا بەندەكان و رىكەتتەكەى بلاكردەو، ئەمجا لەگەل پىشەوهرى - دا ئىمزاي بەندەكانيان كرد و بەسەر كەوتووبى گەرايەو بۆ «تاران».

ئەبى ئەوھش بزائىن كە ھەندى لەو كەسانە كە لەگەل «موزفەر فەيروز» دا بۆ ئەم قسەكردنە چووبوون بۆ [تەورنزا]، لە ئەفسەرانى لەشكرى [ئىران] بوون. ھەندىك لە بەندەكان ئاشنايەتيان بە كاروبارى ئەرتەشى ئىيرانەو ھەبوو، ئەم ئەفسەرانە بۆ ئىمزاكردنى، خۆيان ئەگرت. لەبەر ئەمە ئەوان ئىمزاي بەندەكانيان لەلايەن ئەرتەشەو نەكرد و ھەروا بەبى ئەو بگەن بەبناوائى، گەرانەو بۆ «تاران»!

ئەمجا بۆ جارى دووم دەستەبەكى تر لەئىز سەرۆكى «شەبوسەرى» سەرۆكى مەجلىسى ملى «نازەربايجان» دا لە ۲۰ى ئاغستۆزى ۱۹۴۶دا چوونەو بۆ «تاران» بۆ قسەكردن لە كەبىن و بەينى ئەو بەندانە كە وەختى خۆى ھەزارو يەك قسەى لە سەر كراو. ئەماندە كانى ئازەرى چەند بەندىك ھەبوو ئەمانەيان زۆر مەبەست بوو، وەكو ئەو:

۱- ئەو ئەفسەرانە كە لە لەشكرى «ئىران» ھەلا تون و چوونەتە لەشكرى ئازەربايجانەو، ئەمانە بگەرنەو بۆ لەشكرى «ئىران» بە زىاد لە پاىەكەى خۆيان.

۲- ئەو ئەفسەرانە كە لە لەشكرى ديموكرات دا ھەن، [ئىران] ھەمويان بە ئەفسەرى تەواو بناسى.

۳- حوكومەتى «ئىران» لە سالاً مليون و نيويك تمەن بختە ناو ميزانەو بۆ زيانى لەشكرى «نازەربايجان».

۴- فەرماندەى لەشكر و شامرفەوجەكان بۆ [نازەربايجان] ئەبىن بە قسەى «ئەنجومەنى ئەيالەتى نازەربايجان» يىت.

۵- سه‌ریازی ئیجباری نازه‌ریایجانى هەر ئه‌بن له «نازه‌ریایجان» به‌ینه‌وه.
 ۶- ئه‌گه‌ر نازاوه و هه‌رایه‌ک بوو به‌ریشی ئیترانه‌وه، هه‌زى [نازه‌ریایجان] له پاش شه‌وه که
 «ئه‌نجومه‌نى ئه‌یاله‌تى» بریارى له‌سه‌ردا، ئه‌توانى بچى بۆ [ئىتران] جه‌نگ بکا.
 ۷- ئه‌فسه‌ره‌کانى [نازه‌ریایجان] نه‌چى بۆ شوئینکى تر، هه‌روه‌ها ئه‌فسه‌رى شوئینکى تریش
 نه‌یه‌ت بۆ [نازه‌ریایجان] مه‌گه‌ر به‌قه‌سى «ئه‌نجومه‌نى ئه‌یاله‌تى» نه‌ی.

کێشه‌که‌یان زۆرتر له‌سه‌ر ئه‌م شتانه‌ بوو، ماوه‌یه‌کى زۆر مانه‌وه، تا قه‌وام رازى ئه‌بوو، ئه‌رته‌ش
 رازى نه‌ئه‌بوو، تا ئه‌مانه‌ رازى ئه‌بوون «شا» رازى نه‌ئه‌بوو. به‌گورتى هه‌ر ده‌ستى ده‌ستیان پى
 ئه‌کرا. ئه‌مانه‌ ماوه‌یه‌کى زۆر له «تاران» مانه‌وه، له‌ملاوه‌ له «ته‌وریز» و «سابلآخ» سه‌بریان کرد
 «لیژنه» نه‌گه‌پشتووته نه‌جامیک و شوئینکیشى ديار نیه‌ که پینته‌وه، ده‌ستکرا به [موزاهره] کردن
 بۆ هاتنه‌وه‌یان و له‌سه‌ر یه‌ک، له‌سه‌ر یه‌ک داوایان ئه‌کرد که بگه‌رینه‌وه، له‌ئاخرا لیژنه‌ له پاش
 مانه‌وه‌ى نزیکه‌ى دوو مانگ و نیوگه‌رانه‌وه، به‌ بى ئه‌و شتیک له‌گه‌ل خۆیان پینته‌وه!

هه‌روه‌ها له‌ته‌موزى ۱۹۴۶ دا حوکومه‌تى ئىتران به‌جۆزینکى ره‌سمى «قازى محمه‌مه‌د» یه‌شى
 بانگ کرد بۆ [تاران]، دیسان ئه‌میش هه‌ر بۆ قسه‌کردن له‌ کاروبارى کورده‌واره‌یه‌وه، پینتوازه‌یه‌کى
 باشیان کرد. له‌پاش قسه‌کردینکى زۆر و رى نه‌که‌وتن، [قه‌وامه‌سه‌لته‌نه] له‌ده‌رگایه‌کى تره‌وه
 سه‌رى ده‌ره‌ینا، وتى:

«ئه‌گه‌ر بیته و قازى و حوکومه‌تى کوردستان واز له‌ دۆستایه‌تى و هاریکاری نازه‌ریایجان
 پینت، حوکومه‌تى ئىتران هه‌ر ناوچه‌یه‌کى کورده‌واره‌ى له ئیترانا هیه‌یه، وازى لى دینت بۆ شه‌وه
 هه‌مبوى بگه‌وتنه‌ سه‌ر حوکومه‌تى کوردستانی قازى محمه‌مه‌د!».

[قازى] ئاشنا نه‌بوو به‌م قسه‌لووسانه و حوکومه‌تى ئىتران وه‌لامیکى لى وه‌رنه‌گرتوه. که له‌م
 ده‌رگاشه‌وه هه‌چ نه‌کرا، به‌ هۆى «عه‌بدوللای ئیلخانى زاده» وه‌ که‌وته ئیز پینى «قازى محمه‌مه‌د» که
 بچیت چارى به «شا» بکه‌وى، شا رازى ئه‌کا و ئه‌شینیرى بۆ «ئه‌مه‌ریکا» بۆ سه‌بران کردنا.
 دياره‌ له‌م رووه‌شه‌وه هه‌ر هه‌چ نه‌کرا و پاش ئه‌وه «قازى» گه‌رایه‌وه بۆ «سابلآخ»!

له‌و رۆژانه‌دا که جه‌نگى گه‌ره‌وى دووهم کاروبارى هه‌موو ولاتینکى تیکدا بوو، جیایه‌ک نه‌بوو
 له‌ به‌ینى ئه‌و شوتنه‌دا که تیکه‌لاوى شه‌ر بیوون له‌گه‌ل ئه‌و جیگایانه‌دا که تیکه‌لاو نه‌بیوون!
 ولاتى «ئىتران» به‌یکه‌ک بوو له‌و شوتنه‌دا که گۆیا تیکه‌لاو نه‌بیوو، به‌لام له‌ مایسى ۱۹۴۱دا که
 سوتندخواه‌کان چوونه‌ ناویه‌وه، کاروبارى گه‌لنى له‌ ولاتانه‌ خرابتروو که ئالابوون به‌جه‌نگه‌وه!
 بریارى سوتندخواه‌کانیش له‌گه‌لئا ئه‌وه‌بوو که هه‌ر له‌گه‌ل شه‌ر دواى هات؛ ئه‌وان له‌شکرى
 خۆیان ئیتر له‌و ولاته‌ بکێشینه‌وه!

له ۲۶ى نیسانی ۱۹۴۵دا شه‌ر دواى هات، به‌ پینى ئه‌و په‌یمانانه ئیتر ئه‌مان ئه‌بنى ده‌رجن،

دهرچوونیش زور ستمه چوونکه نهمان هموو روژناوای تیرانین کردووه به ولآتی خونبان، واته له نیوهی شیمالیهوه تا نیوهی جنوبی. ئینگلیز له «ئابادان»هوه ئهسورپرتنهوه تیا یا تا ئهگاته «سنه». روس -یش له «توریز»هوه تا ئهگاته «سفر»!

ئهمه و بیجگه له ممش له ژیرهوه ئینگلیز ئهلی: روس دهرچن تا منیش دهرچم. روس -یش عهینی قسه ئهلی: ئینگلیز دهرچن تا منیش دهرچم! بهلی به ناشکرا ئهمه نالین چونکه به پمانه که ئهمه ی تیا نیه، واته ئهمه بر و بیانوه، به لأم له بهرتهوه که ئهم دووه، له دلآ دلیان له عاستی یهک پاک نیه، ئهم بر و بیانوانه دینته ناوهوه. دیسان ئه شوینانه که ئهمان هات و چۆی تیدا ئه کهن همموی شوننی نهوته، نهوتیش بۆ ئه و روزه له هموو سه رمایه یهک به ترختره.

ئینگلیز ههر له زور له میزه دهستی له نهوتی «ئابادان» گیربووه و له گهل تیرانا هاوبه شه تیا یا و ئه توانی به ناوی ههلسوورانندی به شه نهوتی خۆیهوه پین دابگری! به لأم روس ههچی به دهسته وه نیه و ترسیکی گه ورهش رووی تیکردووه! روس نهوتی هه به و له قهوقاز «باکز» دابه، باکز -یش که وتوته خاکی خزیوه، ئه ونده هه به بیجگه له وه که بیرنهوته کانی قهوقاز زورترین به هۆی شهروه به کیان که وتووه، رهگ و دهساری ئه وه نهوتی که وتوته ولآتی «ئازهریابجان» و کورد هواریهوه! ئه گه زورژنگ له روزان له ولآتی ئازهریابجان بیرنک لیبدری، مه عنای وابه نهوته که «باکز» ی ئه وه، همموی وشک ئه کا!

ههر ئهم ترسه به که له سه دهی نوزده هه مه وه و له دلنی روسا و له وه خته به دواوه هموو ده منیک له کوششی ئه وه دابسووه که به لکو ئیشینکی واکا ئه ولآتی «ئازهریابجان» و کورده واریه ی بکه وینه ژیر دهست و له و ترسه رزگاری بپ!

له ده ره ی شایه کانی قاجار ههر هه را و هوریا به ک که له بهینی تیران و روسا بووه، ههر له سه ر ئه وه بووه، ههر ئه ترسه ش بووه که شایه کانی قاجاری و الیکردبوو هموو وه خت «وه لیمه هد» له توریز دانیشی! له شه ری گه وره ی یه که ما - روسی قه یسه ری - سه ری تیا چوو و هه چ نه کرا. له شه ری گه وره ی دووه ما سه ره تا ئینگلیز و روس گیریان خوار دبوو به دهست جهنگی [هیتلر] هوه. که ئه جو ننگه ش دوایی هات، هه رچه نده له ۱۹۴۱دا له ده وری [ره زاشا] دا ئه گه ر «ئینگلیز» لیتی تیک نه دابه، زوری نه ما بوو ئیمتیازه که ی دهست که وئ، که چی سه رباری ئهمه ئاو و هه وا له دووره کانی پشوو گه لی خرابتر بوو، بۆ ئه وه که روس نهوتی «ئازهریابجان» ی دهست نه که وئ، به لکو ههر له دهستی دهرچن! چونکه له ملاله ئینگلیز به چۆرینکی ناشکرا و راسته و راست دهستی له تیرانا هه بوو، ئه بتوانی پینی خۆی له گهل تیرانا نه بری، ئه بتوانی روژی له روزان به ناوی دوستانه تیه وه له گهل «تیران» رنکه وئ و هه لبخه له تینن بۆ ئه وه دهست بکا به به ره هم هینانی نهوتی «ئازهریابجان»! که ئهم نهوته بینک هات روس له خا که ی خوشبنا تۆکن نهوتی بۆ نامینینه وه و ناشتوانی هه چ قسه بکا، چونکه تیران ئه لی: «که ری خومه و گونی نال ئه که م!» واته

نەوتى خۆمە و لە خاکی خۆمايە و چى لى ئەكەم لى ئەكەم!

جا ئەم ترسە، «روسى» وایکردیووە بە ھەر جۆریووە ئیشکی واینک یىنى، بەلکو بە لانی کەمەوہ و لاتی «نازە ریايجان» لە ئیز چاویری ئەوایت و تۆزى لەو ترسە رزگارى بى!

ھەلگىرسانى ئەم شەرى گەورەى دووہە، لە بار بوو بۆ ئەوہ کە حوکومەتە گەورەکان، واتە شەرى ھەلگىرسىنەرەکان لەبەر بە رزوە چوونى کاروبارى خۆيان شەبۆرى بگرن بەدەمەوہ و بە دنیا دا بلاوى بکەنەوہ بلىن: قەومە کەمەکان، یا قەومە نازادى لى زەوت کراوہکان، ئەبى نازادى و سەرەخۆبى خۆيانان بدرتى!

ئەم قەسە بە دارىکی چاک بوو بۆ ئەو رۆژە کە روس بىگرى بەدەستەوہ و بلى «نازە ریايجان» و کوردستانىش ئەبى سەرەخۆبى خۆيانان دەستکەوئى. بىگومان ئەگەر ئەمان لە رىگەى ئەوہوہ بگەن بەو سەرەخۆبى، ھىچ شک لەوہ دا نىبە کە نەوتى ئەو و لائە ترس لى نىشتووەکانى دەست ئەکەوئى و ئىتر ھىچ شىک نامىنیتتەوہ کە بىن بە کۆسپ لە رىگەيا!

بۆگەيشتن بەم ئامانجەش ئەبى کۆشش بکرى، کۆششە کەش ئەوہ يە کە لەناو دانىشتووەکانى ئەو و لائانەدا بلاو بکرىتتەوہ کە بلىن «ئىمە سەرەخۆبىمان ئەوئى». بۆ ئەمەش ئەبى پىاویان لەو و لائانەدا بگەوئى و پىاوى ئەمانىش بچنە و لاتی ئەوانەوہ!

لەو ناوہدا و لەو دەورەدا «کلىسکى» و «ئەسمىرنۆف» و «ئەسداڤ»، یا خۆيان یا پىاوہ کانيان ئەگەر ان و خۆيان لەخەلک ھەئەسوو، لەملاشەوہ ھەرچارە پىاوى وەکو «قازى محەمەد» و «پىشەوہرى» و «شەبوستەرى» بانگ ئەکران بۆ و لاتی «روسىا» و «قەوقاز» ھەر بۆ چاوى پىکەوتن و دەم بە يەک گەيشتن!

ئەم ھۆيانە ھەموو يەکیان گرتبوو، بۆ ئەوہ لەو و لائانەدا دەنگىک بەرز بىتتەوہ و ئەوہ پىنى بکرى، کەلکىک لەو رۆژە وەرىگرئى. کزى و بى تىنى حوکومەتى ئىرانىش زياتر زەوہ کەى شاو ئەدا. وەزارەتەکانى «سەر» و «حەكىمولمولک» ھىچيان بەکەلکى ئەوہ نەئەھانت کە بىتوانن بەتەواوى کاروبارى بگرنە دەست. ئەوہ بووکوت و پەر لەم وەختە ناسکەدا [قەوامولسەئەتە] ھاتە مەيدانەوہ و وەزارەتى ئىرانى درووستکرد. دەرگايەکى سەرەستى خستە سەرگازى پىشت، ئىجازەى داپەوہ بە حىزبە داخراوہکان، سى ئەندامى لە حىزبى «تودە» خستە ناو وەزارەتە کە يەوہ، ئىنگلىزخواکانى گرت و خستىنە بەندىخانەوہ!

کە ئەمانەى کرد، ئەمجا ھات حىزبىکى بەناوى [حىزبى دىموکراتى ئىران]، وە درووستکرد. دانانى ئەم حىزبەى بناخە بوو بۆ پىشت شکاندنى [حىزبى دىموکراتى نازە ریايجان] و [حىزبى دىموکراتى کوردستان]. چونکە بەرەبەرە لە پىاوانى ئەو دوو حىزبەى را ئەکىشا و ئەپىختنە ناو حىزبەکەى خۆبەوہ، زۆرتتر کۆششى ئەوہى ئەکرد، کە سەرۆک ھەشەرەتەکانى ئەو و لائانە بھاتە ناو جفزە کەى خۆبەوہ.

ههروهه‌ها له رۆزی ۱۷ی شوباتی ۱۹۴۶دا وهزاره‌ته‌که‌ی خۆی خسته پێش چاوی پارله‌مان و باوه‌ری لێیان وه‌رگرت. رۆزی دوایی، واته رۆزی ۱۸ی شوبات بانی گه‌ته‌وه «موسکۆ» بگه‌وه و هاتم! له‌وێ تا ۷ی مارتی ۱۹۴۶ مایه‌وه، چاوی به «ستالین، مۆلتوتوف و سادچیکۆف» که‌وت و باش نه‌و ماوه‌یه‌گه‌رایه‌وه بۆ «تاران»!

ئه‌م چوونه‌ی «قه‌وام‌سه‌لته‌نه» بۆ «موسکۆ» له‌ باری پیلان و سیاسه‌ته‌وه ناوچه‌یه‌کی زۆر زلی هه‌بوو؛ ئه‌وه بوو له‌وه‌خته‌دا روسه‌کان بۆ ده‌ستخستنی نه‌وتی «ئازهره‌ریایجان» زۆر له‌ په‌رۆشا بوون، ئه‌و هه‌موو لاپه‌ره‌ سیاسیه‌یه‌که‌ له‌ وڵاته‌دا هه‌لته‌درایه‌وه هه‌مووی هه‌ر بۆ ئه‌و نه‌وته‌ بوو. که «قه‌وام» رۆیشت و چاوی به‌ کاربه‌ده‌ستانی روس که‌وت، پێی وتن «ئار و هه‌وای ئێرانی ئیمزۆ ئه‌وه هه‌لئاگرئێ که‌ به‌وجۆزه‌ پارچه‌ پارچه‌ بیه‌ته‌وه. ئه‌و نه‌وته‌ی که‌ که‌وتۆته‌ شیمالی ئێرانه‌وه و ئه‌و سه‌ری به‌سه‌راوه‌ به «باکو» و «قه‌وقاز» وه و ئه‌م سه‌ری تا سه‌ر رووباری چه‌خته‌توو - میانداوا دیت؛ من به‌و ناوه‌وه که‌ سه‌رۆکی حوکومه‌تی خاوه‌ن نه‌وتم، ئه‌توانم ئیمتیازی ئه‌و نه‌وته‌ بده‌م به‌روس، ئیتر ئاو بکری به‌ئاگرا!!».

ئه‌م قسانه‌ی «قه‌وام» فینکیه‌کی دا به‌ دلی کاربه‌ده‌ستانی روس و له‌سه‌ر ئه‌م بناخه‌یه‌ چوونه‌ سه‌ر میزی قسه‌کردن و په‌یمان دانان بۆ ئه‌م باسه‌.

ئه‌و په‌یمانانه‌ که‌ له‌م رووه‌وه له‌لایه‌ن قیوامه‌وه بۆ ئه‌م باسه‌ دانرا ئه‌مانه‌ بوون:

(۱) - ئه‌م له‌ پێشا به‌و ناوه‌وه که‌ سه‌رۆکی حوکومه‌ته‌، ئیمزای - دانی ئه‌م ئیمتیازی نه‌وته‌ به‌روس - بکات.

۲- له‌م ته‌ریخه‌وه تا ماوه‌ی ۷ مانگ ئه‌و پارله‌مانه‌ی که‌ ئێسته له‌ ئێران هه‌یه، بیخات و پارله‌مانیکی تر درووست بکاته‌وه، بۆ ئه‌وه ئه‌و پارله‌مانی تازه‌یه‌ بریار له‌سه‌ر دانی ئه‌م ئیمتیازه‌ بدات، بۆیه‌ش ئه‌م پارله‌مانه‌ بخات، چونکه‌ ئه‌مه‌ی ئێسته به‌ جۆرنیکی سه‌ره‌ستانه‌ نه‌هاتونه‌ته‌ ناوه‌! ئه‌بێ بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه «پارله‌مان» یکی وا بێت که‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی به‌ ئه‌و په‌ری سه‌ره‌ستی میلیه‌ته‌وه هه‌لبژێرن.

۳- له‌ ئێسته‌ به‌دواوه‌ روس له‌شکری خۆی له‌ ناوچه‌ی نفوزی ئێران - به‌ تابه‌تی تازه‌ریایجان و کوردستان - بکشینته‌وه بۆ ئه‌وه له‌ کاتی هه‌لبژاردنی نایبه‌کانی پارله‌مانی تازه‌ی ئێران هه‌یج ده‌نگینکی بینگانه‌ له‌و ناوانه‌دا نه‌مبین، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه نه‌وه‌ک خه‌لکی ده‌ست بکه‌ن به‌ قسه‌کردن بۆ هه‌لبژاردن سه‌ره‌ست نه‌بووه و له‌مه‌وه قسه‌ی تری لێ بیه‌ته‌وه!.

ئه‌و مه‌رجانه‌ش که‌ کاربه‌ده‌ستانی «روس» له‌م رووه‌وه دایاننا، ئه‌مانه‌ بوون:

(۱) - به‌هه‌موو مه‌عنایه‌ک ئه‌بێ هه‌لبژاردن سه‌ره‌ست بێ له‌هه‌موو ناوچه‌کانی «ئێران» دا و نابێ ده‌من بینگانه‌ له‌ هه‌یج لایه‌ک له‌م رووه‌وه ورته‌ی لێوه‌ بێت.

۲-مه‌سه‌له‌ی «نازه‌ریایجان» و ده‌وری‌ه‌ری‌ه‌بی‌ن به‌ه‌یمنی و سیلم‌بیرته‌وه.

ه‌ه‌ر دو‌ولا له‌سه‌ر‌ه‌م مه‌رجانه‌ رازی‌ بوون و ئیمزایان‌ کرد و [قه‌وام] به‌ خۆی و به‌ په‌یمان‌نامه‌یه‌وه‌ گه‌ر‌ایه‌وه‌ بۆ «تاران» و که‌وته‌ کۆری‌ ئیش‌ کردنه‌وه، له‌ هه‌موو‌ زیاتر‌ شه‌وه‌ی‌ بلا‌و‌کرده‌وه‌ که‌ هه‌ی‌ن سه‌ر‌له‌نوێ هه‌لب‌یار‌دنێکی‌ سه‌ربه‌ست له‌ ولات‌ا ده‌ست‌ پشیک‌ری‌ بۆ‌ شه‌وه‌ نازه‌ریایجان‌ و کوردستان‌ [نایاب‌]ی‌ خۆیان‌ به‌ جۆری‌کی‌ نازادانه‌ بنیز‌ بۆ [پار‌له‌مان] و شه‌وه‌خته‌ شه‌وان‌ چ‌ بر‌پار‌تیک‌یان‌ دا‌ له‌ باره‌ی‌ پاشه‌ رۆزی‌ ولاته‌که‌ یانه‌وه، حوکومه‌تی‌ «ئیران» له‌ به‌ر‌ رووناکی‌ شه‌واوه‌ر‌ه‌ی‌ شه‌وانا‌ شه‌چ‌ن به‌ رینه‌وه‌!

له‌ به‌ی‌ن‌ به‌ینی‌ شه‌م‌ ته‌ش‌ریخانه‌ دا‌ شه‌وه‌ بوو‌ کاره‌ساته‌کانی‌ کورده‌واری‌ له‌هه‌موو‌ شه‌وه‌ ولات‌انه‌ دا‌ له‌ جووله‌ جوول‌ا‌ بوون، هه‌یزه‌کانی‌ کورده‌واری‌ رۆژه‌ له‌ لایه‌ که‌وه‌ پش‌ شه‌که‌وت‌ن. حوکومه‌تی‌ ئیران‌ زۆرتر‌ وه‌ختی‌ به‌وه‌وه‌ را‌ شه‌بوارد‌ که‌ نازاوه‌ و شه‌پی‌ به‌پش‌ه‌وه‌ نه‌بیشت، دا‌ دیار‌بوو‌ هه‌وای‌ شه‌وه‌ رۆژه‌ی‌ به‌باش‌ نه‌ته‌زانی‌ بۆ‌ خۆی‌!

له‌وه‌ سه‌رده‌مانه‌دا‌ قسه‌ و باس‌یک‌ له‌به‌ینی‌ [تاران] و [ته‌وریز] دا‌ هه‌بوو‌ که‌ «زه‌نگان» له‌سه‌ر‌ نازه‌ریایجان‌ نه‌می‌ن‌ و به‌ل‌کو‌ بکه‌وته‌ سه‌ر‌ ولات‌یک‌تری‌ له‌ ولاته‌کانی‌ ئیران. به‌را‌به‌ر‌ به‌مه‌ حوکومه‌تی‌ «ئیران» به‌هه‌موو‌ مه‌عنا‌یه‌ک «تیکاب» و «سه‌رده‌شت» چۆل‌ بکا و «دیموکراتی‌ نازه‌ریایجان» بچ‌نه‌ ناویه‌وه‌ دیاره‌ شه‌وه‌ دیموکراتانه‌ش‌ که‌ له‌وا‌ه‌دا‌ بن‌ هه‌ر‌ دیموکراتی‌ کوردستانه‌وه‌ شه‌وان‌ شه‌چ‌ن‌ دا‌گیری‌ شه‌که‌ن. شه‌وه‌ وای‌ لێهاته‌وه‌ که‌ «تیکاب» و «سه‌رده‌شت» به‌ی‌ن‌ هه‌چ‌ قسه‌یه‌ک‌ بوو‌ به‌ هی‌ حوکومه‌تی‌ «کۆمه‌له».

ته‌نانه‌ت‌ له‌سه‌ر‌ شه‌م‌ راوته‌گه‌ی‌ره‌ش، «سه‌دری‌ قازی» له‌لایه‌ن‌ حوکومه‌تی‌ کوردستان‌ و [قازی‌ محمه‌د] هه‌وه‌ تیررا‌ بۆ [سه‌قر] که‌ له‌گه‌ل‌ [هوما‌یونی] فه‌رمانده‌ی‌ نه‌یروی‌ تیرانا‌ قسه‌ بکا و شه‌م‌ باسه‌ بیرته‌وه‌. که‌ چو‌و‌ فه‌رمانده‌ به‌م‌ باسه‌ رازی‌ نه‌بوو، «سه‌در» قافه‌زێکی‌ ره‌زامه‌ندی‌ [قه‌وام‌ولسه‌لته‌نه‌ی] - که‌ له‌م‌ رووه‌وه‌ دا‌بووی‌ به‌ «دوکتور‌ جاوید» له‌ ته‌وریز‌ و یتنه‌ی‌ شه‌م‌ قافه‌زه‌ که‌وت‌بووه‌ لای‌ «سه‌در» - ده‌ری‌ هه‌نا‌ و پش‌انی‌ دا.

کافه‌زه‌ که‌ش‌ شه‌وه‌بوو‌ که‌ قه‌وام‌ نووسه‌ی‌بووی‌ بۆ‌ دوکتور‌ جاوید‌ فه‌رمانده‌ی‌ «نازه‌ریایجان»:
(ئیمه‌ رازین‌ به‌ ۱۵ رۆژ‌ دوا‌ی‌ چۆل‌ کردنی‌ زه‌نگان، تیکاب‌ و سه‌رده‌شت‌ له‌ نه‌یروی‌ شه‌رته‌شی‌ پاک‌ بکرتنه‌وه‌ و هه‌یزی‌ نیرامی‌یان‌ بین‌ به‌ هه‌یزی‌ دیموکراتی‌ نازه‌ریایجان. [ئه‌حمه‌د‌ قه‌وام‌ولسه‌لته‌نه‌ی] ۱ی‌ تشرینی‌ دووه‌می‌ ۱۹۴۶).

هوما‌یونی‌ و «عه‌له‌وی» که‌ به‌ناوی‌ فه‌رمانده‌ی‌ له‌شکری‌ سێ‌ وه‌ له‌ویدا‌ بوون، دا‌نیک‌یان‌ به‌م‌ فه‌رمان‌ و رتکه‌وته‌دا‌ نه‌نا‌ و وتیان‌ له‌لایه‌ن‌ شه‌رته‌شه‌وه‌ ئیمه‌ له‌م‌ رووه‌وه‌ هه‌چ‌مان‌ وه‌رنه‌گرت‌وووه‌. به‌ی‌ن‌ شه‌وه‌ بگه‌ن‌ به‌ شه‌نجامیک‌ «سه‌در» گه‌ر‌ایه‌وه‌ بۆ‌ «سابل‌اخ»!

«قەوام» لە گەل رۆسە كان ئەو بوو رىئ كە وتیو؛ بىر یاری هەلبۇاردنى سەر لە نوێ درا، لەم ماوە بەدا ئەو تەككێكانە كە ئەكرا، هەموو بۆ ئەو بوون كە تا لە لایە كەو هە حوكومەتى ئێران تۆزى ئىشى خۆى قايم ئەكانەو، لە لایە كى تریشەو بەلكو لەم ماوە بەدا رۆس لەشكرى خۆى لە نازەربايجان بكشینیتهو.

وخت زۆرى نەمايو بۆ داویى هاتنى ئەو ماوە بە كە قەوام [سادچىكۆف] داياننايو بۆ داویى هاتنى هەلبۇاردنەكە. رۆس بە پەلە بوو بۆ ئىمتیازى نەوتەكە، ئىترانیش بە پەلە بوو بۆ دەرجوونى رۆس لەخاكە كە یا. لە ئەنجاما رۆسە كان هەر ئەيانكردە سەر قەوام بۆ پراندانەو هى ئىش. قەوام - یىش ئاخىر وەلامى ئەو بوو كە بە پىشى پەیمانە كە مان ئەبى ئیو، لە ولات دەرجن؛ ئەو وەختە ئیمە بكەوینە سەر هەلبۇاردن.

ئێرەدا رۆس چارى نەما و هیچ بیانووە كىش نىبە بىگىرئ بە دەستەو بۆ دەرنە چوون، لە بەر ئەمە و دە وردە لە ئەیلوولى ۱۹۴۶ دەستى كرد بە گەپانەو بۆ ولاتى خۆى و نازەربايجانى چۆل كرد، لە سەر ئەو نیازە كە قەوام پار لە ماتىكى تازە لە ئێرانا درووست بكاو «پار لە مان» ئىمتیازى نەوت بەدا بە رۆس!

كە رۆسە كان دەرجوون، قەوام مەیدانى بۆ چۆل بوو بۆ ئەو هەلبۇاردنە، كە خۆى ئەپەو. و دە وردە لە شوێنە كانى تری ئێران دەستى پىنكرد و باشان هاتە سەر - نازەربايجان و كوردستانى نازەربايجان - بە پىشى هەندئ لە بەندە كانى پىشوو - كە لە سەرى رىكە و تىوون - ولاتە كانى نازەربايجان و كوردستان خۆيان بە هەموو سەر بە ستیە كەو ئەتوانن نا ئىب بۆ خزان دا بىتن.

ئەم كاتەدا كوت و پىر «پىشە وەرى» بروسكە بە كى لە «قەوام» وە رگرت: «كە هیزنىكى عەسكەرى ئەبى بىت بۆ نازەربايجان بۆ ئەوە چاوترى هەلبۇاردن بك، ئەمەش بۆ ئەوە نەو ك گەمە و گالتهى تیا بكىئ!». «.

ئەم خەبەرە كارىكى پىچەوانە و سەبرى كردە سەر دلى «پىشە وەرى»!

بە ناچارى پىشە وەرى - یىش وەلامى بۆ ناردەو كە:

«بە پىشى هەندئ لە بەندە كانى پەیمانى پىشوو - كە لە سەرى رىكە و تىوون - لەشكرى «نازەربايجان» لەشكرى ئێرانە. كە ئەم پەیمانە هەبە و لەشكرى نازەربايجانى ئىستە هەبە، كەواتە پىو بست بە هاتنى لەشكرى «ئێران» ناك. لەشكرى [نازەربايجان] خۆى ئەتوانن بە پىشى لایەنگرى چاوترى هەلبۇاردنى خۆى بك!». «.

[قەوام] لەو وەختەدا كە ئەو بروسكە بەى دا بوو بە «پىشە وەرى»، عەبىنى ئەوەشى لە لایەن كوردستانەو دا بوو بە قازى محەمەد. قازى - ش وەكو وەلامە كى پىشە وەرى وەلامىكى واى دا بەو بە [قەوام] كە ولاتى كوردە وارى خۆى لەشكرى خۆى هەبە و پىو بست بە هاتنى لەشكرى

حوکومهتی «ئیران» ناکا بۆ ئەم ھەلبژاردنە.

دیارە کە [قەوام] ئەو برووسکانهی دا بە پیشەوهری و قازی، مەعناى وایە پەیمانى تاران - تەوریز حوکمی نەماوە و بە هیچ دا ئەنئەنە: لەبەرئەمە دوو دەستەى ئازەرى و کوردی لە ۱۶ تشرینی یەكەمى ۱۹۴۶دا لە «تەوریز» کۆبوونەو و ئەم بڕیارەنى خوارەوویان دا:

(۱- دروو ستکردنی لەشکرینکی ئازەرى - کوردی کە شوئینی لە «تەوریز» بێت.

۲- ئاردنی لەشکرى نێزامى ئازەریایجان بۆ قۆلى [سەقز] لە کوردستان و ئاردنی لەشکرى گەیری نێزامى کوردستان بۆ «ئازەریایجان» ئەگەر پێویست بوو.

۳- دانانی «زەنەرال عەزیمی» ئازەریایجانى بەسەرۆکى گشتیى لە قۆلەکانى «سەقز» و «سەردەشت» لە کوردستان و، لە «ھولاسز ھەوشار» لە ئازەریایجان.

۴- دانانی «مەلا مستەفای بەرزانی» بە سەرۆکى گشتیى کوردی و ئازەرى لە ناوچەى «سەقز».

۵- ناوچەى «ھەوشار» لە ئازەریایجان لەزیر چاویزى «محەمەد حەسەین سەیفى قازى» دا بێت.

۶- «قازى محەمەد» سەرۆکى گشتیى ھەرە بەرزیتى لەسەر ھیزەکانى ئازەریایجان - کوردستان، بەلام لە ژێر رەنگ رشتنى زەنەرال عەزیمی دا.

۷- «پیشەوهرى» سەرۆکى ھەرە بەرز بێت بۆ ھیزە شەپکەرەکانى کوردی - ئازەرى لە «ئازەریایجان».

۸- ھیزی کوردی ھەر یارمەتییهكى تری وىست، «ئازەریایجان» دەستى بۆ درێژ بکات.

بەمجۆرە ئەم پەیمانەش بەسترا و ئەمجا ئیتر قۆلیان کرد بە قۆلى یەکا بۆ بەگزا چوونى حوکومهتی ئیران بە ھەر جۆرەى کە پێیان بکرى. لە راستیشدا بەندەکان جینەجى کران و کەوتنە کۆپى شەپەو. لەولاو ھیزی ئازەریایجان لە قۆلى «زەنگان» و «میانە» - کە ئەم دوو شوئینە نرخیکی زۆرى ھەبوو بەرانبەر بە ولاتى ئازەریایجان - لەملاشەو ھیزی کوردی لە قۆلى - سەقز و بۆکان و بانە سەردەشت - کەوتنە ئیشکردنەو.

لە بەرئەو کە گرتنى «زەنگان» بۆ ئێرانیهکان بەرانبەر بە ئازەریایجان، کارینگەرەى کى زۆرى ھەبوو، ھیزی ئێرانى ھەموو کوششینکی خۆى لەو قۆلەو ھەستبوو سەرگرتنى ئەوى.

لە ۵ى کانونى یەكەمى ۱۹۴۶دا حوکومهتی ئیران بە پشتیوانى فرۆکەکانى ئەمەریكى لە ھەر دوو قۆلەو دەستى کرد بە شالاو ھینان. لە رۆژى ۹ داكوت و پەر ھیزی ئیران لە «سەقز» كشا بەو!

كشائەو ى ئەم ھیزە دوو مەبەستى تێدا ھەبوو؛ یەكەم ئەو ھوو کە ئەبویست ھەر بە ھیزی ھەوایی و فرۆکەى ئیران و ئەمەریكى بکەوتنە ناو، چونکە ئەزانیى بە ھیزی سەرزەوى باشارى کوردەکان ناکا و پاشەلى پىس ئەبیتتەو! دوو ھەم ئەبەویست ئەو ھیزی قۆلى «سەقز» زۆر بە خێرایى بگە یەبیتتە خەتى «تیکانتە بە»، بۆ ئەو ھیزی ئەولا بە ھیزتر بکا و بکەوتنە بەینى ھیزی

كوردى و نازەرى، ئەمەش بۇ ئەو كە بەيەك نەگەن. ديسان ھەر لەو قۆلى [ھولاسۆ] ھە (جەبەھى ئىترانى] ھەستى بەستىھەك كوردبو لە خۇبا، ئەگەر ئەم فېكەرە نەكردايە حالى شېر ئەبو لە وندا.

ھەرچەندە حوكومەتى «ئىزان» لە ۲۴ تشرىنى دووھى ۱۹۴۶دا «زەنگان» ى لەدەست نازەربايجان ھەلپروكاندبوو، بەلام ترسى ھەرەزورى ئەو لەقۆلى «تىكانتەبە» و «ھەوشار» ھە بوو، كە ئەگەر لە وندا ھىزى كوردى و نازەرى بگەنەو بەيەك، تازە ئەو ناتوانى باشاريان بگا. لەبەر ئەم ترسە ئەو پىلانە عەسكەرىيە رىنكخست!

وا دياربوو قەسە كەردنە كانى «قەوام» و «سادچىكوف» لە موسكۆ جىنگە ى خۆى بەتەواوى گرتبوو، بۆيە روسە كان لەشكرى خۇبان لە «نازەربايجان» كشاندبوو ھە، بىنچە لەو كە لەشكرى شيان كشاندبوو ھە، تەمبى [پىشەوھەرى] شيان كوردبوو، كە بەجۆرىكى ھىتىنى لەگەل ئىرانان بىزووتەو! وادياربوو سەرەتا [پىشەوھەرى] گونى بەو ئامۆزگارى نەدابوو، بۆيە ھاتبوو لەگەل حوكومەتى «قازى» دا ئەو بەيمانى ۱۶ تشرىنى بەكەمەى بەستبوو؛ كە روسە كان زانبيان [پىشەوھەرى] بەدەسپاوى قازى وا ھەر چۆتە كۆزى شەرەو ھە بەر بەرە كانى حوكومەتى ئىزان ئەكا، بۇ جارى دووھ سەرلەنوئى بەجۆرىكى توند و تىزتر وەلاميان بۇ ناردەو كە نابى بەر بەرە كانى ئىزان بگا و ئەبى دەست لە شەر ھەلگىرئى.

ھەر لەبەر ئەمە بوو كە بەجۆرىكى كوت و پىرى، لە شەوى ۱۱ كانبونى بەكەمەى ۱۹۴۶دا لەناكاو - بەلاختىكى لىژنەى مەركەزى حىزبى دىموكراتى نازەربايجان - دەجسوو كە ئەبى شەر پكردن لەگەل حوكومەتى «ئىزان» دا بوو سىتىرئ و ئىتر جەنگيان لەگەل نەكړئ!

كە ئەم بەلاغە بىسترا، ھىزى كوردى دەمى خۆى گەياند بە قىادەى گىشتى بۇ ئەو بزانتى چ باسە؟! - قىادەى موشەرەكە - وەلامى داپەو: «كە ئەم شەرى تىمە و حوكومەتى ئىزان ئەبىتە ھىزى شەرىكى نرى گىشتى ھالەمى، لەبەر ئەو پىوستە كە ئىتر جەنگ نەكړئ!».

ديارە وەرگرتنى ئەم خەبەرە دەمارى حوكومەتى قازى و كوردە كانى خاوكردەو ھە لەگەل ئەو ھەشاكەوتە دەرياي سەر سورمانەو! ئە كۆى بەيمانە كە ئەمان و نازەربايجان؟! ئە كۆى ئەم خەبەرە!

لەبەر ئەمە «قازى محەمەد» لە شەوى ۱۲ كانبونى بەكەمەدا لە مالى خۇبان لە «سابلاخ» كۆبوونەو بەيەكى زۆر گەورەى كرد و ھەموو وزەراى حوكومەتى و سەرۆكى عەشايرە كانى كۆ كرددەو ھە كەوتە قەسە كەردن لەم باسەو. لە ئاخرا باوھريان ھاتە سەر ئەو: «لەبەر ئەو كە بەيمان لە بەبى ئەمان و نازەربايجان دا ھەبە و، تىستەش [نازەربايجان] ئەم بەلاغەى بلاؤ كرددەتەو، ئەمان ناچارن بە گونى بگەن و ھەكو ئەوان ئىتر شەر بىووستىن، بۇ چى؟! بۇ ئەو ئەم

شەپرکردنەى ئەمان تەبىئەتە ھۆى ھەلگىرسانى شەپىنكى تىرى سىنەم لەعالمە!..

لەپاش ئەم كۆبۆونەو و بىرپارە، فەرمان دەركرا كە ھەر ھىزىنكى كوردى لەدەوروبەرى «سەقر» و «سەردەشت» و ئەو ناوھەدا ھەبە، ھەموو بکشینتەو و رینگە بۆ ھىزى حوكومەتى ئىران چۆل بکەن بۆ ئەو بچتە ئەو شوتنەنەو.

ئەم كەردەو بە تەبىئەت ئەو ى پىشان دا كە ھىزى كوردى تەركى ھەموو شىنكى كەردووە و مەيدانى بە ھەموو مەتەبەك بۆ حوكومەتى ئىران بەرەلأ كەرد، كە چى ئەكا بىكا! قازى و دەوروبەرە كەى قازى وەكو ئەم فېكرە چووبووە دلئانەو؛ ئەو ەش چووبووە مېشكيانەو كە گۆرانى ئەم پىلانە لەبارى پىشوو ەو بۆ ئەم بارە، بە دەسىاوى روسەكان بوو، ینگومان كە ئەمان لەم پلەبەدا ئەگەر ھاتو بە گونى ئەوانيان كەرد، ئەوانىش چاوان لەمان ھەر ئەب:

ھەر لەو شەو ەدا. كە بەلاھە كەى لىژنەى مەركەزى. دەرجو بۆ وەستانى شە، لە بەيانا، واتە لە رۆزى ۱۱ى كانونى بە كەمى ۱۹۱۶ ەو ھىزى حوكومەتى ئىران چووە ناوشارى «تەروىز» ەو و تەروىزى گرت، لەملاشەو ئەو بوو ھىزى كوردى لە ھەموو ولأتە كانى كشانەو و حوكومەتى ئىران بەرەبەرە ئەو ناوچەبەى داگىر كەردەو!

«بۇكان» ھەرچەندە خۆى شارىنكى بچووكە و ئەو سەردەمە ۶ ھەزار كە سېنگ دانىشتووى ھەبوو؛ كەوتزەتە بەىن [سەقر] و [سابلآخ] ەو. ۳۰ كىلۆمەتر لە [سەقر] و ۱۰۶ كىلۆمەتر لە [سابلآخ] ەو دورو. بەلأم لە چار ئەو ناوچە جەنگيانەى كوردەوارى ئەو رۆزەو ئە ھەبەبەتېنكى زلى ھەبوو. ھىزى حوكومەتى ئىران لە ۱۲ى كانونى بە كەمى ۱۹۱۶دا چووە ناوبەو و گرتەو. بە چوونە ناوى؛ [ئىعلاتى عورفى] تيا دامەزراند. ئەمجا لەشكرى ئىران لە وىنە روو بە رووى «سابلآخ» بوو ەو.

سەرەتا فېكرە و ابوو كە «سەبدوللأى ئىلخلىبى زادە» و «مام سەزىزى قەرەنباغای مامش» - كە ئەمانە ھەر لە سەرەتاو لە گەل حوكومەتى ئىران بوون - حوكومەت بىانھىتى جلى بەرگى سەربازى بكا بە بەر بىاوو كانيانا و سەرەتا ئەوانە بچتە ناوشارى سابلآخەو. ئەم ەش بۆ ئەو كە لە چوونى ئەمانە بۆ ناوشار ئەگەر ھاتو ئەھلى شازە كە دەستيان كەردەو - چونكە ئەمانە بىاويەتە ئەكەن لە ناوشارا - بە كەم بۆ ئەو بە كۆزراو ھەر لە بەبىنى كوردە كان خۆمانا بىت! واتە دەستەى [ئىلخانى زادە] بە ھەر كوردە و، دەستەى [سابلآخ] ىشە ھەر كوردە... دووم بۆ ئەو پاشان حوكومەتى ئىران فوو بكا بە شەببوردابلى لەپاش ئەو كە شەپ وەستىرابوو، حوكومەت ئەچووە «سابلآخ» ەو، كوردە كان ھاتن سەربازە ئىرانىيە كانيان كوشت!

لەبەر ئەمانە «قازى محەمەد» لە گەل «ژەنەرأل ھومايونى» سەروكى سەسكەرى ئەو ناوھ قسەى كەرد و ھومايونى پەشيمان كەردەو لەو باو ەرە كە لە پىشا كوردە كان بە جلى سەربازبەو

بىزىرتتە ناوشار.

ئەمجا لە رۆژى ۱۵ى كانونى بەكەمى ۱۹۴۶دا نەبرى قۇلى «بۆكان» لەولاولە، ھى «مىانداول» لەملاوە يىكەوگە بىشتن و چوونە ناوشارى سابلاخەو و «سابلاخ» گىرا. بە پىچە وانەى ھەموو دوژمنايەتتەك [قازى محەمد] و خەلكى شار پىشوازيان لە لەشكرى تازە سەركەرتوو كەرد.

لەشكرى سەركەرتوو - لەشكرى ئىران - كە چوونە سابلاخەو، وەنە بن بە پياوھەتتەكى پياوانە چووبىتتە ناوشارەو، بە چوونە كەيان دەستيان دا بە توند و تىزىي و خەلك گرتتەو، - مەحكەمەى عورفى - يان دانا، قازى محەمد - يان گرت، كەوتتە ناوھە لەوانەى كە سەر بە قازى بوون ھەمويان گرتن. لەو سەردەمانەدا [سەدرى قازى] - كە وەختى خۆى نائىب بوو لە پارلەمانى ئىران لە «تاران» بوو، بۇ ئەو لەم رووھە لەگەل حوكومەتى «تاران» دا ئەوھى بىنى بىكرى قسە بكە. لەوتىش ئەو گىرا و ھىتايەو بۇ «سابلاخ».

«قازى» و سەر بە قازى ھەموو گىران و خزانە بەندىخانەو، بەلام لەبەرئەو لەو رۆژانەدا [مەلامستەقاي بەرزانى] لە رىي ھات و چۆى تاران بوو، ئىشى ئەو ھىشتا لەگەل حوكومەتى تاران دوايى نەھاتبوو، ئەوئەندە بە توندى لەگەل ئەمانە ئەبزووتتەو، كە ئىشى مەلا، لەگەل ئىران بەك لايى بوو، ئەمجا لەگەل دەستەى قازى - دا بە تەواوى تىتھەلچوون.

بەلى ئىشى مەلا، بەك لايى بىوھو، بەلام لەملاوە ھەشايرە كوردەكانى ترى سنوورەكانى ئىران - عىراق و توركيە ھەر لە مەبدانا بوون، لەبەرئەوانە گۇيا وانە دراىە بەر چاوكە لەگەل قازى و دەستەى قازى دا زۆر بە ھىمنى و لەسەر خۆى لەگەليان ئەبزووتتەو، بەتايەتى مەحكەمە ئەوئەندە مېھرەبانە لەگەليان، مەگەر ھەر باوك ئەوئەندە مېھرەبان بى! ھىچ پىرسىيار و شىتان لى ناكەن، لە بەندىخانە كە دا ھەر وەكو لە مالى خۇيانا بن وانە! وەكو گول بەخىو ئەكرىن!

لەم ماوھەدا حوكومەتى «ئىران» بە پروياگاندا كەوتتە ناو سەزۆك ھەشايرەكانى ئەو ناوھە بۇ ئەو لە عاستى «قازى» ھەليانگىرتتەو! بىچگە لەمەش بيانگى كردن بۇ [تاران] و لە رۆژى ۳۰ى كانونى دووھى ۱۹۴۷دا گۇيا لە بانگپىشتتە كە دا «شاھەنشاھىيان زيارەت كەرد و شاھەنشاھە خەلانى يەكە بەكەى كردن و ھەموو بوون بە «شادۆست»، ئىتير كوردى چى و قازى چى و سابلاخى چى!!

كە حوكومەت بەمجۆرە رەوشتانە وردە وردە ھەندى لە كوردەكانى لە [قازى محەمد] ھەلگىراپەو، ئەمجا ھىناى خستىيە ژىر موخاكەمەو، موخاكەمە - ش بە ناو موخاكەمە بوو، بەلكو بۇ چار بەستەن بوو، ئەگىنە ئەبوايە «قازى» ھەر بكورزايە.

لە ناخرا لە موخاكەمە بەكى گۇيا دوور و درىزا، ھىچيان لەسەر قازى ئەدۆزىوھە تەنھا دووشت نەبى! يەكەم: ئالانى حوكومەتى ئىرانى گۇرپو، سوورەكەى خستۆتە سەرەو و سەوزەكەى

هیناوه ته خواروه و له باتی «شیر و رۆژ»، گولێه گهنمی لێ داوه و کردووه به هی «جمهوریته کوردستان».

دووهم: له و ته مسیلانه دا که له دهوری حوکومهتی ئهوا ئه کران، هه موو جار تابلزیه کیان ئه هینا ئه مه یان له سه ر ئه نووسی: «بهری ئه و که سه ی که نایه ئێ نازادی کورد سه ریگری!». حوکومهتی ئیران ئه مه ی به تانوت نه زانی بۆ خۆی، وای ئه وت که ئه مه گۆیا له گه ل ئه و یانه!

گوناحی «سه درێ قازی» ش ئه وه بوو که ئیشی له گه ل «قازی محمه د» دا کردووه، هه رچه ند وتی وه ختی خۆی من [ناتیب] بووم له [تاران] و له هه موو وه ختیگما هه ر خه ریکی ئه وه بووم که ئیش و کاری به بیتی حوکومهتی ئیران و حوکومهتی «قازی» بکه و نه بارنکی هیمنی، ئه م قسه نه به گونی مه حکه مه ئاشنا نه بوون!

گوناحی «سه یفی قازی» ش ئه وه بوو که جلی ژه نه رالی له به ر کردووه! ئه میش هه رچه ند وتی [قه وامولسه لته نه] منی به ناوی فه رمانداری سابلآخه وه داناهه، ئه ویش که ئیکتی له مه وه ره نه گرت.

له ۲۰ کانونی دووهمی ۱۹۴۷ دا حوکمی خنکاندن هه رسیکیان له مه حکه مه ده رچوو! له و رۆژانه دا هیشتا کاروباری به رزانیه کان به ته وای نه برابوووه، هه شایه ره کانی تر هیشتا به ته وای نه خرابوووه داوه، حوکومهتی ئیران له به ر ئه مانه نه به و یست به ته وای ده ستی بده تی، به لکو بزی نه ئه کرا چی خۆی ئه یه وئ ئه وه بکا! ئه و ی کرد به بیانو و گۆیا نه وه ک ئه و مه حکه مه به جه وریان نواند بیه ت، پهیوسته هه ندیکێ تر له تاران هه بین بۆ ئه وه چا و بخشینه وه به مه حکه مه که دا. ئه مه ش له راستیدا وا نه بوو، به لکو ئه وه بوو که تۆزی وه خت درێز تر که نه وه، به لکو له م ماوه دا ئیشیان بۆ یه ک لای بیته وه، ئه گینا ئه وان ئیش هه ر جزر بیاو به، واته به هه ق یا به نا هه ق ئه بو! ئه وانه یان هه ر بخنکاندا به!

ئه مجا له سه ر ئه و نیاز «سه رهنگ نه جاتو ئلای زه رغامی» له تاران هه هات و چاوی گێرا به کاروباری مه حکه مه که دا، سه یری کرد ته واه و هه یج که م و کوپیه کی ئیدا نییه، ماوه ی ئه وه ها نووه که بخنکێرن! ئه ویش فه رمانی به خنکاندنیان ده رکرد و له ۳۱ مارتی ۱۹۴۷ دا «قازی محمه د» و «سه درێ قازی» و «سه یفی قازی» له رنگی نازادی کوردا له ناوشاری [سابلآخ] خنکێران!

به ئێ سه عات سینی پاش نیوه شه و ی، ۳۱ مارتی ۱۹۴۷ سه عاتیکی تر سینه ر بوو له ناوشاری سابلآخ. هه ر له و سه عاته دا بوو [قه ناره] کانیان هه لئو امیبوو، سه ربانی هه موو کۆشک و شوینه به رزه کان پرکرا بوون له مه ته ر لۆز و چه کی ئاگرین، ده بابه و توپ ئه و ناوه ی هه موو داگیر کردبوو. ئه مانه هه موو بۆ ئه وه که [قازی محمه د] داوای حه قی خۆی کردبوو، سه رباری ئه وه که حه قه که شیان نه دا به، ئه و خه ریکن ئیسته ملی ئه که ن به په ته وه! په تی جه و ر، په تی زولم، په تی

ناعه‌دالته‌تی و خوانه‌ناسی.

«قازی محمه‌ده» چ له‌وه‌ختی خنکاندنه‌که‌یا و چ له‌وه‌ختی موحا‌که‌مه‌کردنه‌که‌یا هه‌موو جار نه‌وه‌ی نه‌وت: «که‌خوتنی من بۆ‌تیوه‌ بیته، به‌لام «سه‌در»ی برام بیگونا‌حه و لینی خوش‌بن، من بۆ‌خوتنی خۆم ناپارتمه‌وه به‌لام بۆ‌سه‌دری برام نه‌پارتمه‌وه، نه‌و بیگونا‌حه لینی خوش‌بن.» داد‌گای مه‌حکه‌مه و حوکومه‌تی تیران لهم قسانه‌وه‌کو‌گوزیان بۆ‌بۆمترین وابوو.

[قازی محمه‌ده] له‌پیش نه‌وه‌دا بیریته‌به‌ر سیداره‌که، ده‌ستنۆزینیکی شو‌رد، که‌بردیانه‌به‌ر [قه‌ناره]‌که، به‌هه‌موو دل فروانییه‌که‌وه‌دوو رکات نو‌ئیزی کرد و گه‌لێک له‌خوا پاراپیه‌وه، مه‌عنه‌ویاتیکی به‌هیزی هه‌بوو، چوو‌ه‌به‌ر سیداره‌که و وتی:

[ئێره‌ نیسته‌ قازی محمه‌ده - یک نه‌کوژن و ئیعدامی نه‌که‌ن، به‌لام شه‌عبی کوردی هه‌ر یه‌که‌ قازی محمه‌ده - یکن، پروام وایه‌ نه‌و قازی محمه‌ده - انه‌ زۆر دل‌په‌ق نه‌بن به‌رانبه‌ر به‌و که‌سانه‌که‌ بوون به‌ جه‌لادی شه‌عبی کوردی!]. ئه‌مه‌ی وت و په‌ته‌که‌ی کرده‌ ملی خۆیه‌وه.

«محمه‌ده‌ حسین خانی سه‌یفی قازی» له‌وکاته‌دا که‌ بردیانه‌ به‌ر [قه‌ناره]‌که، وتی: [شانازی نه‌که‌مه‌ به‌وه‌که‌ له‌رنگه‌ی نیشتمانا رو‌یشتم، بۆ‌ی حوکومه‌تی کوردستان!]. باش ئه‌مه‌ نه‌ویش په‌ته‌که‌ی خسته‌ ملی خۆیه‌وه.

[سه‌یفی قازی] ییاریکی که‌نه‌گه‌ت و به‌دیعه‌ن بوو، که‌ سه‌رخرا بۆ‌سیداره‌که، په‌تی سه‌ی‌داره‌که‌ بچرا، نه‌بوایه‌ تیر ئیعدامی نه‌کرایه، له‌گه‌ل نه‌ویش هه‌ر به‌ده‌ست خنکاندیان!

پاش ئه‌مان «سه‌دری قازی»ش هینرا و نه‌ویش به‌ده‌ستوری ته‌وان ملی کرا به‌ په‌ته‌وه. سه‌در تا نه‌و وخته‌ ملی کرا به‌ په‌ته‌که‌وه، هه‌ر له‌و بروایه‌دا نه‌بوو که‌ نه‌یکوژن؛ چونکه‌ گونا‌خی نه‌و هه‌ر نائیینک بوو له‌ [تاران] و راسپێزینک بوو لهم ئاخه‌ره‌دا له‌به‌ینی حوکومه‌تی تاران و حوکومه‌تی [سابلاخ]‌دا و هه‌یچی تر.

له‌پاش خنکاندنێ ئه‌مانه؛ له‌ رۆژی ۷ی نیسانی ۱۹۴۷دا چه‌ند «قه‌ناره»یه‌کی تیران له‌ده‌شتی ناوشاری سابلاخا دامه‌زراند و ئه‌مانه‌ی خوا‌ره‌وه‌شیان خنکاند:

۱- ره‌ئیس حمید مازووجی. ۲- ره‌ئیس ره‌سه‌وول نه‌غه‌ده‌یی. ۳- ملازم عه‌بدو‌للا‌ره‌وشه‌نفیکر. ۴- ملازم محمه‌ده‌ نازمی.

گونا‌خی ئه‌مانه‌ش له‌به‌ر چاوی ئیترانییه‌کانه‌وه‌ نه‌وه‌ بوو که‌ له‌ قۆلی سه‌رده‌شت‌دا بپنۆستی وێژدانی خۆیان به‌رانبه‌ر به‌ جمهوری‌ه‌کی کوردستان به‌جینه‌ناوه.

ئه‌مانه‌ قوربانییه‌کانی «سابلاخ». له‌ناوشاری بۆکان - یش ئه‌مانه‌ی خوا‌ره‌وه‌ ئیعدام کران:

(۱) عه‌قیده‌ علی به‌گی شیرزادی. (۲) عه‌قیده‌ محمه‌ده‌ ئه‌سینی که‌سه‌نه‌زانی. (۳) نه‌حمه‌دخانی فاروقی - خزی و دوو برای - که‌ ئه‌مانه‌ له‌ سه‌رۆکی عه‌شره‌تی فه‌یزو‌للا‌به‌گی بوون (۴) نه‌حمه‌د خانی که‌ئه‌گه‌ (۵) مه‌حمودخان، تورکمانکه‌ندی له‌ سه‌رۆکی عه‌شره‌تی فه‌یزو‌للا‌به‌گی.

(۶) محەمەدخاننى باباخان بەگ لە سەرۆكى عەشرەتى فەيزوللا بەگى بەگى. (۷) محەمەد بەگى شىرزادى لە سەرۆكى عەشرەتى فەيزوللا بەگى. (۸) ئاغا سىدىقى يازى بلاخى لە دانىشتوانى سەفەر. (۹) عەلى ئىشاغى تەمووتە لە سەرۆكەكانى گەورە. (۱۰) رەسول ئىشاغى مېرەدى لە سەرۆكەكان عەشرەتى گەورە.

ئەوانەى كەوا بە فەرمانى عەسكەرى - ئىعدام - كران تا ۵۰ كەسىك ئەبوون، ئەمانەش ئەوانە بوون كە داواى حەقى خوراوى خۆيانيان كۆردبوو، تۆلە كەشيان ئەو بوو كە پىيان درايەو. لە دەورى حوكومەتى قازى - دالە [سابلاخ] رۆژنامەى [كوردستان] دەرئەچوو، كە زمانى حالى حوكومەتە كە بوو، هەموو كارەسات و قەوماى حوكومەتى تيا ئەنووسرا. هەر وەها كۆقارى [نىشتمان] و بلاو كراوى تىرش دەرئەچوو.

بەمجۆرە پەردە لە سەر حوكومەتى كوردستان و ئازەربايجان دادرايەو. ما يەو سەر ئەو ئەوانە كارەساتى ئىمتىيازى نەوتە كە لە و لاو بە چى گەيشت؟.

ئەو بوو «قەوام» وتى پىويستە بە پارلەمانىكى تازە بۆ ئەو بىر پار لە سەر ئىمزا كەى من بەدا! بۆ دانى نەوتە كە. ئەو بەندانەى لە گەل روسيادا بەست و ئەم دەورانەى گىر، روس نەيروى خۆى كىشاندەو، ئەمىش بەناوى ئىتتىخباتى ئازادەو و لا ئەكانى داگىر كۆردەو، چونكە روس چاوەپى ئىمتىيازى نەوت ئەكا، نابىن دوا بخرى!

لەپاش ئەو كە ئەم، و لا ئەكانى داگىر كۆردەو، لە راستىدا پارلەمانى تازە دروستكرا و باسى دانى ئىمتىيازى نەوت بە روسيا - كەوتە ئەو پارلەمانەو. پارلەمان پىنى دا بەزەو يا وتى من بىر پار لە سەر دانى ئەم ئىمتىيازە نادەم!

دىارە ئەم كاسە يە بن ژىر كاسە نەبوو. واتە بىگومان ئەبىن لە ژىرەو لەم روو وە «قەوام» قەسى لە گەل ئەم پارلەمانە دا كۆردى!

قەوام لە روالەت دەستى كۆرد بەهاواز كۆرد لە گەل پارلەمانا وتى: «وختى خۆى من ئىمزا داو بە روسيا، ئىتتە چۆن ئىو بىرارى لە سەر نادەن؟». پارلەمان وتى ئىتتە دان بەو ئىمزا بەدا نائىن. قەوام لە سەر ئەمە گۆريا لە پارلەمان تۆرا و پاشان و زارەتە كەى خۆى - بەو ناو وەو كە پارلەمانى تازە باوەرى نادەن - لە حوكم كىشاندەو و لە مالى خۆى دانىشت. روسياش كەوتە قەسە كۆرد وتى كوا ئىمتىيازە كە؟ قەوام وەلامى بۆ ئازادەو، وتى: «من بلىم چى؟ خۆتان ئەزانن وەختى خۆى من ئىمزا دانى و وتم ئەتان دەم، ئەوا ئىتتە پارلەمان رازى نابىن، و نەبىن سووچىكى مى تىدا هەبىن!».

تازە روس - پىش نەيروى خۆى لە و لا ئە بردۆتە دەرەو، هېچ بىانوىيە كى تر بە دەستى وە نىبە بۆ هېنانەو مى نەيروا. بە قەسى كۆردى ئەلى: «بۆ رىش چوو، سىمىلىشى نايە سەرى!» نە ئىمتىيازە كەى دەستكەوت و نە حوكومەتەكانى كوردستان و ئازەربايجانىشى بۆ ما يەو.

له لاپه‌رى سياسى [قه‌وام‌ولسه‌ئنه]ى سه‌رۆك وه‌زاره‌تى ئىترانا ئه‌م كرده‌وه به‌گه‌وره‌تر شانازىيه‌كى زىيانى دا‌هنه‌رى و به‌لكو شايانى گه‌لى ستايشه‌كه‌ چۆن توانى ئه‌م به‌ردانه‌هه‌لبگىزته‌وه؟!.

سه‌ره‌نجامى ئه‌م شۆرشانه‌ى كورد له‌م رۆژانه‌ى دواييدا وايان به‌سه‌ر هات كه‌ چاومان بىكه‌وت. ئه‌گه‌ر ئاوپىنگى تر له‌ بارىنگى ترا بده‌ينه‌وه، ئه‌م هه‌موو چه‌وساندنه‌وه و ده‌ربه‌ده‌ريانه‌كه‌ له‌م ئاخه‌ردا به‌سه‌ر كورد دا هاتن، دوور نيه‌ ئوبالى هه‌مووى به‌خىزته‌ ئه‌ستۆى ئىنگىلىز و پاشان ئه‌مه‌رىكا!.

ئىنگىلىز جه‌ورىنگى زۆرى كرد له‌ كورد؛ له‌پاش شه‌رى ١٩١٤ - ١٩١٨ له‌هه‌موو گۆشه‌به‌كى كورده‌وارىه‌وه، له‌هه‌موو ئه‌و ولاتانه‌وه كه‌ كورديان تىكه‌لاو بوو، ئىنگىلىز به‌هه‌موو جۆر ده‌ستى تىخستن و به‌هه‌موو چه‌شنه‌قه‌به‌ك هاته‌مه‌يدانه‌وه؛ كه‌ بارى تىك ئه‌چوو له‌گه‌ل حوكومه‌ته‌كانى كورد تىكه‌لاو بوودا، باى ئه‌دايه‌وه لاي كورد و قسه‌ى بۆ هه‌له‌ئىشتن، كه‌ بارى چاك ئه‌بووه‌وه قه‌وائىنگى ترى ئه‌خسته‌ سه‌ر! كه‌ ئه‌كه‌وته ناو كورده‌كه‌ خۆيشيه‌وه، به‌سياسه‌ته‌ وشكه‌ سته‌مكارانه‌كه‌ى هه‌رتاقه‌ كوردىنگى ئه‌خسته‌ سه‌ر نه‌زىنگ!

له‌به‌ر ئه‌مانه‌ ئه‌توانم بلىم ئىنگىلىز زۆر زالم بوو، زۆر بى به‌زه‌مى بوو، زۆر بى سياسه‌ت بوو، به‌نجا سال له‌مه‌و بيشتر به‌ج جۆره‌ سياسه‌تىنگ له‌گه‌ل ئه‌و عه‌المه‌دا ئه‌بزووته‌وه، ئىسته‌ش به‌عه‌ينى سياسه‌ت ئه‌هاته‌ ناوه‌وه، دنيا گۆرا، سياسه‌تى ئه‌و نه‌گۆرا! له‌ درۆ به‌ولاهه‌ هىچ كورده‌وه‌كى ترى نه‌تواند له‌گه‌ل كورددا!.

«باشچاوش» به‌پايه‌گه‌بىشتوه‌كانى له‌عىراقا به‌هۆى ئه‌وه‌وه‌ ئه‌يانوت له‌ «ئىنگىلىز» چاكتر نيه‌ بۆ كورد؛ چونكه‌ سه‌ربه‌ستى داوه‌تى و ئه‌توانى به‌ ئاشكرا بلى من كوردم!.

راسته! هه‌ر كه‌س به‌ بى [ئه‌فسيه‌تى] خۆى قسه‌ ئه‌كا. ئىنگىلىز بۆ ئه‌وان باش بوو چونكه‌ پايه‌ درۆزىه‌يه‌كى پىدا بوون، به‌لام بۆ كورد ئه‌گه‌ر باشى ئه‌وه‌ بى كه‌ له‌ ماوه‌ى په‌نجا سالادا كورد هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ى بى بىرى بلى «من كوردم»، ده‌ خوا ئه‌ر باشيه‌ بىرى! له‌وماوه‌ى ئه‌و په‌نجا ساله‌دا په‌نجا قه‌وم له‌ چالى زميه‌وه‌ گه‌بىشته‌ چله‌بزه‌يه‌ى به‌رزى و سه‌ربه‌ستى، كه‌ چى سه‌ربه‌ستى كورد ئه‌وه‌بوو كه‌ بتوانى بلى من كوردم! ديسان ئه‌لىم خوا ئه‌و چاكه‌ بىرى!

بلى ئه‌مه‌ راسته‌كه‌ دنباى ئىمرۆ و دنباى پىشپيش له‌سه‌ر قازانجى شه‌خسى بىراوه‌ته‌وه و ئه‌بىرتنه‌وه، دوور نيه‌ قازانجى ئىنگىلىز به‌ بى ئه‌و رۆژانه‌ى رابوردوو له‌وه‌دا نه‌بووبى كه‌ كورد بى به‌ شىنگ؛ له‌م رووه‌وه‌ با لۆمه‌ نه‌كړى، به‌لام لۆمه‌ كردن و جه‌وره‌كه‌ى له‌وه‌دا بوو، كه‌ كوردى ئه‌كرد به‌ قوچى قوربانى بۆ قازانجى خۆى! وه‌كو بلىت له‌ «ئىنجىل» دا بۆ نووسرابوو كه‌ ئه‌بى له‌ رۆژه‌لاى ناوه‌راست و خواروودا بۆ بىشكه‌وتنى ئىشى ئه‌و؛ ئه‌بى قه‌ومى كورد بكا به‌

گاوه‌گردون!

نه‌گه‌ر نه‌مه له «ئینجیل» دا نووسرابن، ینگومان نه‌وش هه‌ر نووسراوه که نه‌بوایه ئینگلیز بۆ نه‌وه تووشی ئەم رۆژه‌ی ئێسته نه‌بن، سیاسه‌تی په‌نجا سه‌له‌ی تینک بده‌ایه و بی‌زانیایه که رۆژان رۆژی له دوایه و ره‌وه‌یه‌وه‌ی دنیا له‌گه‌رانیایه و رووه و پیشه‌وه نه‌پروا!!
نه‌مه ئینگلیز، نه‌مجا نه‌مه‌ریکا:

نه‌مه‌ریکا تا شه‌ری دووه‌مه‌ی گه‌وره به‌گۆشه‌گیری له ولاتی خۆیا بۆ خۆی دانیشتیوو خه‌ریکی بازرگانی بوو. که شه‌ری دووه‌م هاته پیشه‌وه؛ له کولانه‌ی خۆی ده‌سه‌پری و که‌وته کۆری سیاسه‌تی عه‌لمیه‌وه، «سینی» به‌کی خسته سه‌رده‌ستی، هه‌ندی نوقل و نه‌باتی تیختست و گێزای به‌عاله‌ما، هه‌ر که‌س له‌نوقل و نه‌باته‌ بخوا! نه‌بن که‌وابه‌کی ئاوه‌لدامانی «ئیسیمماری» بۆ له‌به‌ر بکا!!

ورده ورده به‌م سینه‌وه بینی پێوه‌نا، تاگه‌بشته [ئیران] و [تورکیا]، تاگه‌بشته عیراق و باشان ولاته‌ عه‌ره‌به‌کان، له‌ئاخر چۆرا گه‌بشته ولاتی کوردستان و له‌خاکه‌که‌یا به‌هه‌موو جۆر و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه که‌وته بنج داکوتان. نوقل و نه‌باتی بلاوته‌کرده‌وه به‌م ولاتانه‌دا، وه‌کو کورد نه‌لن نه‌بن «خیری دایکی شای کردین!». نه‌مه به‌ندیکی کوردیه بۆ ئەم جۆره شتانه نه‌وتری!!

به‌لام نه‌گه‌ر له‌ راستیا ورد بینه‌وه، نه‌مه خێر نه‌بوو، به‌لکو خۆنمژین و هه‌زمژین بوو، له‌ناوبردنی پیاوانی پیاو و ئازا بوو، بناغه‌ی داکوتانی [ئیسیمماری] بوو بۆ خۆی، بۆ نه‌و تا زه‌مانیکی دێرینه‌ له‌م ولاتانه‌دا به‌مینیته‌وه.

کاره‌ساته‌که‌ی «سه‌دق» و «زاهدی» له‌ تاران، گه‌واهی نه‌وه‌مان بۆ نه‌دا که «نه‌مه‌ریکا» بۆ له‌ناوبردنی پیاوان و پیشکه‌وتنی ئیسی خۆی، چ جۆره په‌نجه‌به‌کی ئیش نه‌کا و چ جۆره پیاوانیک بۆ خۆی درووست نه‌کا!!

یا فێرۆکه‌کانی که‌ ولاتی [قازی محهمه‌د] و کوردستانی ئازادی قازی محهمه‌د-ی پێ بۆردمان نه‌کرد، ئەم شاهده‌یه‌مان بۆ نه‌ده‌ن که‌ تاچ نه‌ندازه‌یه‌ک [نه‌مه‌ریکا] دلی به‌ ولاتی کورده‌واری نه‌سه‌وتن!! و ایداره‌ عه‌دالت په‌روه‌ری و دیموکرات په‌روه‌ری [نه‌مه‌ریکا] له‌ ولاتی کورده‌واری ونه‌ی «واشتن» نه‌گێرتنه‌وه!!

ولاتی کورد هه‌ر هی کورده‌، ولاتی کوردی ئێسته‌ غه‌یری ولاتی کوردی په‌نجا سال له‌مه‌ و پیشتره‌؛ ولاتیکی ده‌وله‌مه‌نده‌، سه‌رمایه‌ی حوکومه‌تی پیشه‌سازه‌کانی تیاپه‌، بووه به‌ شوننی ته‌ماشای هه‌موو که‌سینک، نه‌گه‌ر [نه‌مه‌ریکا] به‌ جۆریکی پیاوانه‌ و سه‌ردانه‌ له‌وه‌ختی خۆیا له‌گه‌لی به‌هاتابه‌ته‌ مه‌یدانه‌وه، تووشی ئەم رۆژه‌ نه‌نه‌بوو، که‌ هه‌ر نه‌بن بیکوتن و نه‌بگاتن!... هه‌موو ئیسیمماریک نه‌بن دوابی بێت، هه‌موو قه‌ومیکیش نه‌بن ئازادی بیهیتت. نه‌وانه‌ی که‌وا سیاسه‌تیا‌ن غه‌یری ئەم دوو قسه‌یه‌یه‌، ینگومان نه‌بن چاوه‌ڕوانی پووکاندنه‌وه‌ی خزیان بکه‌ن!!

به آن! بیجگه له [ئینگلیز] و [ئهمەریکا] میلیله ته کانی تریش، ئه وانیش ئه و گائته به که ئه وان به کوردیان کردوو و ئه یکه ن، ئه مانیش کردوو یانه و ئه یکه ن! به لام لام وایه کورده که وه کو ولانه که ی غه بری ولانی په نجا سال له مه و پینشتره؛ خزیشی غه بری فه و مه که ی په نجا سال له مه و پینشتره، ئه گهر ئه و ههسته ی تا ئیسته بز په یدا نه بووین، که خه لکی له وه ختیکا ئیشیان پینته ی به گائته وه قول ئه که ن به قو لیا نا و باش ئه وه که ئیشه که ی خزیمانان بنج به ست کرد، ئه مجا ده ستیان له ده ست ئه که نه وه و ئه که ونه چه و ساندنه وه یان! ئه گهر ئه م ههسته یان تا ئیسته بز په یدا نه بووین. بینگومان ج ئیسته و ج له مه و دوایش ئه و ههسته یان ئیتر بز په یدا بووه و ئه بن و پروا ناکه م ئیتر هه لبخه له تین. له بهر ئه مه ئه وانه ی که ته ماع ئه که نه کورد، لام وایه وه نه بن ئیشیکی باش بکه ن، له گه ل کورد دا به برایه تی بزین گه لنی باشتره بزبان که بینن هه لیا بخره له تین، باشتره بزبان چونکه ره و ره وه ی زه مان به جور ئیکی تر سنگ ئه نن بز پینشه وه، ته بیعت له ئاسوی رزگار یدا به نه وه ک له هی دلی و چه و ساندنه وه دا!! دباره کوردیش ئه مانه ی هه مو و له بهر چاوه و به ده نگی ده هۆل تا ئه ندازه به ک شوین ئه که وی!

[یو دانانی ئەم کتێبه سه یری ئەم سه رچاوانه ی خواره وه ش کراوه:]

- ۱- شرفنامه
 - ۲- تاریخ مردوخ
 - ۳- تاریخ اردلان
 - ۴- اسرار بارزان
 - ۵- خلاصه کرد و کردستان
 - ۶- مشاهیر الکرد
 - ۷- اماره بهدینان
 - ۸- تاریخ الوزارت العراقیه
 - ۹- الضحایا الثلاث
 - ۱۰- القضية الكردیه
 - ۱۱- بارزان المظلومه
 - ۱۲- یادداشت
 - ۱۳- میژووی ئەده بی کورد
 - ۱۴- هه لکه وتیکی دیری
 - ۱۵- مه سه له ی کورده کان
 - ۱۶- از مهاباد خونین
 - ۱۷- مرگ بود و بازگشت هم بود
 - ۱۸- یادداشتی ده ستنوس له باره ی سابلآخه وه
 - ۱۹- گۆفاری گه لاوتۆ
 - ۲۰- الخرائط و المساحات العراقیه
 - ۲۱- ئەو شۆرشانه ی که له باره ی عێراقه وه ده رچوون
 - ۲۲- رۆژنامه کوردی - یه کان
- شرفخانی بتلیسی
- آیت الله کردستانی
- ناصر آزادپور
- دکتر اسماعیل اردلان
- محمد امین زکی
- محمد امین زکی
- صدیق الدملوجی
- سید عبدالرزاق الحسنی
- عبد المنعم الغلامی
- دکتور بله ج . شیرکتۆ
- معروف جیاووک
- مامۆستا ره فیق حیلمی
- عه لانه دین سه جادی
- حوسین حوزنی موکریانی
- و.جی. ایلفنستن. وه رگێری [هه بدولقادر حیشه مت]
- نجفقلی پسیان
- نجفقلی پسیان
- عه بدولره حمان زه بیحی

«ناواخن»

۳	سەرەتا
۵	مىزووويەكى كورتى كورد
۶	زۇمارەى كورد
۹	شۆرتى كورد
۱۱	زۇيانى كۆمەلایەتى كورد
۱۳	شۆرشەكانى كورد
۲۱	قەومىيەت
۳۰	شۆرشى بەدرخاننىيەكان
۴۳	شۆرشى حەمەباشا رەواندز
۴۸	شۆرشى سەردار رەشى
۵۳	شۆرشى شىخ مەحمود
۹۸	شۆرشى بەرزان
۱۶۲	شۆرشى سەمكۆ
۱۷۸	شۆرشى سابلاخ

سەرنىج:

بەشى دولى ئەم كىتەبە: بەناوى [كورد و كۆمارى عىراق] بە گوئىرەى نامەى زمارە ۱۵/۱۰-۱۸۷ى
 ۱۳۷۴/۱۱/۱۵ى وەزارەتى فەرھەنگ و نىرشادى نىسلامى، چاپ نە كراوەتەو.

